திருக்குறள் ஆராய்ச்சி

T. S. கந்தசாமி முதலியார்

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்
கழகத்தார்

திருவள்ளுவர்.

உ

ஆதிபகவன் துணை

பதிப்புரை

உலகில் மக்களறியுமாறு உண்மையுணர்த்தும் ஆசிரியர் இரு பெரும் பிரிவினுள் அடங்குவர். அவருள் வினையினீங்கி விளங்கிய அறிவினையுடையார் ஒருவகையர். அம்மெய்யறிவுடையரல்லராய் அவ்வை முறைப்படி நுணுகி ஆராய்ந்து அறியும் கருவியறிவினையுடையார் மற்றொருவகையர். இவ்விருவகையினருள் இந்நூலாசிரியராகிய திருவள்ளுவர் போன்றார் முதற்பிரிவினருளடங்குவர். தமிழ் இலக்கண இலக்கிய நூல்களுக்கு உரையாசிரியர்களாய் உரையெழுதிய ஆசிரியர் இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், சேனாவரையர், அடியார்க்குநல்லார், பரிமேலழகர் முதலியவர்கள் இரண்டாவது பிரிவினருள் அடங்குவர். இவர்கள் ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணிய ஆராய்ச்சி அறிவுடையவர்களாவர்.

இவ்வாராய்ச்சியறிவில் எவர் எந்தெந்த நிலையில் ஒன்றை நோக்கினாரோ அவர் அதனையே அறியவல்லவர். ஒருவர் ஒரு நிலையில் நின்று ஒன்றே நோக்கியறிந்த உண்மையைப் பிறரொருவர் பிறிதொருநிலையில் நின்று அறியவல்லாரல்லர். அதுவன்றி, ஆராய்ச்சி அறிவாளர்க்கு எவ்வகையான உள்ளச்சார்பும் உள்ளத்தடிப்பும் (Prejudice) உண்மையறிதற்குத் தடையாயுள்ளன. இத்தடைகள் முற்றும் நீங்கியவர்கள் உலகிலுள்ள ஆராய்ச்சி அறிவாளரிற் காண்பரிது.

திருக்குறளுக்குப் பத்து உரைகள் எழுதப்பட்டனவாக நாம் அறிகின்றோம். அவற்றுள் இதுவரை இரண்டு உரைகளே அச்சிடப் பெற்று வெளிவந்துள்ளன. அவ்விரண்டு உரைகளிலும் பரிமேலழகர் உரையே மிகச் சிறந்ததென்பதற்கு ஐயமின்று.

ஆசிரியர் பரிமேலழகர் பெருயபகுதியான குறட்பாக்களில் எளிதில் விளங்காத மிக நுண்ணிய கருத்துக்களைக் கற்பார் யாவர்க்கும் விளங்கத்தெரிக்கும் நுண்மாண் நுழைபுலம் உடையவர் என்பது தெள்ளிதிற் புலனும். ஆனால், இதுபற்றி அவர் எழுதிய உரைகளெல்லாம் நூலாசிரியரின் உண்மைக் கருத்துக்களை முற்றும் விளக்குவனவென்று கொள்ளுதல் தமிழறிஞர்களின் ஆராய்ச்சியறிவு வளர்ச்சிக்குத் தடைசெய்வதாகும்.

யாதாமொரு குறட்பாவுக்குப் பரிமேலழகர் எழுதிய உரை பொருத்தமுடைய தன்றென்று ஆராய்ச்சியாளர்களின் அறிவிற்குப் புலப்பட்டால் அவ்வுரை எவ்வாறு பொருத்தமில்லை யென்று தக்க காரணங்காட்டித் தமது கருத்தை அறிவிப்பதே உண்மையை யறியும் முறைமையாம். பரிமேலழகர் உரையை மறுக்கக் கூடா தென்று பிடிவாதமாய்க் கொள்ளும் கொள்கையானது மாண்புடைத் தன்று.

மேலே கூறிய காரணங்களால் பரிமேலழகர் கண்ட உரைக்கு மாறுபாடாகக் காணப்படும் உரைகளிற் சிற்சில தமிழுலகுக்குப் பயன்படுமாறு இந்நூலிற் பிற்சேர்க்கையாக (அநுபந்தமாக)க் குறிக் கப்பெற்றுள்ளன. இதனுடன் "அருஞ்சொற்பொருள் அகராதி"யொன் றுங் குறள் எண்களுடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. மாணவர்கட் கும் ஆராய்ச்சியாளர்கட்கும் இவை பெரிதும் பயன்படுமென்று நம்பு கின்றோம்.

ஆசிரியர் வள்ளுவர்பெருமான் மக்களெல்லாம் அறநெறி யொழுகிப் பெரும்பயனடைய வேண்டுமென்னும் பெருநோக்குடன் செய்தருளிய இந்நூலைக் கற்பார் பலரும் எளிதிற்பெற்றுப் புலமை யடையவேண்டி மிகவுங் குறைந்த விலைக்கு அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி யிருக்கின்றோம்.

இந்நூலைச் செவ்விய முறையில் அச்சிடுவதற்கு, நீண்டகால மாகத் தங்கள் நுண்ணறிவாற் கண்ட அரும்பெருங் கருத்துக்களைத் திரட்டித் திருக்குறள் ஆராய்ச்சி முன்னுரையும், குறள் மாறு பாட்டுரைகளிற் சிலவும் எழுதி யுதவிய திருவாளர் தூ. சு. கந்தசாமி முதலியார், எம். ஏ., அவர்கட்கும், திருக்குறட் பாயிரக் கருத்தும், குறள் மாறுபாட்டுரைகளிற் சிலவும் எழுதித் தந்த திருவாளர் மா வே. நெல்லையப்ப பிள்ளை, பி. ஏ. அவர்கட்கும், அருஞ்சொற்பொருளக ராதியைத் திருத்தம் செய்துதந்த திருவாளர் வே. மாணிக்கவாசகம் பிள்ளை அவர்கட்கும், அச்சியற்றுங்காற் பிழைபார்த் துதவிய காழி. சிவ. கண்ணுசாமி பிள்ளை பி. ஏ. அவர்கட்கும் இக்கழகத்தின் நன்றி உரியதாகும்.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

பொருளடக்கம்

ஆராய்ச்சி முன்னுரை

[சாத்தூர், வழக்கறிஞர்

திரு. T. S. கந்தசாமி முதலியார் அவர்கள், எம். ஏ.]

திருவள்ளுவர் ஓர் உலக கவி; உலக கவிகளுள்ளும் அவர் தலைசிறந்த கவி. அவருள்ளத்துத் தோன்றிய கருத்துக்கள் உலக மக்க ளனைவருடைய உள்ளங்களையும் கவரும் நலமுடையன. எவராயினும் அவர்தம் அழகிய கருத்துக்களைச் செவியுறின், அவற்றின் அமைந்துள்ள நுட்பத்தையும் திட்பத்தையும் மாண்பை யும் கண்டு வியவாதிரார். ஆசிரியர் தம்மறிவின் உச்சியினின் றோதுகிறாராதலின், அவர் கூறும் மொழிகள் என்றும் பொய்யா மொழிகள்; உள்ளுள்ளிருந்தெழும் கருத்துக்களை உணர்த்துகிறா ராதலின், அவர் மொழிகள் உண்மை மொழிகள். ஊழி பல செல் லினும், அவர் மொழிகள் படிப்போருள்ளத்தைக் குழைவிக்கும்; கருதுவோருள்ளத்தில் மெய்ம்மையையும் அறத்தையும் நாட்டும்; நவில்வார் நெஞ்சத்தில் நவில்தொறும் நவில்தொறும் நயத்தினை நல்கும். அவர் கூறும் பொன்மொழிகள் எந்நாட்டிற்கும் செல் சார்புடையன; ஒரு நாட்டிற்குமட்டும் செல்சார்புடையனவல்ல. அவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருக்குறளின் பொருள்நலத்தை யறிந்து நுகர்ந்த வேற்று நாட்டாரெல்லாரும், அக்குறளைத் தம்தம் மொழிகளில் மொழிபெயர்த்துத் தத்தம் நூற்செல்வங்களைப் பெருக்கி னர். அதனைப் பயின்ற நூலாசிரியர்கள் அதன் பொருள் நலத்தை யும், சொன்னலத்தையும் தம் நூல்களில் பயன்படுத்திக் கொண்டுள் ளார்கள். உலக கவிகளனைவரும் கலைச்செல்வர்; எனினும் ஏனைய உலக கவிகள் பொருட் பரப்பின் ஒரு மருங்கேபற்றி நூல் செய்துள் ளார்கள்; நம் பெருங் கவி பொருட்பரப்பின் எம்மருங்கும்பற்றி நூல் செய்துள்ளார்.

திருவள்ளுவர் தமிழணங்கு பெற்ற தவப் புதல்வர். அவர் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய புலவர் என, அறிஞர் சிலர் கருதுகின்றனர். சிலப்பதிகாரத்திலும், மணிமேகலையிலும் திருக்குறள் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. சாத்தனார் தம் 'மணிமேகலை'யில் 'தெய்வம் தொழாஅள்' என்ற குறளை எடுத் துக்கூறி, நம் தெய்வப் புலவரைப் 'பொய்யில் புலவன்' எனச் சுட்டிப் போந்தமை தமிழுலகம் நன்கறிந்த தொன்று. பண்டை வழக்கின்படி தம் காலத்துத் தோன்றிய ஒரு கவி எவ்வளவு சிறப்புற்றிருப்பினும் அக்கவியை ஒருவரும் மிகப் புகழ்வதில்லை. ஆகவே, சாத்தனார் காலத்

துக்கு மிக மிக முற்பட்ட காலத்தே திருவள்ளுவர் திருக்குறளைச் செய்தாராதல் வேண்டும். அன்றியும், குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை ஆலத்தூர்கிழார் பாடிய புறநானூற்றுச் செய்யு ளொன்றில் அப்புலவர் திருக்குறளிற் சிறந்த குறளும், திருவள்ளுவர் மதியலச்சினையை யுடையதுமாகிய 'எந்நன்றி கொன்றார்க்கும்' என்ற குறளைத் தம் பாட்டிற் கேற்றாங்கு மாற்றிப் பாடித் திருக்குற ளாலை 'அறம்' எனச் சிறப்பித்து,

> "நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்
> செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென
> அறம் பாடிற்றே யாயிழை கணவ"

என அழகுறக் கவி செய்துள்ளார். செய்ந்நன்றி கோறலை உய்வில்ல தோர் குற்றமெனத் திருவள்ளுவர் திருக்குறளிற் கூறியதனையே ஆலத்தூர்கிழார் இக்கவியில் கூறுகிறார். அக்குற்றத்தை வேறு அற நூலாசிரியர் எவரும் அங்ஙனங் கண்டித்துக் கூறவில்லை. குளமுற் றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனும் ஆலத்தூர்கிழாரும் ஒரே காலத்தவ ரென மதிக்க இடமுண்டு.

புறநானூற்றுள் காக்கைபாடினியார் பாடிய 'நரம்பெழுந் துலறிய' என்ற செய்யுளில் வரும் 'ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிது வந்தனளே' என்ற சொற்றொடர்க்கும், "ஈன்ற பொழுதிற் பெரிது வக்கும் தன்மகனைச், சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்" என்ற குறளில் வரும் 'ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும்' என்ற சொற்றொடருக்கும் பெரிதும் ஒற்றுமையுளது. அவ்வொற்றுமையைக் கண்ட திரு K. N. சிவராசபிள்ளை அவர்கள் காக்கைபாடினியாரைப் பின்பற்றித் திருவள்ளுவர் அச்சொற்றொடரைத் தம் திருக்குறளில் அமைத்துக் கொண்டிருப்பதாகக் கருதுகிறார்கள். காக்கைபாடினியார் திரு வள்ளுவரைப் பின்பற்றி அச்சொற்றொடரை யமைத்துக்கொண்டா ராகல்வேண்டும். திருவள்ளுவர் பிற்காலத்தவர் எனப் பிள்ளையவர்கள் கருதினமையால், காக்கைபாடினியாரை அவர் பின்பற்றிக் குறள் செய்தாரெனக் கூறினார்கள். தங்கொள்கையை நாட்டத் தக்க ஏது ஒன்றும் பிள்ளையவர்கள் காட்டவில்லை. திருவள்ளுவர் கூறிய சொற்றொடரின் வழித்தாயது காக்கைபாடினியார் சொற்றொடர் என்ற மெய்ம்மை, முன்னையதின் பொதுத்தன்மையையும், பின்னை யதின் சிறப்புத் தன்மையையும் நோக்குவார்க்கு வெளியாம். ஆனால் ஆலத்தூர்கிழார், திருவள்ளுவரைப் பின்பற்றிச் செய்யுள் செய்துளார் என்பது, இரண்டு செய்யுட் பகுதிகளையும் ஒப்பு நோக்குவார்க்குப் புலனாம். அன்றியும், ஆலத்தூர்கிழார் தாம் வேறு ஓர் அறநூலின் கொள்கையை மேற்கொண்டு செய்யுள் செய்தனார் என்ற குறிப்பால் கூறுகிறார். அந்நூல் திருக்குறள் என்று மேலே காட்டப்பட்டது. குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் காலம்

கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியெனவும், காக்கை பாடினியார் காலம் கி. பி, முதல் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியெனவும் திரு. சிவராச பிள்ளையவர்கள் கருதுகிறார்கள்.

காக்கைபாடினியார், ஆலத்தூர்கிழார் ஆகிய புலவர்கள் காலத்திற்கு மிக முற்பட்ட காலத்தே திருக்குறள் தோன்றியிருத்தல் வேண்டும். கௌதமபுத்தர் கொள்கைகளைத் திருவள்ளுவர் கண்டிக்கிறாராதலின், திருவள்ளுவர் புத்தர் காலத்துக்குப் பிற்பட்டுத் தோன்றிக் காக்கைபாடினியார் காலத்துக்கு முற்பட்டு வாழ்ந்தனார் என்பது பெறப்படுகின்றது. ஆகவே, திருவள்ளுவர் காலம் கி. மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டெனக் கொள்ளின் அது மெய்யாகும்.

ஒழுக்கங் கூறவந்த நூல்கள் பல. அவற்றுட் பல காலச் செலவில் வழக்கு வீழ்ந்தன; பெயரளவில்மட்டும் போற்றப்படுவன. திருக்குறள் தோன்றிப் பன்னூற்றாண்டுகள் சென்றன. ஆயினும், அஃது இன்றும் பெருவழக்கிற்றாயுளது; மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையைச் செலுத்திப் பயனடையப் பெரிதும் உதவிசெய்கின்றது. அறத்தின் வேரையும் அதன் உயிர்ப்பையும் பற்றி ஆசிரியர் திருவள்ளுவர் நூல் செய்துள்ளாராதலின், அஃது என்றும் நின்று நிலவுவதாயும், என்றும் இன்பம் பெருக்குவதாயும் விளங்குகின்றது. அறத்தின் பரிசை உள்ளவாறு விரித்துரைப்பதில் திருக்குறள் இணையற்ற நூல். உலகத்துத் தோன்றிய அறநூல்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் அறத்தை, எஞ்சாது முழுதுற விரித்த பேரறநூல் இஃதொன்றே என்று கொள்ளலாம். அறம் மிக விரிந்தது; பெருங்கடலினும் மிகப் பரந்தது; அது பல விதிகளுக்கும், அவையினும் பலவாய விலக்குகளுக்கும் இடங்கொடுத்து நிற்பது; ஆதலான், அறத்தை முழுதுறக் கூறல் யார்க்கும் முடியாதென மேல்நாட் டாசிரியர்கள் மலைவெய்துகின்றனர். அவர்கள் திருக்குறளை உள்ளவாறறியின் பிறரெவர்க்கு முடியாத தொன்றை நம்மாசிரியர் அழகுறச் செய்து முடித்திருத்தலைக் கண்டின்புறுவர். அறம்பற்றிய பற்பல பொருள்களும் மிக விளக்கமுறத் திருக்குறளில் கூறப்பட்டுள்ளன. அறமாவது யாது? அதனைச் செய்வது எங்ஙனம்? எதனை நோக்கி அது செய்யப்படும்? ஒருவனால் செய்யப்படும் வினை அறவினையா என்று ஆராய்வதற்குமுன் அஃது எத்தகைய வினையாயிருத்தல் வேண்டும்? அறவினையைச் செய்ய விரும்புவான் அதனை யறியுமாறு யாங்ஙனம்? செய்யத்தகும் வினைகள் பலவாயவழி ஒருவன் எத்தகைய வினையைச் செய்தல்வேண்டும்? எதனை ஒருவுதல் வேண்டும்? என்ற இன்னோரன்ன அறம்பற்றிய பல வினாக்களுக்குத் தக்க விடைகளைத் திருக்குறளிலன்றி வேறெந்நூலிலும் காண்பதரிது.

அறவொழுக்கம் கூறப்புகும் ஆசிரியர்க்குத் தாம் கூறும் அறநெறியைப் பிறர் யாரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளும்படி உள்ள

வாறு புனைந்துரையின்றிக் கூறுதல் கடன். உண்மையை மயங்க வைப்பதால், புனைந்துரை அறநூலில் இடம்பெறா தென்க. அற வுண்மையைக் காணவொட்டாது மயக்கம் செய்யுமாயின், கவி நயம்பற்றி யுரைக்கப்படும் அணிகளும் அறநூலின்கண் வரின் இடைப்பிறவரலாக நோக்கப்படும். கவிகளுட் கவியாம் நம் ஆசிரியரும் அறம் பொருள்களை யுரைக்குங்கால் கவிநயம் பெருகக் காட்டாமைக்குக் காரண மதுவேதான். சிற்சில விடங்களில் நம் தெய்வப்புலவர் புனைந்துரையில் திளைப்பதுபோற் காணப்படினும், நுனித்து நோக்கின் ஆண்டு மவர் புனைந்துரைக்கவில்லை என்பது வெளியாகும். சிலரால் புனைந்துரைகளாகக் கருதப்படுபவற்றை யாராயின், அவை அறப்பொருளை மயக்காது விளக்குவதைக் காண லாம்; அவற்றுட்சில இம்மியும் புனைந்துரைக் கலப்பின்றி,முற்றிலும் மெய்யுரைகளாக விளங்குவதையும் காணலாம்.

"செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது"

என்னுங் குறளை நோக்குக.

'தான் யாதொரு உதவியும் முன் ஒருவனுக்குச் செய்யா திருக் குங்கால், அவன் தனக்குச் சிறியதோர் உதவி செய்யினும், அச் சிறிய உதவிக்குக் கைம்மாறாகத் தான் மண்ணுலகையும் விண்ணுலகையும் அவனுக் கொருங்கே சேர்த்துக் கொடுப்பினும், அவ்வுலகங்கள் அச் சிற்றுதவிக்கு நேராகா' எனத் திருவள்ளுவர் இக்குறளிற்கூறுங்கால், புனைந்துரையை அவர் கையாளவில்லையா. எனச் சிலர் வினவலாம். இக் குறட்பொருளின்கட் கடுகளவும் புனைந்துரையில்லை யெனத் துணிந்து கூறுதல் கூடும். இவ்வுரை புனைந்துரையே யன்று; மெய் யுரை; இரண்டும் இரண்டும் சேரின் நான்கா மெனக் கூறுவது, கணித முறையில் எவ்வளவு மெய்யுரையோ, அவ்வளவு மெய்யுரை. அவ்வுரையைச் சிறிது ஆராய்வோம். சாத்தன் கொற்றனுக்கு உதவி யொன்றும் செய்யாதிருக்குங்கால் சாத்தனது கடும்பசியைத் தீர்க்கக் கொற்றன் நான்கணுக்கள் பெறு முணவளிக்கிறான். பசிப்பிணி தீரப்பெற்ற சாத்தன் பிறிதொரு காலத்தி லொரு நூறாயிரம் வெள் ளிக் காசுகள் கொற்றனுக்குக் கொடுக்கிறான். நூறாயிரம் வெள்ளிக் காசுகளும் நான்கணுக்களுக்கு நிகராகா. நிகராகாமை எங்ஙனமெனிற் காட்டுதும். கொற்றன் நான்கணு உதவி செய்தக்கால் சாத்தன் செய்த உதவி யொன்றுமில்லை. சாத்தன் செய்த உதவியோடு கொற்றன் உதவியை ஒப்பு நோக்கிக் கணித வாய்பாட்டிற் கூறு தும்: சாத்தன் உதவி=0; கொற்றன் உதவி=ரூ. $\frac{1}{4}$. அதாவது 0: $\frac{1}{4}$; அங்ஙனமே கொற்றன் உதவியோடு சாத்தன் உதவியை ஒப்பு நோக்கிக் கணிதவாய்பாட்டிற் காணுதும். அது ரூ. $\frac{1}{4}$: ரூ. 100000; அதாவது $\frac{1}{4}$: 100000, 0 : $\frac{1}{4}$=எண்ணிலி

(infinity). ¼: 100000=400000. நான்குநூறுயிரம் எண்ணிலிக்குச் சற்றும் நேர்நிலாதென்பது புகழோ? புகழன்று: உண்மை. ஆதலின், மேல்நோக்காகக் காண்பார்க்குப் புனைந்துரையாகக் காணப்பட்ட வுரை முற்றிலும் மெய்யுரையாயுள்ளதைக் காண்க. நம் தெய்வப்புலவர் கவியாதலாலும், கலைவலாராதலாலும் தாம் கூறும் பொருள்களைக் கலைக்கண் கொண்டு நோக்கிக் கவிநாக் கொண்டுரைப்பர்.

திருவள்ளுவரோதியருளிய அறநெறி பிறர் கூறிய அறநெறிகள் எல்லாவற்றினும் மிகச் சிறந்தது. அறத்தின் முதல், வினை செய்வா னுள்ளக்கருத்திலா, அல்லது அவன் செய்யும் வினையிலா தங்கியுளதென வாராயப் புகுந்தாரெல்லாந் தம்முண் மாறுபட்டு அவற்றுள் ஒரோ வொன்றுபற்றிச் சாதித்துள்ளார்கள். வினை செய்வா னுளம் மாசின்றியிருக்கு மளவுக்குத்தான் அறம் உளதென்றும், வினைசெய்ப ஒல்லாவழி உளத்தாலும் அறம்செய்யலாமென்றும் நம்மாசிரியர் கூறியுள்ளார். அக்கூற்றி னுட்பம் மிக அழகுடையது. 'வாய்மை' 'இன்சொல்'களை நம்மாசிரியர் வரையறை செய்து காட்டியருளிய திறத்தை நோக்குக. அவற்றை யங்ஙனம் திட்பமுறக் கூறிய தனிச் சிறப்புத் திருவள்ளுவர்க்கேயுரியது: வாய்மையை நிகழ்ந்தது கூறல் என்றும், இன்சொல்லைச் செவிக்கினிமை பயக்கும் சொல்லென்றும் பிறர் கூறுநிற்க, அவற்றை முறையே 'யாதொன்றும் தீமையிலாத சொலல்' என்றும், ஈரமளை இப் படிறிலவாம் செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச்சொல்' என்றும் நம்மாசிரியர் விளக்கிக் காட்டியுள்ளார். இங்ஙனம் விளக்கிக் காட்டல் 'செம்பொருள் கண்டா'ராகிய நம்மாசிரியர்க்கன்றி யார்க்குத்தான் இயலும்?

ஒருவன் இடையறாது நல்லொழுக்கத்தில் ஒழுகி, அந் நல்லொழுக்கத்தினின்றும் மறந்தும் வழுவாது நிற்றல்வேண்டுமென யாப்புறுத்தி 'ஒழுக்கமுடைமை' யெனத்தனியதிகாரம் திருவள்ளுவர் வகுத்துரைத்துள்ளார். இடையறா நல்லொழுக்கத்தில் நிற்றல் அறத்திற்கு வித்தாம் என்றும், ஒரோவொருகால் நல்வினை செய்தலால் பெருநலமாம் அறம் விளையாதென்றும் நம்மாசிரியர் கூறியுள்ளதன் சிறப்பை நோக்குக. பல்வேறொழுக்கங்களை விதந்து கூறிய ஆசிரியர், ஒழுக்கமுடைமையெனத் தனிவேறதிகாரம் வகுத்து, ஒழுக்கத்தை யென்று மொருவன் தனக்குடைமையாகக் கொள்ளவேண்டுமென்று உய்த்துணர வைத்துள்ளார்.

திருக்குறள் முழுதுறழ் அறநூல் என முன்னர்க் கூறப்பட்டது. மனம் மொழி மெய்களுள் ஒல்லுமவற்றானெல்லாம், ஒல்லுமறவினைகளெல்லாவற்றையும், இடையறாது, செல்லுமிடங்களிலெல்லாம் செய்கவெனக் கூறி, அறத்தைச் செய்யுமாற்றைக் கூறுமுகத்தால் அறத்தின் உண்மை யுருவத்தை ஆசிரியர் முழுதுறக் கூறியிருத்தல்

காண்க. குற்றங்கள் தன்கண் நிகழாமற் குறிக்கொண்டு ஒருவன் காத்தல் வேண்டுமென்று கூறி, வாக்கால் நிகழுங் குற்றங்களனைத்தையும், பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல் என வகைப்படுத்தி, அவற்றை வெவ்வேறதிகாரங்களில் அகப்படுத்தி ஆசிரியர் கூறியிருப்பதும், திருக்குறளின் முழுதறம் தன்மைக்குக் கரியாம். அறம் செய்வான் மறவிவழிப்புகாது, தீயவினைகளினின்றும், தீய குணங்களினின்றும் தன்னைக்குறிக்கொண்டு காத்தல் வேண்டுமென்றும், ஏற்ற இடங்களில் எல்லாம் ஒல்லும் அறவினைகள் எல்லாவற்றையும். நினைவுகூர்ந்து செய்தல்வேண்டுமென்றும் ஆசிரியர் உய்த்துணர வைத்திருப்பதும் அதற்கு. மற்றொரு சான்று. பயனில சொல்லுதலா லுண்டாம் இழிவும், சொல்லாமையால் வரும் உயர்வும் திருக்குறளில் மிகத் திட்பமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. 'பயனில் சொல்லை'க் குற்றங்களுட்படுத்தி யிங்ஙனம் கண்டித்துரைத்த அறநூலாசிரியர்கள் யாமறிந்தவரை வேறெவரு மிலர்; வேறெந் நாட்டிலு மிலர். பயனில சொல்லுதலாலும், பயனிலசெய்தலாலுமே, பயனுடையனவற்றைச் சொல்லவும், செய்யவும் இடம் வாய்க்கப் பெறாது பலர் வருந்துகிறார்கள் என்னும் உண்மையை அறிபவர்க்குத்தான் பயனில சொல்லலை யாசிரியர் கண்டிப்பதன் கருத்தும் நுட்பமும் வெளியாம்.

நீதியுரைப்பதில் நம் தெய்வப்புலவர்க் கீடாகும் பெரும் புலவரைக் காண்பதரிது. தனக்கொருவன் தீமைசெய்தால் அவனை யொறுத்தல் வேண்டுமெனப் பலரும், அத்தீமையைப் பொறுத்தல் வேண்டுமென வேறு சிலரும் கூற, நம்மாசிரியர் அத்தீமையை யப்பொழுதே மறத்தல் வேண்டுமென்றும், தீமைசெய்தான் தன்னுள் நாணுமாறு அவனுக்கும் பெருநலம் தரும் செயலைப் புரிக வென்றும் ஓதியருளித் தனிச் சிறப்பாம் வென்றி கொண்டனர். 'நன்றல்ல தன்றே மறப்பது நன்று' என்றும், 'இன்னா செய்தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கால், என்ன பயத்ததோ சால்பு' என்றும், 'இன்னா செய்தாரை யொறுத்தல், அவர்நாண நன்னயம் செய்து விடல்' என்றும் ஆசிரியர் கூறிய மொழிகள் உலகம் பொன்றினும் பொன்றாப் பொன் மொழிகள். 'இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் வேண்டு' மென்பார் மதத்தைத் தழுவுவார்போல், அவரை யொறுக்குமாறுவது அவர்க்குக் கழிபெரு நலம்தரும் செயலைப் புரிதலென்பார், 'நன்னயம் செய்து' என்றும், நலம் செய்தோமென்றும் எண்ணாது, அவர் செய்த தீமையையும் அப்பொழுதே மறந்து விடுக என்பார் 'விடல்' என்றும் ஆசிரியர் கூறியுள்ளதன் நுட்பத்தையும், பெருவனப்பையும் நோக்குங்கால், அறிஞர் கூட்டம் பெருமகிழ்வெய்தும்.

நம்மாசிரியர் ஒரு பெருங்கவி. கவி, தான் புறவுலகிற் காணும் காட்சிகளின் நலங்களைத் தன் அகக்கண்ணிலும் கண்டுகளிப்பெய்தி,

அக்காட்சிகளை நலமுறத் தன்னுள்ளக்கிழியி னுருவெழுதிப் பார்த்து, அவ்வுருவத்தைத் தக்க சொற்களால் அழகு மினிமையுமுடைய சொற்படம் செய்து, கவியாக்கித் தருகிறான். அச்சொற்படம், அதனை யாக்கியோன் உள்ளத்திற் கண்ட உருவப்படத்தைப் பிறரும் பிறிதொரு காலத்தும் கண்டின்புறுமாறு செய்யு மாற்றலுடையதாய், இன்னிசைப் பிண்டமாய், கலைக்கொழுந்தாய், வனப்பிற் குறையு ளாய், காலத்திற் கழியாததாய், இடத்தால் தடையுறாததாய் விளங்கும். அத்தகை சொற்படங்கள் பலவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டு மிளிர்வது நம் திருக்குறள்.

" மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று,"

" இரப்ப னிரப்பாரை யெல்லாம் இரப்பிற்
கரப்பார் இரவன்மின் என்று,"

" கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிந் தற்று,"

" எழுதுங்காற் கோல்காணுக் கண்ணேபோற் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து,"

என்ற குறள்களில் ஆசிரியருடைய கவிநயங்களைக் காணலாம். நம் புலவர் பெருமானுடைய கவிநலங்களை இன்பத்துப்பாலிற் பலவிடங் களிற் காணலாம்.

கவிமன்னர் கவிநயம் காட்ட விரும்பினால், பிறர் கவியழகு காணாத சிறு செய்தியையும் தங்கள் கவிச்சுவைக்கு நிலைக்களமாக வாக்கிக் கவி புனைவர். இளங் குதலைச்சிறார் மழலைமொழியைப் பன்னாளும் பலரும் கேட்டுளார். ஆனால் அம்மழலைமொழிபற்றி நம் தெய்வவருட் கவி, செய்யுள் செய்வதை நோக்குக.

" குழலினிது யாழினி தென்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்"

என்ற திருக்குறளைக் கேளாதாரில்லை. இசைக்கருவிகளுள் குழலும் யாழும் மிகச் சிறப்புடையன; அவையினும் இனியன தம் மக்கள் மழலை மொழிகள் என்ற பொருளை நம்மாசிரியர் கூறியுள்ள சிறப்பி யல்பை யாராய்க. இடையினம் மருவப்பெற்றுச் செய்யுள் செய்து இன்னோசையும், "கேளாதவர்......இனிதென்ப" என எதிர்மறை யிற் கூறிப் பொருள் நயமும் ஆசிரியர் விளைத்துளார்.

'என்னைமுன் னில்லன்மின்,' செல்லாமையுண்டேல் எனக் குரை' என்ற குறள்கள் நாடகத் தனியுரைகளாக விளங்குகின்றன

நம் கவிமன்னர் நகைச்சுவையையும் காட்டியுள்ளார். ஆசிரியர் நகைச்சுவையுள் பெருகச் சிரித்தற்கிடமில்லை; அளவோடு சிரித்தற்கும் முறுவலித்து நகுதற்கும் இடமுண்டு. நகைச்சுவை மணக்கும் கவிகளில் நச்சுத்தன்மை இல்லை.

> "தேவரனையர் கயவர்"
>
> "நன்றறிவாரிற் கயவர் திருவுடையர்"
>
> "பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
> பீழை தருவதொன் றில்"

என்ற குறள்களில் வரும் நகைச்சுவை மிக அழகுடையது. நம் மாசிரியர் எடுத்தாளும் சொற்கள், அழகு வாய்ந்தன; இனியவோசை யுடையன; பொருட் செறிவுடையன; நவின்றோர்க்கினிமை பயப்பன; குறுகிய வுருவத்தன. அத்தகைய சொற்களைத் தொகுத்துத் திருவள்ளுவர் குறள் வெண்பாக்கள் பாடுகின்றாராகலின் அவை மிக அழகுடையனவாய் விளங்குகின்றன. குறளில் வரும் ஒரு சொல்லை யேனும் அக்குறளின் பொருளழகையும், சொல்லின்பத்தையும் சிதைக்காது, அதன் இடத்தைவிட்டுப் பெயர்க்கவோ, அகற்றவோ அதற்குப் பதிலாக வேறொரு சொல்லைப் பெய்துரைக்கவோ யார்க்கும் முடியாது. தாஜ்மஹால் உருவ வுயர்மாடத்தின் சுவர்களி லுள்ள சலவைக் கற்களில் ஒன்றைக் கையாலசைத்தெடுக்க ஒருவர்க்கு முடியினும் முடியும்; நம் திருவள்ளுவர் குறள் வெண்பாவி லுள்ள எச்சொல்லையும் யார்க்கும் அசைக்கவும் முடியாது. ஆதலால் திரிபின்றியும் சிதைவின்றியும் விளங்கும் உலகநூல்களில் திருக்குறள் தலைநின்றது. அங்ஙனம் அது விளங்குதலே தேவர் கலைவன்மைக்கும், கவிநலத்திற்கும் தக்க சான்று. இவ்வுண்மையை யறியாதார் சிலர் திருக்குறளுருவத்தைத் திருத்தியும் மாற்றியும் வடுப்படுத்த முற்பட்டு இடர்ப்பட்டனர். திருக்குறளில் காணப்படும் பாட பேதங்கள் மிகச் சிலவேயாம்.

திருவள்ளுவருடைய உவமையணிகள் பேரழகுடையன; என்றும் மாறாப் புதுமையாம் நலமுடையன. கவிகள் சிலர் கூறும் உவமை முதற்கண் கேட்டக்கால் அழகுடையனவாய்க் காணப்படும்; பின் பலமுறை கேட்டக்கால் அவ்வழகினை யிழந்து நிற்கும். நம்மாசிரியருடைய உவமைகளைப் பலமுறை ஒருவர் படித்தாலும், அவை நவில்தொறும் நயம் பயப்பன; அவை அறிஞர்க்கென்றும் இன்ப மூட்டுவன.

> "ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம்
> பேரறி வாளன் திரு"
>
> "தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
> நிலையி னிழிந்தக் கடை"

"கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிந் தற்று."

திருவள்ளுவரில் பிறிதுமொழிதல் முதலிய பொருளணிகளும் சொற்பொருட்பின்வருநிலை முதலிய சொல்லணிகளும் அழகு செய்கின்றன.

"பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின்."

"நுனிக்கொம்ப ரேறினார் அஃதிறந் தூக்கின்
உயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்."

"இளைதாக முள்மரம் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து"

என்ற குறள்களில் பிறிதுமொழிதலாகிய அணி பிறங்குவது காண்க.

'சொல்லுக சொல்லை' என்ற குறளிலும், 'பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை' என்ற குறளிலும் சொற்பொருட் பின்வருநிலையணி வந்துள்ளது.

ஆசிரியர் தம் உள்ளத்தெழுந்த கருத்துக்களைக் குறள் வெண்பாவின் . றுணைகொண்டு வெளிப்படுத்துகிறார். குறள்வெண்பாவினுருவம் மிகக் குறுகியது. திருவள்ளுவர்க்கன்றி ஏனையோருக்குத் தம் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தத் தகுந்த கருவியாக அதனை யமைத்துக்கொள்ள முடியாது. நம்மாசிரியர் அதனைத் தம்முள்ளத்தெழுந்த ஆழ்ந்தகன்ற நுண்பொருள்களைத் தாங்கி யுய்க்கும் வனப்புமிக்கினிய ஊர்திகளாக ஆக்கியுள்ளார்; அத்தகைய குறள்களைக் கவிநலன்களாலலங்கரித்து முள்ளார்.

அரசியலைப்பற்றி யாசிரியர் கூறியுள்ள கருத்துக்கள் தமிழர் நாகரிகத்திற்கு ஏற்றம் தருவன. அரசியற் செய்திகளனைத்தையும் திருவள்ளுவர் அழகொழுகக் கூறியுள்ளார். நாட்டிற்கரசன் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவான் என்னும் உண்மையை 'ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே, வேந்தமை வில்லாத நாடு' என்ற குறளில் உணர்த்தியுள்ளார். நாட்டிற்கு அரசன் இன்றியமையாது வேண்டப்படுபவன் என்றும், அரசன் காவற் சாகாடுகைத்தற்கண் பெரியோரைத் துணைக்கொள்ளவேண்டு மென்றும், நாடு நாடாதற்கு நாடா வளமுடையதாய், தக்காரையும் தாழ்விலாச் செல்வரையும் தன்னகத்தே யுடையதாய், பசியும் பிணியும் சேரப்பெறுதா யிருக்க வேண்டுமென்றும் ஆசிரியர் கூறும் உண்மைகள் உன்னற்பாலன. திருக்குறளில் நுவலப்படும் அரசியற் கருத்துக்கள் பல உலகம் அமைதிபெற்று இன்பநலம் அடைதற்கு ஏற்ற முறைகளாயுள்ளன.

திருக்குறள், அறத்தினை உணரத் தலைப்படுவார்க்கு ஒரு பேரற நூல்; அரசியலை யறிய விரும்புவோர்க்கோர் அரசியல் நூல்; ஞானத்தை விரும்புவார்க்கு ஒரு ஞான நூல்; கவிச்சுவை விரும்பு வார்க்கொரு காவியம்; காமச்சுவை விரும்புவார்க்கொரு காம நூல்; பேரின்பம் விரும்புவார்க்கொரு பேரின்ப நூல்; வாழ்க்கை நெறி யறிய விரும்புவார்க்கொரு வாழ்க்கை வழிகாட்டு நூல். அந்நூலைப் பயில்வார் பெரும்புலமையும் ஒட்பமும் பெறுவர்; அதன் நெறியின் கண் வாழ்பவரே 'வாழுநம்' என்னும் செருக்குடன் வாழ்ந்து, இம் மையில் இன்புற்றுப் பின் வீடுபேறடைவர்.

அதிகார அகராதி

[எண்கள் பக்கங்களைக் குறிக்கும்]

அதிகார அகராதி

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குறள்

பரிமேலழகருரை

உரைப்பாயிரம்

இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அந்தமிலின்பத் தழிவில் வீடும் நெறியறிந்து எய்துதற்குரிய மாந்தர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோரா னெடுக்கப்பட்ட பொருள் நான்கு: அவ்வ அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பன. அவற்றுள் வீடென்பது சிந்தையு மொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாகலின், துறவறமாகிய காரண வகையாற் கூறப்படுவதல்லது இலக்கணவகையாற் கூறப்படாமை யின், நூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனை மூன்றுமேயாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மனு முதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டமென மூவகைப்படும்.

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினின்று அவ்வவற்றிற் கோதிய அறங்களின் வழுவா தொழுகுதல்.

வழக்காவது ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனதெனா தென் றிருப்பார் அதுகாரணமாகத் தம்முண்மாறுபட்டு அப்பொருண்மேற் செல்வது. அது கடன்கோடன்முதற் பதினெட்டுப் பதத்ததாம்.

தண்டமாவது அவ்வொழுக்கநெறியினும் வழக்குநெறியினும் வழீஇயினாரை அந்நெறி நிறுத்துதற்பொருட்டு ஒப்பநாடி அதற்குத் தக வொறுத்தல்.

இவற்றுள், வழக்குந் தண்டமும் உலகநெறி நிறுத்துதற் பயத்தவாவதல்லது ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு உறுதிபயத்தற் சிறப்பிலவாகலானும், அவைதாம் நூலானேயன்றி உணர்வுமிகுதி யானுந் தேயவியற்கையானும் அறியப்படுதலானும், அவற்றை யொழித்து, ஈண்டுத் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவராற் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமென வெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

அதுதான் நால்வகை நிலைத்தாய் வருணந்தோறும் வேறுபா டுடைமையின், சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து, எல்லார்க்கு மொத்தலிற் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்பு பற்றி இல்லறந் துறவறமென இருவகை நிலையால் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவது இல்வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லு கின்ற நெறிக்கணின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடைமனைவி யோடுஞ் செய்யப்படுவதாகலின், அதனை முதற்கட் கூறுவான் றொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கிய மினிது முடிதற்பொருட்டுக் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

க. அறத்துப்பால்

க. பாயிரவியல்

அதிகாரம் க—கடவுள் வாழ்த்து

[அஃதாவது, கவி தான் வழிபடு கடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்ட பொருட்கு ஏற்புடைக் கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவற்றுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக் கடவுளை யென வறிக. என்னை? சத்துவ முதலிய குணங்களான் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருட்கு அவற்றான் மூவராகிய முதற்கடவுளோடு இயைபுண்டாக லான். அம்மூன்று பொருளையுங் கூறலுற்றார்க்கு அம் மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாகலின், இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படக்கூறினாரென வுணர்க.]

க. அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

(இதன்பொருள்) எழுத்து எல்லாம் அகர முதல-எழுத்துக்க ளெல்லாம் அகரமாகிய முதலை யுடையன; உலகு ஆதிபகவன் முதற்று - அதுபோல உலகம் ஆதிபகவனாகிய முதலையுடைத்து.

இது தலைமைபற்றி வந்த எடுத்துக்காட்டுவமை. அகரத்திற்குத் தலைமை விகாரத்தா னன்றி நாதமாத்திரையாகிய இயல்பாற் பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்குத் தலைமை செயற்கை யுணர்வானன்றி இயற்கையுணர்வான் முற்றுமுணர்தலானுங் கொள்க. தமிழெழுத் துக்கேயன்றி வடவெழுத்திற்கும் முதலாதல் நோக்கி, 'எழுத் தெல்லா மென்றார். ஆதிபகவன் என்னு மிருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன் முடிபு. உலகென்றது ஈண்டுயிர்கண்மே னின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தாற் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூறவேண்டுதலின், 'ஆதிபகவன் முதற்றே' யென உலகின்மேல் வைத்துக் கூறினார். கூறினாரேனும், உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக் கொள்க. ஏகாரம் தேற்றத் தின்கண் வந்தது. இப்பாட்டான் முதற்கடவுளதுண்மை கூறப் பட்டது. (க)

௨. கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றாள் டொழாஅ ரெனின்.

(இ - ள்.) கற்றதனால் ஆய பயன் என் - எல்லா நூல்களையுங் கற்றவர்க்கு அக்கல்வியறிவானாய பயன் யாது? வால் அறிவன் நற்றாள் தொழாஅர் எனின் - மெய்யுணர்வினை யுடையானது நல்ல தாள்களைத் தொழாராயின்.

எவனென்னும் வினாப்பெயர் என்னென்றாய், ஈண்டின்மை குறித்துநின்றது. கொல்லென்பது அசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின், 'நற்றா' ளென்றார். ஆகம வறிவிற்குப் பயன் அவன் றாளைத் தொழுது பிறவியறுத்த லென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௨)

௩. மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.

(இ - ள்.) மலர் மிசை ஏகினான் மாண் அடி சேர்ந்தார் - மலரின்கண்ணே சென்றவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார்; நிலமிசை நீடு வாழ்வார் - எல்லா வுலகிற்கும் மேலாய வீட்டுலகின்கண் அழிவின்றி வாழ்வார்.

அன்பா னினைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்த வடிவோடு விரைந்து சேறலின், 'ஏகினா' னென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார்; என்னை? "வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து, மோராங்கு வரூஉம் வினைச்சொற் கிளவி, யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல், விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்"* என்பதோத்தாகலின். இதனைப் "பூமேனடந்தான்" என்பதோர் பெயர்பற்றிப் பிறிதோர் கடவுட் கேற்றுவாருமுளர். சேர்தல்-இடைவிடாது நினைத்தல். (௩)

௪. வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில.

(இ - ள்.) வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு - ஒரு பொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலு மில்லாதவனடியைச் சேர்ந்தார்க்கு; யாண்டும் இடும்பை இல - எக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உளவாகா.

பிறவித்துன்பங்களாவன: தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவு

* தொல்காப்பியம், வினையியல் - ௪௪.

மென மூவகையான் வருந்துன்பங்கள். அடி சேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரண்டு* மின்மையின், அவை காரணமாக விரும் மூவகைத்துன்பங்களும் இலவாயின. (௪)

௫. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

(இ - ள்.) இருள் சேர் இருவினையும் சேரா - மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் நல்வினை தீவினை யென்னு மிரண்டுவினையும் உள வாகா; இறைவன் பொருள் சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு - இறைவனது மெய்மை சேர்ந்த புகழை விரும்பினாரிடத்து.

இன்ன தன்மைத்தென ஒருவராலுங் கூறப்படாமையின் அவிச்சையை 'இரு'ளென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற் கேதுவாகலான் 'இருவினையுஞ் சேரா' வென்றுங் கூறினார். இறைமைக் குணங்க ளிலராயினாரை உடையரெனக் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள்சேராவாகலின் அவை முற்றவுமுடைய இறைவன் புகழே 'பொருள்சேர் புக'ழெனப்பட்டது. புரிதல் - எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல். (௫)

௬. பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.

(இ - ள்.) பொறி வாயில் ஐந்து அவித்தான் - மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவி யென்னும் பொறிகளை வழியாகவுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தானது; பொய் தீர் ஒழுக்கநெறி நின்றார் - மெய்யான ஒழுக்க நெறியின்கண் வழுவாது நின்றார்; நீடு வாழ்வார் - பிறப்பின்றி எக்காலத்தும் ஒரு தன்மையராய் வாழ்வார்.

புலன்கள் ஐந்தாகலான், அவற்றின்கட் செல்கின்ற அவாவும் ஐந்தாயிற்று. 'ஒழுக்கநெறி' ஐந்தவித்தானாற் சொல்லப்பட்டமையின் ஆறனுருபு செய்யுட்கிழமைக்கண் வந்தது; "கபிலரது பாட்டு" என்பதுபோல. இவை நான்கு பாட்டானும் இறைவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் அவனெறி நிற்றலுஞ் செய்தார் வீடு பெறுவரென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௭. தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது.

(இ - ள்.) தனக்கு உவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் - ஒருவாற்றானுந் தனக்கு நிகரில்லாதவனது தாளைச்

* வேண்டுதலும் வேண்டாமையும்.

சேர்ந்தார்க்கல்லது; மனக்கவலை மாற்றல் அரிது - மனத்தின் கணிகழுந் துன்பங்களை நீக்குதல் உண்டாகாது.

"உறற்பால - தீண்டா விடுத லரிது"* என்றாற்போல ஈண்டு அருமை இன்மைமே னின்றது. தாள் சேராதார் பிறவிக்கேதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை மாற்றமாட்டாமையின், பிறந்து அவற்றான் வருந் துன்பங்களுள் அழுந்துவ ரென்பதாம். (எ)

அ. அறவாழி அந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்த லரிது.

(இ - ள்.) அறவாழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் - அறக்கடலாகிய அந்தணனது தாளாகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க் கல்லது; பிற ஆழி நீந்தல் அரிது - அதனிற் பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது.

அறம், பொருள், இன்பமென் றுடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்தை முன்னர்ப் பிரித்தமையான், ஏனைப் பொருளு மின்பமும் பிறவெனப்பட்டன. பலவேறு வகைப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றையுந் தனக்கு வடிவாகவுடையனாகலின், 'அறவாழி யந்தண' னென்றார். 'அறவாழி' யென்பதனைத் தருமசக்கரமாக்கி அதனையுடைய அந்தணனென் றுரைப்பாரு முளர். அப்புணையைச் சேராதார் கரைகாணாது அவற்றுள்ளே யழுந்துவராகலின், 'நீந்தலரி' தென்றார். இஃதேகதேச வுருவகம். (அ)

௯. கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
றாளை வணங்காத் தலை.

(இ - ள்.) கோள் இல் பொறியின் குணம் இல - தத்தமக்கேற்ற புலன்களைக் கொள்கையில்லாத பொறிகள்போலப் பயன்படுதலுடையவல்ல; எண்குணத்தான் தாளை வணங்காத் தலை - எண்வகைப்பட்ட குணங்களையுடையானது தாள்களை வணங்காத தலைகள்.

எண்குணங்களாவன: தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை எனவிவை. இவ்வாறு சைவாகமத்துக் கூறப்பட்டது. அணிமாவை முதலாகவுடையன வெனவும், கடையிலாவறிவை முதலாகவுடையன வெனவும் உரைப்பாரு முளர்.

---

* நாலடியார், ௧0௧.

காணாத கண் முதலியனபோல வணங்காத தலைகள் பயனில வெனத் தலைமேல் வைத்துக் கூறினார்; கூறினாரேனும், இனம் பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அவ்வாறே பயனிலவென்பதூஉங் கொள்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணங்கலுஞ் செய்யாவழிப் படுங்குற்றங் கூறப் பட்டது. (கூ)

கo. பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா
ரிறைவ னடிசேரா தார்.

(இ - ள்.) இறைவன் அடி (சேர்ந்தார்) பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் - இறைவனடி யென்னும் புணையைச் சேர்ந்தார் பிறவி யாகிய பெரிய கடலை நீந்துவர்; சேராதார் நீந்தார் - அதனைச் சேரா தார் நீந்தமாட்டாராய் அதனு ளழுந்துவர்.

காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின், 'பிறவிப் பெருங்கட' லென்றார். சேர்ந்தாரென்பது சொல்லெச்சம். உலகியல்பை நினையாது இறைவனடியையே நினைப்பார்க்குப் பிறவி யறுதலும், அவ்வாறன்றி மாறி நினைப்பார்க்கு அஃதருமையுமாகிய இரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன. (கo)

அதி. உ—வான்சிறப்பு

[அஃதாவது, அக்கடவுளதாணையான் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம் பொரு ளின்பங்களும் நடத்தற்கேதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.]

கக. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று.

(இ - ள்.) வான் நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால் - மழை இடையறாது நிற்ப உலகம் நிலைபெற்று வருதலான்; தான் அமிழ்தம் என்று உணரற்பாற்று - அம்மழைதான் உலகத்திற்கு அமிழ்தமென்று உணரும் பான்மையை யுடைத்து.

நிற்ப வென்பது நின்றெனத் திரிந்து நின்றது. 'உலக' மென்றது ஈண்டு உயிர்களை. அவை நிலைபெற்று வருதலாவது, பிறப்பு இடையறாமையின் எஞ்ஞான்றும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல். அமிழ்தமுண்டார் சாவாது நிலைபெறுதலின், உலகத்தை நிலைபெறுத்துகின்ற வானை 'அமிழ்தமென் றுணர்க' வென்றார். (க)

கஉ. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉ மழை.

(இ - ள்.) துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய துப்பு ஆக்கி - உண்பார்க்கு நல்ல உணவுகளை உளவாக்கி; துப்பார்க்குத் துப்பு ஆயதூஉம் மழை - அவற்றை யுண்கின்றார்க்குத் தானும் உணவாய் நிற்பதூஉம் மழை.

தானு முணவாதலாவது தண்ணீரா யுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய உயர்திணைமேல் வைத்துக் கூறினமையின் அஃறிணைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாறு உயிர்களது பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருதலுடையவாயின வென்பதாம். (உ)

கங. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி.

(இ - ள்.) விண் இன்று பொய்ப்பின் - மழை வேண்டுங்காலத்துப் பெய்யாது பொய்க்குமாயின்; விரி நீர் வியன் உலகத்துள் - கடலாற் சூழப்பட்ட அகன்ற உலகத்தின்கண்; நின்று உடற்றும்பசி - நிலைபெற்று உயிர்களை வருத்தும் பசி.

கடலுடைத்தாயினும் அதனாற் பயனில்லை யென்பார் 'விரிநீர் வியனுலகத்' தென்றார்; உணவின்மையின், பசியான் உயிர்கள் இறக்கு மென்பதாம். (ங)

கச. ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்.

(இ - ள்.) உழவர் ஏரின் உழாஅர் - உழவர் ஏரா னுழுதலைச் செய்யார்; புயல் என்னும் வாரி வளம் குன்றிக்கால் - மழையென்னும் வருவாய் தன் பயன் குன்றின்.

குன்றியக்கா லென்பது குறைந்துநின்றது. உணவின்மைக்குக் காரணங் கூறியவாறு. (ச)

கரு. கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
எடுப்பதூஉ மெல்லா மழை

(இ - ள்.) கெடுப்பதூஉம் - பூமியின்கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்று கெடுப்பதூஉம்; கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்று ஆங்கே எடுப்பதூஉம் - அவ்வாறு கெட்டார்க்குத் துணையாய்ப்

பெய்து முன் கெடுத்தாற்போல எடுப்பதூஉம்; எல்லாம் மழை - இவையெல்லாம் வல்லது மழை.

'மற்று' வினைமாற்றின்கண் வந்தது. 'ஆங்'கென்பது மறு தலைத் தொழிலுவமத்தின்கண் வந்த உவமச்சொல். கேடு மாக்கமும் எய்துதற்குரியார் மக்களாதலின், 'கெட்டார்க்'கென்றார். 'எல்லா' மென்றது அம்மக்கண் முயற்சி வேறுபாடுகளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல் கடாம் பலவாதல் நோக்கி. 'வல்ல' தென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. மழையினதாற்றல் கூறியவாறு. (௫)

கசு. விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான் மற் றாங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது.

(இ - ள்.) விசும்பின் துளி வீழின் அல்லால் - மேகத்திற்றுளி வீழிற் காண்பதல்லது; மற்று ஆங்கே பசும்புல் தலை காண்பு அரிது- வீழாதாயின், அப்பொழுதே பசும்புல்லினது தலையையுங் காண்டல் அரிது.

'விசும்பு' ஆகுபெயர். 'மற்று' வினைமாற்றின்கண் வந்தது. இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது; ஓரறிவுயிரும் இல்லை யென்பதாம். (சு)

கள. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின்.

(இ - ள்.) நெடும் கடலும் தன் நீர்மை குன்றும் - அளவில் லாத கடலும் தன்னியல்பு குறையும்; எழிலி தான் தடிந்து நல்காது ஆகி விடின் - மேகந்தான் அதனைக் குறைத்து அதன்கட் பெய்யாது விடுமாயின்.

உம்மை சிறப்பும்மை. தன்னியல்பு குறைதலாவது நீர்வாழுயிர் கள் பிறவாமையும், மணி முதலாயின படாமையுமாம். ஈண்டுக் குறைத்தலென்றது முகத்தலை. அது "கடல்குறை படுத்தநீர் கல் குறை பட வெறிந்து"* என்பரனும் அறிக. மழைக்கு முதலாய கடற்கும் மழை வேண்டுமென்பதாம். இவை எழுபாட்டானும் உலக நடத்தற்கேதுவாதல் கூறப்பட்டது. (எ)

கஅ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு.

(இ - ள்.) வானோர்க்கும் ஈண்டுச் சிறப்பொடு பூசனை செல் லாது - தேவர்கட்கும் இவ்வுலகின் மக்களாற் செய்யப்படும்

* பரிபாடல் - உ0.

விழவும் பூசையும் நடவாது ; வானம் வறக்குமேல் - மழை பெய்யா தாயின்.

நைமித்திகத்தோடு கூடிய நித்தியமென்றாராகலின், 'செல்லா' தென்றார். உம்மை சிறப்பும்மை. நித்தியத்திற் றாழ்வுதீரச்செய்வது நைமித்திக மாதலின், அதனை முற்கூறினார். (அ)

கசு. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.

(இ - ள்.) வியன் உலகம் தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா - அகன்ற வுலகின்கண் தானமும் தவமுமாகிய இரண்டறமும் உள வாகா ; வானம் வழங்காதெனின் - மழை பெய்யாதாயின்.

தானமாவது அறநெறியான் வந்த பொருள்களைத் தக்கார்க்கு உவகையோடுங் கொடுத்தல். தவமாவது மனம்பொறிவழி போகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களான் உண்டிசுருக்கல் முதலாயின. பெரும்பான்மைபற்றித் தானம் இல்லறத்தின்மேலும், தவம் துற வறத்தின்மேலும் நின்றன. (கு)

உo. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு.

(இ - ள்.) யார் யார்க்கும் நீர் இன்று உலகு அமையாது எனின்-எவ்வகை மேம்பாட்டார்க்கும் நீரையின்றி உலகியல் அமையா தாயின் ; ஒழுக்கு வான் இன்று அமையாது - அந்நீர் இடையறா தொழுகும் ஒழுக்கும் வானையின்றி யமையாது.

பொருளின்பங்களை உலகியலென்றார், அவை இம்மைக்கண்ண வாகலின். இடையறாதொழுகுதல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உள தாகல். நீரின்றமையாதுலகென்பது எல்லாரானுந் தெளியப்படுத லின், அதுபோல ஒழுக்கும் வானின்றமையாமை தெளியப்படுமென் பார், 'நீரின்றமையா துலகெனி' னென்றார். இதனை நீரையின்றி யமையாது உலகாயின், எத்திறத்தார்க்கும் மழையையின்றி ஒழுக்கம் நிரம்பாதென உரைப்பாரு முளர். இவை மூன்று பாட்டானும் அறம் பொரு ளின்பங்கள் நடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது. (கo)

அதி: ௩—நீத்தார்பெருமை

[அஃதாவது, முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ்வறமுதற்பொருள்களை உலகிற்கு உள்ளவாறுணர்த்துவார் அவராகலின், இது வான்சிறப்பின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

௨௧. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவற் றுணிவு.

(இ - ள்.) ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை - தமக்குரிய ஒழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று துறந்தாரது பெருமையை; விழுப்பத்து வேண்டும் பனுவல் துணிவு - விழுமிய பொருள்கள் பலவற்றுள்ளும் இதுவே விழுமிதென விரும்பும் நூல்களது துணிவு.

தமக்கு உரிய வொழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று துறத்தலாவது தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கு முரிய ஒழுக்கங்களை வழுவாதொழுக அறம் வளரும்; அறம் வளரப் பாவந் தேயும்; பாவந் தேய அறியாமை நீங்கும்; அறியாமை நீங்க நித்தவநித்தங்களது வேறுபாட்டுணர்வும், அழிதன்மாலையவாய இம்மை மறுமை யின்பங்களி னுவர்ப்பும், பிறவித்துன்பங்களுந் தோன்றும்; அவை தோன்ற வீட்டின்கணாசையுண்டாம்; அஃதுண்டாகப் பிறவிக்குக் காரணமாகிய பயனின் முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி வீட்டிற்குக் காரணமாகிய யோக முயற்சியுண்டாம்; அஃதுண்டாக, மெய்யுணர்வு பிறந்து புறப்பற்றாகிய எனதென்பதும் அகப்பற்றாகிய யானென்பதும் விடும்; ஆகலான் இவ்விரண்டு பற்றையும் இம்முறையே யுவர்த்துவிடுதலெனக் கொள்க. பனுவலெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனான், ஒன்றையொன்றொவ்வாத சமயநூல்களெல்லாவற்றிற்கும் இஃதொத்த துணிவென்பது பெற்றாம். செய்தாரது துணிவு பனுவன்மேலேற்றப்பட்டது. (க)

௨௨. துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று.

(இ - ள்.) துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் - இருவகைப் பற்றினையும் விட்டாரது பெருமையை இவ்வளவென்று எண்ணாற் கூறியறியலுறின், அளவுபடாமையான்; வையத்து இறந்தாரை எண்ணிக்கொண்டு அற்று - இவ்வுலகத்துப் பிறந்திறந்தாரை எண்ணி இத்துணையாரென அறியலுற்றாற்போலும்.

முடியாதென்பதாம். கொண்டாலென்னும் வினையெச்சம் 'கொண்'டெனத் திரிந்து நின்றது. (உ)

உ௩. இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு.

(இ - ள்.) இருமை வகை தெரிந்து - பிறப்பு வீடென்னும் இரண்டனது துன்பவின்பக் கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்தறிந்து; ஈண்டு அறம் பூண்டார் பெருமை - அப்பிறப்பறுத்தற்கு இப்பிறப்பின்கண் துறவறத்தைப் பூண்டாரது பெருமையே; உலகு பிறங்கிற்று - உலகின்கி ணுயர்ந்தது.

"தெரிமாண் டமிழ்மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்" என் புழிப்போல 'இருமை' யென்றது ஈண்டு எண்ணின்க ணின்றது. பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனால், திகிரியுருட்டி உலகமுழுதாண்ட அரசர் முதலாயினர் பெருமை பிரிக்கப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் நீத்தார் பெருமையே எல்லாப் பெருமையினும் மிக்கதென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

உச. உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து.

(இ - ள்.) உரன் என்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான் - திண்மையென்னுந் தோட்டியால் பொறிகளாகிய யானையைந்தனையும் தத்தம் புலன்கண்மேற் செல்லாமற் காப்பான்; வரன் என்னும் வைப்பிற்கு ஓர் வித்து - எல்லா நிலத்தினும் மிக்கதென்று சொல்லப்படும் வீட்டுநிலத்திற்கு ஓர் வித்தாம்.

இஃதேகதேச வுருவகம். திண்மை ஈண்டு அறிவின்மேற்று. அந்நிலத்திற் சென்று முளைத்தலின், 'வித்'தென்றார். ஈண்டுப் பிறந்திறந்து வரும் மகனல்லனென்பதாம். (௪)

உரு. ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா
னிந்திரனே சாலுங் கரி.

(இ - ள்.) ஐந்து அவித்தான் ஆற்றல் - புலன்களிற் செல்கின்ற அவாவைந்தனையும் அடக்கினனது வலிக்கு; அகல் விசும்புளார் கோமான் இந்திரனே சாலும் கரி - அகன்ற வானத்துள்ளாரிறைவனாகிய இந்திரனே அமையுஞ் சான்று.

ஐந்துமென்னும் முற்றும்மையும் ஆற்றற்கென்னும் நான்கனுருபும் செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கன. தான் ஐந்தவியாது சாபமெய்திநின்று அவித்தவனதாற்றல் உணர்த்தினனாகலின், 'இந்திரனே சாலுங் கரி' யென்றார். (௫)

உசு. செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

(இ - ள்.) செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் - ஒத்த பிறப்பின ராய மக்களுள் செய்தற்கெளியவற்றைச் செய்யாது அரியவற்றைச் செய்வார் பெரியர்; செயற்கரிய செய்கலாதார் சிறியர் - அவ்வெளிய வற்றைச் செய்து அரியவற்றைச் செய்யமாட்டாதார் சிறியர்.

செயற்கெளியவாவன மனம் வேண்டியவாறே அதனைப் பொறி வழிகளால் புலன்களிற் செலுத்தலும், வெஃகலும், வெகுடலும் முதலாயின. செயற்கரியவாவன இயமம் நியமம் முதலாய எண் வகை யோகவுறுப்புக்கள். நீரிற் பலகான் மூழ்கல்* முதலாய "நாலிரு வழக்கிற் றாபத பக்க" மென்பாரு முளர்; அவை நியமத் துள்ளே அடங்கலின், நீத்தாரது பெருமைக்கேலாமை யறிக. (சு)

உஎ. சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு

(இ - ள்.) சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்ற ஐந்தின்வகை- சுவையும் ஒளியும் ஊறும் ஓசையும் நாற்றமு மென்று சொல்லப் பட்ட தன்மாத்திரைகளைந்தனது கூறுபாட்டையும்; தெரிவான் கட்டே உலகு - ஆராய்வா னறிவின்கண்ணதே உலகம்.

அவற்றின் கூறுபாடாவன பூதங்கட்கு முதலாகிய அவைதா மைந்தும், அவற்றின்கட் டோன்றிய அப்பூதங்களைந்தும், அவற் றின் கூறாகிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும், கன்மேந்திரியங்களைந்து மாக இருபதுமாம். 'வகைதெரிவான் கட்'டெனை உடம்பொடு புணர்த்தாலின், தெரிகின்ற புருடனும், அவன் றெரிதற்கருவியாகிய மான் அகங்கார மனங்களும், அவற்றிற்கு முதலாகிய மூலப் பகுதியும் பெற்றாம். தத்துவ மிருபத்தைந்தனையுந் தெரிதலாவது, மூலப்பகுதி ஒன்றிற்றோன்றிய தன்மையிற் பகுதியேயாவதல்லது விகுதியாகாதெனவும், அதன்கட்டோன்றிய மானும், அதன்கட் டோன்றிய அகங்காரமும், அதன்கட்டோன்றிய தன்மாத்திரை களுமாகிய எழும் தத்தமக்கு முதலாயதனை நோக்க விகுதியாதலும், தங்கட் டோன்றுவனவற்றை நோக்கப் பகுதியாதலுமுடையெ வும், அவற்றின்கட் டோன்றிய மனமும் ஞானேந்திரியர் கன்மேந்திரியங்களும் பூதங்களுமாகிய பதினாறும் தங்கட்டே வன வின்மையின் விகுதியேயாவதல்லது பகுதியாகா புருடன் தானொன்றிற் றோன்றாமையானும் தன்கட் டே

* புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வாகைத்திணை

வின்மையானும் இரண்டுமல்லனெனவும் சாங்கியநூலு ளோதிய வற்ருன் ஆராய்தலே. இவ்விருபத்தைந்துமல்லது உலகெனப் பிறிதொன்றில்லையென உலகினதுண்மையறிதலின், அவனறிவின் கண்ணதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டானும் பெருமைக்கேது ஐந்தவித்தலும் யோகப்பயிற்சியும் தத்துவ வுணர்வுமென்பது கூறப் பட்டது. (எ)

உஅ. நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.

(இ-ள்.) நிறை மொழி மாந்தர் பெருமை - நிறைந்த மொழி யினையுடைய துறந்தாரது பெருமையை; நிலத்து மறைமொழி காட்டிவிடும் - நிலவுலகத்தின்கண் அவராணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களே கண்கூடாகக் காட்டும்.

'நிறைமொழி' யென்பது அருளிக்கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் அவ்வப் பயன்களைப் பயந்தேவிடும் மொழி. காட்டுதல் பயனுணர்த்துதல். (அ)

உகூ. குணமென்னுங் குன்றேறி நின்ருர் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது.

(இ-ள்.) குணம் என்னும் குன்று ஏறி நின்ருர் வெகுளி - துறவு மெய்யுணர்வு அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களாகிய குன்றின் முடிவின்கணின்ற முனிவரது வெகுளி; கணமேயும் காத்தல் அரிது - தானுள்ளவளவு கணமேயாயினும், வெகுளப் பட்டாராற் றடுத்தல் அரிது.

சலியாமையும் பெருமையும்பற்றிக் குணங்களைக் குன்ருக வுருவகஞ் செய்தார். குணம் சாதியொருமை. அநாதியாய் வருகின்றவாறுபற்றி ஒரோவழி வெகுளி தோன்றியபொழுதே அந்நிலை மெய்யுணர்வு அழிக்குமாகலின் 'கணமேயு' மென்றும், நிறைமொழி மாந்தராகலின் 'காத்தலரி' தென்றுங் கூறினர். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவராணை கூறப்பட்டது. (கூ)

௩௰. அந்தணரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.

(இ-ள்.) எவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டு ஒழுகலான் - எல்லாவுயிர்கண்மேலும் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டொழுக லான்; அந்தணர் என்போர் அறவோர் - அந்தணரென்று சொல் லப்படுவார் துறவறத்தினின்றவர்.

பூணுதல் விரதமாகக் கோடல். அந்தணரென்பது அழகிய தட்பத்தினையுடையாரென எதுப்பெயராகலின், அஃது அவ்வருளுடையார்மேலன்றிச் செல்லாதென்பது கருத்து. அவ்வாறாணை யுடையாராயினும் உயிர்கண்மாட் டருளுடையரென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (கO)

அதி. ச—அறன்வலியுறுத்தல்

[அஃதாவது, அம்முனிவரா னுணர்த்தப்பட்ட அம்மூன்றனுள் ஏனைப் பொருளு மின்பமும் போலாது, அறன், இம்மை மறுமை வீடென்னும் மூன்றனையும் பயத்தலான், அவற்றின் வலியுடைத்தென்பது கூறுதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும். "சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின் பமு, மறத்து வழிப்படூஉந் தோற்றம் போல"* என்றார் பிறரும்.]

நக. சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு.

(இ - ள்.) சிறப்பு ஈனும்-வீடுபேற்றையுந் தரும்; செல்வமும் ஈனும் - துறக்கம் முதலிய செல்வத்தையுந் தரும்; உயிர்க்கு அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கம் எவன்-ஆதலான் உயிர்கட்கு அறத்தின் மிக்க ஆக்கம் யாது?

எல்லாப்பேற்றினுஞ் சிறந்தமையின், வீடு 'சிறப்' பெனப்பட்டது. ஆக்கந் தருவதனை 'ஆக்க' மென்றார். ஆக்கம்-மேன்மேலுயர்தல். ஈண்டுயிரென்றது மக்களுயிரை. சிறப்புஞ் செல்வமும் எய்தற்குரியது அதுவேயாகலின். இதனால் அறத்தின்மிக்க வுறுதி இல்லையென்பது கூறப்பட்டது. (க)

நஉ. அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு.

(இ - ள்.) அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கமும் இல்லை - ஒருவனுக்கு அறஞ் செய்தலின் மேற்பட்ட ஆக்கமுமில்லை; அதனை மறத்தலின் ஊங்கு கேடு இல்லை - அதனை மயக்கத்தான் மறத்தலின் மேற்பட்ட கேடுமில்லை.

---

* புறநானூறு—நக.

'அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை' யென மேற்சொல்லியதனையே அனுவதித்தார், அதனாற் கேடுவருதல் கூறுதற்பயனோக்கி. இதனால் அது செய்யாவழிக் கேடுவருதல் கூறப்பட்டது. (உ)

௩௩. ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்.

(இ - ள்.) ஒல்லும் வகையான் - தத்தமக்கியலுந் திறத்தான்; அறவினை ஓவாதே செல்லும் வாய் எல்லாம் செயல் - அறமாகிய நல்வினையை ஒழியாதே அஃதெய்து மிடத்தானெல்லாஞ் செய்க.

இயலுந்திறமாவது இல்லறம் பொருளளவிற்கேற்பவும், துறவறம் யாக்கைநிலைக் கேற்பவுஞ் செய்தல். ஓவாமை-இடைவிடாமை. எய்துமிடமாவன மனம் வாக்குக் காய மென்பன. அவற்றாற் செய்யும் அறங்களாவன, முறையே, நற்சிந்தையும் நற்சொல்லும் நற்செயலு மென விவை. இதனான் அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (௩)

௩௪. மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற.

(இ - ள்.) மனத்துக்கண் மாசு இலன் ஆதல் - அவ்வாற்றான் அறஞ்செய்வான் தன் மனத்தின்கட் குற்றமுடைய னல்லனாக; அனைத்து அறன் - அவ்வளவே அறமாவது; பிற ஆகுல நீர - அஃதொழிந்த சொல்லும் வேடமும் அறமெனப்படா, ஆரவார நீர்மைய.

'குற்றம்' தீயன சிந்தித்தல். பிறரறிதல்வேண்டிச் செய்கின்றன வாகலின்; 'ஆகுல நீர' வென்றார். மனத்து மாசுடையனாயவழி அதன் வழியவாகிய மொழி மெய்களாற் செய்வன பயனிலவென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. (௪)

௩௫. அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொ னான்கு
மிழுக்கா வியன்ற தறம்.

(இ - ள்.) அழுக்காறு - பிறராக்கம் பொறாமையும்; அவா - புலன்கண்மேற் செல்கின்ற அவாவும்; வெகுளி-அவை யேதுவாகப் பிறர்பால் வரும் வெகுளியும்; இன்னாச்சொல் - அதுபற்றி வருங் கடுஞ்சொல்லுமாகிய; நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம் - இந் நான்கினையுங் கடிந்து இடையறாது நடந்தது அறமாவது.

இதனான் இவற்றோடு விரவியியன்றது அறமெனப்படாதென்பதூஉங் கொள்க. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அறத்தின தியல்பு கூறப்பட்டது. (௫)

௩௬. அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை.

(இ - ள்.) அன்று அறிவாம் என்னாது அறம் செய்க - யாம் இதுபொழு திளையமாகலின் இறக்குஞான்று செய்துமெனக் கருதாது அறத்தினை நாடோறுஞ் செய்க; அது பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை - அவ்வாறு செய்த வறம் இவ்வுடம்பினின்றும் உயிர்போங் காலத்து அதற்கு அழிவில்லாத துணையாம்.

'மற்'றென்பது அசைநிலை. 'பொன்றாத் துணை' யென்றார், செய்த வுடம்பழியவும் உயிரோடொன்றி வேறுயுடம்பினுஞ் சேற லின். இதனான் இவ்வியல்பிற்றாய அறத்தினை நிலையாதி யாக்கை நிலையினபொழுதே செய்கவென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௩௭. அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை.

(இ - ள்.) அறத்து ஆறு இது என வேண்டா - அறத்தின் பயன் இதுவென்று யாம் ஆகமவளவையான் உணர்த்தல் வேண்டா; சிவிகை பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை - சிவிகையைக் காவுவானோடு செலுத்துவானிடைக் காட்சியளவை தன்னானே உணரப் படும்.

பயனை 'ஆறு' என்றார், பின்னதாகலின். 'என' வென்னு மெச்சத்தாற் சொல்லாகிய வாகமவளவையும், 'பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை' யென்றதனாற் காட்சியளவையும் பெற்றாம். உணரப்படு மென்பது சொல்லெச்சம். இதனாற் 'பொன்றாத் துணை'யாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது. (௭)

௩௮. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.

(இ - ள்.) வீழ் நாள் படாமை நன்று ஆற்றின் - செய்யாது கழியும் நாளுளவாகாமல் ஒருவன் அறத்தைச் செய்யுமாயின்; அஃது ஒருவன் வாழ்நாள் வழி அடைக்கும் கல் - அச்செயல் அவன் யாக்கையோடு கூடுநாள் வரும் வழியை வாராமலடைக்குங் கல்லாம்.

ஐவகைக் குற்றத்தான் வரும் இருவகைவினையு முள்ளதுணையும், உயிர் யாக்கையோடுங் கூடிநின்று அவ்வினைகளதிருவகைப்

பயனையும் நுகருமாகலான், அந்நாள் முழுவதும் 'வாழ் நா'ளெனப் பட்டது. குற்றங்க ளைந்தாவன: அவிச்சை, அகங்காரம், அவா, விழைவு, வெறுப்பென்பன; இவற்றை வடநூலார் பஞ்சக்கிலேச மென்பர். வினை யிரண்டாவன: நல்வினை, தீவினை யென்பன. பய னிரண்டாவன: இன்பந் துன்ப மென்பன. இதனான் அறம், வீடுபயக்கு மென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

கூகூ. அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில.

(இ - ள்.) அறத்தான் வருவதே இன்பம் - இல்லறத்தோடு பொருந்தி வருவதே இன்பமாவது; மற்ற எல்லாம் புறத்த - அதனோடு பொருந்தாது வருவனவெல்லாம் இன்பமாயினுந் துன்பத்தினிடத்த; புகழும் இல - அதுவேயுமன்றிப் புகழு முடைமவல்ல.

ஆனுருபு ஈண்டுடனிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது: "தூங்கு கையா னோங்கு நடைய"* என்புழிப்போல. 'இன்பம்' காமநுகர்ச்சி: அஃதாமாறு காமத்துப்பாலின் முதற்கட் சொல்லுதும்.† இன் பத்திற் புறமெனவே துன்பமாயிற்று. பாவத்தான் வரும் பிறனில் விழைவு முதலாயின அக்கணத்து இன்பமாய்த் தோன்றுமாயினும் பின் துன்பமாய் விளைதலின், 'புறத்த' வென்றார். அறத்தோடு வாராதன புகழுமில வெனவே, வருவது புகழுமுடைத்தென்பது பெற்றாம். இதனான் அறஞ்செய்வாரே இம்மை யின்பமும் புகழும் எய்துவரென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

சo. செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்
குயற்பால தோரும் பழி.

(இ - ள்.) ஒருவற்குச் செயற்பாலது அறனே - ஒருவனுக்குச் செய்தற்பான்மையது நல்வினையே; உயற்பாலது பழியே - ஒழிதற் பான்மையது தீவினையே.

'ஒரு' மென்பன விரண்டும் அசைநிலை. தேற்றேகாரம் பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. பழிக்கப்படுவதனைப் 'பழி' யென்றார். இதனாற் செய்வதும் ஒழிவதும் நியமிக்கப்பட்டன. (கo)

பாயிரவியல் முற்றிற்று.

---

* புறநானூறு - உஉ. † "ஈண்டின்பமென்றது ஒருகாலத் தொரு பொருளான் ஐம்புலனுகர்தற் சிறப்புடையதாய காமவின் பத்தினை."

உ. இல்லற வியல்

அதி. ரு—இல்வாழ்க்கை

[அஃதாவது, இல்லாளோடு கூடிவாழ்தலினது சிறப்பு. இன்னிலை அறஞ்செய்தற்குரிய இருவகைநிலையுள் முதலாதலின், இஃது அறன்வலியுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

௪௧. இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை.

(இ - ள்.) இல்வாழ்வான் என்பான் - இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான்; இயல்பு உடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை - அறவியல்பினையுடைய ஏனை மூவர்க்கும் அவர் செல்லும் நல்லொழுக்க நெறிக்கண் நிலைபெற்ற துணையாம்.

'இல்' லென்பது ஆகுபெயர். 'என்பா' னெனச் செயப்படு பொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது. ஏனை மூவராவார், ஆசாரியனிடத்தினின் றோதுதலும் விரதங்காத்தலுமாகிய பிரமசரிய வொழுக்கத்தானும், இல்லைவிட்டு வனத்தின்கட் டீயொடு சென்று மனையாள் வழிபடத் தவஞ்செய்யு மொழுக்கத்தானும், முற்றத்துறந்த யோகவொழுக்கத்தானு மென இவர்; இவருள் முன்னை யிருவரையும் பிறர்மதமேற்கொண்டு கூறினார். இவர், இவ்வொழுக்க நெறிகளை முடியச்செல்லுமளவும் அச்செலவிற்குப் பசி நோய் குளிர் முதலியவற்றான் இடையூறு வாராமல் உண்டியும் மருந்தும் உறையுளும் முதலிய வுதவி அவ்வவ நெறிகளின் வழுவாமற் செலுத்துதலான், 'நல்லாற்றி னின்ற துணை' யென்றார். (க)

௪௨. துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை.

(இ - ள்.) துறந்தார்க்கும் - களைகணானவராற் றுறக்கப்பட்டார்க்கும்; துவ்வாதவர்க்கும் - நல்கூர்ந்தார்க்கும்; இறந்தார்க்கும் - ஒருவருமின்றித் தன்பால்வந் திறந்தார்க்கும்; இல்வாழ்வான் என்பான் துணை - இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான் துணை.

துறந்தார்க்குப் பாவமொழிய அவர் களைகணாய்நின்று வேண்டுவன செய்தலானும், துவ்வாதவர்க்கு உணவு முதலிய கொடுத்த

லானும், இறந்தார்க்கு நீர்க்கடன் முதலிய செய்து நல்லுலகின்கட் செலுத்தலானும் 'துணை' யென்றார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் இன்னிலை எல்லாவுபகாரத்திற்கு முரித்தாதலி கூறப்பட்டது. (௨)

சங. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க லானென்றாங்
ஐம்புலத்தா றோம்ப றலை.

(இ - ள்.) தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் தான் என்ற - பிதிரர் தேவர் விருந்தினர் சுற்றத்தார் தானென்று சொல் லப்பட்ட, ஐம்புலத்து ஆறு ஓம்பல் தலை - ஐந்திடத்துஞ் செய்யும் அறநெறியை வழுவாமற் செய்தல் இல்வாழ்வானுக்குச் சிறப் புடைய அறமாம்.

பிதிரராவார் படைப்புக்காலத்து அயனுற் படைக்கப்பட்ட தோர் கடவுட்சாதி; அவர்க்கிடம் தென்றிசையாதலின், 'தென் புலத்தா' ரென்றார். 'தெய்வ' மென்றது சாதியொருமை. 'விருந்' தென்பது புதுமை; அஃது ஈண் டாகுபெயராய்ப் புதியராய் வந்தார்மே னின்றது; அவர் இருவகையர்: பண்டறி வுண்மையிற் குறித்து வந்தாரும், அஃதின்மையிற் குறியாது வந்தாருமென. ஒக்கல் - சுற்றத்தார். எல்லாவறங்களும் தானுளனாய் நின்று செய்யவேண்டுதலின், தன்னை யோம்பலும் அறனாயிற்று. 'என்ற' வென்பது விகாரமாயிற்று. 'ஆங்கு' அசை. ஐவகையும் அறஞ் செய்தற் கிடனாகலின் 'ஐம்புல' மென்றார். அரசனுக்கு இறைப் பொருள் ஆறிலொன்றாயிற்று, இவ்வைம்புலத்திற்கும் ஐந்து கூறு வேண்டுதலா னென்ப தறிக. (௫)

சச. பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்.

(இ - ள்.) பழி அஞ்சிப் பாத்து ஊண் வாழ்க்கை உடைத் தாயின் - பொருள் செய்யுங்கால் பாவத்தை யஞ்சி யீட்டி, அப் பொருளை இயல்புடைய் மூவர் முதலாயினார்க்கும், தென்புலத்தார் முதலிய நால்வர்க்கும் பகுத்துத் தானுண்டலை ஒருவ னில் வாழ்க்கை உடைத்தாயின்; வழி எஞ்ஞான்றும் எஞ்சல் இல் - அவன் வழி உலகத் தெஞ்ஞான்றும் நிற்றலல்லது இறத்தலில்லை.

பாவத்தான் வந்த பிறன்பொருளைப் பகுத்துண்ணின், அறம் பொருளுடையார்மேலும், பாவந் தன்மேலுமாய் நின்று வழி யெஞ்சுமாகலின், 'பழியஞ்சி' யென்றார். வாழ்வான துடைமை வாழ்க்கைமே லேற்றப்பட்டது.

(ச

சரு. அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது.

(இ - ள்.) இல்வாழ்க்கை அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் - ஒருவ னில்வாழ்க்கை தன் றுணைவிமேற் செய்யத்தகும் அன்பினை யும், பிறர்க்குப் பகுத்துண்டலாகிய அறத்தினையு முடைத்தாயின்; அது பண்பும் பயனும் - அவ்வுடைமை அதற்குப் பண்பும் பயனுமாம்.

நிரனிறை. இல்லாட்கும் கணவற்கும் நெஞ்சொன்றாகாவழி இல்லறங் கடைபோகாமையின், அன்புடைமை பண்பாயிற்று; அறனுடைமை பயனாயிற்று. இவை மூன்றுபாட்டானும் இன் னிலையினின்றான் அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (ரு)

சசு. அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப் பெறுவ தெவன்.

(இ - ள்.) இல்வாழ்க்கை அறத்தாற்றின் ஆற்றின் - ஒருவன் இல்வாழ்க்கையை அறத்தின் வழியே செலுத்துவனாயின்; புறத்தாற் றில் போஒய்ப் பெறுவது எவன் - அவன் அதற்குப் புறமாகிய நெறியிற் போய்ப் பெறும் பயன் யாது?

'அறத்தா' றென்பது பழியஞ்சிப் பகுத்துண்டலும், அன் புடைமையுமென மேற்சொல்லிய ஆறு. 'புறத்தாறு' இல்லை விட்டு வனத்துச் செல்லு நிலை. அந்நிலையின் இது பயனுடைத் தென்பார், 'போஒய்ப் பெறுவதெவ' னென்றார். (சு)

சஎ. இயல்பினா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை.

(இ - ள்.) இல்வாழ்க்கை இயல்பினான் வாழ்பவன் என்பான்- இல்வாழ்க்கைக்கணின்று அதற்குரிய இயல்போடு கூடி வாழ்பவ னென்று சொல்லப்படுவான்; முயல்வாருள் எல்லாம் தலை - புலன் களைவிட முயல்வா ரெல்லாருள்ளும் மிக்கவன்.

முற்றத்துறந்தவர் விட்டமையின், 'முயல்வா' ரென்றது மூன்றுநிலையினின்றாரை. அந்நிலைதான் பலவகைப்படுதலின் 'எல்லா ருள்ளு' மெனவும், முயலாதுவைத்துப் பயனெய்துதலின் 'தலை' யெனவுங் கூறினார். (எ)

சஅ. ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து.

(இ - ள்.) ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன் இழுக்கா இல்வாழ்க்கை - தவஞ் செய்வாரையுந் தத்தநெறியின்க ணொழுகப்பண்ணித் தானுந் தன்னறத்திற் றவறாத இல்வாழ்க்கை; நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து - அத்தவஞ்செய்வார் நிலையினும் பொறை யுடைத்து.

பசி முதலிய விடையூறு நீக்கலின், 'ஆற்றி னொழுக்கி' யென்றார். 'நோற்பா' ரென்பது ஆகுபெயர். நோற்பார் நிலைக்கு அவர் தம்மை யுற்ற நோயல்லது இல்வாழ்வார் நிலைபோற் பிறரையுற்ற நோயும் பொறுத்தலின்மையின், 'நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்' தென்றார். (அ)

சகூ. அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று.

(இ - ள்.) அறன் எனப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே-இருவகை யறத்தினும் நூல்களான் அறனென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே; அஃதும் பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நன்று - ஏனைத் துறவறமோவெனின், அதுவும் பிறனாற் பழிக்கப்படுவதில்லையாயின், அவ் வில்வாழ்க்கையோடு ஒருதன்மைத்தாக நன்று.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. இதனாற் பிரிக்கப்பட்டது துறவறமாகலின், 'அஃது' என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் அதன்மேனின்றது. 'பிறன்பழிப்ப' தென்றது கூடாவொழுக்கத்தை துறவறம், மனத்தையும் பொறிகளையும் ஒறுத்தடக்கவல்ல அருமையுடைத்தாயவழியே அவற்றை யொறுக்க வேண்டாது ஐம்புலவின்பங்களாரத்துய்க்கும் எண்மையுடைய இல்வாழ்க்கையோடு அறமென ஒருங்கெண்ணப்படுவ தென்றவாறாயிற்று. இவை நான்கு பாட்டானும் இன்னிலையே பயனுடைத்தென இதன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

ரு௦. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

(இ - ள்.) வாழ்வாங்கு வையத்துள் வாழ்பவன் - இல்லறத்தோடு கூடி வாழு மியல்பினால் வையத்தின்கண் வாழ்பவன்; வான் உறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும் - வையத்தானே யெனினும் வானின்கணுறையுந் தேவருள் ஒருவனாக வைத்து நன்கு மதிக்கப்படும்.

பின் றேவனாய் அவ்வறப்பய னுகர்தல் ஒருதலையாகலின், 'தெய்வத்துள் வைக்கப்படு' மென்றார். இதனான் இன்னிலையது

மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. இம்மைப் பயன் புகழ்; அதனை யிறுதிக்கட்* கூறுப. (கo)

அதி. சு—வாழ்க்கைத்துணைநலம்

[அஃதாவது, அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இல்லாளது நன்மை. அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.]

ருக. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

(இ - ள்.) மனைத் தக்க மாண்பு உடையளாகித் தற்கொண்டான் வளத்தக்காள் - மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகளை யுடையளாய்த் தன்னைக் கொண்டவனது வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையையுடையாள்; வாழ்க்கைத் துணை-அதற்குத் துணை.

நற்குணங்களாவன: துறந்தார்ப்பேணலும், விருந்தயர்தலும், வறியார்மாட்டருளுடைமையும் முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன: வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருள்கள் அறிந்து கடைப்பிடித்தலும், அட்டிற்றொழில் வன்மையும், ஒப்புரவு செய்தலும் முதலாயின. வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது முதலை யறிந்து அதற்கியைய அழித்தல். இதனால் இவ்விரண்டு நன்மையுஞ் சிறந்தன வென்பது கூறப்பட்டது. (க)

ருஉ. மனைமாட்சி யில்லாள்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில்.

(இ - ள்.) மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின்-மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகள் ஒருவனில்லாளிடத் தில்லையாயின்; வாழ்க்கை எனைமாட்சித்தாயினும் இல் - அவ்வில்வாழ்க்கை செல்வத்தான் எத்துணை மாட்சிமை யுடைத்தாயினும் அஃதுடைத்தன்று.

இல்லையென்றார், பயன்படாமையின். (உ)

ருங. இல்லதெ னில்லவண் மாண்பானா லுள்ளதெ
னில்லவண் மாணாக் கடை.

(இ - ள்.) இல்லவள் மாண்பு ஆனால் இல்லது என் - ஒருவனுக்கு இல்லாள் நற்குண நற்செய்கையளாயினக்கால் இல்லாத

---

* அதி. உச—புகழ்.

தியாது? இல்லவள் மாணுக்கடை உள்ளது என் - அவள் அன்ன ளல்லாக்கால் உள்ளது யாது?

மாண்பெனக் குணத்தின்பெயர் குணிமேனின்றது. இவை யிரண்டுபாட்டானும் இல்வாழ்க்கைக்கு வேண்டுவது இல்லாளது மாட்சியே பிற வல்ல வென்பது கூறப்பட்டது. (ந)

ருச. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

(இ - ள்.) பெண்ணின் பெருந்தக்க யா உள-ஒருவனெய்தும் பொருள்களுள் இல்லாளின்மேம்பட்ட பொருள்களியாவையுள; கற்பு என்னும் திண்மை யுண்டாகப் பெறின் - அவண்மாட்டுக் கற்பென்னும் கலங்காநிலைமை யுண்டாகப்பெறின்?

கற்புடையாள்போல அறமுதலிய மூன்றற்கும் ஏதுவாவன பிறவின்மையின், 'யாவுள' வென்றார். இதனாற் கற்புநலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

ருரு. தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை.

(இ - ள்.) தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநற்றொழுது எழுவாள் பெய் என - பிறதெய்வந் தொழாது தன்றெய்வமாகிய கொழுநனைத் தொழாநின்று துயிலெழுவாள் பெய்யென்று சொல்ல; மழை பெய்யும் - மழை பெய்யும்.

தெய்வந்தொழுதற்கு மனந் தெளிவது துயிலெழுங்காலத் தாகலின், 'தொழுதெழுவா' ளென்றார். 'தொழாநின்' றென்பது 'தொழு' தெனத் திரிந்துநின்றது. தெய்வந்தா னேவல் செய்யு மென்பதாம். இதனாற் கற்புடையவளதாற்றல் கூறப்பட்டது. (ரு)

ருசா. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

(இ - ள்.) தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணி - கற்பினின் றும் வழுவாமற் றன்னைக் காத்துத் தன்னைக்கொண்டவனையும் உண்டி முதலியவற்றாற் பேணி; தகைசான்ற சொல் காத்து - இருவர்மாட்டும் நன்மை யமைந்த புகழ் நீங்காமற் காத்து, சோர்வு இலாள் பெண் - மேற்சொல்லிய நற்குண நற்செய்கைகளினுங் கடைப்பிடியுடையாளே பெண்ணாவாள்.

தன்மாட்டுப் புகழாவது வாழூமூர் கற்பாற் றன்னைப் புகழ்வது. சோர்வு - மறவி. இதனால் தற்புகழ்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

ருஎ. சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.

(இ - ள்.) மகளிர் சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும் - மகளிரைத் தலைவர் சிறையாற் காக்குங் காவல் என்னபயனைச் செய்யும்? நிறை காக்கும் காப்பே தலை - அவர் தமது நிறையாற் காக்கும் காவலே தலையாய காவல்.

'சிறை': மதிலும், வாயில்காவலும் முதலாயின. 'நிறை': நெஞ்சைக் கற்புநெறியி னிறுத்தல். காவலிரண்டினும் நிறைக்காவலில்வழி ஏனைச் சிறைக்காவலாற் பயனில்லை யென்பார், 'நிறைகாக்குங் காப்பே தலை' யென்றார். ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது. இதனால் தற்காத்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

ருஅ. பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு.

(இ - ள்.) பெண்டிர் பெற்றாற் பெறின் - பெண்டிர், தம்மை யெய்திய கணவனை வழிபடுதல் பெறுவராயின்; புத்தேளிர் வாழும் உலகு பெருஞ்சிறப்புப் பெறுவர் - புத்தேளிர் வாழுமுலகின்கண் அவராற் பெருஞ்சிறப்பினைப் பெறுவர்.

'வழிபடுத' லென்பது சொல்லெச்சம். இதனால் தற்கொண்டாற் பேணிய மகளிர் புத்தேளிராற் பேணப்படுவ ரென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

ருகூ. புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன்
னேறுபோற் பீடு நடை.

(இ - ள்.) புகழ் புரிந்த இல் இலோர்க்கு - புகழை விரும்பிய இல்லாளை யில்லாதார்க்கு; இகழ்வார் முன் ஏறுபோல் பீடு நடை இல்லை - தம்மை யிகழ்ந்துரைக்கும் பகைவர்முன் சிங்க வேறுபோல நடக்கும் பெருமிதநடை இல்லை.

புரிந்த வென்னும் பெயரெச்சத் தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. பெருமிதமுடையானுக்குச் சிங்கவேறு நடையா னுவமமாகலின் 'ஏறுபோ' லென்றார். இதனால் தகைசான்ற சொற்காவாவழிப் படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (கூ)

௬0. மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத
னன்கலம் நன்மக்கட் பேறு.

(இ - ள்.) மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி - ஒருவற்கு நன்மை யென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர் மனையாளது நற்குண நற் செய்கைகளை; அதன் நன்கலம் (என்ப) நன்மக்கட் பேறு - அவை தமக்கு நல்ல வணிகலமென்று சொல்லுவர் நல்ல புதல்வரைப் பெறுதலை.

அறிந்தோரென்பது எஞ்சிநின்றது. 'மற்று' அசைநிலை. இதனால் வாழ்க்கைத்துணைக்கு ஆவதோர் அணிநலங் கூறி, வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. (௬0)

அதி. ௭—புதல்வரைப்பெறுதல்*

[அஃதாவது, இருபிறப்பாளர் மூவரானும் இயல்பாகவிறுக்கப் படூஉங் கடன் மூன்றனுள், முனிவர்கடன் கேள்வியானும், தேவர்கடன் வேள்வியானும், தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப் பெறுதலானுமல்லது இறுக்கப்படாமையின், அக்கடனிறுத்தற் பொருட்டு நன்மக்களைப் பெறுதல். அதிகாரமுறைமை மேலே பெறப்பட்டது.]

௬௧. பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற.

(இ - ள்.) பெறு மவற்றுள் - ஒருவன் பெறும் பேறுகளுள்; அறிவு அறிந்த மக்கட்பேறு அல்ல பிற - அறிய வேண்டுவன அறிதற்குரிய மக்களைப் பெறுதலல்லது பிறபேறுகளை; யாம் அறிவது இல்லை - யாம் மதிப்பதில்லை.

'அறிவ' தென்பது அறிதலைச்செய்வதென அத்தொழின்மே னின்றது. காரணமாகிய வுரிமை காரியமாகிய அறிதலைப் பயந்தே விடுமாதலான், அத்துணிவுபற்றி 'அறிந்த' வென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். 'அறிவறிந்த' வென்றதனான், 'மக்க'ளென்னும் பெயர் பெண்ணொழித்து நின்றது. இதனாற் புதல்வர்ப் பேற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧)

௬௨. எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.

---

* 'மக்கட்பேறு' என்பதும் பாடம்.

(இ - ள்.) எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா - வினைவயத்தாற் பிறக்கும் பிறப்பேழின் கண்ணும் ஒருவனைத் துன்பங்கள் சென்றடையா; பழி பிறங்காப் பண்பு உடை மக்கள் பெறின் - பிறராற் பழிக்கப்படாத நற்குணங்களையுடைய புதல்வரைப் பெறுவானாயின்.

அவன் தீவினை வளராது தேய்தற்குக் காரணமாகிய நல்வினைகளைச் செய்யும் புதல்வரைப் பெறுபவனாயி னென்றவாறாயிற்ற. பிறப்பேழாவன: "ஊர்வ பதினொன்று மொன்பது மானுடம், சீர்பறவை நாற்சாலோர் பப்பத்துச் - சீரிய, பந்தமாந் தேவர் பதினாலயன்படைத்த, வந்தமில்சீர்த் தாவரநா லைந்து." தந்தை தாயர் தீவினை தேய்தற்பொருட்டு அவரை நோக்கிப் புதல்வர் செய்யுந் தான தருமங்கட்கு அவர் நற்குணங் காரணமாகலின், பண்பென்னுங் காரணப்பெயர் காரியத்தின்மே னின்றது. (உ)

சூ௩. தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொரு
　　டந்தம் வினையான் வரும்.

(இ - ள்.) தம் மக்கள் தம்பொருள் என்ப - தம்புதல்வரைத் தம்பொருளென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்; அவர் பொருள் தந்தம் வினையான் வரும் - அப்புதல்வர் செய்தபொருள் தம்மை நோக்கி அவர் செய்யும் நல்வினையானே தம்பால் வரும் ஆதலான்.

'தந்தம் வினை' யென்புழித் தொக்குநின்ற ஆறாம்வேற்றுமை "முருகனது குறிஞ்சிநிலம்" என்புழிப்போல உரிமைப்பொருட்கண் வந்தது. பொருள் செய்த மக்களைப் 'பொருு' ளென உபசரித்தார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் நன்மக்கட் பெற்றார் பெறும் மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. (௩)

சூ௪. அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
　　சிறுகை யளாவிய கூழ்.

(இ - ள்.) அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே - சுவையான் அமிழ்தத்தினும் மிக வினிமை யுடைத்து; தம் மக்கள் சிறுகை அளாவிய கூழ் - தம் மக்களது சிறுகையா னளாவப்பட்ட சோறு.

சிறுகையா னளாவலாவது "இட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்தும், நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்தல்."* (௪)

சூ௫. மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
　　சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு.

---

* புறநானூறு - ௧௮௮.

(இ - ள்.) உடற்கு இன்பம் மக்கள் மெய் தீண்டல் - ஒருவன் மெய்க்கின்பமாவது மக்களது மெய்யைத் தீண்டுதல்; செவிக்கு இன்பம் அவர் சொல் கேட்டல் - செவிக்கின்பமாவது அவரது சொல்லைக் கேட்டல்.

'மற்று' வினைமாற்று. மக்களது மழலைச் சொல்லேயன்றி அவர் கற்றறிவுடையராய்ச் சொல்லுஞ் சொல்லும் இன்பமாகலின், பொதுப்படச் 'சொல்' லென்றார். 'தீண்டல்' 'கேட்ட' லென்னுங் காரணப்பெயர்கள் ஈண்டுக் காரியங்களின்மேனின்றன. (ரு)

சுசு. குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கண்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்.

(இ - ள்.) குழல் இனிது யாழ் இனிது என்ப - குழலிசை யினிது யாழிசை யினிதென்று சொல்லுவர்; தம் மக்கள் மழலைச் சொல் கேளாதவர் - தம் புதல்வருடைய குதலைச் சொற்களைக் கேளாதவர்.

'குழல்' 'யாழ்' என்பன ஆகுபெயர். கேட்டவர் அவற்றினும் மழலைச்சொல் இனிதென்ப ரென்பது குறிப்பெச்சம். இனிமை மிகுதிபற்றி மழலைச்சொல்லைச் சிறப்புவகையானுங் கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானும் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (சு)

சுஎ. தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.

(இ - ள்.) தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றி - தந்தை புதல்வனுக்குச் செய்யும் நன்மையாவது; அவையத்து முந்தி இருப்பச் செயல் - கற்றாரவையின்கண் அவரினும் மிக்கிருக்குமாறு கல்வியுடையனாக்குதல்.

பொருளுடையனாக்குதல் முதலாயின துன்பம் பயத்தலின் நன்மையாகாவென்பது கருத்து. இதனால் தந்தை கடன் கூறப்பட்டது. (எ)

சுஅ. தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது.

(இ - ள்.) தம் மக்கள் அறிவுடைமை - தம்மக்களது அறிவுடைமை; மா நிலத்து மன் உயிர்க்கெல்லாம் தம்மின் இனிது - பெரிய நிலத்து மன்னுகின்ற உயிர்கட்கெல்லாம் தம்மினு மினிதாம்.

ஈண் டறிவென்றது இயல்பாகிய அறிவோடுகூடிய கல்வியறி வினை. 'மன்னுயி' ரென்றது: ஈண்டறிவுடையார்மே னின்றது; அறிவுடைமை கண்டின்புறுதற்கு உரியார் அவராகலின். இதனல் தந்தையினும் அவையத்தா ருவப்பரென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

சுகூ. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.

(இ - ள்.) ஈன்ற பொழுதின் பெரிது உவக்கும்-தான் பெற்ற பொழுதை மகிழ்ச்சியினும் மிக மகிழும்; தன் மகனைச் சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய் - தன் மகனைக் கல்வி கேள்விகளா னிறைந்தா னென்று அறிவுடையோர் சொல்லக் கேட்ட தாய்.

கவானின்கட் கண்ட பொதுவுவகையினுஞ் சால்புடையனெனக் கேட்ட சிறப்புவகை பெரிதாகலின் 'பெரிதுவக்கு' மெனவும், பெண் ணியல்பாற் றானுக வறியாமையிற் 'கேட்டதா' யெனவுங் கூறினர். 'அறிவுடையா' ரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சான்றோரென்றற் குரியர் அவராகலின். தாயுவகைக்களவின்மையின் அஃதிதனற் பிரித்துக் கூறப்பட்டது. (கூ)

எo. மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை
யென்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல்.

(இ - ள்.) தந்தைக்கு மகன் ஆற்றும் உதவி - கல்வியுடைய னாக்கிய தந்தைக்கு மகன் செய்யும் கைம்மாறாவது; இவன் தந்தை என் நோற்றான்கொல் எனும் சொல் - தன்னறிவு மொழுக்கமுங் கண்டார் இவன்றந்தை இவனைப் பெறுதற்கு என்ன தவஞ் செய் தான்கொல்லோவென்று சொல்லுஞ் சொல்லை நிகழ்த்துதல்.

'சொல்' லென்பது நிகழ்த்துதலாகிய தன்காரணந் தோன்ற நின்றது. நிகழ்த்துதல் - அங்ஙனஞ் சொல்ல வொழுகல். இதனற் புதல்வன் கடன் கூறப்பட்டது. (கo)

அதி. அ—அன்புடைமை

[அஃதாவது, அவ்வாழ்க்கைத் துணையும் புதல்வரும் முதலிய தொடர் புடையார்கட் காதலுடையனாதல். அதிகார முறைமையும் இத னானே விளங்கும். இல்லறம் இனிது நடத்தலும் பிறவுயிர்கண் மேல் அருள்பிறத்தலும் அன்பின் பயனாகலின், இது வேண்டப் பட்டது. வாழ்க்கைத்துணைமேல் அன்பில்வழி இல்லற மினிது

நடவாமை, "அறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலுந், துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின், விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வென்னை"* என்பதனாலும், அதனா லருள் பிறத்தல் "அருளென்னு மன்பீன் குழவி"† என்பதனானு மறிக.]

எக. அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூச றரும்.

(இ - ள்.) அன்பிற்கும் அடைக்கும் தாழ் உண்டோ - அன்பிற்கும் பிறரறியாம லடைத்துவைக்குந் தாழுளதோ? ஆர்வலர் புன்கணீர் பூசல் தரும் - தம்மா லன்புசெய்யப்பட்டாரது துன்பங்கண்டுழி அன்புடையார்கண் பொழிகின்ற புல்லிய கண்ணீரே உண்ணின்ற அன்பினை எல்லாருமறியத் தூற்றும் ஆதலான்.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. ஆர்வலரது புன்மை கண்ணீர்மே லேற்றப்பட்டது. காட்சியளவைக் கெய்தாதாயினும் அனுமான வளவையான் வெளிப்படு மென்பதாம். இதனால் அன்பினதுண்மை கூறப்பட்டது. (க)

எஉ. அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு.

(இ - ள்.) அன்பிலார் எல்லாம் தமக்கு உரியர் - அன்பிலாதார் பிறர்க்குப் பயன்படாமையின் எல்லாப் பொருளானுந் தமக்கே யுரியர்; அன்புடையார் என்பும் பிறர்க்கு உரியர் - அன்பிலாதார் அவற்றானேயன்றித் தம்முடம்பானும் பிறர்க்குரியர்.

ஆனுருபுகளும் பிரிநிலையேகாரமும் விகாரத்தாற் றொக்கன. 'என்பு' ஆகுபெயர். 'என்புமுரிய' ராதல், "தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின், றபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்கோன்"‡ முதலாயினார்கட் காண்க. (உ)

எங. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

(இ - ள்.) ஆர் உயிர்க்கு என்போடு இயைந்த தொடர்பு - பெறுதற்கரிய மக்களுயிர்க்கு உடம்போடுண்டாகிய தொடர்ச்சியினை; அன்போடு இயைந்த வழக்கு என்ப - அன்போடு பொருந்துதற்கு வந்த நெறியின் பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்.

---

* சிலப்பதிகாரம், கொலைக்களக்காதை, வரி, எக-எங. † குறள் எ௫எ. ‡ புறநானூறு - சங.

பிறப்பின தருமை பிறந்தவுயிர்மேலேற்றப்பட்டது. 'இயைந்த' வென்பது உபசாரவழக்கு. 'வழக்கு' ஆகுபெயர். உடம்போடியைந்தல்லது அன்புசெய்யலாகாமையின், அது செய்தற்பொருட்டு இத்தொடர்ச்சி யுளதாயிற்றென்பதாம். ஆகவே, இத்தொடர்ச்சிக்குப் பயன் அன்புடைமை யென்றாயிற்று. (௩)

௭௪. அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

(இ - ள்.) அன்பு ஆர்வமுடைமை ஈனும் - ஒருவனுக்குத் தொடர்புடையார்மாட்டுச் செய்த வன்பு அத்தன்மையாற் பிறர்மாட்டும் விருப்பமுடைமையைத் தரும்; அது நண்பு என்னும் நாடாச் சிறப்பு ஈனும் - அவ்விருப்பமுடைமைதான் இவற்குப் பகையும் நொதுமலு மில்லையாய் யாவரும் நண்பென்று சொல்லப்படும் அளவிறந்த சிறப்பினைத் தரும்.

'உடைமை' உடையனுந் தன்மை. யாவரு நண்பாதல் எல்லாப் பொருளு மெய்துதற்கேதுவாகலின், அதனை 'நாடாச் சிறப்' பென்றார். (௪)

௭௫. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு.

(இ - ள்.) அன்பு உற்று அமர்ந்த வழக்கு என்ப - அன்புடையராய் இல்லறத்தோடு பொருந்திய நெறியின் பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்; வையகத்து இன்பு உற்றார் எய்தும் சிறப்பு - இவ்வுலகத்து இல்வாழ்க்கைக்கணின்று இன்பநுகர்ந்து அதன்மேல் துறக்கத்துச் சென்றெய்தும் பேரின்பத்தினை.

'வழக்கு' ஆகுபெயர். இல்வாழ்க்கைக்கணின்று மனைவியோடும் மக்களோடும் ஒக்கலோடுங் கூடி யின்புற்றார் தாஞ்செய்த வேள்வித் தொழிலாற் றேவராய் ஆண்டு மின்புறுவராகலின், 'இன்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்' பென்றார். தவத்தாற் றுன்புற்றெய்துந் துறக்க வின்பத்தினை ஈண்டு மின்புற்றெய்துதல் அன்பானன்றியில்லை யென்பதாம். (௫)

௭௬. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை.

(இ - ள்.) அன்பு சார்பு அறத்திற்கே என்ப அறியார் - அன்பு துணையாவது அறத்திற்கே யென்று சொல்லுவர் சிலரறியார்; மறத்

திற்கும் அஃதே துணை - எனை மறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணை யாவது.

ஒருவன் செய்த பகைமைபற்றி உள்ளத்து மறநிகழ்ந்துழி அவனை நட்பாகக் கருதி அவன்மேலன்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின் மறத்தை நீக்குதற்குந் துணையாமென்பார், 'மறத்திற்கு மஃதே துணை' யென்றார: "துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார்"* என்புழிப்போல. இவையைந்து பாட்டானும் அன்பினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௬)

எஎ. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம்.

(இ - ள்.) என்பு இலதனை வெயில்போலக் காயும் - என்பில்லாத வுடம்பை வெயில் காய்ந்தாற்போலக் காயும்; அன்பு இலதனை அறம் - அன்பில்லாதவுயிரை அறக்கடவுள்.

'என்பில'தென்றதனுன் உடம்பென்பதூஉம், 'அன்பில'தென்றதனுன் உயிரென்பதூஉம் பெற்றும். வெறுப்பின்றி எங்குமொரு தன்மைத்தாகிய வெயிலின்முன் என்பில்லது தன்னியல்பாற் சென்று கெடுமாறுபோல, அத்தன்மைத்தாகிய அறத்தின்முன் 'அன்பில்லது' தன்னியல்பாற் கெடுமென்பதாம். அதனைக் 'காயு' மென வெயிலறங் களின்மே லேற்றினுர், அவற்றிற்கும் அவ்வியல்புண்மையின். இவ்வாறு, "அல்லவை செய்வார்க் கறங்கூற்றம்"† எனப் பிறருங் கூறினுர். (எ)

எஅ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மரந்தளிர்த் தற்று.

(இ - ள்.) அகத்து அன்பு இல்லா உயிர் வாழ்க்கை - மனத்தின்கணன்பில்லாத உயிர் இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்தல்; வன்பாற்கண் வற்றல் மரம் தளிர்த்தற்று - வன்பாலின்கண் வற்றலாகிய மரந் தளிர்த்தாற்போலும்.

கூடாதென்பதாம். 'வன்பால்' வன்னிலம். 'வற்ற' லென்பது பால்விளங்கா வஃறிணைப்படர்க்கைப்பெயர். (அ)

எகூ. புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு.

(இ - ள்.) யாக்கையகத்து உறுப்பு அன்பு இலவர்க்கு - யாக்கை யகத்தின்கணின்று இல்லறத்திற் குறுப்பாகிய அன்புடையரல்லா

* திருக்குறள் - ௧௨௩௩. † நான்மணிக்கடிகை - அ௪.

தார்க்கு; புறத்து உறுப்பு எல்லாம் எவன் செய்யும்-ஏனைப்புறத்ின்க ணின்று உறுப்பாவனவெல்லாம் அவ்வறஞ் செய்தற்கண் என்ன உதவியைச் செய்யும்?

'புறத்துறுப்'பாவன: இடனும், பொருளும், ஏவல் செய்வாரு முதலாயின. துணையொடு கூடாதவழி அவற்றாற் பயனின்மையின், 'எவன் செய்யு' மென்றார். உறுப்புப்போறலின், 'உறுப்'பெனப் பட்டன. யாக்கையிற் கண் முதலிய உறுப்புக்களெல்லாம் என்ன பயனைச் செய்யும், மனத்தின்க ணுறுப்பாகிய அன்பிலாதார்க்கென் றுரைப்பாரு முளர். அதற்கு இல்லறத்தோடு யாது மியைபில்லாமை யறிக. (௯)

அ௦. அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு.

(இ - ள்.) அன்பின் வழியது உயிர்நிலை - அன்பு முதலாக அதன்வழிநின்ற உடம்பே உயிர்நின்ற உடம்பாவது; அஃது இலார்க்கு உடம்பு என்பு தோல் போர்த்த - அவ்வன்பில்லாதார்க்கு உளவான உடம்புகள் என்பினைத் தோலாற் போர்த்தனவாம்: உயிர் நின்றனவாகா.

இல்லறம் பயவாமையின் அன்னவாயின. இவை நான்குபாட் டானும் அன்பில்வழிப் படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

அ௯. ௯—விருந்தோம்பல்

[அஃதாவது, இருவகை விருந்தினரையும்* புறந்தருதல். தென் புலத்தார் முதலிய ஐம்புலத்துள், முன்னைய இரண்டும் கட்புலஞ்காதாரை நினைந்து செய்வன வாகலானும், பின் னைய இரண்டும் பிறர்க்கீத லன்மையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய் இல்லறங்கட்கு முதலா யிற்று. வேறாகாத அன்புடை யிருவர் கூடியல்லது செய்யப் படாமையின், இஃது அன்புடைமையின் பின் வைக்கப் பட்டது.]

அ௧. இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(இ - ள்.) இல் இருந்து ஓம்பி வாழ்வது எல்லாம் - மனைவி யோடும் வனத்திற் செல்லாது இல்லின்கணிருந்து பொருள்களைப்

* குறள், ௪௩—உரை.

போற்றி வாழுஞ் செய்கையெல்லாம்; விருந்து ஓம்பி வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு - விருந்தினரைப்பேணி அவர்க்குபகாரஞ் செய் தற்பொருட்டு.

எனவே, வேளாண்மை செய்யாவழி இல்லின்க ணிருத்தலும் பொருள் செய்தலுங் காரணமாக வருந் துன்பச் செய்கைகட்கெல் லாம் பயனில்லை யென்பதாம். (க)

அஉ. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(இ - ள்.) சாவா மருந்து எனினும் - உண்ணப்படும் பொருள் அமிர்தமே யெனினும்; விருந்து புறத்ததாத் தான் உண்டல் - தன்னை நோக்கி வந்த விருந்து தன்னில்லின் புறத்ததாகத் தானே உண்டல்; வேண்டற்பாற்று அன்று - விரும்புதன் முறைமை யுடைத்தன்று.

'சாவா மருந்து' சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்து. விருந் தின்றியே ஒருகாற் றானுண்டலைச் சாவா மருந்தென்பார் உளராயி னும், அதனையொழிகவென் றுரைப்பினுமமையும். இவை யிரண்டு பாட்டானும் விருந்தோம்பலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

அ௩. வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று.

(இ - ள்) வரு விருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை - தன்னை நோக்கி வந்த விருந்தை நாடோறும் புறந்தருவானது இல் வாழ்க்கை; பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று - நல்குரவான் வருந்திக் கெடுதலில்லை. (௩)

நாடோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாற் பொருடொலை யாது மேன்மேற் கிளைக்கு மென்பதாம்.

அ௪. அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவா னில்.

(இ - ள்.) செய்யாள் அகன் அமர்ந்து உறையும் - திருமகள் மனமகிழ்ந்து வாழாநிற்கும்; முகன் அமர்ந்து நல்விருந்து ஓம்பு வான் இல் - முகமினியனாய்த் தக்க விருந்தினரைப் பேணுவான தில்லின்கண்.

மனமகிழ்தற்குக் காரணம் தன் செல்வம் நல்வழிப்படுதல். தகுதி, ஞான வொழுக்கங்களா னுயர்தல், பொருள் கிளைத்தற்குக் காரணங் கூறியவாறு.
(௪

அரு. வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம்.

(இ - ள்.) விருந்து ஓம்பி மிச்சில் மிசைவான் புலம் - முன்னே விருந்தினரை மிசைவித்துப் பின் மிக்கதனைத் தான் மிசைவானது விளை புலத்திற்கு; வித்தும் இடல் வேண்டுமோ - வித்திடுதலும் வேண்டுமோ? வேண்டா.

'கொல்' லென்பது அசைநிலை. தானே விளையுமென்பது குறிப்பெச்சம். இவை மூன்று பாட்டானும் விருந்தோம்புவார் இம்மைக்கணெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (ரு)

அசு. செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

(இ - ள்.) செல் விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்து இருப்பான் - தன்கட்சென்ற விருந்தைப் பேணிப் பின் செல்லக்கடவ விருந்தைப் பார்த்துத் தான் அதனோடு உண்ணவிருப்பான்; வானத்தவர்க்கு நல் விருந்து - மறுபிறப்பிற் றேவனாய் வானினுள்ளார்க்கு நல்விருந்தாம்.

'வருவிருந்' தென்பது இடவழுவமைதி. 'நல்விருந்து' எய்தா விருந்து. இதனான் மறுமைக்க ணெய்தும் பயன் கூறப் பட்டது. (சு)

அஎ. இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
றுணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

(இ - ள்.) வேள்விப்பயன் இனைத்துணைத்து என்பது ஒன்று இல்லை - விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியின் பயன் இன்ன வளவிற் றென்பதோ ரளவுடைத்தன்று; விருந்தின் துணைத்துணை - அதற்கு அவ்விருந்தின் றகுதியளவே அளவு.

ஐம்பெரு வேள்வியி னொன்றாகலின் 'வேள்வி' யென்றும் பொருளளவு "தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால், வான் சிறிதாப் போர்த்து விடும்"* ஆதலின், 'இனைத் துணைத்தென்ப தொன்றில்லை' யென்றுங் கூறினர். இதனான் இருமையும் பயத்தற் குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (எ)

அஅ. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார்.

* நாலடியார்—ருஅ.

அதி. ௰—இனியவைகூறல்

[அஃதாவது, மனத்தின்கண் உவகையை வெளிப்படுப்பனவாகிய இனிய சொற்களைச் சொல்லுதல். இதுவும், விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாதாகலின், விருந்தோம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

௯௧. இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

(இ - ள்.) இன்சொல் - இன்சொலாவன; ஈரம் அளைஇப் படிறு இலவாம் செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச்சொல் - அன்போடு கலந்து வஞ்சனையிலவாயிருக்கின்ற அறத்தினை உணர்ந்தார்வாயிற் சொற்கள்.

'ஆல்' அசைநிலை. அன்போடு கலத்தல் - அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல். படிறின்மை - வாய்மை. மெய்யுணர்ந்தார் நெஞ்சிற்கெல்லாம் செம்மையுடைத்தாய்த் தோன்றலின், 'செம்பொரு' ளெனப்பட்டது. இலவாஞ் சொல்லென வியையும். 'வாய்' என வேண்டாது கூறினார், தீயசொற் பயிலாவென்ப தறிவித்தற்கு. இதனான் இன்சொற்கிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௧)

௯௨. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னாகப் பெறின்.

(இ - ள்.) அகன் அமர்ந்து ஈதலின் நன்று - நெஞ்சுவந்து ஒருவற்கு வேண்டிய பொருளைக் கொடுத்தலினும் நன்று; முகன் அமர்ந்து இன்சொல னாகப் பெறின் - கண்டபொழுதே முகமினியனாய் அதனோடு இனிய சொல்லையு முடையனாகப் பெறின்.

இன்முகத்தோடு கூடிய இன்சொல் ஈதல்போலப் பொருள் வயத்தன்றித் தன்வயத்ததாயினும், அறநெஞ்சுடையார்க்கல்லது இயல்பாகவின்மையின், அதனினு மரிதென்னுங் கருத்தான், 'இன் சொல னாகப் பெறி' னென்றார். (௨)

௯௩. முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானு
மின்சொ லினதே யறம்.

(இ - ள்.) முகத்தான் அமர்ந்து இனிது நோக்கி - கண்டபொழுதே முகத்தான் விரும்பி இனிதாக நோக்கி; அகத்தான் ஆம் இன்சொலினதே அறம் - பின் நண்ணியவழி மனத்துடனாகிய இனிய சொற்களைச் சொல்லுதலின்கண்ணதே அறம்.

'நோக்கி' யென்னும் வினையெச்சம் இன்சொலென அடை யடுத்து நின்ற முதனிலைத் தொழிற்பெயர்கொண்டது. ஈதலின் கண்ணதன் றென்றவாறு. இவை யிரண்டுபாட்டானும் இன்முகத் தோடுகூடிய இன்சொல் முன்னரே பிணித்துக்கோடலின் விருந் தோம்புதற்கட் சிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௯௪. துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறூஉ மின்சொ லவர்க்கு.

(இ - ள்.) யார்மாட்டும் இன்பு உறூஉம் இன்சொலவர்க்கு - எல்லார்மாட்டும் இன்பத்தை மிகுவிக்கும் இன்சொல்லை யுடை யார்க்கு; துன்பு உறூஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் - துன்பத்தை மிகு விக்கும் நல்குரவு இல்லையாம்.

நா முதலிய பொறிகள் சுவை முதலிய புலன்களை நுகராமை யுடைமையின், 'துவ்வாமை' யென்றார். 'யார்மாட்டு மின்புறூஉ மின்சொ லவர்க்குப் பகையும் நொதுமலுமின்றி உள்ளது நண்பே யாம்; ஆகவே, அவர் எல்லாச் செல்வமு மெய்துவ ரென்பது கருத்து. (௪)

௯௫. பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற.

(இ - ள்.) ஒருவற்கு அணி பணிவு உடையன் இன்சொல னாதல் - ஒருவனுக் கணியாவது தன்னாற் றழப்படுவார்கட் டாழ்ச்சி யுடையனாய் எல்லார்கண்ணும் இனிய சொல்லையுமுடையனாதல்; பிற அல்ல - இவை யிரண்டுமன்றி மெய்க்கணியும் பிற அணிகள் அணியாகா.

இன்சொலனாதற் கினமாகலின், பணிவுடைமையும் உடன் கூறினார். 'மற்று' அசைநிலை. வேற்றுமை யுடைமையாற் 'பிற' வெனவும், இவைபோலப் பேரழகு செய்யாமையின் 'அல்ல' வெனவுங் கூறினார். இவை இரண்டுபாட்டானும் இனியவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (௫)

௯௬. அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின்.

(இ - ள்.) நல்லவை நாடி இனிய சொலின் - பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மை பயக்குஞ் சொற்களை மனத்தா னாராய்ந்து இனிய வாக ஒருவன் சொல்லுமாயின்; அல்லவை தேய அறம் பெருகும் - அவனுக்குப் பாவங்கடேய அறம் வளரும்.

தேய்தல் தன் பகையாகிய அறம் வளர்தலிற் றனக்கு நிலையின்றி மெலிதல். "தவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்"* என்பதூஉம் இப்பொருட்டு. நல்லவை நாடிச் சொல்லுங்காலும் கடியவாகச் சொல்லின், அறனுகா தென்பதாம். இதனுன் மறுமைப்பயன் கூறப் பட்டது. (சு)

கூஎ. நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல்.

(இ - ள்.) நயன் ஈன்று நன்றி பயக்கும் - ஒருவனுக்கு இம் மைக்கு நீதியையு முண்டாக்கி மறுமைக்கு அறத்தையும் பயக்கும்; பயன் ஈன்று பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல் - பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மையைக் கொடுத்து இனிமைப் பண்பி னீங்காத சொல்.

நீதி உலகத்தோடு பொருந்துதல். 'பண்'பென்பது ஈண்டதி காரத்தான் இனிமைமேனின்றது. தலைப்பிரிதல் ஒரு சொன் னீர்மைத்து. (எ)

கூஅ. சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொல் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும்

(இ - ள்.) சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் - பொருளாற் பிறர்க்கு நோய் செய்யாத இனிய சொல்; மறுமையும் இம்மையும் இன்பம் தரும் - ஒருவனுக்கு இருமையினும் இன்பத்தைப் பயக்கும்.

மறுமை யின்பம் பெரிதாகலின், முற்கூறப்பட்டது. இம்மை யின்பமாவது உலகம் தன்வயத்ததாகலான் நல்லனவெய்தி இன்புறு தல். இவை யிரண்டுபாட்டானும் இருமைப்பயனும் ஒருங்கெய்து தல் வலியுறுத்தப்பட்டது. (அ)

கூகூ. இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

(இ - ள்.) இன்சொல் இனிது ஈன்றல் காண்பான் - பிறர் கூறும் இன்சொல் தனக்கின்பம் பயத்தலை அனுபவித் தறிகின்ற வன்; வன்சொல் வழங்குவது எவன்கொல் - அது நிற்கப் பிறர் மாட்டு வன்சொல்லைச் சொல்லுவது என்ன பயன் கருதி!

'இனி' தென்றது வினைக்குறிப்புப்பெயர். கடுஞ்சொற் பிறர்க்கும் இன்னுதாகலின், அது கூறலாகாதென்பது கருத்து. (கூ)

* நாலடியார்—டுக.

௧௦௦. இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

(இ - ள்.) இனிய உளவாக இன்னாத கூறல் - அறம் பயக்கும் இனிய சொற்களும் தனக் குளவாயிருக்க அவற்றைக் கூறாது பாவம் பயக்கும் இன்னாத சொற்களை ஒருவன் கூறுதல்; கனி இருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று - இனிய கனிகளும் தன் கைக்கணுளவா யிருக்க அவற்றை நுகராது இன்னாத காய்களை நுகர்ந்ததனோ டொக்கும்.

'கூற' லென்பதனாற் சொற்களென்பது பெற்றாம். பொருளை விசேடித்துநின்ற பண்புகள் உவமைக்கண்ணுஞ் சென்றன. 'இனிய கனிக' ளென்றது ஔவையுண்ட நெல்லிக்கனி* போல அமிழ்தாவனவற்றை. 'இன்னாத காய்க' ளென்றது காஞ்சிரங் காய்போல நஞ்சாவனவற்றை. கடுஞ்சொற் சொல்லுதல் முடிவிற் றனக்கே இன்னா தென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானும் இன்னாத கூறலின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

அதி. ௧௧—செய்ந்நன்றியறிதல்

[அஃதாவது, தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையை மறவாமை. இனியவை கூறி இல்லறம் வழுவாதார்க்கு உய்தியில்குற்றம் செய்ந்நன்றி கோறலே யாகலின் அதனைப் பாதுகாத்துக் கடிதற் பொருட்டு, இஃதினியவைகூறலின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

௧௦௧. செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது.

(இ - ள்.) செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு - தனக்கு முன்னொருதவி செய்யாதிருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்த உதவிக்கு; வையகமும் வானகமும் ஆற்றல் அரிது - மண்ணுலகும் விண்ணுலகுங் கைம்மாறாகக் கொடுத்தாலும் ஒத்த லரிது.

கைம்மாறுகளெல்லாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக்கு ஆற்றாவாயின. செய்யாமைச் செய்த உதவி யென்று பாடமோதி, மறித்துதவமாட்டாமை யுள்ளவிடத்துச் செய்தவுதவி யென் றுரைப்பாரு முளர். (௧)

௧௦௨. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

---

* சிறுபாணாற்றுப்படை, வரி ௧௦௦—௧௦௧. புறநானூறு—௯௧.

(இ - ள்.) காலத்தினால் செய்த நன்றி - ஒருவனுக்கு இறுதி வந்த வெல்லைக்கண் ஒருவன் செய்த உபகாரம்; சிறிது எனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது - தன்னை நோக்கச் சிறிதாயிருந்த தாயினும் அக்காலத்தை நோக்க நிலவுலகத்தினும் மிகப் பெரிது.

அக்கால நோக்குவ தல்லது பொருணோக்க லாகா தென்பதாம். 'காலத்தின்' லென்பது வேற்றுமை மயக்கம். (உ)

கஒ௩. பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது.

(இ - ள்.) பயன் தூக்கார் செய்த உதவி நயன் தூக்கின் - இவர்க்கு இது செய்தால் இன்னது பயக்குமென்று ஆராய்த லில ராய்ச் செய்த உதவியாகிய ஈரமுடைமையை ஆராயின்; நன்மை கடலிற் பெரிது - அதனன்மை கடலினும் பெரிதாம்.

இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே காரணமின்றிச் செய் ததூஉம், காலத்தினாற் செய்ததூஉம், பயன்றூக்காராய்ச் செய் ததூஉம் அளவிலவாதல் கூறப்பட்டது. (௩)

கஒச. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்றெரி வார்.

(இ - ள்.) தினைத்துணை நன்றி செயினும் - தமக்குத் தினை யளவிற்றாய உபகாரத்தை ஒருவன் செய்தானாயினும்; பனைத்துணை யாக் கொள்வர் பயன் தெரிவார் - அதனை அவ்வளவிற்றாகக் கருதாது பனையளவிற்றாகக் கருதுவர் அக்கருத்தின் பயன் றெரிவார்.

'தினை' 'பனை' யென்பன சிறுமை பெருமைகட்குக் காட்டுவன சில வளவை, அக்கருத்தின் பயனாவது அங்ஙனம் கருதுவார்க்கு வரும் பயன். (ச)

கஒரு. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

(இ - ள்.) உதவி உதவி வரைத்து அன்று - கைம்மாறான உதவி காரணத்தானும் பொருளானும் காலத்தானுமாகிய மூவகை யானும் முன்செய்த உதவியளவிற்றன்று; உதவி செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து - அதனைச் செய்வித்துக் கொண்டவர்தம் அமைதி யளவிற்று.

சால்பு எவ்வளவு பெரிதாயிற்று உதவியும் அவ்வளவு பெரிதா மென்பார், 'சால்பின்வரைத்' தென்றார். இவை யிரண்டுபாட்

டானும் மூன்று மல்லாத உதவி மாத்திரமும் அறிவார்க்குச் செய்த வழிப் பெரிதாமென்பது கூறப்பட்டது. (ரு)

க0சு. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு.

(இ - ள்) துன்பத்துள் துப்பு ஆயார் நட்புத் துறவற்க - துன்பக்காலத்துத் தனக்குப் பற்றுக்கோடாயினாரது நட்பை விடாதொழிக; மாசு அற்றார் கேண்மை மறவற்க-அறிவொழுக்கங்களிற் குற்றமற்றாரது கேண்மையை மறவாதொழிக.

'கேண்மை' கேளாந்தன்மை. இம்மைக்குறுதி கூறுவார் மறுமைக்குறுதியும் உடன் கூறினார். (சு)

க0எ. எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.

(இ - ள்.) தங்கண் விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு - தங்கணெய்திய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பினை; எழுமை எழு பிறப்பும் உள்ளுவர் - எழுமையினையுடைய தம் மெழுவகைப் பிறப்பினும் நினைப்பர் நல்லோர்.

'எழுமை' யென்றது வினைப்பயன்றொடரும் எழு பிறப்பினை; அது வளையாபதியுட் கண்டது. எழுவகைப்பிறப்பு மேலே யுரைத்தாம்.* விரைவுதோன்றத் 'துடைத்தவ' ரென்றார். நினைத்தலாவது துன்பந்துடைத்தலான் அவர்மாட்டுளதாகிய அன்பு பிறப்புத்தோறுந் தொடர்ந்து அன்புடையராதல். இவை இரண்டு பாட்டானும் நன்றி செய்தாரது நட்பு விடலாகா தென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

க0அ. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று.

(இ - ள்.) நன்றி மறப்பது நன்று அன்று - ஒருவன் முன் செய்த நன்மையை மறப்பது ஒருவற்கு அறனன்று; நன்றல்லது அன்றே மறப்பது நன்று-அவன் செய்த தீமையைச் செய்தபொழுதே மறப்பது அறன்.

இரண்டும் ஒருவனாற் செய்யப்பட்டவழி மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்துக் கூறியவாறு. (அ)

க0கூ. கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.

---

* திருக்குறள்—கூஉ.

(இ - ள்.) கொன்று அன்ன இன்னா செயினும் - தமக்கு முன்னொரு நன்மை செய்தவர் பின் கொன்றா லொத்த இன்னாதவற்றைச் செய்தாராயினும்; அவர் செய்த நன்று ஒன்று உள்ளக் கெடும் - அவையெல்லாம் அவர் செய்த நன்மை யொன்றனையும் நினைக்க இல்லையாம்.

தினைத்துணை பனைத்துணையாகக் கொள்ளப்படுதலின், அவ்வொன்றுமே அவற்றையெல்லாங் கெடுக்கு மென்பதாம். இதனான் நன்றல்லது அன்றே மறக்குந் திறங் கூறப்பட்டது. (௯)

௧௧0. எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

(இ - ள்.) எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வு உண்டாம் - பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தினீங்கும் வாயிலுண்டாம்; செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு உய்வு இல்லை-ஒருவன் செய்த நன்றியைச் சிதைத்த மகனுக்கு அஃதில்லை.

பெரிய வறங்களைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலை யறுத்தலும், மகளிர் கருவினைச் சிதைத்தலும், குரவர்த் தபுதலும் முதலிய பாதகங்களைச் செய்தல்.* இதனாற் செய்ந்நன்றி கோறலின் கொடுமை கூறப்பட்டது. (௧0)

அதி. ௧௨—நடுவுநிலைமை

[அஃதாவது, பகை நொதுமல் நண்பென்னும் மூன்று பகுதியினும் அறத்தின் வழுவாது ஒப்பநிற்கு நிலைமை. இது, நன்றி செய்தார்மாட்டு அந்நன்றியினை நினைத்தவழிச் சிதையு மன்றே. அவ்விடத்துஞ் சிதையலாகா தென்றற்கு, செய்ந்நன்றியறிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

௧௧௧. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின்.

(இ - ள்.) தகுதி என ஒன்றே நன்று - நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஓரறமுமே நன்று; பகுதியான் பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின் - பகை நொதுமல் நண்பென்னும் பகுதிதோறும் தன் முறைமையை விடா தொழுகப் பெறின்.

---

* புறநானூறு - ௩௪.

தகுதியுடையதனைத் 'தகுதி' யென்றார். "ஊரானோர் தேவ குலம்" என்பது போலப் பகுதியா னென்புழி ஆனுருபு தோறு மென்பதன் பொருட்டாய்நின்றது. பெறின் என்பது அவ்வொழுக்கத் தருமைதோன்றநின்றது. இதனான் நடுவுநிலைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

கக௨. செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து.

(இ - ள்.) செப்பம் உடையவன் ஆக்கம் - நடுவுநிலைமையை யுடையவனது செல்வம்; சிதைவு இன்றி எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு உடைத்து - பிறர் செல்வம்போல் அழிவின்றி அவன் வழியினுள் ளார்க்கும் வலியாதலை யுடைத்து.

விகாரத்தாற்றொக்க எச்சவும்மையான் இறக்குந்துணையும் அவன் றனக்கும் ஏமாப்புடைத் தென்பது பெற்றாம். அறத் தோடு வருதலின், அன்னதாயிற்று. தானிறந்து எஞ்சி நிற்ப தாகலின், 'எச்ச' மென்றார். (௨)

கக௩. நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை
யன்றே யொழிய விடல்.

(இ - ள்.) நன்றே தரினும் - தீங்கன்றி நன்மையே பயந்த தாயினும்; நடுவு இகந்து ஆம் ஆக்கத்தை அன்றே ஒழிய விடல் - நடுவுநிற்றலை யொழிதலான் உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே யொழிய விடுக.

நன்மை பயவாமையின், 'நன்றே தரினு' மென்றார். இகத் தலா னென்பது இகந்தெனத் திரிந்துநின்றது. இவை யிரண்டு பாட்டானும் முறையே நடுவுநிலைமையான்வந்த செல்வம் நன்மை பயத்தலும், ஏனைச்செல்வம் தீமைபயத்தலுங் கூறப்பட்டன. (௩)

கக௪. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும்.

(இ - ள்.) தக்கார் தகவிலர் என்பது - இவர் நடுவுநிலைமை யுடையர், இவர் நடுவுநிலைமை யிலரென்னும் விசேடம்; அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும் - அவரவருடைய நன்மக்களது உண்மை யானும் இன்மையானும் அறியப்படும்.

தக்கார்க் கெச்சமுண்டாதலும் தகவிலார்க் கில்லையாதலும் ஒருதலைபாகலின், இருதிறத்தாரையும் அறிதற்கு அவை குறி

யாயின. இதனால் தக்காரையுந் தகவிலாரையும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது. (ச)

கசரு. கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(இ - ள்.) கேடும் பெருக்கமும் இல் அல்ல - தீவினையாற் கேடும் நல்வினையாற் பெருக்கமும் யாவர்க்கு முன்னே அமைந்து கிடந்தன; நெஞ்சத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி - அவ்வாற்றை யறிந்து அவை காரணமாக மனத்தின்கட் கோடாமையே அறிவா னமைந்தார்க்கு அழகாவது.

அவை* காரணமாகக் கோடுதலாவது அவை இப்பொழுது வருவனவாகக் கருதிக் கேடுவாராமையைக்குறித்தும் பெருக்கம் வருதலைக் குறித்தும் ஒருதலைக்க ணிற்றல். அவற்றிற்குக் காரணம் பழவினையே; கோடுதலன்று என உண்மை யுணர்ந்து நடுவுநிற்றல் சால்பினை யழகு செய்தலின், 'சான்றோர்க் கணி' யென்றார். (ரு)

கசசு. கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்ச
நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.

(இ - ள்.) தன் நெஞ்சம் நடுவு ஒரீஇ அல்ல செயின் - ஒருவன் தன்னெஞ்சம் நடுவுநிற்றலை யொழிந்து நடுவல்லவற்றைச் செய்ய நினைக்குமாயின்; யான் கெடுவல் என்பது அறிக - அந்நினைவை யான் கெடக் கடவே னென் றுணரும் உற்பாதமாக அறிக.

நினைத்தலும் செய்தலோ டொக்குமாகலின், 'செயி' னென்றார். (சு)

கசஎ. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிக்கட் டங்கியான் றாழ்வு.

(இ - ள்.) நடுவாக நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு - நடுவாக நின்று அறத்தின்கண்ணே தங்கினவனது வறுமையை; கெடுவாக வையாது உலகம் - வறுமை யென்று கருதார் உயர்ந்தோர்.

'கெடு' வென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். செல்வ மென்று கொள்ளுவரென்பது குறிப்பெச்சம். இவை மூன்றபாட்டானும், முறைமை கேடும் பெருக்கமும் கோடுதலான் வாரா வென்பதூஉம், கோடுதல் கேட்டிற் கேதுவா மென்பதூஉம், கோடாதவன் றாழ்வு கேடன் றென்பதூஉம் கூறப்பட்டன. (எ)

---

* கேடும் பெருக்கமும்.

சகஅ. சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொரு
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. [பாற்

(இ - ள்.) சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் - முன்னே தான் சமனாக நின்று பின் தன்கண் வைத்த பாரத்தை வரையறுக்குந் துலாம்போல, அமைந்து ஒருபால் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி - இலக்கணங்களா னமைந்து ஒருபக்கத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அழகாம்.

உவமையடையாகிய சமன்செய்தலும் சீர்தூக்கலும் பொருட்கண்ணும், பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒருபாற்கோடாமையும் உவமைக்கண்ணும் கூட்டி, சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது தொடைவிடை*களாற் கேட்டவற்றை ஊழான் உள்ளவா றுணர்தலாகவும், 'ஒருபாற் கோடாமை' யாவது அவ்வுள்ளவாற்றை மறையாது பகை நொதுமல் நட்பென்னும் மூன்று திறத்தார்க்கும் ஒப்பக் கூறுதலாகவும் உரைக்க. இலக்கணங்களா னமைதல் இருவழியும் ஏற்பன கொள்க. (அ)

சகசு. சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின்.

(இ - ள்.) செப்பம் சொல் கோட்டம் இல்லது - நடுவுநிலைமையாவது சொல்லின்கட் கோடுத லில்லாததாம்; உள் கோட்டம் இன்மை ஒருதலையாப் பெறின் - அஃதன்னதாவது மனத்தின்கட் கோட்ட மின்மையைத் திண்ணிதாகப் பெறின்.

'சொல்' ஊழான் அறுத்துச் சொல்லுஞ் சொல். காரணம் பற்றி ஒருபாற் கோடாத மனத்தோடு கூடுமாயின், அறங்கிடந்தவாறு சொல்லுதல் நடுவுநிலைமையா மெனவே, அதனோடு கூடாதாயின் அவ்வாறு சொல்லுதல் நடுவுநிலைமை யன்றென்பது பெறப்பட்டது. (கூ)

சஉ0. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின்.

(இ - ள்.) பிறவுந் தமபோல் பேணிச் செயின் - பிறர் பொருளையுந் தம் பொருள்போலப் பேணிச் செய்யின்; வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் - வாணிகஞ் செய்வார்க்கு நன்றாய வாணிகமாம்.

'பிறவுந் தமபோற் செய்த'லாவது கொள்வது மிகையுங் கொடுப்பது குறையுமாகாமல் ஒப்ப நாடிச் செய்தல். இப்பாட்டு

* புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வாகை—கசு.

மூன்றனுள், முன்னைய விரண்டும் அவையத்தாரை நோக்கின ஏனையது வாணிகரை நோக்கிற்று; அவ்விரு திறத்தார்க்கும் இவ்வறம் வேறுகச் சிறந்தமையின். (௧0)

அதி. ௧௩—அடக்கமுடைமை

[அஃதாவது, மெய், மொழி, மனங்கள் தீநெறிக்கட் செல்லாது அடங்குத லுடையனுதல். அஃது எதிலார் குற்றம்போற் றன் குற்றமும் காணும்* நடுவுநிலைமை யுடையாற்காதலின், இது நடுவுநிலைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது]

௧௨௧. அடக்க மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை
யாரிரு ளுய்த்து விடும்.

(இ - ள்.) அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் - ஒருவனை அடக்கமாகிய அறம் பின் றேவருலகத் துய்க்கும்; அடங்காமை ஆர் இருள் உய்த்து விடும் - அடங்காமையாகிய பாவம் தங்குதற்கரிய இருளின் கட் செலுத்தும்.

'இரு' ளென்பது ஓர் நரகவிசேடம். "எல்லாம், பொருளிற் பிறந்து விடும்"† என்றுற்போல 'உய்த்துவிடு' மென்பது ஒரு சொல் லாய் நின்றது. (௧)

௧௨௨. காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினூஉங் கில்லை யுயிர்க்கு.

(இ - ள்.) உயிர்க்கு அதனின் ஊங்கு ஆக்கம் இல்லை - உயிர் கட்கு அடக்கத்தின் மிக்க செல்வமில்லை; அடக்கத்தைப் பொருளாக் காக்க - ஆகலான் அவ் வடக்கத்தை உறுதிப்பொருளாகக் கொண்டு அழியாமற் காக்க.

உயிரென்பது சாதி யொருமை. அஃது ஈண்டு மக்களுயிர்மே னின்றது; அறிந்தடங்கிப் பயன்கொள்வது அதுவே யாகலின். (௨)

௧௨௩. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின்.

(இ - ள்.) அறிவு அறிந்து ஆற்றின் அடங்கப் பெறின் - அடங்குதலே நமக்கு அறிவாவ தென்றறிந்து நெறியானே ஒரு

---

* குறள்—௧௧0. † நான்மணிக்கடிகை—எ.

வன் அடங்கப்பெறின்; செறிவு அறிந்து சீர்மை பயக்கும் - அவ்வடக்கம் நல்லோரா னறியப்பட்டு அவனுக்கு விழுப்பத்தைக் கொடுக்கும்.

இல்வாழ்வானுக்கு அடங்கு நெறியாவது மெய்ம்முதன் மூன்றும் தன்வயத்தவாதல். (௩)

௧௨௪. நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது.

(இ - ள்.) நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம் - இல்வாழ்க்கையாகிய தன்னெறியின் வேறுபடாது நின்று அடங்கினவனது உயர்ச்சி : மலையினும் மாணப் பெரிது - மலையினுயர்ச்சியினும் மிகப் பெரிது.

'திரியா தடங்கு'தல் பொறிகளாற் புலன்களை நுகராநின்றே அடங்குதல். 'மலை' ஆகுபெயர். (௪)

௧௨௫. எல்லார்க்கு நன்றாம் பணித லவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து.

(இ - ள்.) பணிதல் எல்லார்க்கும் நன்றாம் - பெருமிதமின்றி யடங்குதல் எல்லார்க்கும் ஒப்ப நன்றே யெனினும்; அவருள்ளும் செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து - அவ்வெல்லாருள்ளுஞ் செல்வமுடையார்க்கே வேறொரு செல்வமாஞ் சிறப்பினை யுடைத்து.

பெருமிதத்தினைச் செய்யுங் கல்வியுங் குடிப்பிறப்புமுடையார் அஃதின்றி அவை தம்மானே யடங்கியவழி அவ் வடக்கஞ் சிறந்து காட்டாதாகலின், 'செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்' தென்றார். செல்வத் தகைத்தென்பது மெலிந்துநின்றது. பொதுவென்பாரையு முடம்பட்டுச் சிறப்பாதல் கூறியவாறு. இவை யைந்துபாட்டானும் பொது வகையான் அடக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௫)

௧௨௬. ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

(இ - ள்.) ஆமைபோல் ஒருமையுள் ஐந்து அடக்கல் ஆற்றின் - ஆமைபோல ஒருவன் ஒரு பிறப்பின்கண் ஐம்பொறிகளையு மடக்க வல்லனாயின் ; எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து - அவ்வன்மை அவனுக்கு எழுபிறப்பின்கண்ணும் அரணாதலை யுடைத்து.

ஆமை ஐந்துறுப்பினையும் இடர் புகுதாமல் அடக்குமாறு போல இவனும் ஐம்பொறிகளையும் பாவம் புகுதாம லடக்க வேண்டுமென்பார் 'ஆமைபோ' லென்றார். ஒருமைக்கட் செய்த

வினையின்பயன் எழுமையுந் தொடரு மென்பது இதனானறிக. இதனான் மெய்யடக்கங் கூறப்பட்டது. (சு)

கஉஎ. யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

(இ - ள்.) யா காவாராயினும் நா காக்க - தம்மாற் காக்கப் படுவன எல்லாவற்றையும் காக்கமாட்டாராயினும் நாவொன் றனையுங் காக்க; காவாக்கால் சொல் லிழுக்குப்பட்டுச் சோகாப்பர் - அதனைக் காவாராயிற் சொற்குற்றத்தின்கட் பட்டுத் தாமே துன் புறுவர்.

'யா' வென்பது அஃறிணைப்பன்மை வினாப்பெயர். அஃது ஈண்டு எஞ்சாமை யுணரநின்றது. முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக் கது. சொற்குற்றம் சொல்லின்கட் டோன்றுங் குற்றம். அல் லாப்பர், செம்மாப்பர் என்பன போலச் 'சோகாப்ப' ரென்பது ஒரு சொல். (எ)

கஉஅ. ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி
னன்றாகா தாகி விடும்.

(இ - ள்.) தீச்சொற் பொருட்பயன் ஒன்றானும் உண்டாயின் - தீயவாகிய சொற்களின் பொருள்களாற் பிறர்க்கு வருந் துன்ப மொன்றாயினும் ஒருவன்பக்க லுண்டாவதாயின்; நன்று ஆகாதாகி விடும் - அவனுக்குப் பிற அறங்களா லுண்டான நன்மை தீதாய் விடும்.

தீய சொல்லாவன: தீங்கு பயக்கும் பொய், குறளை, கடுஞ் சொல் லென்பன. ஒருவன் நல்லவாகச் சொல்லுஞ் சொற்களின் கண்ணே ஒன்றாயினுந் தீச்சொற்படும் பொருளினது பயன் பிறர்க் குண்டாவதாயி னென்றுரைப்பாரு முளர்.* (அ)

கஉகூ. தீயினாற் சுட்டபு ணுள்ளாறு மாறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு.

(இ - ள்.) தீயினால் சுட்ட புண் உள் ஆறும் - ஒருவனை யொருவன் தீயினாற் சுட்ட புண் மெய்க்கட் கிடப்பினும் மனத்தின் கண் அப்பொழுதே யாறும்; நாவினால் சுட்ட வடு ஆறாது - அவ் வாறன்றி வெவ் வுரையுடைய நாவினாற் சுட்ட வடு அதன்கண்ணும் எஞ்ஞான்றும் ஆறாது.

ஆறிப்போதலால் தீயினாற் சுட்டதனைப் 'புண்' ணென்றும், ஆறாது கிடத்தலால் நாவினாற் சுட்டதனை 'வடு' வென்றுங் கூறினார். தீயும் வெவ்வுரையுஞ் சுடுதற்றொழிலான் ஒக்குமாயினும், ஆறாமை

---

* மணக்குடவர்.

யாற் றீயினும் வெவ்வுரை கொடிதென்பது போதரலின், இது குறிப் பான் வந்த வேற்றுமை யலங்காரம். இவை மூன்று பாட்டானும் மொழியடக்கம் கூறப்பட்டது. (௯)

௧௩௦. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து.

(இ - ள்.) கதம் காத்துக் கற்று அடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி- மனத்தின்கண் வெகுளி தோன்றாமற் காத்துக் கல்வியுடையனா யடங்குதலை வல்லவனது செவ்வியை; அறம் பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து - அறக்கடவுள் பார்ாநிற்கும் அவனை யடையும் நெறியின் கட் சென்று,

அடங்குதல் மனம் புறத்துப் பரவாது அறத்தின்கண்ணே நிற்றல். 'செவ்வி' தன்குறை கூறுதற்கேற்ற மனமொழி முகங்கள் இனியனாங் காலம். இப்பெற்றியானை அறந் தானே சென்றடையு மென்பதாம். இதனான் மனவடக்கங் கூறப்பட்டது. (௧0)

அதி. ௧௪—ஒழுக்கமுடைமை

[அஃதாவது, தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கு மோதப்பட்ட ஒழுக் கத்தினை யுடையராதல். இது, மெய்ம்முதலிய அடங்கினார்க் கல்லது முடியாதாகலின், அடக்கமுடைமையின் பின் வைக்கப் பட்டது.]

௧௩௧. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க
முயிரினு மோம்பப் படும்.

(இ - ள்.) ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் - ஒழுக்கம் எல் லார்க்குஞ் சிறப்பினைத் தருதலான்; ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப் படும் - அவ்வொழுக்கம் உயிரினும் பாதுகாக்கப்படும்.

உயர்ந்தார்க்கும் இழிந்தார்க்கும் ஒப்ப விழுப்பந் தருதலின், பொதுப்படக் கூறினார். சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. அதனால் அங்ஙனம் விழுப்பந் தருவதாயது 'ஒழுக்க' மென்பது பெற்றாம். உயிர் எல்லாப் பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம்போல விழுப்பந் தாராமையின், 'உயிரினு மோம்பப்படு' மென்றார். (௧)

௧௩௨. பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்
தேரினு மஃதே துணை.

(இ - ள்.) ஒழுக்கம் ஓம்பிப் பரிந்து காக்க - ஒழுக்கத்தினை ஒன்றானும் அழிவுபடாமற் பேணி வருந்தியுங் காக்க; தெரிந்து

ஓம்பித் தேரினும் துணை அஃதே-அறங்கள் பலவற்றையு மாராய்ந்து இவற்றுள் இருமைக்குந் துணையாவது யாதென்று மனத்தை யொருக்கித் தேர்ந்தாலும் துணையாய் முடிவது அவ்வொழுக்கமே யாகலான்.

'பரிந்து' மென்னு மும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. இவை யிரண்டு பாட்டானும் ஒழுக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

கஙங. ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

(இ - ள்.) ஒழுக்க முடைமை குடிமை - எல்லார்க்குந் தத்தம் வருணத்திற்கேற்ற ஒழுக்கமுடைமை குலனுடைமையாம்; இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் விடும் - அவ் வொழுக்கத்திற் றவறுதல் அவ் வருணத்திற் றாழ்ந்த வருணமாய்விடும்.

பிறந்த வருணத்துள் இழிந்த குலத்தாராயினும் ஒழுக்க முடையராக, உயர்குலத்தராவராகலின், குடிமையாமென்றும், உயர்ந்த வருணத்துப் பிறந்தாராயினும், ஒழுக்கத்திற் றவறத், தாழ்ந்த வருணத்தராவராகலின் 'இழிந்த பிறப்பாய் விடு' மென் றுங் கூறினார். உள்வழிப்படுங் குணத்தினும் இல்வழிப்படுங் குற்றம் பெரிதென்றவாறு. பயன் இடையீடின்றி யெய்துதலின், அவ்விரைவுபற்றி அவ் வேதுவாகிய வினைகளே பயனாக வோதப் பட்டன. (ங)

கஙச. மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

(இ - ள்.) ஓத்து மறப்பினும் கொளலாகும்-கற்ற வேதத்தினை மறந்தானாயினும் அவ்வருணங் கெடாமையிற் பின்னும் அஃதோதிக் கொளலாம்; பார்ப்பான் பிறப்பு ஒழுக்கம் குன்றக் கெடும் - அந்தண னது உயர்ந்த வருணம் தன்னொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

மறந்தவழி இழிகுலத்தனா மாகலின், மறக்கலாகாதென்னுங் கருத்தான் 'மறப்பினு' மென்றார். சிறப்புடை வருணத்திற்கு மொழிந்தமையின், இஃது ஏனைய வருணங்கட்கும் கொள்ளப்படும்.

கஙரு. அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு.

(இ - ள்.) அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம் போன்று - அழுக்காறுடையான்மாட்டு ஆக்கமில்லாதாற்போல; ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு இல்லை - ஒழுக்கமில்லாதவன்மாட்டும் உயர்ச்சி யில்லை.

உவமையான் ஒழுக்க மில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும் உயர்ச்சி யில்லை யென்பதூஉ் பெற்ளும்; என்னை? "கொடுப்ப தழுக்கறுப் பான் சுற்ற"*மும் நல்கூர்தலின். 'உயர்வு' உயர்குலமாதல். (ரு)

கஙசு. ஒழுக்கத்தி னொல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

(இ - ள்.) ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் - செய்தற்கருமை நோக்கி ஒழுக்கத்திற் சுருங்கார் மனவலியுடையார்; இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து - அவ் விழுக்கத்தால் தமக் கிழி குலமாகிய குற்றமுண்டாமாற்றை அறிந்து.

ஒழுக்கத்திற் சுருக்கம் அதனை யுடையார்மே லேற்றப்பட் டது. கொண்ட விரதம் விடாமைபற்றி,'உரவோ' ரென்ருர். (சு)

கஙஎ. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி.

(இ - ள்.) ஒழுக்கத்தின் மேன்மை எய்துவர் - எல்லாரும் ஒழுக்கத்தானே மேம்பாட்டை யெய்துவர்; இழுக்கத்தின் எய் தாப் பழி எய்துவர் - அதனினின் றிழுக்குதலானே தாம் எய்துதற் குரித்தல்லாத பழியை யெய்துவர்.

பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும் இழுக்கம் பற்றி உலகம் அடுக்குமென்று கொள்ளுமாகலின், 'எய்தாப்பழி' யெய்துவ ரென்ருர். இவை யைந்துபாட்டானும் ஒழுக்கம் உள் வழிப்படுங் குணமும் இல்வழிப்படுங் குற்றமுங் கூறப்பட்டன. (எ)

கஙஅ. நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க
மென்று மிடும்பை தரும்.

(இ - ள்.) நல்லொழுக்கம் நன்றிக்கு வித்தாகும் - ஒருவனுக்கு நல்லொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் இன்பம் பயக்கும்; தீயொழுக்கம் என்றும் இடும்பை தரும் - தீயவொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினுந் துன்பம் பயக்கும்.

'நன்றிக்கு வித்தாகு' மென்றதனல் தீயவொழுக்கம் பாவத் திற்குக் காரணமாதலும், 'இடும்பைதரு' மென்றதனல் நல் லொழுக்கம் இன்பந் தருதலும் பெற்ளும். ஒன்று நின்றே ஏனை யதை முடிக்குமாகலின், இதனற் பின் விளைவு கூறப்பட்டது. (அ)

---

* குறள் - கசுசு.

கங௯. ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்.

(இ - ள்.) வழுக்கியும் தீய வாயால் சொலல் - மறந்துந் தீய சொற்களைத் தம் வாயாற் சொல்லுந் தொழில்கள்; ஒழுக்கம் உடையவர்க்கு ஒல்லா - ஒழுக்க முடையவர்க்கு முடியா.

தீய சொற்களாவன: பிறர்க்குத் தீங்குபயக்கும் பொய் முதலியனவும், வருணத்திற்கு உரியவல்லனவுமாம். அவற்றது பன்மையாற் சொல்லுதற்றொழில் பலவாயின. 'சொலல்' சாதி யொருமை. சொலலெனவே அமைந்திருக்க, 'வாயா' லென வேண்டாது கூறினார்; நல்ல சொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன் சிறப்பு முடித்தற்கு. இதனை வடநூலார் தாற்பரிய மென்ப. (௯)

கசo. உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார்.

(இ - ள்.) உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் கல்லார் - உலகத்தோடு பொருந்த ஒழுகுதலைக் கல்லாதார்; பல கற்றும் அறிவிலாதார் - பல நூல்களையுங் கற்றாராயினும் அறிவிலாதார்.

'உலகத்தோடு பொருந்த ஒழுகுத'லாவது உயர்ந்தோர் பலரும் ஒழுகியவாற்றான் ஒழுகுதல். அறநூல் சொல்லியவற்றுள் இக் காலத்திற்கு ஏலாதன வொழிந்து சொல்லாதனவற்றுள் ஏற்பன கொண்டு வருதலான், அவையு மடங்க 'உலகத்தோ டொட்ட' வென்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமு மாகலின், அவ்வொழுகுதலைக் கல்லாதார் 'பலகற்று மறிவிலாதா' ரென்றுங் கூறினார். ஒழுகுதலைக் கற்றலாவது அடிப்படுதல். இவை யிரண்டுபாட்டானும் சொல்லானுஞ் செயலானும் வரு மொழுக்கங்க ளெல்லாம் ஒருவாற்றாற் றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௧0)

அதி. ௧௫—பிறனில்விழையாமை

[அஃதாவது, காம மயக்கத்தாற் பிறனுடைய இல்லாளை விரும்பாமை. இஃது, ஒழுக்கமுடையார்மாட்டே நிகழ்வதாகலின், ஒழுக்கமுடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

கசக. பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள் கண்டார்க ணில்.

(இ - ள்.) பிறன் பொருளாள் பெட்டு ஒழுகும் பேதைமை - பிறனுக்குப் பொருளாந் தன்மையை யுடையாளைக் காதலித்

தொழுகுகின்ற அறியாமை; ஞாலத்து அறம் பொருள் கண்டார்கண் இல் - ஞாலத்தின்கண் அறநூலையும் பொருணூலையும் ஆராய்ந் தறிந்தார்மாட் டில்லை.

'பிறன்பொருள்' பிறனுடைமை. 'அறம் பொரு' ளென்பன ஆகுபெயர். செவ்வெண்ணின் றொகை தொக்குநின்றது. இன்ப மொன்றையே நோக்கும் இன்பநூலுடையார் இத் தீயொழுக் கத்தையும் பரகீய*மென்று கூறுவராகலின், 'அறம் பொருள் கண்டார்க ணில்' லென்றார். எனவே, அப்பேதைமை யுடையார் மாட்டு அறமும் பொருளும் இல்லை யென்பது பெறப்பட்டது. (க)

கசஉ. அறன்கடை நின்றரு ளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரிற் பேதையா ரில்.

(இ - ள்.) அறன் கடை நின்றாருள் எல்லாம் - காமங் காரண மாகப் பாவத்தின்கண் நின்றா ரெல்லாருள்ளும், பிறன்கடை நின்றாரின் பேதையார் இல் - பிறனில்லாளைக் காதலித்து அவன் வாயிற்கட்சென்று நின்றார்போலப் பேதையா ரில்லை.

அறத்தி னீக்கப்பட்டமையின், 'அறன்கடை' யென்றார். அறன்கடை நின்ற பெண்வழிச் செல்வாரும், வரைவின் மகளி ரோடும் இழிகுல மகளிரோடுங் கூடி இன்பநுகர்வாரும்போல அறமும் பொருளும் இழத்தலேயன்றிப் 'பிறன்கடை நின்றார்' அச்சத்தால் தாங் கருதிய இன்பமும் இழக்கின்றா ராகலின், 'பேதையாரில்' லென்றார்; எனவே, இன்பமு மில்லை யென்பது பெறப்பட்டது. (உ)

கசங. விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரிற்
றீமை புரிந்தொழுகு வார்.

(இ - ள்.) தெளிந்தார் இல் தீமை புரிந்து ஒழுகுவார் - தம்மை ஐயுறாதா ரில்லாள்கண்ணே பாவஞ்செய்தலை விரும்பி யொழுகுவார்; விளிந்தாரின் வேறு அல்லர் மன்ற - உயிருடையவரேனும், இறந் தாரே யாவர்.

அறம் பொரு ளின்பங்களாகிய பயன் உயிரெய்தாமையின், 'விளிந்தாரின் வேறல்ல' ரென்றும், அவர் 'தீமை புரிந்தொழுகு வது இல்லுடையவரது தெளிவுபற்றி யாகலின் 'தெளிந்தா ரில்' லென்றுங் கூறினார். (ங)

கசச. எனைத்துணைய ராயினு மென்னுந் தினைத்துணையுந்
தேரான் பிறனில் புகல்.

---

* பரகீயம் - பிறர்க்குரியது.

(இ - ள்.) எனைத் துணையர் ஆயினும் என்னும் - எத்துணைப் பெருமையுடையராயினும் ஒருவர்க்கு யாதாய் முடியும்; தினைத் துணையும் தேரான் பிறன் இல் புகல் - காமமயக்கத்தால் தினையளவுந் தம் பிழையை ஓராது பிறனுடைய இல்லின்கட் புகுதல்?

இந்திரன்போல எல்லாப் பெருமையு மிழந்து சிறுமை யெய்தல் நோக்கி, 'என்னு'மென்றார். 'என்னீ ரறியாதீர் போல விவை கூறின், னின்னீர வல்ல நெடுந்தகாய்''* என்புழிப்போல உயர்த்தற்கட் பன்மை யொருமை மயங்கிற்று. 'தேரான் பிற' னென்பதனைத் தம்மை ஐயுறாத பிறனென் றுரைப்பாரு முளர். (சு)

கசரு. எளிதென வில்லிறப்பா னெய்துமெஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி.

(இ - ள்.) எளிது என இல் இறப்பான் - எய்துத லெளிதென்று கருதிப் பின் விளைவு கருதாது பிறனில்லின்க ணிறப்பான்; விளியாது எஞ்ஞான்றும் நிற்கும் பழி எய்தும்-மாய்தலின்றி எஞ்ஞான்றும் நிலைநிற்கும் குடிப்பழியினை யெய்தும்.

இல்லின்க ணிறத்தல் இல்லாள்கண் நெறிகடந்து சேறல். (ரு)

கசசு. பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்.

(இ - ள்.) இல் இறப்பான்கண் - பிறனில்லாள்கண் நெறி கடந்து செல்வானிடத்து; பகை பாவம் அச்சம் பழி என நான்கும் இகவாவாம் - பகையும் பாவமும் அச்சமும் குடிப்பழியு மென்னும் இந்நான்கு குற்றமும் ஒருகாலும் நீங்காவாம்.

எனவே இருமையு மிழத்தல் பெற்றும். இவை யாறுபாட்டானும் பிறனில் விழைவான்கட் குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

கசஎ. அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன்.

(இ - ள்.) அறன் இயலான் இல்வாழ்வான் என்பான் - அறனாகிய இயல்போடு கூடி இல்வாழ்வா னென்று சொல்லப்படுவான்; பிறன் இயலாள் பெண்மை நயவாதவன் - பிறனுக் குரிமை பூண்டு அவனுடைய இயல்பின்கண்ணே நிற்பாளது பெண்டன்மையை விரும்பாதவன்.

* கலித்தொகை, பாலைக்கலி - ரு.

ஆனுருபு ஈண்டு உடனிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. இல்லறஞ் செய்வா னெனப்படுவான் அவனே யென்பதாம். (எ)

௧௪௮. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனொன்றோ வான்ற வொழுக்கு.

(இ - ள்.) பிறன் மனை நோக்காத பேர் ஆண்மை - பிறன் மனையாளை உட்கொள்ளாத பெரிய ஆண்டகைமை; சான்றோர்க்கு அறன் ஒன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு - சால்புடையார்க்கு அறனுமாம்; நிரம்பிய ஒழுக்கமுமாம்.

புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மையுடையார்க்கும் உட்பகை யாகிய காமம் அடக்குதற் கருமையின் அதனை யடக்கிய ஆண்மை யைப் 'பேராண்மை' யென்றார். 'ஒன்றோ' வென்பது எண் ணிடைச்சொல். செய்தற்கரிய அறனும் ஒழுக்கமும் இதனைச் செய்யாமையே பயக்கு மென்பதாம். (அ)

௧௪௯. நலக்குரியார் யாரெனி னமநீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தார்.

(இ - ள்.) நாம நீர் வைப்பின் - அச்சந் தருங் கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்து; நலக்கு உரியார் யார் எனின் - எல்லா நன்மைகளும் எய்துதற்குரியார் யாவரெனின்; பிறற்கு உரியாள் தோள் தோயாதார் - பிற னொருவனுக்கு உரிமையாகியாளுடைய தோளைச் சேராதார்.

அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவற்றான் அளவிடப் படாமையின், 'நாமநீ' ரென்றார். நலத்திற்கென்பது 'நலக்' கெனக் குறைந்துநின்றது. உரிச்சொல் ஈறு திரிந்துநின்றது.* இருமையினும் நன்மை யெய்துவ ரென்பதாம். (௯)

௧௫௦. அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று.

(இ - ள்.) அறன் வரையான் அல்ல செயினும் - ஒருவன் அறத்தைத் தனக்குரித்தாகச் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யு மாயினும்; பிறன் வரையாள் பெண்மை நயவாமை நன்று - அவனுக் குப் பிற னெல்லைக்கண் நிற்பாளது பெண்மையை விரும்பாமை யுண்டாயின், அது நன்று.

இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்று மென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டானும் பிறனில் விழையாதான்கட் குணங் கூறப் பட்டது. (௧௦)

---

* 'நாம்' என்றது 'நாம' எனத் திரிந்துநின்றது.

அதி. கரு—பொறையுடைமை

[அஃதாவது, காரணம்பற்றியாதல் மடமையானாதல் ஒருவன் தமக்கு மிகைசெய்தவழித் தாமும் அதனை அவன்கட்செய்யாது பொறுத்தலை யுடையராதல். நெறியினீங்கிய செய்தாரையும் பொறக்கவேண்டு மென்றற்கு, இது பிறனில்விழையாமை யின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

கருக. அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை.

(இ - ள்.) அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல - தன்னை யகழ்வாரை வீழாமற் றாங்கு நிலம்போல - தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை; தம்மை அவமதிப்பாரைப் பொறுத்தல் தலையாய அறம்.

இகழ்தல் மிகையாயின செய்தலும், சொல்லுதலும். (க)

கருஉ. பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று.

(இ - ள்.) என்றும் இறப்பினைப் பொறுத்தல் - பொறை நன்றாகலால், தாமொறுத்தற்கு இயன்ற காலத்தும் பிறர் செய்த மிகையைப் பொறுக்க; அதனை மறத்தல் அதனினும் நன்று - அதனை உட்கொள்ளாது அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின் அப் பொறை யினும் நன்று.

மிகை யென்றது மேற்சொல்லிய இரண்டனையும். பொறுக்குங்காலும் உட்கொள்ளப்படுதலின், மறத்தலை 'அதனினு நன்' றென்றார். (உ)

கருங. *இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை.

(இ - ள்.) இன்மையுள் இன்மை விருந்து ஒரால் - ஒருவனுக்கு வறுமையுள் வைத்து வறுமையாவது விருந்தினரை யேற்றுக்கொள்ளாது நீக்குதல்: வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை- அதுபோல வன்மையுள் வைத்து வன்மையாவது அறிவின்மையான் மிகை செய்தாரைப் பொறுத்தல்.

இஃது எடுத்துக்காட்டுவமை. அறனல்லாத விருந்தொரால் பொருளுடைமை யாகாதவாறு போல, 'மடவார்ப்பொறை'யும் மென்மையாகாதே வன்மையா மென்பது கருத்து. (ங)

* 'உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்பல்'—குறள் - அஉ.

கரு௪. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
போற்றி யொழுகப் படும்.

(இ - ள்.) நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் - ஒருவன் சால்புடைமை தன்கணின்று நீங்காமை வேண்டுவனாயின்; பொறையுடைமை போற்றி ஒழுகப்படும் - அவனாற் பொறையுடைமை தன்கண் அழியாமற் காத்தொழுகப்படும்.

பொறையுடையாற் கல்லது சால்பில்லை யென்பதாயிற்று. இவை நான்கு பாட்டானும் பொறையுடைமையது சிறப்புக் கூறப் பட்டது. (௪)

கருரு. ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.

(இ - ள்.) ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையார் - பிறன் தமக்குத் தீங்கு செய்தவழிப் பொறாது அவனை யொறுத்தாரை அறிவுடையார் ஒரு பொருளாக மனத்துக் கொள்ளார்; பொறுத்தாரைப் பொன்போல் பொதிந்து வைப்பர் - அதனைப் பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து கொள்வர்.

ஒறுத்தவர்தாமும் அத்தீங்கு செய்தவனோ டொத்தலின், 'ஒன்றாக வையா' ரென்றார். பொதிந்து வைத்தல், சால்புடைமை பற்றி இடைவிடாது நினைத்தல். (௫)

கருசு. ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்.

(இ - ள்.) ஒறுத்தார்க்கு ஒரு நாளை இன்பம் - தமக்குத் தீங்கு செய்தவனை யொறுத்தார்க்கு உண்டாவது அவ் வொரு நாளை யின்பமே; பொறுத்தார்க்குப் பொன்றும் துணையும் புகழ் - அதனைப் பொறுத்தார்க்கு உலக மழியுமளவும் புகழுண்டாம்.

'ஒருநாளை யின்பம்' அந் நாளொன்றினும் கருதியது முடித்தே மெனத் தருக்கியிருக்கும் பொய்யின்பம். ஆதாரமாகிய உலகம் பொன்றப் புகழும் பொன்றுமாகலின், ஏற்புடை யுலகென்னுஞ் சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. (சு)

கருஎ. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று.

(இ - ள்.) திறன் அல்ல தன் பிறர் செய்யினும் - செய்யத் தகாத கொடியவற்றைத் தன்கட் பிறர் செய்தாராயினும்; நோ

நொந்து அறன் அல்ல செய்யாமை நன்று - அவர்க்கு அதனால் வருந் துன்பத்திற்கு நொந்து தான் அறனல்லாத செயல்களைச் செய்யா திருத்தல் ஒருவனுக்கு நன்று.

உம்மை சிறப்பும்மை. துன்பத்திற்கு நோதலாவது "உம்மை, யெரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொல்"* என்று பரிதல். (எ)

கருஅ. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தந்
தகுதியான் வென்று விடல்.

(இ - ள்.) மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரை - மனச்செருக் காற் றங்கட் டீயவற்றைச் செய்தாரை; தாம் தம் தகுதியான் வென்று விடல் - தாம் தம்முடைய பொறையான் வென்றுவிடுக.

தாமும் அவர்கட் டீயவற்றைச் செய்து தோலாது, பொறை யான் அவரின் மேம்பட்டு வெல்க என்பதாம். இவை நான்கு பாட்டானும் பிறர் செய்தன பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது. (அ)

கரு௯. துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா
யின்னாச் சொனோற்கிற் பவர்.

(இ - ள்.) துறந்தாரின் தூய்மை உடையர் - இல்வாழ்க்கைக்க ணின்றேயும் துறந்தார்போலத் தூய்மையுடையார்; இறந்தார் வாய் இன்னாச்சொல் நோற்கிற்பவர் - நெறியைக் கடந்தார்வாய் இன்னாத சொல்லைப் பொறுப்பவர்.

'தூய்மை' மனமாசின்மை. 'வா'யென வேண்டாது கூறி னார்; தீய சொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியத னிழிபு முடித்தற்கு. (௯)

க௬௦. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு
மின்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின்.

(இ - ள்.) உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் - விரதங்களான் ஊணைத் தவிர்ந்து உற்ற நோயைப் பொறுப்பார் எல்லாரினும் பெரியர்; பிறர் சொல்லும் இன்னாச் சொல் நோற்பாரிற் பின் - அவர் பெரியராவது தம்மைப் பிறர் சொல்லும் இன்னாத சொல் லைப் பொறுப்பாரிற் பின்.

'பிறர்' அறிவிலாதார், நோலாமைக் கேதுவாகிய இருவகைப் பற்றோடு நின்றே நோற்றலின், 'இன்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின்' னென்றார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் பிறர் மிகைக்கச்சொல்லியன பொறுத்தல் கூறப்பட்டது. (க0)

---

* நாலடியார் - ருஅ.

அதி. கஎ—அழுக்காறாமை

[இதனுள் அழுக்கா றென்பது ஒரு சொல். அதற்குப் பொருள்* மேலே யுரைத்தாம். அச் சொற் பின் னழுக்காற்றைச் செய்யாமை யென்னும் பொருள்பட எதிர்மறை யாகாரமும் மகர வைகார விகுதியும் பெற்று அழுக்காறாமை யென நின்றது. இப் பொறாமையும் பொறைக்கு மறுதலையாகலின், இதனை விலக்குதற்கு இது பொறையுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

கசுக. ஒழுக்காறுக் கொள்க வொருவன்றன் நெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியல்பு.

(இ-ள்.) ஒருவன் தன் நெஞ்சத்து அழுக்காறு இலாத இயல்பு - ஒருவன் தன்னெஞ்சத்தின்கண் அழுக்கா றென்னுங் குற்றமில்லாத இயல்பினை; ஒழுக்காறுக் கொள்க - தனக் கோதிய ஒழுக்க நெறியாகக் கொள்க.

இயல்பு அறிவோடு கூடிய தன்மை. அத் தன்மையும் நன்மை பயத்தலின், ஒழுக்க நெறிபோல உயிரினு மோம்புக† என்பதாம். (க)

கசுஉ. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டு
மழுக்காற்றி னன்மை பெறின்.

(இ-ள்.) யார் மாட்டும் அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின் - யாவர்மாட்டும் அழுக்காற்றினின்று நீங்குதலை ஒருவன் பெறுமாயின்; விழுப்பேற்றின் அஃது ஒப்பது இல்லை - மற்றவன் பெறுஞ் சீரிய பேறுகளுள் அப்பேற்றினை யொப்ப தில்லை.

அழுக்காறு பகைவர்மாட்டும் ஒழிதற்பாற் றென்பார், 'யார் மாட்டு' மென்றார். 'அன்மை' வேறாதல். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அழுக்காறின்மையது குணங் கூறப்பட்டது. (உ)

கசுரு. அறனாக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்கம்
பேணா தழுக்கறுப் பான்.

(இ-ள்.) அறன் ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான் - மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் அறமுஞ் செல்வமுமாகிய உறுப்புக்களைத் தனக்கு வேண்டாதானென்று சொல்லப்படுவான்; பிறன் ஆக்கம் பேணாது அழுக்கறுப்பான் - பிறன் செல்வங் கண்டவழி அதற்கு உவவாது அழுக்காற்றைச் செய்வான்.

---

* குறள் - ௩டு. † குறள் - கங்க.

அழுக்கறுத்த லெனினும் அழுக்கா றெனினு மொக்கும். அழுக்காறு செய்யின் தனக்கே ஏதமா மென்பதாம். (ங)

கசுச. அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

(இ - ள்.) அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் - அழுக்காறு ஏதுவாக அறனல்லவற்றைச் செய்யார் அறிவுடையார்; இழுக்காற்றின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து - அத் தீநெறியால் தமக் கிருமையினுந் துன்பம் வருதலை யறிந்து.

'அறனல்லவை'யாவன செல்வம் கல்வி முதலியனவுடையார்கட் டீங்கு நினைத்தலும், சொல்லுதலும், செய்தலுமாம். (ச)

கசுரு. அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னார்
வழுக்கியுங் கேடீன் பது.

(இ - ள்.) ஒன்னார் வழுக்கியும் கேடு ஈன்பது - அழுக்காறு பகைவரை யொழிந்துங் கேடு பயப்ப தொன்றாகலின்; அழுக்காறு உடையார்க்கு அது சாலும் - அவ் வழுக்கா றுடையார்க்குப் பகைவர் வேண்டா; கேடு பயத்தற்கு அதுதானே யமையும்.

அதுவே யென்னும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. (ரு)

கசுசு. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்.

(இ - ள்.) கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் - ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதன்கண் அழுக்காற்றைச் செய்வானது சுற்றம்; உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் இன்றிக் கெடும் - உடுக்கப்படுவதும் உண்ணப்படுவதுமின்றிக் கெடும்.

கொடுப்பதன்க ணழுக்கறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொருள்களைப்பற்றிப் பொறாமை செய்தல். சுற்றங் கெடுமெனவே, அவன் கேடு சொல்லாமையே பெறப்பட்டது. பிறர்பேறு பொறாமை தன் பேற்றையே யன்றித் தன் சுற்றத்தின் பேற்றையும் இழப்பிக்கு மென்பதாம். (சு)

கசுஎ. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டவ்வையைக் காட்டி விடும்.

(இ - ள்.) அழுக்காறு உடையானை - பிறராக்கங் கண்டவழிப் பொறாமை யுடையானை; செய்யவள் அவ்வித்துத் தவ்வையைக் காட்டி விடும் - திருமகள் தானும் பொறாது தன் றவ்வைக்குக் காட்டி நீக்கும்.

'தவ்வை' மூத்தவள். 'தவ்வையைக் காட்டி' யென்பது "அறிவுடை யந்தண னவளைக்காட் டென்றானே"* என்பது போல உருபுமயக்கம். மனத்தைக் கோடுவித்து அழுக்காறுடைய னயினானை யென்றுரைப்பாரு முளர். (எ)

கசுஅ. அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும்.

(இ - ள்.) அழுக்காறு என ஒரு பாவி - அழுக்காறென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவி; திருச் செற்றுத் தீயுழி உய்த்து விடும் - தன்னை யுடையானை இம்மைக்கட் செல்வத்தைக் கெடுத்து, மறுமைக்கண் நரகத்திற் செலுத்திவிடும்.

பண்பிற்குப் பண்பி யில்லையேனும், தன்னை யாக்கினானை இருமையுங் கெடுத்தற் கொடுமைபற்றி, அழுக்காற்றினைப் 'பாவி' யென்றார்: கொடியானைப் பாவி யென்னும் வழக்குண்மையின். இவை யாறுபாட்டானும் அழுக்காறுடைமையது குற்றங் கூறப் பட்டது. (அ)

கசுகூ. அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும்.

(இ - ள்.) அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும் - கோட்டத் தினைப் பொருந்திய மனத்தை யுடையவன தாக்கமும்; செவ்வி யான் கேடும் நினைக்கப்படும் - ஏனைச் செம்மையுடையவனது கேடும் உளவாயின், அவை ஆராயப்படும்.

'கோட்டம்' ஈண்டழுக்காறு. 'உளவாயி' னென்பது எஞ்சி நின்றது. ஆக்கக் கேடுகள் கோட்டமுஞ் செம்மையும் ஏதுவாக வருதல் கூடாமையின், அறிவுடையரால் இதற்கேதுவாகிய பழவினை யாதென் றாராயப்படுதலின், 'நினைக்கப்படு' மென்றார். "இம்மைச் செய்தன யானறி நல்வினை, யும்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித், திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந் தது"† என நினைக்கப்பட்டவா றறிக. (கூ)

கஎ௦. அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லையஃ தில்லார்
பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில்.

(இ - ள்.) அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லை - அழுக்காற்றைச் செய்து பெரிய ராயினாரு மில்லை; அஃது இல்லார் பெருக்கத்தின் தீர்ந்தாரும் இல் - அச் செயலிலாதார் பெருக்கத்தி னீங்கினாரு மில்லை.

---

* கலித்தொகை, மருதம் - எ.

† சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை—வரி கூக, கூரு.

இவை யிரண்டு பாட்டானும் கேடு மாக்கமும் வருதற் கேது ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (௧0)

அதி. ௧௮—வெஃகாமை

[அஃதாவது, பிறர்க்குரிய பொருளை வௌவக் கருதாமை. பிறருடைமை கண்டவழிப் பொறாமையேயன்றி அதனைத் தான் வௌவக் கருதுதலுங் குற்றமென்றற்கு இஃது அழுக்காறாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

௧எ௧. நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும்.

(இ - ள்.) நடுவு இன்றி நன் பொருள் வெஃகின் - பிறர்க்குரியன கோடல் நமக்கு அறனன் றென்னும் நடுவுநிலைமையின்றி அவர் நன்பொருளை ஒருவன் வெஃகுமாயின்; குடி பொன்றிக் குற்றமும் ஆங்கே தரும் - அவ் வெஃகுதல், அவன் குடியைக் கெடச் செய்து, பல குற்றங்களையும் அப்பொழுதே அவனுக்குக் கொடுக்கும்.

குடியை வளரச்செய்து பல நன்மையும் பயக்கு மியல்புபற்றி, பொருள் வெஃகி னென்பார், 'நன்பொருள் வெஃகி' னென்றார். பொன்ற வென்பது 'பொன்றி' யெனத் திரிந்துநின்றது. 'செய்' தென்பது சொல்லெச்சம். (௧)

௧எ௨. படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர்.

(இ - ள்.) படு பயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார் - பிறர் பொருளை வௌவினால் தமக்கு வரும் பயனை விரும்பி, அது வௌவுதற்குப் பழியின்கண்ணே படுஞ் செயல்களைச் செய்யார்; நடுவு அன்மை நாணுபவர் - நடுவுநிலைமை யன்மையை அஞ்சுபவர்.

'நடுவு' ஒருவன் பொருட்குப் பிறன் உரிய னல்ல னென்னும் நடுவு. (௨)

௧எ௩. சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

(இ - ள்.) சிற்றின்பம் வெஃகி அறனல்ல செய்யார் - பிறர் பால் வௌவிய பொருளால் தாமெய்தும் நிலையில்லாத இன்பத்தை விரும்பி அவர்மாட்டு அறனல்லாத செயல்களைச் செய்

யார்; மற்றின்பம் வேண்டுபவர் - அறத்தான் வரும் நிலையுடைய இன்பத்தைக் காதலிப்பவர்.

பாவத்தான் வருதலின் அப்பொழுதே யழியு மென்பார், 'சிற்றின்ப' மென்றார். மற்றை யின்ப மென்பது 'மற்றின்ப' மென நின்றது. (௩)

௱௭௪. இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர்.

(இ - ள்.) இலம் என்று வெஃகுதல் செய்யார் - யாம் வறிய மென்று கருதி அது தீர்தற்பொருட்டுப் பிறர் பொருளை விரும்புதல் செய்யார்; புலம் வென்ற புன்மை யில் காட்சியவர் - ஐம்புலன்களையும் வென்ற குற்றமில்லாத காட்சியினை யுடையார்.

வெல்லுதல் பாவநெறிக்கட் செல்லவிடாமை. 'புலம் வென்ற புன்மை யில் காட்சியவர்'க்கு வறுமை யின்மையின் வெஃகுதலு மில்லையாயிற்று. 'புன்மையில் காட்சி' பொருள்களைத் திரிபின்றி யுணர்தல். (௪)

௱௭௫. அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின்.

(இ - ள்.) அஃகி அகன்ற அறிவு என்னும் - நுண்ணிதாய் எல்லா நூல்களினுஞ் சென்ற தம்மறிவு என்ன பயத்ததாம்? வெஃகி யார்மாட்டும் வெறிய செயின் - பொருளை விரும்பி யாவர்மாட்டும் அறிவோடு படாத செயல்களை அறிவுடையார் செய்வராயின்.

'யார்மாட்டும் வெறிய செய்த'லாவது தக்கார்மாட்டும் தகாதார்மாட்டும் இழிந்தனவும் கடியனவும் முதலியன செய்தல். அறிவிற்குப் பயன் அவை செய்யாமையாகலின், 'அறி வென்னு' மென்றார். (௫)

௱௭௬. அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும்.

(இ - ள்.) அருள் வெஃகி ஆற்றின்கண் நின்றான் - அருளாகிய அறத்தை விரும்பி அதற்கு வழியாகிய இல்லறத்தின்கணின்றவன்; பொருள் வெஃகி பொல்லாத சூழக் கெடும் - பிறர் பொருளை யவாவி அதனை வருவிக்கும் குற்றநெறிகளை எண்ணக் கெடும்.

இல்லற நெறியால் அறிவு முதிர்ந்துழியல்லது துறக்கப் படாமையின், அதனைத் துறவறத்திற்கு ஆறென்றார். கெடுதல்

இரண்டறமுஞ் சேர விழத்தல். சூழ்ந்த துணையானே கெடு மெனவே, செய்தாற்கெடுதல் சொல்லாமையே பெறப்பட்டது. (சு)

களஎ. வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவயின்
　　　மாண்டற் கரிதாம் பயன்.

(இ - ள்.) வெஃகி ஆம் ஆக்கம் வேண்டற்க - பிறர்பொருளை யவாவிக்கொண்டு அதனுலாகின்ற ஆக்கத்தை விரும்பாதொழிக; விளைவயின் பயன் மாண்டற்கு அரிதாம் - பின் னனுபவிக்குங்கால் அவ் வாக்கத்தின் பயன் நன்றுதலில்லை ஆகலான்.

'விளை' யென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். இவை யேழு பாட்டானும் வெஃகுதலின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (எ)

களஅ. அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
　　　வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.

(இ - ள்.) செல்வத்திற்கு அஃகாமை யாதெனின் - சுருங்கன் மாலைத்தாகிய செல்வத்திற்குச் சுருங்காமைக் காரணம் யாதென்று ஒருவ ஞராயின்; பிறன் வேண்டும் கைப்பொருள் வெஃகாமை - அது பிறன் வேண்டும் கைப்பொருளைத் தான் வேண்டாமையாம்.

'அஃகாமை' ஆகுபெயர். வெஃகாதான் செல்வம் அஃகா தென்பதாயிற்று. (அ)

களகூ. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந்
　　　திறனறிந் தாங்கே திரு.

(இ - ள்.) அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார் - இஃதற னென்றறிந்து பிறர் பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரை; திரு திறன் அறிந்து ஆங்கே சேரும் - திருமகள் தானடைதற்காங் கூற்றினை யறிந்து அக்கூற்றானே சென்றடையும்.

அடைதற்காங் கூறு காலமும், இடனும், செவ்வியும் முதலாயின. இவை இரண்டுபாட்டானும் வெஃகாமையின் குணங் கூறப்பட்டது. (கூ)

கஅ௦. இறலீனு மெண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்
　　　வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு.

(இ - ள்.) எண்ணாது வெஃகின் இறல் ஈனும் - பின் விளைவ தறியாது ஒருவன் பிறன் பொருளை வெளவக் கருதின் அக்கருத்து அவனுக் கிறுதியைப் பயக்கும்; வேண்டாமை என்னும் செருக்கு

விறல் ஈனும் - அப்பொருளை வேண்டாமை யென்னுஞ் செல்வம் வெற்றியைப் பயக்கும்.

பகையும், பாவமும் பெருக்கலின் 'இறலீனு' மென்றும், அப் பொருளை வேண்டி உழல்வோர் யாவரையுங் கீழ்ப்படுத்தலின் 'விறலீனு' மென்றுங் கூறினர். 'செருக்கு' ஆகுபெயர். இதனால் அவ்விருமையும்* ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (௧0)

அதி. ௧௯—புறங்கூறாமை

[அஃதாவது, காணாதவழிப் பிறரை யிகழ்ந்துரையாமை. மொழிக் குற்றம் மனக்குற்றமடியாக வருதலான், இஃது அழுக்காறாமை, வெஃகாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

௧௮௧. அறங்கூறா னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறா னென்ற லினிது.

(இ - ள்.) ஒருவன் அறம் கூறான் அல்ல செயினும் - ஒருவன் அறனென்று சொல்லுவதுஞ் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யு மாயினும்; புறங் கூறான் என்றல் இனிது - பிறனைப் புறங்கூறா னென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுதல் நன்று.

புறங்கூறாமை அக் குற்றங்களா னிழிக்கப்படாது மேற்பட்டுத் தோன்று மென்பதாம். இதனால் அவ் வறத்தினது நன்மை கூறப் பட்டது. (௧)

௧௮௨. அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை.

(இ - ள்.) அறன் அழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீது - அற னென்ப தொன்றில்லையென அழித்துச்சொல்லி அதன்மேற் பாவங் களைச் செய்தலினுந் தீமையுடைத்து; புறன் அழீஇப் பொய்த்து நகை - ஒருவனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துரையால் அழித்துச் சொல்லிக் கண்டவழி அவனோடு பொய்த்து நகுதல்.

உறழ்ச்சி நிரனிறைவகையாற் கொள்க. அழித்தல் - ஒளி யைக்† கோறல். (௨)

௧௮௩. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத
லறங்கூறு மாக்கந் தரும்.

---

* வெஃகுதலின் குற்றமும் வெஃகாமையின் குணமும்.
† குறள் ௬௭௧ உரை.

(இ - ள்.) புறங்கூறிப் பொய்த்து உயிர் வாழ்தலின் - பிறனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துரைத்துக் கண்டவழி அவற் கினியனாகப் பொய்த்து ஒருவ னுயிர்வாழ்தலின்; சாதல் அறம் கூறும் ஆக்கம் தரும் - அது செய்யாது சாதல் அவனுக்கு அறநூல்கள் சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும்.

பின் புறங்கூறிப் பொய்த்த லொழிதலின், 'சாதல் ஆக்கந்தரு' மென்றார். 'ஆக்கம்' அஃதொழிந்தார் மறுமைக்க ணெய்தும் பயன். 'அறம்' ஆகுபெயர். 'தரு' மென்பது இடவழுவமைதி. (௩)

கஅச. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்.

(இ - ள்.) கண் நின்று கண் அறச் சொல்லினும் - ஒருவ னெதிரே நின்று கண்ணோட்டமறச் சொன்னானாயினும்; முன் இன்று பின் நோக்காச் சொல் சொல்லற்க - அவ னெதிரின்றிப் பின் வருங் குற்றத்தை நோக்காத சொல்லைச் சொல்லா தொழிக.

'பின்' ஆகுபெயர். சொல்வான்றொழில் சொன்மே லேற்றப் பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் புறங்கூற்றினது கொடுமை கூறப்பட்டது. (௪)

கஅரு. அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும்.

(இ - ள்.) அறம் சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை - புறஞ் சொல்லுவானொருவன் அறனை நன்றென்று சொல்லினும், அது தன் மனத்தானாய்ச் சொல்லுகின்றா னல்ல னென்பது; புறஞ் சொல்லும் புன்மையால் காணப் படும் - அவன் புறஞ்சொல்லு தற்குக் காரணமான மனப்புன்மையானே அறியப்படும்.

மனந் தீதாகலின், அச்சொற் கொள்ளப்படா தென்பதாம். (௫)

கஅசு. பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந்
திறன்றெரிந்து கூறப் படும்.

(இ - ள்.) பிறன் பழி கூறுவான் - பிறனொருவன் பழியை அவன் புறத்துக் கூறுமவன்; தன் பழி யுள்ளும் திறன் தெரிந்து கூறப் படும் - தன் பழி பலவற்றுள்ளும் உளையுந் திறமுடைய வற்றைத் தெரிந்து அவனாற் கூறப்படும்.

புறத் தென்பது அதிகாரத்தாற் பெற்றாம். இது வருகின்ற வற்றிற்கு மொக்கும். 'திறன்' ஆகுபெயர். தன்னைப் புறங்கூறிய

வாறு கேட்டான், அக்கூறியாற்கு அவ் வளவன்றி அவ னிறந்து பட்டு உளேயுந் திறத்தனவாகிய பழிகளே நாடி எதிரே கூறுமாகலின், 'திறன் றெரிந்து கூறப்படு' மென்றார். (௬)

௧அஎ. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட றேற்றா தவர்.

(இ - ள்.) பகச் சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் - தம்மை விட்டு நீங்குமாற்றாற் புறங்கூறித் தங் கேளிரையும் பிரியப்பண்ணுவர்; நகச் சொல்லி நட்பாடல் தேற்றாதவர் - கூடி மகிழுமாறு இனிய சொற்களேச் சொல்லி அயலாரோடு நட்பாடலே அறியாதார்.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. கேளிரையும் பிரிப்ப ரென்ற கருத்தான், அயலாரோடு மென்பது வருவித்துரைக்கப் பட்டது. அறிதல் தமக்குறுதியென் றறிதல். "கடியு - மிடந் தேற்றாள் சோர்ந்தனள் கை" * என்புழிப்போலத் தேற்றாமை தன்வினையாய் நின்றது. புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவ ரென்பது கருத்து. (எ)

௧அஅ. துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினா
ரென்னைகொ லேதிலார் மாட்டு.

(இ - ள்.) துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினார் - தம் மொடு செறிந்தாரது குற்றத்தையும் அவர் புறத்துத் தூற்று மியல் பினையுடையார்; ஏதிலார் மாட்டு என்னை கொல் - அயலார் மாட்டுச் செய்வது யாதுகொல்லோ!

'தூற்றுதல்' பலருமறியப் பரப்புதல். அதனிற் கொடியது பிறிதொன்று காணாமையின், 'என்னைகொ' லென்றார். 'செய்வ' தென்பது சொல்லெச்சம். என்னர்கொ லென்று பாடமோதி, எவ்வியல்பினராவ ரென்றுரைப்பாரு முளர். (அ)

௧அ௯. அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப்
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை.

(இ - ள்.) புறன் நோக்கிப் புன்சொல் உரைப்பான் பொறை - பிறர் நீங்கின வளவு பார்த்து அவர் பழித்துரையை உரைப்பானது உடற்பாரத்தை; வையம் அறன் நோக்கி ஆற்றுங்கொல் - நிலம் இக்கொடியது பொறுத்தலே எனக்கறமாவதெனக் கருதிப் பொறுக் கின்றது போலும்.

---

* கலித்தொகை, மருதம் - ௨எ.

எல்லாவற்றையும் பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இது பொறுத் தற் கரிதென்னுங் கருத்தால், 'அறனேக்கி யாற்றுங்கொ' லென்முர். இவை யைந்து பாட்டானும் புறங்கூறுவார்க் கெய்துங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (கூ)

கசுo. ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
றீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு.

(இ - ள்.) ஏதிலார் குற்றம்போல் தம் குற்றம் காண்கிற்பின் - ஏதிலாரைப் புறங் கூறுவார் அதற்கு அவர் குற்றங் காணுமாறு போலப் புறங் கூறலாகிய தங் குற்றத்தையுங் காணவல்ல ராயின்; மன்னும் உயிர்க்குத் தீது உண்டோ - அவர் நிலைபேறுடைய வுயிர்க்கு வருவ தொரு துன்ப முண்டோ?

நடுவு நின்று ஒப்பக்காண்ட லருமை நோக்கிக் 'காண்கிற்பி' னென்றும், கண்டவழி யொழிதலிற் பாவமின்றும் ஆகவே, வரும் பிறவிகளினுந் துன்பமில்லை யென்பது நோக்கி, உயிர்க்குத் 'தீதுண்டோ' வென்றுங் கூறினர். இதனற் புறங்கூற் றெழி தற்கு உபாயங் கூறப்பட்டது.] (கo)

அதி. உo—பயனிலசொல்லாமை

[அஃதாவது, தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பமாகிய பயன்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லாமை. பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல் லென வாக்கின்க ணிகழும் பாவ நான்கனுள், பொய் துறந்தார்க்கல்லது ஒருதலை யாகக் கடியலாகாமையின், அஃதொழித்து இல்வாழ்வாராற் கடியப்படும் ஏனை மூன்றனுள், கடுஞ்சொல் இனியவை கூற லானும், குறளை புறங்கூருமையானும் விலக்கி நின்ற பயனில் சொல் இதனன் விலக்குகின்முராகலின், இது புறங்கூறுமை யின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

கசுக. பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.

(இ - ள்.) பல்லார் முனியப் பயன் இல சொல்லுவான் - அறிவுடையார் பலருங் கேட்டு வெறுப்பப் பயனிலவாகிய சொற் களைச் சொல்லுவான்; எல்லாரும் எள்ளப் படும் - எல்லாரானு மிகழப்படும்.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுப்பவே ஒழிந்தாரானும் இகழப் படுதலின், 'எல்லாரு மெள்ளப்படு' மென்றார். மூன்றனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. (௧)

௧௯௨. பயனில பல்லார்முற் சொல்ல னயனில
நட்டார்கட் செய்தலிற் றீது.

(இ - ள்.) பயன் இல பல்லார் முன் சொல்லல் - பயனில வாகிய சொற்களை அறிவுடையார் பலர் முன்பே ஒருவன் சொல்லுதல்; நயன் இல நட்டார்கண் செய்தலின் தீது - விருப்பமிலவாகிய செயல்களைத் தன் நட்டார்மாட்டுச் செய்தலினும் தீது.

'விருப்பமில' வெறுப்பன. இச் சொல் அச் செயலினும் மிக விகழற்பாடு பயக்கு மென்பதாம். (௨)

௧௯௩. நயனில னென்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கு முரை.

(இ - ள்.) பயன் இல பாரித்து உரைக்கும் உரை - பயனில வாகிய பொருள்களை ஒருவன் விரித்துரைக்கு முரைதானே; நயன் இலன் என்பது சொல்லும் - இவன் நீதியில னென்பதனை உரைக்கும்.

உரையால் இவன் 'நயனில' னென்ப தறியலாமென்பார், அதனை உரைமேலேற்றி உரை சொல்லு மென்றார். (௩)

௧௯௪. நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொற் பல்லா ரகத்து.

(இ - ள்.) பயன் சாராப் பண்பு இல் சொல் பல்லா ரகத்து - பயனொடு படாத பண்பில் சொற்களை ஒருவன் பலரிடைச் சொல்லுமாயின்; நயன் சாரா நன்மையின் நீக்கும் - அவை அவர் மாட்டு நீதியொடு படாவாய், அவனை நற்குணங்களி னீக்கும்.

'பண்பு' இனிமையும் மெய்ம்மையும் முதலாய சொற்குணங்கள். 'சொல்லுமாயி' னென்பதும் 'அவர்மாட்' டென்பதும், எச்சமாக வருவிக்கப்பட்டன. (௪)

௧௯௫. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின்.

(இ - ள்.) பயன் இல் நீர்மை யுடையார் சொலின் - பயனில் வாகிய சொற்களை இனிய நீர்மையுடையார் சொல்லுவாராயின்;

சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் - அவரது விழுப்பமும் அதனால் வரும் நன்கு மதிக்கற்பாடும் உடனே நீங்கும்.

'நீர்மை'* நீரின் றன்மை. 'சொலி' னென்பது சொல்லா மையை விளக்கிற்று. (௫)

கசுரு பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.

(இ - ள்.) பயன் இல் சொல் பாராட்டுவானை மகன் எனல் - பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலுஞ் சொல்லுவானை மகனென்று சொல்லற்க; மக்கட் பதடி எனல் - மக்களுட் பத ரென்று சொல்லுக.

'அல்' விகுதி வியங்கோள்; முன் எதிர்மறையினும், பின் உடம்பாட்டினும் வந்தது. அறி வென்னும் உள்ளீடின்மையின், 'மக்கட் பதடி' யென்றார். இவை யாறுபாட்டானும் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லுதலின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

கசுஎ. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று.

(இ - ள்.) நயன் இல சான்றோர் சொல்லினும் சொல்லுக - நீதியொடு படாத சொற்களைச் சான்றோர் சொன்னாராயினும், அஃதமையும்; பயன் இல சொல்லாமை நன்று - அவர் பயனில வற்றைச் சொல்லாமை பெறின், அது நன்று.

'சொல்லினு' மெனவே, சொல்லாமை பெறப்பட்டது. 'நயனில' வற்றினும் 'பயனில' தீய வென்பதாம். (எ)

கசுஅ. அரும்பய னாயு மறிவினர் சொல்லார்
பெரும்பய னில்லாத சொல்.

(இ - ள்.) அரும் பயன் ஆயும் அறிவினர் - அறிதற்கரிய பயன் களை ஆராயவல்ல அறிவினையுடையார்; பெரும் பயன் இல்லாத சொல் சொல்லார் - மிக்க பயனுடைய வல்லாத சொற்களைச் சொல்லார்.

அறிதற்கரிய பயன்களாவன வீடுபேறும், மேற்கதிச்செலவும் முதலாயின. பெரும்பயனில்லாத வெனவே, பயன் சிறிதுடை யனவும் ஒழிக்கப்பட்டன. (அ)

கசுசு. பொருடீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருடீர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர்.

* நீர்மை - குணம்.

(இ - ள்.) பொருள் தீர்ந்த பொச்சாந்தும் சொல்லார் - பயனி னீங்கிய சொற்களை மறந்துஞ் சொல்லார்; மருள் தீர்ந்த மாசு அறு காட்சியவர் - மயக்கத்தி னீங்கிய தூய வறிவினையுடையார்.

தூயவறிவு - மெய்யறிவு. 'மருடீர்ந்த' வென்னும் பெயரெச்சம் 'காட்சியவ' ரென்னுங் குறிப்புப்பெயர் கொண்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் பயனில சொல்லாமையின் குணங் கூறப் பட்டது. (கூ)

உ00. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.

(இ - ள்.) சொல்லின் பயனுடைய சொல்லுக - சொற்களிற் பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுக; சொல்லின் பயனிலாச் சொல் சொல்லற்க - சொற்களிற் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லா தொழிக.

'சொல்லி' னென்பது இருவழியும் மிகையாயினும், சொற் பொருட்பின் வருநிலை யென்னும் அணி நோக்கி வந்தது; "வைக லும் வைகல் வரக்கண்டும்"* என்பதுபோல. இதனாற் சொல்லப் படுவனவும் படாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன. (க0)

அதி. உக.—தீவினையச்சம்

[அஃதாவது, பாவங்களாயின செய்தற்கு அஞ்சுதல். இதனுன் மெய்யின்க ணிகழும் பாவங்களெல்லாந் தொகுத்து விலக்கு கின்றாராகலின், இது பயனில சொல்லாமையின்பின் வைக்கப் பட்டது.]

உ0க. தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு.

(இ - ள்.) தீவினை யென்னும் செருக்கு - தீவினை யென்று சொல்லப்படும் மயக்கத்தை; தீவினையார் அஞ்சார் - முன் செய்த தீவினையுடையார் அஞ்சார்; விழுமியார் அஞ்சுவர் - அஃதிலராகிய சிரியார் அஞ்சுவர்.

'தீவினை யென்னும் செருக்' கெனக் காரியம் காரணமாக உபசரிக்கப்பட்டது. மேற்றொட்டுச் செய்து கைவந்தமையான் 'அஞ்சா' ரென்றும், செய்தறியாமையான் 'அஞ்சுவ' ரென்றுங் கூறினார். (க)

---

* நாலடியார் - கக.

உ0உ. தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும்.

(இ - ள்.) *தீயவை தீய பயத்தலால் - தனக்கின்பம் பயத்தலைக் கருதிச் செய்யுந் தீவினைகள் பின் அஃதொழித்துத் துன்பமே பயத்தலான்; தீயவை தீயினும் அஞ்சப்படும் - அத்தன்மையாகிய தீவினைகள் ஒருவனாற் றீயினு மஞ்சப்படும்.*

பிறிதொரு காலத்தும் பிறிதொரு தேயத்தும் பிறிதோருடம் பினுஞ் சென்று சுடுதல் தீக் கின்மையின், 'தீயினு மஞ்சப்படுவ' தாயிற்று. (உ)

உ0௩. அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல்.

(இ - ள்.) *அறிவினுள் எல்லாம் தலை என்ப - தமக்குறுதி நாடும் அறிவுக ளெல்லாவற்றுள்ளும் தலையாய அறிவென்று சொல்லுவர் நல்லோர்; செறுவார்க்கும் தீய செய்யா விடல் - தம்மைச் செறுவார்மாட்டுந் தீவினைகளைச் செய்யாது விடுதலை.*

விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை 'விட' லென்றும், செயத் தக்குழியுஞ் செய்யா தொழியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென உய்த்துணர்தலின், அதனை 'அறிவினு ளெல்லாந் தலை' யென்றுங் கூறினர். செய்யா தென்பது கடைக்குறைந்துநின்றது. இவை மூன்று பாட்டானும் தீவினைக் கஞ்சவேண்டு மென்பது கூறப் பட்டது. (௩)

உ0௪. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு.

(இ - ள்.) *பிறன் கேடு மறந்தும் சூழற்க - ஒருவன் பிறனுக் குக் கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணா தொழிக; சூழின் சூழ்ந்தவன் கேடு அறம் சூழும் - எண்ணுவனாயின், தனக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும்.*

'கே' டென்பன ஆகுபெயர். சூழ்கின்றபொழுதே தானு முடன் சூழ்தலின், இவன் பிறப்படினும் அறக்கடவுள் முற்படு மென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவு ளெண்ணுதலாவது அவன் கெடத் தான் நீங்க நினைத்தல். தீவினை எண்ணலு மாகா தென்பதாம். (௪)

உ0ரு. இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து.

(இ - ள்.) இலன் என்று தீயவை செய்யற்க - *யான் வறிய னென்று கருதி அது தீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்க்குத் தீவினைகளை*

ஒருவன் செய்யாதொழிக; செய்யின் பெயர்த்தும் இலன் ஆகும் - செய்வானுயின், பெயர்த்தும் வறியனும்.

அத்தீவினையாற் பிறவிதோறும் இலனு மென்பதாம். அன் விகுதி முன் தனித் தன்மையினும், பின் படர்க்கை யொருமையினும் வந்தது. தனித்தன்மை "உளனுவென் னுயிரை யுண்டு"* என்பதனு மறிக. 'மற்று' அசைநிலை. இல†மென்று பாடமோதுவாரு முளர். பொருளான் வறியனெனக் கருதித் தீயவை செய்யற்க; செய்யின் அப்பொருளானேயன்றி நற்குண நற்செய்கைகளானும் வறியனு மென் றுரைப்பாரு முளர். (ரு)

உ0சு. தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான்.

(இ-ள்.) நோய்ப்பால தன்னை அடல் வேண்டாதான் - துன்பஞ்செய்யும் கூற்றவாகிய பாவங்கள் தன்னைப் பின்வந்து வருத்துதலை வேண்டாதவன்; தீப்பால தான் பிறர்கண் செய்யற்க - தீமைக்கூற்றவாகிய வினைகளைத் தான் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக.

செய்யின், அப்பாவங்க ளடுதல் ஒருதலை என்பதாம். (சு)

உ0எ. எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும்.

(இ-ள்.) எனைப் பகை உற்றாரும் உய்வர் - எத்துணைப் பெரிய பகையுடையாரும் அதனை யொருவாற்றாற் றப்புவர்; வினைப் பகை வீயாது பின் சென்று அடும் - அவ்வாறன்றித் தீவினையாகிய பகை நீங்காது புக்குழிப் புக்குக் கொல்லும்.

"வீயா—துடம்பொடு நின்ற வுயிருமில்லை"‡ என்புழியும் வீயாமை நீங்காமைக்கண் வந்தது. (எ)

உ0அ. தீயவை செய்தார் கெடுத னிழறன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று.

(இ-ள்.) தீயவை செய்தார் கெடுதல் - பிறர்க்குத் தீவினைகளைச் செய்தார் தாம் கெடுதல் எத்தன்மைத்தெனின்; நிழல் தன்னை வீயாது அடி உறைந்தற்று - ஒருவ னிழல் நெடிதாகப் போயும் அவன்றன்னை விடாது வந்து அடியின்கட் டங்கிய தன்மைத்து.

---

* கலித்தொகை, குறிஞ்சி - உஉ. † மணக்குடவர்.
‡ புறநானூறு - நசுந.

இவ்வுவமையைத் தன்காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப்பற்றி நின்று அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினையைச் செய்தார் பின் அதனாற் கெடுதற்கு உவமையாக்கி உரைப்பாருமுளர். அஃது துரையன்றென்பதற்கு அடியுறைந்த நிழறன்னை வீய்ந்தற் றென்னாது 'வீயாதடியுறைந்தற்' றென்ற பாடமே கரியாயிற்று. மேல் 'வீயாது பின் சென்றடு' மென்றார்,* ஈண்டு அதனை யுவமை யான் விளக்கினார். (அ)

உ0௯. தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப் பால்.

(இ - ள்.) தன்னைத்தான் காதலன் ஆயின் - ஒருவன், தன்னைத் தான் காதல்செய்த லுடையனாயின்; தீவினைப்பால் எனைத்து ஒன்றும் துன்னற்க - தீவினையாகிய பகுதி எத்துணையுஞ் சிறிய தொன்றாயினும் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக.

நல்வினை தீவினை யென வினைப்பகுதி இரண்டாகலின், 'தீவினைப்பா' லென்றார். பிறர்மாட்டுச் செய்த தீவினை தன்மாட்டுத் துன்பம் பயத்தல் விளக்கினாராகலின், 'தன்னைத்தான் காதலனாயி' னென்றார். இவை யாறுபாட்டானும் பிறர்க்குத் தீவினை செய்யிற் றாங் கெடுவரென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

உக0. அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின்.

(இ - ள்.) மருங்கு ஓடித் தீவினை செய்யான் எனின் - ஒருவன் செந்நெறிக்கட் செல்லாது கொடுநெறிக்கட் சென்று பிறர் மாட்டுத் தீவினைகளைச் செய்யானாயின்; அருங்கேடன் என்பது அறிக - அவனை அரிதாகிய கேட்டையுடைய னென்ப தறிக.

அருமை - இன்மை. 'அருங்கேட' னென்பதனைச் "சென்று சேக் கல்லாப் புள்ள உள்ளில், என்றூழ் வியன்குளம்"† என்பது போலக் கொள்க. 'ஓடி' யென்னும் வினையெச்சம் 'செய்யா' னெனும் எதிர்மறைவினையுட் செய்தலோடு முடிந்தது. இதனால் தீவினை செய்யாதவன் கேடில னென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

---

* குறள் உ0எ. † அகநானூறு-௬உ.

அதி. உஉ—ஒப்புரவறிதல்

[அஃதாவது, உலக நடையினை யறிந்து செய்தல். உலக நடை வேத நடைபோல அறநூல்களுட் கூறப்படுவதன்றித் தாமே யறிந்து செய்யுந் தன்மைத்தாகலின், ஒப்புரவறித லென்றார். மேல் மன மொழி மெய்களாற் றவிரத் தகுவன கூறினார், இனிச் செய்யத் தகுவனவற்றுள் எஞ்சி நின்றன கூறுகின்றா ராகலின், இது தீவினையச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

உகக. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு.

(இ - ள்.) மாரிமாட்டு உலகு என் ஆற்றும் - தமக்கு நீருதவுகின்ற மேகங்களினிடத்து உயிர்கள் என்ன கைம்மாறு செய்யாநின்றன! கடப்பாடு கைம்மாறு வேண்டா - ஆகலான், அம்மேகங்கள் போல்வார் செய்யும் ஒப்புரவுகளும் கைம்மாறு நோக்குவன வல்ல.

'என்னாற்று' மென்ற வினா யாதுமாற்றா வென்பது தோன்ற நிற்றலின், அது வருவித்துரைக்கப்படும். தவிருந் தன்மையவல்ல வென்பது 'கடப்பா' டென்னும் பெயரானே பெறப்பட்டது. செய்வாரது வேண்டாமையைச் செய்யப்படுவனமே லேற்றினார். (க)

உகஉ. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(இ - ள்.) தக்கார்க்கு - தகுதியுடையார்க்காயின்; தான் ஆற்றித் தந்த பொருள் எல்லாம் - முயறலைச் செய் திட்டிய பொருண் முழுதும்; வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு - ஒப்புரவு செய்தற் பயத்தவாம்.

பிறர்க் குதவாதார்போலத் தாமே உண்டற்பொருட்டும் வைத்திழத்தற்பொருட்டு மன்றென்பதாயிற்று. (உ)

உகங. புத்தே ளுலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
யொப்புரவி னல்ல பிற.

(இ - ள்.) புத்தேள் உலகத்தும் ஈண்டும் - தேவருலகத்தும் இவ் வுலகத்தும்; ஒப்புரவின் நல்ல பிற பெறல் அரிது - ஒப்புரவு போல நல்லன பிற செயல்களைப் பெறுத லரிது.

ஈவாரும் ஏற்பாருமின்றி எல்லாரும் ஒரு தன்மையராதலின் 'புத்தேளுலகத்' தரிதாயிற்று; யாவர்க்கு மொப்பது இதுபோற் பிறிதொன் றின்மையின், இவ்வுலகத் தரிதாயிற்று. பெறற்கரி

தென்று பாடமோதிப் பெறுதற்குக் காரண மரிதென் றுரைப்பாரு முளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒப்புரவினது சிறப்புக் கூறப் பட்டது. (௩)

உகச. ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்.

(இ - ள்.) உயிர் வாழ்வான் ஒத்தது அறிவான் - உயிரோடு கூடி வாழ்வானாவான் உலக நடையினை யறிந்து செய்வான்; மற்றை யான் செத்தாருள் வைக்கப்படும் - அஃதறிந்து செய்யாதவன், உயி ருடையானேயாயினும், செத்தாருள் ஒருவனாகக் கருதப்படும்.

உயிரி னறிவுஞ் செயலுங் காணாமையின், 'செத்தாருள் வைக் கப்படு' மென்றார். இதனால் உலகநடைவழு, வேதநடை வழுப் போலத் தீர்திற னுடைத்தன்றென்பது கூறப்பட்டது. (௪)

உகரு. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு.

(இ - ள்.) உலகு அவாம் பேரறிவாளன் திரு - உலகநடையை விரும்பிச் செய்யும் பெரிய அறிவினை யுடையவனது செல்வம்; ஊருணி நீர் நிறைந்தற்று - ஊரின் வாழ்வார் தண்ணீருண்ணுங் குளம் நீர் நிறைந்தாற்போலும்.

நிறைதலென்னும் இடத்து நிகழ் பொருளின் றொழில் இடத் தின்மேலேற்றப்பட்டது. பாழ்போகாது நெடிது நின்று எல்லார்க் கும் வேண்டுவன தப்பாதுதவு மென்பதாம். (௫)

உகசு. பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்வ
நயனுடை யான்கட் படின்.

(இ - ள்.) செல்வம் நயனுடையான்கண் படின் - செல்வம் ஒப்புரவு செய்வான்கண்ணே படுமாயின்; பயன் மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்று - அது பயன்படு மரம் ஊர் நடுவே பழுத்தாற்போலும்.

உலகநீதி பலவற்றுள்ளும் ஒப்புரவு சிறந்தமையின், அதனையே 'நய' னென்றார். எல்லார்க்கும் எளிதிற் பயன்கொடுக்கு மென்ப தாம். (௬)

உகஎ. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின்.

(இ - ள்.) செல்வம் பெருந்தகையான்கண் படின் - செல்வம் ஒப்புரவு செய்யும் பெரிய தகைமையை யுடையான்கண்ணே படு

மாயின்; மருந்து ஆகித் தப்பா மரத்தற்று - அஃது எல்லாவுறுப்பும் பிணிகட்கு மருந்தாய்த் தப்பாத மரத்தை யொக்கும்.

'தப்புத'லாவது கோடற்கரிய இடங்களி னின்றுதல், மறைந்து நின்றுதல், காலத்தான் வேறுபட்டாதல் பயன்படாமை. தன் குறை நோக்காது எல்லார் வருத்தமுந் தீர்க்கு மென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் கடப்பாட்டாளனுடைய பொருள் பயன்படுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

உகஅ. இட்னில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
கட்னறி காட்சி யவர்.

(இ - ள்.) இடன் இல் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார் - செல்வஞ் சுருங்கியகாலத்தும் ஒப்புரவு செய்தற்குத் தளரார்; கடன் அறி காட்சியவர் - தாஞ் செய்யத்தகுவனவற்றை யறிந்த இயற்கை யறிவுடையார்.

பிறவெல்லாம் ஒழியினும், இஃதொழியா ரென்பதாம். (அ)

உகசு. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னுதல் செயுநீர
செய்யா தமைகலா வாறு.

(இ - ள்.) நயன் உடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆதல் - ஒப்புரவு செய்தலையுடையான் நல்கூர்ந்தானாதலாவது; செயும்நீர செய்யாது அமைகலா ஆறு - தவிராது செய்யு நீர்மையையுடைய அவ்வொப்புரவுகளைச் செய்யப்பெறாது வருந்துகின்ற வியல்பாம்.

தானுகர்வன நுகரப்பெறாமையன் றென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானும் வறுமையான் ஒப்புர வொழிதற்பாற் றன்றென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

உஉ0. ஒப்புரவி னல்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து.

(இ - ள்.) ஒப்புரவினால் கேடு வரும் எனின் - ஒப்புரவு செய்தலான் ஒருவனுக்குப் பொருட்கேடு வருமென்பா ருளராயின்; அஃது ஒருவன் விற்றுக் கோள் தக்கது உடைத்து - அக் கேடு தன்னை விற்றாயினுங்கொள்ளுந் தகுதியை யுடைத்து.

தன்னை விற்றுக்கொள்ளப்படுவதொரு பொருளில்லை யன்றே? இஃதாயின் அதுவுஞ் செய்யப்படு மென்றது, புகழ்பயத்த னோக்கி. இதனால் ஒப்புரவினாற் கெடுவது கேடன்றென்பது கூறப்பட்டது.

அதி. உரு—ஈகை

[அஃதாவது, வறியாரா யேற்றார்க்கு மாற்றாது கொடுத்தல். இது மறுமை நோக்கியதாகலின், இம்மை நோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

உஉக. வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து.

(இ - ள்.) வறியார்க்கு ஒன்று ஈவதே ஈகை - ஒருபொருளுமில்லாதார்க்கு அவர் வேண்டிய தொன்றைக் கொடுப்பதே பிறர்க்குக் கொடுத்தலாவது; மற்று எல்லாம் குறி யெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து - அஃதொழிந்த எல்லாக் கொடையுங் குறியெதிர்ப்பைக் கொடுக்கு நீர்மையை யுடைத்து.

ஒழிந்த கொடைகளாவன வறியரல்லாதார்க்கு ஒருபயனோக்கிக் கொடுப்பன. 'குறியெதிர்ப்பை'யாவது அளவு குறித்து வாங்கி அவ் வாங்கியவாறே எதிர் கொடுப்பது. 'நீர' தென்புழி அது வென்பது பகுதிப்பொருள் விகுதி. பின்னுந் தன்பால் வருதலின், 'குறியெதிர்ப்பை நீரதுடைத்' தென்றார். இதனால் ஈகையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

உஉஉ. நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று.

(இ - ள்.) கொளல் நல்லாறு எனினும் தீது - ஏற்றல் வீட்டுலகிற்கு நல்ல நெறியென்பார் உளராயினும் அது தீது; மேலுலகம் இல் எனினும் ஈதலே நன்று - ஈந்தார்க்கு அவ்வுல கெய்துதலில்லை யென்பார் உளராயினும் ஈதலே நன்று.

'எனினு' மென்பது இருவழியும் அங்ஙனங் கூறுவாரின்மை விளக்கிநின்றது. பிரிநிலை யேகாரத்தால் பிறவறங்களின் ஈதல் சிறந்ததென்பது பெற்றாம். நல்லது கூறுவார் தீயது முடன் கூறினார். (உ)

உஉங. இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள.

(இ - ள்.) இலன் என்னும் எவ்வம் உரையாமை - யான் வறியனென்று இரப்பான் சொல்லு மிளிவரவைத் தான் பிறர்கட்சொல்லாமையும்; ஈதல் - அதனைத் தன்கட் சொன்னார்க்கு மாற்றாதீதலும்; உள குலன் உடையான்கண்ணே - இவை யிரண்டு முளவாவன குடிப்பிறந்தான்கண்ணே.

மேற் றீதென்றது ஒழிதற்கும் நன்றென்றது செய்தற்கு முரிய வினை உணர்த்தியவாறு. இனி 'இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீத' லென்பதற்கு அவ்விளிவரவை ஒருவன் றனக்குச் சொல்வ தற்கு முன்னே அவன் குறிப்பறிந்து கொடுத்த லெனவும், அதனைப் பின்னும் பிறனொருவன்பாற் சென்று அவ னுரையா வகையாற் கொடுத்தலெனவும், யான் இதுபொழுது பொரு ளுடையே னல்லே னெனக் கரப்பார் சொல்லும் இளிவரவைச் சொல்லாது கொடுத்தலெனவும் * உரைப்பாரு முளர். அவர் 'ஈத' லென்பதனைப் பொருட்பன்மைபற்றி வந்த பன்மையாக வுரைப்பர். (ங)

உஉச. இன்னா திரக்கப் படுத லிரந்தவ
ரின்முகங் காணு மளவு.

(இ - ள்.) இரக்கப்படுதல் இன்னாது - இரத்தலேயன்றி இரக் கப்படுதலும் இனிதன்று; இரந்தவர் இன்முகம் காணும் அளவு - ஒருபொருளை யிரந்தவர் அது பெற்றதனால் இனிதாகிய அவர் முகங் காணு மளவும்.

எச்சவும்மையும் முற்றும்மையும் விகாரத்தாற் றொக்கன. இரக்கப்படுதல் இரப்பார்க்கு ஈவலென்றிருத்தல். அதனை 'இன்னா' தென்றது, "எல்லா—மிரப்பார்க்கொன் றீயாமை"† கூடுங் கொல்லோ வென்னும் அச்சநோக்கி. எனவே, எல்லாப்பொருளும் ஈதல்வேண்டு மென்பது பெறப்பட்டது. (ச)

உஉரு. ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின்.

(இ - ள்.) ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசி ஆற்றல் - தவத்தான் வலி யார்க்கு வலியாவது தம்மையுற்ற பசியைப் பொறுத்தல்; அப்பசியை மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின் - அவ்வலிதான் அங்ஙனம் பொறுத்தற் கரிய பசியை ஈகையா னொழிப்பாரது வலிக்குப்பின்.

தாமும் பசித்துப் பிறரையும் அது தீர்க்கமாட்டாதா ராற்ற லின், தாமும் பசியாது பிறரையும் அது தீர்ப்பாராற்றல் நன் றென்பதாம். (ரு)

உஉசு. அற்றா ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.

(இ - ள்.) அற்றார் அழி பசி தீர்த்தல் - வறியாரது மிக்க பசியை அறனோக்கித் தீர்க்க; பொருள் பெற்றான் ஒருவன் வைப்

* மணக்குடவர். † நாலடியார் - கசரு.

புழி அஃது - பொருள் பெற்றா னொருவன் அதனைத் தனக்குதவ வைக்குமிடம் அவ் வறமாகலான்.

எல்லா நன்மைகளும் அழிய வருதலின், 'அழிபசி' யென்றார். 'அறனொக்கி' யென்பது எஞ்சிநின்றது. 'அற்றா ரழிபசி தீர்த்த' பொருள் பின் றனக்கே வந்துதவு மென்பதாம். (சு)

உஉஎ. பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது.

(இ - ள்.) பாத்து ஊண் மரீஇயவனை - எஞ்ஞான்றும் பகுத்துண்டல் பயின்றவனை; பசி என்னும் தீப்பிணி தீண்டல் அரிது - பசி யென்று சொல்லப்படுந் தீய நோய் தீண்டுத லில்லை.

இவ்வுடம்பினின்று ஞான வொழுக்கங்களை அழித்து அதனால் வரு முடம்புகட்குந் துன்பஞ் செய்தலின் 'தீப்பிணி' யெனப் பட்டது. தனக்கு மருத்துவன் றானாகலின், பசிப்பிணி நணுகா தென்பதாம். இவை யாறுபாட்டானும் ஈதலின் சிறப்புக் கூறப் பட்டது. (எ)

உஉஅ. ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ றுமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்.

(இ - ள்.) தாம் உடைமை வைத்து இழக்கும் வன்கணவர் - தாமுடைய பொருளை ஈயாது வைத்துப் பின் இழந்துபோம் அருளிலாதார்; ஈத்து உவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் - வறியார்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து, அவ ருவத்தலான் அருளுடையா ரெய்தும் இன்பத்தினைக் கண்டறியார்கொல்லோ!

'உவக்கு' மென்பது காரணத்தின்கண் வந்த பெயரெச்சம்; அஃது 'இன்ப' மென்னுங் காரியப்பெயர் கொண்டது. அறிந்தாராயின், தாமும் அவ்வின்பத்தை யெய்துவதல்லது வைத்திழவா ரென்பது கருத்து. (அ)

உஉகூ. இரத்தலி னின்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல்.

(இ - ள்.) நிரப்பிய தாமே தமியர் உணல் - பொருட்குறை நிரப்பவேண்டி வறியார்க் கீயாது தாமே தனித்துண்டல்; இரத்தலின் இன்னாது மன்ற - ஒருவருக்குப் பிறர்பாற் சென்று இரத்தலினு மின்னாது ஒருதலையாக.

பொருட்குறை நிரப்பலாவது, ஒரோவெண்களைக் குறித்து அத்துணை யீட்டுதுமென ஈட்டத்தையே மேற்கொண்டு இவறிக்

கூட்டுதல். தனித்தல் பிறரை யொழித்தல். இரத்தற்குள்ளது அப்பொழுதை யிளிவரவே; பின் நல்குர வில்லை; தமியருண்டற்கு அவை யிரண்டு முளவாமாகலின், 'இரத்தலி னின்னு' தென்றார். 'நிரப்பிய' வென்பதற்குத் தேடிய வுணவுகளை* யென் றுரைப்பாரு முளர். (கூ)

உகூ௦. சாதலி னின்னுத தில்லை யினிததூஉ
மீத லியையாக் கடை.

(இ - ள்.) சாதலின் இன்னாதது இல்லை - ஒருவற்குச் சாதல் போல இன்னாத தொன்று மில்லை; அதூஉம் ஈதல் இயையாக்கடை இனிது - அத்தன்மைத்தாகிய சாதலும் வறியார்க்கொன் றீதன் முடியாதவழி இனிது.

பிறர்க்குப் பயன்படாத உடற்பொறை நீங்குதலான், 'இனி' தென்றார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஈயாமையின் குற்றங் கூறப் பட்டது. (க௦)

அதி. உச—புகழ்

[அஃதாவது, இல்வாழ்க்கை முதல் ஈகை யீறாகச் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் வழுவாதார்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகின்க ணிகழ்ந்து இறவாது நிற்குங் கீர்த்தி. இது, பெரும்பான்மையும் ஈதல்பற்றி வருதலின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.]

உகூக. ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு.

(இ - ள்.) ஈதல் - வறியார்க் கீக; இசைபட வாழ்தல் - அதனாற் புகழுண்டாக வாழ்க; அது அல்லது உயிர்க்கு ஊதியம் இல்லை - அப் புகழல்லது மக்களுயிர்க்குப் பயன் பிறிதொன்றில்லை யாகலான்.

இசைபட வாழ்தற்குக் கல்வி ஆண்மை முதலிய பிற காரணங் களும் உளவேனும், "உணவின் பிண்ட முண்டி முதற்று"† ஆகலின், ஈதல் சிறந்த தென்பதற்கு ஞாபகமாக 'ஈத' லென்றார். 'உயிர்க்' கென்பது, பொதுப்படக் கூறினாரேனும் விலங்குயிர்கட் கேலாமை யின், மக்களுயிர்மே னின்றது. (க)

உகூஉ. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மே னிற்கும் புகழ்

---

* மணக்குடவர். † புறநானூறு - கஅ.

(இ - ள்.) உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் - உலகத்து ஒன்றுரைப்பா ருரைப்பன வெல்லாம்; இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈவார் மேல் நிற்கும் புகழ் - வறுமையா னிரப்பார்க்கு அவர் வேண்டிய தொன்றை யீவார்க ணிற்கும் புகழாம்.

புகழ்தான் உரையும் பாட்டு மென இருவகைப்படும்.* அவற்றுள் 'உரைப்பா ருரைப்பவை' யென எல்லார்க்கு முரிய வழக்கினையே யெடுத்தாராயினும் இனம்பற்றிப் புலவர்க்கே யுரிய செய்யுளுங் கொள்ளப்படும்; படவே, பாடுவார் பாடுவனவெல்லாம் புகழா மென்பதூஉம் பெற்றும். ஈதற்காரணஞ் சிறந்தமை இதனுள்ளுங் காண்க. இதனைப் பிறர்மேலும் நிற்குமென்பார் தாமெல்லாஞ் சொல்லுக; புகழ் ஈவார்மே னிற்குமென்றுரைப்பாரு முளர். அது புகழது சிறப்பு நோக்காமை யறிக. (உ)

௨௩௫. ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில்.

(இ - ள்.) ஒன்றா உயர்ந்த புகழ் அல்லால் - தனக்கு இணையின்றாக வோங்கிய புகழல்லது; உலகத்துப் பொன்றாது நிற்பது ஒன்று இல் - உலகத்து இறவாது நிற்பது பிறிதொன்றில்லை.

'இணையின்றாக வோங்குத'லாவது கொடுத்தற்கரிய உயிருறுப்புப் பொருள்களைக் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னோடொப்ப தின்றித் தானே யுயர்தல். அத்தன்மைத்தாகிய புகழே செய்யப்படுவ தென்பதாம். இனி 'ஒன்றா' வென்பதற்கு ஒரு வார்த்தையாகச் சொல்லினெனவும், ஒருதலையாகப் 'பொன்றாது நிற்ப' தெனவும் உரைப்பாரு முளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் புகழது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௨௩௪. நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றாது புத்தே ளுலகு.

(இ - ள்.) நிலவரை நீள் புகழ் ஆற்றின் - ஒருவன் நிலவெல்லைக்கண்ணே பொன்றாது நிற்கும் புகழைச் செய்யுமாயின்; புத்தேள் உலகு புலவரைப் போற்றாது - புத்தேளுலகம் அவனையல்லது தன்னை யெய்திநின்ற ஞானிகளைப் பேணாது.

புகழுடம்பான் இவ்வுலகும், புத்தேளுடம்பான் அவ்வுலகும் ஒருங்கே யெய்தாமையின் 'புலவரைப் போற்றா' தென்றார். அவன் இரண்டுலகும் ஒருங்கெய்துதல் "புலவர் பாடும் புகழுடையோர்

* புறநானூறு—௨௭.

விசும்பின், வலவ னேவா வான வூர்தி, யெய்துப வென்பதஞ் செய் வினை முடித்து"* எனப் பிறராலுஞ் சொல்லப்பட்டது. (ச)

உ௩ரு. நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

(இ - ள்.) நத்தம் (ஆகும்) கேடும் - புகழுடம்பிற்கு ஆக்கமாகும் கேடும்; உளது ஆகும் சாக்காடும் - புகழுடம் புளதாகுஞ் சாக்காடும்; வித்தகர்க்கு அல்லால் அரிது - சதுரப்பாடுடையார்க் கல்ல தில்லை.

நந்தென்னுந் தொழிற்பெயர் விகாரத்தான் நத்தென்றாய், பின் 'அம்' மென்னும் பகுதிப்பொருள் விகுதிபெற்று, 'நத்த' மென் றாயிற்று. 'போ' லென்பது ஈண் டுரையசை. 'ஆகு' மென்பதனை முன்னுங் கூட்டி, 'அரி' தென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டி யுரைக்க. 'ஆக்கமாகுங் கே' டாவது புகழுடம்பு செல்வமெய்தப் பூதவுடம்பு நல் கூர்தல். 'உளதாகுஞ் சாக்கா' டாவது புகழுடம்பு நிற்கப் பூதவுடம்பு இறத்தல். நிலையாதனவற்றின் நிலையினை வெய்துவார் வித்தக ராகலின், 'வித்தகர்க்கல்லா லரி' தென்றார். இவை யிரண்டுபாட்டா னும் புகழுடையாரெய்தும் மேன்மை கூறப்பட்டது. (ரு)

உ௩௬. தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று.

(இ - ள்.) தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக - மக்களாய்ப் பிறக்கின் புகழுக் கேதுவாகிய குணத்தோடு பிறக்க; அஃது இலார் தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று - அக் குணமில்லாதார் மக்களாய்ப் பிறத்தலின் விலங்காய்ப் பிறத்தல் நன்று.

'புகழ்' ஈண்டு ஆகுபெயர். 'அஃதிலா' ரென்றமையின் 'மக்களா' யென்பதூஉம்', மக்களாய்ப் பிறவாமை யென்ற அருத்தா பத்தியான் 'விலங்காய்ப் பிறத்த' லென்பதூஉம் பெற்றாம். இகழ்வா ரின்மையின் ' நன்' றென்றார். (சு)

உ௩எ. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன்.

(இ - ள்.) புகழ்பட வாழாதார் - தமக்குப் புகழுண்டாக வாழமாட்டாதார்; தம் நோவார் - அதுபற்றிப் பிறரிகழ்ந்தவழி, இவ் விகழ்ச்சி நம் மாட்டாமையான் வந்ததென்று தம்மை

---

* புறநானூறு—உஎ.

நோவாதே; தம்மை இகழ்வாரை நோவது எவன் - தம்மை யிகழ் வாரை நோவ தென் கருதி!

புகழ்பட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிற ரிகழ்தல் ஒருதலையாகலின், 'இகழ்வாரை' யென்றார். (எ)

உருஅ. வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசையென்னு
மெச்சம் பெறாஅ விடின்.

(இ-ள்.) இசை என்னும் எச்சம் பெறாவிடின் - புகழென்னு மெச்சம் பெறலாயிருக்க அது பெறா தொழிவராயின்; வையத் தார்க்கு எல்லாம் வசை என்ப - வையகத்தோர்க்கெல்லாம் அது தானே வசையென்று சொல்லுவர் நல்லோர்.

'எச்ச' மென்றார், செய்தவ ரிறந்துபோகத் தான் இறவாது நிற்றலின். இகழப்படுதற்குப் பிறிதொரு குற்றம் வேண்டா வென்பது கருத்து. (அ)

உருகூ. வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம்.

(இ-ள்.) இசை இலா யாக்கை பொறுத்த நிலம் - புகழில் லாத வுடம்பைச் சுமந்த நிலம்; வசை இலா வண் பயன் குன்றும் - பழிப்பில்லாத வளப்பத்தையுடைய விளையுள் குன்றும்.

உயிருண்டாயினும் அதனாற் பயன் கொள்ளாமையின் 'யாக்கை' யெனவும், அது நிலத்திற்குப் பொறையாகலிற் 'பொறுத்த' வெனவுங் கூறினார். விளையுள் குன்றுதற் கேது பாவ யாக்கையைப் பொறுக்கின்ற வெறுப்பு. 'குன்று' மென இடத்து நிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. இவை நான்குபாட்டானும் புகழில்லாதாரது தாழ்வு கூறப்பட்டது. (கூ)

உசO. வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர்.

(இ-ள்.) வசை ஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் - தம்மாட்டு வசையுண்டாகாமல் வாழ்வாரே உயிர்வாழ்வாராவார்; இசை ஒழிய வாழ்வாரே வாழாதவர் - புகழுண்டாகாமல் வாழ்வாரே இறந்தாராவார்.

'வசையொழி'தலாவது 'இசை' யென்னு மெச்சம் பெறுத லாயினமையின், 'இசையொழி'தலாவது வசைபெறுதலாயிற்று. மேல் 'இசையிலா யாக்கை' யென்றதனை விளக்கியவாறு. இத

னால் இவ்விரண்டும் உடன்கூறப்பட்டன. மறுமைப்பயன் "வானுறையுந் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்"* என மேலே கூறப்பட்டது; படவே, இல்லறத்திற்கு இவ்வுலகிற் புகழும் தேவருலகிற் போகமும் பயனென்பது பெற்றாம்.

இனி, மனு முதலிய அற நூல்களாற் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட இல்லறங்களெல்லாம் இவர் தொகுத்துக்கூறிய இவற்றுள்ளே அடங்கும். அஃதறிந் தடக்கிக்கொள்க; யாமுரைப்பிற் பெருகும். (௧0)

இல்லறவியல் முற்றிற்று.

---

௩. துறவறவியல்

இனி, முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினார். துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின் வழுவாதொழுகி அறிவுடையராய்ப் பிறப்பினை யஞ்சி வீடுபேற்றின்பொருட்டுத் துறந்தார்க்கு உரித்தாய அறம். அதுதான் வினைமாசு தீர்ந்து அந்தக் கரணங்கள் தூயவாதற்பொருட்டு அவராற் காக்கப்படும் விரதங்களும், அவற்றான் அவை தூயவாயவழி உதிப்பதாய ஞானமு மென இருவகைப்படும்.

விரதம்

அவற்றுள் விரதங்களாவன: இன்னவறஞ் செய்வலெனவும், இன்ன பாவ மொழிவலெனவும் தம்மாற்றலுக் கேற்ப வரைந்து கொள்வன. அவைதாம் வரம்பிலவாகலிற் பெருகுமென்றஞ்சி, அவை தம்முள்ளே பலவற்றையும் அகப்படுத்து நிற்குஞ் சிறப்புடையன சிலவற்றை ஈண்டுக் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் அருளுடைமை கூறுகின்றார்.

அதி. ௨௫—அருளுடைமை

[அஃதாவது, தொடர்பு பற்றாது இயல்பாக எல்லா வுயிர்கண் மேலுஞ் செல்வதாகிய கருணை. இல்லறத்திற்கு அன்புடைமைபோல இது துறவறத்திற்குச் சிறந்தமையின் முற்கூறப்பட்டது.]

௨௪௧. அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்
பூரியார் கண்ணு முள. [செல்வம்

(இ - ள்.) செல்வத்துள் செல்வம் அருட் செல்வம் - செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட செல்வமாவது

* திருக்குறள்-௫0.

அருளான் வருஞ் செல்வம்; பொருட் செல்வம் பூரியார் கண்ணும் உள - அஃதொழிந்த் பொருளான் வருஞ் செல்வங்கள் இழிந்தார் கண்ணு முளவாம் ஆகலான்.

அருளான் வருஞ் செல்வமாவது உயிர்களை யோம்பி அவ் வறத்தான் மேம்படுதல். உயர்ந்தார்கண்ணே யல்லதில்லாத 'அருட்செல்வ'மே சிறப்புடைய செல்வம்; ஏனை நீசர்கண்ணு முளவாம் பொருட் செல்வங்கள் சிறப்பில வென்பதாம். (க)

உசஉ. நல்லாற்ரு னடி யருளாள்க பல்லாற்ருற்
　　　றேரினு மஃதே துணை.

(இ - ள்.) நல்லாற்ருன் நாடி அருள் ஆள்க - அளவைக ளானும் பொருந்துமாற்ருனும் நன்ருன நெறியிலே நின்று, நமக் குத் துணையாம் அறம் யாதென் ருராய்ந்து, அருளுடையராக; பல்லாற்ருல் தேரினும் துணை அஃதே - ஒன்றை யொன் ருெவ் வாத சமய நெறிக ளெல்லாவற்ருனும் ஆராய்ந்தாலும் துணையாவது அவ்வருளே, பிறிதில்லை.

'அளவைக'ளாவன: பொறிகளாற் காணுங் காட்சியும், குறி களா னுய்த்துணரும் அனுமானமும், கருத்தா மொழியாகிய ஆகமமு மென மூன்று. ஒப்புப்பற்றி யுணரும் உவமையும், இங் ஙன மன்ருயின் இது கூடாதென் றுணரும் அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்கு மாருய இன்மையு மென இவற்றைக் கூட்டி ஆறென் பாரு முளர். இவையும் ஒருவாற்ருன் அவற்றுள்ளே அடங்கு தலின், மூன்றென்றலே கருத்து. பொருந்துமாருவது இது கூடும் இது கூடாதெனத் தன்கண்ணே தோன்றுவது. இதனை வடநூலார் யூத்தி யென்ப. 'ஆற்ரு' னென்பது வேற்றுமை மயக் கம். ஒன்றையொன் ருெவ்வாமையாவது மதவேறுபாட்டான் அளவைகளும் பொருள்களும் தம்முண் மாறுகோடல்; அன்ன வாயினும் அருடுணை யென்றற்கண் ஒக்கு மென்பதாம். உயிரை விட்டு நீங்காது இருமையினு முதவலின், 'துணை' யென்ருர். இவை இரண்டுபாட்டானும் அருளினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

உசங. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினுர்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த
　　　வின்னு உலகம் புகல்.

(இ - ள்.) இருள் சேர்ந்த இன்ஞ உலகம் புகல் - இருள் செறிந்த துன்ப வுலகத்துட்சென்று புகுதல்; அருள் சேர்ந்த நெஞ்சி ஞர்க்கு இல்லை - அருள் செறிந்த நெஞ்சினை யுடையார்க் கில்லை.

இருள் செறிந்த துன்பவுலகமென்றது திணிந்த விருளை யுடைத் தாய்த் தன்கட் புக்கார்க்குத் துன்பஞ் செய்வதோர் நரகத்தை. அது கீழுலகத்துள் ஒரிடமாகலின், 'உலக' மெனப்பட்டது. (ங)

உசச. மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கில்லென்ப
தன்னுயி ரஞ்சும் வினை.

(இ.-ள்.) மன் உயிர் ஓம்பி அருள் ஆள்வாற்கு - நிலைபேறுடைய உயிர்களைப் பேணி அவற்றின்கண் அருளுடைய னுவானுக்கு; தன் உயிர் அஞ்சும் வினை இல் என்ப - தன்னுயிர் அஞ்சுதற் கேதுவாகிய தீவினைகள் உளவாகா வென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்.

உயிர்களெல்லாம் நித்தமாகலின், 'மன்னுயி' ரென்றார். 'அஞ்சுதல்' துன்ப நோக்கி யஞ்சுதல். அன்ன வறத்தினோன் கொலை முதலிய பாவங்கள் செய்யா னெனவே மறுமைக்கண் நரகம் புகாமைக் கேது கூறியவா றாயிற்று. (ச)

உசரு. அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி.

(இ-ள்.) அருள் ஆள்வார்க்கு அல்லல் இல்லை - அருளுடையார்க்கு இம்மையினும் ஒரு துன்ப முண்டாகாது; வளி வழங்கும் மல்லல் மா ஞாலம் கரி - அதற்குக் காற் றியங்குகின்ற வளப்பத்தையுடைய பெரிய ஞாலத்து வாழ்வார் சான்று.

சான்றுவார் தாம் கண்டு தேறிய பொருளைக் காணாதார்க்குத் தேற்றுதற் குரியவர். அருளாள்வார்க்கு அல்ல லுண்டாக ஒரு காலத்தும் ஓரிடத்தும் ஒருவருங் கண்டறிவா ரின்மையின், இன்மை முகத்தான் ஞாலத்தார் யாவருஞ் சான்றென்பார், 'வளி வழங்கு மல்லன்மா ஞாலங் கரி' யென்றார்: எனவே இம்மைக்க ணென்பது பெற்றாம். 'ஞாலம்' ஆகுபெயர். இவை மூன்று பாட்டானும் அத் துணையுடையார்க்கு இருமையினுந் துன்பமில் லாமை கூறப்பட்டது. (ரு)

உசசு. பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணீங்கி
யல்லவை செய்தொழுகு வார்.

(இ - ள்.) அருள் நீங்கி அல்லவை செய்து ஒழுகுவார் - உயிர் கண்மாட்டுச் செய்யப்படும் அருளைத் தவிர்ந்து தவிரப்படுங் கொடுமைகளைச் செய்தொழுகுவாரை; பொருள் நீங்கிப் பொச் சாந்தார் என்பர் - முன்னும் உறுதிப்பொருளைச் செய்யாது தாந் துன்புறுகின்றமையை மறந்தவரென்று சொல்லுவர் நல்லோர்.

உறுதிப்பொருள் - அறம். 'துன்புறுதல்' பிறவித் துன்ப* மூன்றனையும் அனுபவித்தல். மறந்திலராயின், அவ்வா றொழுகா ரென்பது கருத்து. (சு)

---

* பிறவித்துன்பம் மூன்றும் மேலே நான்காம் குறளுரையிற் கூறப்பட்டது.

உசஎ. அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க்
கிவ்வுலக மில்லாகி யாங்கு.

(இ - ள்.) அருள் இல்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை - உயிர் கண்மேல் அருளில்லாதார்க்கு வீட்டுலகத் தின்பமில்லை; பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு - பொருளில்லாதார்க்கு இவ்வுலகத் தின்பம் இல்லையாயினாற் போல.

'அவ்வுலகம்' 'இவ்வுலகம்' என்பன ஆகுபெயர். இவ்வுலகத் தின்பங்கட்குப் 'பொருள்' காரணமானாற்போல, அவ்வுலகத் தின்பங்கட்கு 'அருள்' காரண மென்பதாயிற்று. (எ)

உசஅ. பொருளற்றார் பூப்ப ரொருகா லருளற்றா
ரற்றார்மற் றாத லரிது.

(இ - ள்.) பொருள் அற்றார் ஒருகால் பூப்பர் - ஊழான் வறிய ராயினார் அது நீங்கிப் பின் ஒருகாலத்துச் செல்வத்தாற் பொலிவர்; அருள் அற்றார் அற்றார் மற்று ஆதல் அரிது - அவ்வா றன்றி அருளிலாதார் பாவ மறுமையின் அழிந்தாரே; பின்னொரு காலத்தும் ஆத லில்லை.

'மற்று' வினைமாற்றின்கண் வந்தது. மேற்பொரு ளின்மை யோடு ஒருவாற்றா னொப்புமை கூறினா ராகலின், அது மறுத்துப் பிறவாற்றான் அதனினுங் கொடி தென்பது கூறியவாறு. (அ)

உசகூ. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றாற் றேறா
னருளாதான் செய்யு மறம்.

(இ - ள்.) அருளாதான் செய்யும் அறம் தேரின் - உயிர் கண்மாட்டு அருள் செய்யாதவன் செய்யு மறத்தை யாராயின்; தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்று - ஞானமில்லாதவன் ஒருகால் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தாற்போலும்.

'மெய்ப்பொருள்' மெய்ந்நூலிற் சொல்லும் பொருள். சிலை பெற்ற ஞானமில்லாதவன் இடையே மெய்ப்பொருளை யுணர்ந் தால் அதனைத் தன் ஞானமின்மையால் தானே யழித்துவிடும்; அதுபோல, அருளாதான் இடையே அறஞ் செய்தால் அதனைத் தன் னருளாமையால் தானே யழித்துவிடு மென்பதாயிற்று. ஆகவே, பிற வறங்கட்கெல்லாம் அருளுடைமை மூல மென்பது பெற்றாம். இவை நான்குபாட்டானும் அத் திணையில்லாதார்க்கு வருங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (கூ)

உருo. வலியார்முற் றன்னை நினைக்கதான் றன்னின்
மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து.

(இ - ள்.) வலியார் முன் தன்னை நினைக்க - தன்னின் வலியார் தன்னை நலிய வரும்பொழுது அவர்முன் தானஞ்சி நிற்கு நிலையினை நினைக்க; தான் தன்னின் மெலியார்மேல் செல்லு மிடத்து - அருளில்லாதவன் தன்னின் எளியார்மேல் தான் நலியச் செல்லும்பொழுது.

'மெலியா' ரெனச் சிறப்புடைய உயர்திணைமேற் கூறினு ராயினும், ஏனை யஃறிணையுங் கொள்ளப்படும். அதனை நினைக் கவே இவ்வுயிர்க்கும் அவ்வாறே அச்சமா மென் றறிந்து அதன் மேல் அருளுடையனா மென்பது கருத்து. இதனால் அருள் பிறத்தற் குபாயங் கூறப்பட்டது. (௧0)

அதி. ௨௬—புலான்மறுத்தல்

[அஃதாவது, ஊனுண்டலை யொழிதல். கொலைப்பாவத்தைப் பின்னு முளதாக்கலின், அதற்குக் காரண மாதலையும், முன் னும் அீநனுன் வருதலின் அதன் காரிய மாதலையும் ஒருங் குடைத்தாய ஊனுண்டல் அருளுடையார்க்கு இயைவதன் றாகலின், அதனை விலக்குதற்கு, இஃ தருளுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

௨௫௧. தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெங்ஙன மாளு மருள்.

(இ - ள்.) தன் ஊன் பெருக்கற்குத் தான் பிறிது ஊன் உண்பான் - தன்னுடம்பை வீக்குதற்பொருட்டுத் தான் பிறிதோ ருயிரி னுடம்பைத் தின்பவன்; எங்ஙனம் ஆளும் அருள் - எவ் வகையான் நடத்தும் அருளினை!

பயனிலாத ஊன் பெருக்கலைப் பயனெனக் கருதி இக் கொடுமை செய்வானை அறிவிலாத கொடியோ னென்றவாறாயிற்று. 'எங்ஙன மாளு மரு' ளென்பது ஆளா னென்பது பயப்பநின்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (௧)

௨௫௨. பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளாட்சி
யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு.

(இ - ள்.) பொருள் ஆட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை - பொரு ளாற் பயன்கோடல் அதனைப் பாதுகாவாதார்க் கில்லை; ஆங்கு அருள் ஆட்சி ஊன் தின்பவர்க்கு இல்லை - அதுபோல அருளாற் பயன்கோடல் ஊன் றின்பவர்க் கில்லை.

பொருட்பய னிழத்தற்குக் காரணம் காவாமை போல அருட்பய னிழத்தற்கு ஊன் றினல் காரணமென்பதாயிற்று. ஊன் றின்று ராயினும் உயிர்கட்கு ஒரு தீங்கும் நினையாதார்க்கு அருளாடற் கிழுக்கில்லை யென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவை யிரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (உ)

உடுங. படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றூக்கா தொன்ற
னுடல்சுவை யுண்டார் மனம்.

(இ - ள்.) படை கொண்டார் நெஞ்சம்போல் - கொலைக் கருவியைத் தங் கையிற் கொண்டவர் மனம் அதனாற் செய்யுங் கொலையையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காதவாறுபோல; ஒன்றன் உடல் சுவை உண்டார் மனம் நன்று ஊக்காது - பிறிதோ ருயிரி னுடலைச் சுவைபட வுண்டவர் மனம் அவ் வூனையே நோக் குவதல்லது அருளை நோக்காது.

சுவைபட வுண்டல் காயங்களால் இனிய சுவைத்தாக்கி யுண்டல். இதனால் ஊன்றின்றார் மனம் தீங்கு நினைத்தல் உவம வளவையாற் சாதித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (ங)

உடுச. அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல்.

(இ - ள்.) அருள் யாதெனின் கொல்லாமை - அருள் யா தெனின், கொல்லாமை; அல்லது (யாதெனின்) கோறல் - அரு ளல்ல தியாதெனிற் கோறல்; அவ்வூன் தினல் பொருளல்லது - ஆகலின், அக்கோறலான் வந்த ஊனைத் தின்கை பாவம்.

உபசார வழக்காற் 'கொல்லாமை கோற' லாகிய காரியங்களை 'அருள் அல்லி' தெனக் காரணங்களாக்கியும், 'ஊன்றின்கை' யாகிய காரணத்தைப் 'பாவ' மெனக் காரியமாக்கியும் கூறினார். 'அருளல்லது' கொடுமை. சிறப்புப்பற்றி அறமும் பொருளெனப் படுதலின், பாவம் 'பொருளல்ல' தெனப்பட்டது. 'கோற' லென முன்னின்றமையின், 'அவ்வூ' னென்றார். இனி இதனை இவ்வா றன்றி 'அருளல்ல' தென்பதனை ஒன்றாக்கி, 'கொல்லாமை கோற' லென்பதற்குக் கொல்லாமை யென்னும் விரதத்தை யழித்த* லென் றுரைப்பாரு முளர். (ச)

உடுரு. உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
வண்ணாத்தல் செய்யா தளறு.

---

* மணக்குடவர்.

(இ - ள்.) உயிர் நிலை ஊன் உண்ணாமை உள்ளது - ஒருசாருயிர் உடம்பின்கண்ணே நிற்றல் ஊனுண்ணாமை யென்கின்ற அறத்தின்கண்ணது ; உண்ண அளறு அண்ணாத்தல் செய்யாது - ஆகலான், அந்நிலை குலைய ஒருவன் அதனை யுண்ணுமாயின், அவனை விழுங்கிய நிரயம் பின் உமிழ்தற்கு அங்காவாது.

உண்ணப்படும் விலங்குகள் அதனாற் றேய்ந்து சிலவாக ஏனைய பலவாய் வருதலின், 'உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை' யென்றார். உண்ணி னென்பது 'உண்ண' வெனத் திரிந்துநின்றது. ஊனுண்டவன் அப்பாவத்தான் நெடுங்காலம் நிரயத்து எழுந்து மென்பதாம். கொலைப்பாவம் கொன்றார்மே னிற்றலின் பின் ஊனுண்பார்க்குப் பாவமில்லை யென்பாரை மறுத்து, அஃதுண் டென்பது இவ்விரண்டு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (ரு)

உருசு. தினற்பொருட்டாற் கொல்லா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா லூன்றருவா ரில்.

(இ - ள்.) தினற்பொருட்டு உலகு கொல்லாது எனின் - பேதைமை காரணமாகவல்லது ஊன்றின்கை காரணமாக உலகங் கொல்லாதாயின் ; விலைப்பொருட்டு ஊன் தருவார் யாரும் இல் - பொருள் காரணமாக ஊன் விற்பார் யாவரும் இல்லை.

'உல' கென்பது ஈண்டு உயிர்ப்பன்மைமே னின்றது. பின் னிகழுந் தின்கை முன்னிகழுங் கொலைக்குக் காரணமாகாமையின் தின்பார்க்குக் காரணத்தான் வரும் பாவ மில்லையென்ற வாதியை நோக்கி, அருத்தாபத்தியளவையாற் காரணமாதல் சாதித்தலின், இதனான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (சு)

உருஎ. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணர்வார்ப் பெறின்.

(இ - ள்.) புலாஅல் பிறிதொன்றன் புண் - புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் புண் ; அது உணர்வார்ப் பெறின் உண்ணாமை வேண்டும் - அது தூய்தன்மை யறிவாரைப் பெறின், அதனை உண்ணா தொழியல்வேண்டும்.

அஃதென்னல் வேண்டு மாய்தம் விகாரத்தாற் றொக்கது. அம்மெய்ம்மை யுணராமையின், அதனை யுண்கின்றா ரென்பதாம். பொருந்துமாற்றானும் புலாலுண்டல் இழிந்ததென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (எ)

உருஅ. செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணா
ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த வூன்.

(இ - ள்.) செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் - மயக்கமாகிய குற்றத்தி னீங்கிய அறிவினையுடையார்; உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன் உண்ணார் - ஒருயிரி னீங்கி வந்த ஊனை யுண்ணார்.

'தலைப்பிரி' யென்பது ஒரு சொல். பிண மென ஊனின் மெய்ம்மை தானே யுணர்தலின், 'உண்ணா' ரென்றார். (அ)

உருகூ. அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று.

(இ - ள்.) அவி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் - தீயின்கண் நெய் முதலிய அவிகளைச் சொரிந்து ஆயிரம்வேள்வி வேட்டலினும்; ஒன்றன் உயிர் செகுத்து உண்ணாமை நன்று-ஒரு விலங்கி னுயிரைப் போக்கி அது நின்ற ஊனை யுண்ணாமை நன்று.

அவ் வேள்விகளான் வரும் பயனினும் இவ் விரதத்தான் வரும் பயனே பெரி தென்பதாம். (கூ)

உகூ௦. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும்.

(இ - ள்.) கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை - ஒருயிரையும் கொல்லாதவனுமாய்ப் புலாலையு முண்ணாதவனை; எல்லா வுயிரும் கை கூப்பித் தொழும் - எல்லா வுயிருங் கைகுவித்துத் தொழும்.

இவ் விரண்டறமும் ஒருங்குடையார்க்கல்லது ஒன்றேயுடையார்க்கு அதனாற் பயனில்லையாகலின், கொல்லாமையு முடன் கூறினார். இப் பேரருளுடையான் மறுமைக்கட் டேவரின் மிக்கானா மென் அப்டியனது பெருமை கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானும் ஊனுண்ணாமையது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (க௦)

அதி. உஎ—தவம்

[அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களான் உண்டி சுருக்கலும், கோடைக்கண் வெயினிலை நிற்றலும், மாரியினும் பனியினும் நீர்நிலை நிற்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றாற் றம்முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்து, பிற வுயிர்களை யோம்புதல். புலான் மறுத்து உயிர்கண்மேல் அருண் முதிர்ந்துழிச் செய்யப்படுவதாகலின், இது புலான்மறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

௨௬௧. உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குரு.

(இ - ள்.) தவத்திற்கு உரு - தவத்தின் வடிவு; உற்ற நோய் நோன்றல் உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை அற்றே - உண்டி சுருக்கல் முதலியவற்றால் தம்முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்தலும் தாம் பிற வுயிர்கட்குத் துன்பஞ் செய்யாமையுமாகிய அவ்வளவிற்று.

மற்றுள்ளனவெல்லாம் இவற்றுள்ளே அடங்குதலின், 'அற்றே' எனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்தார். 'தவத்திற் குருவற்' றென்பது "யானையது கோடு கூரி" தென்பதனை யானைக்குக் கோடு கூரி தென்றாற்போல ஆறாவதன் பொருட்கண் நான்காவது வந்த மயக்கம். இதனால் தவத்த திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

௨௬௨. தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
யஃதிலார் மேற்கொள் வது.

(இ - ள்.) தவமும் தவம் உடையார்க்கு ஆகும் - பயனையன்றித் தவந்தானும் உண்டாவது முற்றவ முடையார்க்கே; அதனை அஃது இலார் மேற்கொள்வது அவம் - ஆகலான் அத் தவத்தை அம் முற்றவ மில்லாதார் முயல்வது பயனின் முயற்சியாம்.

பரிசயத்தால் அறிவு மாற்றலு முடையராய் முடிவு போக்கலின் 'தவமுடையார்க் காகு' மென்றும், அஃதில்லாதார்க்கு அவை யின்மையின் முடிவு போகாமையின் 'அவ'மா மென்றுங் கூறினார். (உ)

௨௬௩. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்
மற்றை யவர்க டவம்.

(இ - ள்.) மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பார்; துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டித் தவம் மறந்தார் கொல் - துறந்தார்க்கு உண்டியும் மருந்தும் உறையுளு முதலிய விரும்பித் தாந் தவஞ்செய்தலை மறந்தார்போலும்!

'துப்புரவு' அனுபவிக்கப்படுவன. "வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தற்"* பயத்ததாகலின் யாவரானுஞ் செய்யப்படுவதாய தவத்தைத் தாஞ் செய்யுந் தானத்தின்மேல் விருப்ப மிகுதியான் 'மறந்தார் போலு' மெனவே, தானத்திற் றவம் மிக்கதென்பது பெற்றாம். (ங)

௨௬௪. ஒன்னார்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வரும்.

* திருக்குறள்—௨௬௫.

(இ - ள்.) ஒன்னார்த் தெறலும் - தம் மறத்திற்குப் பகையாய் அழிவு செய்தாரைக் கெடுத்தலும்; உவந்தாரை ஆக்கலும் - அதனை யுவந்தாரை உயர்த்தலுமாகிய இவ்விரண்டையும்; எண்ணின் தவத்தான் வரும் - தவஞ்செய்வார் நினைப்பாராயின், அவர் தவவலியான் அவை அவர்க் குளவாம்.

முற்றத்துறந்தார்க்கு ஒன்னாரும் உவந்தாரும் உண்மை கூடாமையின், தவத்திற்கேற்றி யுரைக்கப்பட்டது. 'எண்ணி' னென்றதனன், அவர்க்கு அவை யெண்ணாமை இயல்பென்பது பெற்றாம். ஒன்னார் பெரியராயினும், உவந்தார் சிறியராயினும், கேடு மாக்கமும் நினைத்த துணையானே வந்து நிற்குமெனத் தவஞ் செய்வார் மேலிட்டுத் தவத்தினதாற்றல் கூறியவாறு. (ச)

உகூரு. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும்.

(இ - ள்.) வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால் - முயன்றால் மறுமைக்கட் டாம் வேண்டிய பயன்கள் வேண்டியவாறே பெறலாம் ஆதலால்; செய்தவம் ஈண்டு முயலப்படும் - செய்யப்படுவதாய தவம் இம்மைக்கண் அறிவுடையோரான் முயலப்படும்.

'ஈண்' டென்பதனான் மறுமைக்கணென்பது பெற்றாம். மேற்கதி,* வீடுபேறுகள் தவத்தானன்றி எய்தப்படா வென்பதாம். இவை நான்குபாட்டானும் தவத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ரு)

உகூசு. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு.

(இ - ள்.) தம் கருமம் செய்வார் தவம் செய்வார் - தங் கருமஞ் செய்வாராவார் துறந்து தவத்தைச் செய்வார்; மற்று அல்லார் ஆசையுள் பட்டு அவம் செய்வார் - அவரை யொழிந்த பொருளின்பங்களைச் செய்வார் அவற்றின்கணாசையாகிய வலையுட்பட்டுத் தமக்குக் கேடு செய்வார்.

அநித்தமாய் மூவகைத் துன்பத்ததாய் உயிரின் வேறாய உடற்கு வருத்தம் வருமென் றொழியாது தவத்தினைச் செய்ய, பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்களான் அநாதியாகத் துன்பமெய்தி வருகின்ற உயிர், ஞானம் பிறந்து வீடு பெறுமாகலின், தவஞ்செய்வாரைத் 'தங்கருமஞ் செய்வா' ரென்றும், கணத்து ளழிவதாய சிற்றின்பத்தின்பொருட்டுப் பல பிறவியுந் துன்புறத்தக்க பாவஞ் செய்து

* இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்கள்.

கோடலின், அல்லாதாரை 'அவஞ் செய்வா' ரென்றுங் கூறினர். 'மற்று' வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (சு)

உசுஎ. சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு.

(இ - ள்.) சுடச் சுடரும் பொன்போல் - தீயின்கணேடும் பொன்னுக்கு அது சுடச்சுடத் தன்னேடு கலந்த குற்ற நீங்கி ஒளி மிகுமாறுபோல; நோற்கிற்பவர்க்குத் துன்பம் சுடச் சுட ஒளிவிடும்-தவஞ் செய்ய வல்லார்க்கு அதனன் வருந் துன்பம் வருத்த வருத்தத் தம்மொடு கலந்த பாவ நீங்கி ஞான மிகும்.

'சுடச்சுடரும் பொன்போ' லென்றாராயினும், கருத்து நோக்கி இவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. ஒளிபோலப் பொருள்களை விளக்கலின் 'ஒளி' யென்றார். (எ)

உசுஅ. தன்னுயிர் தானறப் பெற்றுனை யேனைய
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும்.

(இ - ள்.) தன் உயிர் தான் அறப் பெற்றானை - தன்னுயிரைத் தான் றனக்குரித்தாகப் பெற்றவனை; ஏனைய மன்னுயிர் எல்லாம் தொழும் - அது பெறாதனவாகிய மன்னுயிர்களெல்லாம் தொழும்.

தனக்குரித்தாதல் தவமாகிய தன் கருமஞ் செய்தல். அதனினுக்குப் பெறுதற்கரிய தின்மையின், 'பெற்றானை' யென்றார். 'அது பெறாதன' வென்றது ஆசையுட்பட்டு அவஞ்செய்யு முயிர்களை. சாபமு மருளுமாகிய இரண்டாற்றலு முடைமையின், 'தொழு' மென்றார். (அ)

உசுகூ. கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி
னாற்ற றலைப்பட் டவர்க்கு.

(இ - ள்.) கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும்-கூற்றத்தைக் கடத்தலும் உண்டாவதாம்; நோற்றலின் ஆற்றல் தலைப்பட்டவர்க்கு - தவத்தான் வரும் ஆற்றலைத் தலைப்பட்டார்க்கு.

சிறப்பும்மை அது கூடாமை விளக்கிற்று; 'மன்னுயிரெல்லாந் தொழு'தலேயன்றி இதுவுங் கைகூடுமெனு எச்சவும்மையாக வுரைப்பினு மமையும். 'ஆற்றல்' சாப வருள்கள். இவை நான்குபாட்டானும் தவஞ் செய்வாரது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (கூ)

உஎ0 இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர்.

(இ - ள்.) இலர் பலராகிய காரணம் - உலகத்துச் செல்வர்கள் சிலராக நல்கூர்வார் பலராதற்குக் காரணம் யாதெனில்; நோற்பார் சிலர் நோலாதவர் பலர் - அது தவஞ் செய்வார் சிலராக அது செய்யாதார் பலராதல்.

செல்வ நல்குர வென்பன ஈண் டறிவினது உண்மை யின்மைகளையும் குறித்துநின்றன; என்னை? "நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை—பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வம்"* என்றாராகலின். 'நோற்பார் சில' ரெனக் காரணங் கூறினமையான் காரியம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. தவஞ் செய்யாதார்க்கு இம்மை யின்பமு மில்லை யென இதனால் அவரது தாழ்வு கூறப்பட்டது. (௧0)

அதி. உஅ—கூடாவொழுக்கம்

[அஃதாவது, தாம் விட்ட காம வின்பத்தை உரனின்மையிற் பின்னும் விரும்புமாறு தோன்ற அவ்வாறே கொண்டு நின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாய தீய வொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு இது தவத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

உஎக. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க
　　ளைந்து மகத்தே நகும்.

(இ - ள்.) வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் - வஞ்சம் பொருந்திய மனத்தை யுடையவனது மறைந்த வொழுக்கத்தை; பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தே நகும் - உடம்பாய் அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற பூதங்க ளைந்துங் கண்டு தம்முள்ளே நகும்.

காமம் தன்கண்ணே தோன்றி நலியாநிற்கவும் அதன தின்மை கூறிப் புறத்தாரை வஞ்சித்தலின் 'வஞ்சமன' மென்றும், அந் நலிவு பொறுக்கமாட்டா தொழுகுங் களவொழுக்கத்தைப் 'படிற்றொழுக்க' மென்றும், உலகத்துக் களவுடையார் பிற ரறியாமற் செய்வனவற்றிற்கு ஐம்பெரும் பூதங்கள் சான்றாகலின், அவ் வொழுக்கத்தையும் அவன் மறைக்கின்றவாற்றையு மறிந்து அவ னறியாமற் றம்முள்ளே நகுதலின், 'அகத்தே நகு' மென்றுங் கூறினார். செய்த குற்றம் மறையாதாகலின், அவ் வொழுக்கம் ஆகா தென்பது கருத்து. (௧)

உஎஉ. வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந்
　　தானறி குற்றப் படின்.

---

* நாலடியார்—உ௰க.

(இ - ள்.) வான் உயர் தோற்றம் எவன் செய்யும் - ஒருவனுக்கு வான்போலுயர்ந்த தவவேடம் என்ன பயனைச் செய்யும்; தான் அறி குற்றம் தன் நெஞ்சம் படின் - தான் குற்றமென் றறிந்த அதன்கண்ணே தன்னெஞ்சு தாழுமாயின்.

'வானுயர் தோற்ற' மென்பது "வான்றோய் குடி"* என்றாற் போல இலக்கணை வழக்கு. அறியாது செய்த குற்றமல்லது அறிந்து வைத்துச் செய்தகுற்றம் கழுவப்படாமையின், நெஞ்சு குற்றத்ததாயே விடும்; விடவே, நின்ற வேடமாத்திரத்துக்குப் புறத்தாரை வெருட்டுதலேயல்லது வேறு பயனில்லை யென்பதாம். (உ)

உஎங. வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று.

(இ - ள்.) வலி இல் நிலைமையான் வல்லுருவம் - மனத்தைத் தன்வழிப்படுத்தும் வலியில்லாத இயல்பினையுடையான் வலியுடையார் வேடத்தைக்கொண்டு நான் அதன் வழிப்படுதல்; பெற்றம் புலியின் தோல் போர்த்து மேய்ந் தற்று-பசு காவலர் கடியாமற் புலியின் றோலைப் போர்த்துப் பைங்கூழை மேய்ந்தாற்போலும்.

இல்பொரு ளுவமை. 'வலியி னிலைமையா' னென்ற அடையானும், 'மேய்ந்தற்' றென்னுந் தொழிலுவமையானும், வல்லுருவத்தோடு மனவழிப்படுத லென்பது பெற்றாம். காவலர் கடியாமை புலி புற்றின்று தென்பதனானும், அச்சத்தானுமாம்; ஆகவே, வல்லுருவங் கோடற்குப் பயன் அன்ன காரணங்களான் உலகத்தார் அயிராமையாயிற்று. இவ்வாறு தனக்குரிய இல்லாளையுந் துறந்து வலியுமின்றிப் பிறர் அயிராத வல்லுருவமுங் கொண்டு நின்றவன் மனவழிப்படுதலாவது தன் மனமோடிய வழியே ஓடி மறைந்து பிறர்க்குரிய மகளிரை விழைதலாம். அவ்வாறுதல், பெற்றம் தனக்குரிய புல்லை விட்டுப் பிறர்க்குரிய 'பைங்கூழை மேய்ந்தாற்போலு' மென்ற உவமையான் அறிக. (ங)

உஎச. தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன் மறைந்து
வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று.

(இ - ள்.) தவம் மறைந்து அல்லவை செய்தல் - அவ் வலியினிலைமையான் தவவேடத்தின்கண்ணே மறைந்துநின்று தவமல்லவற்றைச் செய்தல்; வேட்டுவன் புதல் மறைந்து புள்சிமிழ்த்தற்று - வேட்டுவன் புதலின்கண்ணே மறைந்துநின்று புட்களைப் பிணித்தாற்போலும்.

* நாலடியார்—கசஉ.

'தவம்' ஆகுபெயர். 'தவமல்லவற்றைச் செய்த' லாவது பிறர்க்குரிய மகளிரைத் தன்வயத்த தாக்குதல். இதுவும் இத்தொழிலுவமையா னறிக. (௪)

௨௭௫. பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென்
றேதம் பலவுந் தரும்.

(இ - ள்.) பற்று அற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம் - தம்மைப் பிறர் நன்கு மதித்தற்பொருட்டு யாம் பற்றற்றே மென்று சொல்வாரது மறைந்த வொழுக்கம்; எற்று எற்று என்று ஏதம் பலவும் தரும் - அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றுமாயினும், பின் என் செய்தேம் என்செய்தே மென்று தாமே யிரங்கும் வகை, அவர்க்குப் பல துன்பங்களையுங் கொடுக்கும்.

சொல்லள வல்லது பற் றறுமையின், 'பற்றற்றே மென்பா, ரென்றும், சிறிதாய்க் கணத்துள்ளே அழிவதாய இன்பத்தின் பொருட்டுப் பெரிதாய் நெடுங்கால நிற்பதாய பாவத்தைச் செய்வார் அதன் விளைவின்கண் "அந்தோ வினையேயென் றழுவ"* ராகலின் 'எற்றெற்' றென்றுங் கூறினார். இவை யைந்துபாட்டானும் கூடா வொழுக்கத்தி னிழுக்கம் கூறப்பட்டது. (௫)

௨௭௬. நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில்.

(இ - ள்.) நெஞ்சின் துறவார் - நெஞ்சாற் பற்றறாது வைத்து; துறந்தார்போல் வஞ்சித்து வாழ்வாரின் - பற்றற்றார்போன்று தானஞ் செய்வாரை வஞ்சித்து வாழுமவர்போல்; வன்கணார் இல் - வன்கண்மையையுடையார் உலகத்தி லில்லை.

'தானஞ் செய்வாரை வஞ்சித்த'லாவது யாம் மறுமைக்கட் டேவ ராதற்பொருட்டு இவ்வருந்தவர்க்கு இன்ன தீதுமென்று அறியா தீந்தாரை அதுகொண்டு இழிபிறப்பின ராக்குதல். அவர் இழிபிறப்பினராதல், "அடங்கலர்க் கீந்த தானப் பயத்தினா லலறு முந் நீர்த்—தடங்கட னடுவுட் டீவு பலவுள வவற்றுட் டோன்றி—யுடம்பொடு முகங்க ளொவ்வா ரூழ்கனி மாந்தி வாழ்வார்—மடங்கலஞ் சீற்றத் துப்பின் மானவேன் மன்ன ரேறே"† என்பதனா னறிக. தமக்கு ஆவன செய்தார்க்கு ஆகாதன விளைத்தலின், 'வன்கணா ரில்' லென்றார். (௬)

---

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம்—௨௭.

† சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம்—௨௪௪.

௨எஎ. புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து.

(இ - ள்.) குன்றிப் புறம் கண்டு அனையரேனும் - குன்றியின் புறம்போல வேடத்தாற் செம்மை யுடையராயினும்; குன்றி மூக்கின் அகம் கரியார் உடைத்து - அதன் மூக்குப்போல மன மிருண்டிருப்பாரை உடைத்து உலகம்.

'குன்றி' ஆகுபெயர். செம்மை கருமை யென்பன பொருளின்க ணிறத்தை விட்டுச் செப்பத்தினும் அறியாமையினுஞ் சென்றனவாயினும், பண்பா லொத்தலின், இவை பண்புவமை; "சூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாகின்ற கோகிலமே" * என்பது மது. (எ)

௨எஅ. மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர்.

(இ - ள்.) மாசு மனத்தது ஆக - மாசு தம் மனத்தின்கண்ணதாக; மாண்டார் நீராடி - பிறர்க்குத் தவத்தான் மாட்சிமை யுடையராய் நீரின் மூழ்கிக்காட்டி; மறைந்து ஒழுகும் மாந்தர் பலர் - தாம் அதன்கண்ணே மறைந்து செல்லும் மாந்தர் உலகத்துப் பலர்.

'மாசு' காம வெகுளி மயக்கங்கள். அவை போதற்கன்றி 'மாண்டா'ரென்று பிறர் கருதுதற்கு நீராடுதலான், அத்தொழிலை அவர் மறைதற்கிடனாக்கினர். இனி 'மாண்டார் நீராடி' யென்பதற்கு மாட்சிமைப்பட்டாரது நீர்மையை யுடையரா யென உரைப்பாரு முளர்.† இவை மூன்று பாட்டானும் அவ் வொழுக்க முடையாரது குற்றமும், அவரை யறிந்து நீக்கல் வேண்டுமென்பதும் கூறப்பட்டன. (அ)

௨எகூ. கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல்.

(இ - ள்.) கணை கொடிது யாழ் கோடு செவ்விது - அம்பு வடிவாற் செவ்விதாயினும், செயலாற் கொடியது; யாழ் கோட்டால் வளைந்ததாயினும், செயலாற் செவ்விது. ஆங்கு அன்ன வினைபடு பாலால் கொளல் - அவ் வகையே தவஞ்செய்வோரையுங் கொடியர் செவ்வியரென்பது, வடிவாற் கொள்ளாது, அவர் செயல்பட்ட கூற்றானே அறிந்துகொள்க.

கணைக்குச் செயல் கொலை. யாழுக்குச் செயல் இசையாலின்பம் பயத்தல். அவ்வகையே செயல் பாவமாயிற் 'கொடிய'

---

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் - ௩௨௨.
† மணக்குடவர்.

ரெனவும் அறமாயிற் 'செவ்விப' ரெனவுங் கொள்க வென்பதாம். இதனான் அவரை யறியுமாறு கூறப்பட்டது. (௯)

௨௮0. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடின்.

(இ - ள்.) மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா - தவஞ்செய் வார்க்குத் தலைமயிரை மழித்தலுஞ் சடையாக்கலுமாகிய வேடமும் வேண்டா; உலகம் பழித்தது ஒழித்து விடின் - உயர்ந்தோர் தவத்திற் காகாதென்று குற்றங் கூறிய ஒழுக்கத்தைக் கடிந்து விடின்.

பறித்தலும் மழித்தலு ளடங்கும். 'மழித்த' லென்பதே தலைமயிரை உணர்த்தலின்; அது கூறாராயினர். இதனாற் கூடா வொழுக்க மில்லாதார்க்கு 'வேடமும் வேண்டா' வென அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧0)

அதி. ௨௯—கள்ளாமை

[அஃதாவது, பிறருடைமையா யிருப்ப தியாதொரு பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதாமை. கருதுதலும் செய்தலோ டொத்தலின், 'கள்ளாமை' யென்றார். இல்வாழ்வார்க் காயின் தமரொடு விளையாட்டு வகையால் அவரை வஞ்சித்துக் கோடற்கு இயைந்த பொருள்களை அங்ஙனங் கொள்ளினும் அமையும்; துறந்தார்க்காயின் அதனைக் கருதிய வழியும் பெரியதோ ரிழுக்காம் ஆகலின், இது துறவறமாயிற்று. புறத் துப் போகாது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டு உயிரையே நோக்கற் பாலதாய அவர் மனம் அஃதொழிந்து புறத்தே போந்து பஃறலைப்பட்டு உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலே யன்றி, அது தன்னையும் வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதுதல் அவர்க்குப் பெரியதோ ரிழுக்காதல் அறிக. இவ்வாறு வாய்மை முதற் கொல்லாமை யீறாய நான்கதிகாரத்திற்கு மொக்கும். பொருள்பற்றி நிகழும் குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின், இது காமம்பற்றி நிகழ்வதாய கூடாவொழுக்கத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

௨௮௧. எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு.

(இ - ள்.) எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் - வீட்டினை யிகழாது விரும்புவான் இவ னென்று தவத்தோரான் நன்கு மதிக்கப்படுவான்; எனைத்தொன்றும் கள்ளாமை தன் நெஞ்சு

காக்க - யாதொரு பொருளையும் பிறரை வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கருதாவகை தன் நெஞ்சினைக் காக்க.

எள்ளா தென்னும் எதிர்மறை வினையெச்சம் 'எள்ளாமை' யெனத் திரிந்துநின்றது. 'வீட்டினை யிகழ்த'லாவது காட்சியே அளவை யாவதென்றும், நிலம், நீர், தீ, வளி யெனப் பூதம் நான்கே யென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற் றோன்றிப் பிரிவான் மாய்வதாய உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதுவின்கட் களிப்புப் போல வெளிப்பட் டழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின் பிறவா தென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனாற் செய்யப்படுவன வென்றுஞ் சொல்லும் உலோகாயத முதலிய மயக்கநூல்களைத் தெளிந்து, அவற்றிற் கேற்ப ஒழுகுதல். ஞானத்திற் கேதுவாய மெய்ந்நூற் பொருளையேனும் ஆசிரியனை வழிபட்டன்றி அவனை வஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவுங் களவா மாகலின், 'எனைத் தொன்று' மென்றார். நெஞ்சு கள்ளாமற் காக்க வெனவே, துறந் தார்க்கு விலக்கப்பட்ட கள்ளுதல் கள்ளக்கருதுத லென்பது பெற்றாம். (க)

உஅஉ. உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கள்வே மெனல்.

(இ - ள்.) உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே - குற்றங்களைத் தந் நெஞ்சாற் கருதுதலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்; பிறன் பொருளைக் கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல் - ஆதலால், பிறனொருவன் பொருளை அவன் அறியாவகையால் வஞ்சித்துக் கொள்வேமென்று கருதற்க.

'உள்ளத்தா' லென வேண்டாது கூறினார், அவருள்ளம் ஏனையா ருள்ளம்போலாது சிறப்புடைத்தென்பது முடித்தற்கு. 'உள்ளலு' மென்பது இழிவுசிறப்பும்மை. அல் விகுதி வியங்கோ ளெதிர்மறைக்கண் வந்தது. இவை யிரண்டுபாட்டானும் இந் நடைக்குக் களவாவது இஃதென்பதூஉம் இது கடியப்படுவ தென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (உ)

உஅ௩. களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும்.

(இ - ள்.) களவினால் ஆகிய ஆக்கம் - களவினா லுளதாகிய பொருள்; ஆவது போல அளவு இறந்து கெடும் - வளர்வது போலத் தோன்றித் தன் னெல்லையைக் கடந்து கெடும்.

ஆக்கத்திற் கேதுவாகலின், 'ஆக்க' மெனப்பட்டது. 'எல்லை யைக் கடந்து கெடு'தலாவது தான் போங்காற் பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச் செய்த வறத்தையும் உடன்கொண்டுபோதல்

அளவறிந்தென்று யாடமோதி, அவர் பயன்கொள்ளு மளவறிந்து அவ் வளவிற்கு உதவாது கெடுமென் றுரைப்பாரு முளர். (ந)

உஅச. களவின்கட் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
　　வீயா விழுமந் தரும்.

(இ - ள்.) களவின்கண் கன்றிய காதல் - பிறர் பொருளை வஞ்சித்துக் கோடற்கண்ணே மிக்க வேட்கை; விளைவின்கண் வீயா விழுமம் தரும் - அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றித் தான் பயன் கொடுக்கும்பொழுது தொலையாத இடும்பையைக் கொடுக்கும்.

கன்றுதலான் எஞ்ஞான்றும் அக் களவையே பயில்வித்து அதனாற் பாவமும் பழியும் பயந்தே விடுதலின், 'வீயா விழுமந் தரு' மென்றார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அது கடியப்படு தற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (ச)

உஅரு. அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
　　பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில்.

(இ - ள்.) அருள் கருதி அன்பு உடைய ராதல் - அருளினது உயர்ச்சியை யறிந்து அதன்மேல் அன்புடையரா யொழுகுதல்; பொருள் கருதிப் பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல் - பிறர் பொருளை வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கருதி அவரது சோர்வு பார்ப் பார்மாட்டு உண்டாகாது.

தமக்குரிய பொருளையும் அதனது குற்றம் நோக்கித் துறந்து போந்தவர், பின் பிறர்க்குரிய பொருளை நன்கு மதித்து அதனை வஞ்சித்துக் கோடற்கு அவரது சோர்வு பார்க்கும் மருட்சிய ராதல், அவர்மாட்டு, உயிர்கண்மே லருள்செய்தல் நமக்குறுதி யென்றறிந்து அவ் வருளின் வழுவாதொழுகுந் தெருட்சி கூடா தென்பதாம். (ரு)

உஅசு. அளவின்க ணின்றொழுக லாற்றார் களவின்கட்
　　கன்றிய காத லவர்.

(இ - ள்.) அளவின்கண் நின்று ஒழுகல் ஆற்றார் - உயிர் முதலியவற்றை யளத்தலாகிய நெறியின்கணின்று அதற்கேற்ப ஒழுகமாட்டார்; களவின்கண் கன்றிய காதலவர் - களவின் கண்ணே மிக்க வேட்கையை யுடையார்.

'உயிர் முதலியவற்றை யளத்த'லாவது காட்சி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அளவைகளான் உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய் வருகின்ற நல்வினை தீவினைக் குற்ற விளைவுகளையும், அவற்றான் அது நாற்கதியுட் பிறந்திறந்து வருதலையும், அது

செய்யாமல் அவற்றைக் கெடுத்தற் குபாயமாகிய யோக ஞானங் களையும் அவற்றான் அஃதெய்தும் வீட்டினையும் அளந்து உள்ளவா றறிதல். இதனை ஆருகதர் தருமத்தியான மென்ப. 'அதற்கேற்ப ஒழுகுத'லாவது அவ் வளக்கப்பட்டனவற்றுள் தீயனவற்றி னீங்கி நல்லனவற்றின்வழி நிற்றல். (சு)

உஅஎ. களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தார்க ணில்.

(இ - ள்.) களவு என்னும் கார் அறிவாண்மை - களவென்று சொல்லப்படுகின்ற இருண்ட வறிவினை யுடையராதல்; அளவு என்னும் ஆற்றல் புரிந்தார்கண் இல் - உயிர் முதலியவற்றை அளத்த லென்னும் பெருமையை விரும்பினார்க ணில்லை.

இருள் - மயக்கம். காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்துக் 'களவென்னுங் காரறிவாண்மை' யென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக்கி 'அளவென்னு மாற்ற' லென்றுங் கூறினார். களவுந் துறவும் இருளு மொளியும் போலத் தம்முண் மாறுகலின், ஒருங்கு நில்லா வென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

உஅஅ. அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு.

(இ - ள்.) அளவு அறிந்தார் நெஞ்சத்து அறம்போல நிற்கும் - அவ் வளத்தலையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து அறம் நிலைபெற்றாற் போல நிலைபெறும்; களவு அறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு - களவையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து வஞ்சனை.

உயிர் முதலியவற்றை அளந்தறிந்தார்க்குத் துறவறஞ் சலியாது நிற்கு மென்பது இவ் வுவமையாற் பெற்றாம். களவோடு மாறின்றி நிற்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (அ)

உஅகூ. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர்.

(இ - ள்.) அளவு அல்ல செய்தாங்கே வீவர் - அவ் வளவல் லாத தீய நினைவுகளை நினைத்தபொழுதே கெடுவர்; களவு அல்ல மற்றைய தேற்றாதவர் - களவல்லாத பிறவற்றை அறியாதவர்.

'தீய நினைவுக'ளாவன பொருளுடையாரை வஞ்சிக்குமாறும், அவ் வஞ்சனையால் அது கொள்ளுமாறும், கொண்டவதனால் தாம் புலன்களை நுகருமாறும் முதலாயின. நினைத்தலுஞ் செய்தலோ டொக்கு மாகலிற் 'செய்' தென்றும், அஃது உள்ள வறங்களைப் போக்கிக் கரந்த சொற் செயல்களைப் புகுவித்து அப்பொழுதே

கெடுக்குமாகலின் 'ஆங்கே வீவ' ரென்றுங் கூறினர். 'மற்றைய' வாவன துறந்தார்க்கு உணவாக வோதப்பட்ட காய் கனி கிழங்கு சருகு முதலாயினவும், இல்வாழ்வார் செய்யுந் தானங்களுமாம். தேற்றாமை, அவற்றையே நுகர்ந்து அவ்வளவா னிறைந்திருத்தலை அறியாமை. இதனாற் கள்வார் கெடுமாறு கூறப்பட்டது. (௯)

௨௯௦. கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு.

(இ - ள்.) கள்வார்க்கு உயிர்நிலை தள்ளும் - களவினைப் பயில்வார்க்குத் தம்மின் வேறல்லாத உடம்புந் தவறும்; கள்ளார்க்குப் புத்தே ளுலகு தள்ளாது - அது செய்யாதார்க்கு நெடுஞ்சேணதாகிய புத்தேளுலகுந் தவறாது.

உயிர் நிற்றற்கிடனாகலின், 'உயிர்நிலை' யெனப்பட்டது. சிறப்பும்மைக ளிரண்டும் விகாரத்தாற் றொக்கன. இம்மையினும் அரசனா லொறுக்கப்படுதலின் உயிர்நிலையுந் தள்ளு மென்றும், மறுமையினுந் தேவராதல் கூடுதலிற் புத்தேளுலகுந் தள்ளா தென்றுங் கூறினர். "மற்றது—தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து"* என்புழியும் தள்ளுதல் இப்பொருட்டாத லறிக. இதற்குப் பிறவா றுரைப்பாரு முளர். இதனால் இருவர் பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (௧௦)

அதி. ௩௦—வாய்மை

[அஃதாவது, மெய்யினது தன்மை. பெரும்பான்மையும் காமமும் பொருளும்பற்றி நிகழ்வதாய பொய்ம்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கங், கள்ளாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

௨௯௧. வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத சொலல்.

(இ - ள்.) வாய்மை எனப்படுவது யாது எனின் - மெய்ம்மை யென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்; தீமை யாதொன்றும் இலாத சொலல் - அது பிறிதோ ருயிர்க்குத் தீங்கு சிறிதும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லுதல்.

தீமை யாதொன்று மிலாத வென இயையும். 'எனப்படுவ' தென்பது "ஊரெனப் படுவ துறையூர்" என்றாற்போல நின்றது. இதனான் நிகழ்ந்தது கூறலென்பது நீக்கப்பட்டது. அதுதானும்,

---

* திருக்குறள்—௫௯௬.

தீங்கு பயவாதாயின் மெய்ம்மையாம்; பயப்பிற் பொய்ம்மையாமென் பது கருத்து. (க)

உசூஉ. பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின்.

(இ - ள்.) புரை தீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனின் - பிறர்க்கும் குற்றந் தீர்ந்த நன்மையைப் பயக்குமாயின்; பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த - பொய்ம்மைச் சொற்களும் மெய்ம்மைச் சொற் களின்பாலவாம்.

'குற்றந் தீர்ந்த நன்மை' அறம்; அதனைப் பயத்தலாவது கேடா தல் சாக்காடாதல் எய்த நின்றதோருயிர் அச் சொற்களின் பொய்ம்மையானே அதனினீங்கி இன்புறுதல். நிகழாதது கூற லும், நன்மை பயவாதாயிற் பொய்ம்மையாம்; பயப்பின் மெய்ம் மையா மென்பது கருத்து. இவை யிரண்டு பாட்டானும் தீங்கு பயவாத நிகழ்ந்தது கூறலும், நன்மை பயக்கும் நிகழாதது கூற லும், மெய்ம்மை யெனவும், நன்மை பயவாத நிகழாதது கூறலும், தீங்கு பயக்கும் நிகழ்ந்தது கூறலும் பொய்ம்மை யெனவும், அவற்ற திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (உ)

உசூங. தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
றன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

(இ - ள்.) தன் நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க - ஒருவன் தன் னெஞ் சறிவ தொன்றனைப் பிற ரறிந்திலரென்று பொய்யாதொழிக; பொய்த்தபின் தன் னெஞ்சே தன்னைச் சுடும் - பொய்த்தானாயின். அதனை அறிந்த தன்னெஞ்சே அப்பாவத்திற்குக் கரியாய் நின்று, தன்னை அதன் பயனாய துன்பத்தை யெய்துவிக்கும்.

நெஞ்சு கரியாதல், "கண்டவ ரில்லென வுலகத்து ளுணராதார் —தங்காது தகைவின்றித் தாஞ்செய்யும் வினைகளு—ணெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்பவு மறையாவா—நெஞ்சத்திற் குறுகிய கரி யில்லை யாகலின்"* என்பதனானு மறிக. பொய் மறையாமையின், அது கூறலாகா தென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (ங)

உசூச. உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளத்து ளெல்லா முளன்.

(இ - ள்.) உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின் - ஒருவன் தன் னுள்ளத்திற் கேற்பப் பொய்கூறா தொழுகுவனாயின்; உலகத்

* கலித்தொகை, நெய்தல்—அ.

தார் உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன் - அவன் உயர்ந்தோ ருள்ளத்தின்க ணெல்லாம் உளனும்.

'உள்ளத்தா' லென்பது வேற்றுமை மயக்கம். 'பொய் கூறு தொழுகுத' லாவது மெய்கூறி யொழுகுதல். அவனதறத்தின தருமை நோக்கி உயர்ந்தோர் எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்ப ரென்பதாம். இதனால் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (௪)

உகூரு. மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை.

(இ - ள்.) மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் - ஒருவன் தன் மனத்தொடு பொருந்த வாய்மையைச் சொல்வானாயின்: தவத்தொடு தானம் செய்வாரின் தலை - அவன் தவமுந் தானமும் ஒருங்கு செய்வாரினுஞ் சிறப்புடையன்.

'மனத்தொடு பொருந்துதல்' மனத்திற் கேறுதல். புறமாகிய மெய்யாற் செய்யு மவற்றினும் அகமாகிய மன மொழிகளாற் செய்யு மது பயனுடைத் தென்பதாம். (ரு)

உகூசு. பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை
யெல்லா வறமுந் தரும்.

(இ - ள்.) பொய்யாமை அன்ன புகழில்லை - ஒருவனுக்கு இம் மைக்குப் பொய்யாமையை யொத்த புகழ்க் காரணமில்லை ; எய்யாமை எல்லா அறமும் தரும் - மறுமைக்கு மெய் வருந்தாமல் அவனுக்கு எல்லா வறங்களையுந் தானே கொடுக்கும்.

'புகழ்', ஈண்டு ஆகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொருள் கூட் டல் முதலியவற்றானும், துறவறத்திற்கு உண்ணாமை முதலியவற்றா னும் வருந்தவேண்டு மன்றே; அவ் வருத்தங்கள் புகுதாமல் அவ் விருவகைப் பயனையுந் தானே தருமென்பார், 'எய்யாமை எல்லா வறமுந் தரு' மென்றார். (சு)

உகூஎ. பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.

(இ - ள்.) பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் - ஒருவன் பொய்யாமையே பொய்யாமையே செய்ய வல்லவனாயின்; பிற அறம் செய்யாமை செய்யாமை நன்று - அவன் பிற வறங்களைச் செய்யாமையே செய்யாமையே நன்று.

அடுக்கிரண்டனுள், முதலது இடைவிடாமை மேற்று ; ஏனை யது துணிவின் மேற்று. பல வறங்களையும் மேற்கொண்டு செய்

தற் கருமையாற் சில தவறிற் குற்றப்படுதலின், அவை யெல்லாவற்றின் பயனையுந் தானே தரவற்றாய இதனையே மேற்கொண்டு தவறாமற் செய்தல் நன்றென்பார், 'செய்யாமை செய்யாமை நன்'றென்றார். இதனை இவ்வாறன்றிப் பொய்யாமையைப் பொய்யாமற் செய்யிற் பிறவறஞ் செய்கை நன்றெனப் பொழிப்பாக்கிப், பொய்கூறிற் பிறவறஞ் செய்கை நன்றாகாதென்பது அதனாற் போந்த பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளர்.* பிறவறங்களெல்லாந் தரும் பயனைத் தானே தரு மாற்றலுடைத்தென மறுமைப்பயனது மிகுதி இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

உகூஅ. புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும்.

(இ-ள்.) புறம் தூய்மை நீரான் அமையும் - ஒருவனுக்கு உடம்பு தூய்தாந்தன்மை நீரானே யுண்டாம்; அகம் தூய்மை வாய்மையான் காணப்படும் - அதுபோல மனந் தூய்தாந் தன்மை வாய்மையா னுண்டாம்.

காணப்படுவ துள்ள தாகலின் உண்டாமென் றுரைக்கப்பட்டது. உடம்பு தூய்தாதல் வாலாமை நீங்குதல். மனந் தூய்தாதல் மெய்யுணர்தல். புறந்தூய்மைக்கு நீரல்லது காரணமில்லாதாற்போல அகந் தூய்மைக்கு வாய்மையல்லது காரணமில்லையென்றவாறாயிற்று. இதனானே துறந்தார்க்கு இரண்டு தூய்மையும் வேண்டுமென்பதூஉம் பெற்றாம். (அ)

உகூகூ. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

(இ-ள்.) எல்லா 'விளக்கும் விளக்கு அல்ல' - புறத்திருள் கடியும் உலகத்தார் விளக்குகளெல்லாம் விளக்காகா; சான்றோர்க்கு விளக்கு பொய்யா விளக்கே - துறவா னமைந்தார்க்கு விளக்காவது மனத்திருள் கடியும் பொய்யாமையாகிய விளக்கே.

உலகத்தார் விளக்காவன: ஞாயிறு, திங்கள், தீ யென்பன. இவற்றிற்குப் போகாத விருள் போகலின், 'பொய்யா விளக்கே விளக்'கென்றார். அவ் விருளாவது அறியாமை. பொய்யாத விளக்கென்பது குறைந்து நின்றது; பொய் கூறாமையாகிய விளக்கென்றவாறு. இனி, இதற்குக் கல்வி முதலியவற்றான் வரும் விளக்கமெல்லாம் விளக்கமல்ல; அமைந்தார்க்கு விளக்கமாவது பொய்யாமையான் வரும் விளக்கமேயென் றுரைப்பாரு முளர்.† (கூ)

---

* மணக்குடவர். † மணக்குடவர்.

௩00. யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற.

(இ - ள்.) யாம் மெய்யாக் கண்டவற்றுள் - யாம் மெய்ந் நூல்களாகக் கண்ட நூல்களுள்; எனைத்தொன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற இல்லை - யாதொரு தன்மையானும் வாய்மையின் மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிற வறங்க ளில்லை.

மெய்யுணர்த்துவனவற்றை 'மெய்' யென்றார். அவையாவன: தங்கண் மயக்கமின்மையின் பொருள்களை யுள்ளவா றுணரவல்ல ராய்க் காம வெகுளிக ளின்மையின் அவற்றை யுணர்ந்தவாறே உரைக்கவும் வல்லராய இறைவர், அருளான் உலகத்தார் உறுதி யெய்துதற்பொருட்டுக் கூறிய வாகமங்கள். அவை யெல்லா வற்றினும் இஃதொப்ப முடிந்த தென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் இவ் வறத்தினது தலைமை கூறப்பட்டது. (கo)

அதி. ௩க—வெகுளாமை

[அஃதாவது, சினத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவன்மாட் டுளதாய விடத்தும் அதனைச் செய்யாமை. இது பொய்ம்மை பற்றி நிகழ்வதாய வெகுளியை விலக்கலின், வாய்மையின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

௩0க. செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்துக்
காக்கினென் காவாக்கா லென்.

(இ - ள்.) சினம் செல் இடத்துக் காப்பான் காப்பான் - தன் சினம் பலிக்குமிடத்து அதனை யெழாமற் றடுப்பானே அருளாற் றடுப்பானாவான்; அல் இடத்துக் காக்கின் என் காவாக்கால் என் - வினைப் பலியாதவிடத்து அதனைத் தடுத்தா லென், தடா தொழிந்தா லென்?

'செல்லிடம்' 'அல்லிட' மென்றது தவத்தாற் றன்னின் மெலியாரையும் வலியாரையும். வலியார்மேல் காவாவழியும் அதனான் அவர்க்கு வருவதோர் தீங்கின்மையிற் காத்த வழியும் அறனில்லை யென்பார், 'காக்கினென் காவாக்கா லென்' என்றார். இதனான் வெகுளாமைக் கிடங் கூறப்பட்டது. (க)

௩0௨. செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து
மில்லதனிற் றீய பிற.

(இ - ள்.) சினம் செல்லா இடத்துத் தீது - ஒருவன் வெகுளி தன்னின் வலியார்மே லெழின் தனக்கே தீதாம்; செல் இடத்தும் அதனின் தீய பிற இல் - மற்றை யெளியார்மே லெழினும் அதனிற் றீயன பிற இல்லை.

'செல்லாவிடத்துச் சினம்' பயப்பது இம்மைக்கண் அவரான் வரு மேதமே; ஏனையது இம்மைக்கட் பழியும் மறுமைக்கட் பாவமும் பயத்தலின், அதனிற் றீயன 'பிறவில்லை' யென்றார். ஓரிடத்து மாகா தென்பதாம். (உ)

௩௦௩. மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் தீய
பிறத்த லதனான் வரும்.

(இ - ள்.) யார் மாட்டும் வெகுளியை மறத்தல் - யாவர்மாட் டும் வெகுளியை யொழிக; தீய பிறத்தல் அதனான் வரும் - ஒரு வர்க்குத் தீயன வெல்லா முளவாதல் அதனான் வரும் ஆகலான்.

வலியார், ஒப்பார், எளியா ரென்னும் மூவர்மாட்டும் ஆகாமை யின் 'யார்மாட்டு' மென்றும், மனத்தாற் றுறந்தார்க்கு ஆகாதனவாகிய தீச் சிந்தைக ளெல்லாவற்றையும் பிறப்பித்தலின் 'தீய பிறத்த லதனான் வரு' மென்றுங் கூறினார். (௩)

௩௦௪. நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற.

(இ - ள்.) நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின் - துறந் தார்க்கு அருளா னுளவாய முகத்தின்க ணகையையும் மனத்தின்க ணுவகையையுங் கொன்று கொண்டெழுகின்ற சினமே யல்லது; பிற பகையும் உளவோ - அதனிற் பிறவாய பகைகளும் உளவோ? இல்லை.

துறவாற் புறப்பகை யிலராயினும் உட்பகையாய் நின்று அருண் முதலிய நட்பினையும் பிரித்துப் பிறவித் துன்பமு மெய்துவித்தலான், அவர்க்குச் சினத்தின் மிக்க பகையில்லை யாயிற்று. இவை மூன்று பாட்டானும் வெகுளியது தீங்கு கூறப்பட்டது. (௪)

௩௦௫. தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற்
றன்னையே கொல்லுஞ் சினம்.

(இ - ள்.) தன்னைத் தான் காக்கின் சினம் காக்க - தன்னைத் தான் துன்ப மெய்தாமற் காக்க நினைத்தானாயின், தன் மனத்துச் சினம் வாராமற் காக்க; காவாக்கால் சினம் தன்னையே கொல்

லும் - காவானாயின், அச் சினந் தன்னையே கெடுக்குங் கடுந் துன்பங்களை யெய்துவிக்கும்.

"வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தற்"* பயத்ததாய தவத்தைப் பிறர்மேற் சாபம் விடுதற்காக இழந்து, அத் தவத் துன்பத்தோடு பழைய பிறவித்துன்பமும் ஒருங்கெய்துதலின், 'தன்னையே கொல்லு' மென்றார். "கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்"† என்புழிப் போலக் கொலைச் சொல் ஈண்டுத் துன்பமிகுதி யுணர்த்திநின்றது. (ரு)

௩0௬. சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி இனமென்னு
மேமப் புணையைச் சுடும்.

(இ - ள்.) சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி - சின மென்னும் நெருப்பு; இனம் என்னும் ஏமப் புணையைச் சுடும் - தனக்கு இடமானவரையே யன்றி அவருக்கு இனமாகிய ஏமப் புணையையுஞ் சுடும்.

'சேர்ந்தாரைக் கொல்லி' யென்பது ஏதுப்பெயர்; தான் சேர்ந்த விடத்தைக் கொல்லுந் தொழில தென்றவாறு. 'சேர்ந்தாரை' யென உயர்திணைப் பன்மைமேல் வைத்து ஏனை நான்குபாலும் தங் கருத்தோடு கூடிய பொருளாற்றலாற் கொண்டார், ஈண்டு உருவகஞ் செய்கின்றது துறந்தார் சினத்தையே யாகலின். சினமென்னு நெருப்பென்ற விதப்பு,‡ உலகத்து நெருப்புச் சுடுவது, தான் சேர்ந்த விடத்தையே; இந் நெருப்புச் சேராத விடத்தையுஞ் சுடுமென்னும் வேற்றுமை தோன்றநின்றது. ஈண்டின மென்றது முற்றத் துறந்து தவ ஞானங்களாற் பெரியராய்க் கேட்டார்க்கு உறுதிமொழிகளை இனியவாகச் சொல்லுவாரை. உருவக நோக்கிச் 'சுடு' மென்னுந் தொழில் கொடுத்தாராயினும், அகற்று மென்பது பொருளாகக் கொள்க. 'ஏமப்புணை,' ஏமத்தை உபதேசிக்கும் புணை. 'இனமென்னு மேமப் புணை' யென்ற ஏகதேசவுருவகத்தாற் பிறவிக் கடலு ளழுந்தாமல் வீடென்னுங் கரையேற்றுகின்ற வென வருவித்துரைக்க. எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. தன்னையும் வீழ்த்து, எடுப்பாரையு மகற்று மென்பதாம். (சு)

௩0எ. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.

(இ - ள்.) சினத்தைப் பொருள் என்று கொண்டவன் கேடு - சினத்தைத் தன் னாற்ற லுணர்த்துவதோர் குணமென்று தன்கட்

* திருக்குறள்—உசுரு. † நாலடியார்—உசுக.

‡ வேண்டியதொன்றை முடித்தற்கு வேண்டாதொன்றைக் கூறுதல்.

கொண்டவன் அவ்வாற்ற விழத்தல்; நிலத்து அறைந்தான் கை பிழையா தற்று - நிலத்தின்கண் அறைந்தவன் கை அந்நிலத்தை யுறுதல் தப்பாதவாறு போலத் தப்பாது.

வைசேடிகர்* பொருள், பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இயைபு என்பனவற்றை அறுவகைப் பொருளென்றாற்போல, ஈண்டுக் 'குணம்' 'பொரு' ளெனப்பட்டது. 'பிழையாத தற்' றென்பது குறைந்துநின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் வெகுண்டார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது. (எ)

நூ0அ. இணரெரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று.

(இ - ள்.) இணர் எரி தோய்வு அன்ன இன்னா செயினும் - பல சுடரை யுடைத்தாய பேரெரி வந்து தோய்ந்தா லொத்த இன்னாதவற்றை ஒருவன் செய்தானாயினும்; வெகுளாமை புணரின் நன்று - அவனை வெகுளாமை ஒருவர்க்குக் கூடுமாயின், அது நன்று.

இன்னாமையின் மிகுதி தோன்ற 'இணரெரி' யென்றும், அதனை மேன்மேலுஞ் செய்தல் தோன்ற 'இன்னா' வென்றும், அச் செயல் முனிவரையும் வெகுள்விக்குமென்பது தோன்றப் 'புணரி' னென்றுங் கூறினார். இதனான் வெகுளாமையது நன்மை கூறப்பட்டது. (அ)

நூ0கூ. உள்ளிய தெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின்.

(இ - ள்.) உள்ளத்தால் வெகுளி உள்ளான் எனின் - தவஞ் செய்யு மவன், தன் மனத்தால் வெகுளியை ஒருகாலும் நினையானாயின்; உள்ளியது எல்லாம் உடன் எய்தும் - தான் கருதிய பேறெல்லாம் ஒருங்கே பெறும்.

'உள்ளத்தா' லென வேண்டாது கூறியவதனான், அருளுடை யுள்ளமென்பது முடிந்தது. அதனா னுள்ளாமையாவது அவ்வருளாகிய பகையை வளர்த்து அதனான் முற்றக் கடிதல். இம்மை மறுமை வீடென்பன வேறு வேறு திறத்தனவாயினும், அவையெல்லாம் இவ் வொன்றானே யெய்துமென்பார், 'உள்ளியதெல்லா முடனெய்து' மென்றார். இதனான் வெகுளாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது. (கூ)

---

* விசேடம் என்னும் பொருளை (கணாதரது நியாய மதத்தை) ஏற்றுக்கொண்டவர் வைசேடிகர்.

௩௰. இறந்தா ரிறந்தா ரனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை.

(இ - ள்.) இறந்தார் இறந்தார் அனையர் - சினத்தின்கண்ணே மிக்கார், உயிருடையராயினும், செத்தாரோ டொப்பர்; சினத்தைத் துறந்தார் துறந்தார் துணை - சினத்தைத் துறந்தார், சாதற்றன்மைய ராயினும், அதனை யொழிந்தா ரளவினர்.

மிக்க சினத்தை யுடையார்க்கு ஞானமெய்துதற்குரிய உயிர் நின்றதாயினும் கலக்கத்தான் அஃதெய்தாமை ஒருதலையாகலின், அவரை 'இறந்தா ரனைய' ரென்றும், சினத்தை விட்டார்க்குச் சாக்கா டெய்துதற்குரிய யாக்கை நின்றதாயினும், ஞானத்தான் வீடுபெறுதல் ஒருதலையாகலின், அவரை வீடு பெற்றாரோ டொப்ப ரென்றுங் கூறினார். இதனான் அவ்விருவர் பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (௰)

அதி. ௩௨—இன்னாசெய்யாமை

[அஃதாவது, தனக்கு ஒருபயனோக்கியாதல், செற்றம்பற்றியாதல், சோர்வானாதல் ஒருயிர்க்கு இன்னாதவற்றைச் செய்யாமை. இன்னாசெய்தல் வெகுளி யொழியவும் நிகழுமென்பது அறிவித் தற்கு, இது வெகுளாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

௩௧௧. சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

(இ - ள்.) சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும் - யோகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கின்னா செய்து பெறலாமாயினும்; பிறர்க்கு இன்னா செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள் - அதனைச் செய்யாமை ஆகமங்கள் கூறியவாற்றான் மனந் தூயாரது துணிவு.

'உம்'மை பெருமைமேற்று. சிறப்புடையதனைச் 'சிறப்'பென் றும், அதன் பயிற்சியான் வாயுவை வென்று எய்தப்படுதலின் எட்டுச் சித்திகளையுஞ் 'சிறப்பீனுஞ் செல்வ' மென்றும், காமம் வெகுளி மயக்கமென்னுங் குற்றங்க ளற்றமையான் 'மாசற்றா' ரென்றுங் கூறினார். இதனால் தமக்கொரு பயனோக்கிச் செய்தல் விலக்கப் பட்டது. (க)

௩௧௨. கறுத்தின்னா செய்தவக் கண்ணு மறுத்தின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

(இ - ள்.) கறுத்து இன்னா செய்த வக்கண்ணும் - தம்மேற் செற்றங்கொண்டு ஒருவன் இன்னாதவற்றைச் செய்தவிடத்தும்; மறுத்து இன்னா செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள் - மீண்டு தாம் அவனுக் கின்னாதவற்றைச் செய்யாமையும் அவரது துணிவு.

இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. அவ் வின்னாதவற்றை உட்கொள்ளாது விடுதல் செயற்பாலதென்பதாம். (உ)

௩௧௩. செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னாத செய்தபி
னுய்யா விழுமந் தரும்.

(இ - ள்.) செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்தபின் - தான் முன்போ ரின்னாமை செய்யாதிருக்கத் தன்மேற் செற்றங் கொண்டவர்க்கும் இன்னாதவற்றைத் துறந்தவன் செய்யுமாயின்; உய்யா விழுமம் தரும் - அச்செயல் அவனுக்குக் கடக்க முடியாத இடும்பையைக் கொடுக்கும்.

அவ் விடும்பையாவது தவமிழந்து பழியும் பாவமு மெய்தல். (௩)

௩௧௪. இன்னாசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல்.

(இ - ள்.) இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் - தமக் கின்னாதவற்றைச் செய்தாரைத் துறந்தா ரொறுத்தலாவது; அவர் நாண நன்னயம் செய்துவிடல் - அவர் தாமே நாணுமாறு அவர்க்கு இனிய வுவகை களைச் செய்து அவ் விரண்டனையும் மறத்தல்.

மறவாவழிப் பின்னும் வந்து கிளைக்குமாகலின், மறக்கற்பால வாயின. அவரை வெல்லு முபாயங் கூறியவாறு. இவை மூன்று பாட்டானுஞ் செற்றம்பற்றிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (௪)

௩௧௫. அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்நோய்போற் போற்றாக் கடை.

(இ - ள்.) அறிவினான் ஆகுவது உண்டோ - துறந்தார்க்கு உயிர் முதலியவற்றை உள்ளவா றறிந்த* அறிவினா னாவதொரு பய னுண்டோ; பிறிதின் நோய் தந்நோய்போல் போற்றாக்கடை - பிறிதோருயிர்க்கு வரும் இன்னாதவற்றைத் தம்முயிர்க்கு வந்தன போலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து.

* குறள்—உ௮௬ உரைக்குறிப்புக் காண்க.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது: நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல், உண்டல் முதலிய தந் தொழில்களானும், பிறவாற்றானும் உயிர்களூறுவனவற்றை முன்னே யறிந்து உறாமற் காத்தல். இது பெரும்பான்மையும் அஃறிணைக்கண் நுண்ணிய வுடம்புடையவற்றைப்பற்றி வருதலிற் பொதுப்படப் 'பிறிதினோ' யென்றும், மறப்பான் அது துன்புறினும் நமக்கின்னா செய்தலாமென்றறிந்து காத்தல் வேண்டுமாகலின் அது செய்யாவழி 'அறிவினா னாகுவ துண்டோ' வென்றுங் கூறினர். இதனாற் சோர்வாற் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.

௩கசு. இன்னா வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல்.

(இ - ள்.) இன்னா எனத் தான் உணர்ந்தவை - இவை மக்கட்கின்னாதனவென அனுமானத்தாற் றானறிந்தவற்றை; பிறர்கண் செயல் துன்னாமை வேண்டும் - பிறன்மாட்டுச் செய்தலை மேவாமை துறந்தவனுக்கு வேண்டும்.

இன்பத் துன்பங்கள் உயிர்க்குணமாகலின், அவை காட்சி யளவையான் அறியப்படாமை யறிக. அறமும் பாவமு முளவாவது மனமுளனாய வழியாகலான், 'உணர்ந்தவை' யென்றார். (சு)

௩கஎ. எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானா
மாணாசெய் யாமை தலை

(இ - ள்.) மனத்தான் ஆம் மாணா - மனத்தோடு உளவாகின்ற இன்னாத செயல்களை; எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் எனைத்தானும் செய்யாமை தலை - எக்காலத்தும் யாவர்க்குஞ் சிறிதாயினுஞ் செய்யாமை தலையாய வறம்.

ஈண்டு மனத்தா னாகாதவழிப் பாவமில்லையென்பது பெற்றாம். ஆற்றலுண்டாய காலத்தும் ஆகாமையின் 'எஞ்ஞான்று' மென்றும், எளியார்க்கு மாகாமையின் 'யார்க்கு' மென்றும், செயல் சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலின் 'எனைத்தானு' மென்றுங் கூறினர். (எ)

௩கஅ. தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னா செயல்.

(இ - ள்.) தன் உயிர்க்கு இன்னாமை தான் அறிவான் - பிறர் செய்யு மின்னாதன தன்னுயிர்க்கு இன்னாவாந் தன்மையை அனுபவித்தறிகின்றவன்; மன் உயிர்க்கு இன்னா செயல் என்கொல் - நிலைபேறுடைய பிறவுயிர்கட்குத் தானவற்றைச் செய்தல் என்ன காரணத்தான்!

இவ்வாறே இவை பிறவுயிர்க்கு மின்னாவென்பது அனுமானத் தானறிந்துவைத்துச் செய்கின்ற இப்பாவங் கழுவப்படாமையின், இன்னாதன யான் வருந்தப் பின்னே வந்து வருத்துமென்பது ஆகமத்தானுமறிந்து ஒழியற்பாலனென்பது தோன்றத் 'தா' னென்றும், அத் தன்மையான் ஒழியாமைக்குக் காரணம் மயக்கமென்பது தோன்ற 'என்கொலோ' வென்றுங் கூறினார். இவை மூன்று பாட்டானும் பொதுவகையான் விலக்கப்பட்டது. (அ)

௩.கக௯. பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றாமே வரும்

(இ - ள்.) பிறர்க்கு இன்னா முற்பகல் செய்யின் - துறந்தவர் பிறர்க் கின்னாதனவற்றை ஒரு பகலது முற்கூற்றின்கட் செய்வராயின்; தமக்கு இன்னா பிற்பகல் தாமே வரும் - தமக்கின்னாதன அதன் பிற்கூற்றின்கண் அவர் செய்யாமற் றாமே வரும்.

'முற்பகல்' 'பிற்பக' லென்பன பின்முன்னாகத் தொக்க ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை. தவ மழிதலின், அங்ஙனங் கடிதினும் எளிதினும் வரும்; அதனால் அவை செய்யற்க வென்பதாம். இனித் தானே வருமென்பது பாடமாயின், அச் செயலானே தமக்கின்னாதன வாய் வருமென உபசார வழக்காக்கி, ஆக்கம் வருவித்துரைக்க. (௯)

௩௨௦. நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர்.

(இ - ள்.) நோய் எல்லாம் நோய் செய்தார் மேலவாம் - இன்னாதனவெல்லாம் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னாதன செய்தார் மேலவாம்; நோய் இன்மை வேண்டுபவர் நோய் செய்யார் - அதனால் தம்முயிர்க்கு இன்னாதன வேண்டாதார் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னாதன செய்யார்.

உயிர்நிலத்து வினைவித்திட்டார்க்கு விளைவும் அதுவே*யாகலின், 'நோயெல்லா நோய் செய்தார் மேலவா' மென்றார். இது சொற்பொருட் பின்வரு நிலை. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அது செய்தார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது. (கO)

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம் - கக௩௪.

அ௩் தி. ௩௩—கொல்லாமை

[அஃதாவது, ஐம்பறிவுடையன முதல் ஓரறிவுடையன வீறுய உயிர்களைச் சோர்ந்துங் கொல்லுதலைச் செய்யாமை. இது மேற்கூறிய அறங்க ளெல்லாவற்றினுஞ் சிறப்புடைத்தாய்க் கூருத வறங்களையும் அகப்படுத்து நிற்றலின் இறுதிக்கண் வைக்கப் பட்டது.]

௩௨௧. அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை எல்லாந் தரும்.

(இ-ள்.) அறவினை யாது எனின் கொல்லாமை - அறங்களெல்லாமாகிய செய்கை யாதென்று வினவின், அஃது ஒருயிரையுங் கொல்லாமையாம்; கோறல் பிறவினை எல்லாம் தரும் - அவற்றைக் கொல்லுதல் பாவச்செய்கைக ளெல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான்.

'அறம்' சாதி யொருமை. விலக்கிய தொழிதலும் அறஞ் செய்தலாமாகலின், கொல்லாமையை 'அறவினை' யென்ருர். ஈண்டுப் 'பிறவினை' யென்றது அவற்றின் விளைவை. கொலைப் பாவம் விளைக்குந் துன்பம் ஏனைப் பாவங்களெல்லாம் கூடியும் விளைக்கமாட்டா வென்பதாம். கொல்லாமைதானே பிறவறங்க ளெல்லாவற்றின் பயனையுந் தருமென்று மேற்கோள் கூறி, அதற்கேது எதிர்மறை முகத்தாற் கூறியவாறுயிற்று. (௧)

௩௨௨. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை.

(இ-ள்.) பகுத்து உண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் - உண்பதனைப் பசித்த வுயிர்கட்குப் பகுத்துக்கொடுத்துண்டு, ஐவகை யுயிர்களையு மோம்புதல்; நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை - அறநூலுடையார் துறந்தார்க்குத் தொகுத்த வறங்க ளெல்லாவற்றினுந் தலையாய வறம்.

பல்லுயிரு மென்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற் ருெக்கது. 'ஓம்புதல்' சோர்ந்துங் கொலை வாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல். அதற்குப் பகுத்துண்டல் இன்றியமையா வுறுப்பாகலின், அச்சிறப்புத் தோன்ற, அதனை இறந்தகால வினையெச்சத்தாற் கூறினர். எல்லா நூல்களிலும் நல்லனவெடுத்து எல்லார்க்கும் பொதுப்படக் கூறுதல் இவர்க் கியல்பாகலின், ஈண்டும் பொதுப்பட 'நூலோ' ரென்றும், அவ ரெல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிதலான் இது 'தலை'யாய வறமென்றுங் கூறினர். (௨)

௩௨௩. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.

(இ - ள்.) ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை-நூலோர் தொகுத்த அறங்களுள் தன்னோ டிணைப்பதின்றித் தானேயாக நல்லது கொல்லாமை; பொய்யாமை அதன் பின்சார நன்று - அஃதொழிந்தால் பொய்யாமை அதன்பின்னே நிற்க நன்று.

நூலோர் தொகுத்த வறங்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. அதிகாரம் கொல்லாமையாயினும் மேற் 'பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி' னெனவும், 'யாமெய்யாக் கண்டவற்றுளில்லை' யெனவுங் கூறினாராகலின், இரண்டறத்துள்ளும் யாது சிறந்ததென்று ஐய நிகழு மன்றே; அது நிகழாமைப்பொருட்டு ஈண்டு 'அதன் பின்சாரப் பொய்யாமை நன்'றென்றார், முற்கூறியதிற் பிற்கூறியது வலியுடைத் தாகலின். அதனைப் 'பின்சார நன்'றென்றது, நன்மை பயக்கும் வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும் வழி மெய்யும் பொய் யாயும் இதனைப் பற்ற அது திரிந்து வருதலானென வுணர்க. இவை மூன்று பாட்டானும் இவ்வறத்தினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௨௪. நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழு நெறி.

(இ - ள்.) நல்லாறு எனப்படுவது யாது எனின் - மேற்கதி வீடுபேறுகட்கு நல்ல நெறியென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்; யாதொன்றும் கொல்லாமை சூழும் நெறி-அஃது யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையாகிய அறத்தினைக் காக்கக் கருதும் நெறி.

'யாதொன்று' மென்றது, ஓரறிவுயிரையும் அகப்படுத்தற்கு. காத்தல், வழுவாமற் காத்தல். இதனால் இவ் வறத்தினையுடையதே நன்னெறி யென்பது கூறப்பட்டது. (௪)

௩௨௫. நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை.

(இ - ள்.) நிலை அஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் - பிறப்பு நின்ற நிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப்பொருட்டு மனைவாழ்க்கையைத் துறந்தா ரெல்லா ருள்ளும்; கொலை அஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான் தலை - கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயர்ந்தவன்.

பிறப்பு நின்ற நிலையாவது இயங்குவ நிற்பவென்னு மிருவகைப் பிறப்பினும் இன்பமென்ப தொன் றின்றி உள்ளனவெல்லாந்

துன்பமேயாய நிலைமை. துறவு ஒன்றேயாயினும், சமய வேறுபாட்டாற் பலவாமாகலின், 'நீத்தாரு ளெல்லா' மென்றார். இதனால் இவ்வறம் மறவாதவனுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (௫)

௩௨௬. கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாண்
மேற் செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று.

(இ - ள்.) கொல்லாமை மேற்கொண்டு ஒழுகுவான் வாழ்நாண் மேல் - கொல்லாமையை விரதமாக மேற்கொண் டொழுகுவானது வாழ்நாளின்மேல்; உயிர் உண்ணும் கூற்றுச் செல்லாது - உயிருண்ணுங் கூற்றுச் செல்லாது.

மிகப் பெரிய வறஞ் செய்தாரும், மிகப் பெரிய பாவஞ் செய்தாரும் முறையானன்றி இம்மை தன்னுள்ளே அவற்றின் பயன் அனுபவிப்ப ரென்னும் அறநூற் றுணிபுபற்றி, இப் பேரறஞ் செய்தான்றானுங் கொல்லப்படான்; படானாகவே, அடியிற்கட்டிய வாழ்நாள் இடையூறின்றி யெய்துமென்பார், 'வாழ்நாண்மேற்' கூற்றுச் 'செல்லா' தென்றார்; செல்லாதாகவே, கால நீட்டிக்கும்; நீட்டித்தால் ஞானம் பிறந்து உயிர் வீடு பெறுமென்பது கருத்து. இதனான் அவர்க்கு வரு நன்மை கூறப்பட்டது. (௬)

௩௨௭. தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை.

(இ - ள்.) தன் உயிர் நீப்பினும்-அது செய்யாவழித் தன்னுயிர் உடம்பி னீங்கிப் போமாயினும்; தான் பிறிது இன்னுயிர் நீக்கும் வினை செய்யற்க - தான் பிறிதோ ரின்னுயிரை அதனுடம்பி னீக்குந் தொழிலைச் செய்யற்க.

தன்னை அது கொல்லினுந் தான் அதனைக் கொல்லற்க வென்றது, பாவம் கொலையுண்டவழித் தேய்தலும் கொன்றவழி வளர்தலும் நோக்கி. இனித் 'தன்னுயிர் நீப்பினு' மென்பதற்குச் சாந்தியாகச் செய்யாதவழித் தன்னுயிர் போமாயினு மென்றுரைப்பாரு முளர். பிற செய்தலு மாகாமையின், அஃதுரையன்மை யறிக. (௭)

௩௨௮. நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகு மாக்கங் கடை.

(இ - ள்.) நன்று ஆகும் ஆக்கம் பெரிது எனினும் - தேவர் பொருட்டு வேள்விக்கட் கொன்றால் இன்ப மிகுஞ் செல்வம் பெரிதா மென்று இல்வாழ்வார்க்குக் கூறப்பட்டதாயினும்; சான்றோர்க்குக் கொன்று ஆகும் ஆக்கம் கடை - துறவா னமைந்தார்க்கு ஒருயிரைக் கொல்ல வருஞ் செல்வங் கடை.

'இன்பமிகுஞ் செல்வ' மாவது தாமுந் தேவராய்த் துறக்கத்துச் சென்றெய்துஞ் செல்வம், அது சிறிதாகலானும், பின்னும் பிறத்தற் கேதுவாகலானும், வீடாகிய ஈறிலின்ப மெய்துவார்க்குக் 'கடை' யெனப்பட்டது. துறக்கமெய்துவார்க்கு ஆமாயினும் வீடெய்து வார்க்கு ஆகாதென்றமையின், விதி விலக்குக்கள் தம்முண் மலை யாமை விளக்கியவாறாயிற்று. இஃதில்லற மன்மைக்குக் காரணம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் கொலையது குற்றங் கூறப்பட்டது.(அ)

௩உகூ. கொலைவினைய ராகிய மாக்கள்*புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து.

(இ - ள்.) கொலை வினையர் ஆகிய மாக்கள்-கொலைத்தொழிலை யுடையராகிய மாந்தர்; புன்மை தெரிவார் அகத்துப் புலை வினையர் - அத்தொழிலின் கீழ்மையை அறியாத நெஞ்சத்தராயினும், அறிவார் நெஞ்சத்துப் புலைத் தொழிலினர்.

'கொலை வினைய' ரென்றதனுன், வேள்விக்கட் கொலையன்மை யறிக. 'புலைவினைய' ரென்றது தொழிலாற் புலைய ரென்றவாறு. இம்மைக்கட் கீழ்மை யெய்துவ ரென்பதாம். (கூ)

௩௩0. உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்ப செயிருடம்பிற்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்.

(இ - ள்.) செயிர் உடம்பின் செல்லாத் தீ வாழ்க்கையவர் - நோக்கலாகா நோயுடம்புடனே வறமைகூர்ந்த இழிதொழில் வாழ்க் கையினை யுடையாரை; உயிர் உடம்பின் நீக்கியார் என்ப-இவர் முற் பிறப்பின்கண் உயிர்களை அவை நின்ற உடம்பினின்று நீக்கினவ ரென்று சொல்லுவர் வினை விளைவுகளை யறிந்தோர்.

செல்லாவாழ்க்கை தீவாழ்க்கை யெனக் கூட்டுக. 'செயிருடம் பின' ராதல் "அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித்—துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே" † என்பதனானு மறிக. மறுமைக்கண் இவையு மெய்துவ ரென்பதாம். இவையிரண்டு பாட்டானுங் கொல் வார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

அருளுடைமை முதற் கொல்லாமை யீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள்ளே சொல்லப்படாத விரதங்களு மடங்கும்; அஃதறிந் தடக்கிக் கொள்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

---

* 'மாக்களெனப்படுவார் மனவுணர்ச்சி யில்லாதார்' என்பர் நச்சினார்க்கினியர். † நாலடியார்-கஉ௩.

ஞானம்

இனி, அவற்றின் பயனாகிய ஞானங் கூறிய தொடங்கினர். ஞானமாவது வீடு பயக்கு முணர்வு. அது 'நிலையாமை' முதல் 'அவாவறுத்த' லிறுதியாக நான்கதிகாரத்து ளடக்கப்பட்டது.

அதி. ஙச—நிலையாமை

[அவற்றுள், நிலையாமையாவது தோற்றமுடையன யாவும் நிலையுத லிலவாந் தன்மை. மயங்கிய வழிப் பேய்த்தேரிற் புனல்போலத் தோன்றி, மெய்யுணர்ந்த வழிக் கயிற்றி லரவுபோலக் கெடுதலிற் பொய்யென்பாரும்,* நிலை வேறுபட்டு வருதலாற் கணந்தோறும் பிறந்திறக்கு மென்பாரும்,† ஒருவாற்றான் வேறுபடுதலும் ஒருவாற்றான் வேறுபடாமையு முடைமையின் நிலையுதலும் நிலையாமையும் ஒருங்கேயுடைய வென்பாரு‡ மெனப் பொருட்பெற்றி கூறுவார் பல திறத்தராவர் ; எல்லார்க்கும் அவற்றது நிலையாமை உடம்பாடாகலின், ஈண்டு அதனையே கூறுகின்றார். இஃ துணர்ந்துழி யல்லது பொருள்களிற் பற்று விடாதாகலின், இது முன் வைக்கப்பட்டது.]

ஙஙக. நில்லாத வற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

(இ - ள்.) நில்லாதவற்றை நிலையின என்று உணரும் புல்லறிவாண்மை - நிலையுத லிலவாகிய பொருள்களை நிலையுதலுடைய வென்று கருதுகின்ற புல்லிய வறிவினை யுடையராதல் ; கடை - துறந்தார்க் கிழிபு.

தோற்றமுடையவற்றைக் கேடில வென்று கருதும் புல்லறிவால் அவற்றின்மேற் பற்றுச்செய்தல் பிறவித்துன்பத்திற் கேதுவாகலின், அது வீடெய்துவார்க் கிழுக்கென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. இனிப் புல்லறிவாளர் பெரும்பான்மையும் பற்றுச் செய்வது சிற்றின்பத்துக் கேதுவாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அதனை யனுபவிக்கும் யாக்கையின்கண்ணு மாகலின், வருகின்ற பாட்டுக்களான் அவற்றது நிலையாமையை விதந்து கூறுப.

ஙஙஉ. கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிந் தற்று.

---

* அத்துவித சித்தாந்திகள். † பௌத்த சித்தாந்திகள்.
‡ பிற சித்தாந்திகள்.

(இ - ள்.) பெருஞ் செல்வம் கூத்தாட்டு அவை குழாத் தற்று - ஒருவன்மாட்டுப் பெரிய செல்வம் வருதல் கூத்தாடுதல் செய்கின்ற அரங்கின்கட் காண்போர் குழாம் வந்தாற்போலும்; போக்கும் அது விளிந் தற்று - அதனது போக்கும் அக் கூத்தாட்டு முடிந்தவழி அக் குழாம் போயினாற்போலும்.

'பெருஞ் செல்வ' மெனவே துறக்கச் செல்வமு மடங்கிற்று. 'போக்கு' மென்ற எச்சவும்மையான், வருத லென்பது பெற்றாம். அக் குழாங் கூத்தாட்டுக் காரணமாக அரங்கின்கட் பஃறிறத்தாற் றானே வந்து, அக் காரணம் போயவழித் தானும் போமாறு போல, செல்வமும் ஒருவ னல்வினை காரணமாக அவன்மாட்டுப் பஃறிறத் தாற்றானே வந்து, அக் காரணம் போயவழித் தானும் போமென்ற தாயிற்று. (உ)

௩௩௩. அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்றா
லற்குப வாங்கே செயல்.

(இ - ள்.) அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் - நில்லாத வியல் பினை யுடைத்துச் செல்வம்; அது பெற்றால் அற்குப ஆங்கே செயல் - அதனைப் பெற்றால், அதனாற் செய்யப்படும் அறங்களை அப் பெற்றபொழுதே செய்க.

அல்கா வென்பது திரிந்து நின்றது. ஊழுள்ள வழியல்லது துறந்தாராற் பெறப்படாமையின் அது 'பெற்றா' லென்றும், அஃ தில்வழி நில்லாமையின் 'ஆங்கே' யென்றுங் கூறினார். அதனாற் செய்யப்படும் அறங்களாவன: பயனோக்காது செய்யப்படுங் கடவுட் பூசையும், தானமும் முதலாயின. அவை ஞான வேதுவாய் வீடு பயத்தலின், அவற்றை 'அற்குப' வென்றும், 'செயல்' என்றுங் கூறினார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் செல்வ நிலையாமை கூறப் பட்டது. (௩)

௩௩௪. நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின்.

(இ - ள்.) நாள் என ஒன்றுபோல் காட்டி ஈரும் வாளது உயிர் - நாளென்று அறுக்கப்படுவதொரு காலவரையறை போலத் தன்னைக் காட்டி ஈர்ந்து செல்கின்ற வாளினது வாயது உயிர்; உணர்வார்ப் பெறின் - அஃதுணர்வாரைப் பெறின்.

கால மென்னும் அருவப்பொருள் உலகிய னடத்தற்பொருட்டு ஆதித்தன் முதலிய அளவைகளாற் கூறுபட்டதாக வழங்கப்படுவ தல்லது தானாகக் கூறுபடாமையின் 'நாளென வொன்றுபோ' லென்றும், அது தன்னை வாளென் றுணரமாட்டாதார் நமக்குப்

பொழுது போகா நின்றதென்று இன்புறுமாறு நாளாய் மயக்கலிற் 'காட்டி' யென்றும், இடைவிடா தீர்தலான் வாளின் வாயதென்றும், அஃது தீர்கின்றமையை உணர்வார் அரியராகலின், 'உணர்வார்ப் பெறி' னென்றுங் கூறினார். 'உயி' ரென்னுஞ் சாதியொருமைப் பெயர் ஈண்டு உடம்பின்மே னின்றது, ஈரப்படுவது அதுவே யாகலின். 'வா' ளென்பது ஆகுபெயர். இனி இதனை நாளென்ப தொரு பொருள்போலத் தோன்றி உயிரை யீர்வதொரு வாளாமென் றுரைப்பாரு முளர்.* 'என' வென்பது பெயரன்றி இடைச்சொல் லாகலானும், 'ஒன்றுபோற் காட்டி' யென்பதற்கு ஒருபொருட் சிறப்பின்மையானும் 'அது' வென்பது குற்றியலுகர மன்மை யானும், அஃதுரையன்மை யறிக.　(௪)

௩௩௫. நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வினை
　　மேற்சென்று செய்யப் படும்.

(இ - ள்.) நாச் செற்று விக்குள் மேல் வாராமுன் - உரை யாடாவண்ணம் நாவை யடக்கி விக்கு ளெழுவதற்கு முன்னே; நல் வினை மேற்சென்று செய்யப்படும் - வீட்டிற் கேதுவாகிய அறம் விரைந்து செய்யப்படும்.

மேனோக்கி வருதல் ஒருதலையாகலானும், வந்துழிச் செய்தலே யன்றிச் சொல்லலு மாகாமையானும் 'வாராமு' னென்றும், அது தான் இன்னபொழுது வருமென்ப தின்மையின் 'மேற்சென்' றென்றுங் கூறினார். மேற்சேறல் - மண்டுதல். நல்வினை செய்யு மாற்றின்மேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு.　(௫)

௩௩௬. நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்
　　பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(இ - ள்.) ஒருவன் நெருநல் உளன் இன்று இல்லை என்னும் பெருமை உடைத்து - ஒருவன் நெருந லுளனாயினான், அவனே இன்றில்லை யாயினா னென்று சொல்லும் நிலையாமை மிகுதி யுடைத்து; இவ் வுலகு - இவ் வுலகம்.

ஈண்டு உண்மை பிறத்தலையும், இன்மை இறத்தலையு முணர்த்தி நின்றன. அவை பெண்பாற்கு முளவாயினும், சிறப்புப்பற்றி ஆண் பாற்கே கூறினார். இந்நிலையாமையே உலகின் மிக்க தென்ப தாம்.　(௬)

௩௩௭. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
　　கோடியு மல்ல பல.

---

* மணக்குடவர்.

(இ - ள்.) ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் - ஒரு பொழு தளவும் தம் முடம்பு முயிரும் இயைந்திருத்தலைத் தெளியமாட்டார்; கோடியும் அல்ல பல கருதுப - மாட்டாது வைத்தும், கோடி யளவு மன்றி அதனினும் பலவாய நினைவுகளை* நினையா நிற்பர் அறிவிலா தார்.

இழிவு சிறப்பும்மையாற் 'பொழு' தென்பது ஈண்டுக் கணத் தின்மேனின்றது. காரணமாகிய வினையி னளவே வாழ்தற்கும் அளவாகலின், அஃதறியப்படாதாயிற்று. பலவாய நினைவுகளாவன: பொறிகளா னுகரப்படும் இன்பங்கள் தமக் குரியவா மாறும், அதற் குப் பொருள் துணைக்காரணமாமாறும், அது தம் முயற்சிகளான் வருமாறும், அவற்றைத் தா முயலுமாறும், அவற்றிற்கு வரு மிடை யூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், நீக்கி அப்பொருள் கடைக்கூட்டு மாறும், அதனைப் பிறர் கொள்ளாமற் காக்குமாறும், அதனான் நட் டாரை யாக்குமாறும், நள்ளாரை யழிக்குமாறும், தாம் அவ் வின் பங்கள் நுகருமாறும் முதலாயின. அறிவிலார தியல்பின்மேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. இனிக் 'கருதுப' வென்பதனை அஃறிணைப் பன்மைப் பெயராக்கி உரைப்பாரு முளர். (எ)

௩௩௮. குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
யுடம்பொ டுயிரிடை நட்பு.

(இ - ள்.) குடம்பை தனித்து ஒழியப் புள் பறந் தற்று - முன் றனியாத முட்டை தனித்துக் கிடப்ப அதனு ளிருந்த புள்ளுப் பருவம்வந்துழிப் பறந்துபோன தன்மைத்து; உடம்பொடு உயி ரிடை நட்பு - உடம்பிற்கும் உயிர்க்கு முளதாய நட்பு.

'தனித்தொழிய' வென்றதனான், முன் றனியாமை பெற்றாம். அஃதாவது, கருவுந் தானும் ஒன்றாய்ப் பிறந்து வேறாந் துணையும் அதற் காதாரமாய் நிற்றல்; அதனால் அஃது உடம்பிற் குவமை யாயிற்று; அதனுள் வேற்றுமையின்றி நின்றே பின் புகாமற் போக லின், 'புள்' உயிர்க் குவமையாயிற்று. முட்டையுட் பிறப்பன பிறவு முளவேனும், புள்ளையே கூறினார், பறந்துபோதற் றொழி லான் உயிரோ டொப்புமை யெய்துவது அதுவேயாகலின். 'நட்' பென்பது ஈண்டுக் குறிப்பு மொழியாய் நட்பின்றிப் போதலுணர்த்தி நின்றது. சேதனமாய் அருவாய் நித்தமாய உயிரும், அசேதனமாய் உருவாய் அநித்தமாய உடம்பும் தம்முண் மாறாகலின், வினைவயத்தாற் கூடியதல்லது நட்பில வென்ப தறிக. இனிக் 'குடம்பை' யென்ப

* நல்வழி—உஅ.

தற்குக் கூடென்றுரைப்பாரு முளர்.* அது புள்ளுடன் றோன்றாமை யானும், அதன்கண் அது மீண்டு புகுதலுடைமையானும், உடம் பிற்கு உவமையாகாமை யறிக. (அ)

௩௩௯. உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

(இ - ள்.) சாக்காடு உறங்குவது போலும் - ஒருவனுக்குச் சாக்காடு வருதல் உறக்கம் வருதலோ டொக்கும்; பிறப்பு உறங்கி விழிப்பது போலும் - அதன்பின் பிறப்பு வருதல் உறங்கி விழித்தல் வருதலோ டொக்கும்.

உறங்குதலும் விழித்தலும் உயிர்கட்கு இயல்பாய்க் கடிதின் மாறி மாறி வருகின்றாற்போலச் 'சாக்காடு'ம் 'பிறப்பு'ம் இயல்பாய்க் கடிதின் மாறி மாறி வருமென்பது கருத்து.† நிலையாமையே நிலைபெற் றவா றறிவித்தற்குப் பிறப்பும் உடன் கூறப்பட்டது. (௯)

௩௪௦. புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
டுச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு

(இ - ள்.) உடம்பினுள் துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு - வாத முதலியவற்றின் இல்லாய வுடம்புகளுள் ஒதுக்கிருந்தே போந்த உயிர்க்கு; புக்கில் அமைந்தின்று கொல் - எஞ்ஞான்று மிருப்பதோ ரில் இதுகாறும் அமைந்ததில்லை போலும்!

அந் நோய்கள் இருக்க வமைந்த ஞான்று இருந்தும், வெகுண்ட ஞான்று போயும், ஒருடம்பினும் நிலைபெறாது வருதலால், 'துச்சி லிருந்த' வென்றார். பின் புறப்படாது புக்கே விடுமில் அமைந்த தாயின், பிற ரிற்களுள் ஒதுக்கிரா தென்பதாம்; ஆகவே உயிரோ கூடிநிற்பதோ ருடம்பு மில்லையென்பது பெறப்பட்டது. இவை யேழு பாட்டானும், முறையே யாக்கைகட்கு வரைந்த நாள் கழிகின்ற வாறும், கழிந்தால் உளதாய நிலையாமையும், அவை ஒரோவழிப் பிறந்த வளவிலே இறத்தலும், ஒரு கணமாயினும் நிற்குமென்பது தெளியப் படாமையும், உயிர் நீங்கியவழிக் கிடக்குமாறும், அவற்றிற்கு இறப் பும் பிறப்பும் மாறிமாறி வருமாறும், அவைதாம் உயிர்க்குரிய வுண்மையு மென்று, இவ்வாற்றால் யாக்கை நிலையாமை கூறியவாறு கண்டுகொள்க. (௪0)

---

* மணக்குடவர். † மணிமேகலை, க௬-ஆம் காதை, வரி—௨௬௭ அஎ.

அதி. ௩௫—துறவு

[அஃதாவது, புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய யாக்கையின்கண்ணும் உளதாம் பற்றினை, அவற்றது நிலையாமை நோக்கி விடுதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.]

௩௪௧. யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோத
லதனி னதனி னிலன்.

(இ - ள்.) யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் - ஒருவன் யாதொரு பொருளின் யாதொரு பொருளின் நீங்கினான்; அதனின் அதனின் நோதல் இலன் - அவன் அப்பொருளால் அப் பொருளால் துன்ப மெய்துத லிலன்.

அடுக்குக்கள் பன்மை குறித்துநின்றன. நீங்குதல் - துறத்தல். ஈண்டுத் 'துன்ப' மென்றது இம்மைக்கண் அவற்றைத் தேடுதலானும், காத்தலானும், இழத்தலானும் வருவனவும், மறுமைக்கட் பாவத்தான் வருவனவுமாய இருவகைத் துன்பங்களையுமாம். எல்லாப் பொருளையும் ஒருங்கே விடுதல் தலை. அஃதன்றி ஒரோ வொன்றாக விடினும் அவற்றான் வருந்துன்ப மிலனா மென்பது கருத்து. (௧)

௩௪௨. வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற் பால பல.

(இ - ள்.) துறந்தபின் ஈண்டு இயற்பால பல - எல்லாப் பொருள்களையுந் துறந்தால் ஒருவர்க்கு இம்மைக்கண்ணே உளவாம் முறைமையையுடைய இன்பங்கள் பல; வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க - அவ் வின்பங்களை வேண்டின், அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க.

அவ் வின்பங்களாவன: அப்பொருள்கள் காரணமாக மன மொழி மெய்கள் அலையாது நிற்றலானும், அவை நன்னெறிக்கட் சேறலானும் வருவன. இளமைக்கட் டுறந்தான் அவற்றை நெடுங் கால மெய்துமாகலின், 'உண்டாகத் துறக்க' வென்றார். 'இன்பங்க ளென்பதும் 'கால' மென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. இம்மைக்கட் டுன்பங்கள் இலவாதலே யன்றி இன்பங்க ளுளவாதலு முண் டென்பதாம். (௨)

௩௪௩. அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.

(இ - ள்.) ஐந்தன் புலத்தை அடல் வேண்டும் - வீடெய்துவார்க்குச் செவி முதலிய ஐம்பொறிகட் குரியவாய ஓசை முதலிய

ஐம்புலன்களையும் கெடுத்தல் வேண்டும்; வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு விடல் வேண்டும் - கெடுக்குங்கால் அவற்றை நுகர்தற் பொருட்டுத் தாம் படைத்த பொருண் முழுதையும் ஒருங்கே விடுதல் வேண்டும்.

'புல' மென்றது அவற்றை நுகர்தலை. அது மனத்தைத் துன்பத் தானும் பாபத்தானு மன்றி வாராத பொருள்கண் மேலல்லாது வீட்டு நெறியாகிய யோக ஞானங்களிற் செலுத்தாமையின், அதனை 'யடல் வேண்டு' மென்றும் அஃது அப் பொருள்கண்மேற் செல்லின் அந் நுகர்ச்சி விறகுபெற்ற தழல்போல் முறுகுவதல்லது அடப்படாமை யின், 'வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு' விடல்வேண்டு மென்றுங் கூறினர். (௩)

௩சச. இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து

(இ - ள்.) ஒன்று இன்மை நோன்பிற்கு இயல்பாகும் - பற்றப்படுவதொரு பொருளு மில்லாமை தவஞ் செய்வார்க்கு இயல்பாம்; உடைமை பெயர்த்து மற்றும் மயலாகும் - அஃதன்றி, ஒன்றையினு முடைமை அத் தவத்தைப் போக்குதலான், மீண்டும் மயங்குதற் கேதுவாம்.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. 'நோன்' பென்பதூஉம் 'மய' லென்பதூஉம் ஆகுபெயர். பெயர்த்தலா னென்பது திரிந்து நின்றது. நோன்பைப் பெயர்த்தலா னென வேற்றுமைப் படுத்துக் கூட்டுக. எல்லாப் பொருள்களையும் விட்டு ஒரு பொருளை விடாத வழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம் மீண்டு வந்து தவத்திற் கிடையீடாய் மனக்கலக்கஞ் செய்யுமென்பது கருத்து. இவை நான்கு பாட்டானும் என தென்னும் புறப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது. (௪)

௩சரு. மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றார்க் குடம்பு மிகை.

(இ - ள்.) பிறப்பு அறுக்கல் உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை - பிறப்பறுத்தலை மேற்கொண்டார்க்கு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பும் மிகையாம்; மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன் - ஆனபின் அதற்கு மேலே இயைபில்லனவுஞ் சில தொடர்ப்பா டுளவாதல் என்னும்!

'உடம்பெ'ன்ற பொதுமையான், உருவுடம்பும் அருவுடம்புங் கொள்ளப்படும். அவற்றுள், அருவுடம்பாவது பத்துவகை யிந்திரிய வுணர்வோடும் ஐவகை வாயுக்களோடும் காமவினை விளைவுகளோடுங்

கூடிய மனம்; இது நுண்ணுடம்பெனவும் படும். இதன்கட் பற்று நிலையாமை யுணர்ந்தது‌ணையான் விடாமையின், விடுதற்குபாயம் முன்னர்க் கூறுப.* இவ் வுடம்புகளால் துன்பம் இடையறாது வருதலை யுணர்ந்து இவற்ருெய கட்டினை இறைப்பொழுதும் பொறாது வீட்டின்கண்ணே விரைதலின், 'உடம்பு மிகை' யென்றார். இன்பத் துன்பங்களான் உயிரோடு ஒற்றுமை யெய்துதலின், இவ் வுடம்புகளும் 'யா' னெனப்படும். இதனான் அகப்பற்று விடுதல் கூறப் பட்டது. (ரு)

ருசசு. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும்.

(இ - ள்.) யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான் - தானல்லாத வுடம்பை யானென்றும் தன்னோ டியைபில்லாத பொருளை எனதென்றுங் கருதி அவற்றின்கட் பற்றுச்செய்தற் கேதுவாகிய மயக்கத்தைக் கெடுப்பான்; வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும் - வானோர்க்கும் எய்தற்கரிய வீட்டுலகத்தை யெய்தும்.

மயக்கம் - அறியாமை. அதனைக் கெடுத்தலாவது தேசிகர்பாற் பெற்ற உறுதிமொழிகளானும் யோகப்பயிற்சியானும் அவை யானென தன்மை தெளிந்து, அவற்றின்கட் பற்றை விடுதல். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. இதனான் இவ் விருவகைப் பற்றினையும் விட்டார்க்கே வீடுளதென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

ருசஎ. பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு.

(இ - ள்.) பற்றினைப் பற்றி விடாஅ தவர்க்கு - இருவகைப் பற்றினையும் இறுகப்பற்றி விடாதாரை; இடும்பைகள் பற்றி விடாஅ - பிறவித் துன்பங்கள் இறுகப்பற்றி விடா.

இறுகப் பற்றுதல் - காதல்கூர்தல். 'விடாதவர்க்' கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். இதனால் இவை விடாதவர்க்கு வீடில்லை யென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

ருசஅ. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

(இ - ள்.) தீரத் துறந்தார் தலைப்பட்டார் - முற்றத்துறந்தார் வீட்டினைத் தலைப்பட்டார்; மற்றையவர் மயங்கி வலைப்பட்டார் - அங்ஙனந் துறவாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுட்பட்டார்.

---

* குறள்-ருடு0.

'முற்றத்துறத்த'லாவது பொருள்களையும் இருவகை யுடம்பினையும் உவர்த்துப் பற்றற விடுதல். அங்ஙனந் துறவாமையாவது அவற்றுள் யாதானு மொன்றின்கட் சிறிதாயினும் பற்றுச் செய்தல். துணிபுபற்றித் 'தலைப்பட்டா' ரென்றும், பொய்ந்நெறி கண்டே பிறப்பு வலையு ளகப்படுதலின் 'மயங்கி' யென்றுங் கூறினார். (அ)

ஙூ௪கூ. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும்.

(இ - ள்.) பற்று அற்ற கண்ணே பிறப்பு அறுக்கும் - ஒருவன் இருவகைப்பற்று மற்ற பொழுதே, அப் பற்றறுதி அவன் பிறப்பை யறுக்கும்; மற்று நிலையாமை காணப்படும் - அவை யறாதபொழுது அவற்றாற் பிறந்திறந்து வருகின்ற நிலையாமை காணப்படும்.

காரணமற்ற பொழுதே காரியமும் அற்றதா முறைமைபற்றி, 'பற்றற்ற கண்ணே' யென்றார்; "அற்றது பற்றெனி—லுற்றது வீடு"* என்பதூஉம் அதுபற்றி வந்தது. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (கூ)

ஙூ௫0. பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு.

(இ - ள்.) பற்று அற்றான் பற்றினைப் பற்றுக - எல்லாப் பொருளையும் பற்றிநின்றே பற்றற்ற இறைவன் ஓதிய வீட்டு நெறியை இதுவே நன்னெறி யென்று மனத்துக் கொள்க. அப் பற்றைப் பற்றுக பற்று விடற்கு - கொண்டு, அதன்க ணுபாயத்தை அம் மனத்தாற் செய்க, விடாது வந்த பற்று விடுதற்கு.

கடவுள் வாழ்த்திற்கேற்ப ஈண்டும் பொதுவகையாற் 'பற்றற்றா' னென்றார். 'பற்றற்றான் பற்' றென்புழி ஆறாவது செய்யுட் கிழமைக்கண் வந்தது. ஆண்டு 'பற்' றென்றது பற்றப்படுவதனை. 'அதன்க ணுபாய' மென்றது தியான சமாதிகளை. 'விடாது வந்த பற்' றென்பது அநாதியாய் வரும் உடம்பிற் பற்றினை. அகப்பற்று விடுதற்கு உபாயம் இதனாற் கூறப்பட்டது. (க0)

---

* திருவாய்மொழி, உ - ஆம் திருப்பதிகம்-கு.

அதி. ௩௬—மெய்யுணர்தல்

[அஃதாவது, பிறப்பு வீடுகளையும், அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீத வையங்களானன்றி உண்மையா னுணர்தல். இதனை வடநூலார் தத்துவ ஞான மென்ப. இதுவும் 'பற்றற்றான் பற்றினைப்' பற்றியவழி உளதாவதாகலின், அக்காரண வொற்றுமை பற்றித் துறவின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

௩௫௧. **பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு**
மருளானு மாணுப் பிறப்பு.

(இ.- ள்.) பொருள் அல்லவற்றைப் பொருள் என்று உணரும் மருளான் ஆம் - மெய்ப்பொரு ளல்லவற்றை மெய்ப்பொருளென் றுணரும் விபரீத வுணர்வானே உளதாம்; மாணுப் பிறப்பு - இன்ப மில்லாத பிறப்பு.

அவ் 'விபரீத வுணர்வா' வது மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளு மில்லை யெனவும், மற்று மித் தன்மையவுஞ் சொல்லும் மயக்க நூல் வழக்குக்களை மெய்ந்நூல் வழக்கெனத் துணிதல். குற்றியை மகனென்றும், இப்பியை வெள்ளி யென்றும் இவ்வாறே ஒன்றனைப் பிறிதொன்றாகத் துணிதலும் அது. மருள், மயக்கம், விபரீத வுணர்வு, அவிச்சை என்பன ஒருபொருட்கிளவி. நரகர், விலங்கு, மக்கள், தேவ ரென்னும் நால்வகைப் பிறப்பினு முள்ளது துன்பமே யாகலின், 'மாணுப் பிறப்' பென்றார். இதனாற் 'பிறப்புத்' துன்ப மென்பதூஉம், அதற்கு முதற்காரணம் அவிச்சை யென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (க)

௩௫௨. **இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி**
மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

(இ - ள்.) மருள் நீங்கி மாசு அறு காட்சியவர்க்கு - அவிச்சையி னீங்கி மெய்யுணர்வுடைய ராயினார்க்கு; இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும் - அம் மெய்யுணர்வு பிறப்பினை நீக்கி வீட்டினைக் கொடுக்கும்.

'இருள்' நரகம்;* அஃது ஆகுபெயராய்க் காரணத்தின்மே னின்றது. 'நீங்கி' யெனத் தொடைநோக்கி மெலிந்துநின்றது; நீங்க வென்பதன் றிரிபெனினு மமையும். 'மருணீங்கி' யென்னும் வினையெச்சம் 'காட்சியவ' ரென்னுங் குறிப்பு வினைப்பெயர் கொண்டது. 'மாசறு காட்சி' யென்றது கேவல வுணர்வினை.

---

* குறள்-௧௨௧.

இதனால் வீடாவது நிரதிசய வின்ப மென்பதூஉம், அதற்கு நிமித்த காரணம் கேவலப் பொருளென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (உ)

௩௫௩. ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்து.

(இ - ள்.) ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு - ஐயத்தினின்று நீங்கி மெய்யுணர்ந்தார்க்கு; வையத்தின் வானம் நணியது உடைத்து- எய்திநின்ற நிலவுலகத்தினும் எய்தக்கடவதாய வீட்டுலகம் நணித்தாத லுடைத்து.

'ஐய'மாவது பல தலையாய வுணர்வு. அஃதாவது மறுபிறப்பும்; இருவினைப் பயனும், கடவுளும் உளவோ இலவோவென ஒன்றிற் றுணிவு பிறவாது நிற்றல்; பேய்த்தேரோ புனலோ, கயிறோ அரவோ வெனத் துணியாது நிற்பதும் அது. ஒருவாற்றாற் பிறர் மதங்களைந்து தம் மத நிறுத்தல் எல்லாச் சமய நூல்கட்கும் இயல்பாகலின்; அவை கூறுகின்ற பொருள்களுள் யாது மெய்யென நிகழு மையத்தினை யோக முதிர்ச்சியுடையார் தம் மனுபவத்தா னீக்கி மெய்யுணர்வ ராகலின், அவரை 'ஐயத்தினீங்கித் தெளிந்தா' ரென்றும், அவருக்கு அவ் வனுபவ வுணர்வு அடிப்பட்டு வரவரப் பண்டை யுலகிய லுணர்வு தூர்ந்து வருமாகலின் அதனைப் பயன்மேலிட்டு 'வையத் தின் வான நணிய துடைத்' தென்றுங் கூறினார்; கூறவே, ஐய வுணர்வும் பிறப்பிற்குக் காரணமாதல் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௫௪. ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு.

(இ - ள்.) ஐயுணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயம் இன்றே- செல்லப்படுகின்ற புலன்கள் வேறுபாட்டான் ஐந்தாகிய வுணர்வு அவற்றைவிட்டுத் தம் வயத்தாய வழியும், அதனால் பயனில்லையே யாம்; மெய்யுணர்வு இல்லாதவர்க்கு - மெய்யினை யுணர்த லில்லா தார்க்கு.

'ஐந்தாகிய வுணர்வு' மனம். அஃதெய்துதலாவது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டுத் தாரணைக்க ணிற்றல். அங்ஙன நின்றவழியும் வீடு பயவாமையின் 'பயமின்'றென்றார். சிறப்பும்மை எய்துதற் கருமை விளக்கிநின்றது. இவை யிரண்டு பாட்டானும் மெய்யுணர் வுடையார்க்கே வீடுள தென மெய்யுணர்வின் சிறப்புக் கூறப் பட்டது. (௪)

௩௫௫. எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(இ - ள்.) எப்பொருள் எத்தன்மைத்து ஆயினும் - யாதொரு பொருள் யாதோ ரியல்பிற்றாய்த் தோன்றினும்; அப்பொருள் மெய்ப் பொருள் காண்பது அறிவு - அத் தோன்றியவாற்றைக் கண்டொழி யாது அப்பொருளின்க ணின்று மெய்யாகிய பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வாவது.

பொருடோறும் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்து, நின்ற வுண்மையைக் காண்பதென்றவா றாயிற்று. அஃதாவது, "கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேஎய் மாந்தரஞ் சேர விரும்பொறை" என்றவழி அரச னென்பதோர் சாதியும், சேரமானென்பதொரு குடியும், வேழ நோக்கினை யுடையா னென்ப தோர் வடிவும், சேயென்பதோ ரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேர விரும் பொறை யென்பதோர் சிறப்புப் பெயரும், ஒரு பொருளின்கட் கற்பனையாகலின், அவ்வாறுணராது நிலமுதல் உயிரீறாகிய தத்துவங் களின் றொகுதி யென வுணர்ந்து, அவற்றை நிலமுதலாகத் தத்தம் காரணங்களு ளொடுக்கிக்கொண்டு சென்றாற் காரண காரியங்க ளிரண்டுமின்றி முடிவாய் நிற்பதனை யுணர்தலாம். 'எப்பொரு' ளென்ற பொதுமையான் இயங்கு திணையும் நிலைத்திணையுமாகிய பொருள்களெல்லாம் இவ்வாறே யுணரப்படும். இதனான் மெய் யுணர்வின திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (ரு)

நடுசு. கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி.

(இ - ள்.) ஈண்டுக் கற்று மெய்ப்பொருள் கண்டார் - இம் மக்கட் பிறப்பின்கண்ணே உபதேச மொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகர்பாற் கேட்டு அதனான் மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்தவர்; மற்று ஈண்டு வாரா நெறி தலைப்படுவர் - மீண்டு இப் பிறப்பின்கண் வாராத நெறியை யெய்துவர்.

'கற்' றென்றதனான் பலர் பக்கலினும் பலகாலும் பயிறலும், 'ஈண்' டென்றதனால் வீடுபேற்றிற்குரிய மக்கட்பிறப்பினது பெறுதற் கருமையும் பெற்றாம். 'ஈண்டு வாராநெறி' வீட்டு நெறி. வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய முதற்பொருளை உணர்தற்கு உபாயம் மூன்று; அவை கேள்வி, விமரிசம், பாவனை யென்பன. அவற்றுட் கேள்வி இதனாற் கூறப்பட்டது. (சு)

நடுஎ. ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.

(இ - ள்.) உள்ளம் ஒருதலையா ஓர்த்து உள்ளது உணரின் - அங்ஙனங் கேட்ட உபதேச மொழிப்பொருளை ஒருவனுள்ளம் அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானுந் தெளிய வாராய்ந்து, அதனான் முதற்பொருளை யுணருமாயின்; பேர்த்துப் பிறப்பு உள்ள வேண்டா - அவனுக்கு மாறிப் பிறப்புளதாக நினைக்க வேண்டா.

ஒருதலையா வோர்த்தென இயையும். அளவைகளும் பொருந்து மாறும் மேலே* யுரைத்தாம்; இதனால் விமரிசங் கூறப்பட்டது. (எ)

கூருஅ. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு.

(இ - ள்.) பிறப்பு என்னும் பேதைமை நீங்க - பிறப்பிற்கு முதற்காரணமாய அவிச்சை கெட; சிறப்பு என்னும் செம்பொருள் காண்பது அறிவு - வீட்டிற்கு நிமித்த காரணமாய செவ்விய பொருளைக் காண்பதே ஒருவர்க்கு மெய்யுணர்வாவது.

'பிறப்பென்னும் பேதைமை' யெனவும், 'சிறப்பென்னுஞ் செம்பொரு' ளெனவும், காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஐவகைக் குற்றங்களுள் அவிச்சை ஏனைய நான்கிற்குங் காரணமாத லுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்பிற்குக் காரண மாக்கிக் கூறினார். எல்லாப் பொருளினுஞ் சிறந்ததாகலால், வீடு 'சிறப்' பெனப்பட்டது. தோற்றக்கேடுக ளின்மையின் நித்தமாய், நோன்மையாற் றன்னை யொன்றுங் கலத்த லின்மையிற் றூய்தாய்த், தா னெல்லாவற்றையுங் கலந்து நிற்கின்ற முதற் பொருள் விகார மின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மைத்தாதல்பற்றி, அதனைச் 'செம் பொரு' ளென்றார். மேல்† 'மெய்ப்பொரு' ளெனவும், 'உள்ள' தெனவுங் கூறியதூஉம் இதுபற்றி யென வுணர்க. அதனைக் காண்கையாவது உயிர் தன்னவிச்சை கெட்டு அதனோடு ஒற்றுமை யுற இடைவிடாது பாவித்தல்; இதனைச் சமாதி யெனவுஞ் சுக்கிலத் தியான‡ மெனவுங் கூறுப. உயிர் உடம்பி னீங்குங் காலத்து அதனால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது, அஃது அதுவாய்த்தோன்று மென்பது எல்லா வாகமங்கட்குந் துணிபாகலின், வீடெய்துவார்க்கு அக்காலத்துப் பிறப்பிற் கேதுவாய பாவனை கெடுதற்பொருட்டுக் கேவலப் பொருளையே பாவித்தல் வேண்டுதலான், அதனை முன்னே பயிறலாய இதனின் மிக்க வுபாயமில்லை யென்பதறிக. இதனாற் பாவனை கூறப்பட்டது. (அ)

---

* உசஉ-ஆம் குறளுரை.

† இவ்வதிகாரத்தின் ரு-ஆம், எ-ஆம் குறள்கள்.

‡ சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம்-௬அரு.

௩௫௯. சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய்.*

(இ - ள்.) சார்பு உணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுகின் - ஒருவன் எல்லாப் பொருட்குஞ் சார்பாய அச் செம்பொருளை யுணர்ந்து இரு வகைப்பற்று மற ஒழுகவல்லனாயின்; சார்தரும் நோய் அழித்து மற்றுச் சார்தரா - அவனை முன் சாரக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங் கள் அவ் வுணர்வொழுக்கங்களை யழித்துப் பின் சாரமாட்டா.

ஆகுபெயராற் சாருமிடத்தையும் சார்வனவற்றையுஞ் 'சார்' பென்றார். ஈண்டு 'ஒழுக்க' மென்றது யோக நெறி யொழுகுதலை. அஃது இயமம், நியமம், இருப்பு, உயிர்நிலை, மனவொருக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதி யென எண்வகைப்படும். அவற்றின் பரப்பெல்லாம் ஈண் டுரைப்பிற் பெருகும்;† யோக நூல்களுட் காண்க. 'மற்றுச் சார்தரா' வென வினையும்: சாரக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்களாவன பிறப்பு அநாதியாய் வருதலின் உயிரான் அளவின்றி யீட்டப்பட்ட வினைகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புக ளான் அநுபவித்தனவும், பிறந்த வுடம்பான் முகந்து நின்றனவு மொழியப் பின்னு மநுபவிக்கக் கடவனவாய்க் கிடந்தன. அவை விளக்கின்முன் னிருள்போல் ஞான யோகங்களின் முன்னர்க் கெடுதலான், 'அழித்துச் சார்தரா' வென்றார். இதனை ஆருகதர் உவர்ப்பென்ப. பிறப்பிற்குக் காரணமாகலான், நல்வினைப் பயனும்‡ 'நோ' யெனப்பட்டது. மேன்மூன் றுபாயத்தானும் பரம்பொருளை யுணரப் பிறப்பறு மென்றார். அஃதறும்வழிக் கிடந்த துன்பங்க ளெல்லாம் என்செய்யு மென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவை ஞான யோகங்களின் முதிர்ச்சியுடைய வுயிரைச் சாரமாட்டாமை யானும் வேறு சார்பின்மையானும் கெட்டுவிடு மென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௯)

௩௬௦. காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
னாமங் கெடக்கெடு நோய்.

(இ - ள்.) காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன் நாமம் கெட - ஞான யோகங்களின் முதிர்ச்சி யுடையார்க்கு விழைவு, வெறுப்பு, அவிச்சை யென்னு மிக் குற்றங்கண் மூன்றனுடைய பெயருங்கூடக் கெடுதலான்; நோய் கெடும் - அவற்றின் காரியமாய வினைப்பயன்கள் உளவாகா.

---

* திருக்களிற்றுப்படியார்-௩௪.

† தொல். பொருள். புறத்திணையியல், சூ. ௭௫, நச்சினார்க்கினிய ருரை. ‡ குறள் ௫-ன் உரை.

அநாதியாய அவிச்சையும், அதுபற்றி யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அதுபற்றி எனக் கிது வேண்டுமென்னும் அவாவும், அது பற்றி அப் பொருட்கட் செல்லு மாசையும், அதுபற்றி அதன் மறுதலைக்கட் செல்லுங் கோபமு மென வடநூலார் குற்ற மைந் தென்றார். இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அவிச்சைக்கண்ணும் அவாவுதல் ஆசைக்கண்ணு மடங்குதலான், 'மூன்'றென்றார். இடையறாத ஞான யோகங்களின் முன்னர் இக் குற்றங்கண் மூன்றுங் காட்டுத்தீ முன்னர்ப் பஞ்சுத்துய்போலு மாகலின், அம் மிகுதி தோன்ற 'இவை மூன்ற னாமங் கெட' வென்றார். இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. 'கெட' வென்பது எச்சத்திரிவு. 'நோ' யென்பது சாதி யொருமை. காரணமாய அக் குற்றங்களைக் கெடுத்தார் காரியமாகிய இருவினைகளைச் செய்யாமையின், அவர்க்கு வரக்கடவ துன்பங்களு மில்லை யென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. முன் கிடந்த துன்பங்களும் மேல் வரக்கடவு துன்பங்களு மிலவாதல் மெய்யுணர்வின் பயனாகலின், இவை யிரண்டு பாட்டும் இவ் வதிகாரத்தவாயின. இவ்வாற்றானே மெய்யுணர்ந்தார்க்கு நிற்பன எடுத்த வுடம்பும் அது கொண்ட வினைப்பயன்களுமே யென்பது பெற்றாம். (௩0)

அதி. ௩௭—அவாவறுத்தல்

[அஃதாவது, முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்பறுத்தார்க்கு நடுவு நின்ற உடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயன்களும் நின்றமையின், வேதனைபற்றி ஒரோவழித் துறக்கப்பட்ட புலன்கண்மேற் பழைய பயிற்சிவயத்தான் நினைவு செல்லுமன்றே; அந் நினைவும் அவிச்சை யெனப் பிறவிக்கு வித்தாமாகலின், அதனை இடைவிடாது மெய்ப்பொரு ளுணர்வா னறுத்தல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௬௧. அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து.

(இ - ள்.) எல்லா உயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் தவாஅப் பிறப்பு ஈனும் வித்து - எல்லா வுயிர்கட்கும் எக்காலத்தும் கெடாது வருகின்ற பிறப்பினை விளைவிக்கும் வித்து; அவா என்ப-அவா வென்று சொல்லுவர் நூலோர்.

உடம்பு நீங்கிப் போங்காலத்து அடுத்த வினையும், அது காட்டுங் கதி நிமித்தங்களும், அக் கதிக்க ணவாவும், உயிரின்கண் முறையே வந்துதிப்ப, அறிவை மோகம் மறைப்ப, அவ் வுயிரை அவ் வவா அக் கதிக்கட்கொண்டு செல்லுமாகலான், அதனைப் 'பிறப்பீனும் வித்'

தென்றும், கதிவயத்தா னுளதாய அவ்வுயிர் வேறுபாட்டினும் அவை தன்மை திரியும் உற்சர்ப்பிணி அவசர்ப்பிணி யென்னுங் காலவேறு பாட்டினும் அது வித்தாதல் வேறுபடாமையின் 'எல்லா வுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்று' மென்றும்; இஃது எல்லாச் சமயங்கட்கு மொத்த லான் 'என்ப' வென்றுங் கூறினர். இதனாற் பிறப்பிற்கு அவா வித்தாதல் கூறப்பட்டது. (௧)

௩௬௨. வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.*

(இ - ள்.) வேண்டுங்கால் பிறவாமை வேண்டும் - பிறப்புத் துன்பமாதலறிந்தவன் ஒன்றை வேண்டிற் பிறவாமையை வேண்டும்; அது வேண்டாமை வேண்ட வரும் - அப் பிறவாமைதான் ஒரு பொருளையும் அவாவாமையை வேண்ட அவனுக்குத் தானே யுண்டாம்.

அநாதியாகத் தான் பிறப்புப் பிணி மூப் பிறப்புக்களாற் றுன்ப முற்று வருகின்றமையை யுணர்ந்தவனுக்கு ஆசை இன்பத்தின் கண்ணே யாகலிற் பிறவாமையை 'வேண்டு'மென்றும், ஈண்டைச் சிற்றின்பங் கருதி ஒருபொருளை யவாவின் அது 'பிறப்பீனும் வித்' தாய்ப் பின்னும் முடிவில்லாத துன்பமே விளைத்தலின், அது 'வேண் டாமை வேண்ட வரு' மென்றுங் கூறினர். பிறவாமையின் சிறப்புக் கூறிப் பின் அது வரும்வழி கூறத் தொடங்குகின்றமையின், 'மற்று' வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (௨)

௩௬௩. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டு மஃதொப்ப தில்.

(இ-ள்.) வேண்டாமை அன்ன விழு செல்வம் ஈண்டு இல்லை- ஒரு பொருளையும் அவாவாமையை யொக்கும் விழுமிய செல்வம் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகின்க ணில்லை; ஆண்டும் அஃது ஒப்பது இல் - இனி அவ்வளவே யன்று, கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின் கண்ணும் அதனை யொப்பதில்லை.

மக்கள் செல்வமும் தேவர் செல்வமும் மேன்மேலுக்கக் கீழாத லுடைமையின், தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை 'விழுச் செல்வ' மென்றும், அதற்கு இரண்டுலகினு மொப்ப தின்மையின் 'அஃதொப்ப தில்லை' யென்றுங் கூறினர். ஆகமவளவை போலாது காட்சியளவையான் எல்லாரானுந் தெளியப்படுதலின் மக்கள் செல் வம் வகுத்து முற்கூறப்பட்டது. பிறவாமைக்கு வழியா மெனவும்,

---

*திருக்களிற்றுப்படியார்-௪௦.

விழுச்செல்வமா மென்வும், வேண்டாமையின் சிறப்பு இவ் விரண்டு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (க)

கூசச. தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்டா வரும்.

(இ - ள்.) தூஉய்மை என்பது அவா வின்மை - ஒருவர்க்கு வீடென்று சொல்லப்படுவது அவா வில்லாமை; அது வாய்மை வேண்ட வரும் - அவ் வவா வில்லாமைதான் மெய்ம்மையை வேண்டத் தானே யுண்டாம்.

வீடாவது உயிர் அவிச்சை முதலிய மாசு நீங்குதலாகலின், அதனைத் 'தூய்மை' யென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் 'தூய்மை யென்ப தவாவின்மை' யென்றும், மெய்ம்மையுடைய பரத்தை ஆகுபெயரான் மெய்ம்மை யென்றுங் கூறினார். 'மற்று' மேலையதுபோல வினைமாற்றின்கண் வந்தது. வேண்டுதல், இடைவிடாது பாவித்தல். அவாவறுத்தல், வீட்டிற்குப் பரம்பரையானன்றி நேரே யேதுவென்பதூஉம் அது வரும்வழியும் இதனாற் கூறப்பட்டன. (ச)

கூசரு. அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றார் மற்றையா
ரற்றாக வற்ற திலர்.

(இ - ள்) அற்றவர் என்பார் அவா அற்றார் - பிறவி யற்றவரென்று சொல்லப்படுவார் அதற்கு நேரே யேதுவாகிய அவா வற்றவர்கள்; மற்றையார் அற்றாக அற்றது இலர் - பிற வேதுக்களற்று அஃதொன்று மாறாதவர்கள், அவற்றால் சில துன்பங்களற்றதல்லது அவர்போற் பிறவி யற்றிலர்.

இதனால்-அவா வறுத்தாரது சிறப்பு விதிமுகத்தானும் எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறப்பட்டது. (ரு)

கூசசு. அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோரு மவா.

(இ - ள்.) ஒருவனை வஞ்சிப்பது அவா-மெய்யுணர்ந்த வீறாகிய காரணங்களெல்லா மெய்தி அவற்றான் வீடெய்தற்பாலனாய ஒருவனை மறவி வழியாற் புகுந்து பின்னும் பிறப்பின்கண்ணே வீழ்த்துக் கெடுக்க வல்லது அவா, அஞ்சுவதே அறன் - ஆகலான், அவ் வவாவை அஞ்சிக் காப்பதே துறவறமாவது.

'ஒரு' மென்பன அசைநிலை. அநாதியாய்ப் போந்த அவா, ஒரோவழி வாய்மை வேண்டலை யொழிந்து பராக்காற் காவானாயின், அஃ

திடமாக அவனறியாமற் புகுந்து பழைய விபற்கையாய் நின்று பிறப் பினை யுண்டாக்குதலான், அதனை 'வஞ்சிப்ப' தென்றார். காத்தலாவது வாய்மைவேண்டலை இடைவிடாது பயின்று அது செய்யாமற் பரிகரித்தல். இதனால் அவாவின் குற்றமும் அதனைக் காப்பதே அற மென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (சு)

நுசுஎ. அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றான் வரும்.

(இ - ள்.) அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின்-ஒருவன் அவாவினை யஞ்சித் துவரக் கெடுக்க வல்லனாயின், தவா வினை தான் வேண்டும் ஆற்றான் வரும் - அவனுக்குக் கெடாமைக் கேதுவாகிய வினை தான் விரும்பு நெறியானே யுண்டாம்.

கெடாமை பிறவித் துன்பங்களா னழியாமை. அதற்கேது வாகிய வினையென்றது மேற்சொல்லிய துறவறங்களை. 'வினை' சாதி யொருமை. 'தான் விரும்பு நெறி' மெய்வருந்தா நெறி. 'அவாவினை' முற்ற வறுத்தானுக்கு வேறறஞ் செய்ய வேண்டா; செய்தனவெல் லாம் அறமா மென்பது கருத்து. இதனால் அவா வறுத்தற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

நுசுஅ. அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்பமஃ துண்டேற்
றவாஅது மேன்மேல் வரும்.

(இ - ள்.) அவா இல்லார்க்குத் துன்பம் இல்லாகும் - அவா வில்லாதார்க்கு வரக்கடவ தொரு துன்பமு மில்லை; அஃது உண் டேல் தவாஅது மேன்மேல் வரும் - ஒருவற்குப் பிற காரணங்க ளெல்லாமின்றி அஃதொன்று முண்டாயின், அதனானே எல்லாத் துன்பங்களும் முடிவின்றி இடைவிடாமல் வரும்.

உடம்பு முகந்து நின்ற துன்பம் முன்பே செய்துகொண்டதாக லின், ஈண்டுத் 'துன்ப' மென்றது இதுபொழுது அவாவாற் செய்து கொள்வனவற்றை. 'தவாஅது மேன்மேல் வரு' மென்றதனான் மூவகைத் துன்பங்களு மென்பது பெற்றாம். இதனால் அவாவே துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

நுசுசு. இன்ப மிடையறா தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்.

(இ - ள்.) அவா என்னும் துன்பத்துள் துன்பம் கெடின் - அவாவென்று சொல்லப்படுகின்ற மிக்க துன்பம் ஒருவற்குக் கெடு

மாயின்; ஈண்டும் இன்பம் இடையறாது-அவன் வீடுபெற்ற வழியே யன்றி உடம்போடு நின்ற வழியும் இன்ப மிடையறாது.

'துன்பத்துட் டுன்பம்' எனைத் துன்பங்களெல்லாம் இன்பமாக வருந் துன்பம். விளைவின்கண்ணே யன்றித் தோற்றத்தின்கண்ணுந் துன்பமாகலின், இவ்வாறு கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து 'அவா வென்னுந் துன்பத்துட்டுன்ப' மென்றும், அது கெட்டார்க்கு மனந் தடுமாறாது நிரம்பி நிற்றலான், 'ஈண்டு மின்ப மிடையறா' தென்றுங் கூறினார். இனி 'ஈண்டு' மென்பதற்குப் பெருகுமென் றுரைப்பாரு முளர்.* இதனால் அவாவறுத்தார் வீட்டின்பம் உடம்பொடு நின்றே எய்துவரென்பது கூறப்பட்டது.

௩௭0. ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும்.

(இ - ள்.) ஆரா இயற்கை அவா நீப்பின் - ஒருகாலும் நிரம்பாத வியல்பினையுடைய அவாவினை ஒருவன் நீக்குமாயின்; அந்நிலையே பேரா இயற்கை தரும் - அந் நீப்பு அவனுக்கு அப்பொழுதே எஞ்ஞான்றும் ஒரு நிலைமையனா மியல்பைக் கொடுக்கும்.

'நிரம்பா'மையாவது தாமே யன்றித் தம் பயனும் நிலையாமையின் வேண்டாதனவாய பொருள்களை வேண்டி மேன்மேல் வளர்தல். அவ் வளர்ச்சிக்கு அளவின்மையின், நீத்தலே தக்கதென்பது கருத்து. களிப்புக் கவர்ச்சிகளும் பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்களும் முதலாயினவின்றி உயிர் நிரதிசய வின்பத்ததாய் நிற்றலின், வீட்டினைப் 'பேரா வியற்கை' யென்றும், அஃது அவா நீத்தவழிப் பெறுதல் ஒருதலையாகலின் அந்நிலையே 'தரு' மென்றுங் கூறினார். "நன்றாய் ஞானங் கடந்துபோய் நல்லிந் திரிய மெல்லாமீர்த்—தொன்றாய்க் கிடந்த வரும்பெரும்பா ழுலப்பிலதனை யுணர்ந்துணர்ந்து—சென்றாங் கின்பத் துன்பங்கள் செற்றுக் களைந்து பசையற்றா—லன்றே யப்போ தேவீடு மதுவே வீடு வீடாமே"† என்பதும் இக்கருத்தே பற்றி வந்தது. இந் நிலைமை யுடையவனை வடநூலார் சீவன்முத்தனென்ப. இதனால் வீடாவது இதுவென்பதூஉம், அஃது அவா வறுத்தார்க்கு அப்பொழுதே யுளதா மென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (௧0)

துறவறவியல் முற்றிற்று.

---

* மணக்குடவர். † திருவாய்மொழி, எ௮-ஆம் திருப்பதிகம்-சு

௩. ஊழியல்

இவ்வாற்ருன் இம்மை மறுமை வீடென்னு மூன்றனையும் பயத்தற் சிறப்புடைத்தாய அறங் கூறினர்; இனிப் பொருளு மின்பமுங் கூறுவார். அவற்றின் முதற்காரணமாகிய ஊழின்வலி கூறுகின்ருர்.

அதி. ௩௮—ஊழ்

[அஃதாவது, இருவினைப்பயன் செய்தவனையே சென்றடைதற் கேதுவாகிய நியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதி யென்பன ஒருபொருட்கிளவி. இது பொருளின் பங்க ளிரண்டற்கும் பொதுவாய், ஒன்றனுள் வைக்கப்படாமை யானும், மேற்கூறிய அறத்தோ டியைபுடைமையானும், அதன திறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.]

௩எக. **ஆகூழாற் ரோன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்**
போகூழாற் ரோன்று மடி.

(இ - ள்.) கைப்பொருள் ஆகு ஊழால் அசைவின்மை தோன்றும் - ஒருவற்குக் கைப்பொருளாதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் முயற்சி யுண்டாம்; போகு ஊழால் மடி தோன்றும்-அஃது தழிதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் மடியுண்டாம்.

'ஆகூழ்' 'போகூ' ழென்னும் வினைத்தொகைகள் எதிர்காலத்தான் விரிக்கப்பட்டுக் காரணப் பொருளவாய் நின்றன. அசைவு - மடி. பொருளி னுக்க வழிவுகட்குத் துணைக்காரணமாகிய முயற்சி மடிகளையுந் தானே தோற்றுவிக்கு மென்பது கருத்து. (க)

௩எஉ. **பேதைப் படுக்கு மிழவூ ழறிவகற்று**
மாகலூ ழுற்றக் கடை.

(இ - ள்.) இழவு ஊழ் (உற்றக்கடை) அறிவு பேதைப் படுக்கும் - ஒருவனுக்கு எல்லா வறிவு முளவாயினும் கைப்பொருளிழத்தற் கேதுவாகிய ஊழ் வந்துற்ற விடத்து அஃது அதனைப் பேதையாக்கும்; ஆகல் ஊழ் உற்றக் கடை அகற்றும் - இனி அவ னறிவு சுருங்கி யிருப்பினும் கைப்பொருளாதற் கேதுவாகிய ஊழ் வந்துற்ற விடத்து அஃததனை விரிக்கும்.

'கைப்பொரு' ளென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. 'இழவூழ்' 'ஆகலூ' ழென்பன விரண்டும் வேற்றுமைத் தொகை.

'உற்றக்கடை' யென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. இயற்கையா னய வறிவையும் வேறுபடுக்கு மென்பதாம். (உ)

௩௭௩. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
னுண்மை யறிவே மிகும்.

(இ - ள்.) நுண்ணிய நூல் பல கற்பினும் - பேதைப்படுக்கு மூழுடையா னொருவன் நுண்ணிய பொருள்களை யுணர்த்தும் நூல் பலவற்றையுங் கற்றானாயினும்; மற்றும் தன் உண்மை யறிவே மிகும்- அவனுக்குப் பின்னுந் தன் னூழானாகிய பேதைமை யுணர்வே மேற்படும்.

பொருளி 'னுண்மை' நூலின்மே லேற்றப்பட்டது. 'மேற் படுதல்' கல்வி யறிவைப் பின்னிரங்குதற்காக்கிச் செயலுக்குத் தான் முற்படுதல். "காதன் மிக்குழிக் கற்றவுங் கைகொடா—வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால்"* என்பது மது. செயற்கையானய வறிவையுங் கீழ்ப்படுத்து மென்பதாம். (௩)

௩௭௪. இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு.

(இ - ள்.) உலகத்து இயற்கை இரு வேறு - உலகத்து ஊழினா னய வியற்கை இரண்டு கூறு; திருவேறு தெள்ளிய ராதலும் வேறு - ஆதலாற் செல்வமுடையராதலும் வேறு அறிவுடையராதலும் வேறு.

செல்வத்தினைப் படைத்தலுங் காத்தலும் பயன்கோடலும் அறி வுடையார்க் கல்ல தியலா வன்றே; அவ்வாறன்றி அறிவுடையார் வறியராகவும் ஏனையார் செல்வராகவுங் காண்டலான், அறிவுடைய ராதற் காகு மூழ் செல்வமுடையராதற் காகாது; செல்வமுடைய ராதற் காகு மூழ் அறிவுடையராதற் காகா தென்றதாயிற்று. ஆகவே, செல்வஞ் செய்யுங்கால் அறிவாகிய துணைக்காரணமும் வேண்டா வென்பது பெற்றாம். (௪)

௩௭௫. நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு.

(இ - ள்.) செல்வம் செயற்கு - செல்வத்தை யாக்குதற்கு; நல்லவை எல்லாம் தீயவாம் - நல்லவை யெல்லாந் தீயவாய் அழிக்கும்; தீயவும் நல்லவாம் - அதுவே யன்றித் தீயவை தாமும் நல்லவாய் ஆக்கும், ஊழ் வயத்தான்.

* சீவகசிந்தாமணி, கனகமாலையாரிலம்பகம்-எசு.

'நல்லவை' 'தீயவை' யென்பன காலமும், இடனும், கருவியும், தொழிலும் முதலாயவற்றை. 'ஊழா' னென்பது அதிகாரத்தாற் பெற்றும். அழிக்குமூ ழுற்றவழிக் கால முதலிய நல்லவாயினும் அழியும்; ஆக்குமூ ழுற்றவழி அவை தீயவாயினும் ஆகுமென்ப தாயிற்று. ஆகவே, கால முதலிய துணைக்காரணங்களையும் வேறு படுக்குமென்பது பெற்றும். (ரு)

ங௭சு. பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம.

(இ - ள்.) பால் அல்ல பரியினும் ஆகாவாம் - தமக் கூழல்லாத பொருள்கள் வருந்திக் காப்பினும் தம்மிடத்து நில்லாவாம்; தம உய்த்துச் சொரியினும் போகா - ஊழாற் றமவாய பொருள்கள் புறத்தே கொண்டுபோய்ச் சொரிந்தாலும், தம்மை விட்டுப் போகா.

பொருள்களி னிலையும் போக்கும் ஊழினு னாவதல்லது காப் பிகழ்ச்சிகளா னாகா வென்பதாம். இவை யாறு பாட்டானும் பொருட்குக் காரணமாய ஊழின் வலி கூறப்பட்டது. (சு)

ங௭௭. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது.

(இ - ள்.) கோடி தொகுத்தார்க்கும் - ஐம்பொறிகளான் நுகரப்படும் பொருள்கள் கோடியை முயன்று தொகுத்தார்க்கும்; வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் துய்த்தல் அரிது - தெய்வம் வகுத்த வகையா னல்லது நுகர்த லுண்டாகாது.

ஒருயிர் செய்த வினையின் பயன் பிறிதோ ருயிரின்கட் செல்லாமல் அவ் வுயிர்க்கே வகுத்தலின், 'வகுத்தா' னென்றார். "இசைத் தலு முரிய வேறிடத் தான"* என்பதனுன் உயர்திணையாயிற்று. படையாதார்க்கே யன்றிப் படைத்தார்க்கு† மென்றமையால், உம்மை எச்சவும்மை. வெறு முயற்சிக‡ளாற் பொருள்களைப் படைத்த லல்லது நுகர்தலாகாது; அதற்கு ஊழ் வேண்டு மென்பதாயிற்று. (எ)

ங௭அ. துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா ருறற்பால
வூட்டா கழியு மெனின்.

(இ - ள்.) துப்புரவு இல்லார் துறப்பார் - வறுமையா னுகர்ச்சி யில்லாதார் துறக்குங் கருத்துடையராவர்; உறற்பால ஊட்டா

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம்-௫௧.
† தொகாதார்க்கே யன்றித் தொகுத்தார்க்கும் என்றும் பாடம்.
‡ இலக்கணக்கொத்து, வினையியல் பதினேழாஞ் சூத்திரவுரை.

'நல்லவை' 'தீயவை' யென்பன காலமும், இடனும், கருவியும், தொழிலும் முதலாயவற்றை. 'ஊழா' னென்பது அதிகாரத்தாற் பெற்றாம். அழிக்குமூ ழுற்றவழிக் கால முதலிய நல்லவாயினும் அழியும்; ஆக்குமூ ழுற்றவழி அவை தீயவாயினும் ஆகுமென்ப தாயிற்று. ஆகவே, கால முதலிய துணைக்காரணங்களையும் வேறு படுக்குமென்பது பெற்றாம். (ரு)

ருளசு. பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம.

(இ - ள்.) பால் அல்ல பரியினும் ஆகாவாம் - தமக் கூழல்லாத பொருள்கள் வருந்திக் காப்பினும் தம்மிடத்து நில்லாவாம்; தம உய்த்துச் சொரியினும் போகா - ஊழாற் றமவாய பொருள்கள் புறத்தே கொண்டுபோய்ச் சொரிந்தாலும், தம்மை விட்டுப் போகா.

பொருள்களி னிலையும் போக்கும் ஊழினா லாவதல்லது காப்பிகழ்ச்சிகளா னாகா வென்பதாம். இவை யாறு பாட்டானும் பொருட்குக் காரணமாய ஊழின் வலி கூறப்பட்டது. (சு)

ருளஎ. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது.

(இ - ள்.) கோடி தொகுத்தார்க்கும் - ஐம்பொறிகளான் நுகரப்படும் பொருள்கள் கோடியை முயன்று தொகுத்தார்க்கும்; வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் துய்த்தல் அரிது - தெய்வம் வகுத்த வகையா னல்லது நுகர்த லுண்டாகாது.

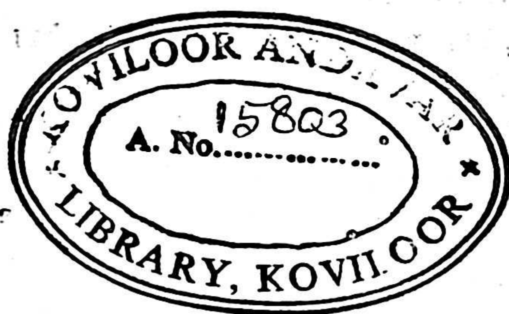
ஓருயிர் செய்த வினையின் பயன் பிறிதோ ருயிரின்கட் செல்லாமல் அவ் வுயிர்க்கே வகுத்தலின், 'வகுத்தா' னென்றார். "இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தான"* என்பதனான் உயர்திணையாயிற்று. படையாதார்க்கே யன்றிப் படைத்தார்க்கு† மென்றமையால், உம்மை எச்சவும்மை. வெறு முயற்சிக‡ளாற் பொருள்களைப் படைத்த ல்லது நுகர்தலாகாது; அதற்கு ஊழ் வேண்டு மென்பதாயிற்று. (எ)

ருளஅ. துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா ருறற்பால
வூட்டா கழியு மெனின்.

(இ - ள்.) துப்புரவு இல்லார் துறப்பார் - வறுமையா னுகர்ச்சி யில்லாதார் துறக்குங் கருத்துடையராவர்; உறற்பால ஊட்டா

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம்-ருக.
† தொகாதார்க்கே யன்றித் தொகுத்தார்க்கும் என்றும் பாடம்.
‡ இலக்கணக்கொத்து, வினையியல் பதினேழாஞ் சூத்திரவுரை.

KOVILOOR ANDAVAR
A. No. 15803
LIBRARY, KOVILOOR

உ. பொருட்பால்

க. அரசியல்

இனி, இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாய பொரு ளின்பங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய பொருள் கூறுவா னெடுத்துக்கொண்டார். அது தன் றனைக்காரணமாய அரசனீதி கூறவே யடங்கும். அரச னீதியாவது காவலை நடாத்து முறைமை. அதனை அரசியல், அங்க வியல், ஒழிபியல் லென மூவகைப்படுத்து, மலர்தலை யுலகிற் குயி ரெனச் சிறந்த அரசன தியல்பு இருபத்தைந் ததிகாரத்தாற் கூறு வான் றொடங்கி, முதற்கண் இறைமாட்சி கூறுகின்றார்.

அதி. ௩௯—இறைமாட்சி

[அஃதாவது, அவன்றன் நற்குண நற்செய்கைகள். உலகபால ருருவாய் நின்று உலகங்காத்தலின், 'இறை' யென்றார்; "திரு வுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமாலைக் கண்டேனே யென் னும்"* என்று பெரியாரும் பணித்தார்.]

௩௮௧. படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு.

(இ - ள்.) படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும் உடையான் - படையுங் குடியுங் கூழும் அமைச்சும் நட்பும் அரணு மென்று சொல்லப்பட்ட ஆறங்கங்களையு முடையவன்; அரசருள் ஏறு - அரசருள் ஏறு போல்வான்.

ஈண்டுக் 'குடி' யென்றது அதனையுடைய நாட்டினை; 'கூ' ழென்றது அதற் கேதுவாய பொருளை. அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பென்பதே முறையாயினும், ஈண்டுச் செய்யு ளிணக்கிப் பிறழவைத்தார். 'ஆறுமுடையா' னென்றதனால், அவற் றுள் ஒன்றில்வழியும் அரசனீதி செல்லா தென்பது பெற்றாம்; வட நூலார் இவற்றிற்கு அங்க மெனப் பெயர்கொடுத்ததூஉம் அது நோக்கி. 'ஏ' றென்பது உபசார வழக்கு. இதனால் அரசற் கங்க

* திருவாய்மொழி, ௩௪-ஆம் திருப்பதிகம் - அ.

மாவன இவையென்பதூஉம் இவை மூற்றுமுடைமையே அவன் வெற்றிக் கேதுவென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (க)

௩அ௨. அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு.

(இ - ள்.) வேந்தற்கு இயல்பு - அரசனுக் கியல்பாவது; அஞ்சாமை ஈகை அறிவு ஊக்கம் இந் நான்கும் எஞ்சாமை - திண்மையும் கொடையும் அறிவும் ஊக்கமு மென்னும் இந்நான்கு குணமும் இடைவிடாது நிற்றல்.

'ஊக்கம்' வினைசெய்தற்கண் மனவெழுச்சி. இவற்றுள் 'அறிவு' ஆறங்கத்திற்கு முரித்து; 'ஈகை' படைக்குரித்து; ஏனைய வினைக் குரிய. உயிர்க்குணங்களுள் ஒன்று தோன்ற ஏனைய வடங்கி வரும்; அவற்றுள் இவை யடங்கின், அரசற்குக் கெடுவன பலவா மாகலின், இவை எப்பொழுதுந் தோன்றிநிற்றல் இயல்பாக வேண்டுமென்பார், 'எஞ்சாமை வேந்தற் கியல்' பென்றார். (௨)

௩அ௩. °தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்று
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு.

(இ - ள்.) நிலன் ஆள்பவற்கு-நிலத்தினை யாளுந் திருவுடையாற்கு; தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம் மூன்றும் நீங்கா - அக் காரியங்களில் விரைவுடைமையும் அவை யறிதற்கேற்ற கல்வி யுடைமையும் ஆண்மை யுடைமையுமாகிய இம் மூன்று குணமும் ஒருகாலும் நீங்கா.

கல்வியது கூறுபாடு முன்னர்க் கூறப்படும்.* 'ஆண்மை'யாவது ஒன்றனையும் பாராது கடிதிற் செய்வதாகலின்,' அஃது ஈண்டு உபசார வழக்காற் 'றுணி'வெனப்பட்டது. உம்மை இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை. இவற்றுட் 'கல்வி' ஆறங்கத்திற்கு முரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. 'நீங்கா' வென்பதற்கு மேலெஞ்சாமைக் குரைத்தாங் குரைக்க. (௩)

௩அ௪. அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு.

(இ - ள்.) அறன் இழுக்காது - தனக்கோதிய அறத்தின் வழுவா தொழுகி; அல்லவை நீக்கி - அறனல்லவை தன்னாட்டின் கண்ணும் நிகழாமற் கடிந்து; மறன் இழுக்கா மானம் உடையது அரசு - வீரத்தின் வழுவாத தாழ்வின்மையினை யுடையான் அரசன்.

* அதி. ௪௦.

அவ் 'வற'மாவது ஓதல், வேட்டல், ஈத லென்னும் பொதுத் தொழிலினும், படைக்கலம் பயிறல், பல்லுயிரோம்பல், பகைத்திறந் தெறுத லென்னுஞ் சிறப்புத்தொழிலினும் வழுவாது நிற்றல். "மாண்ட—வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்"* என்பதனால் இவ் வறம் பொருட்குக் காரணமாத லறிக. 'அல்லவை' கொலை, களவு முதலாயின. குற்றமாய மானத்தி னீக்குதற்கு,† 'மறனிழுக்கா மான' மென்றார்; அஃதாவது "வீறின்மையின் விலங்காமென மத வேழமு மெறியா—னேறுண்டவர் நிகராயினும் பிறர்மிச்சிலென் றெறியான்-மாறன்மையின் மறம்வாடுமென் றிளையாரையு மெறியா-ஞறன்மையின் முதியாரையு மெறியானயி லுழவன்"‡ எனவும்; "அழியுநர் புறக்கொடை யயில்வே லோச்சான்"§ எனவுஞ் சொல்லப் படுவது. 'அரசு' அரசனது தன்மை; அஃது உபசார வழக்கால் அவன்றன்மே னின்றது. (ச)

௩அரு. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு.

(இ - ள்.) இயற்றலும்-தனக்குப் பொருள்கள் வரும் வழிகளை மேன்மே லுளவாக்கலும்; ஈட்டலும் - அங்ஙனம் வந்தவற்றை ஒரு வழித் தொகுத்தலும்; காத்தலும் - தொகுத்தவற்றைப் பிறர் கொள் ளாமற் காத்தலும்; காத்த வகுத்தலும் - காத்தவற்றை அறம் பொரு ளின்பங்களின் பொருட்டு விடுத்தலும்; வல்லது அரசு - வல்லவனே அரசன்.

'ஈட்டல்' 'காத்தல்' 'வகுத்த' லென்றவற்றிற்கேற்ப 'இயற்ற' லென்பதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. 'பொருள்க' ளாவன மணி, பொன், நெல் முதலாயின. அவை 'வரும் வழிக' ளாவன பகைவரை யழித்தலும், திறைகோடலும், தன்னாடு தலை யளித்தலும் முதலாயின. 'பிற' ரென்றது பகைவர், கள்வர், சுற்றத் தார், வினைசெய்வார் முதலாயினர். கடவுளர், அந்தணர், வறியோ ரென் றிவர்க்கும் புகழிற்குங் கொடுத்தலை அறப்பொருட்டாகவும்; யானை, குதிரை, படை, நாடு, அரணென் றிவற்றிற்கும் பகையொடு கூடலிற் பிரிக்கப்படுவார்க்குந் தன்னிற் பிரிதலிற் கூட்டப்படுவார்க் குங் கொடுத்தலைப் பொருட்பொருட்டாகவும்; மண்டபம், வாவி, செய்குன்று, இளமரக்கா முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களா னுகர் வனவற்றிற்குங் கொடுத்தலை இன்பப் பொருட்டாகவுங் கொள்க.

---

* புறநானூறு - ருரு. † சஙஉ - ஆம் குறளுரை.

‡ சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம் - கசுO.

§ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சி - உO.

'இயற்றன்' முதலிய தவறாமற் செய்தல் அரிதாகலின், 'வல்ல' தென்றார். இவை நான்கு பாட்டானும் மாட்சியே கூறப்பட்டது. (ரு)

௩௮௬. காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன்
மீக்கூறு மன்ன னிலம்.

(இ - ள்.) காட்சிக்கு எளியன் - முறை வேண்டினார்க்குங் குறை வேண்டினார்க்குங் காண்டற் கெளியனாய், கடுஞ் சொல்லன் அல்லனேல் - யாவர்மாட்டுங் கடுஞ்சொல்ல னல்லனு மாயின்; மன்னன் நிலம் மீக்கூறும் - அம் மன்னனது நிலத்தை எல்லா நிலங்களினும் உயர்த்துக் கூறும் உலகம்.

'முறை வேண்டினார்' வலியரா னலி வெய்தினார். 'குறை வேண்டினார்' வறுமையுற்றிரந்தார். 'காண்டற்கெளி'மையாவது பேரத்தாணிக்கண் அந்தணர் சான்றோ ருள்ளிட்டாரோடு செவ்வியுடையனா யிருத்தல். 'கடுஞ்சொல்' கேள்வியினும், வினையினுங் கடியவாய சொல். நிலத்தை மீக்கூறு மெனவே, மன்னனை மீக்கூறுதல் சொல்ல வேண்டாவாயிற்று. 'மீக்கூறு'தல் இவன் காக்கின்ற நாடு, பசி பிணி பகை முதலிய வின்றி யாவர்க்கும் பேரின்பந் தருதலிற் றேவருலகினும் நன்றென்றல். 'உலக' மென்னு மெழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது. (சு)

௩௮௭. இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலாற்
றான்கண் டனைத்திவ் வுலகு.

(இ - ள்.) இன் சொலால் ஈத்து அளிக்க வல்லாற்கு - இனிய சொல்லுடனே ஈதலைச்செய்து அளிக்கவல்ல அரசனுக்கு; இவ்வுலகு தன் சொலால் தான் கண்டனைத்து - இவ்வுலகந் தன் புகழோடு மேவித் தான் கருதிய வளவிற்றாம்.

'இன்சொல்' கேள்வியினும் வினையினும் இனியவாய சொல். 'ஈதல்' வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தல். 'அளித்தல்' தன் பரிவாரத்தானும் பகைவரானும் நலிவுபடாமற் காத்தல். இவை அரியவாகலின் 'வல்லாற்'கென்றும், அவன் மண் முழுது மாளுமாகலின் 'இவ்வுல' கென்றுங் கூறினார். கருதிய வளவிற்றாதல் கருதிய பொருளெல்லாஞ் சுரத்தல். (எ)

௩௮௮. முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும்.

(இ - ள்.) முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் - தான் முறை செய்து பிறர் நலியாமற் காத்தலையுஞ் செய்யு மரசன்; மக்

கட்கு இறை என்று வைக்கப்படும் - பிறப்பான் மகனே யாயினும், செயலான் மக்கட்குக் கடவுளென்று வேறு வைக்கப்படும்.

'முறை' அறநூலும் நீதிநூலுஞ் சொல்லும் நெறி. 'பிற' ரென்றது மேற்சொல்லியாரை. வேறுவைத்தல் மக்களிற் பிரித்து உயர்த்துவைத்தல். (அ)

ரு அகூ. **செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்**
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு.

(இ - ள்.) சொல் செவி கைப்பப் பொறுக்கும் பண்பு உடை வேந்தன் - இடிக்குந் துணையாயினார் சொற்களைத் தன் செவி பொறாதாகவும் விளைவு நோக்கிப் பொறுக்கும் பண்புடைய அரசனது; கவிகைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு - குடை நிழற்கண்ணே தங்கும் உலகம்.

'செவி கைப்ப' வென்றதற் கேற்ப 'இடிக்குந் துணையா' ரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. நாவின் புலத்தைச் செவிமே லேற்றிக் 'கைப்ப' வென்றார். 'பண்புடைமை' விசேட வுணர்வின னாதல். அற நீதிகளிற் றவறாமையின், மண் முழுதுந் தானே யாளு மென்பதாம். (கூ)

ரு சுo. **கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கு**
முடையானாம் வேந்தர்க் கொளி.

(இ - ள்.) கொடை - வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தலும்; அளி - யாவர்க்குந் தலையளி செய்தலும்; செங்கோல் - முறை செய்தலும்; குடி ஓம்பல் - தளர்ந்த குடிகளைப் பேணலுமாகிய; நான்கும் உடையான் - இந்நான்கு செயலையு முடையவன்; வேந்தர்க்கு ஒளியாம் - வேந்தர்க்கெல்லாம் விளக்காம்.

'தலையளி' முகமலர்ந் தினிய கூறல். செவ்விய கோல் போறலின், 'செங்கோ' லெனப்பட்டது. 'குடியோம்ப' லென வெடுத்துக் கூறினமையால், தளர்ச்சி பெற்றாம்; அஃதாவது ஆறி லொன்றாய பொரு டன்னையும் வறுமை நீங்கியவழிக் கொள்ளல் வேண்டின் அவ்வாறு கோடலும், இழத்தல் வேண்டின் இழத்தலு மாம். சாதி முழுதும் விளக்கலின் 'விளக்' கென்றார். 'ஒளி' ஆகுபெயர். இவை யைந்து பாட்டானும் மாட்சியும் பயனும் உடன் கூறப்பட்டன. (கo)

அதி. ௪௦—கல்வி

[அஃதாவது, அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். அவையாவன: அறநூலும், நீதிநூலும், யானை, குதிரை, தேர், படைக்கலமென் றிவற்றி னூல்களும் முதலாயின. அரசன் அறிவுடையனயக்கால் தன்னுயிர்க்கே யன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதனேக்கி, இஃ தரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும், யாவர்க்கும் உறுதி பயத்தற் சிறப்புடைமையிற் பொதுப்படக் கூறுகின்றார். மேல் 'தூங்காமை கல்வி'* எனத் தோற்றுவாய் செய்த மாட்சியை விரித்துக் கூறுகின்றமையின், இஃதிறை மாட்சியின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

௩௯௧. **கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி**
னிற்க வதற்குத் தக.

(இ - ள்.) *கற்பவை கசடு அறக் கற்க* - ஒருவன் கற்கப்படு நூல்களைப் பழுதறக் கற்க; *கற்றபின் அதற்குத் தக நிற்க* - அங்ஙனங் கற்றால் அக் கல்விக்குத் தக அவை சொல்லுகின்ற நெறிக்கண்ணே நிற்க.

'கற்பவை' யென்றதனன், அறம் பொரு ளின்பம் வீடென்னு முறுதிப்பொரு ளுணர்த்துவனவன்றிப் பிற பொரு ளுணர்த்துவன சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினர்க்கு ஆகா வென்பது பெற்றாம். 'கசடறக் கற்ற'லாவது விபரீத வையங்களை நீக்கி, மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனும் பலகாலும் பயிறல். நிற்றலாவது இல்வாழ் வுழிக் "கருமமு முள்படாப் போகமுந் துவ்வாத்—தருமமுந் தக் கார்க்கே செய்"†தலினும், துறந்துழித் தவந்தான் மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்தலினும், வழுவாமை. சிறப்புடை மகற்காயிற் கற்றல் வேண்டுமென்பதூஉம், அவனாற் கற்கப்படு நூல்களும், அவற்றைக் கற்குமாறும், கற்றதனாற் பயனும் இதனாற் கூறப்பட்டன. (௧)

௩௯௨ **எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்**
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.

(இ - ள்.) *எண் என்ப ஏனை எழுத்து என்ப இவ் விரண்டும்* - அறியாதார் எண்ணென்று சொல்லுவனவும் மற்றை யெழுத்தென்று சொல்லுவனவுமாகிய கலைக ளிரண்டினையும்; *வாழும் உயிர்க்குக் கண் என்ப* - அறிந்தார் சிறப்புடை யுயிர்கட்குக் கண்ணென்று சொல்லுவர்.

---

* குறள் - ௩௮௩. † நாலடியார் - ௨௫௦.

'எண்'ணென்பது கணிதம். அது கருவியுஞ் செய்கையு மென இருவகைப்படும்; அவை ஏரம்ப முதலிய நூல்களுட் காண்க. 'எழுத்'தெனவே, அதனோ டொற்றுமையுடைய சொல்லு மடங்கிற்று. இவ் விரு திறமும், அறமுதற் பொருள்களைக் காண்டற்குக் கருவியாகலின், 'கண்'ணெனப்பட்டன. அவை கருவியாதல், "ஆதி முதலொழிய வல்லா தனவெண்ணி—னீதி வழுவா நிலைமையவான்-மாதே—யறமார் பொருளின்பம் வீடென் றிவற்றின்—றிறமாமோ வெண்ணிறந்தாற் செப்பு"; "எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீர்ந் தான்—மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னாகு-மொழித்திறத்தின்—முட்டறுத்த நல்லோன் முதனூற் பொருளுணர்ந்து—கட்டறுத்து வீடு பெறும்" இவற்றா னறிக. 'என்ப' வென்பவற்றுள், முன்னைய விரண்டும் அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர்; பின்னது உயர்திணைப் பன்மை வினை. 'அறியாதார்' 'அறிந்தா' ரென்பன வருவிக்கப்பட்டன. 'சிறப்புடை யுயி' ரென்றது மக்க ளுயிருள்ளும் உணர்வு மிகுதி யுடையதனை. இதனாற் கற்கப்படு நூல்கட்குக் கருவியாவனவும் அவற்ற தின்றியமையாமையுங் கூறப்பட்டன. (உ)

௩௯௩. கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.

(இ - ள்.) கண் உடையர் என்பவர் கற்றோர் - கண்ணுடைய ரென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுவார் கற்றவரே; கல்லாதவர் முகத்து இரண்டு புண் உடையர் - மற்றைக் கல்லாதவர் முகத்தின்கண் இரண்டு புண்ணுடையர், கண்ணிலர்.

தேய மிடையிட்டவற்றையுங் கால மிடையிட்டவற்றையுங் காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையிற் கற்றாரைக் 'கண்ணுடைய' ரென்றும், அஃதின்றி நோய் முதலியவற்றாற் றுன்பஞ்செய்யும் ஊனக் கண்ணே யுடைமையிற் கல்லாதவரைப் 'புண்ணுடைய' ரென்றுங் கூறினார். மேற்கண்ணன்மை யுணரநின்ற ஊனக் கண்ணின் மெய்ம்மை கூறியவாற்றான், பொருணூல்களையுங் கருவி நூல்களையும் கற்றா ருயர்வும் கல்லாதா ரிழிவும் இதனாற் றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௩)

௩௯௪. உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில்.

(இ - ள்.) உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே-யாவரையும் அவ ருவக்குமாறு தலைப்பெய்து இனி இவரை யாமெவ் வனங் கூடுதுமென நினையுமாறு நீங்குதலாகிய அத்தன்மைத்து; புலவர் தொழில் - கற்றறிந்தாரது தொழில்.

தாம் நல்வழி யொழுகல் பிறர்க்குறுதி கூறலென்பன இரண்டுந் தொழிலென ஒன்றா யடங்குதலின், 'அத்தன்மைத்' தென்றார். 'அத்தன்மை' அப்பயனைத்தருந் தன்மை. நல்லொழுக்கங் காண்டலானும், தமக்கு மதுரமு முறுதியுமாய கூற்றுக்கள் நிகழ் வெதிர்வுகளின் இன்பம் பயத்தலானும், கற்றார்மாட்டு எல்லாரு மன்புடையராவரென்பதாம். இதனாற் கற்றா ருயர்வு வகுத்துக் கூறப்பட்டது. (௪)

௩௯௫. உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.

(இ-ள்.) உடையார் முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார் - "பிற்றை நிலைமுனியாது கற்றல் நன்"* றாதலான், செல்வர் முன் நல்கூர்ந்தார் நிற்குமாறு போலத் தாமும் ஆசிரியர்முன் ஏக்கற்று நின்றுங் கற்றார் தலையாயினார்; கல்லாதவர் கடையரே - அந்நிலைக்கு நாணிக் கல்லாதவர் எஞ்ஞான்று மிழிந்தாரேயாவர்.

'உடையார்', 'இல்லா' ரென்பன உலக வழக்கு 'ஏக்கறுதல்' ஆசையாற் றாழ்தல். 'கடைய' ரென்றதனான் அதன் மறுதலைப்பெயர் வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாய மானநோக்கி மெய்யாய கல்வி யிழந்தார் பின்னொரு ஞான்றும் அறிவுடையராகாமையின், 'கடையரே' யென்றார். இதனாற் கற்றா ருயர்வுங் கல்லாதா ரிழிவுங் கூறப்பட்டன. (௫)

௩௯௬. தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு.

(இ-ள்.) மணற் கேணி தொட்டனைத்து ஊறும் - மணலின் கட் கேணி தோண்டிய வளவிற்றாக ஊறும்; மாந்தர்க்கு அறிவு கற்றனைத்து ஊறும் - அதுபோல மக்கட்கறிவு கற்ற வளவிற்றாக ஆறும்.

ஈண்டுக் 'கேணி' யென்றது அதன்கணீரை. 'அளவிற்றாக' வென்றது அதனளவுஞ் செல்லவென்றவாறு. சிறிது கற்ற துணையான் அமையாது மேன்மேற் கற்றல்வேண்டு மென்பதாம். இஃது ஊழ் மாறுகொள்ளா வழியாகலின், மேல் 'உண்மை யறிவே மிகும்'† என்றதனோடு மலையாமை யறிக. (௬)

௩௯௭. யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.

(இ-ள்.) யாதானும் நாடாம் ஊராம் - கற்றவனுக்குத் தன்னாடுந் தன்னூருமே யன்றி யாதானு மொரு நாடும் நாடாம்,

* புறநானூறு-௧௮௩.   † திருக்குறள்-௩௭௩.

யாதானு மோரூரும் 'ஊராம்; ஒருவன் சாந்துணையும் கல்லாதவாறு என் - இங்ஙனமாயின் ஒருவன் தானிறக்கு மளவும் கல்லாது கழி கின்றது என்கருதி?

உயிரோடு சேறலிற் 'சாந்துணையு' மென்றார். பிறர் நாடுகளும் ஊர்களுந் தமபோல உற்றுப் பொருட்கொடையும் பூசையும் உவந்து செய்தற்கேதுவாகலிற் கல்விபோலச் சிறந்தது பிறிதில்லை; அதனையே எப்பொழுதுஞ் செய்க வென்பதாம். (எ)

நகூஅ. ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

(இ - ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு; தான் ஒருமைக்கண் கற்ற கல்வி - தானொரு பிறப்பின்கட் கற்ற கல்வி; எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து - எழு பிறப்பினுஞ் சென்று உதவுதலை யுடைத்து.

வினைகள்போல உயிரின்கட் கிடந்து அது புக்குழிப் புகுமாக லின், 'எழுமையு மேமாப்புடைத்' தென்றார். எழுமை மேலே கூறப் பட்டது.* உதவுதல் நன்னெறிக்க ணுய்த்தல். (அ)

நகூகூ. தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

(இ - ள்.) தாம் இன்புறுவது உலகு இன்புறக் கண்டு - தா மின்புறுதற்கு ஏதுவாகிய கல்விக்கு உலக மின்புறுதலால் அச் சிறப்பு நோக்கி; கற்றறிந்தார் காமுறுவர் - கற்றறிந்தார் பின்னும் அதனையே விரும்புவர்.

'தாமின்' புறுதலாவது நிகழ்வின்கட் சொற்பொருள்களின் சுவை நுகர்வானும், புகழ் பொருள் பூசை பெறுதலானும், எதிர்வின் கண் அறம் வீடு பயத்தலானும், அரனுன் இடையறாத வின்ப மெய்து தல். 'உலகின்புறுத'லாவது இம் மிக்காரோடு தலைப்பெய்து அறியா தனவெல்லாம் அறியப்பெற்றே மென்றும், "யாண்டு பலவாக நரையில"† மாயினே மென்று முவத்தல். செல்வமாயின், ஈட்டல் காத்தல் இழத்த லென்றிவற்றாற் றுன்புறுதலும், பலரையும் பகை யாக்கலு முடைத்தென அறிந்து அதனைக் காமுறாமையிற் 'கற் றறிந்தா' ரென்றும், கரும்பயிறற்குக் கூலிபோலத் தாமின்புறுதற்கு, உலகின்புறுதல் பிறவாற்றானின்மையின் அதனையே 'காமுறுவ' ரென்றுங் கூறினர். (கூ)

---

* கூஉ-ஆம் குறளுரை. † புறநானூறு கககக.

௪00. கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை.

(இ - ள்.) ஒருவற்குக் கேடு இல் விழுச்செல்வங் கல்வி-ஒருவனுக்கு அழிவில்லாத சீரிய செல்வமாவது கல்வி; மற்றையவை மாடு அல்ல - அஃதொழிந்த மணியும் பொன்னு முதலாயின செல்வமல்ல.

அழிவின்மையாவது* தாயத்தார், கள்வர், வலியர், அரசரென்றிவராற் கொள்ளப்படாமையும், வழிபட்டார்க்குக் கொடுத்தழிக் குறையாமையுமாம். சீர்மை தக்கார்கண்ணே நிற்றல். மணி, பொன் முதலியவற்றிற்கு இவ்விரண்டு மின்மையின் அவற்றை 'மாடல்ல' வென்றார். இவை யைந்து பாட்டானுங் கல்வியது சிறப்புக் கூறப் பட்டது. (க0)

அதி. ௪௧—கல்லாமை

[அஃதாவது, கற்றலைச் செய்யாமை; என்றது அதனினுய விழிவினை. கல்விச்சிறப்பு மேல் விதிமுகத்தாற் கூறிய துணையான் முற்றப் பெறாமை நோக்கி, எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறுகின்றதாதலின், இது கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

௪0க. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.

(இ - ள்.) அரக்கு இன்றி வட்டு ஆடியற்று - அரங்கினையிழையாது வட்டாடினாற்போலும்; நிரம்பிய நூல் இன்றிக் கோட்டி கொளல் - தானிரம்புதற்கேதுவாகிய நூல்களைக் கல்லாது ஒருவன் அவையின்கண் ஒன்றனைச் சொல்லுதல்.

'அரங்கு' வகுத்த தானம். 'வட்டா'டல் உண்டையுருட்டல். இவை "கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக்—கல்லாச் சிறாஅர் நெல்லிவட் டாடும்"† என்பதனு னறிக. நிரம்புதல் அறியவேண்டுவன வெல்லா மறிதல். 'கோட்டி' யென்பது ஈண்டாகுபெயர்; "புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி"‡ என்புழிப்போல. சொல்லும் பொருளும் நெறிப்படா வென்பதாம். (க)

௪0உ. கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று.

---

* நாலடியார்-கரு௪. † நற்றிணை-௩. ‡ நாலடியார்-கருரு.

(இ - ள்.) கல்லாதான் சொற் காமுறுதல் - கல்வியில்லாதா னொருவன் அவையின்க ணொன்று சொல்லுதலை அவாவுதல்; முலை யிரண்டும் இல்லாதாள் பெண் காமுற்றற்று - இயல்பாகவே முலை யிரண்டு மில்லாதா ளொருத்தி பெண்மையை அவாவினாற் போலும்.

"இனைத்தென வறிந்த சினை"* யாகலின், தொகையொடு முற்றும்மை கொடுத்தார்; சிறிது மில்லாதா ளென்பதாம். அவா வியவழிக் கடைபோகாது, போகினும் நகை விளைக்கு மென்ப தாயிற்று. (உ)

௪௦௩. கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

(இ - ள்.) கல்லாதவரும் நனி நல்லர் - கல்லாதாரும் மிக நல்ல ராவர்; கற்றார்முன் சொல்லாது இருக்கப்பெறின் - தாமே தம்மை யறிந்து கற்றா ரவையின்கண் ஒன்றனையுஞ் சொல்லாதிருத்தல் கூடுமாயின்.

உம்மை இழிவு சிறப்பும்மை. தம்மைத்தா மறியாமையின் அது கூடாதென்பார் 'பெறி' னென்றும், கூடின் ஆண்டுத் தம்மை வெளிப் படுத்தாமையானும், பின் கல்வியை விரும்புவ ராகலானும் 'நனிநல்ல' ரென்றுங் கூறினார். இவை மூன்று பாட்டானுங் கல்லாதார் அவைக் கட் சொல்லுதற்குரிய தன்மை கூறப்பட்டது. (௩)

௪௦௪. கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

(இ - ள்.) கல்லாதான் ஒட்பம் கழிய நன்றாயினும் - கல்லாத வன தொண்மை ஒரோவழி மிக நன்றா யிருப்பினும்; அறிவுடை யார் கொள்ளார் - அறிவுடையார் அதனை யொண்மையாகக் கொள்ளார்.

ஒண்மை - அறிவுடைமை. அது நன்றாகாது, ஆயிற்றாயினும் ஏரலெழுத்துப்† போல்வதோர் விழுக்காடாகலின், நிலைபெற்றநூலறி வுடையார் அதனை மதியா ரென்பதாம். (௪)

௪௦௫. கல்லா ஒருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும்.

(இ - ள்.) கல்லா ஒருவன் தகைமை - நூல்களைக் கல்லாத வொருவன் யானறிவுடையே னெனத் தன்னை மதிக்கு மதிப்பு;

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம் - ௩௩.

† ஏரல் - நத்தை: அது மணலிற் செல்லுங்கால் தோன்றும் எழுத்துப்போன்றது.

தலைப்பெய்து சொல்லாடச் சோர்வுபடும் - அவற்றைக் கற்றவன் கண்டு உரையாடக் கெடும்.

'கற்றவ' னென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதானு மோர் வார்த்தை சொல்லுந் துணையுமே நிற்பது, சொல்லியவழி வழுப்படு தலின், அழிந்துவிடு மென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானுங் கல்லாதார தியற்கை யறிவின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (ரு)

சாoசு. உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர்.

(இ - ள்.) கல்லாதவர் - கல்லாதவர்; உளர் என்னும் மாத் திரையர் அல்லால் - காணப்படுதலான் இல்ரல்லர் உளரென்று சிலர் சொல்லுமளவின ராதலன்றி; பயவாக் களர் அனையர்-தமக்கும் பிறர்க் கும் பயன்படாமையால் விளையாத களர்நிலத்தோ டொப்பர்.

'களர்' தானும் பேணற்பாடழிந்து உயிர்கட்கும் உணவு முதலிய உதவாததுபோலத் தாமும் நன்கு மதிக்கற்பா டழிந்து பிறர்க்கும் அறிவு முதலிய உதவா ரென்பதாம். இதனாற் கல்லாதாரது பயன் படாமை கூறப்பட்டது. (சு)

சாoஎ. நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினல
மண்மாண் புனைபாவை யற்று.

(இ - ள்.) நுண் மாண் நுழை புலம் இல்லான் எழில் நலம் - நுண்ணிதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பல நூல்களினுஞ் சென்ற அறிவு இல்லாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும்; மண் மாண் புனை பாவை யற்று - சுதையான் மாட்சிமைப்படப் புனைந்த பாவையுடைய எழுச்சி யும் அழகும் போலும்.

அறிவிற்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதிற் காண்ட லும் மறவாமையும் முதலாயின. 'பாவை' ஆகுபெயர். "உருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிது"* ஆகலான் எழினலங்களும் ஒரு பயனே யெனினும், நூலறிவில்வழிச் சிறப்பில வென்பதாம். இதனான் அவர் வடிவழகாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது. (எ)

சாoஅ. நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு.

(இ - ள்.) நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாது - கற்றார் மாட்டு நின்ற வறுமையினு மின்னாது; கல்லார்கண் பட்ட திரு - கல்லாதார்மாட்டு நின்ற செல்வம்.

---

*சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம்-கருச.

இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. தத்த நிலையி னன்றி மாறி நிற்றலால் தா மிடுக்கட் படுதலும் உலகிற்குத் துன்பஞ் செய்தலும் இரண்டற்கு மொக்குமாயினும், திரு நல்லாரைக் கெடுக்க, வறுமை நல்லாரைக் கெடாது நிற்றலான், வறுமையினுந் திரு 'வின்னு' தென்றார். இதனால் அவர் திருவின் குற்றங் கூறப் பட்டது. (அ)

சு0கூ. மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றா ரனைத்திலர் பாடு.

(இ - ள்.) கல்லாதார் மேற்பிறந்தார் ஆயினும் - கல்லாதார் உயர்ந்த சாதிக்கட் பிறந்தாராயினும்; கீழ்ப்பிறந்தும் கற்றார் அனைத் துப் பாடு இலர் - தாழ்ந்த சாதிக்கட் பிறந்து வைத்துங் கற்றாரது பெருமை யளவிற்றாய பெருமை யிலர்.

உடலோ டொழியுஞ் சாதி யுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லுங் கல்வி* யுயர்ச்சி சிறப்புடைத் தென்பதாம். இதனால் அவர் சாதி யுயர்ச்சியாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது. (கூ)

சுக0. விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்.

(இ - ள்.) விலங்கொடு மக்கள் அனையர் - விலங்கோடு நோக்க மக்கள் எத்துணை நன்மையுடையார் அத்துணைத் தீமையுடையர்; இலங்கு நூல் கற்றாரோடு ஏனையவர் - விளங்கிய நூலைக் கற்றாரோடு நோக்கக் கல்லாதவர்.

'விலங்கு', 'நூல்' சாதிப்பெயர். விளங்குதல் - மேம்படுதல். விலங்கின் மக்கட் கேற்றமாய உணர்வுமிகுதி காணப்படுவது கற்றார் கண்ணே யாகலின், கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்த பிறப்பினரல்ல ரென்பதாம். மயக்க நிரனிறை. இதனால் அவர் மக்கட் பிறப்பாற் பயனெய்தாமை கூறப்பட்டது. (க0)

அதி. சுஉ—கேள்வி

[அஃதாவது, கேட்கப்படு நூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக் கேட்டல். கற்றவழி அதனினுய வறிவை வலியுறுத்தலானும், கல்லாத வழியும் அதனை யுண்டாக்குதலானும் இது கல்வி, கல்லாமைகளின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

சுசக. செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை.

---

* குறள்-௩௯௮.

(இ - ள்.) செல்வத்துட் செல்வம் செவிச் செல்வம் - ஒருவற்குச் சிறப்புடைய செல்வமாவது செவியான் வருஞ் செல்வம்; அச்செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை - அச் செல்வம் பிற செல்வங்களெல்லாவற்றினுந் தலையாகலான்.

செவியான் வருஞ் செல்வம் கேள்வியான் எல்லாப் பொருளையுமறிதல். பிற செல்வங்கள் பொருளான் வருவன. அவை நிலையாவாகலானும், துன்ப விளைவின வாகலானும், இது 'தலை'யாயிற்று. அவற்றை யொழித்து இதனையே செய்க வென்பது குறிப்பெச்சம். (க)

சஉ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

(இ - ள்.) செவிக்கு உணவு இல்லாத போழ்து - செவிக்குணவாகிய கேள்வியில்லாத பொழுது; வயிற்றுக்கும் சிறிது ஈயப்படும் - வயிற்றுக்குஞ் சிறிதுணவு இடப்படும்.

சுவை மிகுதியும் பிற்பயத்தலுமுடைய கேள்வியுள்ளபொழுது வெறுக்கப்படுதலான் 'இல்லாத போழ்' தென்றும், பெரிதாய வழித் தேடற் றுன்பமே யன்றி நோயுங் காமமும் பெருகுதலாற் 'சிறி' தென்றும், அதுதானும் பின்னிருந்து கேட்டற்பொருட்டாகலான் 'ஈயப்படு' மென்றுங் கூறினார். ஈதல் வயிற்ற திழிவு தோன்ற நின்றது. இவை யிரண்டு பாட்டானும் கேள்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

சஉங. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னான்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.

(இ - ள்.) செவி யுணவிற் கேள்வி உடையார் - செவி யுணவாகிய கேள்வியினை யுடையார்; நிலத்து அவி யுணவின் ஆன்றாரோடு ஒப்பர் - நிலத்தின்கண்ணராயினும், அவி யுணவினையுடைய தேவரோ டொப்பர்.

'செவி யுணவு' செவியா னுண்ணு முணவு. அல்வழிக்கண் வந்த இன்சாரியையது னகரம் வலிந்து நின்றது. அவியாகிய வுணவு தேவர்க்கு வேள்வித்தீயிற் கொடுப்பன. அறிவா னிறைந்தமையான் 'ஆன்றா' ரென்றும், துன்ப மறியாமையாற் 'றேவரோடொப்ப' ரென்றுங் கூறினார். இதனால் அதனை யுடையாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

சஉச. *கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை.

---

* பழமொழி நானூறு-டு.

(இ - ள்.) கற்றிலன் ஆயினுங் கேட்க-உறுதிநூல்களைத் தான் கற்றிலனாயினும், அவற்றின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் சொல் லைக் கேட்க; அஃது ஒருவற்கு ஒற்கத்தின் ஊற்றாந் துணை - அக் கேள்வி ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சி வந்துழிப் பற்றுக்கோடாந் துணை யாகலான்.

உம்மை கற்க வேண்டு மென்பதுபட நின்றது. 'தளர்ச்சி' வறுமையானுதல் அறிவின்மையானுதல் இடுக்கட்பட்டுழி மனந் தளர்தல். அதனைக் கேள்வியினாய அறிவு நீக்குமாகலின்; 'ஊற்றாந் துணை' யென்றார். ஊன்றென்னு மாகுபெயரின் னகரம் திரிந்து நின்றது. (ச)

சகரு. இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.

(இ - ள்.) இழுக்கல் உடை உழி ஊற்றுக்கோல் அற்று - வழுக்குதலையுடைய சேற்று நிலத்து இயங்குவார்க்கு ஊன்று கோல்போ லுதவும்; ஒழுக்கம் உடையார் வாய்ச்சொல் - காவற் சாகா டுகைப்பார்க்கு* ஒழுக்கமுடையார் வாயிற் சொற்கள்.

அவாய்நிலையான் வந்த உவமையடையாற் பொருளடை வரு விக்கப்பட்டது. ஊற்றாகிய கோல்போ லுதவுதல் தளர்ந்துழி அதனை நீக்குதல். கல்வி யுடையரேனும் ஒழுக்க மில்லாதார் அறிவில ராகலின்† அவர் வாய்ச்சொற் கேட்கப்படா தென்பது தோன்ற 'ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல்' லென்றார். 'வா' யென்பது தீச்சொ லறியாமையாகிய சிறப்புணர நின்றது. அவற்றைக் கேட்க வென்பது குறிப்பெச்சம். (ரு)

சகசு. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்.

(இ - ள்.) எனைத் தானும் நல்லவை கேட்க - ஒருவன் சிறி தாயினும் உறுதிப்பொருள்களைக் கேட்க; அனைத்தானும் ஆன்ற பெருமை தரும்-அக் கேள்வி அத்துணையாயினும் நிறைந்த பெருமை யைத் தரும் ஆகலான்.

'எனைத்து', 'அனைத்து' என்பன கேட்கும் பொருண்மேலுங் காலத்தின்மேலும் நின்றன. அக் கேள்வி மழைத்துளிபோல வந் தீண்டி எல்லா வறிவுகளையு முளவாக்கலின், சிறிதென் றிகழற்க வென்பதாம். (சு)

---

* புறநானூறு-கஅரு. † குறள்-கசo.

சகஎ. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணர்ந்
தீண்டிய கேள்வி யவர்.

(இ - ள்.) பிழைத்து உணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார் - பிறழ வுணர்ந்த வழியும், தமக்குப் பேதைமை பயக்குஞ் சொற்களைச் சொல்லார்; இழைத்து உணர்ந்து ஈண்டிய கேள்வி யவர் - பொருள் களைத் தாமும் நுண்ணிதாக வாராய்ந் தறிந்து அதன்மேலும் ஈண்டிய கேள்வியினை யுடையார்.

பிழைப்ப வென்பது திரிந்துநின்றது. 'பேதைமை' ஆகு பெயர். ஈண்டுதல் பலவாற்றான் வந்து நிறைதல். பொருள்களின் மெய்ம்மையைத் தாமு மறிந்து அறிந்தாரோ டொப்பிப்பதுஞ் செய்தார் தாமதகுணத்தான் மயங்கினராயினும், அவ்வாறல்லது சொல்லா ரென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டானுங் கேட்டார்க்கு வரு நன்மை கூறப்பட்டது. (எ)

சகஅ. கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
றோட்கப் படாத செவி.

(இ - ள்.) கேட்பினும் கேளாத் தகையவே - தம் புலமாய ஓசை மாத்திரத்தைக் கேட்குமாயினுஞ் செவிடாந் தன்மையவேயாம்; கேள்வியால் தோட்கப்படாத செவி - கேள்வியாற் றுளைக்கப்படாத செவிகள்.

ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. ஓசை மாத்திரத்தான் உறுதி யெய்தாமையிற் 'கேளாத் தகைய' வென்றும் மனத்தின்கண் நூற்பொருள் நுழைதற்கு வழியாக்கலிற் கேள்வியைக் கருவியாக்கி யும் கூறினார். பழைய துளை துளையன் றென்பதாம். (அ)

சகக. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது.

(இ - ள்.) நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார் - நுண்ணிதாகிய கேள்வியுடைய ரல்லாதார்; வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அரிது - பணிந்த மொழியினை யுடையராதல் கூடாது.

கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுண்மை கேள்விமே லேற் றப்பட்டது. 'வாய்' ஆகுபெயர். பணிந்தமொழி பணிவைப் புலப் படுத்திய மொழி. கேளாதார் உணர்வின்மையாற் றம்மை வியந்து கூறுவரென்பதாம். அல்லா லென்பதூஉம் பாடம். (க)

சஉo. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க
ளவியினும் வாழினு மென்.

(இ - ள்.) செவியிற் சுவை உணரா வாய் உணர்வின் மாக்கள் - செவியா னுகரப்படுஞ் சுவைகளை யுணராத வாயுணர்வினையுடைய

மாந்தர்; அவியினும் வாழினும் என் - சாவினும் வாழினும் உலகிற்கு வருவ தென்னை?

செவியானுகரப்படுஞ் சுவைகளாவன: சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும். அவற்றுட் சொற்சுவை குணம், அலங்காரமென இருவகைத்து; பொருட்சுவை காமம், நகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, சாந்த மென ஒன்பது வகைத்து. அவையெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும். 'வாயுணர்' வென்பது இடைப்பதங்க டொக்குநின்ற மூன்றும் வேற்றுமைத்தொகை; அது வாயானுகரப்படுஞ் சுவைகளை யுணரும் உணர்வென விரியும். அவை கைப்பு, கார்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பென ஆறும். செத்தா விழப்பதும் வாழ்ந்தாற் பெறுவது மின்மையின், இரண்டு மொக்கு மென்பதாம். வாயுணவினென்று பாடமோதுவாரு முளர். இவை மூன்று பாட்டானுங் கேளாதவழிப் படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (கo)

அதி. சஉ—அறிவுடைமை

[அஃதாவது, கல்வி கேள்விகளினாய அறிவோடு உண்மை யறிவுடையனாதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.]

சஉக. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளழிக்க லாகா வரண்.

(இ-ள்.) அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி-அரசர்க்கு அறிவென்பது இறுதி வாராமற் காக்கும் கருவியாம்; செறுவார்க்கு அழிக்கலாகா உள் அரணும் - அதுவேயுமன்றிப் பகைவர்க்கு அழிக்கலாகாத உள் ளரணுமாம்.

'கா'த்தல் முன்னறிந்து பரிகரித்தல். உள்ளரண் உள்ளாய வரண்; உள்புக் கழிக்கலாகா அர ணென்றுமாம். இதனால் அறிவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சஉஉ. சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.

(இ-ள்.) சென்ற இடத்தால் செலவிடா - மனத்தை அது சென்ற புலத்தின்கட் செல்லவிடாது; தீது ஒரீஇ நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு - அப் புலத்தின் நன்மை தீமைகளை யாராய்ந்து தீயதனி னீக்கி நல்லதன்கட் செலுத்துவது அறிவு.

வினைக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்ற மெனப் புலம் ஐந்தாயினும், ஒரு காலத்து ஒன்றின்கணல்லது செல்லாமையின், 'இடத்தா' லென்ருர். 'விடா' தென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவன்போல வேருக்கி மனத்தைப் புலமறிந்து செலுத்துவது 'அறி'வென்ருர், அஃது உயிர்க்குணமாகலின். (உ)

சஉரு. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(இ - ள்.) எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும்-யாதொரு பொருளை யாவர் யாவர் சொல்லக் கேட்பினும்; அப்பொருள் மெய்ப் பொருள் காண்பது அறிவு - அப்பொருளின் மெய்யாய பயனைக் காணவல்லது அறிவு.

குணங்கண் மூன்றும் மாறி மாறி வருதல் யாவர்க்கு முண்மை யின், உயர்ந்த பொருள் இழிந்தார் வாயினும், இழிந்த பொருள் உயர்ந்தார் வாயினும், உறுதிப்பொருள் பகைவர் வாயினும், கெடு பொருள் நட்டார் வாயினும் ஒரோவழிக் கேட்கப்படுதலான், 'எப் பொருள் யார் யார்வாய்க் கேட்பினு' மென்ருர். அடுக்குப் பன்மை பற்றி வந்தது. 'வா' யென்பது அவர் அப்பொருளின்கட் பயிலாமை புணரநின்றது. மெய்யாதல் - நிலைபெறுதல். சொல்வார தியல்பு நோக்காது அப்பொருளின் பயனேக்கிக் கொள்ளுதல் ஒழிதல் செய்வ தறி வென்பதாம். (ரு)

சஉச. எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.

(இ - ள்.) தான் எண்பொருளவாகச் செலச் சொல்லி - தான் சொல்லுஞ் சொற்களை அரிய பொருளவாயினும் கேட்பார்க்கு எளிய பொருளவாமாறு மனங்கொளச் சொல்லி; பிறர் வாய் நுண் பொருள் காண்பது அறிவு - பிறர் வாய்க் கேட்குஞ் சொற்களின் நுண்ணிய பொருள் காண வரிதாயினும் அதனைக் காணவல்லது அறிவு.

உடையவன் ருெழில் அறிவின்மே லேற்றப்பட்டது. சொல்லு வன வழுவின்றி இனிது விளங்கச் சொல்லுக வென்பார் சொன்மேல் வைத்தும், கேட்டன வழுவினும் இனிது விளங்கா வாயினும் பயனைக் கொண் டொழிக வென்பார் பொருண்மேல் வைத்துங் கூறினர். (ச)

சஉரு. உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு.

(இ - ள்.) உலகம் தழீஇயது ஒட்பம் - உலகத்தை நட்பாக்கு வது ஒருவனுக்கு ஒட்பமாம்; மலர்தலும் கூம்பலும் இல்லது அறிவு- அந் நட்பின்கண் முன் மலர்தலும் பின் கூம்புதலுமின்றி ஒரு நிலைய ளுவது அறிவாம்.

'தழீ இயது', 'இல்ல' தென்பன அவ்வத் தொழின்மேனின் றன. 'உலக' மென்பது ஈண் டுயர்ந்தோரை. அவரோடு கயப்பூப்போல வேறுபடாத "கோட்டுப் பூப்போல்"* ஒரு நிலையே நட்பாயினுன் எல்லா வின்பமு மெய்துமாகலின், அதனை 'அறி' வென்ருர். - காரி யங்கள் காரணங்களாக உபசரிக்கப்பட்டன. இதனைச் செல்வத்தின் 'மலர்தலும்' நல்குரவிற் 'கூம்பலு' மில்ல தென்று உரைப்பாரு முளர். (ரு)

சஉசு. †எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு.

(இ - ள்.) உலகம் எவ்வது உறைவது - உலகம் யாதொரு வாற்ருெ னெழுகுவதாயிற்று; உலகத்தோடு அவ்வது உறைவது அறிவு - அவ்வுலகத்தோடு மேவித் தானும் அவ்வாற்ருெ னெழுகுவது அரசனுக் கறிவு.

உலகத்தையெல்லாம் யா னியமித்தலான் என்னை நியமிப்பா ரில்லையெனக் கருதித் தா னினைத்தவாறே ஒழுகிற் பாவமும் பழியுமாமாகலான், அவ்வா றெழுகுதல் அறிவன்றென விலக்கியவா ருயிற்று. இவை யைந்து பாட்டானும் அதனதிலக்கணங் கூறப் பட்டது. (சு)

சஉஎ. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர்.

(இ - ள்.) அறிவுடையார் ஆவது அறிவார் - அறிவுடைய ராவார் வரக்கடவதனை முன் னறியவல்லோர்; அறிவிலார் அஃது அறிகல்லாதவர் - அறிவிலராவார் அதனை முன்னறியமாட்டாதார்.

முன்னறிதல் முன்னே யெண்ணி யறிதல். 'அஃதறிகல் லாமை' யாவது வந்தா லறிதல். இனி 'ஆவதறிவா' ரென்பதற்குத் தமக்கு நன்மை யறிவாரென் றுரைப்பாரு முளர். (எ)

சஉஅ. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

(இ - ள்.) அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை - அஞ்சப்படு வதனை அஞ்சாமை பேதைமையாம்; அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார் தொழில் - அவ் வஞ்சப்படுவதனை அஞ்சுதல் அறிவார் தொழிலாம்.

---

* நாலடியார் - உகடு. † குறள் - கசுo.

பாவமும் பழியுங் கேடும் முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயி னும், சாதிபற்றி 'அஞ்சுவ' தென்றார். 'அஞ்சாமை' எண்ணாது செய்து நிற்றல். அஞ்சுதல் எண்ணித் தவிர்தல். அது காரியமன் றென்று இகழப்படாதென்பார் 'அறிவார் தொழி' லென்றார். அஞ் சாமை இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்பட்டமையின், ஈண்டஞ்ச வேண்டு மிடங் கூறியவாறு. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அதனை யுடையார திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (அ)

சஉகூ. எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய்.

(இ - ள்.) எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க்கு - வரக்கடவதாகிய வதனை முன்னறிந்து காக்கவல்ல அறிவினை யுடையார்க்கு; அதிர வருவது ஓர் நோய் இல்லை - அவர் நடுங்க வருவதொரு துன்பமு மில்லை.

'நோ' யென வருகின்றமையின், வாளா 'எதிரதா' வென்றார். இதனாற் கூக்கலாங் காலம் உணர்த்தப்பட்டது. காத்தல் அதன் காரணத்தை விலக்குதல். அவர்க்குத் துன்பமின்மை இதனாற் கூறப் பட்டது. (கூ)

சௗ௦. அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர்.*

(இ - ள்.) அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் - அறிவுடை யார் பிறிதொன்று மிலராயினும் எல்லா முடையராவார்; அறிவிலார் என் உடையரேனும் இலர் - அறிவிலாதார் எல்லா முடையராயினும் ஒன்று மிலராவார்.

செல்வங்களெல்லாம் அறிவாற் படைக்கவுங் காக்கவும் படு தலின் அஃதுடையாரை 'எல்லா முடையா' ரென்றும், அவையெல் லாம் முன்னே யமைந்து கிடப்பினும் அழியாமற் காத்தற்குந் தெய் வத்தா னழிந்துழிப் படைத்தற்குங் கருவியுடைய ரன்மையின் அஃ தில்லாதாரை 'என்னுடைய ரேனுமில' ரென்றுங் கூறினார். 'என்னு' மென்புழி உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனான் அவர துடைமை யும் ஏனையார தின்மையுங் கூறப்பட்டன. (க௦)

---

* நாலடியார் - உ௫௧.

அதி. சச—குற்றங்கடிதல்

[அஃதாவது, காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மத மென்னப்பட்ட குற்றங்க ளாறனையும் அரசன் தன்க ணிக ழாமற் கடிதல். இவற்றை வடநூலார் பகை வர்க்க மென்ப. இவை குற்றமென் றறிதலுங் கடிதலும் அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாமையின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.]

சஙக. செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

(இ - ள்.) செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார் பெருக்கம் - மதமும் வெகுளியுங் காமமுமாகிய குற்றங்களில்லாத வரசரது செல்வம்; பெருமித நீர்த்து - மேம்பாட்டு நீர்மையினை யுடைத்து.

'மதம்' செல்வக்களிப்பு. சிறியோர் செயலாகலின் அளவிறந்த காமஞ் 'சிறுமை' யெனப்பட்டது. இவை நீதியல்லன செய்வித்த லான், இவற்றைக் கடிந்தார் செல்வம் நல்வழிப்பாடும், நிலைபேறு முடைமையின் மதிப்புடைத் தென்பதாம். மிகுதிபற்றி இவை முற் கூறப்பட்டன. (க)

சஙஉ. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணு
வுவகையு மேத மிறைக்கு.

(இ - ள்.) இவறலும் - வேண்டும்வழிப் பொருள் கொடாமை யும்; மாண்பு இறந்த மானமும் - நன்மையி னீங்கிய மானமும்; மாணு உவகையும் - அளவிறந்த வுவகையும்; இறைக்கு ஏதம் - அரச னுக்குக் குற்றம்.

மாட்சியான மானத்தி னீக்குதற்கு 'மாண்பிறந்தமான'மென்றார். அஃதாவது "அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம் முன்னோர் தந்தை தாயென்றிவ"*ரை வணங்காமையும், முடிக்கப்படாதாயினும் கருதியது முடித்தே விடுதலும் முதலாயின. அளவிறந்த வுவகை யாவது கழிகண்ணோட்டம்; பிறருஞ் "சினனே காமங் கழிகண் ணோட்ட" மென்றிவற்றை "யறந்தெரி திகிரிக்கு வழியடையாகுந் தீ"† தென்றார். இவை யிரண்டு பாட்டானுங் குற்றங்களாவன இவை யென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

---

* புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண் - ருரு.

† பதிற்றுப்பத்து - உஉ.

சஙடு. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார்.

(இ - ள்.) பழி நாணுவார் - பழியை யஞ்சுவார்; தினைத்துணை யாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர் - தங்கட் டினையள வாங் குற்றம் வந்ததாயினும் அதனை அவ்வளவாக வன்றிப் பனையி னளவாகக் கொள்வர்.

'குற்றம்' சாதிப்பெயர். தமக் கேலாமையிற் சிறிதென்று பொறார்; பெரிதாகக் கொண்டு வருந்திப் பின்னும் அது வாராமற் காப்ப ரென்பதாம். (ங)

சஙச. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
யற்றந் தரூஉம் பகை.

(இ - ள்.) அற்றம் தரூஉம் பகை குற்றமே - தனக் கிறுதி பயக்கும் பகை குற்றமே; குற்றமே பொருளாகக் காக்க - ஆகலான், அக் குற்றம் தன்கண் வராமையே பயனாகக் கொண்டு காக்க வேண்டும்.

இவைபற்றியல்லது பகைவர் அற்றந் தாராமையின் இவையே பகையாவனவென்னும் வடநூலார் மதம் பற்றிக் 'குற்றமே யற்றந் தரூஉம் பகை' யென்றும், இவற்ற தின்மையே குணங்களதுண்மை யாகக் கொண்டென்பார் 'பொருளாக' வென்றுங் கூறினர். 'குற்றமே காக்க' வென்பது "அரும் பண்பினாற் றீமை காக்க" என்பதுபோல நின்றது. (ச)

சஙரு. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும்.

(இ - ள்.) வரு முன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை - குற்றம் வரக்கடவதாகின்ற முற்காலத்திலே அதனைக் காவாத அரசன் வாழ்க்கை; எரி முன்னர் வைத்தூறு போலக் கெடும் - அது வந்தால் எரி முகத்து நின்ற வைக்குவைபோல அழிந்துவிடும்.

'குற்ற' மேன்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. 'முன்ன' ரென் றதனீற்றது பகுதிப்பொருள் விகுதி. 'வரு' மென்னும் பெயரெச்சம் 'முன்ன' ரென்னுங் காலப்பெயர் கொண்டது; அதனாற் காக்கலாங் காலம் பெறப்பட்டது. குற்றஞ் சிறிதாயினும் அதனாற் பெரிய செல்வம் அழிந்தே விடு மென்பது உவமையாற் பெற்றாம். (ரு)

சஙசு. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு.

(இ - ள்.) தன் குற்றம் நீக்கிப் பிறர் குற்றம் காண்கிற்பின் - முன்னர்த் தன் குற்றத்தைக் கண்டு கடிந்து பின்னர்ப் பிறர் குற்றங் காணவல்லனாயின்; இறைக்கு ஆகும் குற்றம் என் - அரசனுக்கு ஆகக்கடவ குற்றம் யாது ?

அரசனுக்குத் தன் குற்றங் கடியாவழியே பிறர் குற்றங் கடிதல் குற்றமாவது; கடிந்தவழி முறை செய்தலா மென்பார், 'என் குற்ற மாகு' மென்றார்; எனவே, தன் குற்றங் கடிந்தவனே முறை செய்தற் குரியவ னென்பதாயிற்று. இவை நான்கு பாட்டானும் அவற்றது கடிதற்பாடு பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப. (சு)

சஙஎ. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ
முயற்பால தன்றிக் கெடும்.

(இ - ள்.) செயற்பால செய்யாது இவறியான் செல்வம்-பொருளாற் றனக்குச் செய்துகொள்ளப்படுமவற்றைச் செய்துகொள்ளாது அதன்கட் பற்றுள்ளஞ் செய்தானது செல்வம்; உயற்பால தன்றிக் கெடும் - பின் உளதாம்பான்மைத்தன்றி வறிதே கெடும்.

'செயற்பால'வாவன: அறம் பொரு ளின்பங்கள். பொருளாற் பொருள் செய்தலாவது - பெருக்குதல்; அது "பொன்னி னாகும் பொருபடை யப்படை—தன்னி னாகுந் தரணி தரணியிற்—பின்னை யாகும் பெரும்பொரு ளப்பொரு—டுன்னுங் காலைத் துன்னாதன வில்லையே"* என்பதனா னறிக. அறஞ் செய்யாமையானும் பொருள் பெருக்காமையானும் 'உயற்பால தன்றி' யென்றும், இன்பப்பயன் கொள்ளாமையிற் 'கெடு' மென்றுங் கூறினார். உயற்பாலதின்றி யென்று பாட மோதுவாரு முளர். (எ)

சஙஅ. பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று.

(இ - ள்.) பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை - பொருளை விடத் தகுமிடத்து விடாது பற்றுதலைச் செய்யு முள்ளமாகிய உலோபத்தினது தன்மை; எற்றுள்ளும் எண்ணப்படுவது ஒன்று அன்று - குற்றத்தன்மைக ளெல்லாவற்றுள்ளும் வைத்தெண்ணப் படுவ தொன்றன்று, மிக்கது.

'இவற'லது தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருங்குளவாயினும் அவற்றைக் கீழ்ப்படுத்துத் தான் மேற்பட வல்ல வியல்பு. ஒழிக்

* சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம் - டு௫.

தன அதுமாட்டாமையின், 'எற்றுள்ளு மெண்ணப்படுவ தொன்றன்' றென்றார். எவற்றுள்ளு மென்பது இடைக்குறைந்துநின்றது. இவை யிரண்டுபாட்டானும் உலோபத்தின் றீமை கூறப்பட்டது. (அ)

சஙகூ. **வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க**
நன்றி பயவா வினை.

(இ - ள்.) எஞ்ஞான்றும் தன்னை வியவற்க - தான் இறப்ப வுயர்ந்த ஞான்றும் மதத்தாற் றன்னை நன்கு மதியா தொழிக; நன்றி பயவா வினை நயவற்க - தனக்கு நன்மை பயவா வினைகளை மானத் தால் விரும்பா தொழிக.

தன்னை வியந்துழி இடமும் காலமும் வலியும் அறியப்படாமை யானும், அறனும் பொருளும் இகழப்படுதலானும், எஞ்ஞான்றும் 'வியவற்க' வென்றும், கருதியது முடித்தே விடுவலென்று அறம் பொரு ளின்பங்கள் பயவா வினைகளை நயப்பின் அவற்றாற் பாவமும் பழியுங் கேடும் வருமாகலின், அவற்றை 'நயவற்க' என்றுங் கூறினார். இதனான் மத மானங்களின் றீமை கூறப்பட்டது. (கூ)

சசo. **காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி**
னேதில வேதிலார் நூல்.

(இ - ள்.) காதல காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின் - தான் காத லித்த பொருள்களை (அவர்) அக் காதலறியாமல் அனுபவிக்கவல்ல னாயின்; ஏதிலார் நூல் ஏதில - பகைவர் தன்னை வஞ்சித்தற் கெண்ணு மெண்ணம் பழுதாம்.

அறிந்தவழி அவை வாயிலாகப் புகுந்து வஞ்சிப்பராகலின், அறி யாம லுய்த்தால் வாயிலின்மையின் வஞ்சிக்கப்படா னென்பதாம். காமம், வெகுளி, உவகை யென்பன முற்றக்கடியுங் குற்றமன்மை யின், இதனாற் பெரும்பான்மைத்தாகிய, காம நுகருமாறு கூறி, ஏனைச் சிறுபான்மையவற்றிற்குப் பொதுவகை விலக்கினையே கொண்டொழிந்தார். (கo)

அதி. சரு—பெரியாரைத்துணைக்கோடல்

[அஃதாவது, மூவிரு குற்றமும் முறைமையிற் கடிதலிற், காவற் சாகா டுகைத்தற் குரியனாய அரசன், தீநெறி விலக்கி நன் னெறிச் செலுத்தும் பேரறிவுடையாரைத் தனக்குத் துணை யாகக்கோடல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்

கும். பேரறிவுடையராவார்: அரசர்க்கும் அங்கங்கட்கும் மானுடத் தெய்வக் குற்றங்கள் வாராமற் காத்தற்குரிய அமைச்சர், புரோகிதர்.]

சசக. அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்.

(இ - ள்.) *அறன் அறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை* - அறத்தினது நுண்மையை யறிந்து தன்னின் மூத்த அறிவுடையாரது கேண்மையை; *தேர்ந்து திறன் அறிந்து கொளல்* - அரசன் அதனருமையை யோர்ந்து, கொள்ளுந் திற மறிந்து கொள்க.

அற நுண்மை நூலானேயன்றி உய்த்துணர்வானும் அறிய வேண்டுதலின், 'அறனறிந்' தென்றார். 'மூத்தல்' அறிவானும் சீலத்தானும், காலத்தானும் முதிர்தல். 'அறிவுடையார்' நீதியையும், உலகியலையு மறிதலை யுடையார். 'திறனறி'தலாவது நன்கு மதித்தல், உயரச் செய்தல், அவர்வழி நிற்ற லென்பன முதலாக அவர் பிணிப்புண்ணுந் திறனறிந்து செய்தல். (க)

சசஉ. உற்றநோய் நீக்கி யுறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

(இ - ள்.) *உற்ற நோய் நீக்கி* - தெய்வத்தானாக மக்களானாகத் தனக்கு வந்த துன்பங்களை நீக்குமா றறிந்து நீக்கி; *உறாஅமை முற்காக்கும் பெற்றியார்* - பின் அப் பெற்றியன வாராவண்ணம் முன்னறிந்து காக்கவல்ல தன்மையினை யுடையாரை; *பேணிக் கொளல்* - அரசன் அவர் உவப்பன செய்து துணையாகக் கொள்க.

தெய்வத்தான் வருந் துன்பங்களாவன: மழையினதின்மை மிகுதிகளானும், காற்றுத் தீப் பிணி யென் றிவற்றானும் வருவன. அவை கடவுளரையுந் தக்கோரையும் நோக்கிச் செய்யுஞ் சாந்திகளா னீக்கப்படும். மக்களான் வருந் துன்பங்களாவன:—பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வா ரென் றிவர்களான் வருவன. அவை சாம பேத தான தண்டங்களாகிய நால்வகை யுபாயத்துள் ஏற்றதனா னீக்கப்படும். 'முற்காத்த'லாவது, தெய்வத்தான் வருவனவற்றை உற்பாதங்களா னறிந்து அச் சாந்திகளாற் காத்தலும்; மக்களான் வருவனவற்றை அவர் குணம், இங்கிதம், ஆகாரம், செயலென்பனவற்றா னறிந்து அவ்வுபாயங்களு ளொன்றாற் காத்தலுமாம். ஆகவே, புரோகிதரையும் அமைச்சரையுங் கூறியவாறாயிற்று. இங்கிதம்: குறிப்பா னிகழும் உறுப்பின் றொழில். ஆகாரம்: குறிப்பின்றி நிகழும் வேறுபாடு. உவப்பன: நன்கு மதித்தன் முதலியன. இவை

யிரண்டு பாட்டானும் பெரியார திலக்கணமும், அவரைத் துணை யாகக் கோடல்வேண்டு மென்பதூஉம் கொள்ளுமாறுங் கூறப் பட்டன. (உ)

சசங. அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்

பேணித் தமராக் கொளல்.

(இ - ள்.) பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல் - அப் பெரியவர்களை அவர் உவப்பன வறிந்து செய்து தமக்குச் சிறந்தா ராகக் கொள்ளுதல்; அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிது - அரசர்க்கு அரிய பேறுக ளெல்லாவற்றுள்ளும் அரிது.

உலகத் தரியனவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப் பேறு சிறந்த தென்றது, இதனால் அவையெல்லாம் உளவாத லானோக்கி. (ங)

சசச. தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்

வன்மையு ளெல்லாந் தலை.

(இ - ள்.) தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல் - அறிவு முதலியவற்றால் தம்மின் மிக்கார் தமக்குச் சிறந்தாராகத் தாம் அவர் வழி நின் றொழுகுதல்; வன்மையுள் எல்லாம் தலை - அரசர்க்கு எல்லா வலியுடைமையினுந் தலை.

பொருள், படை, அரண்களாய வலியினும் இத் துணைவலி சிறந்த தென்றது, இவர் அவற்றா னீக்கப்படாத தெய்வத்துன்ப முதலியனவும் நீக்குதற்கு உரியராகலின். (ச)

சசரு. சூழ்வார்கண் ணாக வொழுகலான் மன்னவன்

சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

(இ - ள்.) சூழ்வார் கண்ணாக ஒழுகலால் - தன் பாரம் அமைச்சரைக் கண்ணாகக் கொண்டு நடத்தலான்; மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல் - அரசன் அத்தன்மையராய அமைச் சரை ஆராய்ந்து தனக்குத் துணையாகக் கொள்க.

இரண்டாவது விகாரத்தாற் றொக்கது. தானே சூழவல்ல னாயினும் அளவிறந்த தொழில்களான் ஆகுலமெய்து மரசன்பாரம் அதுவே தொழிலாய அமைச்சரா னல்லது இனிது நடவாமைபற்றி, அவரைக் 'கண்ணாக'க் கூறினார். ஆராய்தல் அமைச்சியலுட் சொல் லப்படும் இலக்கணத்தின ரென்பதனை யாராய்தல். இவை மூன்று பாட்டானும் பெரியாரைத் துணைக்கோடலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ரு)

சசசு. தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்

செற்றார் செயக்கிடந்த தில்.

(இ - ள்.) தக்கார் இனத்தனாய்த் தான் ஒழுக வல்லானை - தக்காராகிய வினத்தை யுடையனாய்த் தானு மறிந்தொழுகவல்ல வரசனை; செற்றார் செயக் கிடந்தது இல் - பகைவர் செய்யக்கிடந்த தொரு துன்பமு மில்லை.

'தக்கார்' அறிவொழுக்கங்களாற் றகுதியுடையார். 'ஒழுகுதல்' அற நீதிகளின் நெறி வழுவாம னடத்தல். வஞ்சித்தல், கூடினரைப் பிரித்தல், வேறுபகை விளைத்தலென் றிவற்றானும், வலியானும், பகைவர் செய்யுந் துன்பங்கள் பலதிறத்தவாயினும், தானு மறிந்து அறிவார் சொல்லுங் கொண்டொழுகுவான்கண் அவற்று ளொன் றும் வாராதென்பார், 'செற்றார் செயக்கிடந்ததில்' லென்றார். (சு)

சசஎ. இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர்.

(இ - ள்.) இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை - தீயன கண் டால் நெருங்கிச் சொல்லுந் துணையாந் தன்மையை யுடையாரை இவர் நமக்குச் சிறந்தா ரென்றாளு மரசரை; கெடுக்கும் தகைமை யவர் யார் - கெடுக்கும் பெருமையுடைய பகைவர் உலகத்தியாவர்?

தீயன பாவங்களும் நீதியல்லனவும். துணையாந்தன்மையாவது தமக்கு அவை யின்மையும் அரசன்க ணன்புடைமையுமாம். அத் தன்மையுடையார் நெறியி னீங்க விடாமையின், அவரை யாளு மரசர் ஒருவரானுங் கெடுக்கப்படா ரென்பதாம். நெருங்கிச் சொல்லு மளவினோரை யென் றுரைப்பாரு முளர். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அதன் பயன் கூறப்பட்டது. (எ)

சசஅ. இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்.

(இ - ள்.) இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன் - கழறுதற் குரியாரைத் தனக்குத் துணையாகக் கொள்ளாமையிற் காவலற்ற அரசன்; கெடுப்பார் இலானும் கெடும் - பகையாய்க் கெடுப்பார் இல்லையாயினும் தானே கெடும்.

'இல்லாத', 'ஏமரா' வென்பன பெயரெச்ச வடுக்கு. கெடுப்பார் உளராவ ரென்பது தோன்ற, 'இலானு' மென்றார். தானே கெடுத லாவது பாகனில்லாத யானைபோல நெறியல்லா நெறிச் சென்று கெடுதல். (அ)

சசகூ. முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை.

(இ - ள்.) முதல் இலார்க்கு ஊதியம் இல்லை - முதற்பொருளில்லாத வணிகர்க்கு அதனால் வரு மூதிய மில்லையாம்; மதலையாம் சார்பு இலார்க்கு நிலை இல்லை - அதுபோலத் தம்மைத் தாங்குவதாந் துணையில்லாத அரசர்க்கு அதனான் வரும் நிலையில்லை.

முதலைப்பெற்றே இலாபம் பெறவேண்டுமாறு போலத் தாங்குவாரைப் பெற்றே நிலைபெற வேண்டு மென்பதாம். 'நிலை' அரசர் பாரத்தோடு சலியாது நிற்றல். (௯)

சருo. பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல்.

(இ - ள்.) பல்லார் பகை கொளலின் பத்து அடுத்த தீமைத்து-தான் றனியனாய் வைத்துப் பலரோடும் பகை கொள்ளுதலிற் பதிற்று மடங்கு தீமை யுடைத்து; நல்லார் தொடர்கை விடல் - அரசன் பெரியாரோடு நட்பினைக் கொள்ளா தொழிதல்.

பலர் பகையாயக்கால் "மோதி முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடல்—பேது செய்து பிளந்திடல்"* என்பவை யல்லது ஒருங்கு வினையாக் குறித்துச்† செய்தாலும் ஒருவாற்றா னுய்தல்கூடும்; நல்லார் தொடர்கை விட்டால் ஒருவாற்றானு முய்தல்கூடாமையின், இது செய்தல் அதனினுந் தீதென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் அது செய்யாவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧o)

அதி. சசு—சிற்றினஞ்சேராமை

[அஃதாவது, சிறிய வினத்தைப் பொருந்தாமை. சிறிய வினமாவது, "நல்லத னலனும் தீயதன் றீமையு மில்லை யென்போர்"‡ரும் விடரும் தூர்த்தரும் நடரு முள்ளிட்ட குழு. அறிவைத் திரித்து இருமையுங் கெடுக்கு மியல்பிற்றாய அதனைப் பொருந்திற் பெரியாரைத் துணைக்கோடல் பயனின்றென்ப துணர்த்தற்கு இஃ தசன்பின் வைக்கப்பட்டது.]

சருக. சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

(இ - ள்.) பெருமை சிற்றினம் அஞ்சும் - பெரியோ ரியல்பு சிறிய வினத்தை யஞ்சாநிற்கும்; சிறுமைதான் சுற்றமாச் சூழ்ந்து

---

* சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம்-நஉ. † 'ஒருங்கு வினையாக்குதல் தீது செய்தாலும்' என்றும் பாடம். ‡ புறநானூறு-உ௯.

விடும் - எனச் சிறியோரியல்பு அது சேர்ந்தபொழுது அதனைத் தனக்குச் சுற்றமாக வெண்ணித் துணியும்.

தத்த மறிவு திரியுமாறும் அதனாற் றமக்கு வருந்துன்பமும் நோக்கலின் அறிவுடையா ரஞ்சுவ ரென்றும், அறிவொற்றுமை யாற் பிறிது நோக்காமையின் அறிவிலாதார் தமக்குச் சுற்றமாகத் துணிவரென்றுங் கூறினார். பொருளின் றொழில்கள் பண்பின்மே னின்றன. இதனாற் சிறிய வினம் பெரியோர்க் காகாதென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

௪௫௨. நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு.

(இ - ள்.) நிலத்து இயல்பான் நீர் திரிந்து அற்றாகும் - தான் சேர்ந்த நிலத்தின தியல்பானே நீர் தன்றன்மை திரிந்து அந் நிலத்தின் றன்மைத்தாம்; மாந்தர்க்கு இனத்தியல்பு அறிவு (திரிந்து) அதாகும் - அதுபோல மாந்தர்க்குத் தாஞ் சேர்ந்த இனத்தின தியல்பானே அறிவுந் தன்றன்மை திரிந்து அவ்வினத்தின் றன்மைத்தாம்.

எடுத்துக்காட்டுவமை. விசும்பின்கட் டன்றன்மைத்தாய நீர் நிலத்தோடு சேர்ந்தவழி நிறம், சுவை முதலிய பண்புகள் திரிந்தாற் போலத் தனிநிலைக்கட் டன்றன்மைத்தாய வறிவு பிற வினத்தோடு சேர்ந்தவழிக் காட்சி முதலிய தொழில்கள் திரியுமென இதனால் அதனது காரணங் கூறப்பட்டது. (௨)

௪௫௩. மனத்தானா மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானா
மின்னா னெனப்படுஞ் சொல்.

(இ - ள்.) மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி மனத்தான் ஆம் - மாந்தர்க்குப் பொது உணர்வு தம் மனம் காரணமாக வுண்டாம்; இன்னான் எனப்படும் சொல் இனத்தான் ஆம் - இவன் இத்தன்மைய னென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படும் சொல் இனங் காரணமாக வுண்டாம்.

இயற்கையாய புலனுணர்வு மாத்திரத்திற்கு இனம் வேண்டாமையின் அதனை 'மனத்தானா' மென்றும், செயற்கையாய விசேட வுணர்வுபற்றி நல்ல னென்றாகத் தீய னென்றாக நிகழுஞ் சொற்கு இனம் வேண்டுதலின் அதனை 'இனத்தானா' மென்றுங் கூறினார். உவமை யளவை கொள்ளாது அத்திரிபும் மனத்தானா மென்பாரை நோக்கி இதனான் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (௩)

௪௫௪. மனத்து ளதுபோலக் காட்டி யொருவற்
கினத்துள தாகு மறிவு.

(இ - ள்.) அறிவு - அவ் விசேட வுணர்வு; ஒருவற்கு மனத்து உளது போலக் காட்டி - ஒருவற்கு மனத்தின்கண்ணே யுளதாவது போலத் தன்னைப் புலப்படுத்தி; இனத்து உளதாகும் - அவன் சேர்ந்த வினத்தின்கண்ணே யுளதாம்.

மெய்ம்மை நோக்காமுன் மனத்துளது போன்று காட்டியும்; பின்னோக்கியவழிப் பயின்றவினத்துளதாயு மிருத்தலின், 'காட்டி' யென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். விசேட வுணர்வுதானும் மனத்தின்கண்ணே அன்றே யுளதாவதென்பாரை நோக்கி, ஆண்டுப் புலப்படுந் துணையே யுள்ளது, அதற்கு மூலம் இனமென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (ச)

சருரு. மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு
மினந்தூய்மை தூவா வரும்.

(இ - ள்.) மனம் தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும் - அவ் விசேடவுணர்வு புலப்படுதற் கிடனாய மனந் தூயனாதற் றன்மையும் செய்யும் வினை தூயனாதற் றன்மையுமாகிய விரண்டும்; இனம் தூய்மை தூவா வரும் - ஒருவற்கு இனந் தூயனாதற் றன்மை பற்றுக் கோடாக உளவாம்.

மனந் தூயனாதலாவது விசேடவுணர்வு புலப்படுமாறு இயற்கையாய அறியாமையி னீங்குதல். செய்வினை தூயனாதலாவது மொழி மெய்களாற் செய்யும் நல்வினை யுடையனாதல். தூவென்பது அப் பொருட்டாதல், "தூவறத் துறந்தாரை"* என்பதனானுமறிக. ஒருவன் இனந் தூயனாகவே அதனோடு பயிற்சிவயத்தான் மனந் தூயனாய் அதன்கண் விசேடவுணர்வு புலப்பட்டு அதனாற் சொல்லுஞ் செயலுந் தூயனா மென, இதனால் இனத்துள்ளவாமாறு கூறப்பட்டது. (ரு)

சருசு. மனந்தூயார்க் கெச்சநன் றாகு† மினந்தூயார்க்
கில்லைநன் றாகா வினை.

(இ - ள்.) மனம் தூயார்க்கு எச்சம் நன்றாகும் - மனந் தூயராயினார்க்கு மக்கட்பேறு நன்றாகும்; இனம் தூயார்க்கு நன்று ஆகா வினை இல்லை - இனந் தூயராயினார்க்கு நன்றாகாத வினை யாதுமில்லை.

காரியங் காரணத்தின் வேறுபடாமையின் 'எச்ச நன்றாகு' மென்றும், நல்லினத்தோ டெண்ணிச் செயப்படுதலின் எல்லா வினையு நல்லவா மென்றுங் கூறினார். (சு)

---

* கலித்தொகை, நெய்தற்கலி - க. † குறள் - ககச.

சருஎ. மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழுந் தரும்.

(இ - ள்.) மன் உயிர்க்கு மனநலம் ஆக்கம் (தரும்) - நிலை பெற்ற வுயிர்கட்கு மனத்தது நன்மை செல்வத்தைக் கொடுக்கும்; இன நலம் எல்லாப் புகழும் தரும் - இனத்தது நன்மை அதனோடு எல்லாப் புகழையுங் கொடுக்கும்.

'மன்னுயி' ரென்றது ஈண்டு உயர்திணைமே னின்றது. 'தரு' மென்னும் இடவழு வமைதிச்சொல் முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. உம்மை இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை. மனநன்றுதருனே அற மாகலின் * அதனை 'ஆக்கந் தரு' மென்றும், புகழ் கொடுத்தற்குரிய நல்லோர் தாமே இனமாகலின் 'இனநல மெல்லாப் புகழுந் தரு' மென்றுங் கூறினர்,† மேல் மனநன்மை இனநன்மை பற்றி வரு மென்பதனை உட்கொண்டு. அஃதியல்பாகவே யுடையார்க்கு அவ் வின நன்மை வேண்டாவென்பாரை நோக்கி, அதுவேயன்றி அத் தன்மைய பலவற்றையுந் தருமென அவர்க்கும் அது வேண்டு மென் பது இவ்விரண்டு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

சருஅ. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
கினநல மேமாப் புடைத்து.

(இ - ள்.) மனநலம் நன்கு உடையராயினும் - மன நன்மையை முன்னை நல்வினையாற் றாமே யுடையராயினும்; சான்றோர்க்கு இன நலம் ஏமாப்பு உடைத்து - அமைந்தார்க்கு இனநன்மை அதற்கு வலி யாதலை யுடைத்து.

நன்கா லென்னும் மூன்றனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. அந் நல்வினை யுள்வழியும் மனநலத்தை வளர்த்து வருதலின், அதற் 'கேமாப்புடைத்' தாயிற்று. (அ)

சருகூ. மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃது
மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து.

(இ - ள்.) மன நலத்தின் மறுமை ஆகும் - ஒருவற்கு மன நன்மையானே மறுமை யின்ப முண்டாம்; மற்றஃதும் இன நலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து - அதற்கு அச் சிறப்புத்தானும் இன நன்மையான் வலி பெறுதலை யுடைத்து.

'மனநலத்தி னாகு மறுமை' யென்றது, மறுமை பயப்பது மன நன்மைதானே பிறிதொன்றன் றென்னும் மதத்தை யுடம்பட்டுக்

---

* குறள் - ௩௪. † குறள் - சருரு.

கூறியவாறு. 'மற்று' வினைமாற்று. உம்மை இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை. ஒரோவழித் தாமதகுணத்தான் மன நலந் திரியினும், நல்வினம் ஒப்ப நிறுத்தி மறுமை பயப்பிக்கு மென நிலைபெறச் செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. இவை யைந்து பாட்டானுஞ் சிற்றினஞ் சேராமையது சிறப்பு நல்லினஞ் சேர்தலாகிய எதிர்மறை முகத்தாற் கூறியவாறறிக. (கூ)

சசுo. நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதூஉ மில்.

(இ - ள்.) நல்லினத்தின் ஊங்கு துணையும் இல்லை - ஒருவற்கு நல்லினத்தின் மிக்க துணையுமில்லை; தீயினத்தின் (ஊங்கு) அல்லற் படுப்பதூஉம் இல் - தீய வினத்தின் மிக்க பகையு மில்லை.

ஐந்தனுருபுகள் உறழ்பொருளின்கண் வந்தன. ஊங்கென்பது பின்னுங் கூட்டி உம்மை யாற்றி யுரைக்கப்பட்டது. நல்லினம் அறியாமையி னீக்கித் துயருறுமற் காத்தலின் அதனைத் 'துணை'யென்றும், தீயினம் அறிவினீக்கித் துயருறுவித்தலின் அதனைப் பகையென்றுங் கூறினார். 'அல்லற் படுப்ப' தென்பது ஏதுப்பெயர். இதனால் விதி யெதிர்மறைகள் உடன் கூறப்பட்டன. (கo)

அதி. சஎ—தெரிந்துசெயல்வகை

[அஃதாவது, அரசன் தான் செய்யும் வினைகளை யாராய்ந்து செய்யுந் திறம். அச் செயல் பெரியாரைத் துணைக்கோடல் பயனுடைத் தாயவழி அவரோடுஞ் செய்யப்படுவதாகலின் இது சிற்றினஞ் சேராமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

சசுக. அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

(இ - ள்.) அழிவதூஉம் - வினை செய்யுங்கால் அப்பொழுது அதனா லழிவதனையும்; ஆவதூஉம் - அழிந்தாற் பின் னாவதனையும்; ஆகி வழி பயக்கும் ஊதியமும் - ஆய்நின்றுபிற்பொழுது தரு மூதியத்தையும்; சூழ்ந்து செயல் - சீர்தூக்கி உறுவதாயிற் செய்க.

உறுவதாவது - நிகழ்வின்கண் அழிவதனில் ஆவது மிக்கு, எதிர்வினும் அது வளர்ந்து வருதல். அழிவதின்மையின், எதிர்வின்கண் வரு மாக்கத்தை 'ஊதிய' மென்றார். எனவே அவ்வூதியம் பெறின்

நிகழ்வின்கண் அழிவதும் ஆவதுந் தம்மு ளொத்தாலும் ஒழிதற்பாற் றென்பது பெற்றும். இரண்டு காலத்தும் பயனுடைமை தெரிந்து செய்க வென்பதாம். (க)

சசுஉ. தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில்.

(இ - ள்.) தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்து எண்ணிச் செய் வார்க்கு - தாந் தெரிந்துகொண்ட இனத்துடனே* செய்யத்தகும் வினையை ஆராய்ந்து பின் தாமேயு மெண்ணிச் செய்து முடிக்கவல்ல அரசர்க்கு; அரும் பொருள் யாதொன்றும் இல் - எய்துதற்கரிய பொருள் யாதொன்று மில்லை.

ஆராயப்படுவனவெல்லாம் ஆராய்ந்துபோன 'இன'மென்றுமாம். 'செய்வார்க்' கென்றதனல் வினையென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. வினையாவது மேற்சேறன் முதல் வேற லீரூய தொழில். பொருள்கட் கேதுவாய அதனிற்றவறுமையின், அரிய பொருள்களெல்லாம் எளிதி னெய்துவ ரென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானுஞ் செய்யத்தகும் வினையும் அது செய்யுமாறுங் கூறப் பட்டன. (உ)

சசுங. ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
யூக்கா ரறிவுடை யார்.

(இ - ள்.) ஆக்கம் கருதி முதல் இழக்கும் செய்வினை - மேலெய் தக்கடவ ஆதியத்தினை நோக்கி முன்னெய்திநின்ற முதறன்னையும் இழத்தற் கேதுவாய செய்வினையை; அறிவுடையார் ஊக்கார் - அறிவுடையார் மேற்கொள்ளார்.

'கருதி' யென்னும் வினையெச்சம் 'இழக்கு' மென்னும் பெய ரெச்ச வினைகொண்டது. எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஆக்கமே யன்றி முதலையு மிழக்கும் வினைகளாவன: வலியுங் காலமும் இடனு மறியாது பிறர்மண் கொள்வான்சென்று தம்மண்ணு மிழத்தல் போல்வன. முன் செய்து போந்த வினையாயினு மென் பார், 'செய்வினை' யென்றார். (ங)

சசுச. தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர்.

(இ - ள்.) தெளிவு இலதனைத் தொடங்கார் - இனத்தோடுந் தனித்தும் ஆராய்ந்து துணிதலில்லாத வினையைத் தொடங்கார்; இளிவு என்னும் ஏதப்பாடு அஞ்சுபவர் - தமக்கு இளிவரவென்னுங் குற்றமுண்டாதலை அஞ்சுவார்.

* இனம் - புரோகிதரும் அமைச்சரும்: சசஉ - ஆம் குறளுரை

தொடங்கின் இடையின் மடங்க லாகாமையின், 'தொடங்கா' ரென்றார். இளிவரவு அவ் வினையாற் பின் னழி வெய்தியவழி அதன்மேலும் அறிவும் மானமு மிலரென்று உலகததா ரிகழு மிகழ்ச்சி. அஃதுண்டாதல் ஒருதலையாகலின், தெளிவுள்வழித் தொடங்குக வென்பதாம். (ச)

சசரு. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.

(இ - ள்.) வகை அறச் சூழாது எழுதல் - சென்றால் நிகழும் திறங்களையெல்லாம் முற்றவெண்ணாது சில வெண்ணிய துணை யானே அரசன் பகைவர்மேற் செல்லுதல்; பகைவரைப் பாத்திப் படுப்பது ஓராறு - அவரை வளரு நிலத்திலே நிலைபெறச் செய்வ தொரு நெறியாம்.

அத் திறங்களாவன: வலி, காலம், இடனென் றிவற்றால் தனக்கும் பகைவர்க்கு முளவாம் நிலைமைகளும், வினை தொடங்கு மாறும், அதற்கு வரு மிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும், அதனாற் பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற்றுட் சில வெஞ்சினும் பகைவர்க்கு இடனுமாகலான், முற்றப்பெற வெண்ணவேண்டு மென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் ஒழியத் தகும் வினையும் ஒழியாவழிப்படு மிழுக்கும் கூறப்பட்டன. (ரு)

சசசு. செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்.

(இ - ள்.) செய் தக்க அல்ல செயக் கெடும் - அரசன் தன் வினைகளுட் செய்யத்தக்கன வல்லவற்றைச் செய்தலாற் கெடும்; செய் தக்க செய்யாமையானும் கெடும் - இனி அதனானே யன்றிச் செய்யத்தக்கனவற்றைச் செய்யாமைதன்னானும் கெடும்.

செய்யத்தக்கன வல்லவாவன: பெரிய முயற்சியினவும், செய் தாற் பயனில்லனவும், அது சிறியதாயினவும், ஐயமாயினவும், பின் றுயர் விளைப்பனவு மென விவை. செய்யத்தக்கவாவன: அவற்றின் மறுதலையாயின. இச் செய்தல் செய்யாமைகளான், அறிவு ஆண்மை பெருமை யென்னும் மூவகையாற்றலுட் பொருள் படை யென இருவகைத்தாய பெருமை சுருங்கிப் பகைவர்க்கு எளியனுமாகலான், இரண்டுங் கேட்டிற் கேதுவாயின. இதனாற் செய்வன செய்து ஒழிவன ஒழிக வென இருவகையனவும் உடன் கூறப்பட்டன. (சு)

சகூஎ. எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு.

(இ - ள்.) கருமம் எண்ணித் துணிக - செய்யத்தக்க கருமமும் முடிக்கு முபாயத்தை யெண்ணித் தொடங்குக; துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு - தொடங்கி வைத்துப் பின்னெண்ணக் கடவேமென் றொழிதல் குற்றமாதலான்.

துணிவுபற்றி நிகழ்தலின், துணிவெனப்பட்டது. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. உபாய மென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. அது, கொடுத்தல், இன்சொற் சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்த லென நால்வகைப்படும். இவற்றை வடநூலார் தான சாம பேத தண்ட மென்ப. அவற்றுண் முன்னைய விரண்டும் ஐவகைய; ஏனைய மூவகைய. அவ் வகைகளெல்லாம் ஈண் டுரைப்பிற் பெருகும். இவ் வுபாயமெல்லா மெண்ணாது தொடங்கின் அவ் வினை மாற்றானால் விலக்கப்பட்டு முடியாமையானும், இடையி னொழிதலாகாமை யானும், அரசன் துயருறுதலின், அவ் வெண்ணாமையை 'இழுக்' கென்றார். செய்வனவற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குக வென்ப தாம். (எ)

சகூஅ. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்.

(இ - ள்.) ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் - முடியு முபாயத்தாற் கருமத்தை முயலாத முயற்சி; பலர் நின்று போற்றினும் பொத்துப் படும் - துணைவர் பலர் நின்று புரைபடாமற் காப்பினும் புரைபடும்.

முடியு முபாயத்தான் முயறலாவது கொடுத்தலைப் பொருணசை யாளன்கண்ணும்; இன்சொல்லைச் செப்பமுடையான், மடியாளன், முன்னே பிறரோடு பொருது நொந்தவ னென இவர்கண்ணும்; வேறுபடுத்தலைத் துணைப்படையாளன், தன் பகுதியோடு பொருந்தா னென இவர்கண்ணும்; ஒறுத்தலை இவற்றின் வாராவழி இவர் கண்ணுந், தேறப்படாத கீழ்மக்கள்கண்ணுஞ் செய்து வெல்லுமாற் றான் முயறல். புரைபடுதல் : கருதிய நன்மையன்றிக் கருதாத தீமை பயத்தல். உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ)

சகூகூ. நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை.

(இ - ள்.) நன்று ஆற்றலுள்ளும் தவறு உண்டு - வேற்று வேந்தர்மாட்டு நன்றான வுபாயஞ் செய்தற்கண்ணுங் குற்றமுண்

டாம்; அவரவர் பண்பு அறிந்து ஆற்றுக் கடை - அவரவர் குணங்களை யாராய்ந்தறிந்து அவற்றிற் கியையச் செய்யாவிடின்.

நன்றான் வுபாயமாவது, கொடுத்தலும் இன்சொற் சொல்லுதலு மாம். அவை யாவர்கண்ணும் இனியவாதற் சிறப்புடைமையின், உம்மை சிறப்பும்மை. அவற்றை 'அவரவர் பண்பறிந்தாற்று'மை யாவது அவற்றிற்கு உரியரல்லாதார்கண்ணே செய்தல். 'தவறு' : அவ் வினை முடியாமை. (கூ)

சஎ௦. எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு.

(இ - ள்.) தம்மொடு கொள்ளாத உலகு கொள்ளாது - அரசர் வினை முடித்தற்பொருட்டுத் தந் நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங் களைச் செய்வராயின் உலகந் தம்மை யிகழாநிற்கும்; எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும் - ஆகலான் அஃது இகழா வுபாயங்களை நாடிச் செய்க.

'தம்' மென்பது ஆகுபெயர். தந் நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது : தாம் வலியராய் வைத்து மெலியார்க் குரிய கொடுத்தன் முதலிய மூன்றனைச் செய்தலும், மெலியராய் வைத்து வலியார்க்குரிய ஒறுத்தலைச் செய்தலுமாம். இவையிரண்டும் அறிவிலார் செய்வனவாகலின், 'உலகங் கொள்ளா'தென்றார். அஃ தெள்ளாதன செய்தலாவது, அவற்றைத் தத்தம் வன்மை மென்மை கட் கேற்பச் செய்தல். மேல்* இடவகையானுரிமை கூறிய உபாயங் கட்கு வினைமுதல் வகையான் உரிமை கூறியவாறு. இவை நான்கு பாட்டானுஞ் செய்வனவற்றிற்கு உபாயமும் அதனதுரிமையுங் கூறப்பட்டன. (க௦)

அதி. சஅ—வலியறிதல்

[அஃதாவது, அவ் வுபாயங்களுள் ஒறுத்தல் குறித்த வரசன் நால் வகை வலியையும் அளந்தறிதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.]

சஎக. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.

(இ - ள்.) வினை வலியும் - தான் செய்யக் கருதிய வினை வலியையும்; தன் வலியும் - அதனைச் செய்து முடிக்குந் தன்

---

* குறள் - சசஅ.

வலியையும்; மாற்றான் வலியும் - அதனை விலக்கலுறும் மாற்றான் வலியையும்; துணை வலியும் - இருவர்க்குந் துணையாவார் வலியை யும்; தூக்கிச் செயல் - சீர்தூக்கித் தன் வலி மிகுமாயின் அவ் வினையைச் செய்க.

இந் நால்வகை வலியுள் 'வினைவலி' அரண்முற்றலும் கோட லும் முதலிய தொழிலானும், ஏனைய மூவகை யாற்றலானுங் கூறு படுத்துத் தூக்கப்படும். 'தன்வலி' மிகவின்கட் செய்க வென்ற விதியால், தோற்றல் ஒருதலையாய குறைவின்கண்ணும், வேறல் ஐயமாய ஒப்பின்கண்ணும் ஒழிக வென்பது பெற்றாம். (க)

சஎஉ. ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச்
　　செல்வார்க்குச் செல்லாத தில்.

(இ - ள்.) ஒல்வது அறிவது அறிந்து-தமக்கியலும் வினையை யும் அதற்கறிய வேண்டுவதாய வலியையும் அறிந்து; அதன்கண் தங்கிச் செல்வார்க்கு - எப்பொழுதும் மன மொழி மெய்களை அதன் கண் வைத்துப் பகைமேற் செல்லும் அரசர்க்கு; செல்லாதது இல் - முடியாத பொருளில்லை.

'ஒல்வ'தெனவே வினைவலி முதலாய மூன்று மடங்குதலின், ஈண் 'டறிவ' தென்றது துணைவலியே யாயிற்று. எல்லாப் பொருளு மெய்துவ ரென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் வலியின் பகுதியும் அஃதறிந்து மேற்செல்வா ரெய்தும் பயனுங் கூறப் பட்டன. (உ)

சஎஙு. உடைத்தம் வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி
　　யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

(இ - ள்.) உடைத் தம் வலி அறியார் - கிருத்தாவாதலையுடைய தம் வலியி னளவறியாதே; ஊக்கத்தின் ஊக்கி - மனவெழுச்சியாற் றம்மின் வலியாரோடு வினைசெய்தலைத் தொடங்கி; இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்-அவர் அடர்த்தலான் அது செய்து முடிக்கப்பெறாது இடையே கெட்ட வரசர் உலகத்துப் பலர்.

உடைய வென்பது அவாய்நின்றமையின், செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. மூவகை யாற்றலுள்ளுஞ் சிறப்புடைய அறி வுடையோர் சிலராதலின், 'முரிந்தார் பல' ரென்றார். அதனால் தம் வலியறிந்தே தொடங்குக வென்பது எஞ்சிநின்றது. (ங)

சஎச. அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை
　　வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

(இ - ள்.) ஆங்கு அமைந்து ஒழுகான் - அயல்வேந்தரோடு பொருந்தி யொழுகுவதுஞ் செய்யாது; அளவு அறியான் - தன் வலியை வறிவதுஞ் செய்யாது; தன்னை வியந்தான் - தன்னை வியந்து அவரோடு பகைத்த வரசன்; விரைந்து கெடும் - விரையக் கெடும்.

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து 'வியந்தா' னென்றார். விரைய வென்பது திரிந்துநின்றது. நட்பா யொழுகுதல், வலி யறிந்து பகைத்த லென்னு மிரண்டனுள் ஒன்றன்றே அயல் வேந்த ரோடு செயற்பாலது; இவையன்றித் தான் மெலியனைப் வைத்து அவரோடு பகைகொண்டானுக்கு ஒருபொழுதும் நிலையின்மையின், 'விரைந்து கெடு' மென்றார். இவை யிரண்டு பாட்டானுந் தன் வலியறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (௪)

சஎரு. பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

(இ - ள்.) பீலி பெய் சாகாடும் அச்சு இறும் - பீலி யேற்றிய சகடமும் அச்சு முரியும்; அப்பண்டம் சால மிகுத்துப் பெயின் - அப் பீலியை அது பொறுக்கு மளவன்றி மிகுத்தேற்றின்.

உம்மை சாகாட்டது வலிச்சிறப்பேயன்றிப் பீலியது நொய்ம் மைச்சிறப்புந் தோன்றநின்றது. 'இறு' மென்னுஞ் சினைவினை முதன்மேனின்றது. எளியரென்று பலரோடு பகைகொள்வான் தான் வலியனேயாயினும் அவர் தொக்கவழி வலியழியு மென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிறிது மொழிதலென்னு மலங்காரம்; இதனை நுவலாநுவற்சி யென்பாரும், ஒட்டென்பாரு முளர். ஒருவன் தொகுவார் பலரோடு பகை கொள்ளற்க வென் றமையின், இதனான் மாற்றான் வலியும் அவன் துணைவலியும் அறியா வழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (௫)

சஎசு. நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி
னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.

(இ - ள்.) கொம்பர் நுனி ஏறினார் அஃது இறந்து ஊக்கின் - ஒரு மரக்கோட்டினது நுனிக்கண்ணே யேறிநின்றார் தம்மூக்கத்தால் அவ் வளவினைக் கடந்து மேலுமேற வூக்குவராயின்; உயிர்க்கு இறுதி யாகிவிடும் - அவ் வூக்கம் அவருயிர்க்கு இறுதியாய் முடியும்.

'நுனிக்கொம்ப' ரென்பது கடைக்கணென்பது போலப் பின் முன்னாகத்தொக்க ஆறாம்வேற்றுமைத்தொகை பன்மை அறி வின்மைபற்றி இழித்தற்கண் வந்தது. இறுதிக் கேதுவாவதனை 'இறுதி' யென்றார். பகைமேற்செல்வான் றொடங்கித் தன்னாற்

செல்லலா மளவுஞ் சென்று நின்றான், பின் அவ் வளவி னில்லாது மனவெழுச்சியான் மேலுஞ் செல்லுமாயின், அவ்வெழுச்சி வினை முடிவிற் கேதுவாகாது அவ னுயிர்முடிவிற் கேதுவாமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இதுவும் மேலே யலங்காரம். அள வறிந்து நிற்றல்வேண்டு மென்றமையின், இதனால் வினைவலி யறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (சு)

சஎஎ. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி.

(இ - ள்.) ஆற்றின் அளவு அறிந்து ஈக - ஈயு நெறியானே தமக்குள்ள பொருளி னெல்லையை யறிந்து அதற்கேற்ப வீக; அது பொருள் போற்றி வழங்கும் நெறி - அங்ஙனம் ஈதல் பொருளைப் பேணிக்கொண் டொழுகும் நெறியாம்.

ஈயு நெறி மேல் இறைமாட்சியுள் 'வகுத்தலும் வல்லதரசு'* என்புழி உரைத்தாம். எல்லைக்கேற்ப வீதலாவது ஒன்றான வெல்லையை நான்கு கூறாக்கி, அவற்றுள் இரண்டனைத் தன் செலவாக்கி, ஒன்றனை மேல் இடர்வந்துழி அது நீக்குதற் பொருட்டு வைப்பாக்கி, நின்றவொன்றனை யீதல்; பிறரும் "வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல்"† என்றார். பேணிக்கொண் டொழுகுதல் ஒருவரோடு நட்பிலாத அதனைத் தம்மோடு நட் புண்டாக்கிக்கொண் டொழுகுதல். முதலிற் செலவு சுருங்கிற் பொருள் ஒருகாலும் நீங்கா தென்பதாம். (எ)

சஎஅ. ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை.

(இ - ள்.) ஆகு ஆறு அளவு இட்டிதாயினும் கேடு இல்லை - அரசர்க்குப் பொருள் வருகின்ற நெறியளவு சிறிதாயிற்றாயினும் அதனாற் கேடில்லையாம்; போகு ஆறு அகலாக் கடை - போகின்ற நெறியளவு அதனிற் பெருகாதாயின்.

'இட்டி'தெனவும் 'அகலா' தெனவும் வந்த பண்பின்றொழில் கள் பொருண்மே னின்றன. பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வருவித்து, அளவென்பது பின்னுங் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டன. முதலும் செலவுந் தம்மு ளொப்பினும கேடில்லை யென்பதாம். (அ)

சஎகூ. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
வில்லாகித் தோன்றாக் கெடும்.

(இ - ள்.) அளவு அறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை - தனக் குள்ள பொருளி னெல்லையை யறிந்து அதற்கேற்ப வாழமாட்டா

---

* டுஅங-ஆம குறளுரை. † திரிகடுகம்-உக.

தான் வாழ்க்கைகள்; உளபோல இல்லாகித் தோன்ருக் கெடும் - உள்ளன போலத் தோன்றி, மெய்ம்மையான் இல்லையாய்ப் பின்பு அத் தோற்றமுமின்றிக் கெட்டுவிடும்.

அவ் வெல்லைக்கேற்ப வாழ்தலாவது, அதனிற் சுருக்கக் கூடாதாயின் ஒப்பவாயினும் ஈத்துந் துய்த்தும் வாழ்தல். தொடக்கத் திற் கேடு வெளிப்படாமையின், 'உளபோல', 'தோன்ரு' வென்ரூர். முதலிற் செலவு மிக்கால் வருமேதம்* கூறியவாறு. (கூ)

சஅ0. உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும்.

(இ - ள்.) உள வரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை - தனக் குள்ள வளவு தூக்காமைக் கேதுவாய ஒப்புரவாண்மையால், வள வரை வல்லைக் கெடும் - ஒருவன் செல்வத்தி னெல்லை விரையக் கெடும்.

ஒப்புரவேயாயினும் மிகலாகா தென்றமையான் இதுவுமது.† இவை நான்கு பாட்டானும் மூவகையாற்றலுட் பெருமையின் பகுதியாய பொருள்வலி யறிதல் சிறப்பு நோக்கி வகுத்துக் கூறப் பட்டது. (க0)

அதி. சக—காலமறிதல்

[அஃதாவது, வலியான் மிகுதியுடையனுய்ப் பகைமேற் சேறலுற்ற அரசன், அச் செலவிற்கேற்ற காலத்தினை யறிதல். அதிகார முறைமையும் இதனனே விளங்கும்.]

சஅக. ‡பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.

(இ - ள்.) கூகையைக் காக்கை பகல் வெல்லும் - தன்னின் வலிதாய கூகையைக் காக்கை பகற்பொழுதின்கண் வெல்லாநிற்கும்; இகல் வெல்லும் வேந்தர்க்குப் பொழுது வேண்டும் - அதுபோல, பகைவர திகலை வெல்லக் கருது மரசர்க்கு அதற்கேற்ற காலம் இன்றியமையாது.

எடுத்துக்காட்டுவமை, காலமல்லாவழி வலியாற் பயனில்லை யென்பது விளக்கிநின்றது. இனிக் 'கால'மாவது, வெம்மையுங் குளிர்ச்சியுந் தம்மு ளொத்து நோய் செய்யாது, தண்ணீரும்

---

* நல்வழி - உரு. † சஎக - ஆம் குறளிற் கூறியதுபோல.
‡ சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம்-ரு௧.

உணவும் முதலிய உடைத்தாய்த் தானே வருந்தாது செல்லுமியல்பின தாம். இதனாற் காலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சஅஉ. பருவத்தோ டொட்ட வொழுக றிருவினைத்
தீராமை யார்க்குங் கயிறு.

(இ - ள்.) பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் - அரசன் காலத்தோடு பொருந்த வினைசெய் தொழுகுதல்; திருவினைத் தீராமை ஆர்க்கும் கயிறு - ஒருவர்கண்ணும் நில்லாது நீங்குஞ் செல்வத்தைத் தன்க ணீங்காமற் பிணிக்குங் கயிறும்.

காலத்தோடு பொருந்துதல் காலந் தப்பாமற் செய்தல். 'தீராமை' யென்றதனால், தீர்தன்மாலையதென்பது பெற்றும். வினைவாய்த்து வருதலான், அதனி னாகுஞ் செல்வம் எஞ்ஞான்றும் நீங்கா தென்பதாம். (உ)

சஅ௩. அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின்.

(இ - ள்.) அருவினை என்ப உளவோ - அரசராற் செய்தற் கரிய வினைகளென்று சொல்லப்படுவன உளவோ; கருவியான் காலம் அறிந்து செயின் - அவற்றை முடித்தற்காங் கருவிகளுடனே செய்தற்காங் காலம் அறிந்து செய்வாராயின்?

'கருவி'களாவன: மூவகையாற்றலும் நால்வகை யுபாயங்களு மாம்; அவை உளவாய வழியுங் காலம் வேண்டுமென்ப தறிவித்தற்கு, 'கருவியா' னென்றார். எல்லா வினையும் எளிதின் முடியு மென்பதாம். (௩)

சஅச. ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலம்
கருதி யிடத்தாற் செயின்.

(இ - ள்.) ஞாலம் கருதினுங் கைகூடும் - ஒருவன் ஞால முழுதுந் தானே யாளக் கருதினானாயினும், அஃது அவன் கை யகத்ததாம்; காலம் கருதி இடத்தான் செயின் - அதற்குச் செய்யும் வினையைக் காலமறிந்து இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வனாயின்.

'இடத்தா' னென்பதற்கு, மேற் கருவியா னென்பதற்கு உரைத்தாங் குரைக்க. கைகூடாதனவும் கைகூடு மென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் காலமறிதற் பயன் கூறப்பட்டது. (ச)

சஅ௫. காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர்.

(இ - ள்.) கலங்காது ஞாலம் கருதுபவர் - தப்பாது ஞாலமெல்லாங் கொள்ளக் கருதுமரசர்; காலம் கருதி இருப்பர் - தம் வலி மிகுமாயினும், அது கருதாது, அதற்கேற்ற காலத்தையே கருதி அது வருந்துணையும் பகைமேற் செல்லார்.

தப்பாமை கருதியவழியே கொள்ளுதல். வலிமிகுதி 'காலங் கருதி' யென்றதனாற் பெற்றாம். அது கருதாது செல்லின் இரு வகைப் பெருமையுந் தேய்ந்து வருத்தமு முறுவாராகலின், 'இருப்ப' ரென்றார். இருத்தலாவது நட்பாக்கல், பகையாக்கல், மேற்சேறல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்ட லென்னும் அறுவகைக் குணங்களுள் மேற்செலவிற்கு மாறாயது. இதனாற் காலம் வாரா வழிச் செய்வது கூறப்பட்டது. (ரு)

சஅசு. ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

(இ - ள்.) ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம் - வலிமிகுதியுடைய வரசன் பகைமேற் செல்லாது காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு; பொரு தகர் தாக்கற்குப் பேரும் தகைத்து - பொருகின்ற தகர், தன் பகை கெடப் பாய்தற்பொருட்டுப் பின்னே கால்வாங்குந் தன்மைத்து.

உவமைக்கட் 'டாக்கற்' கென்றதனால், பொருளினும் வென்றி யெய்தற் பொருட் டென்பது கொள்க. இதனால் அவ் விருப்பின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

சஅஎ. பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்
துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர்.

(இ - ள்.) ஒள்ளியவர் - அறிவுடைய வரசர்; ஆங்கே பொள்ளெனப் புறம் வேரார் - பகைவர் மிகை செய்தபொழுதே அவரறியப் புறத்து வெகுளார்; காலம் பார்த்து உள் வேர்ப்பர் - தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற காலத்தினை யறிந்து அது வருந்துணையும் உள்ளே வெகுள்வர்.

'பொள்ளென' வென்பது குறிப்புமொழி. 'வேரார்', 'வேர்ப்ப' ரெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார். அறிய வெகுண் டுழித் தம்மைக் காப்பராகலிற் 'புறம் வேரா' ரென்றும், வெகுளி யொழிந்துழிப் பின்னும் மிகை செய்யாம லடக்குதல் கூடாமையின் 'உள்வேர்ப்ப' ரென்றுங் கூறினார். (எ)

சஅஅ. செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
காணிற் கிழக்காந் தலை.

(இ - ள்.) செற்றாரைக் காணின் சுமக்க - தாம் வெல்லக் கருதிய வரசர், பகைவர்க்கு இறுதிக்காலம் வருந்துணையும் அவ ரைக் கண்டாற் பணிக; இறுவரை காணின் தலை கிழாக்காம் - பணி யவே அக் காலம் வந்திறும்வழி அவர் தகைவின்றி யிறுவர்.

பகைமை யொழியும் வரை மிகவுந் தாழ்க வென்பார் 'சுமக்க' வென்றும், அங்ஙனந் தாழவே அவர் தம்மைக் காத்த லிகழ்வராகலிற் றப்பாமற் கெடுவ ரென்பார், அவர் தலை கீழாமென்றுங் கூறினர். தலைமேற்கொண்ட தொரு பொருளைத் தள்ளுங்கால் அது தன் றலை கீழாக விழுமாகலின், அவ்வியல்பு பெறப்பட்டது. இவ்வை யிரண்டு பாட்டானும் இருக்கும்வழிப் பகைமை தோன்றாமலிருக்க வென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

சஅகூ. எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்.

(இ - ள்.) எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால் - பகையை வெல்லக் கருது மரசர் தம்மா லெய்துதற்கரிய காலம் வந்து கூடியக் கால்; அந்நிலையே செய்தற்கு அரிய செயல் - அது கழிவதற்கு முன்பே, அது கூடாவழித் தம்மாற் செய்தற்கரிய வினைகளைச் செய்க.

ஆற்றன் முதலியவற்றாற் செய்துகொள்ளப்படாமையின் 'எய்தற் கரிய' தென்றும், அது தானே வந்தியைதல் அரிதாகலின் 'இயைந் தக்கா'லென்றும், இயைந்தவழிப் பின்னில்லா தோடுதலின் 'அந் நிலையே' யென்றும், அது பெறாவழிச் செய்யப்படாமையிற், 'செய்தற்கரிய' வென்றுங் கூறினர். இதனாற் காலம் வந்துழி விரைந்து செய்கவென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

சகூ0. *கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

(இ - ள்.) கூம்பும் பருவத்துக் கொக்கு ஒக்க - ஒரு வினை மேற் செல்லாதிருக்குங் காலத்துக் கொக்கிருக்குமாறுபோல இருக்க; மற்றுச் சீர்த்த இடத்து அதன் குத்து ஒக்க - மற்றைச் செல்லுங் காலம் வாய்த்தவழி அது செய்து முடிக்குமாறுபோலத் தப்பாமற் செய்து முடிக்க.

மீன்கோடற் கிருக்கும்வழி அது வந்தெய்துந்துணையும் முன்னறிந்து தப்பாமற்பொருட்டு உயிரில்லதுபோன் றிருக்கு

* மூதுரை - கஅ.

மாகலானும், எய்தியவழிப் பின் றப்புவதற்கு முன்பே விரைந்து குத்துமாகலானும், இருப்பிற்குஞ் செயலிற்கும் கொக்கு உவமையாயிற்று. 'கூக்கொக்க' வென்றாராயினும் அது கூம்புமாறுபோலக் கூம்புகவென்றும், 'குத்தொக்க' வென்றாராயினும் அது குத்துமாறு போலக் குத்துகவென்று முரைக்கப்படும், இது தொழிலுவமமாகலின். உவமை முகத்தால் இருப்பிற்குஞ் செயலிற்கும் இலக்கணங் கூறியவாறாயிற்று. (௯0)

அதி. ௫0—இடனறிதல்

[அஃதாவது, வலியுங் காலமு மறிந்து பகைமேற் செல்வான் தான் வெல்லுதற்கேற்ற நிலத்தினை யறிதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.]

சகூக. **தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று**
மிடங்கண்ட பின்னல் லது.

(இ - ள்.) முற்றும் இடம் கண்டபின் அல்லது - பகைவரை முற்றுதற்காவதோரிடம் பெற்றபின் னல்லது; எவ்வினையும் தொடங்கற்க - அவர்மாட்டு யாதொரு வினையையுந் தொடங்காதொழிக; எள்ளற்க – அவரைச் சிறியரென் றிகழா தொழிக.

முற்றுதல் - வளைத்தல். அதற்காமிடமாவது, வாயில்களானும் நுழைகளானும் அவர் புகலொடு போக்கொழியும் வகை அரணினைச் சூழ்ந்து, ஒன்றற்கொன்று துணையாய்த் தம்மு வலிவிலாத பல படையிருப்பிற்கும், மதிலும் அகழு முதலிய வரண் செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்கு மேற்ற நிலக்கிடக்கையும் நீருமுடையது. அது பெற்றால் இரண்டுஞ் செய்க வென்பதாம். (௧)

சகூஉ. **முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்ந்தா**
மாக்கம் பலவுந் தரும்.

(இ - ள்.) 'முரண் சேர்ந்த மொய்ம்பினவர்க்கும் - மாறுபாட்டோடு கூடிய வலியினை யுடையார்க்கும்; அரண் சேர்ந்து ஆம் ஆக்கம் பலவும் தரும் - அரணைச் சேர்ந்தாகின்ற வாக்கம் பல பயன்களையும் கொடுக்கும்.

'மாறுபா'டாவது ஞாலம் பொதுவெனப் பொறா வரசர் மனத்தின்கணிகழ்வதாகலானும், வலியுடைமை கூறியவதனானும் இது பகைமேற்சென்ற வரசர்மேற் றாயிற்று. உம்மை சிறப்

பும்மை. அரண் சேராதா மாக்கமு முண்மையின், ஈண்டாக்கம் விசேடிக்கப்பட்டது. 'ஆக்க' மென்றது அதற் கேதுவாய முற்றினை. அது கொடுக்கும் 'பயன்க'ளாவன: பகைவராற் றமக்கு நலிவின்மையும், தாம் நிலைபெற்று நின்று அவரை நலிதலும் முதலாயின. (௨)

௪௯௩. ஆற்ருரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்ருர்கட் போற்றிச் செயின்.

(இ - ள்.) ஆற்ருரும் ஆற்றி அடுப - வலியரல்லாதாரும் வலியராய் வெல்வர்; இடன் அறிந்து போற்றிப் போற்ருர்கண் செயின் - அதற்கேற்ற விடத்தினை யறிந்து தம்மைக் காத்துப் பகைவர்மாட்டு வினைசெய்வராயின்.

வினை யென்பதூஉம், தம்மை யென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. காத்தல், பகைவரான் நலிவு வாராமல் அரணும் படையானுங் காத்தல். இவ்வாற்ருன் வினைசெய்வராயின் மேற்சொல்லிய* வலியின்றியும் வெல்வ ரென்பதாம். (௩)

௪௯௪. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின்.

(இ - ள்.) இடன் அறிந்து துன்னியார் - தாம் வினைசெய்தற் கேற்ற விடத்தினை யறிந்து சென்ற வரசர்; துன்னிச் செயின் - அரணைப் பொருந்தி நின்று அதனைச் செய்வாராயின், எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் - அவரை வெல்வதாக வெண்ணியிருந்த பகைவர் அவ்வெண்ணத்தினை யிழப்பர்.

அரணென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. 'எண்ண' மென்றது எண்ணப்பட்ட தம் வெற்றியை. அதனை 'யிழப்ப' ரென்ருர், அவர் வினை செய்யாமற் றம்மைக் காத்தமையின். இதனல் அவர் பகைவர் தோற்ப ரென்பதாயிற்று. இவை நான்கு பாட்டானும் பகைவரரணின் புறத்திருப்பார் அதற்கா மிடமறிதல் கூறப்பட்டது. (௪)

௪௯௫. நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி
னீங்கி னதனைப் பிற.

(இ - ள்.) முதலை நெடும்புனலுள் (பிற) வெல்லும் - முதலை ஆழமுடைய நீரின்கணுயிற் பிறவற்றையெல்லாந் தான் வெல்லாநிற்கும்; புனலின் நீங்கின் அதனைப் பிற அடும் - அப் புனலி னீங்குமாயின் அதனைப் பிறவெல்லாம் வெல்லாநிற்கும்,

---

* குறள் - ௪௯௨.

எனவே, எல்லாருந் தந்நிலத்து வலிய ரென்பது கூறப்பட்டது. 'பிற' வென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. நிலைப்படா நீரின்கட் பிறவெல்லாஞ் நிற்றலாற்றாமையின் அவையெல்லாம் முதலைக்கெளிய வாம்; அவை யியங்குதற்குரிய நிலத்தின்கண் அஃ தியங்கலாற்றாமை யின் அஃ தவற்றிற்கெல்லா மெளிதா மென்றது, மேற்செல்லும் அரசர் பகைவர் நிற்றலாற்றா விடனறிந்துசெல்வராயின், அவர் தமக் கெளியவராவரன்றித், தாநிற்கலாற்றாவிடத்துச் செல்வராயின் அவர்க் கெளியராவரென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிறிது மொழிதலென்னு மலங்காரம். அவரை அவர் நிற்றலாற்றாவிடத்துச் சென்று வெல்க வென்பதாம். (ரு)

சகூசு. கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து.

(இ-ள்.) கால்வல் நெடுந் தேர் கடல் ஓடா - நிலத்தின்க ணோடுங் கால் வலிய நெடிய தேர்கள் கடலின்க ணோடமாட்டா; கடல் ஓடும் நாவாயும் நிலத்து ஓடா-இனி அக் கடலின்க ணோடும் நாவாய்க டாமும் நிலத்தின்க ணோடமாட்டா.

'கடலோடா' வென்ற மறுதலையடையான் நிலத்தோடுமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. 'கால்வனெடுந்தே' ரென்பது ஓடுதற்கேற்ற காலும், பெருமையு முடையவாயினு மென்பதுபட நின்றது. மேற் சென்றார் பகைவரிடங்களை யறிந்து, அவற்றிற்கேற்ற கருவிகளான் வினைசெய்க வென்பது தோன்ற நின்றமையின். இதுவும் மேலை யலங்காரமாயிற்று. (சு)

சகூஎ. அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின்.

(இ-ள்.) எஞ்சாமை எண்ணி இடத்தான் செயின் - பகை யிடத்து வினைசெய்யுந் திறங்களை யெல்லாம் ஒழியாதெண்ணி அவற்றை அரசர் இடத்தொடு பொருந்தச் செய்வராயின்; அஞ்சாமை அல்லால் துணை வேண்டா - அச்செயற்குத் தந் திண்மையல்லது பிறிதொரு துணை வேண்டுவதில்லை.

திண்ணியராய் நின்று செய்து முடித்தலே வேண்டுவதல்லது 'துணைவேண்டா' வென்றார், அவ்வினை தவறுதற் கேதுவின்மையின். இவை மூன்று பாட்டானும் வினைசெய்தற்கா மிடனறிதல் கூறப் பட்டது. (எ)

சகூஅ. சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா
னூக்க மழிந்து விடும்.

(இ - ள்.) உறு படையான் - பெரும் படையுடைய அரசன் சிறு படையான் செல் இடம் சேரின் - ஏனைச் சிறுபடை யுடையானை யழித்தல் கருதி, அவன் புகலிச் சென்று சாருமாயின்; ஊக்கம் அழிந்துவிடும் - அவனுற் றன் பெருமை யழியும்.

'செல்லிடம்' அவனுக்குச் செல்லுமிடம். 'அழிந்துவிடு' மென்பது எழுந்திருக்கு மென்முற்போல ஒருசொல். ஊக்கத்தி னழிவு உடையான்மே லேற்றப்பட்டது. தன் படைப்பெருமை நோக்கி இடனோக்காது செல்வனாயின், அஃது, அப்படைக் கொருங்கு சென்று வினைசெய லாகாமையானுகப் பயிற்சியின்மை யானுக அப் பெருமையாற் பயனின்றித் தா னழிந்துவிடு மென்பதாம்.

சகூகூ. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த
　　ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது.

(இ - ள்.) சிறை நலனும் சீரும் இலர் எனினும் - அரணழித் தற் கருமையும் பெருமையாகிய வாற்றலு முடைய ரல்லராயினும், மாந்தர் உறை நிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது - வினைக்குரிய மாந்தரை அவ ருறைகின்ற நிலத்தின்கட் சென்று தாக்குத லரிது.

'நிலத்தோ டென்பது வேற்றுமை மயக்கம். ஆண்மையுடை யாரைச் சிறுமை நோக்கி இருப்பின்கட் சென்று தாக்கின், அவர் அது விட்டுப்போதற் றுணிவின தன்றிச் சாதற் றுணிவினராவர்; ஆகவே, அவர்க்குப் பெரும்படை யுடையு மென்பதாம்.　　(கூ)

ருOO. காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா
　　வேலாண் முகத்த களிறு.

(இ - ள்.) கண் அஞ்சா வேலாள் முகத்த களிறு - பாகர்க்கடங் காவுமாய், வேலாட்களைக் கோத்த கோட்டவுமாய களிறுகளை; கால் ஆழ் களரின் நரி அடும் - அவை காலாழு மியல்பிற்றாய சேற்று நிலத்துப் பட்டுழி நரி கொல்லும்.

'முகம்' ஆகுபெயர். ஆண்மையும், பெருமையு முடையாரும் தமக் கேலா நிலத்துச் செல்லின் அவற்முற் பயனின்றி மிகவு மெளியரால் அழிவரென்பது தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் அவ் வலங்காரம். வேலாழ் முகத்தவென்று பாடமோதுவாருமுளர்:* வேற்படை குளித்த முகத்தவாயின், அதுவும் நரியடுதற்கேதுவாய் முடிதலின், அது பாடமன்மை யறிக. இவை மூன்றுபாட்டானும் பகைவரைச் சார்தலாகாவிடனும் சார்ந்தழிப்படுமிழுக்கும் கூறப் பட்டன.　　(கO)

---

* மணக்குடவர்.

அதி. ருக—தெரிந்துதெளிதல்

[அஃதாவது, அமைச்சர் முதலாயினாரைப் பிறப்புக் குணம் அறி வென்பனவற்றையுஞ் செயலையுங் காட்சி கருத்து ஆகமமென்னும் அளவைகளா னாராய்ந்து தெளிதல். வலிமுதன் மூன்று மறிந்து பகைமேற் செல்வானுக்குத் தானே வினையுற்றுச் செய்தற்பொருட்டும் அறைபோகாமற் பொருட்டும் இது வேண்டுதலின், அவற்றின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

ருoக. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும்.

(இ - ள்.) அறம் பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் - அரசனாற் றெளியப்படுவா னொருவன், அறமும் பொருளும் இன்பமும் உயிர்ப் பொருட்டான் வரும் அச்சமு மென்னும்; நான்கின் திறம் தெரிந்து தேறப்படும் - உபதை நான்கின் திறத்தான் மனவியல்பாராய்ந்தால் பின்பு தெளியப்படும்.

அவற்றுள், அற வுபதையாவது: புரோகிதரையும் அற வோரையும் விட்டு, அவரால் இவ் வரசன் அறவோ னன்மையின் இவனைப் போக்கி அறனு முரிமையு முடையா னொருவனை வைத்தற் கெண்ணினம்; இதுதான் யாவர்க்கு மியைந்தது; நின் கருத்தென்னை யெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது: சேனைத் தலைவனையும் அவனோ டியைந்தாரையும் விட்டு, அவரான் இவ்வரசன் வேறன்மாலைய னாகலின் இவனைப் போக்கிக் கொடையு முரிமையு முடையா னொருவனை வைத்தற் கெண்ணினம்; இதுதான் யாவர்க்கு மியைந்தது; நின் கருத்தென்னை யெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இன்ப வுபதையாவது: தொன்றுதொட்டு உரிமை யொடு பயின்றா ளொரு தவ முதுமகளை விட்டு, அவளால், உரிமை யுள் இன்னாள் நின்னைக் கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூட்டுவிக்க வேண்டு மென்று என்னை விடுத்தாள்; அவளைக் கூடுவையாயின் நினக்குப் பேரின்பமேயன்றிப் பெரும் பொருளும் கைகூடுமெனச் சூளுற வோடு சொல்லுவித்தல். அச்ச வுபதையாவது: ஒரு நிமித்தத்தின் மேலிட்டு ஓரமைச்சனால் ஏனையோரை அவனில்லின்க ணழைப் பித்து, இவர் அறைபோவா னெண்ணற்குக் குழீஇயினாரென்று தான் காவல் செய்து, ஒருவனால் இவ்வரசன் நம்மைக் கொல்வான் சூழ்கின்றமையின் அதனை நாம் முற்படச்செய்து நமக்கினிய வரச னொருவனை வைத்தல் ஈண்டை யாவர்க்கு மியைந்தது; நின் கருத் தென்னை யெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இந் நான்

கினுந் திரிபிலனுயவழி எதிர்காலத்துந் திரிபில னெனக் கருத் தளவையாற் றெளியப்படு மென்பதாம். இவ் வடனூற் பொருண் மையை யுட்கொண்டு இவரோதிய தறியாத பிறரெல்லாம் இதனை உயிரெச்ச மெனப் பாடந்திரித்துத் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறே யுரைத்தார். (க)

ருoஉ. குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.

(இ - ள்.) குடிப் பிறந்து - உயர்ந்த குடியிற் பிறந்து; குற்றத்தின் நீங்கி - குற்றங்களினின்று நீங்கி; வடுப் பரியும் நாண் உடையான் கட்டே தெளிவு - நமக்கு வடு வருங்கொலென் றஞ்சாநிற்கும் நாணுடையவன்கண்ணதே அரசனது தெளிவு.

குற்றங்களாவன: மேலரசனுக்குச் சொல்லிய வகையாறும்,* மடி, மறப்பு, பிழைப்பென் றிவை முதலாயவுமாம். 'நாண்', இழி தொழில்களின் மனஞ் செல்லாமை. இவை பெரும்பான்மையும் தக்கோர்வாய்க் கேட்டலாகிய ஆகம வளவையாற் றெரிவன. இந் நான்கு முடையவனையே தெளிக வென்பதாம். (உ)

ருoந. அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
லின்மை யரிதே வெளிறு.

(இ - ள்.) அரிய கற்று ஆசு அற்றார் கண்ணும் - கற்றற்கரிய நூல்களைக் கற்று மேற்சொல்லிய† குற்றங்களற்றார்மாட்டும்; தெரியுங்கால் வெளிறு இன்மை அரிது - நுண்ணிதாக ஆராயுமிடத்து வெண்மையில்லாமை அரிது.

வெண்மை - அறியாமை; அஃது இவர்மாட்டுளதாவது மனத் தது நிலையாமையான் ஒரோவழியாகலின், 'தெரியுங்கா' லென்றார். காட்சியளவையாற் றெரிந்தால் அதுவு மில்லாதாரே தெளியப்படுவ ரென்பது குறிப்பெச்சம். இவ் வளவைகளான் இக்குணமுங் குற்ற முந் தெரிந்து குணமுடையாரைத் தெளிகவென்பது இவை மூன்று பாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (ந)

ருoச. குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்.

(இ - ள்.) குணம் நாடி - குணங் குற்றங்களுள் ஒன்றே யுடையார் உலகத் தின்மையின் ஒருவன் குணங்களை யாராய்ந்து; குற்றமும் நாடி - ஏனைக் குற்றங்களையு மாராய்ந்து; அவற்றுள் மிகை

* குறள்கள்-சநக, சநஉ. † குறள்-ருoஉ.

நாடி - பின் அவ் விருபகுதியுள்ளு மிக்கவற்றை யாராய்ந்து; மிக்க கொளல் - அவனை அம் மிக்கவற்றானே யறிக.

மிகை யுடையவற்றை 'மிகை' யென்றார். அவையாவன: தலைமையானுக, பன்மையானுக உயர்ந்தன. அவற்றா னறிதலாவது, குணமிக்கதாயின் வினைக்குரியனென்றும், குற்றமிக்கதாயின் அல்லனென்று மறிதல். குணமேயுடையார் உலகத்தரியராகலின், இவ் வகை யாவரையுந் தெளிகவென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (ச)

ரு0ரு. பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல்.

(இ - ள்.) பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் கட்டளைக் கல்- பிறப்புக் குணம் அறி வென்பனவற்றான் மக்களெய்தும் பெருமைக் கும் மற்றைச் சிறுமைக்கும் உரை கல்லாவது; தத்தம் கருமமே - தாந்தாஞ் செய்யுங் கருமமே, பிறிதில்லை.

இஃ தேகதேசவுருவகம். மக்களது பெருமையுஞ் சிறுமையுந் தப்பாம லறியலுறுவார்க்குப் பிற கருவிகளு முளவாயினும், முடிந்த கருவி செயலென்பது தேற்றேகாரத்தாற் பெற்றாம். இதனாற் குணங் குற்றங்கள் நாடற்குக் கருவி கூறப்பட்டது. (ரு)

ரு0சு. அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணார் பழி.

(இ - ள்.) அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக - சுற்றமில்லாரைத் தெளிதலை யொழிக; அவர் மற்றுப் பற்று இலர் - அவர் உலகத்தோடு தொடர்பிலர்; பழி நாணார் - ஆகலாற் பழிக்கஞ்சார்.

'பற்றில' ரென்பதனால் 'சுற்ற' மென்பது வருவிக்கப்பட்டது. உலகத்தார் பழிப்பன வொழிதற்கும், புகழ்வன செய்தற்கு மேது வாகிய உலகநடை யியல்பு சுற்றமில்லாதார்க்கு இன்மையின், அவர் தெளியப்படா ரென்பதாம். (சு)

ரு0எ. காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாந் தரும்.

(இ - ள்.) காதன்மை கந்தா அறிவு அறியார்த் தேறுதல் - அன் புடைமை பற்றுக்கோடாகத் தமக் கறிய வேண்டுவன அறியாதாரைத் தெளிதல்; பேதைமை எல்லாம் தரும் - அரசனுக்கு எல்லா வறி யாமையையுங் கொடுக்கும்.

தன்னோடு அவரிடைநின்ற, அன்புபற்றி, அரசன் அறிவிலார் மேல் வினையை வைப்பின், அஃது அவ ரறிவின்மையாற் கெடும்;

கெட்டால் அவர்க்குள்தே யன்றி, வினைக்குரியாரை அறியாமை, மேல்வினை வறியாமை முதலாக அவனுக்கு அறியாமை பலவு மூளவா மென்பதாம். (எ)

ருo அ. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும்.

(இ - ள்.) பிறனைத் தேரான் தெளிந்தான் - தன்னோ டியை புடைய னல்லாதானைப் பிறப்பு முதலியவற்றானும் செயலானும் ஆராயாது தெளிந்த அரசனுக்கு; வழி முறை தீரா இடும்பை தரும் - அத் தெளிவு தன் வழிமுறையினும் நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

இயைபு, தன் குடியொடு தொடர்ந்த மரபு. இதனானே அதுவும் வேண்டுமென்பது பெற்றாம். தெளிதல் அவன்கண்ணே வினையை வைத்தல். அவ் வினை கெடுதலால் தன் குலத்துப் பிறந்தாரும் பகைவர் கைப்பட்டுக் கீழாய் விடுவ ரென்பதாம். நான்கனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. (அ)

ருoகூ. தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபின்
றேறுக தேறும் பொருள்.

(இ - ள்.) யாவரையும் தேராது தேறற்க - யாவரையும் ஆரா யாது தெளியாதொழிக; தேர்ந்தபின் தேறும் பொருள் தேறுக - ஆராய்ந்தபின் தெளியும் பொருட்களை ஐயுறா தொழிக.

'தேறற்க' வென்ற பொதுமையான் ஒரு வினைக்கண்ணுந் தெளியலாகாதென்பது பெற்றாம். ஈண்டுத் 'தேறுக' வென்றது தாற்பரியத்தால் ஐயுறவினது விலக்கின்மே னின்றது. 'தேறும் பொரு' ளென்றது அவரவ ராற்றற்கேற்ற வினைகளை. 'பொருள்' ஆகுபெயர். (கூ)

ருகo. தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்கணையுறவுந்
தீரா விடும்பை தரும்.

(இ - ள்.) தேரான் தெளிவும் - அரசன் ஒருவனை யாராயாது தெளிதலும்; தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும் - ஆராய்ந்து தெளிந்தவன் மாட்டு ஐயப்படுதலும் இவ்விரண்டும்; தீரா இடும்பை தரும் - அவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

வினை வைத்தபின் ஒரு தவறு காணாது வைத்து ஐயுறுமாயின், அதனை அவனறிந்து இனி இது நில்லாதென்னுங் கருத்தான் அவ் வினையை நெகிழ்த்து விடும்; அதுவேயன்றிப் பகைவரால் எளிதிற்

பிரிக்கவும் படும்; ஆதலாற் 'றெளிந்தான்கண் ஐயுறவு' மாகா தாயிற்று. தெளிவிற் கெல்லை கூறியவாறு. இவை யைந்து பாட்டா னும் தெளியப்படாதார் இவரென்பதூஉம், அவரைத் தெளிந்தாற்படு மிழுக்கும், தெளிவிற் கெல்லையுங் கூறப்பட்டன. (கo)

அதி. ருஉ—தெரிந்துவினையாடல்

[அஃதாவது, அத் தெளியப்பட்டாரை அவர் செய்யவல்ல வினைகளை யறிந்து அவற்றின்கண்ணே யாளுந் திறம். அதிகார முறைமை யும் இதனானே விளங்கும்.]

ருகக. **நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த**
தன்மையா னாளப் படும்.

(இ - ள்.) நன்மையும் தீமையும் நாடி - அரசன் முதற்கண் ஒரு வினையைத் தன்கண் வைத்தால், அதன்க ணாவனவும் ஆகா தனவுமாய செயல்களை யாராய்ந்தறிந்து; நலம் புரிந்த தன்மையான்- அவற்றுள் ஆவனவற்றையே விரும்பிய வியல்பினை யுடையான்: ஆளப்படும் - பின் அவனாற் சிறந்த வினைகளிலே யாளப்படும்.

தன்னை யுரிமை யறிதற்பொருட்டு அகம்புறங்கட்கு நடுவாய தோர் வினையை அரசன் தன்கண்வைத்தவழி, அதன்கண் ஆஞ் செயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அவ் வியல்பினனாதல்பற்றி அகமாய வினைக்கண்ணே யாளப்படுவ னென்பதாயிற்று. 'புரிந்த' வென்ற இறந்தகாலத்தான், முன்னுரிமை யறிதற்பொருட்டு வைத்த வினையாதல் பெற்றாம். (க)

ருகஉ. **வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை**
யாராய்வான் செய்க வினை.

(இ - ள்.) வாரி பெருக்கி - பொருள் வரு வாயில்களை விரியச் செய்து; வளம் படுத்து - அப் பொருளாற் செல்வங்களை வளர்த்து; உற்றவை ஆராய்வான் - அவ் வாயில்கட்கும் பொருட்குஞ் செல்வங் கட்கு முற்ற இடையூறுகளை நாடோறு மாராய்ந்து நீக்க வல்லவன்; வினை செய்க - அரசனுக்கு வினை செய்க.

வாயில்களாவன: மேல் இறைமாட்சியுள் 'இயற்றலும்'* என்புழி யுரைத்தனவும், உழவு, பசுக்காவல், வாணிக மென்னும் வார்த்தையுமாம்.† செல்வங்களாவன: ஆண்டுப் பொருளு மின்

---

* திருக்குறள் - ௩அடு. † வார்த்தை - தொழில்.

பழுமாக உரைக்கப்பட்டன. 'இடையூறுக'ளாவன : அரசன் வினைசெய்வார், சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வரென் றிவரான் வரு நலிவுகள். (உ)

ருகஙு. அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

(இ - ள்.) அன்பு - அரசன்மாட் டன்பும்; அறிவு - அவனுக் காவன வறியு மறிவும்; தேற்றம் - அவை செய்தற்கட் கலங்காமை யும்; அவாவின்மை - அவற்றாற் பொருள் கையுற்றவழி அதன்மே லவாவின்மையுமாகிய; இந் நான்கும் நன்கு உடையான்கட்டே தெளிவு - இந் நான்கு குணங்களையும் நிலைபெற வுடையான் மேலதே வினையை விட்டிருக்குந் தெளிவு.

'இந் நான்கு நன்குடை'மை இவன் செய்கின்ற வினைக்கண் யாது மாராய வேண்டுவதில்லையென்று அரசன் றெளிதற்கேதுவாக லின், அவனை அதன் பிறப்பிடனாக்கிக் கூறினார். இவை மூன்று பாட்டானும் ஆடற்குரியான திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (ங)

ருகச. எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாந்தர் பலர்.

(இ - ள்.) எனை வகையான் தேறியக்கண்ணும் - எல்லா வகை யானு மாராய்ந்து தெளிந்து வினை வைத்த பின்னும்; வினைவகை யான் வேறாகும் மாந்தர் பலர் - அவ் வினையி னியல்பானே வேறுபடு மாந்தர் உலகத்துப் பலர்.

கட்டியங்காரன்*போல அரச வின்பத்தினை வெஃகி விகாரப் படுவதல்லது அதனைக் குற்றமென் றொழிந்து தம் மியல்பினிற்பார் அரியராகலின், 'வேறாகு மாந்தர் பல' ரென்றார். வினை வைப்ப தற்கு முன் எல்லாக் குணங்களு முடையராய், வைத்தபின் விகாரப் படுவாரை இடையாய தொரு வினையை வைத்தறிந்து ஒழிக்க வென்ப தாம். இதனான் ஒருவகையா லொழிக்கப்படுவார் இவரென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

ருகரு. அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று.

(இ - ள்.) அறிந்து ஆற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால்-செய்யு முபாயங்களை யறிந்து செயலானும் இடையூறுகளானும் வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்து முடிவு செய்ய வல்லானை யல்லது; வினை

* கட்டியங்காரன் - சீவகசிந்தாமணியில் கூறப்படும் சச்சந்த னென்னும் அரசனுடைய மந்திரி (நாமகளிலம்பகம்.)

தான் சிறந்தான் என்று ஏவற்பாற் றன்று - வினைதான் இவன் நம் மாட்டு அன்புடையனென்று பிற னொருவனை யேவு மியல்புடைத் தன்று.

'செய்கிற்பாற்' கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். அறிவாற்றல் களா னல்லது அன்பான் முடியாதென இதனால் வினையினதியல்பு கூறப்பட்டது. (ரு)

ருகசு. செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல்.

(இ - ள்.) செய்வானை நாடி - முதற்கண்ணே செய்வானதிலக் கணத்தை யாராய்ந்து; வினை நாடி - பின் செய்யப்படும் வினையின தியல்பை யாராய்ந்து; காலத்தோடு எய்த உணர்ந்து செயல் - பின் அவனையும் அதனையும் காலத்தோடு படுத்துப் பொருந்த வறிந்து அவனை அதன்கண் ஆடலைச் செய்க.

செய்வான திலக்கணமும்* வினையின தியல்பும் † மேலே கூறப் பட்டன. 'காலத்தோ டெய்த வுணர்த'லாவது இக்காலத்து இவ் விலக்கணமுடையான் செய்யின் இவ் வியல்பிற்றாய வினை முடியு மென்று கூட்டி யுணர்தல். (சு)

ருகஎ. இதனை யிதனா லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்
ததனை அவன்கண் விடல்.

(இ - ள்.) இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து- இவ் வினையை இக் கருவியால் இவன் முடிக்கவல்லனெனக் கூறு படுத் தாராய்ந்து; அதனை அவன்கண் விடல் - மூன்றுந் தம்மு ளியைந்தவழி அவ் வினையை அவன்கண்ணே விடுக.

கருவி : துணைவரும், பொருளும் முதலாயின. வினைமுதலும் கருவியும் வினையுந் தம்மு ளியைதலாவது ஒரோன்றோடு ஏனைய விரண்டற்கும் பொருத்தமுண்டாதல். விடுதல் அதற்கு அவனை யுரிய னாக்குதல். (எ)

ருகஅ. வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரிய னாகச் செயல்.

(இ - ள்.) வினைக்கு உரிமை நாடிய பின்றை - ஒருவனை அரசன் தன் வினை செய்தற் குரியனாக வாராய்ந்து துணிந்தால்; அவனை அதற்கு உரியனாகச் செயல் - பின்னவனை அதற் குரியனா மாறு உயரச் செய்க.

* குறள்கள் - ருகக, ருகஉ, ருகங. † குறள் - ருகரு.

உயரச் செய்தலாவது அதனைத் தானே செய்து முடிக்கு மாற்ற லுடையனுச்குதல்; அது செய்யாக்காலுங் கெடு மென்பது கருத்து. (அ)

௫௧௯. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக
நினைப்பானை நீங்குந் திரு.

(இ - ள்.) வினைக்கண் வினை உடையான் கேண்மை - எப் பொழுதுந் தன் வினையின்கண்ணே முயறலையுடையான் அவ்வுரிமை யாற் றனக்குக் கேளா யொழுகுகின்ற தன்மையை; வேறாக நினைப் பானைத் திரு நீங்கும் - அது பொறாதார் சொற்கேட்டு அரசன் மாறு படக் கருதுமாயின், திருமகள் அவனை விட்டு நீங்கும்.

கேளா யொழுகுகின்ற தன்மையாவது தான் பிறனாய் நில்லாது கேளிர் செய்யு முரிமை யெல்லாஞ் செய்தொழுகுதல். அவனை அவமதிப்பாகக்கொண்டு செறக் கருதுமாயிற் பின்னொருவரு முட்பட்டு முயல்வா ரில்லையாம்; ஆகவே, தன் செல்வங் கெடு மென்பது கருத்து. இந் நான்கு பாட்டானும் ஆடற்குரியானை யாளுந் திறங் கூறப்பட்டது. (௯)

௫௨௦. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு.

(இ - ள்.) வினை செய்வான் கோடாமை உலகு கோடாது - வினை செய்வான் கோடாதொழிய உலகங் கோடாது; மன்னன் நாடோறும் நாடுக - ஆதலான் அரசன் அவன் செயலை நாடோறு மாராய்க.

அஃதொன்றனையு மாராயவே அதன்வழித்தாய உலகமெல்லா மாராய்ந்தானும்; அதனால் அவனுரிமை அழியாமற் றன்னுள்ளே யாராய்ந்து போதுக வென்பதாம். இதனான், ஆண்ட வழிச் செய்வது கூறப்பட்டது. (௫0)

அதி. ௫௩—சுற்றந்தழால்.

[அஃதாவது, அரசன் தன் கிளைஞரைத் தன்னின் நீங்காமல் அணைத் தல். வினை செய்வாரைக் கூறி எனைச் சுற்றங் கூறுகின்றா ராகலின், இது தெரிந்துவினையாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

௫௨௧. பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.

(இ - ள்.) *பற்று அற்ற கண்ணும் பழைமை பாராட்டுதல்* ஒருவன் செல்வந் தொலைந்து வறியனாய வழியும் விடாது தம்மோடு அவனிடைப் பழைமையை எடுத்துக்கொண்டாடு மியல்புகள்; *சுற்றத் தார்கண்ணே உள* - சுற்றத்தார்மாட்டே உளவாவன.

சிறப்பும்மை, வறியனாயவழிப் பாராட்டப்படாமை விளக்கி நின்றது. 'பழைமை' பற்றறாக் காலத்துத் தமக்குச் செய்த உபகாரம். பிறரெல்லாம் அவன் பற்றற்ற பொழுதே தாமும் அவனோடு பற் றறுவராகலின், ஏகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இதனாற் சுற்றத் தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

ருஉஉ. விருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறா
வாக்கம் பலவுந் தரும்.

(இ - ள்.) *விருப்பு அறாச் சுற்றம் இயையின்* - அன்பறாத சுற்றம் ஒருவற் கெய்துமாயின்; *அருப்பு அறா ஆக்கம் பலவும் தரும்* - அஃது அவற்குக் கிளைத்தலறாத செல்வங்கள் பலவற்றையுங் கொடுக்கும்.

உட்பகையி னீக்குதற்கு 'விருப்பறாச் சுற்ற' மென்றும், தானே வளர்க்கு மொரு தலையாய செல்வத்தி னீக்குதற்கு 'அருப்பறாவாக்க' மென்றும் விசேடித்தார். தொடைநோக்கி விகாரமாயிற்று. 'இயையி' னென்பது அதனதருமை விளக்கிநின்றது. 'ஆக்க' மென்பது ஆகுபெயர். 'பலவு' மென்றது அங்கங்க ளாறனையு நோக்கி. பலர்கூடி வளர்த்தலின், அவை மேன்மேற் கிளைக்கு மென்பது கருத்து. (உ)

ருஉங. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று.

(இ - ள்.) *அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை* - அச்சுற்றத் தோடு நெஞ்சு கலத்த லில்லாதவன் வாழ்க்கை; *குள வளாக் கோடு இன்றி நீர் நிறைந் தற்று* - குளப்பரப்புக் கரையின்றி நீர் நிறைந்தாற் போலும்.

சுற்றத்தோ டென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. நெஞ்சு கலப்புத் தன்னளவும் அதனளவு மொசாவுதலான் வருவதாகலின், 'அளவளா' வென்பது ஆகுபெயர். 'வாழ்க்கை' யென்றதூஉம் அதற்கேதுவாய செல்வங்களை. நிறைதலென்னும் இடத்து நிகழ் பொருளின் றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. சுற்றமில்லாதான் செல்வங்கள் தாங்குவா ரின்மையிற் புறத்துப் போ மென்பதாம். (ங)

ருஉச. சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்.

(இ - ள்.) செல்வம் பெற்றத்தான் பெற்ற பயன் - செல்வம் பெற்ற வதனால் ஒருவன் பெற்ற பயனாவது; சுற்றத்தான் தான் சுற்றப்பட ஒழுகல் - தன் சுற்றத்தால் தான் சூழப்படும் வகை அதனைத் தழீஇ யொழுகுதல்.

'பெற்ற' வென்பதனுள் அகரமும், அதனா னென்பதனுள் அன் சாரியையும் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற் றொக்கன. இவ் வொழுக்குப் பகையின்றி அரசாடற் கேதுவாகலின், இதனைச் செல் வத்திற்குப் பயனென்றார். இவை மூன்று பாட்டானும் சுற்றந் தழால் செல்வத்திற்கேதுவும் அரணும் பயனுமா மென்பது கூறப் பட்டது. (ச)

ருஉரு. கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும்.

(இ - ள்.) கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின் - ஒருவன் சுற்றத்திற்கு வேண்டுவன கொடுத்தலையும் இன்சொற் சொல்லு தலையும் வல்லனாயின்; அடுக்கிய சுற்றத்தான் சுற்றப்படும் - தம்மிற் றொடர்ந்த பலவகைச் சுற்றத்தானே சூழப்படும்.

இரண்டும் அளவறிந் தாற்றுத லரிதென்பது தோன்ற, 'ஆற்றி' னென்றார். தம்மிற் றொடர்தலாவது சுற்றத்தது சுற்றமும் அதனது சுற்றமுமாய் அவற்றாற் பிணிப்புண்டு வருதல். இவ் வுபாயங்களை வடநூலார் தானமுஞ் சாமமு மென்ப. (ரு)

ருஉசு. பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத் தில்.

(இ - ள்.) பெருங் கொடையான் வெகுளி பேணான் - ஒருவன் மிக்க கொடையை யுடையனுமாய் வெகுளியை விரும்பானுமாயின்; அவனின் மருங்கு உடையார் மாநிலத்து இல் - அவன்போலக் கிளையுடையார் இவ் வுலகத் தில்லை.

மிக்க கொடை, ஒன்றானும் வறுமை யெய்தாமற் கொடுத்தல். விரும்பாமை, இஃ தரசற்கு வேண்டுவ தொன்றென்று அளவிறந்து செய்யாமை. (சு)

ருஉஎ. காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு
மன்னநீ ரார்க்கே யுள.

(இ - ள்.) காக்கை கரவா கரைந்து உண்ணும் - காக்கைகள் தமக் கிரையாயின கண்டவழி, மறையாது இனத்தை யழைத்து அதனோடுங்கூட வுண்ணாநிற்கும்; ஆக்கமும் அன்ன நீரார்க்கே உள - சுற்றத்தா னெய்தும் ஆக்கங்களும் அப்பெற்றித்தாய இயல்பினை யுடையார்க்கே உளவாவன.

அவ் வாக்கங்களாவன: பகையின்மையும், பெருஞ்செல்வ முடைமையும் முதலாயின. எச்சவும்மையான் அறமு மின்பமுமே யன்றிப் பொருளு மெய்து மென்பது பெறுதும். அப்பெற்றித் தாய வியல்பென்றது தாம் நுகர்வன வெல்லாம் அவரும் நுகருமாறு வைத்தல். (எ)

ருஉஅ. பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.

(இ - ள்.) பொது நோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின் - எல்லாரையும் ஒரு தன்மையராக நோக்காது அரசன் தத்தந் தகுதிக் கேற்ப நோக்குமாயின்; அதுநோக்கி வாழ்வார் பலர் - அச் சிறப்பு நோக்கி அவனை விடாது வாழுஞ் சுற்றத்தார் பலர்.

உயர்ந்தார் நீங்குதனோக்கிப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடாதொழுகுதனோக்கி வரிசை நோக்கை விதித்தார். இந்நான்கு பாட்டானுஞ் சுற்றந் தழுவு முபாயங் கூறப்பட்டது. (அ)

ருஉகூ. தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும்.

(இ - ள்.) தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்றம் - முன் றமராய் வைத்துத் தன்னோடு அமராது யாதானு மொரு காரணத்தாற் றன்னைப் பிரிந்துபோ யவர் பின்னும் வந்து சுற்றமாதல்; அமராமைக் காரணம் இன்றி வரும் - அவ் வமராமைக் காரணம் தன்மாட் டில்லை யாகத் தானே யுளதாம்.

'அமராமைக் காரணமின்றி' யென்றதனான், முன் அஃதுண் டாய்த் துறத்தல் பெற்றாம். அஃதாவது, அரசன் றானெறிகெட வொழுகல், வெறுப்பன செய்த லென் றிவை முதலியவற்றான் வருவது. ஆக்கம் வருவிக்கப்பட்டது. இயற்கையாகவே அன்புடைய ராய சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையான் வந்த நீக்கம் அதனையொழிய ஒழியும்; ஒழிந்தால் அவர்க் கன்புசெய்து கொள்ளவேண்டா, பழைய வியல்பாய் நிற்குமென்பார், 'வரு' மென்றார். (கூ)

ருஙo. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்த
னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல்.

(இ - ள்.) உழைப் பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை - காரண மின்றித் தன்னிடத்து நின்றும் பிரிந்துபோய்ப் பின் காரணத்தான் வந்த சுற்றத்தானை ; வேந்தன் இழைத்து இருந்து எண்ணிக் கொளல் - அரசன் அக் காரணத்தைச் செய்துவைத்து ஆராய்ந்து தழீஇக் கொள்க.

வாளா 'உழைப்பிரிந்' தென்றமையின், பிரிதற்குக் காரண மின்மை பெற்றாம். வருதற்காரணத்தைச் செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகையோடு கூடுமாகலின் 'இழைத்திருந்' தென்றும், அன்பின்றிப் போய்ப் பின்னுங் காரணத்தான் வந்தமையின் 'எண் ணிக்கொள' லென்றுங் கூறினார். பிரிந்துபோய சுற்றத்தாருள் தீமை செய்யப்போய் அதனை யொழிய வருவானும், அது செய்யாமற் போய்ப் பின் நன்மை செய்ய வருவானும் தழுவப்படுமாகலின், தழுவுமாறு முறையே இவ்விரண்டு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது.(௧0)

அதி. ருச—பொச்சாவாமை

[அஃதாவது, உருவும் திருவும் ஆற்றலும் முதலாயவற்றான் மகிழ்ந்து தற்காத்தலினும் பகையழித்தன் முதலிய காரியங் களினும் சோர்தலைச் செய்யாமை. மேற்சொல்லிய சுற்றத் தாராற் பயனுள்ளது இச் சோர்வில்வழி யாகலின், இது சுற்றந் தழாலின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

ருரு௧. இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.

(இ - ள்.) சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு - மிக்க வுவகைக் களிப்பான் வரும் மறவி ; இறந்த வெகுளியிற் றீது - அரச னுக்கு அளவிறந்த வெகுளியினுந் தீது.

மிக்க வுவகை பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருமிதமென் றிவற்றான் வருவது. அளவு பகைவரை யடர்த்தற்கும் கொடி யோரை யொறுத்தற்கும் வேண்டுவது. 'இறந்த வெகுளி' ஒரோ வழிப் பகைவரையுங் கொல்லும்; இஃதன்னதன்றித் தன்னையே கோறலின், அதனினுந் தீதாயிற்று. (௧)

ருருஉ. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு.

(இ - ள்.) புகழைப் பொச்சாப்புக் கொல்லும் - ஒருவன் புகழினை அவன் மறவி கெடுக்கும்; அறிவினை நிச்சநிரப்புக் கொன்றாங்கு - அறிவினை நிச்சநிரப்புக் கெடுக்குமாறு போல.

'நிச்சநிரப்பு' நாடோறும் இரவான் வருந்தித் தன் வயிறு நிறைத்தல். அஃது அறிவுடையான்க ணுண்டாயின் அவற்கு இளிவரவானும் பாவத்தானும் எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து அவனன்கு மதிப்பினை யழிக்கும்; அதுபோல மறவியும் புகழுடையான்க ணுண்டாயின் அவற்குத் தற்காவாமையானும் காரியக்கேட்டானும் எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து அவ னன்கு மதிப்பினை அழிக்கு மென்பதாயிற்று. இவை யிரண்டு பாட்டானும் பொச்சாப்பினது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

௫௩௩. பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பானூ லோர்க்குந் துணிவு.

(இ - ள்.) பொச்சாப்பார்க்குப் புகழ்மை இல்லை - பொச்சாந்தொழுகுவார்க்குப் புகழுடைமை யில்லை; அது உலகத்து எப்பால் நூலோர்க்கும் துணிவு - அவ்வின்மை இந் நீதிநூலுடையார்க்கே யன்றி உலகத்து எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தது.

அரசர்க்கே யன்றி அற முதலிய நான்கினும் முயல்வார் யாவர்க்கும் அவை கைகூடாமையிற் புகழில்லை யென்பது தோன்ற, 'எப்பானூலோர்க்குந் துணி' வென்றார். (௩)

௫௩௪. அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.

(இ - ள்.) அரண் அச்சம் உடையார்க்கு இல்லை - காடு மலை முதலிய அரண்களுள்ளே நிற்பினும், மனத்தின்க ணச்சமுடையார்க்கு அவற்றாற் பயனில்லை; ஆங்கு நன்கு பொச்சாப்பு உடையார்க்கு இல்லை - அதுபோலச் செல்வமெல்லா முடையராயினும், மனத்தின்கண் மறவியை யுடையார்க்கு அவற்றாற் பயனில்லை.

நன்மைக் கேதுவாகலின், 'நன்' கென்றார். அச்சமுடையார் நின்ற அரணழியுமாறு போல, மறவியுடையாருடைய செல்வங்களும் அழியு மென்பதாயிற்று. (௪)

௫௩௫. முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னூ றிரங்கி விடும்.

(இ - ள்.) முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான் - தன்னாற் காக்கப்படுந் துன்பங்களை அவை வருவதற்கு முன்னே அறிந்து

காவாது மறந்திருந்தான்; பின் ஊறு தன் பிழை இரங்கி விடும் - பின் வந்துற்ற காலத்துக் காக்கலாகாமையின் அப் பிழைப்பினை நினைந் திரங்கிவிடும்.

காக்கப்படுந் துன்பங்களாவன: சோர்வு பார்த்துப் பகைவர் செய்வன. ஊற்றின்க ணென்புழி உருபுஞ் சாரியையும் உடன் றொக்கன. உற்ற காலத்துக் காக்கலாகாமையின், 'இரங்கிவிடு' மென்றார். இவை மூன்று பாட்டானும் பொச்சாப்புடையார்க்கு வரு மேதங் கூறப்பட்டது. (௫)

௫௩௬. **இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்காமை**
வாயி னதுவொப்ப தில்.

(இ - ள்.) இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழுக்காமை வாயின் - அரசர்க்கு மறவாமைக் குணம் யாவர்மாட்டும் எக்காலத்தும் ஒழிவின்றி வாய்க்குமாயின்; அது ஒப்பது இல் - அதனை யொக்கும் நன்மை பிறிதில்லை.

வினைசெய்வார் சுற்றத்தா ரென்னுந் தம்பாலார்கண்ணும் ஒப்ப வேண்டுதலின் 'யார்மாட்டு' மென்றும், தாம் பெருகிய ஞான்றும் சுருங்கிய ஞான்றும் ஒப்ப வேண்டுதலின், 'என்று' மென்றும், எல்லாக் காரியங்களினும் ஒப்ப வேண்டுதலின், 'வழுக்காமை' யென்றுங் கூறினார். 'வாயி' னென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெய ரடியாக வந்த வினையெச்சம். வாய்த்தல் - நேர்படுதல். (சு)

௫௩௭. **அரியவென் றாகாத வில்லைபொச் சாவாக்**
கருவியாற் போற்றிச் செயின்.

(இ - ள்.) அரிய என்று ஆகாத இல்லை - இவை செய்தற்கரி யனவென்று சொல்லப்பட்டு ஒருவற்கு முடியாத காரியங்களில்லை; பொச்சாவாக் கருவியான் போற்றிச் செயின் - மறவாத மனத்தானே எண்ணிச் செய்யப்பெறின்.

பொச்சாவாத என்பத னிறுதிநிலை விகாரத்தாற் றொக்கது. அந்தக்கரணமாகலிற் 'கருவி' யென்றார்.* இடைவிடாத நினைவும் தப்பாத சூழ்ச்சியு முடையார்க்கு எல்லாம் எளிதின் முடியுமென்ப தாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் பொச்சாவாமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

௫௩௮. **புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா**
திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில்.

---

* பொச்சாவாக் கருவி என்பதற்குப் பொச்சாவாமையாகிய கருவியெனப் பொருட்கோடலே சிறப்பு.

(இ - ள்.) புகழ்ந்தவை போற்றிச் செய்லவேண்டும் - நீதி நூலுடையார் இவை அரசர்க் குரியனவென்று உயர்த்துக்கூறிய செயல்களைக் கடைப்பிடித்துச் செய்க; செய்யாது இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல்-அங்ஙனஞ் செய்யாது மறந்தவர்க்கு எழுமையினும் நன்மையில்லை யாகலான்.

அச் செயல்களாவன:* மூவகையாற்றலும், நால்வகை யுபாயமும், ஐவகைத் தொழிலும், அறுவகைக் குணமும் முதலாய செயல்கள். சாதி தருமமாகிய இவற்றின் வழீஇயோர்க்கு உள்ளது நிரயத் துன்பமேயாகலின், 'எழுமையுமில்' என்றார். 'எழுமை' ஆகுபெயர். இதனாற் பொச்சாவாது செய்யவேண்டுவன கூறப்பட்டன. (அ)

௫௩௯. இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.

(இ - ள்.) தம் மகிழ்ச்சியின் தாம் மைந்து உறும் போழ்து - அரசர் தம் மகிழ்ச்சிக்கட் டாம் வலியுறும்பொழுது; இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளுக - முற்காலத்து அதனானய சோர்வாற் கெட்டவர்களை நினைக்க.

காரணங்களோடு அவர்க்குளதாய உரிமையை மகிழ்ச்சிமேலேற்றித் 'தம் மகிழ்ச்சியி' னென்றும், இகழ்ச்சியுங் கேடும் உடனேன்றுமாகலின், 'மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்' தென்றுங் கூறினார். கெட்டாரை உள்ளவே, நாமும் அவ்வாறே கெடுதுமென்று அதன்கண் மைந்துறா ரென்பது கருத்து. எண்ணுக† வென்று பாடமோதுவாரு முளர். (௯)

௫௪0 உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தா
னுள்ளிய துள்ளப் பெறின்.

(இ - ள்.) தான் உள்ளியது எய்தல் எளிது மன்-அரசனுக்குத் தானெய்த நினைத்த பொருளை அந் நினைத்த பெற்றியே எய்துதல் எளிதாம்; மற்றும் உள்ளியது உள்ளப் பெறின் - பின்னும் அதனையே நினைக்கக்கூடுமாயின்.

அது கூடாதென்பது ஒழிந்து நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அதனையே நினைத்தலாவது, மறவியின்றி அதன்

* இவற்றுள், மூவகையாற்றலை ௪௬௬ - ம் குறளுரையினும், நால்வகை உபாயத்தை ௪௬௭-ம் குறளுரையினும், ஐவகைத்தொழிலை ௪௬௨; ௪௭௧ - ம் குறளுரையினும், அறுவகைக்குணத்தை ௪அ௫ - ம் குறளுரையினும் காண்க.

† மணக்குடவர்.

கண்ணே முயறல். இவ்வை யிரண்டு பாட்டானும் பொச்சாவாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (க0)

அதி. ருரு—செங்கோன்மை

[அஃதாவது, அரசனாற் செய்யப்படும் முறைமையினது தன்மை. அம்முறை ஒருபாற்கோடாது செவ்விய கோல்போறலிற் செங்கோலெனப்பட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்றார். அது சோர்வில்லாத அரசனாற் செயற்பாலதாகலின், இது பொச்சாவாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

ருசக. ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை.

(இ - ள்,) ஓர்ந்து - தன்கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ்செய்தால் அக்குற்றத்தை நாடி, யார்மாட்டும் கண்ணோடாது - யாவர்மாட்டுங் கண்ணோடாது; இறை புரிந்து - நடுவுநிலைமையைப் பொருந்தி; தேர்ந்து - அக் குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரோடு மாராய்ந்து; செய்வஃதே முறை - அவ்வளவிற்றாகச் செய்வதே முறையாம்.

நடுவு நிற்றல் இறைக்கியல்பாகலின் அதனை 'இறை' யென்றும், உயிரினுஞ் சிறந்தார்கண்ணு மென்பார் 'யார்மாட்டு' மென்றுங் கூறினார். இறைமை 'இறை' யெனவும், செய்வது 'செய்வஃ' தெனவும் நின்றன, இதனாற் செங்கோன்மைய திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

ருசஉ. வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி.

(இ - ள்.) உலகு எல்லாம் வான் நோக்கி வாழும் - உலகத்துயிரெல்லாம் மழையுளதாயின் உளவாகாநிற்குமே யெனினும்; குடி மன்னவன் கோல் நோக்கி வாழும் - குடிகள் அரசன் செங்கோலுளதாயின் உளவாகாநிற்கும்.

நோக்கி வாழ்தல் - இன்றியமையாமை. வானின்றுய வுணவை 'வா' னென்றும், கோலினாய ஏமத்தைக் 'கோ' லென்றுங் கூறினார். அவ்வேம மில்வழி உணவுள்தாயினுங் குடிகட்கு அதனாற் பயனில்லை யென்பதாம். (உ)

ருசந. அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.

(இ - ள்.) அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய் நின்றது - அந்தணர்க்குரித்தாய வேதத்திற்கும் அதனாற் சொல்லப்பட்ட அறத்திற்குங் காரணமாய் நிலைபெற்றது; மன்னவன் கோல் - அரசனாற் செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோல்.

அரசர் வணிக ரென்னு மேனையோர்க்கு முரித்தாயினும், தலைமைபற்றி 'அந்தணர் நூ' லென்றார். "மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புங்—காவலன் காவ"* லன்றித் தங் காவலான் ஆகலின், ஈண்'டற'மென்றது அவை யொழிந்தவற்றை. வேதமும் அறனும் அநாதியாயினுஞ் செங்கோ லில்வழி நடவாவாகலின், அதனை அவற்றிற் 'காதி' யென்றும், அப்பெற்றியே தனக் காதியாவது பிறிதில்லை யென்பார் 'நின்ற' தென்றுங் கூறினார். இவை இரண்டு பாட்டானுஞ் செங்கோலது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

ருசச. குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு.

(இ - ள்.) குடிதழீஇக் கோல் ஓச்சும் மாநில மன்னன் அடி - தன் குடிகளையு மணைத்துச் செங்கோலையுஞ் செலுத்தும் பெருநில வேந்தனடியை, தழீஇ நிற்கும் உலகு - பொருந்தி விடார் உலகத்தார்.

அணைத்தல் இன்சொற் சொல்லுதலும், தளர்ந்துழிவேண்டுவன கொடுத்தலும் முதலாயின. இவ் விரண்டனையும் வழுவாமற் செய்வான் நிலமுழுதுமாளு மாகலின் அவனை 'மாநில மன்ன'னென்றும், அவன்மாட் டியாவரும் நீங்கா வன்பினராவராகலின் 'அடிதழீஇ நிற்கு மூல' கென்றுங் கூறினார். (ச)

ருசரு. இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட
பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு.

(இ - ள்.) பெயலும் விளையுளும் தொக்கு - பருவ மழையுங் குன்றாத விளைவும் ஒருங்கு கூடி, இயல்புளிக் கோல் ஓச்சும் மன்னவன் நாட்ட - நூல்கள் சொல்லிய வியல்பாற் செங்கோலைச் செலுத்து மரசனது நாட்டின்கண்ணவாம்.

'உளி' யென்பது மூன்றாவதன் பொருள்படுவதோ ரிடைச்சொல். வானும் நிலனுஞ் சேரத் தொழிற்பட்டு வளஞ்சுரக்கு மென்பதாம். (ரு)

ருசசு. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின்.

* மணிமேகலை, சிறைசெய்காதை, வரி-உ0அ, உ0க.

(இ - ள்.) மன்னவன் வென்றி தருவது வேல் அன்று கோல்- மன்னவனுக்குப் போரின்கண் வென்றியைக் கொடுப்பது அவ னெறியும் வேலன்று, கோல்; அதூஉம் கோடாது எனின் - அஃ தும் அப்பெற்றித்தாவது தான் கோடாதாயின்.

கோல் செவ்விதாயவழியே வேல் வாய்ப்பதென்பார் 'வேலன்' றென்றார். "மாண்ட - வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்"* என்றார் பிறரும். கோடானென்பது பாடமாயின்† கருவியின் றொழில் வினைமுதன்மே னின்றதாக வுரைக்க. (௬)

௫௪௭. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின்.

(இ - ள்.) வையகம் எல்லாம் இறை காக்கும் - வையகத்தை யெல்லாம் அரசன் காக்கும்; அவனை முறை காக்கும் - அவன் றன்னை அவனது செங்கோலே காக்கும்; முட்டாச் செயின் - அதனை முட்டவந்துழியும் முட்டாமற் செலுத்துவனாயின்.

முட்டாமற் செலுத்தியவாறு மகனை முறைசெய்தான்‡கண் ணும், தன் கை குறைத்தான்§கண்ணுங் காண்க. 'முட்டா'தென் பதன் இறுதிநிலை விகாரத்தாற் றொக்கது. இவை நான்கு பாட்டா னும் அதனைச் செலுத்தினா னெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (௭)

௫௪௮. எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
றண்பதத்தாற் றானே கெடும்.

(இ - ள்.) எண்பதத்தான் ஓரா முறை செய்யா மன்னவன் - முறை வேண்டினார்க்கு எளிய செவ்வியை யுடையனாய் அவர் சொல்லியவற்றை நூலோர் பலரோடு மாராய்ந்து நின்ற வுண்மைக் கொப்ப முறைசெய்யாத வரசன்: தண்பதத்தான் தானே கெடும்- தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று தானே கெடும்.

'எண்பதத்தா' னென்னும் முற்றுவினை யெச்சமும், 'ஓரா' வென்னும் வினையெச்சமும், 'செய்யா' வென்னும் பெயரெச்ச வெதிர்மறையுட் செய்தல்வினை கொண்டன. தாழ்ந்த பதம் - பாவ மும் பழியு மெய்திநிற்கும் நிலை. "அல்லவை செய்தார்க் கறங் கூற்றம்"¶ ஆகலின், பகைவரின்றியும் கெடு மென்றார். இதனான் முறைசெலுத்தாதானது கேடு கூறப்பட்டது. (௮)

---

* புறநானூறு-௫௫. † மணக்குடவர்.
‡ சிலப்பதிகாரம், வழக்குரை காதை, வரி ௫௩-௫.
§ சிலப்பதிகாரம், கட்டுரை, வரி ௪௨-௫௩.
¶ நான்மணிக்கடிகை-௮௫.

௫௪௯. குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில்.

(இ - ள்.) குடி புறங் காத்து ஓம்பிக் குற்றம் கடிதல் - குடிகளைப் பிறர் நலியாமற் காத்துத் தானும் நலியாது பேணி, அவர் மாட்டுக் குற்ற நிகழின் அதனை யொறுப்பா னொழித்தல்; வேந்தன் வடு அன்று தொழில் - வேந்தனுக்குப் பழியன்று, தொழிலாகலான்.

துன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல், கோறலென ஒறுப்பு மூன்று; அவற்றுள் ஈண்டைக் கெய்துவன முன்னைய வென்பது 'குற்றங்கடித' லென்பதனாற் பெற்றாம். தன் கீழ் வாழ்வாரை யொறுத்தல் அறனன்மையின் வடுவா மென்பதனை யாசங்கித்து, அஃதாகாது, அரசனுக்கு அவரை அக் குற்றத்தினீக்கித் தூயராக்குதலுஞ் சாதி தரும மென்றார். (௯)

௫௫௦. கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர்.

(இ - ள்.) வேந்து கொடியாரைக் கொலையின் ஒறுத்தல் - அரசன் கொடியவர்களைக் கொலையா னொறுத்துத் தக்கோரைக் காத்தல்; பைங்கூழ் களைகட் டதனொடு நேர் - உழவன் களையைக் களைந்து பைங்கூழைக் காத்ததனோ டொக்கும்.

கொடியவ ரென்றது தீக்கொளுவுவார், நஞ்சிடுவார், கருவியிற் கொல்வார், கள்வார், ஆறலைப்பார், சூறைகொள்வார், பிறனில் விழைவாரென் றிவர் முதலாயினாரை. இவரை வடநூலார் ஆததாயிக ளென்ப. இப்பெற்றியாரைக் கண்ணோடிக் கொல்லாவழிப் புற்களைக்கு அஞ்சாநின்ற பைங்கூழ்போன்று நலிவு பல வெய்தி உலகு இடர்ப்படுதலின், கோறலும் அரசற்குச் சாதி தரும மென்பதாயிற்று. இவை யிரண்டு பாட்டானுஞ் செங்கோல் செலுத்தும் வெண்குடை வேந்தற்குத் தீயார்மாட்டு மூவகை யொறுப்பும் ஒழியற்பால வல்லவென்பது கூறப்பட்டது. (௧௦)

அதி. ௫௬—கொடுங்கோன்மை

[அஃதாவது, அம்முறையின்று கோடுதற்றன்மை. ஈண்டும் உவமையின் பெயர் பொருண்மேலாயிற்று. செங்கோன்மைக்கு மாறாகலின், இஃ ததன்பின் வைக்கப்பட்டது.]

௫௫௧. கொலைமேற் கொண்டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்
டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து.

(இ - ள்.) கொலை மேற்கொண்டாரிற் கொடிது - பகைமை பற்றிக் கொல்லுதற் றொழிலைத் தம்மேற்கொண் டொழுகுவாரி னுங் கொடியன்; அலை மேற்கொண்டு அல்லவை செய்து ஒழுகும் வேந்து - பொருள் வெஃகிக் குடிகளை யலைத்தற் றொழிலைத் தன் மேற்கொண்டு முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுகும் வேந்தன்.

அவர் செய்வது ஒருபொழுதைத் துன்பம், இவன் செய்வது எப்பொழுதுந் துன்பமா மென்பதுபற்றி, அவரினுங் 'கொடிய' னென்றார். பான்மயக்குறழ்ச்சி. 'வேந்' தென்பது உயர்திணைப் பொருட்கண்வந்த அஃறிணைச்சொல். 'அலை' கொலையினுங் கொடி தென்பதாயிற்று. (க)

ருருஉ. வேலொடு நின்றா னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்றா னிரவு.

(இ - ள்.) வேலொடு நின்றான் - ஆறலைக்குமிடத்துத் தனியே வேல் கொண்டு நின்ற கள்வன்; இடு என்றது போலும் - ஆறு செல்வானை நின் கைப்பொரு டாவென்று வேண்டுதலோ டொக்கும்; கோலொடு நின்றான் இரவு - ஒறுத்தற் றொழிலோடு நின்ற வரசன் குடிகளைப் பொருள் வேண்டுதல்.

'வேலொடு நின்றா' னென்றதனாற் பிறரொடு நில்லாமையும், 'இர' வென்றதனால் இறைப்பொருளன்மையும் பெற்றாம். தாராக் கால் ஒறுப்பலென்னுங் குறிப்பினனாகலின், இரவாற்கோடலும் கொடுங்கோன்மையாயிற்று. இவை யிரண்டு பாட்டானுங் கொடுங் கோன்மையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

ருருங. நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும்.

(இ - ள்.) நாடொறும் நாடி முறை செய்யா மன்னவன் - தன் னாட்டு நிகழுந் தீமைகளை நாடோறு மாராய்ந்து அதற்கொக்க முறைமையைச் செய்யாத வரசன்; நாடொறும் நாடு கெடும் - நாடோறும் நாடிழக்கும்.

அரசனுக்கு நாடு உறுப்பாகலின், அதன் வினை அவன்மே னின்றது. இழத்தல் - பயனெய்தாமை. மன்னவனோடு நாடோறுங் கெடுமென் றுரைப்பாரு முளர்.* (ங)

ருருச. கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யு மரசு.

* மணக்குடவர்.

(இ - ள்.) சூழாது கோல் கோடிச் செய்யும் அரசு - மேல் விளைவதெண்ணாது முறைதப்பச் செய்யு மரசன்; கூழும் குடியும் ஒருங்கு இழக்கும் - செயலான் முன்னீட்டிய பொருளையும் பின் னீட்டுதற் கேதுவாகிய குடிகளையுஞ் சேர விழக்கும்.

கோட வென்பது திரிந்துநின்றது. முன்னீட்டிய பொருள் இழத்தற் கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (ச)

௫௫௫. அல்லற்பட் டாற்ரு தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

(இ - ள்.) அல்லற்பட்டு ஆற்ராது அழுத கண்ணீர் அன்றே - அரசன் முறை செய்யாமையாற் குடிகள் துன்பமுற்று அதனைப் பொறுக்கமாட்டாது அழுத கண்ணீரன்றே; செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை - அவன் செல்வத்தைக் குறைக்குங் கருவி.

'அழுத கண்ணீர்' அழுதலான் வந்த கண்ணீர். செல்வமாகிய மரத்தை யென்னுமையின், இஃ தேகதேச வுருவகம். அல்லற்படுத்திய பாவத்தது தொழில் அதற்கேதுவாகிய கண்ணீர்மே னின்றது, அக் கண்ணீரிற் கொடிது பிறிதின்மையின். செல்வங் கடிதிற் றேயு மென்பது கருத்து. (௫)

௫௫௬. மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேன்
மன்னுவா மன்னர்க் கொளி.

(இ - ள்.) மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை - அரசர்க்குப் புகழ்கடாம் நிலைபெறுதல் செங்கோன்மையானும்; அஃது இன்றேல் மன்னர்க்கு ஒளி மன்னுவாம் - அச் செங்கோன்மையில்லையாயின், அவர்க்கு அப் புகழ்கடாம் உளவாகா.

விகாரத்தாற் றொக்க மூன்ருவது விரித்து ஆக்கம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. மன்னுதற் கேது புகழாதல் "இந்நிலத்து மன்னுதல் வேண்டி னிசை நடுக"* என்பதனானு மறிக. 'மன்னு'மை ஒருகாலு நிலையாமை. பழிக்கப்பட்டால் ஒளி மன்னுவாம். ஆகவே, தாமு மன்னு ரென்பதாயிற்று. வென்றி, கொடை முதலிய வேதுக்களாற் புகழ் பகுதிப்படுதலின், பன்மையாற் கூறினார். அவையெல்லாம் செங்கோன்மையில்வழி இலவா மென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டானுங் கொடுங்கோலரசினுன் எய்துங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

௫௫௭. துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு.

* நான்மணிக்கடிகை-கஅ.

(இ - ள்.) துளியின்மை ஞாலத்திற்கு எற்று - மழையில்லாமை வையத்து வாழு முயிர்கட்கு எவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும்; அற்றே வேந்தன் அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு - அவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும், அரசன் றண்ணளியில்லாமை அவனாட்டு வாழுங் குடிகட்கு.

சிறப்புப்பற்றித் 'துளி' யென்பது மழைமேனின்றது. 'உயி' ரென்பது குடிகண்மே னின்றது. மேல் 'வானோக்கி வாழு'* மென்றதனை எதிர்மறை முகத்தாற் கூறியவாறு. (எ)

ருருஅ. இன்மையி னின்னா துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின்.

(இ - ள்.) முறை செய்யா மன்னவன் கோற் கீழ்ப் படின் - முறை செய்யாத அரசனது கொடுங்கோலின்கீழ் வாழின்; இன்மையின் உடைமை இன்னாது - யாவர்க்கும் பொருளினதின்மையினும் உடைமை இன்னாது.

தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் வெஃகுவோனது நாட்டுக் கைந்நோவ யாப்புண்டல் முதலிய வருவது பொருளுடையார்க்கே யாகலின், அவ்வுடைமை இன்மையினு மின்னாதாயிற்று. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவனாட்டு வாழ்வார்க்கு வருங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

ருருகூ. †முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல்.

(இ - ள்.) மன்னவன் முறை கோடிச் செய்யின் - மன்னவன் தான் செய்யும் பொருளை முறை தப்பச் செய்யுமாயின்; உறை கோடி வானம் பெயல் ஒல்லாது - அவனாட்டுப் பருவமழை இன்றாம் வகை மேகம் பொழிதலைச் செய்யாது.

இரண்டிடத்துங் கோட வென்பன திரிந்துநின்றன. 'உறை' கோடுதலாவது பெய்யுங் காலத்துப் பெய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (கூ)

ருகூ௦. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின்.

(இ - ள்.) காவலன் காவான் எனின் - காத்தற்குரிய வரசன் உயிர்களைக் காவானாயின்; ஆ பயன் குன்றும் - அறனில்லாத அவ

* குறள் - ருசஉ. † சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம் - உருரு. மணிமேகலை, எ: வரி, அ - கஉ.

ளுட்டுப் பசுக்களும் பால் குன்றும்; அறுதொழிலோர் நூல்மறப்பர்- அந்தணரும் நூல்களை மறந்து விடுவர்.

'ஆ பயன்,' ஆவாற் கொள்ளும் பயன். அறுதொழிலாவன: ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்ற லென விவை. பசுக்கள் பால் குன்றியவழி அவியின்மையானும், அது கொடுத்தற்குரியார் மந்திரங் கற்ப மென்பன ஓதாமையானும், வேள்வி நடவாதாம்; ஆகவே, வானம் பெயலொல்லா தென்ப தாயிற்று. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவனுட்டின்க ணிகழுங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (கo)

அதி. நுஎ—வெருவந்தசெய்யாமை

[அஃதாவது, குடிக ளஞ்சுவதும் பகுதி* யஞ்சுவதும் தானஞ்சுவது மாய தொழில்களைச் செய்யாமை. அவை செய்தல் கொடுங் கோன்மைப்பாற் படுதலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.]

நுசுக. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா
லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து.

(இ - ள்.) தக்காங்கு நாடி - ஒருவன் தன்னின் மெலியார் மேற் சென்றவழி அதனை நடுவாகநின் றுராய்ந்து; தலைச்செல்லா வண்ணத்தால் ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து - பின்னும் அது செய்யாமற் பொருட்டு அவனை அக் குற்றத்திற்கொப்ப ஒறுப்பானே அரசனுவான்.

'தக்காங்கு,' 'ஒத்தாங்' கென்பன ஒரு சொல். தகுதி யென்பது நடுவுநிலைமையாதல், "தகுதி யெனவொன்று நன்றே"† என்பதனுனு மறிக. இதனுனே தக்காங்கு நாடாமையும், பிறிதோர் காரணம்பற்றி மிக வொறுத்தலும், குடிகளஞ்சும் வினையாதல் பெற்றும். (க)

நுசுஉ. கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க
நீங்காமை வேண்டு பவர்

(இ - ள்.) கடிது ஓச்சி - அவ்வொத்தாங் கொறுத்தல் தொடங் குங்கால் அளவிறப்பச் செய்வார்போற் றொடங்கி; மெல்ல எறிக - செய்யுங்கால் அளவிறவாமற் செய்க; ஆக்கம் நெடிது நீங்காமை வேண்டுபவர் - ஆக்கந் தங்க ணெடுங்கால நிற்றலை வேண்டுவார்.

---

* பகுதி - மந்திரி முதலியவர்கள். † குறள் - கககக.

'கடிதோச்'சல் குற்றஞ்செய்வார் அதனை யஞ்சுதற் பொருட்டும், 'மெல்லவெறி'தல் யாவரும் வெருவாமைப் பொருட்டுமாம். தொடங்கின வளவிற் குறைதல்பற்றி மென்மை கூறப்பட்டது. ஓச்சுதல் எறிதலென்பன விரண்டும் உவமைபற்றி வந்தன. இவை யிரண்டு பாட்டானும் குடிகள் வெருவந்த செய்யாமைய தியல்பு கூறப்பட்டது. (உ)

ருகூங. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
னொருவந்த மொல்லைக் கெடும்.

(இ - ள்.) வெரு வந்த செய்து ஒழுகும் வெங்கோலன் ஆயின் - குடிகள் வெருவிய செயல்களைச் செய்து நடக்கும் வெங்கோலனு மாயின்; ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும் - அரசன் ஒருதலையாகக் கடிதிற் கெடும்.

'வெங்கோல' னென்பது ஈண்டு வாளா பெயராய் நின்றது. ஒருவந்தம், ஒருதலை, ஏகாந்த மென்பன ஒருபொருட்கிளவி. அச் செயல்களுங் கேடுகளும் முன்னர்க் கூறப்படும். (ங)

ருகூச. இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல் வேந்த
னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும்.

(இ - ள்.) இறை கடியன் என்று உரைக்கும் இன்னாச் சொல் வேந்தன் - குடிகளான் நம்மிறைவன் கடியனென்று சொல்லப்படும் இன்னாத சொல்லையுடைய வேந்தன்; உறை கடுகி ஒல்லைக் கெடும் - ஆயுளுங் குறைந்து செல்வமுங் கடிதி னிழக்கும்.

நெஞ்சு நொந்து சொல்லுதலான், இன்னாமை பயப்பதாய சொல்லை 'இன்னாச்சொல்' லென்றார். 'உறை' யென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; அஃது ஈண் டாகுபெயராய் உறைதலைச் செய்யும் நாண்மே னின்றது. அது குறைதலாவது அச்சொல் லில்லாதார்க்கு உள்ளதிற் சுருங்குதல். (ச)

ருகூரு. அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து.

(இ - ள்.) அருஞ் செவ்வி இன்னா முகத்தான் பெருஞ் செல்வம் - தன்னைக் காணவேண்டுவார்க்குக், காலமரியனாய்க் கண்டால் இன்னாத முகத்தினை யுடையானது பெரிய செல்வம்; பேஎய் கண்டன்னது உடைத்து - பேயாற் காணப்பட்டாற் போல்வ தொரு குற்ற முடைத்து.

என்வே, இவை யிரண்டும் வெருவந்த செய்தலாயின. இவை செய்வானைச் சார்வாரின்மையின், அவனது செல்வந் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படா தென்பதுபற்றிப் 'பேஎய் கண்டன்னதுடைத்' தென்றார். காணுதல் - தன்வயமாக்குதல். (ரு)

ருசுசு. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வ
நீடின்றி யாங்கே கெடும்.

(இ - ள்.) கடுஞ் சொல்லன் கண் இலன் ஆயின் - அரசன் கடிய சொல்லையு முடையனாய்க் கண்ணோட்டமு மிலனாயின்; நெடுஞ் செல்வம் நீடு இன்றி ஆங்கே கெடும் - அவனது பெரிய செல்வம் நீடுதலின்றி அப்பொழுதே கெடும்.

"வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொரு—ளீட்டங்கட் காமமோ ரேழு" எனப்பட்ட விதனங்களுட் கடுஞ் சொல்லையும் மிகு தண்டத்தையும இவர் இவ் வெருவந்த செய்தலு ளடக்கினார். 'கண்' ஆகுபெயர். இவை செய்தபொழுதே கெடுஞ் சிறுமைத் தன்றாயினு மென்பார், 'நெடுஞ் செல்வ' மென்றார். நீடுதல் - நீட்டித்தல். (சு)

ருசுஎ. கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த
னடுமுரண் டேய்க்கு மரம்.

(இ - ள்.) கடு மொழியும் கையிகந்த தண்டமும் - கடிய சொல்லும் குற்றத்தின் மிக்க தண்டமும்; வேந்தன் அடு முரண் தேய்க்கும் அரம் - அரசனது பகை வெல்லுதற்கேற்ற மாறுபாடாகிய இரும்பினைத் தேய்க்கும் அரமாம்.

கடுமொழியாற் றானையுங் கையிகந்த தண்டத்தாற் றேசமுங் கெட்டு, முரண் சுருங்கி வருதலின் அவற்றை 'அர'மாக்கி, திண்ணி தாயினுந் தேயு மென்றற்கு 'அடுமுர'ணை இரும்பாக்கினார். ஏகதேச வுருவகம். 'அர' மென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டுக. இவை யைந்து பாட்டானும், செவ்வியின்மை, இன்னா முகமுடைமை, கண்ணோட்ட மின்மை, கடுஞ்சொற் சொல்லல், கையிகந்த தண்ட மென் றிவைகள் குடிகளஞ்சும் வினையென்பதூஉம், இவை செய்தான் ஆயுளும் அடுமுரணுஞ்செல்வமு மிழக்கு மென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (எ)

ருசுஅ. இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறிற் சிறுகுந் திரு.

(இ - ள்.) இனத்து ஆற்றி எண்ணாத வேந்தன் - காரியத் தைப்பற்றி வந்த வெண்ணத்தை அமைச்சர்மேல் வைத்து அவரோடு தானு மெண்ணிச் செய்யாத வரசன்; சினத்து ஆற்றிச்

சீறின் - அப் பிழைப்பாற் றன் காரியந் தப்பியவழித் தன்னைச் சின மாகிய குற்றத்தின்கண்ணே செலுத்தி அவரை வெகுளுமாயின்; திருச் சிறுகும் - அவன் செல்வம் நாடோறுஞ் சுருங்கும்.

அரசர் பாரம் பொறுத்துய்த்த லொப்புமையான் அமைச்சரை 'இன' மென்றும், தான் பின் பிழைப்பாதலறிந்து அமையாது அதனை அவர்மேலேற்றி வெகுளின் அவர் வெரீஇ நீங்குவர்; நீங்கவே அப்பிழைப்புத் தீருமாறும் அப் பார மினி துய்க்குமாறும் இலனு மென்பது நோக்கித் 'திருச் சிறுகு' மென்றுங் கூறினார். இதனாற் பகுதி யஞ்சும் வினையும் அது செய்தா னெய்துங் குற்றமுங் கூறப்பட்டன. (அ)

௫௬௯. செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும்.

(இ - ள்.) சிறை செய்யா வேந்தன் - செரு வருதற்கு முன்னே தனக்குப் புகலாவதோ ரரண் செய்துகொள்ளாத வரசன்; செரு வந்த போழ்தில் வெரு வந்து வெய்துகெடும் - அது வந்த காலத்து ஏம மின்மையான் வெருவிக் கடிதிற் கெடும்.

பகையை வெருவிச் சேர்ந்தார் நீங்குதலிற் றமியனாய்த் தானும் வெருவி அப் பகை வயத்தனா மென்பதாம். இதனால் தா னஞ்சும் வினையும் அது செய்தானெய்தும் பயனுங் கூறப்பட்டன. (கூ)

௫௭௦. கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல
தில்லை நிலக்குப் பொறை.*

(இ - ள்.) கடுங் கோல் கல்லார்ப் பிணிக்கும் - கடுங் கோல னாய வரசன் நீதிநூன் முதலிய கல்லாதாரைத் தனக்குப் பகுதி யாகக் கூட்டாநிற்கும்; அதுவல்லது நிலக்குப் பொறை இல்லை - அக் கூட்டமல்லது நிலத்திற்கு மிகையாய பாரம் பிறிதில்லை.

'கடுங்கோ' லென்பது ஈண்டு மிக்க தண்டத்தின்மேற்றன்றி அதனைச் செய்வான்மேற் றாயிற்று. அவன் அது செய்தற் கியை வாரை யல்லது கூட்டாமையிற் 'கல்லார்ப் பிணிக்கு' மென்றும், ஏனையவற்றை யெல்லாம் பொறுக்கின்ற தியல்பாகலின் நிலத்திற் குப் பொறை 'அதுவல்ல தில்லை' யென்றுங் கூறினார். 'நிலக்' கென்பது செய்யுள் விகாரம். இதனால் வெருவந்த செய்தலின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

———

* குறள்-கஅகூ.

அதி. ௫௮—கண்ணோட்டம்

[அஃதாவது: தன்னொடு பயின்றாரைக் கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்கமாட்டாமை. இஃது அவர்மேற் கண்சென்றவழி நிகழ்வதாகலின், அப்பெயர்த்தாயிற்று. மேல் வெருவந்த செய்யாமையுட் கூறிய வதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துக் கூறுகின்றமையின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.]

௫௭௧. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு.

(இ - ள்.) கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெருங் காரிகை உண்மையான் - கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகின்ற சிறப்புடைய வழகு அரசர்மாட்டு உண்டாகலான், இவ்வுலகு உண்டு - இவ்வுலகமுண்டாகாநின்றது.

'கழிபெருங்காரிகை' யென்புழி ஒருபொருட் பன்மொழி இவ்வுயிரழகது சிறப்புணரநின்றது. இவ்வழகு அதற்குறுப்பாகலின், 'உண்மையா' னென நிலைபெறுங் கூறினார். இன்மை வெருவந்த செய்த லாகலின், அவர்நாட்டு வாழ்வார் புலியை யடைந்த புல்வாயினம் போன்று ஏமஞ் சாராமைபற்றி, 'இவ்வுல குண்'டென்றார். (க)

௫௭௨. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலக்குப் பொறை.

(இ - ள்.) உலகியல் கண்ணோட்டத்து உள்ளது - உலகநடை கண்ணோட்டத்தின்கண்ணே நிகழ்வது; அஃது இலார் உண்மை நிலக்குப் பொறை - ஆகலான், அக் கண்ணோட்டமில்லாதார் உளராதல் இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே, பிறிதோன்றற் கன்று.

உலகநடையாவது ஒப்புரவு செய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தன பொறுத்தலென் றிவை முதலாயின. அவை நிகழாமையால் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படா ரென்பதுபற்றி, 'நிலக்குப் பொறை' யென்றார். ஆதற்கென்பது சொல்லெச்சம். இவை இரண்டு பாட்டானுங் கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

௫௭௩. பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். [னுங்

(இ - ள்.) பண் என்னும் பாடற்கு இயைபு இன்றேல் - பண் என்ன பயத்ததாம் பாடற் றொழிலோடு பொருத்தமின்றாயின்? கண் என்னும் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் - அதுபோலக் கண் என்ன பயத்ததாங் கண்ணோட்டமில்லாத விடத்து?

'பண்'; 'கண்' ணென்பன சாதிப்பெயர். பண்களாவன: பாலை யாழ் முதலிய நூற்றுமூன்று. பாடற்றொழில்களாவன: யாழின்கண் வார்தல் முதலிய வெட்டும், பண்ணல் முதலிய வெட்டும், மிடற் றின்கண் எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலமென்னு மைந்தும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்புவண்ண முதலிய வண்ணங்க ளெழுபத்தாறுமாம்.* இவற்றோ டியையாதவழிப் பண் ணாற் பயனில்லாதவாறுபோலக் கண்ணோட்டத் தியையாதவழிக் கண்ணாற் பயனில்லை யென்பதாம். கண்சென்றவழி நிகழ்தல்பற்றி அதனை யிடமாக்கினார். இறுதிக்கட் கண்ணென்பதனைக் "கண்ண கன் ஞாலம்"† என்புழிப்போலக் கொள்க. (ந)

நஎச. உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.

(இ - ள்.) முகத்து உளபோல் எவன் செய்யும் - கண்டார்க்கு முகத்தின்கண் உளபோற் றோன்றலல்லது வேறென்ன பயனைச் செய்யும்; அளவினான் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் - அளவிற வாத கண்ணோடுதலை யுடையவல்லாத கண்கள்?

தோன்ற வல்லதென்னுஞ் சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. கழிகண்ணோட்டத்தி னீக்குதற்கு, 'அளவினா' னென்றார். ஒரு பயனையுஞ் செய்யாவென்பது குறிப்பெச்சம். (ச)

நஎரு. கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப் படும்.

(இ - ள்.) கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம் - ஒருவன் கண்ணிற்கு அணியுங் கலமாவது கண்ணோட்டம்; அஃது இன் றேல் புண் என்று உணரப்படும் - அக் கலமில்லையாயின் அஃதறி வுடையாராற் புண்ணென் றறியப்படும்.

வேறணிகல மின்மையிற் 'கண்ணிற் கணிகல' மென்றும், கண்ணைத் தோன்றினும் நோய்களானும் புலன் பற்றலானுந் துயர் விளைத்த னோக்கிப் 'புண்ணென் றுணரப்படு' மென்றுங் கூறினார். இவை மூன்று பாட்டானும் ஓடாது நின்ற கண்ணின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (ரு)

நஎசு. மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர்.

(இ - ள்.) கண்ணோடு இயைந்து கண்ணோடாதவர் - ஓடுதற் குரிய கண்ணோடு பொருந்தி வைத்து அஃதோடாதவர்; மண்ணோடு

* விரிவு சிலப்பதிகார வுரையிற் காண்க, † திரிகடுகம்-க.

இயைந்த மரத்து அனையர் - இயங்காநின்றாராயினும் மண்ணோடு பொருந்தி நிற்கின்ற மரத்தினை யொப்பர்.

'ஒடாநிவ' ரென்புழிச் சினைவினை முதன்மேனின்றது. மரமுங் கண்ணோடியைந்து கண்ணோடாமையின், இது தொழிலுவமம். இதனைச் சுதைமண்ணோடு கூடிய மரப்பாவை யென்றுரைப்பாரு முளர்.* அஃதுரையன்மை, காணப்படுவ கண்ணானன்றி அதனுண் மறைந்து நிற்கின்ற ஒருசா ருள்ளீட்டாற் கூறினமையானும், "மரக்கண்ணோ மண்ணாள்வார் கண்ணென்—றிரக்கண்டாய்"† என்பதனானு மறிக. (சு)

ருஎஎ. கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்ட மின்மையு மில்

(இ-ள்.) கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண் இலர் - கண்ணோட்ட மில்லாதவர் கண்ணுடையரு மல்லர்; கண் உடையார் கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல் - கண்ணுடையவர் கண்ணோட்ட மிலராதலு மில்லை.

கண்ணுடையராயிற் காட்சிக்கண்ணே அஃதோடு மென்பது பற்றிக் 'கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணில' ரெனக் கூறிப் பின் அதனை யெதிர்மறைமுகத்தான் விளக்கினார். உம்மை இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை. இவையிரண்டு பாட்டானுங் கண்ணோடா தார திழிபு கூறப்பட்டது. (எ)

ருஎஅ. கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(இ-ள்.) கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு - முறை செய்தலாகிய தந் தொழி லழியாமற் கண்ணோடவல்ல வேந்தர்க்கு; உரிமை உடைத்து இவ்வுலகு - உரித்தாந்தன்மை யுடைத்து இவ்வுலகம்.

தம்மொடு பயின்றார் பிறரை யிடுக்கண் செய்துழி அவரைக் கண்ணோடி யொறாதார்க்கு முறை சிதைதல் மேல் "ஓர்ந்து கண்ணோடாது"‡ என்ற முறையிலக்கணத்தானும் பெற்றாம். முறை சிதைய வரும்வழிக் கண்ணோடாமையும் வாராவழிக் கண்ணோடலும் ஒருவற்கியல்பாத லருமையிற் 'கண்ணோட வல்லார்க்' கென்றும், அவ்வியல்புடையார்க்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலஞ் சேறலின் 'உரிமையுடைத்' தென்றுங் கூறினார். இதனாற் கண்ணோடுமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

---

* மணக்குடவர். † முத்தொள்ளாயிரம். ‡ குறள்-ருசக

௫எ௯. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினர் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

(இ - ள்.) ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார்கண்ணும் - தம்மை யொறுக்கு மியல்புடையாரிடத்தும்; கண்ணோடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை - கண்ணோட்ட முடையராய்க் குற்றத்தைப் பொறுக்கு மியல்பே அரசர்க்குத் தலையாய வியல்பாவது.

'பண்பின' ரென்றதனால் அவர் பயிற்சி பெற்றாம். 'ஒறுத் தாற்றும்,' 'பொறுத்தாற்று' மென்பன ஈண்டொரு சொன்னீர. (௯)

௫அ௦. பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.

(இ - ள்.) நஞ்சு பெயக் கண்டும் உண்டு அமைவர் - பயின்றார் தமக்கு நஞ்சிடக் கண்டுவைத்தும் கண் மறுக்கமாட்டாமையின் அதனை யுண்டு பின்னு மவரோடு மேவுவர்; நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர் - யாவரானும் விரும்பத்தக்க கண்ணோட்டத்தினை வேண்டுமவர்.

'நாகரிக' மென்பது கண்ணோட்டமாதல், "முந்தை யிருந்து நட்டோர் கொடுப்பி—னஞ்சு முண்பர் நனிநாகரிகர்"* என்பதனானு மறிக. அரசர் அவரை யொறாது கண்ணோடற்பாலது தம்மாட்டுக் குற்றஞ்செய்துழி யென்பது இவ்விரண்டு பாட்டானுங் கூறப் பட்டது. (௧௦)

அதி. ௫௯—ஒற்றாடல்

[அஃதாவது, பகை, நொதுமல், நட்பென்னும் மூன்று திறத்தார் மாட்டும் நிகழ்ந்தன வறிதற்கு ஒற்றரையாளுதல்.† மேற் சொல்லிய இலக்கணத்தனாய அரசனுக்குத் தன்னாடு செலுத்துங் காலும் பிறர் நாடு கொள்ளுங்காலும் வேண்டுவன கூறுகின்றா ராகலின், அவ்விருமைக்கும் இன்றியமையாதாய இது முன் வைக்கப்பட்டது.]

௫அ௧. ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்.

(இ - ள்.) ஒற்றும் உரை சான்ற நூலும் இவை இரண்டும் - ஒற்றும், புகழமைந்த நீதிநூலுமாகிய இவை இரண்டனையும்;

---

* நற்றிணை - ௩௫௫.

† ௩௯ - முதல் ௫௮ - உள்ளிட்ட அதிகாரங்களிற் கூறியன.

மன்னவன் கண் தெற்றென்க - அரசன் தன்னிரண்டு கண்ணுமாகத் தெளிக.

ஒற்றுத் தன்கண் செல்லமாட்டாத பரப்பெலாஞ் சென்று கண்டு ஆண்டு நிகழ்ந்தனவெல்லா முணர்த்தலானும், நூல் அந்நிகழ்ந்த வற்றிற்குத் தன்னுணர்வு செல்லமாட்டாத வினைகளையெல்லாஞ் சொல்லி யுணர்த்தலானும், இவ்விரண்டனையுமே தனக்கூனக் கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாகத் துணிந்து கொண்டொழுகுக வென்பதாம். ஒற்றனை 'ஒற்' றென்றார், வேந்தனை வேந்தென்றாற்போல. 'தெற்றென்க' வென்பது - தெற்றெனென்பது முதனிலையாக வந்த வியங்கோள். அது தெற்றென வென்னுஞ் செயவெனெச்சத்தானறிக. இதனால் ஒற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

௫அஉ. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்.

(இ - ள்.) எல்லார்க்கும் நிகழ்பவை எல்லாம் எஞ்ஞான்றும் வல் அறிதல் - எல்லார்கண்ணும் நிகழ்வன வெல்லாவற்றையும் நாடோறும் ஒற்றான் விரைந்தறிதல்; வேந்தன் தொழில் - அரசனுக்குரிய தொழில்.

'எல்லார்க்கு' மென்றது மூன்று திறத்தாரையும். நான்காவது வேழாவதன் பொருட்கண் வந்தது. நிகழ்வன 'வெல்லா' மென்றது நல்லவுந் தீயவுமாய சொற்களையுஞ் செயல்களையும். அவை நிகழ்ந்த பொழுதே அவற்றிற்குத்தக்க அளியாகத் தெறலாகச் செய்யவேண்டுதலின் 'வல்லறித' லென்றும், அவ்விரு தொழிற்கும் அறிதல் காரணமாகலின் அதனையே யுபசார வழக்காற் 'றொழி' லென்றுங் கூறினார். ஒற்றா னென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதனால் ஒற்றினுடைய பயன் கூறப்பட்டது. (உ)

௫அ௩. ஒற்றினா னொற்றிப் பொருடெரியா* மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில்.

(இ - ள்.) ஒற்றினான் ஒற்றிப் பொருள் தெரியா மன்னவன் - ஒற்றினானே எல்லார்கண்ணும் நிகழ்ந்தவற்றை ஒற்றுவித்து அவற்றானெய்தும் பயனை யாராயாத வரசன்; கொற்றம் கொளக் கிடந்தது இல் - வென்றியடையக் கிடந்தது வேறொரு நெறியில்லை.

அந்நிகழ்ந்தனவும் பயனும் அறியாது பகைக் கெளியனாதல் பிறிதிற் றீராமையின் 'கொற்றங்கொளக் கிடந்த தில்' லென்றார். இதற்குக் கொளக்கிடந்ததொரு வென்றியில்லையென் றுரைப்பினு†

* இனியவை நாற்பது. † மணக்குடவர்.

மமையும். இதனால் அத்தொழில் செய்யாதவழி வரும் குற்றங் கூறப்பட்டது. (ரு)

ருஅச. வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றாங்
　　அனைவரையு மாராய்வ தொற்று.

(இ - ள்.) தம் வினை செய்வார் சுற்றம் வேண்டாதார் என்ற அனைவரையும் ஆராய்வது - தங் காரியஞ் செய்வார், சுற்றத்தார், பகைவரென்று சொல்லப்பட்ட அனைவரையும் சொற்செயல்களா னாராய்வானே; ஒற்று - ஒற்றனாவான்.

'தம்' மென்றது அரசனை யுளப்படுத்தி. அவனுக்குக் காரியஞ் செய்வார் செய்வனவும், சுற்றத்தார் தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்துஞ் செய்வனவும், பகைவர் தன்னற்ற மாராய்தலும் மேற்றேறப்படுதலும் முன்னிட்டுத் தன்னிடத்துச் செய்வனவு மறிந்து, அவற்றிற் கேற்றன செய்ய வேண்டுதலின், இம்மூவகையாரையும் எஞ்சாம லாராய வேண்டுமென்பார், 'அனைவரையு மாராய்வதொற்'றென்றார். (ச)

ருஅரு. கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
　　முகாஅமை வல்லதே யொற்று.

(இ - ள்.) கடாஅ உருவொடு - ஒற்றப்பட்டார் கண்டால் ஐயுறாத வடிவோடு பொருந்தி; கண் அஞ்சாது - அவர் ஐயுற்றறிய லுறிற் செயிர்த்து நோக்கிய அவர் கண்ணிற் கஞ்சாது நின்று; யாண்டும் உகாஅமை வல்லதே ஒற்று - நான்குபாயமுஞ் செய்தாலும் மனத்துக்கொண்டவற்றை உமிழாமை வல்லவனே ஒற்றனாவான்.

'கடா' வென்பது கடுக்குமென்னும் பெயரெச்சத் தெதிர்மறை. ஐயுறாதவடிவாவன : பார்ப்பார், வணிகர் முதலாயினோர் வடிவு. (ரு)

ருஅசு. துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந்
　　தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.

(இ - ள்.) துறந்தார் படிவத்தர் ஆகி இறந்து ஆராய்ந்து - முற்றத்துறந்தாராயும் விரதவொழுக்கினராயும் உள்புகுதற்கரிய விடங்களெல்லாம் உள்புக்கு ஆராயவேண்டுவன வாராய்ந்தறிந்து; என் செயினும் சோர்வு இலது ஒற்று - ஆண்டையார் ஐயுற்றுப் பிடித்து எல்லாத் துன்பமுஞ் செய்து கேட்டாலும் தன்னை வெளிப் படுத்தாதவனே ஒற்றனாவான்.

விரதவொழுக்கம் - தீர்த்த யாத்திரை முதலாயின. 'செயினு' மென்பது அறவோரென்று செய்வாரின்மை விளக்கிநின்றது.

மேல்* நீல்வகை யுபாயத்தினுஞ் சோர்வின்மை சொல்லிவைத்து ஈண்டுந் தண்டத்தைப் பிரித்துக் கூறியது, அதனது பொறுத்தற் கருமைச் சிறப்புநோக்கி. இதனுட் 'படிவ' மென்றதனை வேடமாக்கித் துறந்தார் வேடத்தாராகி†" யென் றுரைப்பாரு முளர். (சு)

ருஅஎ. மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி யறிந்தவை

ஐயப்பா டில்லதே யொற்று.

(இ - ள்.) மறைந்தவை கேட்க வற்று ஆகி - ஒற்றப்பட்டார் மறையச் செய்த செயல்களை அவர்க்குள்ளாயினாராற் கேட்க வல்லனாய்; அறிந்தவை ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று - கேட்டறிந்த செயல்களிற் பின் ஐயப்படாது துணியவல்லவனே ஒற்றனாவான்.

'மறைந்தவை' சொல்லுவாரை யறிந்து, அவரயிராமற் சென்றொட்டித் தாமே சொல்லும் வகை அதற்கேற்ற சொல்லாக, செயலாக முன்னே விளைத்து, அந்தொடர்பாற் கேட்குங்காலும் உறாதார் போன்று நின்று கேட்கவேண்டுதலிற் 'கேட்கவற்றாகி' யென்றும், கேட்டறிந்தவற்றைத் தானே யையுற்று வந்து சொல்லின் அரசனால் அவற்றிற்கேற்ற வினை செய்யலாகாமையின் 'ஐயப்பாடில்லதே' யென்றுங் கூறினார். இவை நான்கு பாட்டானும் ஒற்றினதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (எ)

ருஅஅ. ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ

ரொற்றினா லொற்றிக் கொளல்.

(இ - ள்.) ஒற்று ஒற்றித் தந்த பொருளையும் - ஓரொற்றன் ஒற்றிவந் தறிவித்த காரியந் தன்னையும்; மற்றும் ஓரொற்றினால் ஒற்றிக் கொளல் - பிறனோ ரொற்றனாலும் ஒற்றுவித்து ஒப்புமை கண்டு கொள்க.

ஒற்றப்பட்டாரோ டொத்துநின்று மாறுபடக்கூறலுங் கூடுமாகலின், ஒருவன் மாற்றந் தேறப்படா தென்பதாம். (அ)

ருஅகூ. ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க வுடன்மூவர்

சொற்றொக்க தேறப் படும்.

(இ - ள்.) ஒற்று ஒற்று உணராமை ஆள்க - ஒற்றரையாளுமிடத்து ஒருவனை யொருவ னறியாம லாள்க; உடன் மூவர் சொல் தொக்க தேறப்படும் - அங்ஙன் மாண்ட வொற்றர் மூவரை ஒரு பொருண்மேல் வேறுவேறு விட்டால் அம்மூவர் சொல்லும் பயனொத்தனவாயின், அது மெய்யென்று தெளியப்படும்.

---

* ருஅஉ - ஆம் குறளுரை. † மணக்குடவர்.

ஆயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஒருவனை யொருவ னறியிற் றம்மு ளியைந்து ஒப்பக் கூறுவராகலின் 'உணராமையாள்க' வென்றும், மூவர்க்கு நெஞ்சொற்றுமைப்படுதலும் பட்டால் நீடு நிற்றலுங் கூடாமையிற் 'றேறப்படு' மென்றுங் கூறினர். இதனானே அஃதொத்திலவாயிற் பின்னு மாராய்க வென்பதூஉம் பெற்றாம். (கூ)

ருகூ0. சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற்
புறப்படுத்தா னுகு மறை.

(இ - ள்.) ஒற்றின்கண் சிறப்பு அறியச் செய்யற்க - மறைந்தவை யறிந்து கூறிய ஒற்றின்கட் செய்யும் சிறப்பினை அரசன் பிறரறியச் செய்யா தொழிக; செய்யின் மறை புறப்படுத்தான் ஆகும் - செய்தானாயிற் றன்னகத் தடக்கப்படும் மறையைத் தானே புறத்திட்டானும்.

'மறை'யாவது அவ னொற்றனாயதூஉம், அவன் கூறியதூஉமாம். சிறப்புப்பெற்ற விவன் யாவனென்றும், இது பெறுதற்குக் காரணம் யாதென்றும் வினவுவாரும் இறுப்பாரும் அயலாராகலின், 'புறப்படுத்தானுகு' மென்றார். இவை மூன்று பாட்டானும் ஒற்றரை யாளுமாறும், அவரா னிகழ்ந்தன வறியுமாறும், அறிந்தாற் சிறப்புச் செய்யுமாறுங் கூறப்பட்டன. (க0)

அதி. கூ0—ஊக்கமுடைமை

[அஃதாவது, மனம் மெலிதலின்றி வினைசெய்தற்கட் கிளர்ச்சியுடைத்தாதல். ஒற்றரான் நிகழ்ந்தனவறிந்து அவற்றிற் கேற்ற வினை செய்வானுக்கு இஃ தின்றியமையாமையின், ஒற்றாடலின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

ருகூக. உடைய ரெனப்படுவ தூக்கமஃ தில்லா
ருடைய துடையரோ மற்று.

(இ - ள்.) உடையர் எனப் படுவது ஊக்கம் - ஒருவரை உடையரென்று சொல்லச் சிறந்தது ஊக்கம்; அஃது இல்லார் மற்று உடையது உடையரோ - அவ் வூக்கமில்லாதார் வேறுடையது தானும் உடையராவரோ? ஆகார்.

வேறுடையதென்றது முன்னெய்திநின்ற பொருளை. உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. காக்குமாற்ற லிலராகலின், அதுவுமிழப்பரென்பதாம். (க)

௫சூஉ. உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும்.

(இ - ள்.) உள்ளம் உடைமை உடைமை - ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலைநின்ற உடைமையாவது; பொருள் உடைமை நில்லாது நீங்கி விடும் - மற்றைப் பொருளுடைமை நிலைநில்லாது நீங்கிப்போம்.

'உள்ளம்' ஆகுபெயர். ஊக்கம், உள்ளத்துப் பண்பாகலின் அதற்கு நிலைநிற்றலும், பொருள், உடம்பினும் வேறாய் அழிதன் மாலைத்தாகலின் அதற்கு நிலைநில்லாமையுங் கூறினர். கூறவே, அஃது உடைமை யன்றென்பது பெறப்பட்டது. (உ)

௫சூ௩. ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ரூக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார்.

(இ - ள்.) ஆக்கம் இழந்தேம் என்று அல்லாவார் - இழந்தாராயினும் யாம் கைப்பொருளை யிழந்தே மென் றலமரார்; ஒருவந்தம் ஊக்கம் கைத்து உடையார் - நிலைபெற்ற ஊக்கத்தைக் கைப்பொருளாக வுடையார்.

'ஆக்கம்' ஆகுபெயர். ஒருவந்தமாய வூக்க மென்க. 'கைத்து' கையகத்தாய பொருள்: "கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ் செய்ம்மின்"* என்றார் பிறரும். அல்லாவாமைக் கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (௩)

௫சூ௪. ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா
வூக்க முடையா னுழை.

(இ - ள்.) அசைவு இலா ஊக்கம் உடையா னுழை-அசைவில்லாத ஊக்கத்தை யுடையான்மாட்டு; ஆக்கம் அதர் வினாய்ச் செல்லும்-பொருள் தானே வழி வினவிக்கொண்டு செல்லும்.

'அசைவி'ன்மை, இடுக்கண் முதலியவற்றாற் றளராமை. வழி வினவிச் சென்று சார்வார்போலத் தானே சென்று சாரு மென்பார், 'அதர் வினாய்ச் செல்லு' மென்றார். எய்திநின்ற பொருளினும் அதற்குக் காரணமாய 'வூக்கஞ்' சிறந்ததென்பது இவை நான்கு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௪)

௫சூ௫. வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம்† மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனைய துயர்வு.

(இ - ள்,) வெள்ளத்து அனைய மலர் நீட்டம் - நின்ற நீரினளவினவாம் நீர்ப்பூக்களின் றாளினது நீளங்கள்; மாந்தர்தம்

---

* நாலடியார்-௧௧. † மூதுரை - ௭.

உள்ளத்து அனையது உயர்வு - அதுபோல் மக்கடம் ஊக்கத்தள வினதாம் அவருயர்ச்சி.

'மலர்' ஆகுபெயர். நீர் மிக்கதுணையும் மலர்த்தாள் நீளு மென்பதுபட, 'வெள்ளத்தனைய' வென்றார். இவ்வுவமையாற்றலான் ஊக்க மிக்கதுணையும் மக்க ளுயர்வரென்பது பெறப்பட்டது. 'உயர்'தல் பொருள் படைகளான் மிகுதல். (ரு)

ருசுசு. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.

(இ - ள்.) உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வு உள்ளல் - அரசராயினார் கருதுவதெல்லாம் தம் முயர்ச்சியையே கருதுக; அது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து - அவ்வுயர்ச்சி பால்வகையாற் கூடிற்றில்லையாயினும், அக்கருத்துத் தள்ளாமை நீர்மை யுடைத்து.

உம்மை தள்ளாமை பெரும்பான்மையாதல் விளக்கிற்று. தள்ளியவழியுந் தாளாண்மையிற் றவறின்றி நல்லோராற் பழிக்கப் படாமையின், தள்ளாவியற்கைத் தென்பதாம். மேல் 'உள்ளத்தனை துயர்வு' என்றதனையே வற்புறுத்தியவாறு. (சு)

ருசுஎ. சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோர் புதையம்பிற்
பட்டுப்பா டூன்றுங் களிறு.

(இ - ள்.) களிறு புதை அம்பின் பட்டுப் பாடு ஊன்றும் - களிறு புதையாகிய அம்பாற் புண்பட்டவிடத்துத் தளராது தன் பெருமையை நிலைநிறுத்தும்; உரவோர் சிதைவிடத்து ஒல்கார் - அதுபோல ஊக்கமுடையார் தாங் கருதிய உயர்ச்சிக்குச் சிதைவு வந்தவிடத்துத் தளராது தம் பெருமையை நிலைநிறுத்துவர்.

'புதை' அம்புக்கட்டு; பன்மை கூறியவாறு. பட்டா லென்பது பட்டெனத் திரிந்துநின்றது. 'ஒல்காமை' களிற்றுடனும் 'பாடூன்று' தல் உரவோருடனும் சென்றியைந்தன. தள்ளினுந் தவறு துள்ளியது முடிப்ப ரென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் ஊக்கமுடையார துயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (எ)

ருசுஅ. உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு.

(இ - ள்.) உள்ளம் இலாதவர் - ஊக்கமில்லாத வரசர்; உலகத்து வள்ளியம் என்னும் செருக்கு எய்தார் - இவ்வுலகத்தாருள் யாம் வண்மையுடையேமென்று தம்மைத்தா மதித்தலைப் பெறார்.

ஊக்கமில்லையாகவே, முயற்சி, பொருள், கொடை, செருக்கு இவை முறையே இலவாமாகலின், 'செருக்கெய்தா' ரென்றார். கொடையென்றியினைய வின்பம் தமக்கல்லது பிறர்க்குப் புலனாகாமையின் தன்மையாற் கூறப்பட்டது. (அ)

ருகூகூ. பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை
வெரூஉம் புலிதாக் குறின்.

(இ - ள்.) பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும் - எல்லா விலங்கினுந் தான் பெருடம்பினது, அதுவேயுமன்றிக் கூரிய கோட்டையுமுடையதாயினும்; யானை புலி தாக்குறின் வெரூஉம் - யானை தன்னைப் புலி யெதிர்ப்படின் அதற் கஞ்சும்.

பேருடம்பான் வலிமிகுதி கூறப்பட்டது. புலியின் மிக்க மெய் வலியுங் கருவிச்சிறப்பு முடைத்தாயினும் யானை ஊக்க மின்மையான் அஃதுடைய அதற் கஞ்சுமென்ற இது, பகைவரின் மிக்க மெய் வலியுங் கருவிச்சிறப்பு முடையராயினும், அரசர் ஊக்கமிலராயின் அஃதுடைய வரசர்க் கஞ்சுவ ரென்பது தோன்ற நின்றமையின், பிறிது மொழிதல். (கூ)

கூOO. உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கையஃ தில்லார்
மரமக்க ளாதலே வேறு.

(இ - ள்.) ஒருவற்கு உரம் உள்ள வெறுக்கை - ஒருவற்குத் திண்ணிய வறிவாவது ஊக்கமிகுதி; அஃது இல்லார் மரம் - அவ்வூக்க மிகுதியில்லாதார் மக்களாகார், மரங்களாவார்; மக்களாதலே வேறு - சாதி மரங்களோடு இம் மரங்களிடை வேற்றுமை வடிவு மக்கள் வடிவே, பிறிதில்லை.

'உர' மென்பது அறிவாதல் "உரனென்னுந் தோட்டியான்"* என்பதனானு மறிக. 'மர' மென்பது சாதியொருமை. மக்கட்குள்ள நல்லறிவுங் காரியமுயற்சியு மின்மைபற்றி 'மர' மென்றும், மரத்திற்குள்ள பயன்பாடின்மைபற்றி 'மக்களாதலே வேறு' என்றுங் கூறினார். பயன் : பழ முதலியவும், தேவர்கோட்டம், இல்லம், தேர், நாவாய்கட்கு உறுப்பாதலும் முதலிய. இவை மூன்று பாட்டானும் ஊக்கமில்லாதார திழிபு கூறப்பட்டது. (கO)

---

* குறள் - உச.

அதி. சாக—மடியின்மை

[அஃதாவது, கருதியன செய்யுங்காற் சோம்புத லில்லாமை. ஊக்க முடையார்க்கு ஒரோவழிக் குணவயத்தான் மடிவருதலனோக்கி இஃது ஊக்கமுடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

சாOக. குடியென்னுங் குன்ரு விளக்க மடியென்னு
மாசூர மாய்ந்து கெடும்.

(இ - ள்.) குடி என்னும் குன்ரு விளக்கம் - தான் பிறந்த குடியாகிய நந்தாவிளக்கு; மடி என்னும் மாசு ஊர மாய்ந்து கெடும் - ஒருவன் மடியாகிய இருளடர நந்திப்போம்.

உலக நடையுள்ள துணையும் இடையருது தன்னுட் பிறந்தாரை விளக்குதலிற் குடியைக் 'குன்ரு விளக்க' மென்றும், தாமதகுணத் தான் வருதலின் மடியை 'மா' சென்றும், அஃது ஏனை யிருள் போலாது அவ் விளக்கைத் தானடர்ந்து மாய்க்கும் வலியுடைமையின் 'மாசூர மாய்ந்து கெடு' மென்றுங் கூறினர். 'கெடு'தல், பெயர் வழக்கமு மில்லையாதல். (க)

சாOஉ. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர்.

(இ - ள்.) குடியைக் குடியாக வேண்டுபவர் - தாம் பிறந்த குடியை மேன்மேலுயரும் நற்குடியாக வேண்டுவார்; மடியை மடியா ஒழுகல் - மடியை மடியாகவே கருதி முயற்சியோ டொழுகுக.

முயற்சியோடென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. நெருப்பிற் கொடியது பிறிதின்மைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாகவே கருதுக வென்றாற்போல, மடியிற் றீயது பிறிதின்மைபற்றிப் பின்னும் அப் பெயர்தன்னனே கூறினர். அங்ஙனம் கருதியதனைக் கடிந்து முயன் றொழுகவே தாமுயர்வார்; உயரவே, குடியுயரு மென்பார், 'குடியைக் குடியாக வேண்டுபவ' ரென்றார். அங்ஙன மொழுகாக்காற் குடியழியு மென்பது கருத்து. இனி 'மடியா' வென்பதனை வினையெச்சமாக்கிக் கெடுத்தொழுகுக*வென் றுரைப்பாரு முளர். (உ)

சாOந. மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முந்து.

(இ - ள்.) மடி மடிக்கொண்டு ஒழுகும் பேதை பிறந்த குடி - விடத் தகுவதாய மடியைத் தன்னுள்ளே கொண்டொழுகும்

---

* மணக்குடவர்.

அறிவில்லாதான் பிறந்த குடி; தன்னினும் முந்து மடியும் - அவன் றன்னினும் முந்துற வழியும்.

அழிவு தருவதனை அகத்தே கொண்டொழுகுதலிற் 'பேதை யென்றும், அவனாற் புறந்தரப்படுவ தாகலிற் குடி தன்னினு முந்துற வழியுமென்றுங் கூறினார். ஆக்கத்திற் பிற்படினும் அழிவின் முற் படு மென்பதாம். (௩)

௬0௪. குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்க்கு.

(இ - ள்.) மடி மடிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர்க்கு-மடியின் கண்ணே வீழ்தலாற் றிருந்திய முயற்சி யிலராயினார்க்கு; குடி மடிந்து குற்றம் பெருகும் - குடியும் மடிந்து குற்றமும் பெருகும்.

'மடிந்' தெனத் திரிந்துநின்ற வினையெச்சம் 'இலவ' ரென்னும் குறிப்பு வினைப்பெயர் கொண்டது. குற்றங்கள் முன்னர்க் கூறுப. இவை நான்கு பாட்டானும் மடியின் றீமை கூறப்பட்டது. (௪)

௬0௫. நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.

(இ - ள்.) மடி நெடுநீர் மறவி துயில் நான்கும் - மடியும் விரைந்து செய்வதனை நீட்டித்துச் செய்யு மியல்பும் மறப்பும் துயிலு மாகிய இந்நான்கும்; கெடும் நீரார் காமக் கலன் - இறக்கு மியல் பினையுடையார் விரும்பி யேறும் மரக்கலம்.

முன்னிற்கற்பாலதாய 'மடி' செய்யுணோக்கி இடைநின்றது. நெடுமையாகிய காலப்பண்பு அதன்க ணிகழ்வதாய செயன்மே னின்றது. காலநீட்டத்தையுடைய செயன்முதல் மூன்றும் தாமத குணத்திற் றோன்றி உடனிகழ்வனவாகலின், மடியோடு ஒருங் கெண்ணப் பட்டன. இறக்கு மியல்பு-நாளுலத்தல். இவை துன்புறு நீரார்க்கு இன்புறுத்துவபோன்று காட்டி, அவர் விரும்பிக்கொண்ட வழித் துன்பத்திடை வீழ்த்தலின், நாளுலந்தார்க்கு ஆக்கம் பயப்பது போன்று காட்டி அவர் விரும்பி யேறியவழிக் கடலிடை வீழ்க்குங் கலத்தினை யொக்கு மென்னும் உவமைக் குறிப்புக் 'காமக்கல' னென்னுஞ் சொல்லாற் பெறப்பட்டது. இதற்கு விரும்பிப் பூணு மாபரணமென் றுரைப்பாரு முளர். (௫)

௬0௬. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார்
மாண்பய னெய்த லரிது.

(இ - ள்.) படி உடையார் பற்று அமைந்தக்கண்ணும் - நில முழுது மாண்டாரது செல்வந் தானே வந்தெய்திய விடத்தும்; மடி உடையார் மாண் பயன் எய்தல் அரிது - மடியுடையார் அதனான் மாண்ட பயனை எய்துதலில்லை.

உம்மை எய்தாமை விளக்கிநின்றது. மாண் பயன் - பேரின்பம். அச் செல்வம் அழியாமற் காக்கும் முயற்சியின்மையின் அழியும்; அழியவே, தந் துன்ப நீங்காதென்பதாம். இதற்கு நில முழுதுமுடைய வேந்தர் துணையாதல் கூடியவிடத்து* மென் றுரைப்பாருமுளர். (௬)

௬௦எ. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்.

(இ - ள்.) மடி புரிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர் - மடியை விரும்புதலான் மாண்ட முயற்சி யில்லாதார்; இடி புரிந்து எள்ளும் சொற் கேட்பர் - தந் நட்டார்முன் கழறுதலை மிகச்செய்து அதனாற் பயன் காணாமையிற் பின் இகழ்ந்து சொல்லுஞ் சொல்லைக் கேட்பர்.

'இடி'† யென்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயரான், நட்டாரென்பது பெற்றாம். அவரிகழ்ச்சி சொல்லவே, பிறரிகழ்ச்சி சொல்லாமையே முடிந்தது. அவற்றிற்கெல்லாம் மாறுசொல்லு மாற்றலின்மையின், 'கேட்ப' ரென்றார். (எ)

௬௦அ. மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னொன்னார்க்
கடிமை புகுத்தி விடும்.

(இ - ள்.) மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின் - மடியினது தன்மை குடிமையுடையான்கண்ணே தங்குமாயின்; தன் ஒன்னார்க்கு அடிமை புகுத்தி விடும்-அஃதவனைத் தன் பகைவர்க்கு அடியனாந் தன்மையையடைவித்துவிடும்.

'மடியி'னது தன்மை காரியக்கேடு. 'குடிமை' குடிசெய்தற்றன்மை. அஃது அதனையுடைய வரசன்மேற்றாதல், 'தன்னொன்னார்க்' கென்றதனான் அறிக. அடியனாந்தன்மை தாழ்ந்துநின்றேவல் கேட்டல். இவை நான்கு பாட்டானும் மடிமைக் குற்றங்கள் கூறப்பட்டன. (அ)

௬௦௯. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.

(இ - ள்.) ஒருவன் மடி ஆண்மை மாற்ற - ஒருவன் தன் மடியாளுந் தன்மையை யொழிக்கவே; குடி ஆண்மையுள் வந்த குற்

* மணக்குடவர். † குறள் - எ௮௬.

றம் கெடும் - அவன் குடியுள்ளும் ஆண்மையுள்ளும் வந்த குற்றங் கள் கெடும்.

'மடியா'ளுந் தன்மை, மடியுடைமைக் கேதுவாய தாமதகுணம். 'குடியாண்மை' யென்பது உம்மைத்தொகை. அவற்றின்கண் வந்த 'குற்ற' மென்பது மடியானன்றி முன்னே பிறகாரணங்களான்* நிகழ்ந்தவற்றை. அவையும் மடியாண்மையைமாற்றி முயற்சி யுடைய னாக நீங்கு மென்பதாம். (௯)

௬௧௦. மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
றாஅய தெல்லா மொருங்கு.

(இ - ள்.) அடி அளந்தான் தாயது எல்லாம் - தன்னடி யள வானே எல்லா வுலகையு மளந்த இறைவன் கடந்த பரப்பு முழுதை யும்; மடி இலா மன்னவன் ஒருங்கு எய்தும் - மடியிலாத வரசன் முறையானன்றி ஒருங்கே யெய்தும்.

'அடியளந்தா' னென்றது வாளா பெயராய் நின்றது. தாவிய தென்பது இடைக்குறைந்துநின்றது. எப்பொழுதும் வினையின் கண்ணே முயறலின், இடையீடின்றி யெய்து மென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் மடியிலாதான் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

அதி. ௬௨—ஆள்வினையுடைமை

[அஃதாவது, இடைவிடாது மெய்ம்முயற்சி யுடையனாதல்; அஃது ஆளும் வினையெனக் காரியத்தாற் கூறப்பட்டது. மடி கெடுத் தாலும் வினை முயற்சியானன்றி யாளப்படாமையின், இது மடியின்மையின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

௬௧௧. அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்.

(இ - ள்.) அருமை உடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டும்- தஞ் சிறுமை நோக்கி நாமிவ் வினைமுடித்த லருமையுடைத்தென்று கருதித் தளராதொழிக; பெருமை முயற்சி தரும் - அதுமுடித்தற் கேற்ற பெருமையைத் தமக்கு முயற்சி யுண்டாக்கும்.

சிறுமைநோக்கி யென்பது பெருமை தரு மென்றதனானும், வினைமுடித்தலென்பது அதிகாரத்தானும் வருவிக்கப்பட்டன.

---

* காலம் இடம் செய்வினையின் மூலம், முடிவு முதலிய அறி யாமையும், சூழ்வன சூழாமையும், துணைவலி தெரியாமை முதலி யவுமாம்.

விடாது முயலத் தாம் பெரியராவர்; ஆகவே, அரியனவும் எளிதின் முடியு மென்பதாம். (௧)

சுகஉ. **வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை**
தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு.

(இ - ள்.) வினைக்குறை தீர்ந்தாரின் உலகு தீர்ந்தன்று - வினையாகிய குறையைச் செய்யாது விட்டாரை உலகம் விட்டது; வினைக்கண் வினை கெடல் ஓம்பல் - ஆதலால், செய்யப்படும் வினைக்கட் டவிர்ந்திருத்தலை யொழிக.

'குறை' இன்றியமையாப் பொருள். அது "பயக்குறை யில்லைத் தாம் வாழுநாளே"* என்பதனானு மறிக. இதற்கு வினை செய்யவேண்டுங் குறையை நீங்கினாரி னீங்கிற்றென் றுரைப்பாரு முளர். (உ)

சுகங. **தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே**
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு.

(இ - ள்.) தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்கண் தங்கிற்று - முயற்சியென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்த குணத்தின்கண்ணே நிலைபெற்றது; வேளாண்மை என்னும் செருக்கு - எல்லார்க்கு முபகாரஞ் செய்த லென்னும் மேம்பாடு.

பொருள் கைகூடுதலான் உபகரித்தற்குரியார் முயற்சியுடையா ரென்பார் அவ்வக் குணங்கண்மேல் வைத்தும், அது பிறர்மாட்டில்லை யென்பார் 'தங்கிற்றே' யென்றுங் கூறினார். இவை மூன்று பாட்டானும் முயற்சியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

சுகச. **தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை**
வாளாண்மை போலக் கெடும்.

(இ - ள்.) தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை - முயற்சி இல்லாதவன் உபகாரியாந் தன்மை; பேடி கை வாள் ஆண்மைபோலக் கெடும் - படை கண்டா லஞ்சும் பேடி அதனிடைத் தன் கையில் வாளை ஆளுதற் றன்மைபோல இல்லையாம்.

'ஆ'ளென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். பேடி வாளைப் பணி கோடற் கருத்துடையளாயினும் அது தன்னச்சத்தான் முடியாதவாறு போல, முயற்சியில்லாதான் பலர்க்கு முபகரித்தற் கருத்துடைய னாயினும் அது தன் வறுமையான் முடியா தென்பதாம். 'வாளாண்மை' யென்பதற்கு வாளாற் செய்யு மாண்மை யென்றுரைப்பாரு முளர். இதனான் அஃதில்லாதானது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௪)

---

* புறநானூறு-௧௮௮.

சூ௬௫. இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்.

(இ - ள்.) இன்பம் விழையான் வினை விழைவான் - தனக்கின்பத்தை விரும்பானாகி வினைமுடித்தலையே விரும்புவான்; தன் கேளிர் துன்பம் துடைத்து ஊன்றும் தூண் - தன் கேளிராகிய பாரத்தின் றுன்பத்தினை நீக்கி அதனைத் தாங்குந் தூணும்.

இஃது ஏகதேச வுருவகம். 'ஊன்று'மென்றது அப்பொருட்டாதல் "மதலையாய் மற்றதன் வீழூன்றி யாங்கு"* என்பதனானு மறிக. சுற்றத்தார் நட்டாரது வறுமையுந் தீர்த்து அவர்க் கேமஞ் செய்யு மாற்றலை யுடையனு மெனவே, தன்னைக் கூறவேண்டா வாயிற்று. காரியத்தை விழையாது காரணத்தை விழைவான் எல்லாப் பயனு மெய்து மென்றதனால், காரணத்தை விழையாது காரியத்தை விழைவான் யாது மெய்தானென்பது பெற்றாம். இதனால் அஃதுடையானது நன்மை கூறப்பட்டது. (௫)

சூ௬௬. முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை
யின்மை புகுத்தி விடும்.

(இ - ள்.) முயற்சி திருவினை ஆக்கும் - அரசர்மாட்டுளதாய முயற்சி அவரது செல்வத்தினை வளர்க்கும்; முயற்று இன்மை இன்மை புகுத்தி விடும் - அஃதில்லாமை வறுமையை யடைவித்து விடும்.

செல்வம் அறுவகை யங்கங்கள்.† வறுமை அவற்றான் வறியராதல். அதனை யடைவிக்கவே, 'பகைவரா னழிவ'ரென்பது கருத்து. (௬)

சூ௬௭. மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
றாளுளா டாமரையி னாள்.

(இ - ள்.) மா முகடி மடி உளாள் - கரிய சேட்டை ஒருவன் மடியின்கண்ணே யுறையும்; தாமரையினாள் மடி இலான் தாள் உளாள் என்ப - திருமகள் மடியிலாதானது முயற்சிக்கண்ணே யுறையு மென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்.

பாவத்தின் கருமை அதன் மகளாய 'முகடி'மே லேற்றப்பட்டது. மடியும் முயற்சியு முடையார்மாட்டு நிலையை அவை தம்மேல் வைத்துக் கூறினார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவ் விருமைக்கு மேது கூறப்பட்டது. (௭)

---

* நாலடியார் - ௩௧௭. † குறள் ௩௮௧.

சுகஅ. பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்
தாள்வினை யின்மை பழி.

(இ - ள்.) பொறி இன்மை யார்க்கும் பழியன்று - பயனைத் தருவதாய விதியில்லாமை ஒருவற்கும் பழியாகாது; அறிவு அறிந்து ஆள்வினை இன்மை பழி - அறிய வேண்டுமவற்றை யறிந்து வினை செய்யாமையே பழியாவது.

அறிய வேண்டுவன வலி முதலாயின.* தெய்வ மியையாவழி ஆள்வினை யுடைமையாற் பயனில்லை யென்பாரை நோக்கி, உலகம் பழவினைபற்றிப் பழியாது, ஈண்டைக் குற்றமுடைமைபற்றியே பழிப்ப தென்றார். அதனால் விடாது முயல்க வென்பது குறிப் பெச்சம். (அ)

சுகசு. தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.

(இ - ள்.) தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும் - முயன்ற வினை பால்வகையாற் கருதிய பயனைத் தாராதாயினும்; முயற்சி தன் மெய் வருத்தக் கூலி தரும் - முயற்சி தனக் கிடமாய உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும், பாழாகாது.

தெய்வத்தா னுயவழித் தன்னளவின் மிக்க பயனைத் தருமென்பது உம்மையாற் பெற்றாம். இருவழியும் பாழாக லின்மையின் தெய்வ நோக்கி யிராது முயல்க வென்பது கருத்து. (கு)

சுஉ0. ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர்.

(இ - ள்.) ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் - பயனை விலக்குவ தாய ஊழினையும் புறங் காண்பர்; உலைவு இன்றித் தாழாது உஞற்று பவர் - அவ் விலக்கிற் கிளையாது வினையைத் தாழ்வற முயல்வார்.

தாழ்வறுதல் : சூழ்ச்சியினும், வலி முதலிய வறிதலினும், செயலினுங் குற்றமறுதல். ஊழ் ஒருகாலாக இருகாலாக வல்லது விலக்கலாகாமையிற் பலகான் முயல்வார் பய னெய்துவ ரென்பார் 'உப்பக்கங் காண்ப' ரென்றார். தெய்வத்தா னிடுக்கண் வரினும் முயற்சி விடற்பால தன்றென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (க0)

---

* காலமும், இடமும்.

அதி. —௬௩— இடுக்கணழியாமை

[அஃதாவது, வினையின்கண் முயல்வான், தெய்வத்தானாக, பொருளின்மையானாக, மெய்வருத்தத் தானாகத் தனக்கிடுக்கண்வந்துழி, அதற்கு மனங் கலங்காமை. அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.]

௬௨௧. இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை
யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்.

(இ - ள்.) இடுக்கண் வருங்கால் நகுக - ஒருவன் வினையாற் றனக் கிடுக்கண் வருமிடத்து அதற்கழியாது உண்மகிழ்க; அதனை அடுத்து ஊர்வது அஃது ஒப்பது இல் - அவ் விடுக்கணை மேன்மேலடரவல்லது அம் மகிழ்ச்சிபோல்வது பிறிதில்லை யாகலான்.

வினை இனிது முடிந்துழி நிகழற்பாலதாய மகிழ்ச்சியை அதற்கிடையே இடுக்கண் வருவழிச் செய்யவே, அவன் அழிவின்றி மனவெழுச்சியான் அதனைத் தள்ளி அக் குறைமுடிக்கு மாற்றலுடையனாமாகலின், 'அதனை, யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்'லென்றார். (௧)

௬௨௨. வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும்.

(இ - ள்.) வெள்ளத்து அனைய இடும்பை - வெள்ளம்போலக் கரையிலவாய இடும்பைகளெல்லாம்; அறிவுடையான் உள்ளத்தின் உள்ளக்கெடும் - அறிவுடையவன் தன்னுள்ளத்தான் ஒன்றனை நினைக்க, அத்துணையானே கெடும்.

'இடும்பை'யாவது உள்ளத்து ஒரு கோட்பாடே யன்றிப் பிறிதில்லை யென்பதூஉம் அது மாறுபடக்கொள்ள நீங்குமென்பதூஉம் அறிதல் வேண்டுதலின், 'அறிவுடையா' னென்றும், அவ்வுபாயத் தெண்மை தோன்ற 'உள்ளத்தி னுள்ள' வென்றுங் கூறினார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் ஊழினான இடுக்கணால் அழியாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (௨)

௬௨௩. இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவர்.

(இ - ள்.) இடும்பைக்கு இடும்பை படாதவர் - வினைசெய்யுங்கால் அதற்கிடையே வந்த துன்பத்திற்கு வருந்தாதவர்; இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் - அத் துன்பந்தனக்குத் தாந் துன்பம் விளைப்பர்.

வருந்துதல் இளைத்துவிட நினைத்தல். மனத்திட்பமுடையராய் விடாது முயலவே வினை முற்றுப்பெற்றுப் பயன்படும்; படவே, எல்லா விடும்பையு மிலவாமாகலின், 'இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப' ரென்றார். வருகின்ற பாட்டிரண்டினும் இதற்கிவ்வாறே கொள்க. சொற்பொருட் பின்வருநிலை. (௩)

௬௨௪. மடுத்தவா யெல்லாம் பகட்டன்ன னுற்ற
விடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து.

(இ - ள்.) மடுத்த வாய் எல்லாம் பகடு அன்னான் - விலங்கிய விடங்க ளெல்லாவற்றினுஞ் சகட மீர்க்கும் பகடுபோல வினையை யெடுத்துக்கொண்டு உய்க்கவல்லானை; உற்ற இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து - வந்துற்ற இடுக்கண் தானே இடர்ப்படுதலை யுடைத்து.

'மடுத்தவா யெல்லா' மென்பது பொதுப்பட நின்றமையின், சகடத்திற்கு அளற்றுநிலை முதலியவாகவும், வினைக்கு இடையூறுக ளாகவுங் கொள்க. பகடு மருங்கொற்றியும் மூக்கூன்றியும் தாட வழ்ந்தும்* அரிதி னுய்க்குமாறுபோலத் தன் மெய்வருத்த நோக்காது முயன்றுய்ப்பானென்பார் 'பகடன்ன' னென்றார். (௪)

௬௨௫. அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும்.

(இ - ள்.) அடுக்கி வரினும் - இடைவிடாது மேன்மேல் வந்தனவாயினும்; அழிவிலான் உற்ற இடுக்கண் இடுக்கட்படும் - தன் னுள்ளக் கோட்பாடு விடாதான் உற்ற விடுக்கண்டாம் இடுக்கணிலே பட்டுப்போம்.

ஒன்றே பலகால் வருதலும், வேறுபட்டன விராய்வருதலு மடங்க, 'அடுக்கிவரினு' மென்றார். அழிவென்னுங் காரணப்பெயர் காரியத்தின்மே னின்றது. இவை மூன்று பாட்டானும் தெய்வத் தானுயதற் கழியாமை கூறப்பட்டது. (௫)

௬௨௬. அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்
றோம்புத றேற்றா தவர்.

(இ - ள்.) அற்றேம் என்று அல்லற் படுபவோ - வறுமைக் காலத்து யாம் வறியமாயினேமென்று மனத்தாற் றுயருழப்பாரோ? பெற்றேம் என்று ஓம்புதல் தேற்றாதவர் - செல்வக்காலத்து இது பெற்றேமென்று இவறுதலை யறியாதார்.

---

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம் - ௧௮௬.

பெற்றவழி இவருமை நோக்கி, அற்ற வழியும் அப்பகுதி விடா தாகலின், அல்லற்பா டில்லையாயிற்று. இதனுற் பொருளின்மையா னுயதற்கு அழியாமையும், அதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன. (சு)

சுஉஎ. இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாருக் கொள்ளாதா மேல்.

(இ - ள்.) உடம்பு இடும்பைக்கு இலக்கம் என்று-நாற்கதியினு முள்ள வுடம்புகள் இடும்பை யென்னும் வாளுக் கிலக்கென்று தெளிந்து ; கலக்கத்தைக் கையாருக் கொள்ளாதாம் மேல் - தம்மேல் வந்த இடும்பையை இடும்பையாகக் கொள்ளார் அறிவுடையார்.

ஏகதேச வுருவகம். 'உடம்பு' சாதிப்பெயர். 'கலக்க'மென்னுங் காரியப்பெயர் காரணத்தின்மே னின்றது. 'கையா' றென்பது ஒரு சொல்; இதற்கு ஒழுக்க நெறியென் றுரைப்பாரு முளர். இயல் பாகக் கொள்வரென்பது குறிப்பெச்சம். (எ)

சுஉஅ. இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான்
றுன்ப முறுத லிலன்.

(இ - ள்.) இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்பு என்பான் - தன்னுடம்பிற்கு இன்பமாயவற்றை விரும்பாதே வினையா லிடும்பை யெய்துதல் இயல்பென்று தெளிந்திருப்பான்; துன்பம் உறுதல் இலன் - தன் முயற்சியாற் றுன்ப முறுன்.

இன்பத்தை விழையினும், இடும்பையை யியல்பென்னுது காக்கக் கருதினும், துன்பம் விளைதலின், இவ்விரண்டுஞ் செய்யா தானைத் 'துன்ப முறுதலில' னென்றார். (அ)

சுஉசு. இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்துட்
டுன்ப முறுத லிலன்.

(இ - ள்.) இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் - வினையாற் றனக்கின்பம் வந்துழி அதனை யனுபவியாநின்றே மனத்தான் விரும்பாதான்; துன்பத்துள் துன்பம் உறுதல் இலன் - துன்பம் வந்துழியும் அதனை யனுபவியாநின்றே மனத்தான் வருந்தான்.

'துன்பம்' முயற்சியான் வரு மிடுக்கண். இரண்டையும் ஒரு தன்மையாகக் கோடலின், பயன்களு மிலவாயின. (கூ)

சுநடo. இன்னுமை யின்ப மெனக்கொளி னுகுந்தன்
னென்னர் விழையுஞ் சிறப்பு.

(இ - ள்.) இன்னுமை இன்பம் எனக் கொளின் - ஒருவன் வினைசெய்யு மிடத்து முயற்சியான் வருந் துன்பந்தன்னையே தனக் கின்பமாகக் கற்பித்துக்கொள்வானாயின்; தன் ஒன்னார் விழையும் சிறப்பு ஆகும் - அதனாற் றன் பகைவர் நன்கு மதித்தற் கேதுவாய உயர்ச்சி யுண்டாம்.

துன்பந்தானும் உயிர்க்கியல்பன்றிக் கணிகமாய்* மனத்திடை நிகழ்வதோர் கோட்பாடாகலின், அதனை மாறுபடக் கொள்ளவே, அதற்கழிவின்றி மனமகிழ்ச்சி யுடையனாய் அதனாற் றொடங்கிய வினை முடித்தேவிடு மாற்றலுடையனா மென்பது கருத்து. இவை நான்கு பாட்டானும் மெய் வருத்தத்தா னாவதற்கு அழியாமையும் அதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன. (௬0)

அரசியல் முற்றிற்று.

உ. அங்கவியல்

இனி, முறையானே அரசிய னடாத்துதற்கண் ஒன்றற்கொன்று துணையாய அங்கங்க ளாறனதியல்பு முப்பத்திரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டு, அவை யாறனுள்ளும் "காவற்சாகாடு கைத்தற்"†கண் அவ்வரசற்கிணையாய அமைச்சனதியல்பு பத்ததிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் அமைச்சுக் கூறுகின்றார்.

அ௲. ௬௪—அமைச்சு

[அஃதாவது அமைச்சனது தன்மை: என்றது அவன்றன் குணங் களையுஞ், செயல்களையும்.]

௬௩௧. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
　　மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.

(இ - ள்.) கருவியும் - வினை செய்யுங்கால் அதற்கு வேண்டுங் கருவிகளும்; காலமும் - அதற்கேற்ற காலமும்; செய்கையும் - அது செய்யுமாறும்; செய்யும் அருவினையும் - அவ்வாற்றிற் செய்யப்படும் அவ்வரிய வினைதானும்; மாண்டது அமைச்சு - வாய்ப்ப வெண்ண வல்லவனே அமைச்சனாவான்.

---

* எப்பதார்த்தத்திற்குந் தனதுற்பத்திக் கணத்தின் பிற்கணத்திற் சம்பந்தம் சம்பவிப்பதன்றோ; ஆனால், உற்பத்திக் கணமாத்திரத்தி லேயே சம்பந்தம் சம்பவிக்கின்றதோ அப்பதார்த்தம் கணிகமாம் என்று நியாய நூல் கூறும்.

† புறநானூறு - ௧௮௫.

'கருவி'கள்: தானையும் பொருளும். 'காலம்' அது தொடங்கும் காலம். 'செய்கை'யெனவே, அது தொடங்கு முபாயமும், இடையூறு நீக்கி முடிவு போக்குமாறும் அடங்கின. சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயன்றருவ தென்பார், 'அருவினை' யென்றார். இவையைந்தனையும் வடநூலார் மந்திரத்திற் கங்கமென்ப. (க)

௫௩௨. வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு.

(இ - ள்.) வன்கண் - வினைசெய்தற்கண் அசைவின்மையும்; குடி காத்தல் - குடிகளைக் காத்தலும்; கற்று அறிதல் - நீதி நூல்களைக் கற்றுச்செய்வன தவிர்வன வறிதலும்; ஆள்வினை - முயற்சியும்; ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு - மேற்சொல்லிய அவ்வங்கங்களைந் துடனே திருந்தவுடையானே அமைச்சனாவான்.

எண்ணோடு நீண்டது, அவ்வைந்தெனச் சுட்டு வருவிக்க. இந் நான்கனையும் மேற்கூறியவற்றோடு தொகுத்துக் கூறியது, அவையு மிவற்றோடு கூடியே மாட்சிமைப்பட வேண்டுதலானும், அவற்றிற்கு ஐந்தென்னும் தொகை பெறுதற்கும். இனி, இதனை ஈண்டெண்ணிய வற்றிற்கே தொகையாக்கிக் 'குடிகாத்த' லென்பதனைக் குடிப்பிறப்பும் அதனை யொழுக்கத்தாற் காத்தலுமெனப் பகுப்பாரும், 'கற்றறித' லென்பதனைக் கற்றலும் அறிதலுமெனப் பகுப்பாரு முளர். அவர் 'உட' னென்பதனை முற்றும்மைப் பொருட்டாக்கியும், 'குடி'யென்பதனை ஆகுபெயராக்கியும் இடர்ப்படுப. (உ)

௫௩௩. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

(இ - ள்.) பிரித்தலும் - வினை வந்துழிப் பகைவர்க்குத் துணையாயினாரை அவரிற் பிரிக்கவேண்டிற் பிரித்தலும்; பேணிக்கொளலும் - தம்பாலாரை அவர் பிரியாமற் கொடை இன்சொற்களாற் பேணிக் கொள்ளுதலும்; பிரிந்தார்ப் பொருத்தலும் - முன்னே தம்மினுந் தம்பாலாரினும் பிரிந்தாரை மீண்டும் பொருத்தவேண்டிற் பொருத்தலும்; வல்லது அமைச்சு - வல்லவனே அமைச்சனாவான்.

இவற்றான் அப்பொழுதை நிலைக்கேற்ற செயலறிதலும், அதனை அவரறியாமல் ஏற்ற வுபாயத்தாற் கடைப்பிடித்தலும் அரிய வாதலானோக்கி, 'வல்ல' தென்றார். வடநூலார் இவற்றுட் பொருத்தலைச் சந்தியென்றும், பிரித்தலை விக்கிரகமென்றுங் கூறுப. (௩)

கூஙச. தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.

(இ - ள்.) தெரிதலும் - ஒரு காரியச்செய்கை பலவாற்றாற் றோன்றின் அவற்றுள் ஆவ தாராய்ந் தறிதலும்; தேர்ந்து செயலும் - அது செய்யுங்கால் வாய்க்குந்திறனாடிச் செய்தலும்; ஒரு தலையாச் சொல்லலும் - சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல் செயற்கண் அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலதென்று துணிவு பிறக்கும் வகை சொல்லுதலும்; வல்லது அமைச்சு - வல்லவனே அமைச்சனாவான்.

'தெரிதல்' செயன்மேலதாயிற்று; வருகின்றது அதுவாகலின்.

கூஙரு. அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுந்
திறனறிந்தான் றேர்ச்சித் துணை.

(இ - ள்.) அறன் அறிந்து ஆன்று அமைந்த சொல்லான் - அரசனாற் செய்யப்படும் அறங்களை யறிந்து தனக்கேற்ற கல்வியா னிறைந்தமைந்த சொல்லை யுடையனாய்; எஞ்ஞான்றும் திறன் அறிந்தான் - எக்காலத்தும் வினை செய்யுந் திறங்களை யறிந்தான்; தேர்ச்சித் துணை - அவர்க்குச் சூழ்ச்சித் துணையாம்.

தன்னரசன் சுருங்கிய காலத்தும் பெருகிய காலத்தும் இடை நிகராய காலத்துமென்பார், 'எஞ்ஞான்று' மென்றார், 'சொல்லா' னென்பதனை ஒடு வுருபின் பொருட்டாய ஆனுருபாக்கி யுரைப்பாரு முளர். இவை யைந்துபாட்டானும் அமைச்சரது குணத்தன்மை கூறப்பட்டது.　(ரு)

கூஙசா. மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை.

(இ - ள்.) மதி நுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு - இயற்கை யாகிய நுண்ணறிவைச் செயற்கையாகிய நூலறிவோடு உடைய ராய அமைச்சர்க்கு, அதி நுட்பம் முன் நிற்பவை யா உள - மிக்க நுட்பத்தையுடைய சூழ்ச்சிகளாய் முன்னிற்பன யாவை யுள?

'மதிநுட்ப' மென்பது பின்மொழிநிலையல். அது தெய்வந் தர வேண்டுதலின் முற்கூறப்பட்டது. 'நூ' லென்பதூஉம், 'அதி நுட்ப' மென்பதூஉம் ஆகு பெயர். 'அதி' யென்பது வடசொல்லுள் மிகுதிப்பொருளதோ ரிடைச்சொல்; அது திரிந்து நுட்பமென்பத னோடு தொக்கது. முன்னிற்றல், மாற்றார் சூழ்ச்சியாயின தஞ் சூழ்ச்சியால் அழியாது நிற்றல். இனி அதினுட்ப மென்று பாட

மோதி, அதனினுட்பம் யா வென்றுரைப்பாரு முளர்.* அவர் சூழ்ச்சி சிக் கினமாய் முன் சுட்டப்படுவ தொன்றில்லாமையும், சுட்டுப் பெயர் ஐந்தா முருபேற்றவழி அவ்வாறு நில்லாமையு மறிந்திலர். பகைவர் சூழ்வனவற்றைத் தாமறிந்து அழித்து அவரறிந் தழியாதன தாஞ் சூழ்வரென்பது கருத்து. இதனல் அவரது சிறப்புக் கூறப் பட்டது. (சு)

சுருஎ. செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல்.

(இ - ள்.) செயற்கை அறிந்தக் கடைத்தும் - நூனெறியான் வினை செய்யுந் திறங்களை யறிந்த விடத்தும்; உலகத்து இயற்கை அறிந்து செயல் - அப்பொழுது நடக்கின்ற உலக வியற்கையை யறிந்து அதனோடு பொருந்தச் செய்க.

'கடைத்து' மென்புழி 'து' பகுதிப்பொருள் விகுதி. நூ னெறியேயாயினும் உலகநெறியோடு பொருந்தாதன செய்யற்க; செய்யின் அது பழிக்குமென இயற்கையறிவாற்பயன் கூறியவாறு.

சுருஅ. அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல் கடன்.

(இ - ள்.) அறி கொன்று அறியான் எனினும் - அறிந்து சொல்லியாரது அறிவையு மழித்து அரசன் தானு மறியானே யாயி னும்; உறுதி கூறல் உழையிருந்தான் கடன் - அக்குற்ற நோக்கி யொழியாது அவனுக்கு உறுதியாயின கூறுதல் அமைச்சனுக்கு முறைமை.

'அறி' யென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். கோறல் தான் கொள்ளாமை மேலும் இகழ்ந்து கூறுதல். 'உழையிருந்தா' னெனப் பெயர்கொடுத்தார், அமாத்தியரென்னும் வடமொழிப் பெயர்க்கும் பொருண்மை அதுவாகலின். உறுதி கூறுக்கால் அவன திறுதி யெய்தற் குற்றத்தை உலகந் தன்மே லேற்றுமென்பார், 'கூறல் கட' னென்றார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவர் செயல் கூறப் பட்டது. (அ)

சுருகூ. பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ
ரெழுபது கோடி யுறும்.

(இ - ள்.) பக்கத்துள் பழுது எண்ணும் மந்திரியின் - பக்கத் திருந்து பிழைப்ப வெண்ணும் அமைச்ச னொருவனில்; ஓரெழுபது கோடி தெவ் உறும் - அரசனுக்கு எதிர்நிற்பார் ஓரெழுபது கோடி பகைவ ருறுவர்.

---

* மணக்குடவர்.

'எழுபது கோடி' யென்றது மிகப் பலவாய வெண்ணிற் றொன்று காட்டியவாறு. வெளிப்பட நிற்றலான் அவர் காக்கப் படுவர், இவன் உட்பகையாய் நிற்றலாற் காக்கப்படா னென்பது பற்றி, இவ்வாறு கூறினர். எழுபதுகோடி மடங்கு நல்லரென் றுரைப்பாரும், எழுபதுகூறு தலையென்று பாடமோதுவாரு முளர்.*

சுசுo. **முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்**
திறப்பா டிலாஅ தவர்.

(இ - ள்.) முறை படச் சூழ்ந்தும் முடிவிலவே செய்வர்- செய்யப்படும் வினைகளை முன் அடைவுபட வெண்ணி வைத்தும், செய்யுங்கால் அவை முடிவிலவாகவே செய்யாநிற்பர்; திறப்பாடு இலாதவர் - முடித்தற்கேற்ற கூறுபாடில்லாதார்.

அக்கூறுபாடாவன : வந்த வந்த விடையூறுகட்கு ஏற்ற வேற்ற பரிகாரமறிந்து செய்தலும், தாந் திண்ணியராதலுமாம். பிழையாம லெண்ணவல்லராய் வைத்தும் செய்து முடிக்கமாட்டாரு முளரென்ப தாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அமைச்சருள் விடப்படுவாரது குற்றங் கூறப்பட்டது. (சுo)

அதி. கூரு—சொல்வன்மை

[அஃதாவது, தான் கருதிய வினை முடியுமாற்றால் அமைச்சிய னடத்தற்கேதுவாய சொற்களைச் சொல்ல வல்லனாதல். மேல் "ஒரு தலையாச் சொல்லலும் வல்ல"† தென்றதனையே சிறப் புப்பற்றி விரித்துரைக்கின்றமையின், இஃது அமைச்சின் பின் வைக்கப்பட்டது]

சுசுக. **நாநல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்**
யாநலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(இ - ள்.) நா நலம் என்னும் நலன் உடைமை - அமைச்சர்க்கு இன்றியமையாக் குணமாவது சான்றோரான் நாநலமென்று சிறப் பித்துச் சொல்லப்படும் நலத்தினை யுடையராதல்; அந்நலம் யாநலத்து உள்ளதூஉம் அன்று-அந்நலம்பிறர்க்கும் பிறநலமெல்லா வற்றுள்ளும்‡ அடங்குவதன்றி மிக்கதாகலான்.

நாவாலுளதாய நலமென விரியும். இந்நலம் உலகத்தைத் தம் வயத்ததாக்கும் அமைச்சர்க்கு வேறாக வேண்டுமென்னும் நீதிநூல்

---

*"எழுபதுகோடி தலை" என்று பாடங்கொண்டார் மணக்குடவர்.
† குறள்-சுருசு. ‡ கல்வி, பொருள், ஆண்மை, அழகு முதலிய

வழக்குப்பற்றி 'நாநல மென்னு நல' னென்றும், பிறர்க்கும் இது போற் சிறந்தது பிறி தின்மையான் ;'அந்நலம் யாநலத்துள்ள தூஉமன்' றென்றுங் கூறினர். பிரித்தல், பொருத்தல் முதலிய தொழில் இல்லாதார்க்கும் இஃதின்றியமையாதாய பின் அத் தொழிலார்க்குக் கூறவேண்டுமோ வென்பது கருத்து. (க)

சூசஉ. ஆக்கமுங் கேடு மதனல் வருதலாற்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு.

(இ - ள்.) ஆக்கமுங் கேடும் அதனுல் வருதலால் - தம்மரசற்கும் அங்கங்கட்கும் ஆக்க வழிவுகள் தஞ் சொல்லான் வரு மாகலான்; சொல்லின்கண் சோர்வு காத்து ஓம்பல் - அப்பெற்றித்தாய சொல்லின்கட் சோர்தலை அமைச்சர் தங்க ணிகழாமற் போற்றிக் காக்க.

ஆக்கத்திற் கேதுவாய நற்சொல்லையும், கேட்டிற்கேதுவாய தீச்சொல்லையும் சொல்லாத லொப்புமைபற்றி 'அதனு' லென்றார். செய்யுளாகலின், சுட்டுப்பெயர் முன் வந்தது. பிறர் சோர்வு போலாது உயிர்கட்கெல்லாம் ஒருங்கு வருதலால், 'காத்தோம்ப' லென்றார். இவை இரண்டு பாட்டானும் இஃது இவர்க் கின்றி யமையாதென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

சூசங. கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.

(இ - ள்.) கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகை அவாய் - நட்பா யேற்றுக்கொண்டாரைப் பின் வேறுபடாமற் பிணிக்குங் குணங்களை அவாவி; கேளாரும் வேட்ப மொழிவது - மற்றைப்பகையாய் ஏற்றுக்கொள்ளாதாரும் பின் அப் பகைமை யொழிந்து நட்பினை விரும்பும் வண்ணஞ் சொல்லப்படுவதே; சொல்லாம் - அமைச்சர்க்குச் சொல்லாவது.

அக்குணங்களாவன : வழுவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன் றருத லென் றிவை முதலாயின.* அவற்றை யவாவுதலாவது சொல்லுவான்குறித்தனவேயன்றி, வேறு நுண்ணுணர்வுடையோர்கொள்பவற்றின்மேலும் நோக்குடைத்தாதல். 'அவா' வென்னுஞ் செய்யிஎனெச்சம் மொழிவ தென்னுஞ் செயப்பாட்டு வினைகொண்டது. இனிக் 'கேட்டார்,' 'கேளா' ரென்பதற்கு நூல் கேட்டார் கேளாதாரெனவும், வினவியார் வினவாதார்† ரெனவு முரைப்பாரு முளர். 'தகையவா' யென்பதற்கு எல்லாருந் தகுதியை யுடையவா யென்றுரைத்தார், அவர் அப்பன்மை மொழிவ

* நன்னூல், சூ - கங. † மணக்குடவர்.

தென்னும் ஒருமையோடு இயையாமை நோக்கிற்றிலர். இதனுற் சொல்லின திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (ங)

சுசச. திறனறிந்து சொல்லுக் சொல்லை யறனும்
பொருளு மதனினூஉங் கில்.

(இ - ள்.) சொல்லைத் திறன் அறிந்து சொல்லுக-அப்பெற்றித்தாய சொல்லை அமைச்சர் தம்முடையவுங் கேட்பாருடையவுமாய திறங்களை யறிந்து சொல்லுக; அதனின் ஊங்கு அறனும் பொருளும் இல் - அங்ஙனஞ் சொல்லுதற்கு மேற்பட்ட அறனும் பொருளு மில்லையாகலான்.

அத்திறங்களாவன: குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம், உருவம், பருவ மென்பனவற்றான் வருந் தகுதி வேறுபாடுகள். அவற்றை 'யறிந்து சொல்லு'தலாவது: அவற்றாற் றமக்கும் அவர்க்கு முளவாய ஏற்றத்தாழ்வுகளை யறிந்து அவ்வம் மரபாற் சொல்லுதல். அஃது உலகத்தோ டொட்ட வொழுகலையும் இனிமையையும் பயத்தலின் அறனாயிற்று; தங்காரிய முடித்தலிற் பொருளாயிற்று. அறனும் பொருளுமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக்கி கூறினர். (ச)

சுசரு. சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.

(இ - ள்.) சொல்லைப் பிறிது ஓர் சொல் வெல்லும் சொல் இன்மை அறிந்து - தாஞ் சொல்லக் கருதிய சொல்லை பிறிதோர் சொல்லாய் வெல்லவல்ல தொரு சொல் இல்லாமையறிந்து; அச் சொல்லைச் சொல்லுக - பின் அச்சொல்லைச் சொல்லுக.

'பிறிதோர் சொல்' மாற்றாரது மறுதலைச் சொல். 'வெல்லு'தல், குணங்களான் மிகுதல். அதுவே வெல்லச் சொல்லுக வென்பதாம். இனிப் பிறிதோர் சொல் வெல்லுஞ் சொல்லெனச் செவ்வெண்ணாக்கி, ஒத்த சொல்லும் மிக்க சொல்லு முள வாகாமற் சொல்லுக வென் றுரைப்பாரு முளர்* இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை. (ரு)

சுசசு. வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடன்
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.

(இ-ள்.) வேட்பத் தாம் சொல்லிப் பிறர் சொற் பயன் கோடல் - பிறர்க்குத் தாஞ் சொல்லுங்கால் அவர் பின்னுங் கேட்டலை விரும்புமாறு சொல்லி; அவர் தமக்குச் சொல்லுங்கால் அச்

* மணக்குடவர்.

சொல்லின் பயனைக் கொண்டொழிதல்; மாட்சியின் மாசு அற்றார் கோள் - அமைச்சியலுட் குற்றமற்றாரது துணிபு.

பிறர் சொற்களுட் குற்றமுள்வாயினும் அவை நோக்கியிகழா ரென்பதாம். வல்லாரை யிகழ்தல் வல்லுநர்க்குத் தகுதியன்மையின், இதுவு முடன் கூறினர். இவை மூன்று பாட்டானும் அதனைச் சொல்லுமாறு கூறப்பட்டது. (சு)

சுசஎ. சொலல்வல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை
யிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது.

(இ - ள்) சொலல் வல்லன்-தானெண்ணிய காரியங்களைப் பிறர்க் கேற்பச் சொல்லுதல் வல்லனாய்; சோர்வு இலன்-அவைமிகப் பலவாயவழி ஒன்றினுஞ் சோர்விலனாய்; அஞ்சான்-அவைக்கஞ்சா னாயினான் யாவன்; அவனை இகல் வெல்லல்யார்க்கும் அரிது-அவனை மாறுபாட்டின்கண் வெல்லுதல் யாவர்க்கு மரிது.

ஏற்பச் சொல்லுதல் அவர்க்கு அவை காரியமல்லவாயினும் ஆமெனத் துணியும் வகை சொல்லுதல். 'சோர்வு' சொல்ல வேண்டு வதனை மறப்பா னொழிதல். இம்மூன்று குணமு முடையானை மாற்றாராய்ப் பிரித்தல் பொருத்தல் செய்து வெல்வாரில்லை யென்ப தாம். (எ)

சுசஅ. விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.

(இ - ள்.) தொழில் நிரந்து இனிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின் - சொல்லப்படுங் காரியங்களை நிரல் படக்கோத்து இனி தாகச் சொல்லுதல் வல்லாரைப் பெறின்; ஞாலம் விரைந்து கேட்கும்- உலகம் அவற்றை விரைந் தேற்றுக்கொள்ளும்.

'தொழில்' சாதி யொருமை. நிரல்படக் கோத்தல்: முன் சொல் வனவும் பின் சொல்வனவு மறிந்து அம்முறையே வைத்தல். இனி தாதல் கேட்டார்க் கின்பம் பயத்தல். சொல்லுதல் வல்லான் நூறாயிர வரு ளொருவன் என்ற வடமொழிபற்றிப் 'பெறி' னென்றார். ஈண் டுக் கேட்டல் ஏற்றுக் கோடல்* இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவ் வாற்றாற் சொல்லுதல் வல்லாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (அ)

சுசகூ. பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்ல றேற்றா தவர்.

---

*குறள் - கூசங.

(இ-ள்.) மாசு அற்ற சில சொல்லல் தேற்றாதவர் - குற்ற மற்றனவாய்ச் சிலவாய வார்த்தைகளை அவ்வாற்றாற் சொல்லுதலை யறியாதார்; பல சொல்லக் காமுறுவர் - பலவாய வார்த்தைகளைத் தொகுத்துச் சொல்ல விரும்புவர்.

குற்றம் மேற்சொல்லிய குணங்கட்கு* மறுதலையாயின. இடை விடாது பல சொல்லுதலையுஞ் சொல்வன்மையென்று விரும்புவாரு முளர். அவர் இவ்வாறு சொல்லமாட்டாதாரே, வல்லார் அது செய்யாரென யாப்புறுப்பார், 'மன்ற' வென்றார். (கூ)

சுருO. இணரூழ்த்து நாறா மலரனையர் கற்ற
துணர விரித்துரையா தார்.

(இ-ள்.) கற்றது உணர விரித்துரையாதார் - கற்றுவைத்த நூலைப்பிறரறியும் வண்ணம் விரித்துரைக்க மாட்டாதவர்; இணர் ஊழ்த்தும் நாறா மலர் அனையர் - கொத்தின்கண்ணே மலர்ந்து வைத்தும் நாறாத பூவை யொப்பர்.

செவ்விபெற மலர்ந்துவைத்தும் நாற்றமில்லாத பூச் சூடப்படாத வாறு போல நூலைக் கற்று வைத்துஞ் சொல்ல மாட்டாதார் நன்கு மதிக்கப்படா ரென்றமையின், இது தொழிலுவமமாயிற்று. இவை இரண்டு பாட்டானும் அது மாட்டாதாரதிழிபுகூறப்பட்டது. (கO)

அகி. சுசு—வினைத்தூய்மை

[அஃதாவது, செய்யப்படும் வினைகள் பொருளேயன்றி அறமும் புகழும் பயந்து நல்லவாதல். சொல்லேயன்றிச் செயலும் நன்றாக வேண்டுமென்கின்றமையின், இது சொல்வன்மையின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

சுருக. துணைநல மாக்கந் தரூஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாந் தரும்.

(இ-ள்.) துணை நலம் ஆக்கம் தரூஉம் - ஒருவனுக்குத் துணையது நன்மை செல்வ மொன்றனையுங் கொடுக்கும்; வினை நலம் வேண்டிய எல்லாம் தரும் - அவ்வளவன்றி வினையது நன்மை அவன் வேண்டியன யாவற்றையுங் கொடுக்கும்.

'வேண்டியவெல்லா' மென்றது, இம்மைக்கண் அறம் பொருளின்ப முதலாயவற்றையும், மறுமைக்கட் டான் விரும்பிய பதங்

*சுசுங - ஆம் குறளுரை.

களையும். இதனாற் காணப்படுந் துணைநன்மையினுங் கருதப்படும் வினை நன்மை சிறந்ததென வினைத்தூய்மையது சிறப்புக் கூறப் பட்டது. (க)

சுருஉ. என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை.

(இ - ள்.) புகழொடு நன்றி பயவா வினை - தம் மரசனுக்கு இம்மைக்கட் புகழும் மறுமைக்கண் அறமும் பயவாத வினைகளை; என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் - அமைச்சர்க்கு எக்காலத்து மொழிதல் வேண்டும்.

பெருகல், சுருங்கல், இடைநிற்ற லென்னும் நிலைவேறுபாடு* காலத்தான் வருதலின், 'என்று' மென்றார். 'வேண்டு' மென்பது ஈண்டு இன்றியமையாதென்னும் பொருட்டு. (உ)

சுருங. ஓஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை
யாஅது மென்னு மவர்

(இ - ள்.) ஆஅதும் என்னு மவர் - மேலாகக்கடவே மென்று கருதுவார்; ஒளி மாழ்கும் வினைசெய் ஓஒதல் வேண்டும் - தம் மொளி கெடுதற்குக் காரணமாய வினையைச் செய்தலைத் தவிர்க.

'ஓஒதல் வேண்டு' மென்பது ஒருசொன் னீர்மைத்து. ஓவுத லென்பது குறைந்துநின்றது. 'ஒளி' தாமுள காலத்து எல்லா ராலும் நன்கு மதிக்கப்படுதல்.† செய்யென்னும் முதனிலைத் தொழிற் பெயர் மாற்றப்பட்டது. அன்றிச் 'செய்வினை' யென வினைத்தொகை யாக்கிய வழிப் பொருளின்மை யறிக. ஒளி கெட வருவது ஆக்கமன் றென்பதாம். (ங)

சுருச. இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.

(இ - ள்.) இடுக்கட் படினும் இளிவந்த செய்யார் - தாமிடுக் கணிலே படவரினும், அது தீர்தற்பொருட்டு முன் செய்தார்க்கு இளிவந்த வினைகளைச் செய்யார்; நடுக்கு அற்ற காட்சியவர் - துளக்க மற்ற தெளிவினை யுடையார்.

சிறிதுபோழ்திற் கழிவதாய இடுக்கணை நோக்கி, என்றுங் கழி யாத விழிவு எய்தற்பால தன்றென்பதூஉம், அஃது எய்தினும் வரு வது வருமென்பதூஉம் தெளிவராகலால், 'செய்யா' ரென்றார். (ச)

சுருரு. எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.

---

*சுஙடு - ஆம் குறளுரை. †குறள் - சுஎக.

(இ - ள்.) எற்று என்று இரங்குவ செய்யற்க - யான் செய்தது எத்தன்மைத்தென்று பின்றானே யிரங்கும் வினைகளை ஒருகாலுஞ் செய்யா தொழிக; செய்வானேல் மற்று அன்ன செய்யாமை நன்று - அன்றி ஒருகால் மயங்கி அவற்றைச் செய்யுந் தன்மையனாயினு னாயின், பின்னிருந்து அவ் விரங்கல்களைச் செய்யாதொழிதல் நன்று.

'இரங்குவ' வென முன்வந்தமையிற் பின் 'அன்ன' வெனச் சுட்டி யொழிந்தார். அவ் வினைகளது பன்மையான், இரக்கமும் பலவாயின. அச்செயற்குப் பின்னிருந் திரங்குவனாயின், அது தீரும் வாயிலறிந் திலனெனவும், திட்பமிலனெனவும், பயனில்லன செய்கின்றானெனவும், தன் பழியைத் தானே தூற்றுகின்றானென வும், எல்லாரு மிகழ்தலிற் பின்னிரங்காமை நன்றென்றார். இதுவும் வினைத்தூயார் செயலாகலின், உடன் கூறப்பட்டது. பிற்றொட ருக்குச் செய்வானாயின் அவைபோல்வனவுஞ் செய்யாமை நன் றெனப் பிறரெல்லாம் இயைபற வுரைத்தார்.*　　　　(ரு)

கூருசு. ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க
　　சான்றோர் பழிக்கும் வினை.

(இ - ள்.) ஈன்றாள் பசி காண்பான் ஆயினும் - தன்னைப் பயந்தாளது பசியை வறுமையாற் கண்டிரங்குந் தன்மைய னாயினு னெனினும்; சான்றோர் பழிக்கும் வினை செய்யற்க - அது சுட்டி அறிவுடையார் பழிக்கும் வினைகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக.

இறந்த மூப்பினராய இருமுதுகுரவருங், கற்புடை மனைவியுங், குழவியும் பசியான் வருந்து மெல்லைக்கண் தீயன பலவுஞ் செய் தாயினும் புறந்தருக வென்னும் அறநூற் பொதுவிதி, பொருணூல் வழி யொழுகுதலும் அரசர் தொழிற்குரியராதலும் நன்கு மதிக்கற் பாடுமுடைய அமைச்சர்க் கெய்தாமைபற்றி இவ்வாறு கூறினார். இவை யைந்து பாட்டானும் பாவமும் பழியும் பயக்கும் வினை செய் யற்க வென்பது கூறப்பட்டது.　　　　(சு)

கூருஎ. பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
　　கழிநல் குரவே தலை.

(இ - ள்.) பழி மலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின் - சாலாதார் தீய வினைகளைச் செய்து அதனாற் பழியைத் தம்மேற்கொண்டு பெற்ற செல்வத்தின்; சான்றோர் கழி நல்குரவே தலை - அது மேற்கொள் ளாத சான்றோ ரனுபவிக்கும் மிக்க நல்குரவே உயர்ந்தது.

---

* மணக்குடவர்.

நிலையாத செல்வத்தின்பொருட்டு நிலையின பழியை மேற்கோடல் சால்போ டியையாமையின், 'சான்றோர் கழிநல்குரவே தலை' யென்றார். (எ)

௬௫௮. கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதா
முடிந்தாலும் பீழை தரும்.

(இ - ள்.) கடிந்த கடிந்து ஒரார் செய்தார்க்கு - நூலோர் கடிந்த வினைகளைத் தாமுங் கடிந்தொழியாது பொருணோக்கிச் செய்த அமைச்சர்க்கு; அவைதாம் முடிந்தாலும் பீழை தரும் - அவை தூய வன்மையின் முடியா, ஒருவாற்றான் முடியினும் பின் றுன்பத்தையே கொடுக்கும்.

முடிதல், கருதிய பொருடருதல். பீழை தருதலாகிய பொருளின் றொழில், அதற்குக் காரணமாய வினைகண்மே லேற்றப்பட்டது.

௬௫௯. அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிற்பயக்கு நற்பா லவை.

(இ - ள்.) அழக்கொண்ட எல்லாம் அழப் போம் - ஒருவன் தீவினைகளைச் செய்து பிறரிரங்கக் கொண்ட பொருளெல்லாம் இம்மையிலே அவன்றானிரங்கப் போகாநிற்கும்; நற்பாலவை இழப்பினும் பிற்பயக்கும் - மற்றைத் தூயவினையான் வந்த பொருள்கள் முன்னிழந்தானாயினும் அவனுக்குப் பின்னர் வந்து பயன் கொடுக்கும்.

'பின்' னெனவே, மறுமையு மடங்கிற்று. பொருள்களான் அவற்றிற்குக் காரணமாய வினைகள தியல்பு கூறியவாறு. (௯)

௬௬௦. சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று. சொல்லிசை அளவை

(இ - ள்.) சலத்தால் பொருள் செய்து ஏமார்த்தல் - அமைச்சன் தீய வினைகளாற் பொருள் படைத்து அதனால் அரசனுக் கேமஞ் செய்தல்; பசுமட்கலத்துள் நீர் பெய்து இரீஇயற்று - பசிய மட்கலத்துள்ளே நீரைப்பெய்து அதற் கேமஞ் செய்ததனோ டொக்கும்.

முன் ஆக்கம் பயப்பனபோற் றோன்றிப் பின் னழிவே பயத்தலால், அவை 'சல' மெனப்பட்டன. ஏமமார்த்த லென்பது 'ஏமார்த்த' லென்றாயிற்று; ஏமத்தை யடையப்பண்ணுத லென்றவாறு. இருத்துதல் நெடுங்கால மிருப்பச்செய்தல். அரசனும் பொருளும் சேரப்போ மென்பதாம். பிறரெல்லாம் ஏமாத்தலென்று பாடமோதி, அதற்கு மகிழ்தலென்றும், 'இரீஇயற்' றென்பதற்கு

வைத்தாற்போலுமென்று முரைத்தார்;* அவர், அவை தன் வினையும் பிறிதின் வினையுமாய் உவமையிலக்கணத்தோடு மாறுகோடல் நோக்கிற்றிலர். இவை நான்கு பாட்டானும் அதற்குக் காரணம் கூறப்பட்டது. (௬௦)

அதி. ௬எ—வினைத்திட்பம்

[அஃதாவது, அத் தூயவினை முடிப்பானுக்கு வேண்டுவதாய மனத்திண்மை. அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.]

௬௬௧. **வினைத்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்ப**
மற்றைய வெல்லாம் பிற.

(இ - ள்.) வினைத் திட்பம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்பம் - வினைசெய்தற்கட் டிண்மையென்று சொல்லப்படுவது அதனை முடித்தற்குரியா னொருவன் மனத்ினது திண்மம்; மற்றைய எல்லாம் பிற - அஃதொழிந்தன வெல்லாம் அதற்குத் திண்மை யென்று சொல்லப்படா.

ஒழிந்தனவாவன : படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின் றிண்மைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டுவனவாய் இனமாகலின் 'மற்றைய' வென்றும், வேண்டினும் அஃதில்வழிப் பயனிலவாகலிற் பிற வென்றுங் கூறினார். இதனால் 'வினைத்திட்ப'மாவது இன்னதென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

௬௬௨. **ஊறொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டி**
னாறென்ப ராய்ந்தவர் கோள்.

(இ - ள்.) ஆய்ந்தவர் கோள் - முன் நீதி யாராய்ந்த அமைச்சரது துணிபு; ஊறு ஒரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின் ஆறு என்பர் - பழுதுபடும் வினைகளைச் செய்யாமையும் செய்யும் வினை தெய்வத்தாற் பழுதுபட்டவழி அதற்குத் தளராமையுமாகிய இவ்விரண்டின் வழி யென்பர் நூலோர்.

தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் அமைச்சுப் பூண்ட வியாழ வெள்ளிகளது துணிபு தொகுத்துப் பின் நீதிநூலுடையார் கூறியவாறு கூறுகின்றமையின், ஈண்டு வினைத்தூய்மையும் உடன் கூறினார். உறுதலுடையதனை முன் 'ஊறு' றென்றமையின், 'உற்றபி' னென்றும், இவ்விரண்டின்கண்ணே பட்டதென்பார் 'இரண்டினு' றென்றுங் கூறினார். ஊறொராரென்று பாடமோதுவாரு முளர்;

---

* மணக்குடவர்.

அஃது, 'ஒல்காமை' யென்னு மெண்ணோடும் 'இரண்' டென்னுந் தொகையோடும் இயையாமை அவ ரறிந்திலர். (உ)

௬௬௩. கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்கி
னெற்றா விழுமந் தரும்.

(இ - ள்.) கடைக் கொட்கச் செய் தக்கது ஆண்மை - செய்யப்படும் வினையை முடிவின்கட் புலப்படும் வகை முன்னெல்லாம் மறைத்துச் செய்வதே திட்பமாவது; இடைக் கொட்கின் எற்றா விழுமம் தரும் - அங்ஙனமன்றி இடையே புலப்படுமாயின் அப் புலப்பாடு செய்வானுக்கு நீங்காத இடும்பையைக் கொடுக்கும்.

மறைத்துச் செய்வதாவது அங்கமைந்து மெண்ணியவாறு பிற ரறியாமலும்; தானறிந்ததூஉம், தன்னிங்கிதம், வடிவு, செயல், சொற்களான் அவருய்த்துணராமலும் அடக்கிச் செய்தல். அத் திட்பம், ஆண்டன்மையான் வருதலின், 'ஆண்மை' யெனப்பட்டது. 'எற்றா விழும' மாவன: பகைவர் முன்னறிந்து அவ்வினையை விலக்குதல், செய்வானை விலக்குதல் செய்வராகலின், அவற்றான் வருவன. 'விழுமம்' சாதிப்பெயர். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அதனது பகுதி கூறப்பட்டது. (௩)

௬௬௪. சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்.

(இ - ள்.) சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய - யாம் இவ்வினையை இவ்வாற்றாற் செய்துமென நிரல்படச் சொல்லுதல் யாவர்க்கு மெளிய; சொல்லிய வண்ணம் செயல் அரியவாம் - அதனை அவ் வாற்றானே செய்தல் யாவர்க்கு மரியவாம்.

'சொல்லுதல்' 'செய' லென்பன சாதிப்பெயர். அரியவற்றை யெண்ணிச் சொல்லுதல் திட்ப மில்லாதார்க்கு மியறலின், 'எளிய' வென்றார். இதனால் அதனதருமை கூறப்பட்டது. (௪)

௬௬௫. வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்க
ணூறெய்தி யுள்ளப் படும்.

(இ - ள்.) வீறு எய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் - எண்ணத் தாற் சிறப்பெய்திப்* பிற விலக்கணங்களாலும் மாட்சிமைப்பட்ட அமைச்சரது வினைத்திட்பம்; வேந்தன்கண் ஊறு எய்தி உள்ளப் படும் - வேந்தன்கண்ணே உறுதலை யெய்தலான், எல்லாரானும் நன்கு மதிக்கப்படும்.

---

* குறள், ௬௪ - ஆம் அதிகாரம்.

நாமக்கல் கவிஞர் புத்துரை எழுதக் காரணமான குறள்

'வேந்தன்க ணூறெய்'தல், எடுத்தவினை அதனால் முற்றுப் பெற்றுச் செல்வமும் புகழும் அவன்கண்ணவாதல். எய்தலா னென்பது திரிந்துநின்றது. 'உள்ளல்': மதிப்பான் மறவாமை. இதனால் அதன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ரு)

௬௱௬. எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின்.

(இ - ள்.) எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப - தாமெய்த எண்ணிய பொருள்க ளெல்லாவற்றையும் அவ் வெண்ணியவாறே எய்துவர்; எண்ணியார் திண்ணியராகப் பெறின்-எண்ணியவர் அவற்றிற்கு வாயிலாகிய வினைக்கட் டிண்மை யுடையராகப் பெறின்.

எளிதி னெய்துப வென்பார், 'எண்ணியாங் கெய்துப' வென்றார். அவர் அவ்வாறல்ல தெண்ணுமையிற், றிண்ணியராகவே வினை முடியும்; அது முடிய, அவை யாவையுங் கை கூடுமென்பது கருத்து. இதனால் அஃதுடையாரெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (சு)

௬௱௭. *உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்ன ருடைத்து.

(இ - ள்.) உருள் பெருந் தேர்க்கு அச்சு ஆணி அன்னார் உடைத்து - உருளாநின்ற பெரிய தேர்க்கு அச்சின்க ணாணிபோல வினைக்கட் டிண்ணியாரை யுடையது உலகம்; உருவு கண்டு எள்ளாமை வேண்டும் - அதனால் அவரை வடிவின் சிறுமைநோக்கி இகழ்தலை யொழிக.

• சிறுமை, 'எள்ளாமை வேண்டு' மென்பதனானும், உவமையானும் பெற்றாம். 'அச்சு' உருள் கோத்த மரம். 'ஆணி' உருள் கழலாது அதன் கடைக்கட் செருகுமது. அது வடிவாற் சிறிதாயிருந்தே பெரிய பாரத்தைக் கொண்டுய்க்குந் திட்பமுடைத்து; அது போல, வடிவாற் சிறியராயிருந்தே பெரிய வினைகளைக் கொண்டுய்க்குந் திட்பமுடைய அமைச்சருமுளர்; அவரை அத்திட்ப நோக்கி அறிந்துகொள்க வென்பதாம். இதனால் அவரை யறியுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

௬௱௮. கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல்.

(இ - ள்.) கலங்காது கண்ட வினைக்கண் - மனந் தெளிந்து செய்வதாகத் துணிந்த வினையின்கண்; துளங்காது தூக்கம் கடிந்து செயல் - பின்னசைதலின்றி நீட்டித்தலை யொழிந்துசெய்க.

---

* அறநெறிச்சாரம், எக. மூதுரை-கஉ.

கலங்கியவழி ஒழிவதும் செய்வதுபோற் றோன்றுமாகலின், தெளிந்து புலகா லாராய்ந்து தாஞ் செய்வதாக ஓர்த்தவினையைக் 'கலங்காது கண்டவினை' யென்றார். துளங்காமை திட்ப முடைமை.

௬௬௬. துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை.

(இ - ள்.) துன்பம் உற வரினும் - முதற்கண் மெய்ம்முயற்சியாற் றமக்குத் துன்பம் மிக வருமாயினும்; இன்பம் பயக்கும் வினை துணிவு ஆற்றிச் செய்க - அது நோக்கித் தளராது முடிவின்கண் இன்பம் பயக்கும் வினையைத் திட்பமுடையராய்ச் செய்க.

'துணிவு' கலங்காமை. அஃதுடையார்க்கல்லது கணிகமாய முயற்சித்துன்ப நோக்காது நிலையுதலுடைய பரிணும வின்பத்தை நோக்கிச் செய்தல் கூடாமையின், 'துணிவாற்றிச் செய்க' வென்றார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவர் வினைசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

௬௭௦. எனைத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு.

(இ - ள்.) வினைத் திட்பம் வேண்டாரை - வினைத்திட்பத்தை இது நமக்குச் சிறந்ததென்று கொள்ளாத அமைச்சரை; எனைத் திட்பம் எய்தியக் கண்ணும் - ஒழிந்த திட்பங்களெல்லா முடையராய விடத்தும்; வேண்டாது உலகு - நன்கு மதியார் உயர்ந்தோர்.

மனத்தின்கட் டிட்ப மில்லாதார்க்குப் படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின் றிட்பங்களெல்லாம் உளவாயினும், வினை முடியாதாம், ஆகவே, அவையெல்லாம் கெடு மென்பதுபற்றி 'உலகு வேண்டா' தென்றார். இதனால் வினைத்திட்ப மில்லாதார திழிபு கூறப்பட்டது. (௧0)

அதி. ௬௮—வினைசெயல்வகை

[அஃதாவது, அத்திட்பமுடைய வமைச்சன் அவ்வினையைச் செய்யுந் திறம். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.]

௬௭௧. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குத றீது.

(இ - ள்.) சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு எய்தல் - விசாரத்திற் கெல்லையாவது விசாரிக்கின்றான் இனி இது தப்பா தென்னுந்

துணிவினைப் பெறுதல்; அத்துணிவு தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது - அம்மனந் துணிவுபெற்ற வினை பின் நீட்டிப்பின்கட் டங்குமாயின், அது குற்றமுடைத்து.

'சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த' லெனவே, துணிவெய்துமளவுஞ் சூழ வேண்டுமென்பது பெற்ரும். பின்னர்த் 'துணிவு' ஆகுபெயர். நீட்டிப்பு, செய்யுங் காலத்துச் செய்யாமை. அஃதுள்வழிக் காலக் கழிவாகலானும், பகைவர் அறிந்தழித்தலானும் முடியாமையின் அதனைத் 'தீ' தென்ருர், (க)

௬௭௨. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை

(இ - ள்.) தூங்கிச் செயற்பால தூங்குக - நீட்டித்துச் செய்யும் பகுதியவாய வினைகளுள் நீட்டிக்க; தூங்காது செய்யும் வினை தூங்கற்க - நீட்டியாது செய்யும் வினைகளுள் நீட்டியா தொழிக.

இருவழியும் இறுதிக்கட்டொக்க வேழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகை வினைகளும் வலியானுங் காலத்தானும் அறியப்படும். மாறிச்செய்யின், அவை வாயாவென்பது கருத்து. மேற் றூங்காமை பென்ருர்,* ஈண்டதனைப் பகுத்துக் கூறினர். இவையிரண்டு பாட்டானும் பொதுவகையால் வினைசெய்யுந் திறங் கூறப்பட்டது.

௬௭௩. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்கால்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.

(இ - ள்.) ஒல்லும் வாய் எல்லாம் வினை நன்று - வினைசெய்யுங்கால் இயலுமிடத்தெல்லாம் போராற்செய்தல் நன்று; ஒல்லாக்கால் செல்லும் வாய் நோக்கிச் செயல் - அஃதியலாவிடத்து † ஏனை மூன் றுபாயத்துள்ளும் அது முடிவதோ ருபாயநோக்கிச் செய்க.

இயலுமிடம்: பகையிற் றுன் வலியனுய காலம். அக்காலத்துத் தண்டமே நன்றென்ருர். அஞ்சுவது அதற்கேயாகலின். இயலா விடம் ஒத்த காலமும் மெலிய காலமும். அவ்விரண்டு காலத்துஞ் சாம பேத தானங்களுள் அது முடியு முபாயத்தாற் செய்கவென்ருர், அவை ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடுடையவேனும் உடம்படுத்தற் பயத்தாற் றம்மு ளொக்குமாகலின். இதனுன் வலியான், ஒப்பான், மெலியானென நிலை மூவகைத்தென்பதூஉம், அவற்றுள் வலியது சிறப்பும் கூறப்பட்டன. (௩)

---

* குறள்-௫௮௩. † ௪௬௮-ஆம் குறள் உரை.

௬௭௪. வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினையுங்காற்
றீயெச்சம் போலத் தெறும்.

(இ - ள்.) வினை பகை என்ற இரண்டின் எச்சம் - செய்யத் தொடங்கிய வினையும், களையத்தொடங்கிய பகையுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டன தொழிவும்; நினையுங்கால் தீயெச்சம் போலத் தெறும் - ஆராயுங்காற் றீயின தொழிவுபோலப் பின் வளர்ந்து கெடுக்கும்.

இனி இக்குறை என்செய்வதென்று இகழ்ந்தொழியற்க, முடியச் செய்க வென்பதாம். பின் வளர்த லொப்புமைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன்கூறினார். இதனான் வலியான் செய்யுந் திறங் கூறப்பட்டது. (௪)

௬௭௫. பொருள்கருவி காலம் வினையிட னைந்து
மிருடீர வெண்ணிச் செயல்.

(இ - ள்.) பொருள் கருவி காலம் வினை இடனொடு ஐந்தும் - வினை செய்யு மிடத்துப் பொருளுங் கருவியுங் காலமும் வினையும் இடனுமாகிய இவ் வைந்தனையும்; இருள் தீர எண்ணிச்செயல் - மயக்கமற வெண்ணிச் செய்க,

* எண்ணொடு பிற வழியுங் கூட்டப்பட்டது. 'பொருள்' அழியும் பொருளும் ஆகும் பொருளும். 'கருவி' தன் றானையும் மாற்றார் தானையும். 'காலம்' தனக்காங்காலமும் அவர்க்காங் காலமும். 'வினை' தான் வல்ல வினையும் அவர் வல்ல வினையும். 'இடம்' தான் வெல்லு மிடமும் அவர் வெல்லுமிடமும். இவற்றைத் தான்வென்றியெய்துந் திறத்திற் பிழையாம லெண்ணிச் செய்க வென்பதாம். (௫)

௬௭௬. முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.

(இ - ள்.) முடிவும் - வினை செய்யுங்கால் அது முடிதற்குள தாம் முயற்சியும்; இடையூறும் - அதற்கு வரு மிடையூறும்; முற்றி யாங்கு எய்தும் படுபயனும் - அது நீங்கி முடிந்தாற் றனெய்தும் பெரும்பயனும்; பார்த்துச் செயல் - சீர்தூக்கிச் செய்க.

'முடிவு' ஆகுபெயர். முயற்சி யிடையூறுகளதளவிற் பயனளவு பெரிதாயிற் செய்க வென்பதாம். (௬)

௬௭௭. செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல்.

---

* தொல். சொல். சூத்திரம்-உ௯௪.

(இ - ள்.) செய்வினை செய்வான் செயன்முறை - அவ்வாற்குற் செய்யப்படும் வினையைத் தொடங்கினுன் செய்யு முறைமையாவது; அவ்வினை உள் அறிவான் உள்ளம் கொளல் - அதனதுளப்பாட்டினை யறிவான் கருத்தினைத் தானறிதல்.

அவ்வாறென்றது பொருண்முதலிய வெண்ணலையும் முடிவு முதலிய தூக்கலையும் 'உள்ளறிவான்' முன்செய்து போந்தவன். அவன் கருத்து, அவன் செய்து போந்த உபாயம். அதனை யறியவே, தானும் அதனுற் செய்து பயனெய்து மென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் ஒப்பான் செய்யுந் திறங் கூறப்பட்டது. (எ)

சுஎஅ. வினையான் வினையாக்கிக் கோடல் நனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று. உவமை

(இ - ள்.) வினையான் வினை ஆக்கிக்கோடல் - செய்கின்ற வினையாலே அன்னது பிறிதமோர் வினையை முடித்துக்கொள்க; நனை கவுள் யானையால் யானை யாத்தற்று - அது மதத்தானனைந்த கபோலத்தினையுடைய யானையாலே அன்னது பிறிதமோர் யானையைப் பிணித்ததனோ டொக்கும்.

பிணித்தற் கருமை தோன்ற 'நனைகவு' ளென்பது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. தொடங்கிய வினையானே பிறிதமோர் வினையை முடித்தற் குபாயமாமாறு எண்ணிச் செய்க; செய்யவே, அம்முறை யான் எல்லாவினையும் எளிதில் முடியுமென்பதாம். (அ)

சுஎசு. நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல்.

(இ - ள்.) நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே - வினைசெய் வானுற் றன் னட்டார்க்கு இனியவற்றைச் செய்தலினும் விரைந்து செய்யப்படும்; ஒட்டாரை ஒட்டிக்கொளல் - தன் பகைவரோடு ஒட்டாரைத் தனக்கு நட்பாக்கிக் கோடல்.

அவ்வினை வாய்த்தற்பயத்தவாய இவ்விரண்டும் பகைவர்க்குத் தன் மெலிவு புலனுவதன் முன்னே செய்க வென்பார், 'விரைந்த' தென்ருர்; விரைந்து செய்யப்படுவதென்றவாறு. வினைசெய்யுந் திறமாகலிற் பகைவரோ டொட்டாராயற்று. தன்னொட்டார் பிறருட் கூடாமல் மாற்றிவைத்த லெனினு மமையும். (கூ)

சுஅo. உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிற்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து.

(இ - ள்.) உறை சிறியார் - ஆளுமிடஞ் சிறியராய அமைச்சர்; உள் நடுங்கல் அஞ்சி - தம்மின் வலியராய் எதிர்ந்த வழித் தம் பகுதி நடுங்கலை யஞ்சி; குறை பெறின் பெரியார்ப் பணிந்து கொள்வர்-அந் நிலைக்கு வேண்டுவதாய சந்து கூடுமாயின், அவரைத் தாழ்ந்து அதனை யேற்றுக் கொள்வர்.

இடம்-நாடும், அரணும். அவற்றது சிறுமை ஆள்வார்மே லேற்றப்பட்டது. மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியார் இயைதலரிதாகலின், 'பெறி' னென்றார். அடியிலே மெலியாராயினர் தம் பகுதியுமஞ்சி நீங்கின் முதலொடுங் கெடுவராகலின் அது வாராமற் சிறிது கொடுத்துஞ் சந்தினை யேற்றுக் கொள்க வென்பதாம். பணிதல் மானமுடையார்க்குக் கருத்தன்மையின், கொள்வரென உலகியலாற் கூறினர். இவை மூன்று பாட்டானும் மெலியான் செய்யுந் திறங் கூறப்பட்டது. (௧0).

---

௬௯. தூது

[அஃதாவது, சந்தி விக்கிரகங்கட்கு* வேற்று வேந்தரிடைச் செல்வாரது தன்மை. அவ்விரண்டனையும் மேல் வினைசெயல்வகை யென்றமையின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்துக் கூறுவான், கூறியது கூறுவானெனத் தூது இருவகைப்படும். அவருள் முன்னோன் அமைச்சனோ டொப்பானாகலானும், பின்னோன் அவனிற் காற்கூறு குணங்குறைந்தோனாகலானும், இஃதமைச்சியலாயிற்று.]

௬௮௧. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு.

(இ - ள்.) அன்பு உடைமை - தன் சுற்றத்தார் மாட்டு அன்புடையனாதலும்; ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் - அமைச்சுப்பூணற் கமைந்த குடியின்கட் பிறத்தலும்; வேந்து அவாம் பண்பு உடைமை - அரசர் சாதி விரும்பும் பண்புடையனாதலும்; தூது உரைப்பான்பண்பு-தூது வார்த்தை சொல்வானுக் கிலக்கணம்.

முன்னைய விரண்டனாலும், முறையே சுற்றத்தார்க்குத் தீங்கு வாராமற் றான் பேணியொழுகலும், தன்முன்னோர் தூதியல் கேட்டறிதலும் பெற்றாம். 'வேந்தவாம் பண்புடைமை'† முன்னர் மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகற்கட் பெறப்படும். அதனால் வேற்றரசரும் அவன் வயத்தாராதல் பெறுதும். (௧)

---

* ௬௩௩-ஆம் குறளுரை. † கலித்தொகை - ௧௩௩.

சு அஉ. அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று.

(இ - ள்.) அன்பு - தம்மரசன்மாட்டன்புடைமையும்; அறிவு- அவனுக்கு ஆவன வறியு மறிவுடைமையும்; ஆராய்ந்த சொல் வன்மை - அவற்றை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுங்கால் ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வன்மையுமென; தூது உரைப்பார்க்கு இன்றியமையாத மூன்று - தூதுரைக்க வுரியார்க்கு இன்றியமையாத குணங்கள் மூன்று.

'ஆராய்'தல் : அவற்றிற் குடம்படுஞ் சொற்களைத் தெரிதல். 'இன்றியமையாத மூன்'றெனவே, அமைச்சர்க்குச் சொல்லிய பிற குணங்களும் வேண்டுமென்பது பெற்றும். இவை யிரண்டு பாட்டா னும் இருவகையார்க்கும் பொதுவிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (உ)

சு அங. நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு.

(இ - ள்.) வேலாருள் வென்றி வினை உரைப்பான் பண்பு - வேலையுடைய வேற்றரசரிடைச் சென்று தன்னரசனுக்கு வென்றி தரும் வினையைச் சொல்லுவானுக்கு இலக்கணமாவது; நூலாருள் நூல்வல்லன் ஆகுதல் - நீதி நூலை யுணர்ந்த அமைச்சரிடைத் தான் அந்நூலை வல்லனாதல்.

கோறன் மாலையரென்பது தோன்ற 'வேலா' ரென்றும், தூது வினை யிரண்டு மடங்க 'வென்றிவினை' யென்றுங் கூறினார். 'வல் ல'னாதல் உணர்வுமாத்திர முடையராய அவர்முன் வகுக்குமாற்ற லுடையனாதல். (ங)

சு அச. அறிவுரு வராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு.

(இ - ள்.) அறிவு - இயற்கையாகிய வறிவும்; உரு - கண்டார் விரும்புந் தோற்றப் பொலிவும்; ஆராய்ந்த கல்வி - பலரோடும் பல காலு மாராயப்பட்ட கல்வியு மென; இம்மூன்றன் செறிவு உடை யான் - நன்கு மதித்தற்கேதுவாய இம்மூன்றனது கூட்டத்தையுடை யான்; வினைக்குச் செல்க - வேற்று வேந்தரிடைத் தூது வினைக்குச் செல்க.

இம்மூன்றும் ஒருவன்பாற் கூடுதலரிதாகலின், 'செறிவுடையா' னென்றார். இவற்றான் நன்கு மதிப்புடையனாகவே, வினை இனிது முடியு மென்பது கருத்து. (ச)

௬அரு. தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாந் தூது.

(இ - ள்.) தொகச் சொல்லி - வேற்றரசர்க்குப் பல காரியங்களைச் சொல்லும்வழிக் காரணவகையாற் றொகுத்துச் சொல்லியும்; தூவாத நீக்கி நகச் சொல்லி - இன்னாத காரியங்களைச் சொல்லும் வழி வெய்ய சொற்களை நீக்கி இனிய சொற்களான் மனமகிழச் சொல்லியும்; நன்றி பயப்பது தூதாம்-தன்னரசனுக்கு நன்மையைப் பயப்பவனே தூதனாவான்.

பல காரியங்கட் குடம்படாதார் பரம்பரையான் அவற்றிற்குக் காரணமாய தொன்றைச் சொல்ல, அதனால் அவை விளையமாறுய்த் துணர வருமையானுஞ் சுருக்கத்தானு முடம்படுவர்; இன்னாதவற்றிற் குடம்படாதார் தம் மனமகிழச்சொல்ல, அவ்வின்னாமை காணாது உடம்படுவராதலின், அவ்விருவாற்றானும் தன் காரியந் தவறாமல் முடிக்கவல்லா னென்பதாம். எண்ணும்மைகள் விகாரத்தாற் றொக்கன. (ரு)

௬அ௬. கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தாற்
றக்க தறிவதாந் தூது.

(இ - ள்.) கற்று - நீதி நூல்களைக் கற்று; செலச் சொல்லி- தான் சென்ற கருமத்தைப் பகை வேந்தர் மனங்கொளச் சொல்லி; கண் அஞ்சான்-அவர் செயிர்த்து நோக்கின் அந்நோக்கிற் கஞ்சாது; காலத்தால் தக்கது அறிவது தூதாம் - காலத்தோடு பொருந்த அது முடிக்கத்தக்க வுபாய மறிவானே தூதனாவான்.

அவ் வுபாய மறிதற்பொருட்டு நீதிநூற் கல்வியும், அதனானன்றிப் பிறிதொன்றான் முடியுங் காலம் வரின், அவ்வாறு முடிக்க வேண்டுதலிற் 'காலத்தாற்றக்க தறித'லும் இலக்கணமாயின. (௬)

௬அஎ. கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான் றலை.

(இ - ள்.) கடன் அறிந்து-வேற்றரசரிடத்துத் தான் செய்யு முறைமை யறிந்து; காலம் கருதி - அவர் செவ்வி பார்த்து; இடன் அறிந்து-சென்ற கருமஞ் சொல்லுதற்கேற்ற இடமறிந்து: எண்ணி- சொல்லுமாற்றை முன்னே விசாரித்து, உரைப்பான் தலை-அவ்வாறு சொல்லுவான் தூதரின் மிக்கான்.

செய்யு முறைமையாவது அவர் நிலையும் தன்னரச னிலையும் தன்னிலையும் தூக்கி அவற்றிற்கேற்பக் காணுமுறைமையும்

சொல்லுமுறைமையும் முதலாயின. செவ்வி: தன் சொல்லை யேற்றுக்கொள்ளும் மனநிகழ்ச்சி ; அது காலவயத்த தாகலிற்'கால' மென்றார். 'இடம்' தனக்குத் துணையாவா ருடனுயவிடம். எண்ணுதல்: தான் அது சொல்லுமாறும், அதற்கு அவர் சொல்லு முத்தரமும், அதற்குப்பின் றான் சொல்லுவனவுமாக, இவ்வாற்றான் மேன்மேற் றானே கற்பித்தல். வடநூலார் இவ் விருவகையாருடன் ஓலை கொடுத்து நிற்பாரையுங் கூட்டித் தூதரைத் தலை, இடை, கடை யென்று வகுத்துக் கூறினாராகலின், அவர் மதமுந் தோன்றத் 'தலை' யென்றார். தூதென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இவை யைந்து பாட்டானும் தான் வகுத்துக் கூறுவான திலக்கணங் கூறப் பட்டது. (எ)

௬அ. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.

(இ - ள்.) வழி உரைப்பான் பண்பு - தன்னரசன் வார்த் தையை அவன் சொல்லியவாறே வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லு வான திலக்கணமாவன; தூய்மை - பொருள் காமங்களாற் றூய னாதலும்; துணைமை - தனக்கு அவரமைச்சர் துணையாந்தன்மையும்; துணிவுடைமை - துணிதலுடைமையும்; இம் மூன்றின் வாய்மை - இம் மூன்றோடு கூடிய மெய்ம்மையு மென விவை.

பொருள் காமங்கள்பற்றி வேறுபடக் கூறாமைப் பொருட்டுத் 'தூய்மை'யும் தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சி கூறியவழி எம்மனோர்க் கஃ தியல்பெனக் கூறி, அவர் வெகுளி நீக்குதற் பொருட்டுத் 'துணைமை'யும், இது சொல்லின் இவ ரேதஞ்செய்வரென் றொழி யாமைப் பொருட்டுத் 'துணிவுடைமை'யும், யாவரானுந் தேறப் படுதற்பொருட்டு 'மெய்ம்மை'யும் வேண்டப்பட்டன. 'இன்' ஒடு வின்பொருட்கண் வந்தது. (அ)

௬௯. விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன்.

(இ - ள்.) விடு மாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான் - தன்னர சன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்ல வுரியான்; வடு மாற்றம் வாய் சோரா வன்கணவன் - தனக்கு வரு மேதத்திற் கஞ்சி அவனுக்குத் தாழ்வான வார்த்தையை வாய் சோர்ந் துஞ் சொல்லாத திண்மையை யுடையான்.

தாழ்வு சாதிதரும மன்மையின், 'வடு' வென்றார். 'வாய் சோரா' வெனக் காரியங் காரணத்து ளடக்கப்பட்டது. (௯)

சுசுO. இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாந் தூது.

(இ - ள்.) இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது - அவ்வார்த்தை தன்னுயிர்க்கிறுதி தருமாயினும் அதற் கஞ்சி யொழியாது; இறைவற்கு உறுதி பயப்பது தூதாம் - தன்னரசன் சொல்லியவாறே அவனுக்கு மிகுதியை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுவானே தூதனாவான்.

'இறுதி பயப்பினு' மென்றதனால், ஏனைய பயத்தல் சொல்ல வேண்டா வாயிற்று. இவை மூன்று பாட்டானும் கூறியது கூறுவான திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (கO)

அதி. எO—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்

[அஃதாவது, அமைச்சர் அரசரைப் பொருந்தி யொழுகுமாறு. இது வேந்தவாம் பண்புடைமை* யென மேலே வேண்டப்பட்டமையின், தூதின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

சுசுக. அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
விகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்.

(இ - ள்.) இகல் வேந்தர்ச் சேர்ந்து ஒழுகுவார் - மாறுபடுதலையுடைய அரசரைச் சேர்ந்தொழுகும் அமைச்சர்; அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க - அவரை மிக நீங்குவதும், மிகச் செறிவதுஞ் செய்யாது தீக்காய்வார்போல இடைநிலத்திலே நிற்க.

கடிதின் வெகுளுந் தன்மையரென்பது தோன்ற, 'இகல் வேந்த' ரென்றார். மிக வகலிற் பயன் கொடாது, மிக வணுகின் அவமதி† பற்றித் தெறும் வேந்தர்க்கு, மிக வகலிற் குளிர் நீங்காது மிக வணுகிற் சுடுவதாய தீயோடுளதாய தொழிலுவமம் பெறப்பட்டது. (க)

சுசுஉ. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மன்னிய வாக்கந் தரும்.

(இ - ள்.) மன்னர் விழைப விழையாமை-தம்மாற் சேரப்பட்ட மன்னர் விரும்புவனவற்றைத் தாம் விரும்பா தொழிதல்; மன்னரான் மன்னிய ஆக்கம் தரும் - அமைச்சர்க்கு அவரானே நிலைபெற்ற செல்வத்தைக் கொடுக்கும்.

ஈண்டு 'விழைப' வென்றது அவர்க்குச் சிறப்பாக வுரியவற்றை. அவை நுகரப்படுவன, ஒப்பனை, மேன்மையென் றிவை முதலாயின.

---

* குறள்-கூஅக. † மதியாமை.

இவற்றை ஒப்பிற்கஞ்சித் தாம் விழையா தொழியவே, அவ்வச்ச நோக்கி யுவந்து அவர்தாமே எல்லாச் செல்வமும் நல்குவரென்பது கருத்து. எனவே, அவற்றை விரும்பிற் கேடுதரு மென்பதாம். (உ)

௬௯௩. **போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்**
றேற்றுதல் யார்க்கு மரிது.

(இ - ள்.) போற்றின் அரியவை போற்றல் - அமைச்சர் தம்மைக் காக்கக் கருதின் அரிய பிழைகள் தங்கண் வாராமற் காக்க; கடுத்தபின் தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது - அவற்றை வந்தனவாகக் கேட்டு அவ்வரசர் ஐயுற்றால் அவரைப் பின் றெளிவித்தல் யாவர்க்கு மரிதாகலான்.

அரிய பிழைகளாவன: அவராற் பொறுத்தற்கரிய அறை போதல், உரிமையொடு மருவல், அரும்பொருள் வெளவ லென்றிவை முதலாயின. அவற்றைக் காத்தலாவது, ஒருவன் சொல்லியக்கால், தகுமோ வென் றையுறாது தகாதென்றே அவர் துணிய வொழுகல். ஒருவாற்றாற் றெளிவித்தாலும் கடன்கொண்டான் றோன்றப் பொருடோன்றுமாறு போலக் கண்டுழி யெல்லாம் அவை நினைக்கப்படுதலின், 'யார்க்கு மரி' தென்றார். இவை மூன்று பாட்டானும் அது பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. (௩)

௬௯௪. **செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுக**
லான்ற பெரியா ரகத்து.

(இ - ள்.) ஆன்ற பெரியா ரகத்து - அமைந்த வரச ருகிருந்தால்; செவிச் சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்து ஒழுகல் - அவர் காண ஒருவன் செவிக்கட் சொல்லுதலையும் ஒருவன் முகநோக்கி நகுதலையுந் தவிர்ந் தொழுகுக.

சேர்தல்: பிறனொடு சேர்தல். செய்தொழுகின், தங் குற்றங் கண்டு செய்தனவாகக் கொள்வரென்பது கருத்து. (௪)

௬௯௫. **எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை**
விட்டக்காற் கேட்க மறை.

(இ - ள்.) மறை - அரசனுக்குப் பிறரோடு மறை நிகழ்வுழி; எப்பொருளும் ஓரார் - யாதொரு பொருளையுஞ் செவி கொடுத்துக் கேளாது; தொடரார் - அவனை முடுகி வினவுவதுஞ் செய்யாது; அப்பொருளை விட்டக்கால் கேட்க - அம் மறைப் பொருளை அவன் றானே அடக்காது சொல்லியக்காற் கேட்க.

ஓர்தற்கேற்கும் பொருளாயினு மென்பார், 'எப்பொருளு' மென்றார். 'மற்று' வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (௫)

௬௯௬. குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொலல்.

(இ - ள்.) குறிப்பு அறிந்து:- அரசனுக்குக் காரியஞ் சொல்லுங்கால் அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவன் குறிப்பினை யறிந்து; காலம் கருதி - சொல்லுதற்கேற்ற காலத்தையும் நோக்கி; வெறுப்பு இல வேண்டுப வேட்பச் சொலல் - வெறுப்பிலவுமாய் வேண்டுவனவுமாய காரியங்களை அவன் மனம் விரும்பும் வகை சொல்லுக.

குறிப்புக் காரியத்தின்க ணன்றிக் காம வெகுளி யுள்ளிட்டவற்றி னிகழ்வுழியும் அதற்கேலாக் காலத்துஞ் சொல்லுதல் பயனின்றாகலிற் 'குறிப்பறிந்து காலங்கருதி' யென்றும், அவனுடம் படாதன முடிவுபோகாமையின் 'வெறுப்பில' வென்றும், பயனில்லவும் பயன் சுருங்கியவுஞ் செய்தல் வேண்டாமையின் 'வேண்டுப' வென்றும், அவற்றை இனியவாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய சொற்களாற் சொல்லுக வென்பார் 'வேட்பச்சொல' லென்றுங் கூறினார்.

௬௯௭. வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்.

(இ - ள்.) வேட்பன சொல்லி - பயன் பெரியனவுமாய் அரசன் விரும்புவனவுமாய காரியங்களை அவன் கேட்டிலனாயினுஞ் சொல்லி, எஞ்ஞான்றும் வினை இல கேட்பினும் சொல்லாவிடல் - எஞ்ஞான்றும் பயனிலவாயவற்றைத் தானே கேட்டாலுஞ் சொல்லாது விடுக.

'வினையில' வெனவும் 'கேட்பினு' மெனவும் விந்த சொற்களான், அவற்றின் மறுதலைச்சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வினை யான் வருதலின் 'வினை' யென்றும், வறுமைக்காலமு மடங்க 'எஞ்ஞான்று' மென்றுங் கூறினார். சொல்லுவனவுஞ் சொல்லாதனவும் வகுத்துக் கூறியவாறு. இவை நான்கு பாட்டானும் சிறப்பு வகையாற் கூறப்பட்டது. (எ)

௬௯௮. இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற
வொளியோ டொழுகப் படும்.

(இ - ள்.) இளையர் இன் முறையர் என்று இகழார் - இவர் எம்மி னிளைய ரென்றும் எமக் கின்ன முறையினை யுடையரென்றும் அரசரை யவமதியாது; நின்ற ஒளியோடு ஒழுகப்படும் - அவர்மாட்டு நின்ற ஒளியோடு பொருந்த ஒழுகுதல் செயப்படும்.

'ஒளி' உறங்காமிற்கயுந் தாமுலகம் காக்கின்ற அவர் 'கடவுட்டன்மை.* அதனோடு பொருந்த வொழுகலாவது அவர் கடவுளருந் தாம் மக்களுமா யொழுகுதல். அவ்வொளியாற் போக்கப்பட்ட விளமையும் முறையும் பற்றி இகழ்வராயின், தாமும் போக்கப்படுவ ரென்பது கருத்து. (அ)

சுகூகூ. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர்

(இ - ள்.) கொளப்பட்டேம் என்று எண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார் - அரசனால் யாம் நன்கு மதிக்கப்பட்டே மென்று கருதி அவன் விரும்பாதவற்றைச் செய்யார்; துளக்கு அற்ற காட்சி யவர் - நிலைபெற்ற வறிவினை யுடையார்.

கொள்ளாதன செய் தழிவெய்துவார் கொளப்பாட்டிற்குப் பின் தம்மை வேறொருவராகக் கருதுவராதலின், முன்னையராகவே கருதி யஞ்சி யொழுகுவாரைத் 'துளக்கற்ற காட்சியவ' ரென்றார்.

எ00. பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.

(இ - ள்.) பழையம் எனக் கருதிப் பண்பு அல்ல செய்யும் கெழுதகைமை - அரசனுக்கு யாம் பழையமெனக் கருதித் தமக் கியல்பல்லாதவற்றைச் செய்யு முரிமை; கேடு தரும் - அமைச்சர்க்குக் கேட்டினைப் பயக்கும்.

அவன் பொறாது செறும் பொழுதின் அப்பழமை நோக்கிக் கண்ணோடாது உயிரை வௌவுதலான், அவன் வேண்டாதன செய்தற்கேதுவாய 'கெழுதகைமை கேடு தரு' மென்றார். இவை மூன்று பாட்டானும் பொறுப்பரென்று அரசர் வெறுப்பன செய் யற்க வென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

அதி. எக—குறிப்பறிதல்

[அஃதாவது, அரசர் கருதிய வதனை அவர் கூறாம லறிதல். இது மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகற்கு இன்றியமையாதாகலின், அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.]

எ0க: கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாறாநீர் வையக்கணி

(இ - ள்.) குறிப்புக் கூறாமை நோக்கி அறிவான் - அரசனாற் குறித்த கருமத்தை அவன் கூறவேண்டாவகை அவன் முகந்

*சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம்—உகக.

தானுங் கண்ணனு நோக்கி அறியு மமைச்சன்; எஞ்ஞான்றும் மாறு நீர் வையக்கு அணி-எஞ்ஞான்றும் வற்றாத நீரால் சூழப் பட்ட வையத் துள்ளார்க்கு ஒ ராபரணமாம்.

ஒட்பமுடையவனய் எல்லார்க்கும் அழகு செய்தலான், 'வையக் கணி' யென்றார். 'குறிப்'பும் 'வைய'மும் ஆகுபெயர். வையத்திற் கென்பது விகாரப்பட்டு நின்றது. (க

எ0உ. ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.

(இ - ள்.) அகத்தது ஐயப்படாஅது உணர்வானை - ஒருவன் மனத்தின்க ணிகழ்வதனை ஐயப்படாது ஒருதலையாக வுணரவல் லானை; தெய்வத்தோடு ஒப்பக் கொளல் - மகனேயாயினும், தெய் வத்தோ டொப்ப நன்கு மதிக்க.

உடம்பு முதலியவற்றான் ஒவ்வானாயினும் பிறர் நினைத்த துணருந் தெய்வத்தன்மை யுடைமையின் 'தெய்வத்தோ டொப்ப' வென்றார். (உ)

எ0௩. குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்துங் கொளல்.

(இ - ள்.) குறிப்பின் குறிப்பு உணர்வாரை - தங் குறிப்பு நிகழுமா றறிந்து, அதனாற் பிறர்குறிப் பறியுந் தன்மையாரை; உறுப்பினுள் யாது கொடுத்தும் கொளல் - அரசர் தம்முறுப்புக்க ளுள் அவர் வேண்டுவ தொன்றனைக் கொடுத்தாயினும், தமக்குத் துணையாகக் கொள்க.

உண்ணிகழு நெறி யாவர்க்கு மொத்தலின், பிறர் குறிப்பறி தற்குத் தங் குறிப்புக் கருவியாயிற்று. 'உறுப்பு'க்களாவன: பொரு ளும் நாடும் யானை குதிரைகளும் முதலிய புறத்துறுப்புக்கள். இதற் குப் பிறர் முகக்குறிப்பானே அவர் மனக்குறிப்புணர்வாரை யென் றுரைப்பாரு முளர்.* இவை மூன்று பாட்டானுங் குறிப்பறிவாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

எ0௪ குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்போ ரனையரால் வேறு.

(இ - ள்.) குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோடு - ஒருவன் மனத்துக் கருதியது வதனை அவன் கூறவேண்டாமல் அறியவல்லா ரோடு; ஏனை உறுப்பு ஓரனையர் - மற்றை மாட்டாதார் உறுப்பா லொருதன்மையாராக வொப்பாராயினும்; வேறு - அறிவான் வேறு.

---

* மணக்குடவர்.

கொள்ளாதா ரென்பதூஉம், ஆயினு மென்பதூஉம் அவாய் நிலையான் வந்தன. சிறந்த வறிவின்மையின்,* விலங்கென்னுங் கருத்தான் 'வே' றென்றூர். (௪)

எ0ரு. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண்.†

(இ - ள்.) குறிப்பின் குறிப்பு உணராவாயின்-குறித்தது காண வல்ல தங் காட்சியாற் பிறர் குறிப்பினை யுணரமாட்டாவாயின்; உறுப்பினுள் கண் என்ன பயத்தவோ - ஒருவ னுறுப்புக்களுட் சிறந்த கண்கள் வேறென்ன பயனைச் செய்வன !

முதற்கட் 'குறிப்பு' ஆகுபெயர். குறிப்பறிதற்கட் டுணையாதற் சிறப்புப்பற்றி உயிரதுணர்வு கண்மேலேற்றப்பட்டது. அக் கண்களாற் பயனில்லை யென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானுங் குறிப்பறியார திழிபு கூறப்பட்டது. (ரு)

எ0சு. ‡அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டு முகம்.

(இ - ள்.) அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் - தன்னை யடுத்த பொருளது நிறத்தைத் தானே கொண்டுகாட்டும் பளிங்குபோல; நெஞ்சங் கடுத்தது முகங் காட்டும் - ஒருவ னெஞ்சத்து மிக்கதனை அவன் முகந் தானே கொண்டுகாட்டும்.

'அடுத்த' தென்பது ஆகுபெயர். 'கடுத்த' தென்பது கடியென்னு முரிச்சொலடியாய் வந்த தொழிற்பெயர். உவமை ஒரு பொருள் பிறிதொரு பொருளின் பண்பைக்கொண்டு தோற்றுதலாகிய தொழில் பற்றி வந்தது. (சு)

எ0எ. முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங்
காயினுந் தான்முந் துறும்.

(இ - ள்.) உவப்பினும் காயினும் தான் முந்துறும் - உயிர் ஒருவனை யுவத்தலானுங் காய்தலானு முறின், தானறிந்து அவற்றின் கண் அதனின் முற்பட்டு நிற்குமாகலான்; முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ - முகம்போல அறிவு மிக்கது பிறிதுண்டோ இல்லை.

உயிர்க்கே அறிவுள்ளது, ஐம்பூதங்களா னியன்ற முகத்திற் கில்லை யென்பாரை நோக்கி, உயிரது கருத்தறிந்து அஃதுவக்குறின் மலர்ந்தும் காய்வுறிற் கருகியும் வரலான் உண்டென மறுப்பார் போன்று குறிப்பறிதற்குக் கருவி கூறியவாறு. (எ)

---

* குறள்-சக0. † நான்மணிக்கடிகை-ரு௫. ‡ நான்மணிக்கடிகை-சசு.

௭0௮. முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி
யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.

(இ - ள்.) அகம் நோக்கி உற்றது உணர்வார்ப் பெறின் - குறையுறுவானும் தன் மனத்தைக் குறிப்பா னறிந்து தானுற்ற வதனைத் தீர்ப்பாரைப் பெறின்; முகம் நோக்கி நிற்க அமையும்-அவர் தன் முகம் நோக்கும்வகை தானும் அவர் முகநோக்கி அவ்வெல்லைக்க ணிற்க வமையும்.

'உணர்வா' ரெனக் காரியத்தைக் காரணமாக்கிக் கூறினர். அவ் வெல்லையைக் கடந்து சொல்லுமாயின் இருவருக்குஞ் சிறுமையா மாகலின், அது வேண்டா வென்பதாம். குறையுறுவானியல்பு கூறு வார்போன்று கருவி கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானுங் குறிப் பறிதற் கருவி முக மென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

௭0௯. பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங் கண்ணின்
வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின்.

(இ - ள்.) கண்ணின் வகைமை உணர்வார்ப் பெறின் - வேந் தர்தம் நோக்கு வேறுபாட்டின் றன்மையை அறியவல்ல அமைச் சரைப் பெறின்; பகைமையும் கேண்மையும் கண் உரைக்கும் - அவர்க்கு மனத்துக்கிடந்த பகைமையையும் ஏனைக் கேண்மையை யும் வேற்று வேந்தர் சொல்லிற்றிலராயினும் அவர் கண்களே சொல்லும்.

இறுதிக்கட் 'கண்' ஆகுபெயர். நோக்கு வேறுபாடாவன வெறுத்த நோக்கமும் உவந்த நோக்கமும். 'உணர்தல்' அவற்றை அவ்வக் குறிகளா னறிதல். (கூ)

௭க0. நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற் கண்ணல்ல தில்லை பிற.

(இ - ள்.) நுண்ணியம் என்பார் அளக்கும் கோல் - யாம் நுண்ணறிவுடையே மென்றிருக்கும் அமைச்சர் அரசர் கருத்தினை யளக்கும் கோலாவது; காணுங்கால் கண்ணல்லது பிற இல்லை-ஆராயு மிடத்து அவர் கண்ணல்லது பிற வில்லை.

அறிவி னுண்மை அஃதுடையார்மே லேற்றப்பட்டது. இங் கிதம், வடிவு, தொழில், சொல் லென்பன முதலாகப் பிறர் கருத் தளக்கு மளவைகள் பல. அவையெல்லாம் முன்னறிந்தவழி அவ ரான் மறைக்கப்படும் நோக்கம் மனத்தொடு கலத்தலான் ஆண்டு மறைக்கப்படாதென்பதுபற்றி, அதனையே பிரித்துக் கூறினர். இனி, அலைக்குங் கோ லென்று பாடமோதி, நுண்ணிய மென்

றிருக்கும் அமைச்சரை அரச ரவைக்குங் கோலாவது கண்ணென வுரைத்து, தன் வெகுளி நோக்கால் அவர் வெருடற்குறிப் பறிக வென்பது கருத்தாக்குவாரு முளர். இவை யிரண்டு பாட்டானும் நுண்கருவி நோக்கென்பது கூறப்பட்டது. (கo)

அதி. எஉ—அவையறிதல்

[அஃதாவது, அரசனோடிருந்த அவையின தியல்பை யறிதல். காரியஞ் சொல்லுங்கால் அவன் குறிப்பறிதலே யன்றி, இதுவும் வேண்டுதலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.]

எகக. அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
றொகையறிந்த தூய்மை யவர்.

(இ - ள்.) சொல்லின் தொகை அறிந்த தூய்மையவர் - சொல்லின் குழுவினை யறிந்த தூய்மையினை யுடையார்; அவை அறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக - தாமொன்று சொல்லுங்கால் அப்பொழுதை யவையினை யறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக.

சொல்லின் குழு வெனவே, செஞ்சொல் இலக்கணைச்சொல் குறிப்புச்சொல் லென்னும் மூவகைச் சொல்லு மடங்கின, 'தூய்மை' அவற்றுள் தமக்காகாதன வொழித்து ஆவன கோடல். 'அவை' யென்றது ஈண் டத னளவை. அது மிகுதி, ஒப்பு, தாழ் வென மூவகைத்து. 'அறி' தல்: தம்மொடு தூக்கி யறிதல். 'ஆராய்' தல்: இவ் வவைக்கட் சொல்லுங் காரியம் இது, சொல்லுமாறிது, சொன்னால் அதன்முடி விது வென்று இவை யுள்ளிட்டன வாராய்தல். (க)

எகஉ. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி
னடைதெரிந்த நன்மை யவர்.

(இ - ள்.) சொல்லின் நடை தெரிந்த நன்மையவர் - சொற்களி னடையினை ஆராய்ந்தறிந்த நன்மையினை யுடையார்; இடை தெரிந்து நன்கு உணர்ந்து சொல்லுக - அவைக்கண் ஒன்று சொல் லுங்கால் அதன் செவ்வியை யாராய்ந்தறிந்து வழுப்படாமல் மிகவுந் தெளிந்து சொல்லுக.

சொற்களி 'னடை'யாவது, அம்மூவகைச் சொல்லும் செம் பொருள், இலக்கணைப்பொருள், குறிப்புப்பொரு ளென்னும்பொருள் களைப் பயக்குமாறு. செவ்வி, கேட்டற்கண் விருப்புடைமை. வழு, சொல் வழுவும், பொருள் வழுவும். இவை யிரண்டு பாட்டானும் ஒன்று சொல்லுங்கால் அவையறிந்தே சொல்லவேண்டு மென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

எகங. அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லதூஉ மில்.

(இ - ள்.) அவை அறியார் சொல்லல் மேற்கொள்பவர் சொல்லின் வகை அறியார் - அவ்வயின தளவை யறியாது ஒன்று சொல்லுதலைத் தம்மேற் கொள்வார் அச் சொல்லுதலின் கூறுபாடும் அறியார்; வல்லதூஉம் இல் - கற்றுவல்ல கலையும் அவர்க்கில்லை.

அம் மூவகைச் சொற்களால் வருஞ் சொல்லுதல் வகைமை கேட்பார துணர்வு வகைமைபற்றி வருதலாற் 'சொல்லின் வகையறியா' ரென்றும், இஃதறியார் யாது மறியாரென்று எல்லாராலு மிகழப்படுதலின் 'வல்லதூஉமில்' லென்றுங் கூறினார். இதனால் அவையறியாக் கால் வருங் குற்றம் கூறப்பட்டது. (ங)

எகச. ஒளியார்முன் னொள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணங் கொளல்.

(இ - ள்.) ஒளியார் முன் ஒள்ளியர் ஆதல் - அறிவா லொள்ளியா ரவைக்கட் டாமு மொள்ளியராக; வெளியார் முன் வான்சுதை வண்ணம் கொளல் - ஏனை வெள்ளைக ளவைக்கட் டாமும் வாலிய சுதையி னிறத்தைக் கொள்க.

ஒள்ளியா ரென்றது மிக்காரையும் ஒத்தாரையும். அது விகாரத்தால் 'ஒளியா' ரென நின்றது. ஒள்ளியராதல், தந்நூலறிவுஞ் சொல்வன்மையுந் தோன்ற விரித்தல். அவை யறியாத புல்லரை 'வெளியா' ரென்றது, வயிரமின் மரத்தை வெளி றென்னும் வழக்குப்பற்றி. அவர் மதிக்கும் வகை அவரினும் வெண்மையுடையராக வென்பார், 'வான்சுதை வண்ணங்கொள' லென்றார். அவை யளவறிந்தார் செய்யுந் திறம் இதனாற் றொகுத்துக் கூறப்பட்டது. முன்னர் விரித்துக் கூறுப. (ச)

எகரு. நன்றென் றவற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச் செறிவு.

(இ - ள்.) நன்று என்றவற்றுள்ளும் நன்றே - ஒருவர்க்கு இது நன்றென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட குணங்க ளெல்லாவற்றுள்ளும் நன்றே; முதுவருள் முந்து கிளவாச் செறிவு - தம்மின் மிக்கா ரவைக்கண் அவரின் முற்பட்டு ஒன்றனைச் சொல்லாத வடக்கம்.

தங் குறைவும் அவர் மிகுதியும் முந்து கிளந்தாற்படு மிழுக்கும் கிளவாக்கா லெய்து நன்மையும் அறிந்தே யடங்கினமையின், அவ்வடக்கத்தினை 'நன்றென் றவற்றுள்ளு நன்' றென்றார். முன்

ளத்தலையே விலக்கினமையின், உடன்கிளத்தலும் பின்கிளத்தலுமா மென்பது பெற்றும். இதனான் மிக்கா ரவைக்கட் செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (ரு)

எகசு. ஆற்றி னிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புல
　　　மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு.

(இ - ள்.) ஆற்றின் நிலை தளர்ந்தற்று - வீடெய்தற்பொருட்டு நன்னெறிக்க ணின்ற ஒருவன் அந்நெறியினின்றும் நிலைதளர்ந்து வீழ்ந்தா லொக்கும்; வியன் புலம் ஏற்று உணர்வார் முன்னர் இழுக்கு - அகன்ற நூற்பொருள்களை யுட்கொண்டு அவற்றின் மெய்ம்மை யுணரவல்லா ரவைக்கண் வல்லா னொருவன் சொல் லிழுக்குப்படுதல்.

'நிலைதளர்ந்து' வீழ்தல்: "உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந் துங் கா"*த் தொழுகியான் பின் னிழுக்கிக் கூடாவொழுக்கத்தனாதல். பயனிழத்தலேயன்றி இகழவும் படுமென்பதாம். இதனான் அதன்க ணிழுக்கியவழிப் படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

எகஎ. கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச்
　　　சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து.

(இ - ள்.) கசடு அறச் சொற் றெரிதல் வல்லாரகத்து - வழுப் ப்டாமற் சொற்களை யாராய்தல் வல்லா ரவைக்கட் சொல்லின்; கற்று அறிந்தார் கல்வி விளங்கும் - பல நூல்களையுங் கற்று அவற்றி னுய பயனை யறிந்தார து கல்வி யாவர்க்கும் விளங்கித்தோன்றும்.

சொல்லி னென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. ஆண்டே சொல்லுக வென்பதாம். (எ)

எகஅ. உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்
　　　பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று.　　　உவமைநயம்

(இ - ள்.) உணர்வது உடையார் முன் சொல்லல் - பிற ருணர்த்தலின்றிப் பொருள்களைத் தாமே யுணரவல்ல அறிவினை யுடையா ரவைக்கட் கற்றார் ஒன்றனைச் சொல்லுதல்; வளர்வதன் பாத்தியுள் நீர் சொரிந்தற்று - தானே வளர்வதொரு பயிர் நின்ற பாத்திக்கண் நீரினைச் சொரிந்தாற்போலும்.

தானேயும் வளர்தற்குரிய கல்வி மிக வளரு மென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் ஒத்தாரவைக்கண் எவ்வழியுஞ் சொல்லுக வென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

---

* குறள்-உச.

எகசு. புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லு வார்.

(இ - ள்.) நல்லவையுள் நன்கு செலச் சொல்லுவார் - நல்லா ரிருந்த வவைக்கண் நல்ல பொருள்களை அவர் மனங்கொள்ளச் சொல்லுதற் குரியார்; புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க - அவை யறியாத புல்ல ரிருந்த அவைக்கண் அவற்றை மறந்துஞ் சொல்லா தொழிக.

சொல்லின், தம்மை அவை யறியாமை நோக்கி 'நல்லவை'யும், பொருளறியாமையாற் 'புல்லவை' தானும் இகழ்தலின், இரண் டவைக்கு மாகாரென்பது கருதிப் 'பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க' வென்றார். (க)

எஉ0. அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல்.

(இ - ள்.) தம் கணத்தர் அல்லார் முன் கோட்டி கொளல்- நல்லார் தம் மினத்த ரல்லாதா ரவைக்கண் ஒன்றனையுஞ் சொல்லற்க; அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தற்று - சொல்லின் அது தூய்தல்லாத முற்றத்தின்க ணுக்க அமிழ்தினை யொக்கும்.

'கொள்' ளென்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் முன்னின்று பின்னெதிர்மறை யல் விகுதியோடு கூடி, "மகனெனல்"* என் பதுபோ னின்றது. சொல்லின் அது என்பன அவாய்நிலையான் வந்தன. பிறரெல்லாம் 'கொள' லென்பதனைத் தொழிற்பெய ராக்கி யுரைத்தார்; அவர் அத்தொழில் 'அமிழ்' தென்னும் பொரு ளுவமையோடு இயையாமை நோக்கிற்றிலர். சாவா மருந்தாத லறிந்து நுகர்வார் கையினும் படாது, அவ்வங்கணத்துக்கு மியை பின்றிக் கெட்டவாறு தோன்ற, 'உக்க வமிழ்' தென்றார். அச்சொற் பயனில்சொல்லா மென்பதாயிற்று. இவை யிரண்டு பாட்டானும் தாழ்ந்தா ரவைக்கண் ஒருவழியுஞ் சொல்லற்க வென்பது கூறப் பட்டது. (க0)

அதி. எங—அவையஞ்சாமை

[அஃதாவது, சொல்லுதற்குரிய அவையினை யறிந்து சொல்லுங்கால் அதற்கு அஞ்சாமை. அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.]

எஉக. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
றொகையறிந்த தூய்மை யவர்.

---

* குறள்-கககூ.

(இ - ள்.) வகை அறிந்து வல்லவை வாய் சோரார் - கற்று வல்ல வவை அல்லா வவை யென்னும் அவை வகையினை யறிந்து வல்ல வவைக்கண் ஒன்று சொல்லுங்கால் அச்சத்தான் வழுப்படச் சொல்லார்; சொல்லின் தொகை அறிந்த தூய்மையவர் - சொல்லின் றொகை யெல்லா மறிந்த தூய்மையினை யுடையார்.

இருந்தாரது வன்மை அவைமேலேற்றப்பட்டது. 'வல்லவை' யென்பதற்குத் தாங் கற்றுவல்ல நூற்பொருள்களை யென்றுரைப்பாரு முளர். அச்சத்தானென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. 'சொல்லின் றொகை', 'தூய்மை'* என்பனவற்றிற்கு மேலுரைத்தாங் குரைக்க. (க)

௭௨௨. கற்றாருட் கற்றா ரெனப்படுவர் கற்றார்முற்
கற்ற செலச்சொல்லு வார்.

(இ - ள்.) கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர் - கற்றா ரெல்லாரினும் இவர் நன்கு கற்றாரென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுவார்; கற்றார் முன் கற்ற செலச் சொல்லுவார் - கற்றா ரவைக்கண் அஞ் சாதே தாங் கற்றவற்றை அவர் மனங்கொள்ளும்வகை சொல்ல வல்லார்.

உலக மறிவது அவரையேயாகலின், அதனாற் புகழப்படுவாரும் அவ ரென்பதாம். (௨)

௭௨௩. பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவர்.

(இ - ள்.) பகை யகத்துச் சாவார் எளியர் - பகையிடை யஞ் சாது புக்குச் சாவவல்லார் உலகத்துப் பலர்; அவையகத்து அஞ்சாதவர் அரியர் - அவையிடை யஞ்சாது புக்குச் சொல்லவல்லார் சிலர்.

அஞ்சாமை 'சாவா' ரென்பதனோடுங் கூட்டி, அதனாற் சொல்ல வல்லா ரென்பது வருவித் துரைக்கப்பட்டது. இவை மூன்று பாட்டானும் அவை யஞ்சாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௭௨௪. கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல்.

(இ - ள்.) கற்றார் முன் கற்ற செலச் சொல்லி - பல நூல்களை யும் கற்றா ரவைக்கட் டாங் கற்றவற்றை அவர் மனங்கொள்ளுமாற் றாற் சொல்லி; தாம் கற்ற மிக்க மிக்காருள் கொளல் - அவற்றின் மிக்க பொருள்களை அம் மிகக் கற்றாரிடத் தறிந்துகொள்க.

---

*குறள் - ௭௧௧.

எல்லாம் ஒருவர்க்குக் கற்றல் கூடாமையின் வேறு வேறாய கல்வியுடையார் பலரிருந்த அவைக்கட் டாம கற்றவற்றை அவர்க் கேற்பச் சொல்லுக; சொல்லவே, அவரும் அவையெல்லாஞ் சொல் லுவராகலான், ஏனைக் கற்கப்பெறுதன கேட்டறியலா மென்ப தாயிற்று. இதனால் அதன தொருசார் பயன் கூறப்பட்டது (ச)

எஉரு. ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு.

(இ - ள்.) ஆற்றின் அளவு அறிந்து கற்க - சொல்லிலக்கண நெறியானே அளவை நூலை அமைச்சர் உட்பட்டுக் கற்க; அவை அஞ்சா மாற்றம் கொடுத்தற் பொருட்டு - வேற்று வேந்தரவையிடை யஞ்சாது அவர் சொல்லிய சொற்கு உத்தரஞ் சொல்லுதற் பொருட்டு.

அளவை நூல் சொன்னால் கற்றே கற்க வேண்டுதலின், அதற் கவைதாறெனப்பட்டது. அளக்குங் கருவியை 'அள' வென்றார், ஆகு பெயரான். அவர் சொல்லை வெல்வதொருசொற் சொல்லலாவது நியாயத்து வாத செற்ப விதண்டைகளும் சல சாதிகளும் முதலிய கற் றூர்க்கேயாகலின், அவற்றைப் பிழையாமற் கற்க வென்பதாம். இத னால் அதன் காரணங் கூறப்பட்டது. (ரு)

எஉசு. வாளொடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு நூலொடெ
னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு

(இ - ள்.) வன் கண்ண ரல்லார்க்கு வாளொடு என் - வன் கண்மையுடைய ரல்லாதார்க்கு வாளோ டென்ன வியைபுண்டு? நுண் ணவை அஞ்சுபவர்க்கு நூலொடு என் - அதுபோல நுண்ணியார தவையை யஞ்சுவார்க்கு நூலோ டென்ன வியைபுண்டு?

இருந்தாரது நுண்மை அவைமே லேற்றிப்பட்டது. நூற்குரிய ரல்ல ரென்பதாம். (சு)

எஉஎ. பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வா ளவையகத்
தஞ்சு மவன்கற்ற நூல்.

(இ-ள்.) பகை யகத்துப் பேடி கை ஒள் வாள் - எறியப்படும் பகை நடுவண் அதனை யஞ்சும் பேடி பிடித்த கூர் வாளை யொக்கும்; அவை யகத்து அஞ்சு மவன் கற்ற நூல் - சொல்லப்படும் அவை நடு வண் அதனை யஞ்சுமவன் கற்ற நூல்.

* 'பேடி' பெண்ணியல்பு மிக்கு ஆணியல்பு முடையவள் களமும் வாய்த்தத் தானும் நன்றாயிருந்ததேயாயினும் பிடித்தவள்

* சீவக சிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையா ரிலம்பகம் - கக0.

குற்றத்தால் வாள் சிறப்பின்றாயினாற்போல, அவையும் வாய்த்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததே யாயினுங் கற்றவன் குற்றத்தால் நூல் சிறப் பின்றாயிற்று. (எ)

எஉஅ. பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லா தார்.

(இ - ள்.) நல்லவையுள் நன்கு செலச் சொல்லாதார் - நல்லா ரிருந்த வவைக்கண் நல்ல சொற்பொருள்களைத் தம் மச்சத்தான் அவர்க் கேற்கச் சொல்லமாட்டாதார்; பல்லவை கற்றும் பயம் இலரே - பல நூல்களைக் கற்றாராயினும் உலகிற்குப் பயன்படுத லிலர்.

அறிவார்முற் சொல்லாமையிற் கல்வியினுண்மை யறிவாரில்லை யென்பதாம். இனிப் 'பயமில' ரென்பதற்குக் கல்விப் பயனுடைய ரல்லரென் றுரைப்பாரு முளர். (அ)

எஉகூ. கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து
நல்லா ரவையஞ்சு வார்.

(இ - ள்.) கற்று அறிந்தும் நல்லார் அவை அஞ்சுவார் - நூல் களைக் கற்றுவைத்தும், அவற்றாற் பயனறிந்துவைத்தும் நல்லாரிருந்த அவையினை யஞ்சி ஆண்டுச் சொல்லாதாரை; கல்லாதவரின் கடை என்ப-உலகத்தார் கல்லாதவரினுங் கடையரென்று சொல்லுவர்.

அக் கல்வியறிவுகளாற் பயன் றாமு மெய்தாது பிறரை யெய்து விப்பதுஞ் செய்யாது, கல்வித் துன்பமே யெய்திநிற்றலின் 'கல்லாத வரிற் கடை' யென உலகம் பழிக்கு மென்பதாம். (க)

எகூ0. உளரெனினு மில்லாரொ டொப்பர் களனஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார்.

(இ - ள்.) களன் அஞ்சிக் கற்ற செலச் சொல்லாதார் - அவைக் களத்தை யஞ்சித் தாங் கற்றவற்றை அதற்கேற்கச் சொல்லமாட்டா தார்; உளர் எனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர் - உயிர் வாழ்கின்றாராயி னும், உலகத்தாரா லெண்ணப்படாமையின் இறந்தாரோ டொப்பர்.

ஈண்டுக் 'களன்' னென்றது ஆண்டிருந்தாரை. இவை யைந்து பாட்டானும் அவை யஞ்சுவார திழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

அமைச்சியல் முற்றிற்று.

———

அதி. எசு—நாடு

[இனி, அவ்வரசனாலும் அமைச்சனாலுங் கொண்டுய்க்கப்படுவதாய், ஏனை யரண் முதலிய அங்கங்கட்கு இன்றியமையாச் சிறப்பிற் றாய் நாடு ஓரதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.]

எகூக. தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு.

(இ - ள்.) தள்ளா விளையுளும் - குன்றாத விளையுளைச் செய்வோரும்; தக்காரும் - அறவோரும்; தாழ்வு இலாச் செல்வரும் - கேடில்லாத செல்வமுடையோரும்; சேர்வது நாடு - ஒருங்கு வாழ்வதே நாடாவது.

மற்றை யுயர்திணைப் பொருள்களோடுஞ் சேர்தற் றொழிலோடும் இயையாமையின், 'விளையு' ளென்பது உழவர்மே னின்றது. குன்றாமை: எல்லா வுணவுகளும் நிறைய வுளவாதல். இதனான் வாழ்வார்க்கு வறுமையின்மை பெறப்பட்டது. அறவோர்: துறந்தோர், அந்தணர் முதலாயினார். "நற்றவஞ்செய்வார்க்கிடந் தவஞ்செய்வார்க்கு மஃதிடம்"* என்றார் பிறரும். இதனால் அழிவின்மை பெறப்பட்டது. கேடில்லாமை: வழங்கத் தொலையாமை. செல்வர்: கலத்தினுங் காலினும் அரும்பொருடரும் வணிகர். இதனால் அரசனுக்கும் வாழ்வார்க்கும் பொருள் வாய்த்தல் பெறப்பட்டது. (க)

எகூஉ. பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா
லாற்ற விளைவது நாடு.

(இ - ள்.) பெரும் பொருளால் பெட்டக்கது ஆகி - அளவிறந்த பொருளுடைமையாற் பிற தேயத்தாரானும் விரும்பத்தக்கதாய்; அருங் கேட்டால் ஆற்ற விளைவது நாடு - கேடின்மையோடு கூடி மிக விளைவதே நாடாவது.

அளவிறப்புப் பொருள்களது பன்மைமேலும் தனித்தனி அவற்றின் மிகுதிமேலும் நின்றது. கேடாவது மிக்க பெயல், பெயலின்மை, எலி, விட்டில், கிளி, அரசண்மை யென் றிவற்றான் வருவது. "மிக்கபெய லோடுபெய லின்மையெலி விட்டில்கிளி, யக்கணரசணமையோ டாறு." இவற்றை வடநூலார் ஈதிக ளென்ப. இவற்றுண் முன்னையவற்ற தின்மை அரச னறத்தானும், பின்னைய தின்மை அவன் மறத்தானும்வரும். இவ்வின்மைகளான் மிக விளைவதாயிற்று. (உ)

---

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம் - சஅ.

எ௩௩. பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றாங்கி யிறைவற்
கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு.

(இ - ள்.) பொறை ஒருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி - பிற நாடுகள் பொறுத்த பாரமெல்லாம் ஒருங்கே தன்கண் வருங்கால் அவற்றைத் தாங்கி; இறைவற்கு இறை ஒருங்கு நேர்வது நாடு - அதன்மேற் றன்னரசனுக்கு இறைப்பொருண் முழுதையும் உடம் பட்டுக் கொடுப்பதே நாடாவது.

பாரங்கள் மக்கட்டொகுதியும், ஆன் எருமை முதலிய விலங் குத் தொகுதியும். 'தாங்கு'தல் அவை தத்தந் தேயத்துப் பகை வந்திறுத்ததாக, அரசு கோல் கோடியதாக, உணவின்மையானுகத் தன்கண் வந்தால் அவ்வத் தேயங்களைப்போல இனிதிருப்பச் செய்தல். அச்செயலால் இறையைக் குறைபடுத்தாது தானே கொடுப்பதென்பார் 'இறையொருங்கு நேர்வ' தென்றார். (௩)

எ௩௪. உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு.

(இ - ள்.) உறு பசியும் - மிக்க பசியும்; ஓவாப் பிணியும் - நீங்காத நோயும்; செறு பகையும் சேராது - புறத்து நின்று வந்தழிவு செய்யும் பகையு மின்றி; இயல்வது நாடு - இனிது நடப்பதே நாட்டாவது.

'உறுபசி' உழவருடைமையானும் ஆற்றவிளைதலானும் சேரா தாயிற்று. 'ஓவாப்பிணி' தீக்காற்று மிக்க குளிர் வெப்பங்களும் நுகரப்படுமவற்றது தீமையு மின்மையிற் சேராதாயிற்று. 'செறு பகை' அரசனாற்றலும் நிலைப்படையும் அடவியும் அரணு முடைமை யிற் சேராதாயிற்று. (௪)

எ௩௫. பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங்
கொல்குறும்பு மில்லது நாடு.

(இ - ள்.) பல் குழுவும் - சங்கேதவயத்தான் மாறுபட்டுக் கூடும் பல கூட்டமும்; பாழ் செய்யும் உட்பகையும் - உடனுறையா நின்றே பாழாகச் செய்யு முட்பகையும்; வேந்து அலைக்கும் கொல் குறும்பும் இல்லது நாடு - அளவு வந்தால் வேந்தனை யலைக்கும் கொல்வினைக் குறும்பரு மில்லாததே நாடாவது.

சங்கேதம், சாதிபற்றியும் கடவுள் பற்றியும் பலர்க் குளதா மொருமை. 'உட்பகை': ஆறலைப்பார், கள்வார், குறளை கூறுவார் முதலிய மக்களும், பன்றி, புலி, கரடி முதலிய விலங்குகளும்.

'உட்பகை' 'குறும்' பென்பன ஆகுபெயர். இம்மூன்றும் அரச னாலும் வாழ்வாராலுங் கடியப்பட்டு நடப்பதே நாடென்பதாம். (ரு)

எ௱௬. கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா
நாடென்ப நாட்டிற் றலை.

(இ - ள்.) கேடு அறியா - பகைவராற் கெடுத லறியாததாய்; கெட்ட விடத்தும் வளம் குன்றா நாடு - அரிதிற் கெட்டதாயினும் அப்பொழுதுந் தன் வளங் குன்றாத நாட்டினை; நாட்டின் தலை என்ப - எல்லா நாட்டினுந் தலை யென்று சொல்லுவர் நூலோர்.

அறியாத குன்றாத வென்னும் பெயரெச்சங்களி னிறுதி நிலைகள் விகாரத்தாற் றொக்கன. 'கேடறியாமை' அரசனாற்ற லானுங் கடவுட் பூசை யறங்க ளென் றிவற்றது செயலானும் வரும். 'வளம்' ஆகரங்களிற் படுவனவும் வயலினுந் தண்டலை யினும் விளைவனவுமாம். 'குன்றா'மை அவை செய்யவேண்டா மல் இயல்பாகவே யுளவாயும் முன்னீட்டப்பட்டுங் குறைவறுதல். இவை யாறு பாட்டானும் நாட்ட திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (சு)

எ௱௭. இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு.

(இ - ள்.) இரு புனலும் - கீழ்நீர் மேனீ ரெனப்பட்ட தண்க ணீரும்; வாய்ந்த மலையும் - வாய்ப்புடைத்தாய மலையும்; வரு புனலும் - அதனினின்றும் வருவதாய நீரும்; வல் அரணும் - அழியாத நகரியும்; நாட்டிற்கு உறுப்பு - நாட்டிற் கவயவமாம்.

ஈண்டுப் 'புன' லென்றது துரவு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளுமாகிய ஆதாரங்களை; அவயவ மாதற்குரியன அவையே யாகலின். அவற்றான் வானம் வறப்பினும் வளனுடைமை பெறப் பட்டது. இடையதன்றி யொருபுடையதாகலும் தன் வளந் தருதலும் மாரிக்க ணுண்டநீர் கோடைக்க ணுமிழ்தலு முடைமை பற்றி, 'வாய்ந்த மலை' யென்றார். 'அரண்' ஆகுபெயர். இதனான் அதனவயவங் கூறப்பட்டது. (எ)

எ௱௮. பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேமம்
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து.

(இ - ள்.) பிணியின்மை செல்வம் விளைவு இன்பம் ஏமம் இவ் வைந்து - நோயின்மையுஞ் செல்வம் விளைதல் இன்பம் காவ லென் றிவை யுடைமையுமாகிய இவ் வைந்தினையும்; நாட்டிற்கு அணி என்ப - நாட்டிற் கழகென்று சொல்லுவர் நூலோர்.

‘பிணியின்மை’ நிலநலத்தான் வருவது. ‘செல்வம்’ மேற்சொல்லியன. ‘இன்பம்’ விழவும் வேள்வியுஞ் சான்றோரு முடைமையானும், நுகர்வன வுடைமையானும், நில நீர்களது நன்மையானும், வாழ்வார்க்கு உண்ணிகழ்வது. காவ லெனவே அரசன் காவலும், வாழ்வோர் காவலும், அரண் காவலு மடங்கின. பிற தேயங்களினுள்ளாரும் விழைந்து பின் அவை யுள்ளாமைக் கேதுவாய அதனழகு இதனாற் கூறப்பட்டது. (அ)

எஙகூ. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு.

(இ - ள்.) நாடா வளத்தன நாடு என்ப - தங்கண் வாழ்வார் தேடி வருந்தாமல் அவர்பாற் றானே யடையுஞ் செல்வத்தை யுடையவற்றை நூலோர் நாடென்று சொல்லுவர்; நாட வளம் தரும் நாடு நாடு அல்ல - ஆதலாற் றேடி வருந்தச் செல்வமடைவிக்கும் நாடுகள் நாடாகா.

நாடுதல் இருவழியும் வருத்தத்தின்மே னின்றது. “பொருள் செய்வார்க்கு மஃதிடம்”* என்றார் பிறரும். நூலோர் விதிபற்றி எதிர்மறைமுகத்தாற் குற்றங் கூறியவாறு. இவ்வாறன்றி ‘என்ப’ வென்பதனைப் பின்னுங் கூட்டி இரு பொருள்பட வுரைப்பின்,† அனுவாதமாம். (கூ)

எசo. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு.

(இ - ள்.) வேந்து அமைவு இல்லாத நாடு - வேந்தனோடு மேவுத லில்லாத நாடு; ஆங்கு அமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயம் இன்றே - மேற்சொல்லிய குணங்களெல்லாவற்றினும் நிறைந்திருந்தாயினும் அவற்றாற் பயனுடைத்தன்று.

‘வேந்தமை’ வெனவே, குடிகள் அவன்மாட் டன்புடையராதலும் அவன்றான் இவர்மாட் டருளுடையனாதலும் அடங்கின. அவை யில்வழி வாழ்வோ ரின்மையின், அவற்றாற் பயனின்றாயிற்று. இவை இரண்டு பாட்டானும் அதன் குற்றங் கூறப்பட்டது.

அதி. எரு—அரண்

[இனி, அந்நாட்டிற் குறுப்பாயடங்குமாயினும் பகைவராற் றொலைவு வந்துழி அதுதனக்கும் அரசன் றனக்கும் ஏமமாதற் சிறப்புப்

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம் - சஅ. † மணக்குடவர்.

பற்றிப் பிறிதோ ரங்கமாக வோதப்பட்ட அரண் இவ்வதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.]

எசக. ஆற்று பவர்க்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள்.

(இ - ள்.) ஆற்றுபவர்க்கும் அரண் பொருள் - மூவகையாற்றலு முடையராய்ப் பிறர்மேற் செல்வார்க்கும் அரண் சிறந்தது; அஞ்சித் தற் போற்றுபவர்க்கும் (அரண்) பொருள் - அவையின்றித் தம்மேல் வருவார்க் கஞ்சித் தன்னையே யடைவார்க்கும் அரண் சிறந்தது.

பிறர்மேற் செல்லுங்கால் உரிமை பொருண் முதலியவற்றைப் பிறனொருவன் வெளவாமல் வைத்துச் செல்லவேண்டு மாகலானும், அப் பெருமை தொலைந் திறுதிவந்துழிக் கடனடுவ ணுடைகலத்தார் போன்று ஏமங்காணு திறவ ராகலானும் ஆற்றுபவர்க்கும் போற்றுபவர்க்கும் 'அரண், பொரு' ளாயிற்று. ஆற்றலுடையராயினும் அர ணில்வழி அழியும் பாலராகலின், அவரை முற்கூறினார். இதனால் அரணினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

எசஉ மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்
காடு முடைய தரண்.

(இ - ள்.) மணி நீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழற் காடும் உடையது அரண் - மணிபோலு நிறத்தினையுடைய நீரும் வெள்ளிடை நிலமும் மலையுங் குளிர்ந்த நிழலையுடைய காடு முடையதே அரணாவது.

எஞ்ஞான்றும் வற்றாத நீரென்பார் 'மணிநீ' ரென்றும், நீரு நிழலுமில்லா மருநிலமென்பார் 'மண்' ணென்றும், செறிந்த காடென்பார் 'அணிநிழற்கா' டென்றுங் கூறினார். மதிற்புறத்து மருநிலம் பகைவர் அரண் பற்றாமைப்பொருட்டு. நீரரண், நிலவரண், மலையரண், காட்டரணென இயற்கையுஞ் செயற்கையு மாய இந்நான்கரணுஞ் சூழப்படுவது 'அர' ணென்பதாம். (உ)

எசங உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல்.

(இ - ள்.) உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை இந்நான்கின் அமைவு - உயர்ச்சியும் அகலமுந் திண்மையும் அருமையு மென்று சொல்லப்பட்ட இந்நான்கின் மிகுதியையுடைய மதிலை; அரண் என்று உரைக்கும் நூல் - அரணென்று சொல்லுவர் நூலோர்.

'அமைவு', 'நூ' லென்பன ஆகுபெயர். 'உயர்வு' எண்ணியெய்தாதது. 'அகலம்': புறத்தோர்க்கு அகழ லாகா அடி யகலமும், அகத்தோர்க்கு நின்று வினைசெய்யலாந் தலை யகலமும். 'திண்மை': கல்லிட்டிகைகளாற் செய்தலிற் குத்தப்படாமை. 'அருமை': பொறிகளான் அணுகற் கருமை. பொறிகளாவன: "வளைவிற் பொறியு மயிற்செறி நிலையுங்—கருவிர லூகமுங், கல்லுமிழ் கவணும்—பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியுங்—காய்பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையுந்—தூண்டிலுந் தொடக்கு மாண்டலை யடுப்பும்— கவையுங் கழுவும் புதையும் புழையுந்—ஐயவித் துலாமுங் கைபெய ரூசியுஞ்—சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு—மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணையமுங்—கோலும் குந்தமும் வேலும் சூலமும்"* என் றிவை முதலாயின. (௬)

எசச. சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
ஊக்க மழிப்ப தரண்.

(இ - ள்.) சிறுகாப்பிற் பேர் இடத்தது ஆகி - காக்கவேண்டுமிடஞ் சிறிதாய், அகன்ற விடத்தை யுடைத்தாய்; உறு பகை ஊக்கம் அழிப்பது அரண் - தன்னை வந்து முற்றிய பகைவரது மனவெழுச்சியைக் கெடுப்பதே அரணாவது.

வாயிலும் வழியு மொழிந்த விடங்கள் மலை, காடு, நீர்நிலையென் றிவற்றுள் ஏற்பனவுடைத்தாதல்பற்றிச் 'சிறுகாப்பி' னென்றும், அகத்தோர் நலிவின்றி யிருத்தல்பற்றிப் 'பேரிடத்ததாகி' என்றும், தம் வலி நோக்கி இது பொழுதே யழித்துமென்று வரும் பகைவர் வந்து கண்டால் அவ்வூக்கமொழிதல் பற்றி 'ஊக்க மழிப்ப' தென்றுங் கூறினர். (௪)

எசரு. கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார்
நிலைக்கெளிதா நீர தரண்.

(இ - ள்.) கொளற்கு அரிதாய்-புறத்தாராற் கோடற்கரிதாய்; கொண்ட கூழ்த்தாகி - உட்கொண்ட பலவகை யுணவிற்றாய்; அகத்தார் நிலைக்கு எளிதாம் நீரது அரண்-அகத்தாரது போர் நிலைக் கெளிதாய நீர்மையையுடையதே அரணாவது.

கோடற்கருமை: இளை கிடங்குகளானும் பொறிகளானும் இடங்கொள்ளுவதற் கருமை. உணவு தலைமைபற்றிக் கூறினமையின், மற்றுள்ள நுகரப்படுவனவு மடங்கின. 'நிலைக்கெளிதா நீர்' மையாவது

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, வரி-உ0எ, உகசு.

அகத்தோர் விட்ட வாயுத முதலிய புறத்தார்மே வெளிதிற் சேறலும், அவர் விட்டன அகத்தார்மேற் செல்லாமையும், பதணப் பரப்பும் முதலாயின. (ரு)

எசகூ. எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு
நல்லா ளுடைய தரண்.

(இ - ள்.) எல்லாப் பொருளும் உடைத்தாய் - அகத்தோர்க்கு வேண்டும் பொருள்க ளெல்லாவற்றையும் உள்ளே யுடைத்தாய்; இடத்து உதவும் நல்லாள் உடையது அரண்-புறத்தோரால் அழிவெய்து மெல்லைக்கண் அஃதெய்தாவகை யுதவிக் காக்கும் நல்ல வீரரையு முடையதே அரணாவது.

அரசன்மாட் டன்பும் மானமும் மறமும் சோர்வின்மையும் முதலிய நற்குணங்க ளுடைமைபற்றி 'நல்லா' ரென்றார். (சு)

எசஎ. முற்றியு முற்றா தெறிந்து மறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரிய தரண்.

(இ - ள்.) முற்றியும் - புகலொடு போக் கொழியும் வகை நெருங்கிச் சூழ்ந்தும்; முற்றாது எறிந்தும் - அங்ஙனஞ் சூழாது நெகிழ்ந்த விடனோக்கி ஒருமுகமாகப் பொருதும்; அறைப்படுத்தும் - அகத்தோரை அவர் தெளிந்தோரை விட்டுக் கீழறுத்துத் திறப்பித்தும்; பற்றற்கு அரியது அரண்-புறத்தோராற் கொள்ளுதற் கரியதே அரணாவது.

இம்மூன் றுபாயத்துள்ளும் முதலாவது 'எல்லாப் பொருளு முடைமை' யானும், ஏனைய 'நல்லாளுடை' மையானும் வாயாவாயின.

எசஅ. முற்றாற்றி முற்றி யவரையும் பற்றாற்றிப்
பற்றியார் வெல்வ தரண்.

(இ - ள்.) முற்று ஆற்றி முற்றியவரையும் - தானைப் பெருமையாற் சூழ்தல் வல்லராய் வந்து சூழ்ந்த புறத்தோரையும்; பற்றியார் பற்று ஆற்றி வெல்வது அரண்-தன்னைப்பற்றிய வகத்தோர் தாம் பற்றிய விடம் விடாதே நின்று பொருது வெல்வதே அரணாவது.

உம்மை சிறப்பும்மை. பற்றின்கண்ணே யாற்றி யென விரியும். 'பற்று' ஆகுபெயர். 'வெல்வ' தென உடையார் தொழில் அரண்மே னின்றது. பெரும்படையானைச் சிறுபடையான் பொறுத்து நிற்குந் துணையேயன்றி வெல்லு மியல்பின தென்பதாம். இதற்குப் பிறி

துரைப்பாரு முளர். இவை யேழுபாட்டானும் அதன திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௮)

எ௪௯. முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்ட தரண்.

(இ - ள்.) முனை முகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து வீறு எய்தி - போர் தொடங்கின வளவிலே பகைவர் கெடும் வண்ணம் அகத்தோர் செய்யும் வினை வேறுபாடுகளான் வீறுபெற்று; மாண்டது அரண் - மற்றும் வேண்டு மாட்சியை யுடையதே அரணாவது.

தொடக்கத்திற் கெட்டார் பின்னுங் கூடிப் பொருதல் கூடாமை யின், 'முனைமுகத்துச் சாய' வென்றார். வினை வேறுபாடுகளாவன: பகைவர் தொடங்கிய போரினை யறிந்து எய்தல், எறிதல், குத்துதல், வெட்டுத லென் றிவை முதலாய வினைகளுள் அதனைச் சாய்ப்பன செய்தல். மற்றும் வேண்டு மாட்சியென்றது புறத்தோ ரறியாமற் புகுதல் போதல் செய்தற்குக் கண்ட சுருங்கைவழி முதலாயின வுடைமை. (௯)

எ௫௰. எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்ல தரண்.

(இ - ள்.) அரண்-அரண்; எனை மாட்சித்து ஆகியக்கண்ணும்-மேற்சொல்லப்பட்ட மாட்சியெல்லா முடைத்தாய விடத்தும்; வினை மாட்சி இல்லார்கண் இல்லது - வினைசெய்தற்கண் மாட்சி யில்லா தார்மாட்டு அவை யிலதாம்.

வாளாவிருத்தலும் அளவறியாது செய்தலும் ஏலாதது செய்தலு மெல்லாம் அடங்க வினைமாட்சி யில்லாரென்றும், ஏற்ற வினையை யளவறிந்து செய்து காவாக்கால் அம் மாட்சிகளாற் பயனின்றி யழியு மென்பார் அவையுடைத் தன்றென்றுங் கூறினார். இவை யிரண்டு பாட்டானுங் காப்பாரையின்றி யமையா தென்பது கூறப்பட்டது.

அ௫. எ௬—பொருள்செயல்வகை

[இனிப் பெரும்பான்மையும் நாட்டானும் அரணானும் ஆக்கவுங் காக்கவும் படுவதாய பொருளைச் செய்தலின் திறம் இவ்வதி காரத்தாற் கூறுகின்றார்.]

* 'இல்லை யரண்' என்பது மணக்குடவர்.

எருக. *பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்ல தில்லை பொருள்.

(இ - ள்.) பொருள் அல்லவ்ரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொரு ளல்லது - ஒரு பொருளாக மதிக்கப்படாதாரையும் படுவா ராகச் செய்யவல்ல பொருளை யொழிய; பொருள் இல்லை - ஒருவனுக் குப் பொருளாவதில்லை.

மதிக்கப்படாதரர்: அறிவிலாதார், இழிகுலத்தார். இழிவு சிறப் பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. மதிக்கப்படுவாராகச் செய்தல், அறி வுடையாரும் உயர்குலத்தாரும் அவர்பாற் சென்று நிற்கப் பண்ணுதல். அதனால் ஈட்டப்படுவது அதுவே, பிறிதில்லை யென்பதாம். (க)

எருஉ. இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு.

(இ - ள்.) இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர்-எல்லா நன்மையு முடையராயினும் பொருளில்லாரை யாவரு மிகழ்வர்; செல்வரை எல் லாரும் சிறப்புச் செய்வர் - எல்லாத் தீமையுமுடையராயினும் அஃ துடையாரை யாவரு முயரச் செய்வர்.

உயரச்செய்தல்: தாங் தாழ்ந்துநிற்றல். இகழ்தற்கண்ணுந் தாழ் தற்கண்ணும் பகைவர், நட்டார், நொதுமல ரென்னும் மூவகையாரு மொத்தலின், யாவரு மென்றார். பின்னுங் கூறியது அதனை வலி யுறுத்தற்பொருட்டு. (உ)

எருந. பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கு
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று.

(இ - ள்.) பொருள் என்னும் பொய்யா விளக்கம் - பொரு ளென்று எல்லாரானுஞ் சிறப்பிக்கப்படும் நந்தா விளக்கு; எண்ணிய தேயத்துச் சென்று இருள் அறுக்கும் - தன்னைச் செய்தவர்க்கு அவர் நினைத்த தேயத்துச் சென்று பகை யென்னு மிருளைக் கெடுக்கும்.

எல்லார்க்கும் எஞ்ஞான்றும் இன்றியமையாததாய் வருதல் பற் றிப் 'பொய்யா விளக்க' மென்றும், ஏனை விளக்கோடு இதனிடை வேற்றுமை தோன்ற 'எண்ணிய தேயத்துச் சென்' றென்றுங் கூறி னார். ஏகதேச வுருவகம். இவை மூன்று பாட்டானும் பொருளது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

எருச. அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள்.

* நல்வழி-ஙச.

(இ - ள்.) திறன் அறிந்து தீது இன்றி வந்த பொருள் - செய்யுந் திறத்தினை யறிந்து அரசன் கொடுங்கோன்மை யிலனாக உளதாய பொருள்; அறன் ஈனும் இன்பமும் ஈனும் - அவனுக்கு அறத்தையுங் கொடுக்கும், இன்பத்தையுங் கொடுக்கும்.

செய்யுந் திறம்: தான் பொருள் செய்தற் குரிய நெறி. இலனாக வென்பது இன்றி யெனத் திரிந்துநின்றது. செங்கோலனென்று புகழப்படுதலானும் கடவுட்பூசை தானங்களாற் பயனெய்தலானும் 'அறனீனு' மென்றும், நெடுங்கால நின்று துய்க்கப்படுதலான் 'இன்பமு மீனு' மென்றுங் கூறினார். அத்திறத்தா னீட்டுக வென்பதாம்.

எருரு. அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
　　புல்லார் புரள விடல்.

(இ - ள்.) அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருள் ஆக்கம் - தாங் குடிகண்மாட்டுச் செய்யு மருளோடும் அவர் தம்மாட்டுச் செய்யு மன்போடுங் கூடி வாராத பொருளீட்டத்தை; புல்லார் புரள விடல் - அரசர் பொருந்தாது கழியவிடுக.

அவற்றோடு கூடி வருதலாவது* ஆறிலொன்றாய் வருதல். அவ்வாறு வாராத பொருளீட்டம் 'பசுமட் கலத்துணீர்'† போலச் செய்தானையுங்கொண் டிறத்தலின், அதனைப் 'புல்லா' ரென்றொழியாது 'புரளவிட' லென்றுங் கூறினார்.　(ரு)

எருசு. உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னொன்னார்த்
　　தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.

(இ - ள்.) உறு பொருளும்-உடையாரின்மையிற் றானே வந்துற்ற பொருளும்; உல்கு பொருளும் - சுங்கமாகிய பொருளும்; தன் ஒன்னார்த் தெறு பொருளும்-தன் பகைவரைத் திறையாகக் கொள்ளும் பொருளும்; வேந்தன் பொருள்-அரசனுக் குரிய பொருள்கள்.

'உறு பொருள்' வைத்தா ரிறந்துபோக நெடுங்காலம் நிலத்தின் கட் கிடந்து பின் கண்டெடுத்ததூஉம், தாயத்தார் பெறாததூஉமாம். சுங்கம் கலத்தினுங் காலினும் வரும் பண்டங்கட்கிறையாயது. 'தெறு பொருள்' தெறுதலான் வரும் பொருளென விரியும். ஆறிலொன்றொழியவும் உரியன கூறியவாறு. இவை மூன்று பாட்டானும் அஃதீட்டுநெறி கூறப்பட்டது.　(சு)

---

*௩௯ - ஆம் குறள் உரை.　　†குறள் - ௬௬௦.

எருஎ. அருளென்னு மன்பின் குழவி பொருளென்னுஞ்
செல்வச் செவிலியா லுண்டு.

(இ - ள்.) அன்பு ஈன் அருள் என்னும் குழவி - அன்பினு லீனப்பட்ட அருளென்னுங் குழவி; பொருள் என்னும் செல்வச் செவிலியால் உண்டு - பொருளென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுஞ் செல்வத்தையுடைய செவிலியான் வளரும்.

தொடர்பு பற்ருதே வருத்த முற்ருர்மேற் செல்வதாய அருள் தொடர்புபற்றிச் செல்லு மன்பு முதிர்ந்தவழி உளதாவ தாகலின் அதனை 'அன்பின் குழவி' யென்றும், அது வறியாற்மேற் செல்வது அவ்வறுமை களைய வல்லார்க் காதலிற் பொருளை அதற்குச் 'செவிலி' யென்றும், அஃது உலகிற் செவிலியர் போலாது, தானே யெல்லாப் பொருளு முதவி வளர்த்தலிற் 'செல்வச் செவிலி' யென்றுங் கூறினர்.

எருஅ. குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்ருற் றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை.

(இ - ள்.) தன் கைத்து உண்டாக ஒன்று செய்வான் வினை - தன் கையதாகிய பொருளுண்டாக ஒரு வினையை யெடுத்துக்கொண் டான் அதனைச் செய்தல்; குன்று ஏறி யானைப்போர் கண்டற்று - ஒருவன் மலைமேலேறிநின்று யானைப்போரைக் கண்டாலொக்கும்.

'ஒன்'றென்பது வினையாதல் 'செய்வா' னென்றதனுற் பெற்றும். குன்றேறியான் அச்சமும் வருத்தமு மின்றி நிலத்திடை யானையும் யானையும் பொருபோரைத் தா னினிதிருந்து காணுமது போலக், கைத்துண்டாக வினையை மேற்கொண்டானும் அச்சமும் வருத்தமு மின்றி வல்லாரை யேவித் தா னினிதிருந்து முடிக்கு மென்பதாம். (அ)

எருகூ. *செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு
மெஃகதனிற் கூரிய தில்.

(இ - ள்.) பொருளைச் செய்க - தமக்கொன் றுண்டாகக் கருது வார் பொருளை யுண்டாக்குக; செறுநர் செருக்கு அறுக்கும் எஃகு - தம்பகைவர் தருக்கினை யறுக்கும் படைக்கலம் அதுவாம்; அதனிற் கூரியது இல் - அதற் கதுபோலக் கூரிய படைக்கலம் பிறிதில்லை.

*சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையா ரிலம்பகம் - ௫.

அதுவாம், அதற்கென்பன அவாய்நிலையான் வந்தன. 'பொருளைச் செய்யவே பெரும்படையும் நட்புமுடைய ராவர்; ஆகவே, பகைவர் தருக்கொழிந்து தாமே யடங்குவ ரென்பார் 'செறுநர் செருக்கறுக்கு மெஃகெ' கென்றும், ஏனை யெஃகுகள் அதுபோல அருவப் பொருளை யறுக்கமாட்டாமையின் 'அதனிற் கூரிய தில்' லென்றுங் கூறினர். (க)

எசுo. ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு
ளேனை யிரண்டு மொருங்கு.

(இ - ள்.) ஒண் பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு - செறியான் வரும் பொருளை இறப்ப மிகப் படைத்தார்க்கு; ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு எண் பொருள் - மற்றை யறனு மின்பமும் ஒருங்கே யெளிய பொருள்களாம்.

'காழ்'த்தல்—முதிர்தல். பயன் கொடுத்தல்லது போகாமையின் 'ஒண்பொரு' ளென்றும், ஏனை யிரண்டும் அதன் விளைவாகலிற் றாமே யொரு காலத்திலே யுளவா மென்பார் 'எண்பொரு' ளென்றுங் கூறினார். இவை நான்கு பாட்டானும் அதனான்வரும் பயன் கூறப்பட்டது. (கo)

அதி. எஎ—படைமாட்சி

[இனி, அப்பொருளினா னாவதாய் வெல்வதாய படை இரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கட் படைமாட்சி கூறுகின்றார். அஃதாவது படையினது நன்மை.]

எசுக. உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
செல்வம் வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை.

(இ - ள்.) உறுப்பு அமைந்து ஊறு அஞ்சா வெல் படை - யானை முதலிய நான்குறுப்பானும் நிறைந்து போரின்க ணூறுபடுதற் கஞ்சாது நின்று பகையை வெல்வதாய படை; வேந்தன் வெறுக்கையுள் எல்லாம் தலை - அரசன் செல்வங்க ளெல்லாவற்றுள்ளுந் தலையாய செல்வம்.

ஈண்டுப் 'படை' யென்றது அந்நான்கன் றொகுதியை. ஊறஞ்சியவழி வேறல் கூடாமையின் 'ஊறஞ்சா' வென்றும், ஒழிந்த வஞ்
வெல்லுதல்

உம் உயர்வு சிறப்பும்மை.

கங்கட்கும் அரசன் றனக்குங் காவலாகலின் 'வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை' யென்றுங் கூறினர். (௧)

மூலப் படையின் சிறப்பு.

எசுஉ. உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத்
தொல்படைக் கல்லா லரிது.

தொல்படையா சிறப்பு (இ - ள்.) தொலை விடத்து உலை விடத்து ஊறு அஞ்சா வன்கண் - தான் சிறியதாய வழியும் அரசற்குப் போரின்க ணுலைவு வந்தால் தன்மே லுறுவதற் கஞ்சாது நின்று தாங்கும் வன்கண்மை; தொல் படைக் கல்லால் அரிது - அவன் முன்னோரைத் தொடங்கி வரும் படைக்கல்லது உளதாகாது.

இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. 'மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, பகைப் படை யென்னும் அறுவகைப் படையுள்ளுஞ் சிறப்புடையது மூலப் படை யாகலான், அதனை அரசன் "வெல்பொறியு நாடும் விழுப் பொருளுந் தண்ணடையுங்—கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளிக்க"* என்பது குறிப்பெச்சம். இப்படையை வடநூலார் மௌல மென்ப.

வீரன் சிறப்பு

எசுங. ஒலித்தக்கா லென்னு முவரி யெலிப்பகை நாக முயிர்ப்பக் கெடும்.

(இ - ள்.) எலிப் பகை உவரி ஒலித்தக்கால் என்னும்-எலியாய பகை திரண்டு கடல்போல வொலித்தால் நாகத்திற்கு என்ன ஏதம் வரும்; நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும் - அந் நாக முயிர்த்த துணையானே அது தானே கெடும்.

உவமைச்சொற் றொக்கு நின்றது. இஃதொழி லுவமத்தாற் றிரட்சி பெற்றும். வீரல்லாதார் பலர் திரண்டார்த்தால் அதற்கு வீர னஞ்சான்; அவன் கிளர்ந்த துணையானே அவர்தாங் கெடுவ ரென்பது தோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழித லென்னு மலங்காரம். வீரரல்லாதார் பலரினும் வீரனொருவனை யாடல் நன் றென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் முறையே அரசனுக்குப் படை ஏனை யங்கங்களுட் சிறந்ததென்பதூஉம், அது தன்னுள்ளும் மூலப்படை சிறந்ததென்பதூஉம், அதுதன்னுள்ளும் வீரன் சிறந்தா னென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (ங)

எசுச. அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை.

---

* புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பை - உ.

(இ - ள்.) அழிவு இன்று-போரின்கட் கெடுதலின்றி; அறை போகாதாகி - பகைவராற் கீழறுக்கப்படாததாய்; வழிவந்த வன்க ணதுவே படை - தொன்றுதொட்டு வந்த தறுகண்மையை யுடையதே அரசனுக்குப் படையாவது.

'அழிவின்மை'யான் மறமானங்க ளுடைமையும், 'அறை போகா'மையான் அரசன்மாட் டன்புடைமையும் பெறப்பட்டன. 'வழிவந்த வன்கண்'மை, "கன்னின்றா னெந்தை கணவன் களப் பட்டான், முன்னின்று மொய்யவிந்தா ரென்னையர் - பின்னின்று, கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி, யெய்போற் கிடந்தா னென் னேறு."* என்பதனு னறிக. குற்றியலுகரத்தின் முன்னர் உடம்படுமெய் விகாரத்தான் வந்தது. இது வருகின்ற பாட்டுள்ளு மொக்கும். (௪)

௭௬௫. கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கு
மாற்ற லதுவே படை.

(இ - ள்.) கூற்று உடன்று மேல்வரினும் - கூற்றுவன் றானே வெகுண்டு மேல்வந்தாலும்; கூடி எதிர் நிற்கும் ஆற்றலதுவே படை - நெஞ்சொத்து எதிர்நின்று தாங்கு மாற்றலை யுடையதே படையாவது.

மருந்தில் கூற்றாகலின்† உம்மை சிறப்பும்மை. மிகப்பலர் நெஞ் சொத்தற்குக் காரணம் அரசன்மே லன்பு. 'ஆற்றல்'—மனவலி. (௫)

௭௬௬. மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற
மெனநான்கே யேமம் படைக்கு.

(இ - ள்.) மறம் மானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம் என நான்கே - தறுகண்மையும் மானமும் முன் வீரராயினார் சென்ற நன் னெறிக்கட் சேறலும் அரசனாற் றேறப்படுதலு மென இந்நான்கு குணமுமே; படைக்கு ஏமம் - படைக்கு அரணாவது.

இவற்றான் முறையே பகைவரைக் கடிதிற் கொன்று நிற்றலும், அரசனுக்குத் தாழ்வு வாராமற் காத்தலும், "அழியுநர் புறக்கொடை யயில்வா ளோச்சா"‡ மை முதலியவும், அறைபோகாமையுமாகிய செய்கைகள் பெறப்பட்டன. இச் செய்கையார்க்குப் பகைவர் நணு காராகலின், வேறரண் வேண்டா வென்பதாம். (௬)

* புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வாகை-உ௨.

† புறநானூறு-௩.

‡ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சி-உ०.

எ௬எ. தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து.

(இ - ள்.) தலைவந்த போர் தாங்கும் தன்மை அறிந்து - மாற்றாரால் வகுக்கப்பட்டுத் தன்மேல் வந்த படையின் போரை விலக்கும் வகுப்பறிந்து வகுத்துக்கொண்டு; தார் தாங்கிச் செல்வது தானை - அவர் தூசியைத் தன்மேல் வாராமற் றடுத்துத் தான் அதன்மேற் செல்வதே படையாவது.

படை வகுப்பாவது வியூகம்; அஃது எழுவகை யுறுப்பிற்றாய், வகையா னான்காய், விரியான முப்பதாம். உறுப்பேழாவன: உர முதற் கோடி யீறாயின. வகை நான்காவன: தண்டம், மண்டலம், அசங்கதம், போக மென விவை. விரி முப்பதாவன: தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும், அசங்கதவிரி யாறும், போக விரி யைந்துமென விவை. இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கணமும் ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்; அவையெல்லாம் வடநூல்களுட் கண்டு கொள்க. இவை நான்கு பாட்டானும் படையின திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (எ)

எ௬அ. அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானை
படைத்தகையாற் பாடு பெறும்.

(இ - ள்.) தானை - தானை; அடற்றகையும் ஆற்றலும் இல் எனினும் - பகைமேற் றான் சென்றடுந் தறுகண்மையும் அது தன் மேல் வந்தாற் பொறுக்குமாற்றலும் இல்லையாயினும்; படைத்தகையால் பாடு பெறும் - தன் றோற்றப் பொலிவானே பெருமை யெய்தும்.

'இல்லெனினு'மெனவே, அவற்ற தின்றியமையாமை பெறப் பட்டது. 'படைத்தகை' யென்றது ஒருபெயர் மாத்திரமாய் நின்றது. தோற்றப்பொலிவாவது: அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர் யானை குதிரைக ளுடனும், பதாகை கொடி குடை பூல்லியம் காகள முதலியவற் றுடனும் அணிந்து தோன்று மழகு. 'பாடு': கண்ட வளவிலே பகைவரஞ்சும் பெருமை. (அ)

எ௬௯. சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு
மில்லாயின் வெல்லும் படை.

(இ - ள்.) சிறுமையும் செல்லாத் துனியும் வறுமையும் இல்லாயின் - தான் றேய்ந்து சிறிதாகலும் மனத்தினின்று நீங்காத

வெறுப்பும் நல்குரவும் தனக்கில்லையாயின்; படை வெல்லும் - படை பகையை வெல்லும்.

விட்டுப்போதலும், நின்றது நல்கூர்தலும் அரசன் பொருள் கொடாமையான் வருவன. 'செல்லாத் துனி'யாவது: மகளிரை வெளவல், இளிவரவாயின செய்தன் முதலியவற்றான் வருவது. இவை யுள்வழி அவன்மாட் டன்பின்றி உற்றுப் பொராமையின், 'இல்லாயின் வெல்லு' மென்றார். (கூ)

எஎ௦. நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானை
தலைமக்க ளில்வழி யில்.

(இ - ள்.) நிலைமக்கள் சால உடைத்து எனினும் - போரின்கணிலையுடைய வீரரை மிகவுடைத்தேயாயினும்; தலைமக்கள் இல் வழித் தானை இல் - தனக்குத் தலைவராகிய வீர ரில்லாதவழித் தானை நில்லாது.

படைத்தலைவர் நிலையுடையரன்றிப் போவாராயிற் காண்போரில் லெனப் பொராது தானும் போ மென்பார், 'தலைமக்க ளில்வழி யில்' லென்றார். இவை மூன்று பாட்டானும் முறையே படைத்தகை யின்மையானும், அரசன் கொடைத் தாழ்வுகளானும், தலைவரின்மை யானும், தாழ்வு கூறப்பட்டது. (க௦)

அதி. எஅ—படைச்செருக்கு

[அஃதாவது, அப் படையது மறமிகுதி. அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.]

எஎக. என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர் பலரென்னை
முன்னின்று கன்னின் றவர்.

(இ - ள்.) தெவ்விர் என் ஐ முன் நின்று கல் நின்றவர் பலர் - பகைவீர்! இன்றினாங் கென் றலைவனெதிர் போரேற்று நின்று அவன் வேல்வாய் வீழ்ந்து பின் கல்லின்கண்ணே நின்ற வீரர் பலர்; என் ஐ முன் நில்லன்மின் - நீவிர் அதன்கணின்றி நும்முடற்க ணிற்றல்வேண்டின், என், றலைவனெதிர் போரேற்று நிற்றலை யொழிமின்.

'என்னை' யெனத் தன்னொடு தொடர்புபடுத்துக் கூறினமை யின், அவன் வேல்வாய் வீழ்தல்பெற்றாம். கல்: நடுகல்.*

* தொல். பொருள். புறம்-டு.

பகைவர். அவனுடைய வீரத்தையும் கூறுதல்.

"நம்பன் சிலைவாய் நடக்குக்கணை மிச்சி லல்லா, லம்பொன் முடிப்பூ ணரசும் மிலை"* எனப் பதுமுகன் கூறினாற்போல, ஒரு வீரன் தன் மறம் அரசன்மேல் வைத்துக் கூறியவாறு. இப்பாட்டு நெடுமொழி வஞ்சி.† (க)

எஎஉ. கான முயலெய்த வம்பினில் யானை
பிழைத்தவே லேந்த லினிது.

(இ - ள்.) கான முயல் எய்த அம்பினில் - கானகத்தின்கணோடும் முயலைப் பிழையாம லெய்த அம்பை யேந்தலினும்; யானை பிழைத்த வேல் ஏந்தல் இனிது - வெள்ளிடை நின்ற யானையை யெறிந்து பிழைத்த வேலை யேந்துதல் நன்று. வைமநிரனம்

'கானமுய' லென்றதனால் வெள்ளிடை நின்ற வென்பதும், 'பிழைத்த' வென்றதனாற் பிழையாம லென்பதும், முயற்குத் தக 'எய்த' வென்றதனான் யானைக்குத் தக எறிதலும் வருவிக்கப்பட்டன. இது மாற்றரசன் படையொடு பொருதானோர் வீரன், அது புறங் கொடுத்ததாக நாணிப் பின் னவன்றன்மேற் செல்லலுற்றானது கூற்று. (உ)

அங்கலை

எஎஙு. பேராண்மை யென்ப தறுகணொன் றுற்றக்கா
லூராண்மை மற்றத னெஃகு. கூர்மை.

(இ - ள்.) தறுகண் பேராண்மை என்ப - பகைவர்மேற் கண்ணோடாது செய்யும் மறத்தை நூலோர் மிக்க வாண்டன்மை யென்று சொல்லுவர்; ஒன்று உற்றக்கால் ஊராண்மை அதன் எஃகு (என்ப)- அவர்க்கு ஒரு தாழ்வு வந்ததாயிற் கண்ணோடி அது தீர்த்துக்கோடற் பொருட்டு ஊராண்மை செய்தலை நூலோர் அதற்குக் கூர்மையென்று சொல்லுவர்.

'என்ப' வென்பது பின்னு மியைந்தது. 'ஊராண்மை' உபகாரியாந் தன்மை; அஃதாவது, இலங்கையர் வேந்தன் போரிடைத் தன்றானை முழுதும்படத் தமியனா யகப்பட்டானது நிலைமை நோக்கி, அயோத்திய ரிறை மேற்செல்லாது "இன்றுபோய் நாளை நின் றானையோடு வா"வென விட்டாற் போல்வது. இவை யிரண்டு பாட்டுந் தழிஞ்சி.‡ தோற்று ஓடுபவனைத் துன் புறுத்தாத (ங)

எஎச. கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன் அவும்அன்ன
மெய்வேல் பறியா நகும்.

---

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையா ரிலம்பகம்-ஙகஎ.

† புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சி-கஉ.

‡ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சி-ங.

(இ-ள்.) கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன் - தன் கைப் படையாய வேலைத் தன்மேல் வந்த களிற்றோடு போக்கி, வருகின்ற களிற்றுக்கு வேண்டித் திரிவான்; மெய் வேல் பறியா நகும் - தன் மார்பின்கண் நின்ற வேலைக் கண்டு பறித்து மகிழும்.

களிற்றோடு போக்கல்: களிற்றின துயிரைக் கொடுபோமாறு விடுதல். மகிழ்ச்சி, தேடிய தெய்தலான். இதனுட் களிற்றையல்ல தெறியாதென்பதூஉம், சினமிகுதியான் வேலிடை போந்த தறிந்திலனென்பதூஉம், பின்னும் போர்மேல் விருப்பின னென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. நூழிலாட்டு.* (௪)

௭௭௫. விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி
னோட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு

(இ-ள்,) விழித்த கண்-பகைவரை வெகுண்டு நோக்கிய கண்; வேல்கொண்டு எறிய அழித்து இமைப்பின் - அவர் வேலைக் கொண் டெறிய அஃதாற்றாது அந்நோக்கை யழித்து இமைக்குமாயின்; வன்கணவர்க்கு ஓட்டு அன்றோ - அது வீரர்க்குப் புறங்கொடுத்த லாம்.

அவ் வெகுளிநோக்க மீட்டலும் போரின்கண் மீட்சியெனக் கருதி அதுவுஞ் செய்யா ரென்பதாம். (௫)

௭௭௬. விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்குந்தன் னாளை யெடுத்து.

(இ-ள்) தன் நாளை எடுத்து - தனக்குச் சென்ற நாள்களை யெடுத்தெண்ணி; விழுப்புண் படாத நாளெல்லாம் வழுக்கினுள் வைக்கும் - அவற்றுள் விழுப்புண் படாத நாள்களை யெல்லாம் பயன்படாது கழிந்த நாளுள்ளே வைக்கும் வீரன்.

'விழுப்புண்' - முகத்தினும் மார்பினும் பட்ட புண். போர் பெற்றிருக்கவும் அது பெறாத நாள்களோடுங் கூட்டு மென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் ஊறஞ்சாமை கூறப்பட்டது. (௬)

௭௭௭. சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து.

(இ-ள்.) சுழலும் இசை வேண்டி வேண்டா உயிரார் - துறக்கத்துத் தம்மொடு செல்லாது வையத்தைச் சூழ்ந்து நிற்கும்

* புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, தும்பை-௧௬.

புகழை வேண்டி உயிர் வாழ்தலை வேண்டாத வீரர்; கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து - கழல் கட்டுதல் அலங்கார நீர்மையை யுடைத்து.

வையத்தைச் சூழுமெனவே, அதன் பெருமை பெற்றும். செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. சூழ்தல்: அத்துதிடல். துறக்கமும் புகழும் எளிதி னெய்துவ ராகலின், ஆபரணமாவது அதுவே யென்பதாம். (எ)

எஎஅ. உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர்.

(இ - ள்.) உறின் உயிர் அஞ்சா மறவர் - போர் பெறிற் றம் முயிர்ப்பொருட் டஞ்சாது அதன்மேற் செல்லும் வீரர்; இறைவன் செறினும் சீர் குன்றல் இலர்-தம்மிறைவன் அதுவேண்டாமென்று முனியினும் அவ்வீரமிகுதி குன்றார்.

போர் பெற்றறியாமையின், அது பெற்றால் அரசன் றடுப்பினும் நில்லா ரென்பதாம். பிறரும், "போரெனிற் புகலும் புனைகழன் மறவர்"* என்றும், "புட்பகைக் - கேவா னாகலிற் சாவேம் யாமென, நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்ப"† என்றுங் கூறினர். (அ)

எஎகூ. இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்.

(இ - ள்.) இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை - தாங் கூறின வஞ்சினந் தப்பாமற் பொருட்டுச் சென்று சாவவல்ல வீரரை; பிழைத்தது ஒறுக்கிற்பவர் யார் - அது தப்பியவாறு சொல்லி யெள்ளுதற்குரியார் யாவர்.

'இழைத்தல்' : இன்னது செய்யேனாயின், இன்ன னாகுக வெனத் தான் வகுத்தல். சொல்லியென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. வஞ்சின முடிப்பான்புக்கு முன்னே சாவினுந் தொலை வன்மையின், அது முடித்தாராவரெனச் சாதற்சிறப்புக் கூறியவாறு.

எஅ0. புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகிற்பிற் சாக்கா
டிரந்துகோட் டக்க துடைத்து.

(இ - ள்.) புறந்தார் கண் நீர் மல்கச் சாகிற்பின் - தமக்குச் செய்த நன்றிகளை நினைந்து ஆண்ட வரசர் கண்கள் நீர் மல்கும் வகை போரிடைச் சாவப் பெறின்; சாக்காடு இரந்து கோட்டக்கது உடைத்து - அச் சாக்காடு இரந்தாயினுங் கொள்ளுந் தகுதியை யுடைத்து.

---

* புறநானூறு - நுக. † புறநானூறு - கூஅ.

மல்குதலாகிய இடத்து நிகழ் பொருளின் றொழில் இடத்தின்மே னின்றது. கிளையழ இல்லிடை நோயால் விளிவார் பழவினைப் பயனே யெய்தலின், அடுத்த வினையாற் றறக்கமெய்துஞ் சாதலை 'இறந்துகோட் டக்கதுடைத்' தென்றார். இவை நான்கு பாட்டானும் உயிரோம்பாமை கூறப்பட்டது. (௧௦)

அதி. எகூ—நட்பு Sep'56

[இனி, அப்படைபோல அரசனுக்கு வினையிடத் துதவுவதாய நட்பினை ஐந்ததிகாரம் விதிமுகத்தானும் பன்னிரண் டதிகாரம் எதிர்மறை முகத்தானுங் கூறுவான் றொடங்கி, விதிமுக வதிகார மைந்தனுள்ளும் முதற்கண் நட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது இன்னதென்பதூஉம் அதிகார முறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.]

எ௮௧. செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு.

(இ - ள்.) நட்பின் செயற்கரிய யா உள - நட்புப்போலச் செய்துகோடற் கரிய பொருள்கள் யாவை யுள? அதுபோல் வினைக்கு அரிய காப்பு யா உள - செய்துகொண்டால் அதுபோலப் பகைவர் செய்யும் வினைக்குப் புகற்கரிய காவலாவன யாவை யுள?

நட்புச் செய்தற் காவாரைப் பெறுதலும், பெற்றாற் செய்யுமுபாயமும், செய்தாற் பிரிபின்றி நிற்றலு முதலிய அரிய வாகலின் நட்பிற் செயற்கரியன வில்லையென்றும், செய்தாற் பகைவ ரஞ்சி வினை தொடங்காராகலின், அதுபோல வினை வாராமைக்கு அரிய காவலில்லை யென்றுங் கூறினார். நட்புத்தான் இயற்கை செயற்கை யென இருவகைப்படும். அவற்றுள், இயற்கை பிறப்பு முறையானுயதூஉம், தேய முறையானுயதூஉ மென விருவகைப்படும். அவற்றுண் முன்னையது சுற்றமாகலின், அது சுற்றந்தழால்* னடங்கிற்று; ஏனையது பகை யிடையிட்ட தேயத்ததாகலின், அது துணை வலி யென வலியறிதல்† னடங்கிற்று. இனி, ஈண்டுச் சொல்லப் படுவது முன் செய்த வுதவிபற்றி வருஞ் செயற்கையேயாகலின், அதன் சிறப்பு இதனாற் கூறப்பட்டது. (௧)

எ௮௨. ‡நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு.

---

* குறள், அதி - ௫௩. † குறள், அதி - ௪௮. ‡ நாலடியார் - ௧௨௫.

(இ - ள்.) நீரவர் கேண்மை பிறை நிறை நீர - அறிவுடையார் நட்புக்கள் பிறை நிறையுந் தன்மைபோல நாடோறு நிறையுந் தன்மையவாம்; பேதையார் நட்பு மதிப் பின் நீர - மற்றைப் பேதைமையுடையார் நட்புக்கள் நிறைந்த மதி பின் குறையுந் தன்மை போல நாடோறுங் குறையுந் தன்மையவாம்.

'நீரவ' ரென்றார், இனிமைபற்றி. 'கேண்மை,' 'நட்'பென்பன ஒருபொருட்கிளவி. செய்தாரது பன்மையான் நட்பும் பலவாயின. அறிவுடையாரும் அறிவுடையாருஞ் செய்தன முன் சுருங்கிப் பின் பெருகற்கும், பேதையாரும் பேதையாருஞ் செய்தன முன் பெருகிப் பின் சுருங்கற்குங் காரணம் தம்முண் முன்னறியாமையும் பின்னறிதலுமாம். (உ)

எஅங. நவிறொறு நூனயம் போலும் பயிறொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு.

(இ - ள்.) பண்பு உடையாளர் தொடர்பு பயிறொறும் - நற்குண முடைய மக்கள் தம்முட் செய்த நட்புப் பயிலுந்தோறும் அவர்க் கின்பஞ் செய்தல்; நூல் நவிறொறும் நயம்போலும் - நூற்பொருள் கற்குந்தோறுங் கற்றார்க் கின்பஞ் செய்தலை யொக்கும்.

நயத்தினைச் செய்தலான், 'நய' மெனப்பட்டது. இருமையினும் ஒருகாலைக் கொருகால் மிகு மென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அச் சிறப்பிற் கேது கூறப்பட்டது. (ங)

எஅச. நகுதற் பொருட்டன்று நட்டன் மிகுதிக்கண்
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.

(இ - ள்.) நட்டல் நகுதற்பொருட் டன்று - ஒருவனோ டொருவன் நட்புச்செய்தல் தம்முணகுதற்கியைந்தன சொல்லி நகையாடற் பொருட் டன்று; மிகுதிக்கண் மேற்சென்று இடித்தற்பொருட்டு - அவர்க்கு வேண்டாத செய்கை யுளதாயவழி முற்பட்டுக் கழறுதற் பொருட்டு.

பழியும் பாவமுந் தருஞ் செய்கை துன்பமே பயத்தலான் வேண்டப்படுவ தன்மையின் அதனை 'மிகுதி' யென்றும், அது செய்தற்கு முன்னே மீட்டல் வேண்டுதலின் 'மேற்சென்'றென்றும், இன்சொற்கு மீளாமையின் 'இடித்தற் பொருட்' டென்றுங் கூறினர். இதனால் நட்பின் பயன் கூறப்பட்டது. (ச)

எஅரு. புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா
னட்பாங் கிழமை தரும்.

(இ-ள்.) புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா - ஒருவனோ டொரு வன் நட்பாதற்குப் புணர்ச்சியும் பழகுதலுமாகிய காரணங்கள் வேண்டுவதில்லை; உணர்ச்சிதான் நட்பாம் கிழமை தரும் - இருவர்க்கு மொத்தவுணர்ச்சிதானே நட்பா முரிமையைக் கொடுக்கும்.

'புணர்ச்சி': ஒரு தேயத்தாராதல்; "இன்றே போல்க நும் புணர்ச்சி"* என்றதும் அதனை. 'பழகுதல்' பலகாற் கண்டுஞ் சொல்லாடியும் மருவுதல். இவ்விரண்டு மின்றிக் கோப்பெருஞ் சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சி யொப்பின், அதுவே உடனுயிர் நீங்கு முரிமைத்தாய நட்பினைப் பயக்கு மென்ப தாம்.† நட்பிற்குப் புணர்ச்சி, பழகுதல், உணர்ச்சியொத்த லென் னுங் காரண மூன்றனுள்ளும் பின்னது சிறப்புடைத்தென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (டு)

எஅசு. முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பு.

(இ-ள்.) முகம் நக நட்பது நட்பு அன்று - கண்டவழி அக மொழிய, முக மாத்திரமே மலரும் வகை நட்குமது நட்பாகாது; நெஞ்சத் தகம் நக நட்பது நட்பு - அன்பால் அகமு மலர நட்குமதே நட்பாவது.

நெஞ்சின்க ணிகழ்வதனை நெஞ்சென்றார். இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. இதனால் இரண்டும் ஒருங்கே மலரவேண்டு மென்பது பெற்றாம். (சு)

எஅஎ. அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு.

(இ-ள்.) அழிவினவை நீக்கி ஆறு உய்த்து - கேட்டினைத்தருந் தீநெறிகளைச் செல்லுங்கால் விலக்கி, ஏனை நன்னெறிகளைச் செல் லாக்காற் செலுத்தி; அழிவின்கண் அல்லல் உழப்பது நட்பாம் - தெய் வத்தாற் கேடுவந்துழி அது விலக்கப்படாமையின் அத் துன்பத்தை உடனனுபவிப்பதே ஒருவனுக்கு நட்பாவது.

ஆறென வருகின்றமையின், அழிவினைத் தருமவையென் றொழிந்தார். "தெருண்ட வறிவி னவர்"‡ என்புழிப்போல இன் சாரியை நிற்க இரண்டனுருபு தொக்கது. இனி நவை யென்று பாடமோதி, அதற்குப் போரழிவினுஞ் செல்வ வழிவினும் வந்த

* புறநானூறு-டுஅ. † புறநானூறு-உகஎ. ‡ நாலடியார்-கூ0க.

துன்பங்க ளென்றும், 'அழிவின்க' ணென்பதற்கு யாக்கை யழிவின்க ணென்றும் உரைப்பாரு முளர். (எ)

எஅஅ. உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நட்பு.

(இ - ள்.) உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல - அவையிடை ஆடை குலைந்தவனுக்கு அப்பொழுதே கைசென் றுதவி அவ்விளி வரல் களையுமாறு போல; ஆங்கே இடுக்கண் களைவது நட்பாம் - நட்டவனுக்கு இடுக்கண் வந்துழி அப்பொழுதே சென்றுதவி அத னைக் களைவதே நட்பாவது.

மறைவிடம்
அற்றம் காத்தற்கட் கை தன் மனத்தினு முற்படுதலின், அவ் விரைவு இடுக்கண் களைவுழியும் அதற்கொத்த தொழிலுவமையினும் வருவிக்க. உடையவன் றொழில் நட்பின்மே லேற்றப்பட்டது. (அ)

எஅகூ. நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி
யொல்லும்வா யூன்று நிலை.

(இ - ள்.) நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின் - நட்பினுக்கு அரசிருக்கை யாதெனின்; கொட்பு இன்றி ஒல்லும் வாய் ஊன்றும் நிலை - அஃது எஞ்ஞான்றும் திரிபின்றி இயலு மெல்லை யெல்லாம் அறம் பொருள்களிற் றளராமைத் தாங்குந் திண்மை.

ஒரு ஞான்றும் வேறுபடாது மறுமை யிம்மைகட்கு உறுதியாய அறம் பொருள்களிற் றளர்ந்துழி அத் தளர்ச்சி நீக்கி அவற்றின்க ணிறுத்துதற்குமேல் ஒரு செயலு மின்மையின், அதனை நட்பிற்கு முடிந்த வெல்லை யென்றார். (கூ)

எகூ0. இனைய ரிவரெமக் கின்னம்யா மென்று
புனையினும் புல்லென்னு நட்பு.

(இ - ள்.) இவர் எமக்கு இனையர் யாம் இன்னம் என்று புனை யினும் - இவர் நமக் கித்துணை யன்பினர் யாமிவர்க் கித்தன்மைய மென்று ஒருவரை யொருவர் புனைந்து சொல்லினும்; நட்புப் புல் லென்னும் - நட்புப் புல்லிதாய்த் தோன்றும்.

இவர்க் கென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தாம் அவ ரென்னும் வேற்றுமையின்றி வைத்துப் புனைந்துரைப்பினும் வேற்றுமை யுண்டாமாகலின், நட்புப் 'புல்லென்னு மென்றார். இவை யைந்து பாட்டானும் நட்பின திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க0)

அதி. அ௦—நட்பாராய்தல்

[அஃதாவது, மேற்சொல்லிய இலக்கணத்தாரை யாராய்ந்தறிந்தே நட்க வேண்டுதலின், அவரை யாராயுந் திறம். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.]

எ௯௧. **நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்**
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.

(இ - ள்.) நட்பு ஆள்பவர்க்கு நட்டபின் வீடு இல்லை-நட்பினை விரும்பி அதன்கண்ணே நிற்பார்க்கு ஒருவனோடு நட்புச் செய்தபின் அவனை விடுத லுண்டாகாது; நாடாது நட்டலிற் கேடு இல்லை - ஆகலான், ஆராயாது நட்புச் செய்தல் போலக் கேடு தருவது பிறி தில்லை.

ஆராய்தல்: குணஞ் செய்கைகளது நன்மையை யாராய்தல். 'கேடு' ஆகுபெயர். நட்கிற் றமவ ரென்னும் வேற்றுமையின்மை யின் 'வீடில்லை' யென்றும், அவ் வேற்றுமையின்மையான் அவன் கட் பழி பாவங்கள் தமவா மாகலின் இருமையுங் கெடுமென்பது நோக்கி 'நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை' யென்றுங் கூறினார். (௧)

எ௯௨. **ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை**
தான்சாந் துயரந் தரும்.

(இ - ள்.) ஆய்ந்து ஆய்ந்து கேண்மை கொள்ளாதான் - குண முஞ்செய்கையும் நல்லனென்பதுபலகாலும் பலவாற்றானு மாராய்ந்து ஒருவனோடு நட்புக்கொள்ளாதவன்; கடை முறை தான் சாம் துயரம் தரும் - முடிவிற் றான் சாதற்கேதுவாய துன்பத்தினைத் தன் மாற்றார் விளைக்கவேண்டாமற் றானே விளைக்கும்.

கடைமுறைக்கண்ணென இறுதிக்கட் டொக்க வேழாவதுவிரிக்க. குணமுஞ் செயலுந் தீயானோடு கொள்ளின் அவற்கு வரும் பகைமை யெல்லாந் தன்மேலவாய்ப் பின் அவற்றா னிறந்துவிடு மென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் ஆராயாவழிப்படு மிழுக்குக் கூறப் பட்டது. (௨)

எ௯௩. **குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்றா**
வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு.

(இ - ள்.) குணனுங் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா இனனும் அறிந்து - ஒருவன் குணத்தினையும் குடிப்பிறப்பினையும் குற்றத்

தினையுங் குறைவற்ற சுற்றத்தினையு மாராய்ந்தறிந்து; நட்பு யாக்க - அவனோடு நட்புச் செய்க.

குற்றமில்லாதார் உலகத் தின்மையின் உள்ளது பொறுக்கப் படுவதாயின் அவர் நட்பு விடற்பாற் றன்றென்பார் 'குற்றமு' மென் றும், சுற்றப்பிணிப்புடையார் நட்டாரோடும் பிணிப்புண்டு வருதலிற் 'குன்றா வினனு' மென்றும், விடப்படிற் றங் குறையாமென்பார் 'அறிந்தியாக்க' வென்றுங் கூறினார். (௩)

எ௯௪. குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு.

(இ - ள்.) குடிப்பிறந்து தன்கட் பழி நாணுவானை - உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்து தன்மாட்டு உலகர் சொல்லும் பழிக் கஞ்சுவானை; கொடுத்தும் நட்புக் கொளல் வேண்டும் - சில கொடுத்தாயினும் நட் புக்கோடல் சிறந்தது.

குடிப்பிறப்பாற் றான் பிழைசெய்யாமையும், பழிக்கஞ்சலாற் பிழைத்தன பொறுத்தலும் பெற்றாம். இவை யிரண்டு முடையானைப் பெறுத லருமையின், அவ னட்பை விலைகொடுத்துங் கொள்க வென்பதாம். (௪)

எ௯௫. அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட் பாய்ந்து கொளல்.

(இ - ள்.) அல்லது அழச் சொல்லி - தாம் உலகவழக்கல்லது செய்யக் கருதிற் சோகம் பிறக்கும் வகை சொல்லி விலக்கியும்; இடித்து-செய்தக்காற் பின்னுஞ் செய்யாவகை நெருக்கியும்; வழக்கு அறிய வல்லார் - அவ்வழக்குச் செய்யாவழிச் செய்விக்கவும் வல் லாரை; ஆய்ந்து நட்புக் கொளல் - ஆராய்ந்து நட்புக்கொள்க.

'அழச்சொல்லி' 'இடித்'தென வந்த பரிகார வினைகளான் அவற்றிற்கேற்ற குற்ற வினைகள் வருவிக்கப்பட்டன. 'வழக்கு': உலகத்தார் அடிப்படச் செய்துபோந்த செயல். தம்மொடு நட்டாரும் அறியும் வகை அறிவித்த லரிதாகலின், 'அறியவல்லா' ரென்றார். இரண்டாவது இறுதிக்கட் டொக்கது. (௫)

எ௯௬. கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல்.

(இ - ள்.) கிளைஞரை நீட்டி அளப்பது ஓர் கோல் - ஒருவ னுக்குக் கேடென்பது தன்னட்டாராகிய புலன்களை யெஞ்சாம

லளப்பதோர் கோல்; கேட்டினும் ஒ ருறுதி உண்டு - ஆகலின் அதன் கண்ணும் அவனைற் பெறப்படுவதோர் நல்லறி வுண்டு.

தத்த நட்பெல்லைகள் சுருங்கியிருக்கவும் செல்வக்காலத்துப் புறத்துத் தோன்றுமற் போந்தார் பின் கேடுவந்துழிச் செயல் வேறு படுதலின் அக் கேட்டால் அவை வரையறுக்கப்படுமென்பது பற்றிக் கேட்டினைக் 'கோ' லாக்கியும், அதனால் அவரை யளந்தறிந்தால் ஆவாரை யே கோடலின் அவ்வறிவை 'உறுதி' யென்றுங் கூறினர். 'கிளைஞர்' ஆகுபெயர். இஃது ஏக தேச வுருவகம். இவை நான்கு பாட்டானும் ஆராயுமாறும், ஆராய்ந்தால் நட்கப்படுவார் இவரென் பதூஉங் கூறப்பட்டன. (௬)

எ௬எ. ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்

கேண்மை யொரீஇ விடல்.

(இ - ள்.) ஒருவற்கு ஊதிய மென்பது - ஒருவனுக்குப் பேறென்று சொல்லப்படுவது; பேதையார் கேண்மை ஒரீஇ விடல் - அறிவிலாரோடு நட்புக் கொண்டானாயின் அதனை யொழிந்து அவரி னீங்குதல்.

நட்பொழிந்தாலும் நீங்காக்கால் "வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங் கையும் வே"* மாறுபோலத் தீங்குவருதலின் 'விட' லென்றும், நீங் கியவழித் தீங்கொழிதலேயன்றி இருமையின்பத்திற் குரிமை யெய் தலுமுடைமையின் அதனை 'ஊதிய' மென்றுங் கூறினர். (எ)

எ௬அ. உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க

வல்லற்க ணாற்றறுப்பார் நட்பு.

(இ - ள்.) உள்ளம் சிறுகுவ உள்ளற்க - தம்மூக்கஞ் சுருங்குதற் குக் காரணமாய வினைகளைச் செய்ய நினையாதொழிக; அல்லற்கண் ஆற்று அறுப்பார் நட்புக் கொள்ளற்க - அதுபோலத் தமக்கொருதுன் பம் வந்துழிக் கைவிடுவார் நட்பினைக் கொள்ளாதொழிக.

'உள்ளஞ் சிறுகுவ'வாவன தம்மின் வலியாரோடு தொடங்கி யனவும் பயனில்லனவுமாம். 'ஆற்'றென்பது முதனிலைத் தொழிற் பெயர். முன்னெல்லாம் வலியராவார் போன்று ஒழிதலின், வலி யறுப்பாரென்றார். எடுத்துக் காட்டுவமை. கொள்ளின் அழிந்தேவிடு மென்பதாம். (அ)

எ௬௯. கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை

யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

*நாலடியார் - ௧அ0. நீதிவெண்பா - ௧௧.

(இ-ள்.) கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை - ஒருவன் கெடுங்காலத்து அவனை விட்டு நீங்குவார் முன் அவனோடு செய்த நட்பு; அடுங்காலை உள்ளினும் உள்ளம் சுடும் - தன்னைக் கூற்றடுங் காலத்து ஒருவ னினைப்பினும், அந் நினைத்த வுள்ளத்தைச் சுடும்.

நினைத்த துணையானே இயைபில்லாத பிறனுக்குங் கூற்றினுங் கொடிதா மெனக் கைவீ டெண்ணிச் செய்த நட்பின் கொடுமை கூறியவாறு. இனி, அவன்றானே ஆக்கிய கேடு தன்னை யடுங்காலை யுள்ளினும் அக் கேட்டினுஞ் சுடுமென் றுரைப்பாரு முளர்.* இவை மூன்று பாட்டானும் ஆராய்ந்தால் நட்கப்படாதார் இவரென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

௮00. மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து
மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு.

(இ-ள்.) மாசு அற்றார் கேண்மை மருவுக - உலகோடொத் துக் குற்றமற்றார் நட்பினையே பயில்க; ஒப்பு இலார் நட்பு ஒன்று ஈத்தும் ஒருவுக - உலகோ டொத்தில்லார் நட்பினை அறியாது கொண்டாராயின், அவர் வேண்டிய தொன்றனைக் கொடுத்தாயினும் விடுக.

உலகோ டொத்தார் நட்பு இருமை யின்பமும் பயத்தலின் 'மரு வுக' வென்றும், அதனோடு மாறாயினார் நட்புத் துன்பமே பயத்தலின் அத னொழிவை விலைகொடுத்துங் கொள்க வென்றுங் கூறினார். இத னால் அவ்விருமையுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௧0)

வள்ளுவரின் நாட்டுப்பற்றைத் தெற்றென விளக்கும்

அதி. அக—பழைமை

[அஃதாவது, நட்டாரது பழையராந்தன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தன பொறுத்தல். காரணப்பெயர் காரியத்திற் காயிற்று. ஆராய்ந்து நட்கப்பட்டாரெனினும் பொறுக்கப்படுங் குற்ற முடையராக லானும் ஊழ்வகையானும் நட்டார்மாட்டுப் பிழையுளதா மென் பது அறிவித்தற்கு, இது நட்பாராய்தலின் பின் வைக்கப் பட்டது]

௮0௧. பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு.

* மணக்குடவர்.

(இ - ள்.) பழைமை எனப்படுவது யாதெனின் - பழைமை யென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்; கிழமையை யாதும் கீழ்ந்திடா நட்பு - அதுபழைமையோர் உரிமையாற் செய்வனவற் றைச் சிறிதுஞ் சிதையாது அவற்றிற் குடம்படும் நட்பு.

'கிழமை' ஆகுபெயர்; கெழுதகைமை யென வருவனவு மது. உரிமையாற் செய்வனவாவன: கருமமாயின செய்யுங்காற் கேளாது செய்தல், கெடும்வகை செய்தல், தமக்கு வேண்டியன தாமேகோடல், பணிவச்சங்களின்மை யென் றிவை முதலாயின. சிதைத்தல்: விலக் கல். இதனாற் பழைமையாவது காலஞ்சென்றதன்று, இப்பெற்றித் தாய நட்பென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

அ௦௨. நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
குப்பாதல் சான்றோர் கடன்.

(இ - ள்.) நட்பிற்கு உறுப்புக் கெழுதகைமை - நட்பிற்கவயவ மாவன நட்டார் உரிமையாற் செய்வன அதற்கு உப்பாதல் சான்றோர் கடன் - அதனால் அவ்வுரிமைக்கு இனியராதல் அமைந்தார்க்கு முறைமை.

வேறன்மை தோன்ற 'உறுப்' பென்றார். 'உறுப்'பென்பது ஈண் டிலக்கணையடியாக வந்த குறிப்புச்சொல். அவயவமாதலறிந்தே இனி யவ ராவரென்பது தோன்றச் சான்றோர்மேல் வைத்தார். (௨)

அ௦௩. பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை
செய்தாங் கமையாக் கடை.

(இ - ள்) கெழுதகைமை செய்தாங்கு அமையாக் கடை - தா முடம்படாதனவேனும் நட்டார் உரிமையாற் செய்தனவற்றிற் குத் தாஞ் செய்தாற்போல உடம்படாராயின்; பழகிய நட்பு எவன் செய்யும் - அவரோடு பழையதாய்வந்த நட்பு என்ன பயனைச் செய்யும்?

செய்தாற்போல வுடம்படுதலாவது தாமும் அவரிடத்துரிமையா லுடம்படுதல். இவை யிரண்டு பாட்டானும் பழைமையான் வரு முரிமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

அ௦௪. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்டார் செயின்.

(இ - ள்.) நட்டார் கெழுதகையால் கேளாது செயின் - தன் கருமத்தை நட்டார் உரிமையாற் கேளாது செய்தாராயின்; விழை

தகையான் வேண்டியிருப்பர் - அச்செயலது விழையப்படுந் தன்மை பற்றி அதனை விரும்புவர் அறிவுடையார்.

ஒருவர்க்குத் தங்கருமந் தாமறியாமன் முடிந்திருத்தலினூஉங்கு நன்மை யின்மையின், அச்செயல் விழையத்தக்கதாயிற்று. அதனை அவ்வா றறிந்து விரும்புதல் அறிவுடையார்க் கல்ல தின்மையின், அவர்மேல் வைத்துக் கூறினர். 'வேண்டி யிருப்ப' ரென்பது எழுந் திருப்ப ரென்பது போல ஒருசொன் னீர்மைத்து. இதனாற் கேளாது செய்துழி அதனை விரும்புக வென்பது கூறப்பட்டது, (௪)

௮0௫. பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின்.

(இ - ள்.) நோதக்க நட்டார் செயின் - தாம் வெறுக்கத்தக்கன வற்றை நட்டார் செய்தாராயின்; பேதைமை ஒன்றோ பெருங் கிழமை என்று உணர்க - அதற்குக் காரணம் ஒன்றிற் பேதைமை யென்றுதல் ஒன்றின் மிக்க வுரிமை யென்றுதல் கொள்க.

'ஒன்றோ' வென்பது எண்ணிடைச்சொல். 'செயி' னெனவே, தம்மியல்பாற் செய்யாமை பெற்றாம். இது வருகின்றவற்றுள்ளு மொக்கும். இழவூழான் வரும் 'பேதைமை' யாவர்க்கு முண்மை யிற் றமக் கேதங்கொண்டா ரென்றுதல், ஊழ்வகையான் எம்மின் வரற்பாலது ஒற்றுமை மிகுதிபற்றி அவரின் வந்த தென்றுதல் கொள்வதல்லது அன்பின்மை யென்று கொள்ளப்படா தென்ப தாம். கெடும்வகை செய்யின் அதற்குக் காரணம் இதனாற் கூறப்பட்டது. (௫)

௮0௬. எல்லைக்க ணின்றார் துறவார் தொலைவிடத்துந்
தொல்லைக்க ணின்றார் தொடர்பு.

(இ - ள்.) எல்லைக்கண் நின்றார் - நட்பு வரம்பிகவாது அதன் கண்ணே நின்றவர்; தொல்லைக்கண் நின்றார் தொடர்பு தொலைவிடத் தும் துறவார் - தம்மொடு பழைமையிற் றிரியாது நின்றாரது நட் பினை அவராற் றொலைவு வந்த விடத்தும் விடார்.

பழைமையிற் றிரியாமை: உரிமை யொழியாமை. 'தொலைவு': பொருட் கேடும் போர்க் கேடும். (௬)

௮0௭. அழிவந்த செய்யினு மன்பறா ரன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர்.

(இ - ள்.) அழிவந்த செய்யினும் அன்பு அறார் - நட்டார் தமக் கழிவு வந்தவற்றைச் செய்தாராயினும் அவர் மாட் டன்பொழியார்;

அன்பின்வழி வந்த கேண்மையவர் - அன்புடனே பழையதாய் வந்த நட்பினை யுடையார்.

'அழி' யென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அழிவு: மேற் சொல்லிய கேடுகள். இவை இரண்டு பாட்டானுங் கேடு செய்தக் கண்ணும் நட்பு விடற்பாற் றன்றென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

அ0அ. கேளிழுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாளிழுக்க நட்டார் செயின்.

(இ - ள்.) கேள் இழுக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு-நட்டார் செய்த பிழையைத் தாமாகவேயன்றிப் பிறர் சொன்னாலுங் கொள்ளாத உரிமை யறியவல்லார்க்கு; நட்டார் இழுக்கம் செயின் நாள் - அவர் பிழைசெய்வாராயின், அது பயன்பட்ட நாளாம்.

பிழையாவன: சொல்லாது நற்பொருள் வெளவல், பணியாமை, அஞ்சாமை முதலாயின. கேட்டல்: உட்கோடல். 'கெழுதகைமை வல்லா'ரென்பது ஒரு பெயராய்க் கேளாத வென்னு மெச்சத்திற்கு முடிபாயிற்று. செய்து போந்துழியல்லது அவ்வுரிமை வெளிப் படாமையின், செய்யாதன நாளல்லவாயின. இதனாற் பிழை பொறுத் தற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (அ)

அ0௯. கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் விழையு முலகு.

(இ - ள்.) கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை-உரிமை யறாது பழையதாய் வந்த நட்பினை யுடையாரது நட்பினை; விடாஅர் உலகு விழையும் - அவர் பிழைநோக்கி விடுதல்செய்யாதாரை உலகம் நட்புக்குறித்து விரும்பும்.

'கெடா' தென்பது னிறுதிநிலை விகாரத்தாற் றொக்கது. விடா தாரை யெனவே, விடாததற்காரணங் கூறப்பட்டது. நம்மாட்டும் இவ ரித்தன்மைய ராவரென்று யாவருந் தாமே வந்து நட்பாவ ரென்ப தாம். கெடா ரென்று பாடமோதி, நட்புத்தன்மையிற் கெடாராகி யென் றுரைப்பாரு முளர்.* (௯)

அ௧0. விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட்
பண்பிற் றலைப்பிரியா தார்.

(இ - ள்.) பழையார்கண் பண்பின் தலைப்பிரியாதார் - பழைய நட்டார் பிழை செய்தாராயினும் அவர்மாட்டுத் தம் பண்பினீங்கா தார்; விழையார் விழையப்படுப - பகைவரானும் விரும்பப்படுவர்.

* மணக்குடவர்.

தம் பண்பாவது: செய்யாத முன்போல அன்புடையராதல். மூன்ற னுருபுஞ் சிறப்பும்மையும் விகாரத்தாற் றொக்கன. அத் திரிபின்மை நோக்கிப் பகைவரும் நட்டாராவ ரென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் பழைமையறிவார் எய்தும் பயன் கூறப் பட்டது. (௧௦)

அதி. அ௨—தீநட்பு

[இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையின் விடற்பாலதாய நட்பு, நட்பாராய்தற்*கட் சுருக்கச்சொல்லிய துணையா னடங் காமையின், அதனை யிருவகைப்படுத்து இரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட் டீநட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது தீக்குணத்தாரோடு உளதாய நட்பு. குணத்தின் றீமை ஒற்றுமைபற்றி உடையார்மேற்றாய், அது பின் அவரோடு செய்த நட்பின்மேற் றாயிற்று. அதிகார முறைமை கூறாமையே விளங்கும்.]

அ௧௧. பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற லினிது.

(இ - ள்.) பருகுவார் போலினும் பண்பு இலார் கேண்மை - காதன்மிகுதியாற் பருகுவார்போன்றாராயினுந் தீக்குணமுடையார் நட்பு; பெருகலின் குன்றல் இனிது - வளர்தலிற் றேய்தல் நன்று.

"பருகு வன்ன வருகா நோக்கமொடு"† என்றார் பிறரும். நற்குணமில்லா ரெனவே, தீக்குணமுடையா ரென்பது அருத்தாபத்தி யான் வந்தது. பெருகினால் வருங் கேடு குன்றினால் வாராமையின், 'குன்ற லினி' தென்றார். இதனாற் றீநட்பினது ஆகாமை பொது வகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்பு வகையாற் கூறுப. (௧)

அ௧௨. உறினட் டறினொரூஉ மொப்பிலார் கேண்மை
பெறினு மிழப்பினு மென்.

(இ - ள்.) உறின் நட்டு அறின் ஒரூஉம் ஒப்பு இலார் கேண்மை - தமக்குப் பயனுள்வழி நட்புச்செய்து அஃதில்வழி ஒழியும் ஒப்பிலாரது நட்பினை; பெறினும் இழப்பினும் என் - பெற்றால் ஆக்க மியாது? இழந்தாற் கேடியாது?

* அதி-அ௦. † பொருநராற்றுப்படை, அடி-எஅ.

1. என்று சொல்வதினின்று பிறிதொன்று அறியப் படுவது

தமக்குற்றனபார்ப்பார் பிறரோடு பொருத்தமில ராகலின், அவரை 'ஒப்பிலா' ரென்றார். அவர்மாட்டு நொதுமற் றன்மையே அமையு மென்பதாம்.

௮௧௩. உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வரு நேர்.

(இ - ள்.) உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும் - நட்பளவு பாராது அதனால் வரும் பயனளவு பார்க்கும் நட்டாரும்; பெறுவது கொள்வாரும் - கொடுப்பாரைக் கொள்ளாது விலையைக் கொள்ளும் பொது மகளிரும்; கள்வரும் - பிறர் கேடு நோக்காது அவர் சோர்வு நோக்குங் கள்வரும்; நேர் - தம்மு ளொப்பர்.

'நட்பு' ஆகுபெயர். பொருளையே குறித்து வஞ்சித்தொழுகலின், கணிகையர் கள்வரென் றிவரோ டொப்ப ரென்பதாயிற்று. இவை யிரண்டு பாட்டானுந் தமக்குறுவதுபார்ப்பார் நட்பின் றீமை கூறப்பட்டது. (௩)

௮௧௪. அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார்
தமரிற் றனிமை தலை.

(இ - ள்.) அமரகத்து ஆற்று அறுக்கும் கல்லா மா அன்னார் தமரின் - அமர் வாராத முன்னெல்லாந் தாங்குவது போன்று, வந்துழிக் களத்திடை வீழ்த்துப்போங் கல்வியில்லாத புரவி போல்வாரது தமர்மையில்; தனிமை தலை - தனிமை சிறப்புடைத்து.

'கல்லா'மை: கதி யைந்தும், சாரி பதினெட்டும், பொருமுரணாற்றலும்* அறியாமை. துன்பம் வாராத முன்னெல்லாந் துணை யாவார் போன்று வந்துழி விட்டு நீங்குவ ரென்பது உவமையாற் பெற்றாம். அவர் தமரானால் வரு மிறுதி தனியானால் வாராமையின், தனிமையைத் 'தலை' யென்றார்; எனவே, அதுவுந் தீதாதல் பெறுதும்.

௮௧௫. செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
யெய்தலி னெய்தாமை நன்று.

(இ - ள்.) செய்து ஏமம் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை - செய்துவைத்தாலும் அரணாகாத கீழ்மக்களது தீ நட்பு; எய்தலின் எய்தாமை நன்று - ஒருவர்க் குண்டாதலின் இல்லையாதல் நன்று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. அரணாகாமை - தொலைவின்கண் விட்டு நீங்குதல். எய்தலி னெய்தாமை நன்றென்பதற்கு

* புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பெருந்திணை-௩௩.

மேலுரைத்தாங்* குரைக்க. சாராத வென்னும் பெயரெச்சங் 'கேண்மை' யென்னும் பெயர் கொண்டது; 'சிறியவ' ரென்பதனைக் கொள்ளின், செய் தென்பது நின்று'வற்றும். இவை யிரண்டு பாட்டானுந் தொலைவிற் றுணையாகாத நட்பின் றீமை கூறப்பட்டது. (௫)

அகசு. பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி† யுறும்.

(இ - ள்.) பேதை பெருங் கெழீஇ நட்பின் - அறிவிலானது மிகச் செறிந்த நட்பின்; அறிவுடையார் எதின்மை கோடி உறும் - அறிவுடையானது பகைமை கோடி மடங்கு நன்று.

கெழீஇய வென்பதனிறுதிநிலை விகாரத்தாற் றொக்கது. பன்மை உயர்த்தற்கண் வந்தது. அறிவுடையான் பகைமை ஒரு தீங்கும் பயவாமையானும், பேதை நட்பு எல்லாத் தீங்கும் பயத்தலானும், 'கோடி யுறு' மென்றார். பெருங்கழி நட்பென்று பாடமோதுவாரு முளர்.

அகஎ. நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராற்
பத்தடுத்த கோடி† யுறும்.

(இ - ள்.) நகை வகையர் ஆகிய நட்பின் - தாமறிதல் வகையராகாது நகுதல் வகையராதற் கேதுவாகிய நட்பான் வருவன வற்றின்; பகைவரால் பத்து அடுத்த கோடி உறும் - பகைவரான் வருவன பத்துக்கோடி மடங்கு நல்லது.

'நட்பு' ஆகுபெயர். அந் நட்பாவது: விடமருந் தூர்த்தரும் வேழம்பரும் போன்று பலவகையா னகுவித்துத் தாம் பயன் கொண்டொழிவாரோடு உளதாயது. 'பகைவரா' லென்பது அவாய்நிற்றலின், வருவன வென்பது வருவிக்கப்பட்டது. 'பத்தடுத்த கோடி' பத்தாகத் தொகுத்த கோடி. அந்நட்பான் வரு மின்பங்களின் அப்பகைவரான் வருந் துன்பங்கள் இறப்ப நல்ல வென்பதாம். இதற்குப் பிற‡ ரெல்லாஞ் சொல்லிலக்கணத்தோடு மாறுகொளவுரைத்தார்.

அகஅ. ஒல்லும் கரும முடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல்.§

(இ - ள்.) ஒல்லுங் கருமம் உடற்றுபவர் கேண்மை - தம்மான் முடியுங் கருமத்தை முடியாதாக்கிச் செய்யாதாரோடு$ கொண்ட

* அகசு-ஆம் குறளுரை. † ௬௩௩-ஆம் குறளுரை.
‡ மணக்குடவர். § நாலடியார்-௭௫.
$ முடியாதாகச் செய்தாரோடு; என்றும் பாடம்.

நட்பினை; சொல்லாடார் சோர விடல் - அது கண்டால் அவரறியச் சொல்லாதே சோர விடுக.

முடியாதாக்குதல்: முடியாதாக நடித்தல். 'சோரவிடல்' விடுகின்றவாறு தோன்றாமல் ஒருகாலைக் கொருகா லோயவிடுதல். அறியச்சொல்லினும் விடுகின்றவாறு தோன்றினும், அதுபொழுது பரிகரித்துப் பின்னு நட்பா யொழுகக் கருதுவாராகலின், 'சொல் லாடா' ரென்றுஞ் 'சோரவிட' லென்றுங் கூறினார். இவை மூன்று பாட்டானும் முறையே பேதையார், நகுவிப்பார், இயல்வது செய்யாதா ரென் றிவர்க ணட்பின் றீமை கூறப்பட்டது. (அ)

அ௧௯. கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.

(இ-ள்.) வினை வேறு சொல் வேறு பட்டார் தொடர்பு - வினையுஞ் சொல்லு மொவ்வாது வேறு வேறா யிருப்பார் நட்பு; கனவினும் இன்னாது-நனவின்கண்ணே யன்றிக் கனவின்கண்ணு மின்னாது.

வினை சொற்கள தொவ்வாமை முதன்மே லேற்றப்பட்டது. அஃதாவது வினையிற் பகைவராய்ச் சொல்லின் நட்டாராயிருத்தல். நிகழ்வின்கண் உளதாயிருத்தலால், 'கனவினு மின்னா' தென்றார். உம்மை எச்ச உம்மை; இழிவு சிறப்புமையுமாம். 'மன்'னும் 'ஓ' வும் அசை நிலை. (௯)

அ௨0. எனைத்துங் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு. தனிமையில் அன்புடன் இருந்துவிட்டு பலர் முன்னிலையில் இழிவு படுத்த

(இ - ள்.) மனைக் கெழீஇ மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு - தனியே மனைக்க ணிருந்துழி நட்பாடிப் பலரோடு மன்றின்க ணிருந் துழிப் பழி கூறுவார் நட்பு; எனைத்தும் குறுகுதல் ஓம்பல் - சிறிதாயினுந் தம்மை நணுகுதலைப் பரிகரிக்க.

மனைக்கட் கெழுமலும் மன்றின்கட் பழித்தலுந் தீதாகலின், அவர் ஒருகாலுந் தம்மை நணுகாவகை குறிக்கொண்டு காக்க வென்பார், அவர் நட்பின்மேல் வைத்துக் கூறினார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் வஞ்சகர் நட்பின் றீமை கூறப்பட்டது. (௧0)

அ௩. அ௩—கூடாநட்பு

[இனி, எனைக் கூடாநட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது பகைமை யான் அகத்தாற் கூடாதிருந்தே தமக்கு வாய்க்குமிடம் பெறுந் துணையும் புறத்தாற் கூடி யொழுகுவார் நட்பு.]

௮௨௧. சீரிடங் காணி னெறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு.

(இ - ள்.) நேரா நிரந்தவர் நட்பு - கூடாதிருந்தே தமக்கு வாய்க்குமிடம் பெறுந்துணையுங் கூடி யொழுகுவார் நட்பு; சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை - அது பெற்றால், அறவெறிதற்குத் துணையாய பட்டடையாம்.

எறியுமெல்லை வாராமு னெல்லாந் தாங்குவது போன்றிருந்து வந்துழி அறவெறிப்பதாய* 'பட்டடை'க்கும் அத்தன்மைத்தாய நட்பிற்குந் தொழிலொப்புமை யுண்மையான், அஃதுபற்றி அந்நட்பினைப் பட்டடையாக வுபசரித்தார். தீர்விடமென்று பாடமோதி முடிவிடமென் றுரைப்பாரு முளர்.† (௧)

௮௨௨. இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும்.

(இ - ள்.) இனம் போன்று இனமல்லார் கேண்மை - தமக்குற்றார்போன்று உறாதாரோடு உளதாய நட்பு; மகளிர் மனம் போல வேறுபடும் - இடம் பெற்றாற் பெண்பாலர் மனம்போல வேறுபடும்.

அவர் மனம் வேறுபடுதல், 'பெண் மனம் பேதின் றொருப் படுப்பே னென்னு—மெண்ணி லொருவன்' ‡ என்பதனானு மறிக. நட்பு வேறுபடுதலாவது பழைய பகையே யாதல். இவை யிரண்டு பாட்டானும் கூடா நட்பினது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௨)

௮௨௩. பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல
ராகுதன் மாணார்க் கரிது.

(இ - ள்.) நல்ல பல கற்றக் கடைத்தும் - நல்லன பல நூல்களைக் கற்ற விடத்தும்; மனம் நல்லர் ஆகுதல் மாணார்க்கு அரிது - அதனான் மனந்திருந்தி நட்பாதல் பகைவர்க் கில்லை.

நல்லன: மனக்குற்றங் கெடுப்பன. 'மனநல்ல' ரெனச் சினைவினை முதன்மே னின்றது; 'நல்லராகுதல்': செற்றம் விடுதல். உள்ளே செற்றமுடையாரைக் கல்வியுடைமைபற்றி நட்பென்று கருதற்க வென்பதாம். (௩)

௮௨௪. முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்னா
வஞ்சரை யஞ்சப் படும்.

* முழுதும் வெட்டுதற் குதவுவதாய.
† மணக்குடவர். ‡ வளையாபதி.

(இ - ள்.) முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்து இன்னா வஞ்சரை - கண்டபொழுது முகத்தால் இனியவாகச் சிரித்து எப்பொழுதும் மனத்தா லின்னாராய வஞ்சரை; அஞ்சப்படும் - அஞ்சல்வேண்டும்.

நகைய துவகைபற்றி 'இனிய' வென்றும் அகத்துச் செற்றம் நிகழவும், அதற்கு மறுதலையாய நகையைப் புறத்து விளைத்தலின் 'வஞ்ச' ரென்றும், அச்செற்றங் குறிப்பறிதற் கருவியாய முகத் தானுந் தோன்றாமையின், அஞ்சுதல் செய்யப்படு மென்றுங் கூறினார். இவை யிரண்டு பாட்டானுங் குற்றத்திற் கேதுவாய அவர் கொடுமை கூறப்பட்டது. (௪)

அ௨௫. மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன்றுஞ்
சொல்லினாற் றேறற்பாற் றன்று.

(இ - ள்.) மனத்தின் அமையாதவரை - மனத்தாற் றம்மொடு மேவாதாரை; எனைத்தொன்றும் சொல்லினால் தேறற்பாற்று அன்று - யாதொரு கருமத்தினுஞ் சொல்லாற் றெளிதன் முறைமைத் தன்று நீதிநூல்.*

நீதிநூ லென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. பகைமை மறைத் தற்பொருட்டுச் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச்சொல்லைச் செவ்விய சொல்லெனக் கருதி, அவரைக் கருமங்களிற் றெளிதல் நீதிநூன் முறைமையன் றென்பதாம். (௫)

அ௨௬. நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லை யுணரப் படும்.

(இ - ள்.) நட்டார் போல் நல்லவை சொல்லினும் - நட்டார் போன்று நன்மை பயக்குஞ் சொற்களைச் சொன்னாராயினும்; ஒட்டார் சொல் ஒல்லை உணரப்படும் - பகைவர் சொற்கள் அது பயவாமை அச் சொல்லியபொழுதே யறியப்படும்.

'சொல்லினு' மெனவே சொல்லாமையே பெற்றாம். ஒட்டா ராதலாற் றீமை பயத்தல் ஒருதலை யென்பார், 'ஒல்லை யுணரப்படு' மென்றார். (௬)

அ௨௭. சொல்வணக்க மொன்னார்கட் கொள்ளற்க வில்வணக்கந்
தீங்கு குறித்தமை யான்.

(இ - ள்.) வில் வணக்கம் தீங்கு குறித்தமையான் - வில்லினது வணக்கம் ஏற்றவர்க்குத் தீமை செய்தலைக் குறித்தமையால்; ஒன்னார்

* 'முறைமைத் தன்றென்று சொல்லும் நீதிநூல்' என்றும் பாடம்.

கண் சொல்வணக்கம் கொள்ளற்க - பகைவர் மாட்டுப் பிறக்குஞ் சொல்லினது வணக்கத்தையும் தமக்கு நன்மை செய்தலைக் குறித்த தென்று கருதற்க.

தம் வணக்க மன்றென்பது தோன்றச் 'சொல்வணக்க' மென்றும், 'வில் வணக்கம்' வேறாயினும் வணங்குத லொப்புமை பற்றி அதன் குறிப்பை யேதுவாக்கியுங் கூறினர். வில்லியது குறிப்பு அவனினுய வில் வணக்கத்தின்மே னிற்றலான், ஒன்னாரது குறிப்பும் அவரினுய சொல்வணக்கத்தின் மேலதாயிற்று. இதவுந் தீங்குகுறித்த வணக்கமென்றே கொண்டு அஞ்சிக் காக்க வென்ப தாம். இவை மூன்று பாட்டானும் அவரைச் சொல்லாற் றெளியற்க வென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

அ௨அ. தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னா
ரழுதகண் ணீரு மனைத்து.*

(இ - ள்.) ஒன்னார் தொழுத கையுள்ளும் படை ஒடுங்கும் - ஒன்னார் குறிப்பை யுணரவல்லார்க்கு அவர் தொழுத கையகத்தும் படைக்கலம் மறைந்திருக்கும்; அழுத கண்ணீரும் அனைத்து - அவரழுத கண்ணீரும் அவ்வாறே அது மறைந்திருத்தற் கிடனும்.

தா நட்பென்பதனைத் தங் கையானுங் கண்ணானுந்தேற்றிப் பின் கோறற்கு வாங்க விருக்கின்ற படைக்கலம் உய்த்துணர்வுழித் தேற்று கின்றபொழுதே அவற்றுள்ளே தோன்று மென்பார், 'ஒடுங்கு' மென்றார். பகைவர் தம் மென்மை காட்டித் தொழினு மழினும், அவர் குறிப்பையே நோக்கிக் காக்க வென்பதாம். இதனால் அவரைச் செயலாற் றெளியற்க வென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

அ௨கூ. மிகச்செய்து தம்மெள் ளுவாரை நகச்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று.

(இ - ள்.) மிகச் செய்து தம் எள்ளுவாரை - பகைமை தோன் றாமற் புறத்தின் கண் நட்பினை மிகச் செய்து அகத்தின்கட் டம்மை யிகழும் பகைவரை; நட்பினுள் நகச் செய்து சாப் புல்லற்பாற்று - தாமும் அந்நட்பின் கண்ணே நின்று புறத்தின்கண் அவர் மகிழும் வண்ணஞ்செய்து, அகத்தின் கண் அது சாம் வண்ணம் பொருந்தற் பான்மை யுடைத்து அரச நீதி.

நின்றென்பதூஉம் அரசநீதி யென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. அகனென்று புறனென்றுதல் ஒருவற்குத் தகாதெனி

* சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம் - ந.

னும், பகைவர் மாட்டாயிற் றகுமென்பது நீதிநூற் றுணிபென்பார், அதன்மேல் வைத்துக் கூறினார். சாவ வென்பித னிறுதிநிலை விகாரத் தாற் றொக்கது; "கோட்டின்வாய்ச் சாக்குத்தி"* என்புழிப்போல. எள்ளுவாரைப் புல்ல லெனக் கூட்டுக. (௯)

அ௩௦. பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட்
டகநட் பொரீஇ விடல்.

(இ - ள்.) பகை நட்பாம் காலம் வருங்கால் - தம் பகைவர் தமக்கு நட்டாரா யொழுகுங் காலம் வந்தால்; முகம் நட்டு அகம் நட்பு ஒரீஇ விடல் - தாமும் அவரோடு முகத்தால் நட்புச்செய்து அகத்தால் அதனை விட்டுப் பின் னதுவுந் தவிர்க.

அக் காலமாவது தம்மானும் பகையென்று வெளிப்பட நீக்க லாகாத வளவு. இதனானே ஆமளவெல்லாம் நீக்குக வென்பது பெற்றாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அந் நட்பிடை யொழுகு மாறு கூறப்பட்டது. (௧0)

அதி. அ௪—பேதைமை

[இனி, அந்நட்பினை யெதிர்மறுத்துப் பகைமுகத்தாற் கூறிய தொடங் கினார். அப் பகைதான் முற்றக் கடியுங் குற்றமன்மையி† னுள வாய வெகுளியானுங் காமத்தானும் வருவதாம். அவற்றுள் வெகுளியான் வருவன ஐந் ததிகாரத்தானுங் காமத்தான்வருவன ஐந் ததிகாரத்தானுங் கூறுவார், அவ்விரண்டற்கும் அடியாய மயக்கத்தை இருவகைப்படுத்து, இரண் டதிகாரத்தாற் கூறு வான் றொடங்கி, முதற்கட் பேதைமை கூறுகின்றார். அஃதா வது, யாது மறியாமை.]

அ௩௧. பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண்
டூதியம் போக விடல்.

(இ - ள்.) பேதைமை என்பது ஒன்று - பேதைமை யென்று சொல்லப்படுவது ஒருவனுக்கு ஏனைக் குற்றங்க ளெல்லாவற்றினும் மிக்க தொன்று; யாது எனின் ஏதம் கொண்டு ஊதியம் போகவிடல்- அதுதான் யாதென்று வினவின், தனக்குக் கேடு பயப்பனவற்றைக் கைக்கொண்டு ஆக்கம் பயப்பனவற்றைக் கைவிடுதல்.

கேடு: வறுமை, பழி, பாவங்கள். ஆக்கம்: செல்வம், புகழ், அறங்கள். தானே தன்னிருமையுங் கெடுத்துக்கோட லென்பதாம்.

---

* கலித்தொகை-௧0௫. † ௪௪0-ஆம் குறளுரை.

அ௩௨. **பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை**
கையல்ல தன்கட் செயல்.

(இ - ள்.) பேதைமையுள் ஏல்லாம் பேதைமை-ஒருவனுக்குப் பேதைமை யெல்லாவற்றுள்ளும் மிக்க பேதைமையாவது; கையல்ல தன்கண் காதன்மை செயல்-தனக்காகாத ஒழுக்கத்தின்கட் காதன்மை செய்தல்.

இருமைக்கும் ஆகா வென்று நூலோர் கடிந்த செயல்களை விரும்பிச் செய்த லென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் பேதைமைய திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௨)

அ௩௩. **நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்**
பேணாமை பேதை தொழில்.

(இ - ள்.) நாணாமை - நாணவேண்டு மவற்றுக்கு நாணாமையும்; நாடாமை - நாடவேண்டு மவற்றை நாடாமையும்; நார் இன்மை - யாவர்மாட்டும் முறிந்த சொற்செய லுடைமையும்; யாதொன்றும் பேணாமை- பேணவேண்டு மவற்றுள் யாதொன்றனையும் பேணாமையும்; பேதை தொழில் - பேதையது தொழில்.

நாணவேண்டு மவை: பழி பாவங்கள். நாடவேண்டு மவை: கருமங்களிற் செய்வன தவிர்வன. முறிதல்: கண்ணறுதல். பேண வேண்டு மவை: குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்க முதலாயின. இவை பேதைக்கு எஞ்ஞான்று மியல்பாய் வருதலின்'தொழி' லென்றார்.(௩)

அ௩௪: **ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்**
பேதையிற் பேதையா ரில்.

(இ - ள்.) ஓதி - மன மொழி மெய்க ளடங்குதற் கேதுவாய நூல்களை யோதியும்; உணர்ந்தும் - அவ் வடக்கத்தான் வரும் பயனை யுணர்ந்தும்; பிறர்க்கு உரைத்தும் - அதனை யறியலுறப் பிறர்க் குரைத்தும்; தான் அடங்காப் பேதையின் - தான் அவை யடங்கி யொழுகாத பேதைபோல; பேதையார் இல் - பேதையார் உலகத் தில்லை.

உம்மை மூன்னுங் கூட்டப்பட்டது. இப்பேதைமை தனக்கு மருந்தாய இவற்றுற் றீராமையானும், வேற்று மருந்தின்மையானும் 'பேதையிற் பேதையா ரில்' லென்றார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் பேதையது தொழில் பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப. (௪)

௮௩௫. ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந்
தான்புக் கழுந்து மளறு.

(இ - ள்.) பேதை - பேதையாயினன்; எழுமையும் தான்புக்கு அழுந்தும் அளறு-வரும் பிறவிகளெல்லாந் தான் புக்கழுந்தும் நிரயத்தினை; ஒருமைச் செயல் ஆற்றும் - இவ்வொரு பிறப்புள்ளே செய்து கொள்ள வல்லனாம்.

எல்லாப்பிறப்பும் எழா யடங்குதல் அறியப்பட்டமையின், முற்றும்மை கொடுத்தார். அழுந்துதற்கிடனாய நிரயம், ஈண்டைப் பிறப்புக்களினுங் கொடுவினை வயத்தால் அந்நிரயத் துன்பமேயுழந்து வருதலின், 'எழுமையுந் தான் புக்கழுந்து மள' றென்றார். முடிவில் காலமெல்லாம் தான் நிரயத்துன்ப முழத்தற்கேதுவாங் கொடு வினைகளையே யறிந்து சில காலத்துள்ளே செய்துகோடல் பிறர்க் கரிதாகலின், 'ஆற்று' மென்றார். இதனான் அவன் மறுமைச் செயல் கூறப்பட்டது. (௫)

௮௩௬. பொய்படு மொன்றோ புனைபூணுங் கையறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின்.

(இ - ள்.) கை அறியாப் பேதை வினை மேற்கொளின்-செய்யு முறைமை யறியாத பேதை ஒரு கருமத்தை மேற்கொள்வனாயின்; பொய் படும் ஒன்றோ புனை பூணும் - அதுவும் புரைபடும், தானுந் தளை பூணும்.

புரைபடுதல்: பின் ஆகாவகை உள்ளழிதல். 'ஒன்றோ' வென்பது எண்ணிடைச்சொல். அதனையுங் கெடுத்துத் தானுங் கெடு மென்பதாம். இதனான் அவன் செல்வம் படைக்குமாறு கூறப்பட்டது. (௬)

௮௩௭. ஏதிலா ரார்த் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை.

(இ - ள்.) பேதை பெருஞ் செல்வம் உற்றக் கடை - பேதையாயினன் பெரிய செல்வத்தைத் தெய்வத்தா னெய்தியவழி; ஏதிலார் ஆரத் தமர் பசிப்பர்-தன்னோ டோரியைபு மில்லாதார் நிறைய எல்லா வியைபுமுடைய தமராயினார் பசியாநிற்பர்.

எல்லா நன்மையுஞ் செய்துகோடற் கருவி யென்பதுதோன்றப் 'பெருஞ் செல்வ' மென்றும், அதனைப் படைக்கு மாற்ற லில்லாமை தோன்ற 'உற்றக்கடை' யென்றும், எல்லாம் பெறுத றோன்ற 'ஆர' வென்றும், உணவும் பெறாமை தோன்றப் 'பசிப்ப' ரென்றுங் கூறினார். (௭)

அ௩அ. மையலொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின்.

(இ - ள்.) பேதை தன் கை ஒன்று உடைமை பெறின்-பேதையாயினான் தன் கைக்கண்ணே ஒன்றனை யுடைமையாகப் பெற்றானாயின்; மையல் ஒருவன் களித்தற்று - அவன் மயங்குதல் முன்னே பித்தினையுடையா னொருவன் அம் மயக்கத்தின் மேலே மதுவுண்டு மயங்கினாற்போலும்.

'பெறி' னெனவே, தெய்வத்தானன்றித் தன்னாற் பெறுமை பெற்றாம். பேதையுஞ் செல்வக்களிப்பும் ஒருங்குடைமையால் அவன் செய்வன மையலும் மதுக்களிப்பும் ஒருங்குடையான் செய்வன போற் றலைதடுமாறு மென்பதாம். இவையிரண்டு பாட்டானும் அவன் செல்வ மெய்தியவழிப் பயன்கொள்ளுமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

அ௩௯. பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
பீழை தருவதொன் றில்.

(இ - ள்.) பிரிவின்கண் தருவது பீழை ஒன்று இல் - பின் பிரிவுவந்தவழி அஃதிருவர்க்குந் தருவதொரு துன்பமில்லை; பேதையார் கேண்மை பெரிது இனிது - ஆகலாற் பேதையாயினார் தம்முட் கொண்ட நட்பு மிக வினிது.

நாடோறுந் தேய்ந்து வருதலின்* துன்பம் தாராதாயிற்று. புகழ்வார் போன்று பழித்தவாறு. இதனால் அவரது நட்பின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (௯)

அ௪0. கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல்.

(இ - ள்.) சான்றோர் குழாஅத்துப் பேதை புகல் - சான்றோரவையின்கட் பேதையாயினான் புகுதல்; கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்று-தூயவல்ல மிதித்த காலை இன்பந்தரும் அமளிக்கண்ணே வைத்தாற்போலும்.

கழுவாக்கா லென்பது இடக்கரடக்கு. அதனால் அவ் வமளியும் இழிக்கப்படுமாறுபோல இவனால் அவ்வவையும் இழிக்கப்படு மென்பதாம். இதனால் அவன் அவையிடை இருக்குமாறு† கூறப்பட்டது. (௧0)

---

* குறள்-எஅ௨. பார்க்க. † நாலடியார்-௨௯௪-

அதி. அரு—புல்லறிவாண்மை

[இனி, ஏனைப் புல்லறிவாண்மை கூறுகிருர். அது புல்லிய வறி வினை யாடற் றன்மை யென விரியும். அஃதாவது, தான் சிற்றறிவினனு யிருந்தே தன்னைப் பேரறிவினனுக மதித்து உயர்ந்தோர் கூறும் உறுதிச்சொற் கொள்ளாமை.]

அசக. அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிறிதின்மை
யின்மையா வையா துலகு *

(இ - ள்.) இன்மையுள் இன்மை அறிவின்மை - ஒருவனுக்கு இல்லாமை பலவற்றுள்ளும் மிக்க வில்லாமையாவது அறிவில்லாமை; பிறிதின்மை இன்மையா வையாது உலகு - மற்றைப் பொருளில்லா மையோ வெனின், அதனை அப்பெற்றித்தாய இன்மையாகக் கொள் ளார் உலகத்தார்.

'அறி' வென்பது ஈண்டுத் தலைமைபற்றி நல்லறிவின்மேனின் றது. புல்லறிவாளர் செல்வ மெய்தியவழியும் இம்மை மறுமைப்பய னெய்தாமையின் அதனை 'இன்மையு ளின்மை' யென்றும், நல்லறி வாளர் வறுமை யெய்தியவழியும் அஃதிழவாமையின் அதனை 'இன் மையா வையா' தென்றுங் கூறினர். இதனற் புல்லறிவினது குற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

அசஉ. அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாது
மில்லை பெறுவான் றவம்.

(இ - ள்.) அறிவிலான் நெஞ்சு உவந்து ஈதல் - புல்லறிவுடை யான் ஒருவனுக்கு மனமுவந்து ஒன்று கொடுத்தல் கூடிற்ருயின்; பெறுவான் தவம் பிறிது யாதும் இல்லை - அதற்குக் காரணம் பெறு கின்றவ னல்வினையே; வேறென்று மில்லை.

ஒரோவழி நெஞ்சுவந் தீதல்கூடலிற் புல்லறிவாளரும் நல்வினை செய்ப என்பார்க்குப், பெறுவான் வீழ்பொரு ளெய்தியான் போல்வ தல்லது இம்மை நோக்கியாக மறுமை நோக்கியாக ஈகின்ரு ரல்ல ரெனக் கூறியவாறு. கூடிற்ருயின் அதற்குக் காரண மென்னுஞ் சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. இதனல் அஃதுடையார் தம் மாட்டு நல்லன செய்த லறியாமை கூறப்பட்டது. (உ)

அசங. அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்குஞ் செய்த லரிது.

---

*நாலடியார் - உடுக.

(இ - ள்.) அறிவிலார் தாந் தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை - புல்லறிவுடையார் தாமே தம்மை வருத்தும் வருத்தம்; செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது - அது செய்தற்குரியராய தம் பகைவர்க்குஞ் செய்தலரிது.

பகைவர் தாம் அறிந்த தொன்றனைக் காலம் பார்த்திருந்து செய்வதல்லது வறுமை, பழி, பாவ முதலிய பலவற்றையும் எக்காலத் துஞ் செய்யமாட்டாமையின், அவர்க்குஞ் 'செய்த லரி' தென்றார். இதனால் அவர் தம்மாட்டுந் தீயன செய்த லறிவரென்பது கூறப் பட்டது. (௩)

௮௪௪. வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னொண்மை
யுடையம்யா மென்னுஞ் செருக்கு.

(இ - ள்.) வெண்மை எனப் படுவது யாது எனின் - புல்லறிவுடைமை யென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்; யாம் ஒண்மை உடையம் என்னும் செருக்கு - அது தம்மைத் தாமே யாம் நல்லறிவுடைய மென்று நன்கு மதிக்கும் மயக்கம்.

'வெண்மை'யாவது' அறிவு முதிராமை. 'ஒண்மை' யெனக் காரியப்பெயர் காரணத்திற்காயிற்று. உலகத்தாரிகழ்தல் அறிந்து வைத்தும் அவ்வாறு மதித்தலான், மயக்க மென்றார். (௪)

௮௪௫. கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும்.

(இ - ள்.) கல்லாத மேற்கொண்டு ஒழுகல் - புல்லறிவாளர் தாங் கல்லாத நூல்களையுங் கற்றாராகத் தாம் மேலிட்டுக்கொண்டு ஒழுகுதல்; கசடு அற வல்லதூஉம் ஐயம் தரும் - கசடறக் கற்ற தொரு நூலுண்டாயின், அதன்கண்ணும் பிறர்க் கையத்தை விளைக்கும்.

'வல்ல'தென எழாவது இறுதிக்கட் டொக்கது. உண்டாயி னென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. 'ஐயம்' அதுவல்ல ரென் பதூஉம் இவ்வாறுகொல்லோ வென்பது. (௫)

௮௪௬. அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற்
குற்ற மறையா வழி.

(இ - ள்.) தம் வயின் குற்றம் மறையாவழி - புல்லறிவாளர் தங்க ணிகழுங் குற்றங்களை யறிந்து கடியாராயின்; அற்றம்

மறைத்தலோ புல்லறிவு - ஆடையால் அற்ற மறைத்தாரைகத் தம்மைக் கருதுதலும் புல்லறிவாம்.

குற்ற மறைத்தலாவது: அவற்றை இலவாக்குதல். மறைக்கப்படுவன பலவற்றுள்ளும் உயர்ந்தவற்றை யெல்லாம் மறையாது தாழ்ந்த தொன்றனையே மறைத்து அவ்வளவாற் றம்மையு முலக வொழுக்கினராக மதித்தலும் 'புல்லறி' வென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் அவர் தம்மை வியத்தற்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௬)

அ௪௭. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.

(இ - ள்.) அரு மறை சோரும் அறிவிலான் - பெறுதற்கரிய உபதேசப் பொருளைப் பெற்றாலும் உட்கொள்ளாது போக்கும் புல்லறிவாளன்; தானே தனக்குப் பெரு மிறை செய்யும் - அவ்வுறுதி யறியாமையாற் றானே தனக்கு மிக்க வருத்தத்தைச் செய்து கொள்ளும்.

'சோரு' மென இடத்து நிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்தின்மே னின்றது. மிக்க வருத்தம், பொறுத்தற்கரிய துன்பங்கள். இனி 'அருமறை சோரு' மென்பதற்குப் பிறரெல்லாம் உள்ளத் தடக்கப்படும் எண்ணத்தை வாய் சோர்ந்து பிறர்க்குரைக்கு மென்* றுரைத்தார்; அது பேணாமை யென்னும் † பேதைமையாவ தன்றிப் புல்லறிவாண்மை யன்மை யறிக. (௭)

அ௪அ. ஏவவுஞ் செய்கலான் றான்றேறா னவ்வுயிர்
போஒ மளவுமோர் நோய்.

(இ - ள்.) ஏவவும் செய்கலான் - புல்லறிவாளன் தனக் குறுதியாயவற்றை அறிவுடையார் சொல்லாநிற்கவுஞ் செய்யான்; தான் தேறான் - அதுவன்றித் தானாகவும் இவை செய்வனவென்றறியான்; அவ்வுயிர் போஒமளவும் ஓர் நோய் - அவ்வுயிர் யாக்கையி னீங்குமளவும் நிலத்திற்குப் பொறுத்தற் கரியதொரு நோயாம்.

உயிர்தான் உணர்தற்றன்மைத்தா யிருந்தும், நின்ற யாக்கை வயத்தான் மருடற்றன்மைத்தாய் வேறு படுதலின் அவ்வுயி ரென்றும், அதனி னீங்கியபொழுதே அதற்கு இரண்டனு மொன்று கூடுதலிற் 'போஒ மளவு' மென்றும், குலமலை முதலிய பொறுக்கின்ற நிலத்திற்குப் பாவயாக்கை பெரும்பொறையாய்த் துன்பஞ்செய்தலின் ஒரு 'நோ' யென்றுங் கூறினார். (அ)

---

* மணக்குடவர். † குறள் - அ௩௩

அ௪௯. காணாதாற் காட்டுவான் தான்காணான் காணாதான்
கண்டானாந் தான்கண்ட வாறு.

(இ - ள்.) காணாதாற் காட்டுவான் தான் காணான் - தன்னை எல்லா மறிந்தானாக மதித்தலாற் பிறரால் ஒன்றறியுந் தன்மை யிலாதானை அறிவிக்கப்புகுவான் அவனாற் பழிக்கப்பட்டுத் தான் அறியானாய் முடியும்; காணாதான் தான் கண்டவாறு கண்டானாம்-இனி அவ்வறியுந் தன்மை யில்லாதான் கொண்டது விடாமையாற்* றானறிந்தவாற்றால் அதனை அறிந்தானாய் முடியும்.

புல்லறிவாளர்க்கு நல்லறிவு கொளுவுதல் ஒருவாற்றானும் இயைவதன் றென்பதாம். (௯)

அ௫௦. உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்
தலகையா வைக்கப் படும்.

(இ - ள்.) உலகத்தார் உண்டு என்பது இல் என்பான் - உயர்ந்தோர் பலரும் உண்டென்பதோர் பொருளைத் தன் புல்லறிவானில்லையென்று சொல்லுவான்; வையத்து அலகையா வைக்கப்படும்- மகனென்று கருதப்படான், வையத்துக் காணப்படுவதோர் பேயென்று கருதப்படும்.

கடவுளும் மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் முதலாக அவர்உள வென்பன பலவேனுஞ் சாதிபற்றி 'உண்டென்ப' தென்றும், தானே வேண்டிய கூறலால் ஒப்பும், வடிவால் ஒவ்வாமையு முடைமையிற் றன் யாக்கை கரந்து மக்கள் யாக்கையுட் டோன்றுதல்வல்ல 'அலகை' யென்றுங் கூறினார். இவை நான்கு பாட்டானும் உறுதிச் சொற் கொள்ளாமையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

அதி. அ௬—இகல்

[இனி, அவற்றான் வரும் வெகுளி காமங்களுள் அரசர்க்கு வெகுளி பெரும்பானிமைத்தாகலின், அதனான் வருவன கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கண் இகல் கூறுகின்றார். அஃதாவது, இருவர் தம்முட் பொருது வலி தொலைதற் கேதுவாய மாறுபாடு.]

அ௫௧. இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கு நோய்.

* திருவாசகம்: கொடிறும் பேதையுங் கொண்டது விடா.

(இ - ள்.) ஏல்லா உயிர்க்கும் பகல் என்னும் பண்பு இன்மை பாரிக்கும் நோய்-எல்லா வுயிர்கட்கும் பிற வுயிர்களோடு கூடாமை யென்னுந் தீக்குணத்தை வளர்க்குங் குற்றம்; இகல் என்ப - இக லென்று சொல்லுவர் நூலோர்.

மக்களையும் விலங்குகளோ டொப்பிப்ப தென்பது தோன்ற 'எல்லா வுயிர்க்கு' மென்றும், பகுதிக்குணத்தை இடைநின்று விளைத்தலிற் 'பகலென்னும் பண்பின்மை' யென்றுங் கூறினர். நற்குணமின்மை அருத்தாபத்தியாற் றீக்குண மாயிற்று. இதனல் இகலது குற்றம் கூறப்பட்டது. (க)

அ௫௨. பகல்கருதிப் பற்ரு செயினு மிகல்கருதி
யின்னுசெய் யாமை தலை.

(இ - ள்.) பகல் கருதிப் பற்ரு செயினும்-தம்மொடு கூடாமை யைக் கருதி ஒருவன் வெறுப்பன செய்தானாயினும்; இகல் கருதி இன்னு செய்யாமை தலை - அவனோடு மாறுபடுதலைக் குறித்துத் தா மவனுக்கு இன்னாதவற்றைச் செய்யாமை உயர்ந்தது.

செய்யிற் பகைமை வளரத் தாந் தாழ்ந்து வரலானும், ஒழியின் அப் பற்ருதன தாமே யோய்ந்து போகத் தாம் ஓங்கி வரலானும் 'செய்யாமை தலை' யென்ருர். பற்ருத வென்பது விகாரமாயிற்று. (உ)

அ௫௩. இகலென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் றவலில்லாத்
தாவில் விளக்கந் தரும்.

(இ - ள்.) இகல் என்னும் எவ்வ நோய் நீக்கின் - மாறுபா டென்று சொல்லப்படுகின்ற துன்பத்தைச் செய்யு நோயை ஒரு வன் தன் மனத்தினின்று நீக்குமாயின்; தவல் இல்லாத் தாவில் விளக்கம் தரும் - அவனுக்கு அந் நீக்குதல் எஞ்ஞான்றும் உளனாதற் கேதுவாய புகழைக் கொடுக்கும்.

தவ லில்லாமை அருத்தாபத்தியான் அப்பொருட் டாயிற்று. 'தாவில் விளக்கம்'* வெளிப்படை. யாவரு நண்பராவர், ஆகவே எல்லாச் செல்வமு மெய்திக் கொடை முதலிய காரணங்களாற் புகழ் பெறு மென்பதாம். (௩)

அ௫௪. இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்.

* குறள் - ௨௩௩.

(இ - ள்.) இகல் என்னும் துன்பத்துள் துன்பம் கெடின் - மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற துன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்க துன்பம் ஒருவனுக்கில்லையாயின்; இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் - அவ்வின்மை அவனுக்கு இன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்க வின்பத்தினைக் கொடுக்கும்.

'துன்பத்துட்டுன்பம்': பலரொடு பொருது வலி தொலைதலான் யாவர்க்கு மெளியனாயுறுவது. அதனை இடையின்றியே பயத்தலின், 'இகலென்னு' மென்றார். 'இன்பத்து ளின்பம்,' யாவரு நட்பாக லின் எல்லாப் பயனு மெய்தியுறுவது. (௪)

௮௫௫. இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலூக்குந் தன்மை யவர்.

(இ - ள்.) இகல் எதிர் சாய்ந்து ஒழுக வல்லாரை - தம்முள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனை யேற்றுக்கொள்ளாது சாய்ந்தொழுக வல்லாரை; மிகல் ஊக்கும் தன்மையவர் யார் - வெல்லக் கருதுந் தன்மையுடையார் யாவர்?

இகலை யொழிந்தொழுகல் வேந்தர்க்கு எவ்வாற்றானும் அரிதாகலின் 'வல்லாரை' யென்றும், யாவர்க்கும் நண்பாகலின் அவரை வெல்லக் கருதுவார் யாவரு மில்லை யென்றுங் கூறினார். இவை நான்கு பாட்டானும் இகலாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது. (௫)

௮௫௬. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து.

(இ - ள்.) இகலின் மிகல் இனிது என்பவன் வாழ்க்கை - பிறரொடு மாறுபடுதற்கண் மிகுதல் எனக்கு இனிதென்று அதனைச் செய்வானது உயிர் வாழ்க்கை; தவலும் கெடலும் நணித்து - பிழைத்தலும் முற்றக் கெடுதலுஞ் சிறிது பொழுதுள் உளவாம்.

மிகுதல்: மேன்மே லூக்குதல். 'இனி' தென்பது, தான் வேறல் குறித்தல். பிழைத்தல் - வறுமையானின்னாதாதல். முற்றக் கெடுதல் - இறத்தல். இவற்றோடு 'நணித்' தென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டி, உம்மைகளை எதிரதும் இறந்ததும் தழீஇய வெச்சவும்மைகளாக வுரைக்க. பொருட்கேடும் உயிர்க்கேடும் அப்பொழுதே யுளவா மென்பதாம். (௬)

௮௫௭. மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணா ரிகன்மேவ
லின்னா வறிவி னவர்.

(இ - ள்.) இகல் மேவல் இன்னா அறிவினவர் - இகலோடு மேவுதலையுடைய இன்னாத வறிவினை யுடையார்; மிகல் மேவல் மெய்ப்பொருள் காணார் - வெற்றி பொருந்துதலையுடைய நீதி நூற் பொருளை யறியமாட்டார்.

'இன்னா வறிவு' தமக்கும் பிறர்க்குந் தீங்கு பயக்கு மறிவு; வெற்றிவழி நின்றார்க்கு உளதாவது. காணப்படும் பயத்ததாகலின் மெய்ந்நூ லெனப்பட்டது. இகலால் அறிவு கலங்குதலின், 'காணா' ரென்றார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் இகலினார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது. (எ)

அருஅ. இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை
மிகலூக்கி னூக்குமாங் கேடு.

(இ - ள்.) இகலிற்கு எதிர் சாய்தல் ஆக்கம் - தன்னுள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனை யெதிர்தலை யொழிதல் ஒருவனுக்கு ஆக்கமாம்; அதனை மிகல் ஊக்கின் கேடு ஊக்குமாம் - அது செய்யாது அதன்கண் மிகுதலை மேற்கொள்வானாயிற் கேடுந் தன்கண் வருதலை மேற்கொள்ளும்.

எதிர்தல் : ஏற்றுக்கோடல். சாய்ந்தபொழுதே வருதலின், 'சாய்தல் ஆக்க' மென்றார். 'இகலிற்' கெனவும் 'அதனை' யெனவும் வந்தன வேற்றுமை மயக்கம். (அ)

அருகூ. இகல்காணா னாக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு.

(இ - ள்.) ஆக்கம் வருங்கால் இகல் காணான் - ஒருவன் தன்கணாக்கம் வரும்வழிக் காரணமுண்டாயினும் இகலை நினையான்; கேடு தரற்கு அதனை மிகல் காணும் - தனக்குக் கேடுசெய்துகோடற்கட் காரணமின்றியும் அதன்கண் மிகுதலை நினைக்கும்.

இகலான் வருங் கேடு பிறரான் அன்றென்பது தோன்றத் 'தரற்' கென்றார், நான்காவதும் இரண்டாவதும் ஏழாவதன்கண் வந்தன. ஆக்கக் கேடுகட்கு முன் நடப்பன இகலினது இன்மை உண்மைக ளென்பதாம். (கூ)

அகூ0. இகலானா மின்னாத வெல்லா நகலானா
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.

(இ - ள்.) இகலான் இன்னாத எல்லாம் ஆம் - ஒருவனுக்கு மாறுபா டொன்றானே இன்னாதனவெல்லாம் உளவாம்; நகலான்

நன்னயம் என்னும் செருக்கு ஆம் - நட்பொன்றுனே நல்ல நீதி யென்னும் பெருஞ் செல்வம் உளதாம்.

'இன்னாதன': வறுமை, பழி, பாவ முதலாயின. 'நகல்': மகிழ்தல். நகலென்பதூஉஞ் செருக்கென்பதூஉம் தத்தங் காரணங் கட்காயின. 'நயமென்னுஞ் செருக்' கெனக் காரியத்தைக் காரண மாக உபசரித்தார். இவை மூன்று பாட்டானும் அவ்விருமையுங் கூறப்பட்டன. (௧0)

அ௯. அ௭—பகைமாட்சி

[அஃதாவது, அறிவின்மை முதலிய குற்றங்க ளுடைமையாற் பகையை மாட்சிப்படுத்தல். அரசர்க்கு எவ்வாற்றானும் பகை யின்மை கூடாமையின் மேற் பொதுவகையான் விலக்கப்பட்ட இகலை, ஈண்டுச் சிறப்பு வகையான் விதிக்கின்றாராகலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.]

அ௬௧. வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை.

(இ - ள்.) வலியார்க்கு மாறு ஏற்றல் ஓம்புக - தம்மின் வலி யார்க்குப் பகையா யெதிர்தலை ஒழிக; மெலியார்மேல் பகை ஓம்பா மேக - ஏனை மெலியார்க்குப் பகையாதலை ஒழியாது விரும்புக.

'வலியா' ரென்புழித் துணைவலியு மடங்கலின், 'மெலியா' ரென்புழித் துணைவலி யின்மையுங் கொள்ளப்படும். அத் துணை தான் படை பொருண் முதலிய வேற்றுமைத்துணையும், நல்லறி வுடைமை நீதிநூல்வழி யொழுகன் முதலிய ஒற்றுமைத்துணையு மென விரண்டாம். அவ்விரண்டு மில்லாரை வெல்வார்க்கு வலி தொலையாமையின், அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. சிங்க நோக்காகிய இதனுட் பகைமாட்சி பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. (௧)

அ௬௨. அன்பில னான்ற துணையிலன் றான்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு.

(இ - ள்.) அன்பு இலன் - ஒருவன் தன் சுற்றத்தின்மே லன் பிலன்; ஆன்ற துணை இலன் - அதுவேயன்றி வலிய துணையிலன்; தான் துவ்வான் - அதன்மேற் றான் வலியிலன்; ஏதிலான் துப்பு என் பரியும் - அப்பெற்றியான் மேல்வந்த பகைவன் வலியினை யாங்ஙனந் தொலைக்கும்?

சுற்றமும் இருவகைத்துணையும் தன்வலியு மிலனாகலின், அவன் மேற் செல்வார்க்கு வலி வளர்வதன்றித் தொலையா தென்பதாம். 'துவ்வான்' : துவ்வினைச் செய்யான். (உ)

அ௬௩. அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான்
றஞ்ச மெளியன் பகைக்கு.

(இ - ள்.) அஞ்சும் - ஒருவன் அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சாநிற்கும்; அறியான் - அறியவேண்டு மவற்றை யறியான்; அமைவு இலன் - பிறரோடு பொருத்தமிலன்; ஈகலான் - இவற்றின் மேலும் யாவர்மாட்டும் இவறன்மாலையன்; பகைக்குத் தஞ்சமெளியன் - இப்பெற்றியான் பகைவர்க்கு மிக வெளியன்.

'தஞ்ச மெளிய' னென்பன ஒருபொருட் பன்மொழி* இந்நான்கு குற்றமுமுடையான் பகையின்றியு மழியுமாகலின் 'தஞ்ச மெளிய' னென்றார். (௩)

அ௬௪. நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது.

(இ - ள்.) வெகுளி நீங்கான் - ஒருவன் வெகுளியி னீங்கான்; நிறை இலன் - அதுவேயன்றித் தான் நிறையுடைய னல்லன்; எஞ்ஞான்றும் யாங்கணும் யார்க்கும் எளிது - அவன்மேற் சேறல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் யார்க்கு மெளிது.

'நிறை': † மறைபிற ரறியாமை. வெகுடன்மாலைய னாகலானும், மறை வெளிப்படுத்தலானும், மேற்செல்வார்க்குக் காலமும் இடனும் வலியு மறிந்து சேறல் வேண்டாதாயிற்று. இனி, இனிதென்று பாடமோதி அவன் பகைமை இனிதென் றுரைப்பாரு முளர். (௪)

அ௬௫. வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது.

(இ - ள்.) வழி நோக்கான் - ஒருவன் நீதிநூலை யோதான்; வாய்ப்பன செய்யான் - அது விதித்த தொழில்களைச் செய்யான்; பழி நோக்கான் - தனக்கு வரும் பழியைப் பாரான்; பண்பு இலன் - தான் பண்புடைய னல்லன்; பற்றார்க்கு இனிது - அவன் பகைவர்க்கு அப் பகைமை யினிது.

---

* 'தஞ்சக் கிளவி யெண்மைப் பொருட்டே' — தொல்காப்பியம், சொல் - உ௩௩.

† 'நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை' - கலித்தொகை- ௧௩௩.

தொல்லோ ரடிப்பட வழங்கிவந்த தாகலான் 'வழி' யென்றும், தப்பாது பயன்படுதலின் 'வாய்ப்பன' வென்றும், இக் குற்றங்க ளுடையான் றானே யழிதலிற் 'பற்றார்க்கினி' தென்றுங் கூறினார். (௫)

௮௬௬. காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணாமை பேணப் படும்.

(இ - ள்.) காணாச் சினத்தான் - தன்னையும் பிறரையுந் தானறியாமைக் கேதுவாகிய வெகுளியை யுடையான் யாவன்; கழிபெருங் காமத்தான் - மேன்மேல் வளராநின்ற மிக்க காமத்தை யுடையான் யாவன்; பேணாமை பேணப்படும் - அவரது பகைமை விரும்பிக் கொள்ளப்படும்.

காணாத சினமென்பது விகாரமாயிற்று. முன்னோனுக்கு யாவரும் பகையாதலானும், ஏனோனுக்குக் காரியந் தோன்றாமையானும் தாமே யழிவரென்பதுபற்றி, இவர் 'பேணாமை பேணப்படு' மென்றார். (௬)

௮௬௭. கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து
மாணாத செய்வான் பகை.

(இ - ள்.) அடுத்து இருந்து மாணாத செய்வான் பகை - வினையைத் தொடங்கியிருந்து அதற்கேலாதன செய்வான் பகைமையை; கொடுத்தும் கொளல் மன்ற வேண்டும் - சில பொருளழியக் கொடுத்தாயினுங் கோடல் ஒருதலையாக வேண்டும்.

ஏலாதன : மெலியனாய் வைத்துத் துணிதலும், வலியனாய் வைத்துத் தணிதலும் முதலாயின. அப்பொழுது அதனாற் சில பொருளழியினும் பின் பல பொருளெய்தற்கு ஐயமின்மையின், 'கொளல் வேண்டு மன்ற' வென்றார். இவை யாறு பாட்டானும் அது சிறப்பு வகையாற் கூறப்பட்டது. (௭)

௮௬௮. குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்
கினனிலனா மேமாப் புடைத்து.

(இ - ள்.) குணன் இலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் இனன் இலனாம் - ஒருவன் குணமொன்று மிலனாய் உடைய குற்றம் பலவாய வழி, அவன் துணையிலனாம்; மாற்றார்க்கு ஏமாப்பு உடைத்து-அவ்விலனாதறானே அவன் பகைவர்க்குத் துணையாதலையுடைத்து.

'குணம்' இறைமாட்சியுட்* சொல்லியன. 'குற்றம்': இவ்வதிகாரத்துச் சொல்லியனவும் மற்று மத்தன்மையனவும். துணை, சுற்றம்,

* குறள் - ௩௮௨, ௩௮௩.

நட்பு, பொருள், படை முதலாயின. பகைவர்க்கு இவற்று னுள தாம் பயன் றானே யுளதாமாகலின், 'ஏமாப்புடைத்' தென்றார். 'இலனு' மென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் உடையவென வந்த பெய ரெச்சக் குறிப்புக்கொண்டது. (அ)

அசுகூ. **செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவிலா**
வஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்.

(இ - ள்.) அறிவு இலா அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின் - நீதியை யறிதலில்லாத அஞ்சும் பகைவரைப் பெற்றால்; செறுவார்க்குச் சேண் இன்பம் இகவா - அவரைச் செறுவார்க்கு உயர்ந்த வின்பங்கள் நீங்கா.

உபாய மறிதலும் அறிந்தாற் செய்துமுடிக்குந் திண்மையு மில்லாதாரே பகைவராதல் கூடாமையிற் 'பெறி' னென்றும், அவரை யறிந்து மேற்சென்றபொழுதே பகையின்மையுஞ் செல்வமும் ஒருங்கே யெய்தலிற் சேணுடை யின்பங்கள் 'இகவா' வென்றுங் கூறினார். (கூ)

அஎ0. **கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று**
மொல்லானை யொல்லா தொளி.

(இ - ள்.) கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் ஒல்லானை - நீதி நூலைக் கல்லாதானொடு பகைத்தலான் வரும் எளிய பொருளை மேவா தானை; எஞ்ஞான்றும் ஒளி ஒல்லாது - எஞ்ஞான்றும் புகழ் மேவாது.

'சிறுபொருள்': முயற்சி சிறிதாய பொருள். நீதி யறியாதானை வேறல் எளிதாயிருக்கவும் அது மாட்டாதானை வெற்றியான் வரும் புகழ் கூடா தென்பதாம்; ஆகவே, இச்சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பய னெய்துக வென்றவா றாயிற்று. இதற்குப் பிற ரெல்லாம் அதிகாரத் தோடு மாறுதன்மேலும் ஓர் பொருட்டொடர்பு படாம லுரைத்தார். இவை மூன்று பாட்டானும் அதனினாய பயன் கூறப்பட்டது. (க0)

அகி. அஅ—பகைத்திறந்தெரிதல்

[அஃதாவது, மாணாத பகையை ஆக்குதற் குற்றமும், முன் ஆகி நின்ற பகையுள் நட்பாக்கற்பாலதும், நொதுமலாக்கற்பால தும், அவற்றின்கட்செய்வதும், வினைக் களைதற்பாலதன்கட் செய்வனவும், களையும் பருவமும், களையாக்காற் படுமிழுக் கும் என்று இத் திறங்களை ஆராய்தல். இரட்டுறமொழித

லென்பதனாற் பகையது திறமும், பகையிடத்தாக்குந் திறமு மென விரிக்கப்பட்டது. இவையெல்லாம் மாணாப் பகையவாக லின் இது பகைமாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

அஎக. பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(இ - ள்.) பகை என்னும் பண்பு இலதனை - பகையென்று சொல்லப்படுந் தீமை பயப்பதனை; ஒருவன் நகையேயும் வேண்டற் பாற்று அன்று-ஒருவன் விளையாட்டின்கண்ணே யாயினும் விரும்புத லியற்கைத்தன்று நீதிநூல்.

மாணாத பகையை யாக்கிக்கோடல் எவ்வாற்றானுந் தீமையே பயத்தலிற் 'பண்பில' தென்றும், அதனை விளையாட்டின்கண் வேண்டி னுஞ் செற்றமே விளைந்து மெய்யாமாகலின் 'நகையேயு' மென்றும், வேண்டாமை தொல்லையோரது துணிவென்பார் நீதிநூன்மேல் வைத்துங் கூறினர். அப் பெயர் அவாய்நிலையான் வந்தது. (க)

அஎஉ. வில்லே ருழவர்* பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை.

(இ - ள்.) வில் ஏர் உழவர் பகை கொளினும்-ஒருவன் வில்லை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகைகொண்டா னாயினும்; சொல் ஏர் உழவர் பகை கொள்ளற்க - சொல்லை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொள்ளா தொழிக.

'சொல்' ஆகுபெயரான் நீதிநூன்மே னின்றது. வீரம் சூழ்ச்சி யென்னும் ஆற்றல்களுள் வீரமே யுடையாரோடு பகை கொண்டாற் கேடுவருதல் ஒருதலையன்று, வந்ததாயினுந் தனக்கேயாம்; எனச் சூழ்ச்சியுடையாரோடாயிற் றன் வழியி னுள்ளார்க்குந் தப்பாது வருதலின், அது கொள்ளினும் இது கொள்ளற்க வென்றார். உம்மை யான் அதுவு மாகாமை பெறுதும். இரண்டு முடையாரோடுகொள்ள லாகாமை சொல்ல வேண்டாவாயிற்று. உருவக விசேடம். (உ)

அஎ௩. ஏமுற் றவரினு மேழை தமியனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன்.

(இ - ள்.) தமியனாய்ப் பல்லார் பகை கொள்பவன் - தான் தனியனாய் வைத்துப் பலரோடு பகைகொள்வான்; ஏமுற்றவரினும் ஏழை - பித்துற்றாரினும் அறிவிலன்.

---

* புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வாகை - ௫.

தனிமை: சுற்றம் நட்புப் படை முதலிய வின்மை. மயக்கத்தால் ஒப்பாராயினும் ஏமுற்றவர் அதனாற் றீங்கெய்தாமையின், தீங்கெய்துதலுமுடைய இவனை, 'அவரினும் ஏழை' யென்றார். தீங்காவது துணையுள்வழியும் வேறல் ஐயமாயிருக்க, அஃதின்றியும் பலரோடு பகைகொண்டு அவரால் வேறுவேறு பொருதற்கண்ணும் ஒருங்கு பொருதற்கண்ணும் அழிந்தே விடுதல். இவை மூன்று பாட்டானும் பகைகோடற் குற்றம் பொதுவினுஞ் சிறப்பினுங் கூறப்பட்டது. (௩)

அஎச. பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடையாளன்
றகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு.

(இ - ள்.) பகை நட்பாக் கொண்டு ஒழுகும் பண்புடையாளன் தகைமைக்கண் - வேண்டியவழிப் பகையை வேறுபடுத்துத் தனக்கு நட்பாகச் செய்துகொண்டொழுகும் இயல்பினையுடைய அரசனது பெருமையுள்ளே; தங்கிற்று உலகு - அடங்கிற்று இவ் வுலகு.

வேண்டிய வழி யென்பது ஆக்கத்தான் வந்தது. வேறு படுத்தல்: பகை நிலைமையி னீக்குதல். ஒழுகல்: நீதிவழி யொழுகல். பெருமை: பொருள், படை யென இருவகைத்தாய ஆற்றல். அதன் வழித்தாதற்கு எஞ்ஞான்றுந் திரிபின்மையின்; அத்துணிவுபற்றித் 'தங்கிற்' றென்றார். (௪)

அஎரு. தன்றுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானொருவ
னின்றுணையாக் கொள்கவற்றி னொன்று.

(இ - ள்.) தன் றுணை இன்று - தனக்குதவுந் துணையோ வெனின் இல்லை; பகை இரண்டு - நலிவு செய்யும் பகையோ வெனின் இரண்டு; ஒருவன் தான் அவற்றின் ஒன்று இன்றுணையாக் கொள்க - அங்ஙனமாய் நின்றவழி ஒருவனாகிய தான் அப்பகையிரண்டனுட் பொருந்திய தொன்றை அப்பொழுதைக்கு இனிய துணையாகச் செய்துகொள்க.

பொருந்தியது: ஏனையதனை வேறற்கு ஏற்றது. அப்பொழுது: அவ் வெல்லும் பொழுது. திரிபின்றாகச் செய்து கொள்க வென்பார், 'இன்றுணையா' வென்றார். 'ஆல்'கள் அசை. இவையிரண்டு பாட்டானும் நட்பாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது. (௫)

அஎசா. தேறினுந் தேறா விடினு மழிவின்கட்
டேறான் பகாஅன் விடல்.

(இ - ள்.) தேறினும் தேறாவிடினும் - பகைவனை முன் தெளிந்தானாயினும் தெளிந்திலனாயினும்; அழிவின்கண் தேறான்

பகாஅன் விடல் - தனக்குப் புறத்தொரு வினையாற் சூழ்வுவந்துழிக் கூடாது நீக்காது இடையே விட்டு வைக்க.

முன்றெளிந்தானாயினும் அப்பொழுது கூடாதொழிகவென்றது, உள்ளாய் நின்று கெடுத்தலை நோக்கி. தெளிந்திலனாயினும் அப்பொழுது நீக்காதொழிக வென்றது, அவ்வழிவிற்குத் துணையாதலை நோக்கி. இதனான் நொதுமலாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது. (௬)

௮௭௭. நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து.

(இ - ள்.) நொந்தது அறியார்க்கு நோவற்க - நொந்ததனைத் தாமாக வறியாத நட்டார்க்குத் தன்னோவு சொல்லற்க; மென்மை பகைவரகத்து மேவற்க - வலியின்மை பார்த்திருக்கும் பகைவர்மாட்டு அவ் வலியின்மையை மேலிட்டுக் கொள்ளற்க.

'நோ' வென்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர், ஈண்டு அது சொல்லுதற்காயிற்று. பகைவர்கட் டவிர்வது கூறுவார், நட்டார்கட் டவிர்வதும் உடன்கூறினார். இதனால் அவ் விருபகுதிக்கண்ணுஞ் செய்வது கூறப்பட்டது. (௭)

௮௭௮. வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு.

(இ- ள்.) வகை அறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப - தான் வினை செய்யும் வகையை அறிந்து, அதுமுடித்தற்கேற்பத் தன்னைப்பெருக்கி மறவி புகாமற் றன்னைக் காக்கவே; பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு மாயும் - தன் பகைவர்மாட்டுளதாய களிப்புக் கெடும்.

'வகை': வலியனாய்த் தானெதிரே பொருமாறும், யெளியனாய வளவிற் போர் விலக்குமாறும் முதலாயின. பெருக்கல்: பொருள் படைகளாற் பெருகச் செய்தல். களிப்பு; இவற்றான் வேறுமென் றெண்ணி மகிழ்ந்திருத்தல். இவ்விறுகுத லறிந்து தாமே அடங்குவ ரென்பதாம். இதனாற் களைதற்பாலதன்கட் செய்வன கூறப்பட்டது. (௮)

௮௭௯. இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து.

(இ - ள்.) முள் மரம் இளைதாகக் கொல்க - களைய வேண்டுவதாய முண்மரத்தை இளையதாய நிலைமைக்கட் களைக; காழ்த்த விடத்துக் களையுநர் கை கொல்லும் - அன்றியே முதிர்ந்த நிலைமைக் கட் களையலுறிற் களைவார் கையினை அதுதான் களையும்;

களையப்படுவதாய தம் பகையை அது மெலிதாய காலத்தே களைக, அன்றியே வலிதாய காலத்துக் களையலுறிற் றம்மை அது தான் களையுமென்பது தோன்ற நின்றமையின், இது பிறிது மொழிதல். இதனாற் களையும் பருவங் கூறப்பட்டது. (௯)

அ௮௦. உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார்.

(இ - ள்.) செயிர்ப்பவர் செம்மல் சிதைக்கலாதார் - தம்மொடு பகைப்பாரது தருக்கினைக் கெடுக்கலாயிருக்க இகழ்ச்சியான் அது செய்யாத வரசர்; உயிர்ப்ப உளரல்லர் மன்ற - பின் உயிர்க்கு மாத்திரத்திற்கும் உளரல்லர் ஒரு தலையாக.

அவர் வலியராய்த் தம்மைக் களைதல் ஒருதலையாகலின், இறந்தாரே யாவ ரென்பதாம். அவருயிர்த்த துணையானே தாமிறப்ப ரெனினு மமையும். இதனாற் களையாவழிப்படு மிழுக்குக் கூறப் பட்டது. (௧௦)

அ௯. அ௯—உட்பகை

[அஃதாவது, புறப்பகைக்கு இடனாக்கிக் கொடுத்து அது வெல்லுந் துணையும் உள்ளாய் நிற்கும் பகை. இதுவும் களையப்படுவதன் பாலதாகலின், பகைத்திறந் தெரிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

அ௮௧. நிழனீரு மின்னாத வின்னா தமர்நீரு
மின்னாவா மின்னா செயின்.

(இ - ள்.) நிழல் நீரும் இன்னாத இன்னா - ஒருவனுக்கு அனுபவிக்க வேண்டுவனவாய நிழலும் நீரும் முன் இனியவேனும் பின் நோய் செய்வன இன்னாவாம்; தமர் நீரும் இன்னா செயின் இன்னா வாம் - அதுபோலத் தழுவ வேண்டுவனவாய தம ரியல்புகளும் முன் இனியவேனும் பின் இன்னாசெய்வன இன்னாவாம்.

நோய்: பெருங்கால் பெருவயிறு முதலாயின. 'தம'ரென்றதனால் உட்பகையாதற் குரியராய ஞாதியரென்ப தறிக. இன்னா செயல்: முன் வெளிப்படாமை நின்று துணைபெற்றவழிக் கெடுத்தல். (௧)

அ௮௨. வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.

(இ - ள்.) வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க - வாள்போல எறிதுமென்று வெளிப்பட்டு நிற்கும் பகைவர் பகையினை அஞ்சாதொழிக; கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு அஞ்சுக - அங்ஙனம் நில்லாது கேள்போல மறைந்து நிற்கும் பகைவர் நட்பினை அஞ்சுக.

'பகைவர்' ஆகுபெயர். முன்னே யறிந்து காக்கப்படுதலான் 'அஞ்சற்க' வென்றும், அங்ஙனம் அறியவும் காக்கவும் படாமையிற் கெடுதல் ஒருதலை யென்பது பற்றி 'அஞ்சுக' வென்றுங் கூறினார். பின் செய்யும் பகையினுங் கொடிதாகலானும், காக்காலாகாததாகலானும் அஞ்சப்படுவது முன் செய்த அவர் தொடர்பாயிற்று. இவையிரண்டு பாட்டானும் உட்பகை ஆகாதென்பது கூறப்பட்டது. (௨)

௮௮௩. உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும்.

(இ - ள்.) உட்பகை அஞ்சித் தற்காக்க - உட்பகையாயினாரை யஞ்சித் தன்னைக் காத்துக்கொண் டொழுகுக; உலைவிடத்து மட்பகையின் மாணத் தெறும் - அங்ஙன மொழுகாதவழித் தனக்கோர் தளர்ச்சி வந்தவிடத்துக் குயவன் மட்கலத்தை யறுக்குங் கருவிபோல அவர் தப்பாமற் கெடுப்பர்.

'காத்தல்: அவரணையாமலும் அவர்க்குடம்படாமலும் பரிகரித்தல். மண்ணைப் பகுக்குங் கருவி 'மட்பகை' யெனப்பட்டது. பகைமை தோன்றாமல் உள்ளாயிருந்தே கீழறுத்தலின், கெடுதல் தப்பாதென்பதாம். (௩)

௮௮௪. மனமாணா வுட்பகை தோன்றி னினமாணா
வேதம் பலவுந் தரும்.

(இ - ள்.) மனம் மாணா உட்பகை தோன்றின் - புறந்திருந்தியதுபோன்று அகந் திருந்தாத உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின்; இனம் மாணா ஏதம் பலவும் தரும் - அஃது அவனுக்குச் சுற்றம் வயமாகாமைக் கேதுவாகிய குற்றம் பலவற்றையுங் கொடுக்கும்.

அவை சுற்றத்தாரை உள்ளாய் நின்று வேறு படுத்தலும், அதனால் அவர் வேறுபட்டவழித் தான் றேறாமையும், பின் அவற்றான் விளைவனவுமாம். (௪)

௮௮௫. உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையா
னேதம் பலவுந் தரும்.

(இ - ள்.) உறல் முறையான் உட்பகை தோன்றின் - புறத்து உறவுமுறைத் தன்மையோடு கூடிய உட்பகை அரசனுக்கு உண்

டாவதாயின்; இறல் முறையான் ஏதம் பலவும் தரும் - அஃது அவனுக்கு இறத்தன் முறையோடு கூடிய குற்றம் பலவற்றையுங் கொடுக்கும்.

அவை புறப்பகைத் துணையாய் நின்றே அது தோன்றாமற் கோறன் முதலிய வஞ்சனை செய்தலும், அமைச்சர் முதலிய உறுப் புக்களைத் தேய்த்தலும் முதலாயின. (ரு)

அ௮௬. ஒன்றாமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை யொன்ற லரிது.

(இ - ள்.) ஒன்றாமை ஒன்றியார்கண் படின் - பகைமை தனக் குள்ளாயினர் மாட்டே பிறக்குமாயின்; பொன்றாமை ஒன்றல் எஞ் ஞான்றும் அரிது - அரசனுக்கு இறவாமை கூடுதல் எஞ்ஞான்று மரிது.

பொருள் படை முதலிய உறுப்புக்களாற் பெரியனாய காலத்து மென்பார், 'எஞ்ஞான்று' மென்றார். இவை நான்கு பாட்டானும் அதனாற் றனக்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது. (௬)

அ௮௭. செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினுங் கூடாதே
யுட்பகை யுற்ற குடி.

(இ - ள்.) செப்பின் புணர்ச்சிபோல் கூடினும் - செப்பினது புணர்ச்சிபோலப் புறத்து வேற்றுமை தெரியாமற் கூடினாராயினும்; உட்பகை உற்ற குடி கூடாது - உட்பகை உண்டாய குடியிலுள்ளார் அகத்துத் தம்முட் கூடார்.

செப்பினது புணர்ச்சி: செப்பு மூடியோடு புணர்ந்த புணர்ச்சி. உட்பகையான் மனம் வேறுபட்டமையிற் புறப்பகை பெற்றுழி வீற்றுவீற்றாவரென்பதாம். குடி கூடா தென்பதனை நாடு வந்த தென்பதுபோலக் கொள்க. உட்பகை தானுற்ற குடியோடு கூடா தென்றும், உட்பகை யுண்டாய குடி அப் பகையோடு கூடா தென் றும் உரைப்பாரு முளர். (௭)

அ௮௮. அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி.

(இ - ள்.) உட்பகை உற்ற குடி - முன் வளர்ந்து வந்த தாயினும் உட்பகை யுண்டாய குடி; அரம் பொருத பொன் போலப் பொருது உரம் தேயும் - அரத்தாற் பொரப்பட்ட இரும்பு போல அதனாற் பொரப்பட்டு வலி தேயும்.

'பொரு' தென்னுஞ் செயப்பாட்டு வினையெச்சம் தேயுமென்னும் வினைகொண்டது. அஃது உரத்தின் ஹெழிலாயினும் குடிமேலேற்றுதலின், வினைமுதல் வினையாயிற்று. காரியஞ் செய்வது போன்று பொருந்தி மெல்ல மெல்லப் பிரிவித்தலான், வலிதேய்ந்து விடு மென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவன் குடிக்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது. (அ)

அஅகூ. எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ள தாங் கேடு.

(இ - ள்.) உட்பகை எட்பகவு அன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்- அரசனது உட்பகை அவன் பெருமையை நோக்க எள்ளின் பிளவை யொத்த சிறுமையுடைத்தேயாயினும்; கேடு உள்ளதாம் - பெருமை யெல்லாம் அழிய வருங்கேடு அத னகத்ததாம்.

எத்துணையும் பெரியதாய கேடு தனக்கெல்லை வருந்துணையும் எத்துணையுஞ் சிறிதாய உட்பகையுள்ளே யடங்கியிருந்து, வந்தால் வெளிப்பட்டு நிற்கு மென்பதாம். இதனுல் அது சிறிதென்று இகழப் படாதென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

அகூ0. உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போ டுடனுறைந் தற்று.

(இ - ள்.) உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை - மனப்பொருத்த மில்லாதாரோடு கூட ஒருவன் வாழும் வாழ்க்கை; குடங்கருள் பாம்போடு உடன் உறைந்தற்று - ஒரு குடிலுள்ளே பாம்போடு கூட உறைந்தாற்போலும்.

'குடங்க' மென்னும் வடசொற் றிரிந்து நின்றது. இடச் சிறுமையானும் பயிற்சியானும் பாம்பாற் கோட்படல் ஒருதலையாம்; ஆகவே, அவ்வுவமையால் அவனுயிர்க்கு இறுதி வருதல் ஒருதலை யென்பது பெற்ரும். இதனுற் கணக்கோடா தவரைக் கடிக வென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

அதி. கூ0—பெரியாரைப்பிழையாமை

[அஃதாவது, பெரியராயினரை அவமதித்து ஒழுகாமை. இரட்டுற மொழித லென்பதனுற் பெரியாரென்பது ஆற்றலாற் பெரியாராய வேந்தர்மேலும் தவத்தாற் பெரியாராய முனிவர்மேலும் நின்றது. மேற்சொல்லாது எஞ்சி நின்றதாகலின், இது வெகுளியான் வருவனவற்ற திறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.]

அ௯௧. ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை.

(இ - ள்) ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை - எடுத்துக்கொண்டன யாவும் முடிக்கவல்லாருடைய ஆற்றல்களை அவமதியாமை; போற்றுவார் போற்றலுள் எல்லாம் தலை - தங்கட் டீங்கு வாராமற் காப்பார் செய்யுங் காவல்க ளெல்லாவற்றினும் மிக்கது.

'ஆற்ற' லென்பது பெருமை, அறிவு, முயற்சி யென்னும் மூன்றன்மேலும் நிற்றலிற் சாதி யொருமை. இகழ்ந்தவழிக் களைய வல்லா ரென்பது தோன்ற 'ஆற்றுவா' ரென்றும், அரண், படை, பொருள், நட்பு முதலிய பிற காவல்கள் அவரா னழியு மாதலின் அவ் விகழாமையைத் 'தலை' யாய காவலென்றுங் கூறினார். பொது வகையால் அவ் விருதிறத்தாரையும் பிழையாமையது சிறப்பு இதனாற் கூறப்பட்டது. (௧)

அ௯௨. பெரியாரைப் பேணா தொழுகிற் பெரியாராற்
பேரா விடும்பை தரும்.

(இ - ள்.) பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகின் - ஆற்றல்களாற் பெரியராயினாரை வேந்தர் நன்கு மதியாது அவமதித்து ஒழுகுவாராயின்; பெரியாரால் பேரா இடும்பை தரும் - அவ்வொழுக்கம் அப்பெரியாரால் அவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் நீங்காத துன்பங்களைக் கொடுக்கும்.

அத் துன்பங்களாவன இருமையினும் இடையறாது வரும் மூவகைத்* துன்பங்களுமாம். அவையெல்லாந் தாமே செய்து கொள்கின்றனரென்பது தோன்ற, ஒழுக்கத்தை வினைமுதலாக்கியும் பெரியாரைக் கருவியாக்கியுங் கூறினார். பொதுவகையால் அவரைப் பிழைத்தற்குற்றம் இதனாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்பு வகையாற் கூறுப. (௨)

அ௯௩. கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
னாற்று பவர்க ணிழுக்கு.

(இ - ள்.) அடல்வேண்டின் ஆற்றுபவர்கண் இழுக்கு-வேற்று வேந்தரைக் கோறல்வேண்டியவழி அதனை அப்பொழுதே செய்யவல்ல வேந்தர்மாட்டுப் பிழையினை; கெடல் வேண்டின் கேளாது செய்க - தான் கெடுதல் வேண்டினானாயின் ஒருவன் நீதிநூலைக் கடந்து செய்க.

---

* தன்னை, பிறவுயிர்களை, தெய்வத்தைப்பற்றி வருவன.

அப்பெரியாரைக் "காலனும் காலம் பார்க்கும் பாராது, வேலீண்டு தானை விழுமியோர் தொலைய, வேண்டிடத் தடூஉம் வெல்போர் வேந்"*தர் என்றார் பிறரும். நீதிநூல் செயலாகா தென்று கூறலின், 'கேளா' தென்றார். (௩)

அ௯௪. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றா லாற்றுவார்க்
காற்றாதா ரின்னா செயல்.

(இ - ள்.) ஆற்றுவார்க்கு ஆற்றாதார் இன்னா செயல் - மூவகை யாற்றலு முடையார்க்கு அவையில்லாதார் தாம் முற்பட்டு இன்னாதை வற்றைச் செய்தல்; கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்று - தானேயும் வரற்பாலனாய கூற்றுவனை அதற்கு முன்னே கைகாட்டி அழைத்தா லொக்கும்.

'கையால் விளித்தல்' இகழ்ச்சிக்குறிப்பிற்று. தாமேயும் உயிர் முதலிய கோடற்குரியாரை அதற்கு முன்னே விரைந்து தம்மேல் வருவித்துக்கொள்வார் இறப்பினது உண்மையும் அண்மையுங் கூறியவாறு. இவை யிரண்டுபாட்டானும் வேந்தரைப் பிழைத்த லின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (௪)

அ௯௫. யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட் டவர்.

(இ - ள்.) வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர்-பகைவர்க்கு வெய்தாய வலியினையுடைய வேந்தனாற் செறப்பட்ட அரசர்; யாண்டுச் சென்று யாண்டும் உளராகார் - அவனைத் தப்பி எங்கே போயுள ராவர்? ஓரிடத்தும் உளராகார்.

இடைவந்த சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. 'வெந்துப்பின் வேந்' தாகலால் தன்னிலம் விட்டுப்போயவர்க்கு இடங் கொடுப்பா ரில்லை; உளராயின் இவர் இனி யாகாரென்பது நோக்கி அவனோடு நட்புக்கோடற்பொருட்டும் தானே வந்தெய்திய அவருடைமை வெளவுதற் பொருட்டுங் கொல்வர், அன்றெனின் உடனே யழிவ ரென்பன நோக்கி, 'யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகா' ரென்றார். இதனால் அக் குற்றமுடையார் அருமையுடைய அரண் சேர்ந்தும் உய்யாரென்பது கூறப்பட்டது. (௫)

அ௯௬. எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார். †

---

* புறநானூறு ௪௧. † குறள் - ௨௯.

(இ - ள்.) எரியால் சுடப்படினும் உய்வு உண்டாம் - காட்டிடைச் சென்று ஒருவன் ஆண்டைத் தீயாற் சுடப்பட்டானாயினும் ஒருவாற்றான் உயிருய்தல் கூடும்; பெரியார்ப் பிழைத்து ஒழுகுவார் உய்யார் - தவத்தாற் பெரியாரைப் பிழைத்து ஒழுகுவார் எவ்வாற்றானும் உயிருய்யார்.

தீ முன் உடம்பினைக் கதுவி அதுவழியாக உயிர்மேற் சேறலின் இடையே உய்யவுங் கூடும். அருந்தவர் வெகுளி அன்னதன்றித் தானிற்பது கணமாய் அதற்குள்ளே யாவர்க்குங் காத்தலரிதாகலின், அது கூடாதாகலான் அதற்கேதுவாய பிழை செய்யற்க வென்பதாம். (௬)

அ௯௭. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளுமென்னாந்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின்.

(இ - ள்.) தகை மாண்ட தக்கார் செறின் - சாப வருள்கட்கேதுவாய பெருமை மாட்சிமைப்பட்ட அருந்தவர் அரசனை வெகுள்வராயின்; வகை மாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளும் என்னாம் - உறுப்பழகுபெற அவனரசாட்சியும் ஈட்டிவைத்த பெரும்பொருளும் என்பட்டுவிடும்?

உறுப்பு: அமைச்சு, நாடு, அரண், படை யென விவை. 'செறி' னென்பது அவர் செறாமை தோன்ற நின்றது. இவ்வெச்சத்தான் மூன் வருவனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். அரசர் தஞ் செல்வக் களிப்பான் அருந்தவர்மாட்டுப் பிழை செய்வராயின், அச்செல்வம் அவர் வெகுளித்தீயான் ஒரு கணத்துள்ளே வெந்துவிடு மென்பதாம். (௭)

அ௯அ. குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து.

(இ - ள்.) குன்று அன்னார் குன்ற மதிப்பின் - குன்றத்தையொக்கும் அருந்தவர் கெட நினைப்பாராயின்; நிலத்து நின்றன்னார் குடியொடு மாய்வர் - அப்பொழுதே இந்நிலத்து நிலைபெற்றாற் போலுஞ் செல்வர் தங் குடியொடும் மாய்வர்.

வெயில் மழை முதலிய பொறுத்தலுஞ் சலியாமையும் உள்ளிட்ட குணங்களுடைமையின்,* 'குன்றன்னா' ரென்றார்: "மல்லன் மலையனைய மாதவர்"† என்றார் பிறரும். நிலைபெற்றாற் போறலாவது இறப்பப் பெரியராகலின் இவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் அழிவில்லையென்று கண்டாராற் கருதப்படுதல். (அ)

---

* உ௯-ஆம் குறள் உரை.
† சீவகசிந்தாமணி முத்தியிலம்பகம்-க௯க.

அகூகூ. ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

(இ - ள்.) ஏந்திய கொள்கையார் சீறின் - காத்தற்கருமையான் உயர்ந்த விரதங்களை உடையார் வெகுள்வராயின்: வேந்தனும் இடை வேந்து முரிந்து கெடும் - அவராற்றலான் இந்திரனும் இடையே தன் பதம் இழந்து கெடும்.

"வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்"* என்றார் பிறரும். நகுட னென்பான் இந்திரன் பதம் பெற்றுச் செல்கின்ற காலத்துப் பெற்ற களிப்பு மிகுதியான் அகத்தியன் வெகுள்வதோர் பிழை செய, அதனாற் சாபமெய்தி அப்பதம் இடையே இழந்தானென்பதனை யுட்கொண்டு, இவ்வாறு கூறினார். இவை நான்கு பாட்டானும் முனிவரைப் பிழைத்தலின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

கூOO. இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின்.

(இ - ள்.) சிறந்து அமைந்த சீரார் செறின்-கழிய மிக்க தவத்தினையுடையார் வெகுள்வராயின்; இறந்து அமைந்த சார்பு உடையராயினும் உய்யார் - அவரான் வெகுளப்பட்டார் கழியப் பெரிய சார்பு உடையராயினும், அதுபற்றி உய்யமாட்டார்.

'சார்பு': அரண், படை, பொருள், நட்பென இவை. அவை யெல்லாம் வெகுண்டவரது ஆற்றலாற் றிரிபுரம்போல அழிந்து விடுமாகலின், 'உய்யா' ரென்றார். சீருடையது 'சீ' ரெனப்பட்டது. இதனால் அக் குற்றமுடையார் சார்புபற்றியும் உய்யாரென்பது கூறப்பட்டது. (கO)

அதி. கூக—பெண்வழிச்சேறல்

[இனிக் காமத்தான் வருவன நேரே பகையல்லவாயினும் ஆக்கஞ் சிதைத்தல் அழிவுதலைத் தருத லென்னுந் தொழில்களாற் பகையோ டொத்தலிற் பகைப்பாற்படுவனவா மாகலான், அவற்றைப் பகைப்பகுதிய திறுதிக்கட் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட் பெண்வழிச்சேறல் கூறுகின்றார். அஃதாவது, தன்வழி யொழுகற்பாலளாய இல்லாள்வழியே தான் ஒழுகுதல்.]

கூOக. மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளு மது.

* தொல். பொருள், அகம்-டு.

காமத்தால் வருவது பெண்வழிச் சேறல் -
முதலியன

(இ - ள்.) மனை விழைவார் மாண் பயன் எய்தார் - இன்பங் காரணமாகத் தம் மனையாளை விழைந்து அவடன்மையராய்ஒழுகுவார் தமக்கு இன்றுணையாய அறத்தினை யெய்தார்; வினை விழைவார் வேண்டாப் பொருளும் அது-இனிப் பொருள் செய்தலை முயல்வார் அதற்கிடையீடென்று இகழும் பொருளும் அவ்வின்பம்.

மனையும் விழைதலும் பயனும் ஆகுபெயர். அவ்வின்பம் அவடன்மையராதற்கு ஏதுவாய வின்பம். அஃது அவளாற் பயனுய வறத்தினும் அவ்வறத்திற்குந் தனக்கும் ஏதுவாய பொருளினுஞ் செல்லவிடாமையின், விடற்பாற் றென்பதாம். (க)

௬௦௨. பேணாது பெண்விழைவா னாக்கம் பெரியதோர்
நாணாக நாணுத் தரும்.

(இ - ள்.) பேணாது பெண் விழைவான் ஆக்கம் - தன்னாண் மையை விட்டு மனையாளது பெண்மையை விழைவான் எய்தி நின்ற செல்வம்; பெரியது ஓர் நாண் ஆக நாணுத் தரும் - இவ்வுலகத்து ஆண்பாலார்க்கெல்லாம் பெரியதோர் நாணுண்டாகத் தனக்கும் நாணுதலைக் கொடுக்கும்.

எய்திநின்றதாயிற்று, படைக்கும் ஆற்ற லிலனாகலின். அச் செல்வத்தால் ஈதலுந் துய்த்தலும் முதலிய பயன்கொள்வாள் அவளாக லின், அவ்வாண்மைச் செய்கை அவள்கண்ண தாயிற்றென்று ஆண் பாலார் யாவரும் நாண, அதனாற் றன்னாண்மை யின்மை அறிந்து பின் தானும் நாணுமென்பது நோக்கிப் 'பெரியதோர் நாணாக நாணுத் தரு' மென்றார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் மனைவிழைதற் குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

௬௦௩. இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணாணுத் தரும்.

(இ - ள்.) இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பு இன்மை - ஒருவன் இல்லாண்மாட்டுத் தாழ்தற்கு ஏதுவாய அச்சம்; நல்லாருள் நாணு எஞ்ஞான்றும் தரும் - அஃதிலராய நல்லாரிடைச் செல்லுங்கால் நாணுதலை அவனுக்கு எக்காலத்துங் கொடுக்கும்.

அவடான் அஞ்சி ஒழுகுதல் இயல்பாகலின், அவளை யஞ்சுதல் இயல்பின்மையாயிற்று. அங்ஙனமஞ்சி யொழுகுதலின், அவளை நியமிப்பா ரில்லையாம். ஆகவே, எல்லாக் குற்றமும் விளையுமென்பது நோக்கி, 'எஞ்ஞான்றும் நாணுத் தரு' மென்றார். (ங)

௯0௪. மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று.

(இ - ள்.) மனையாளை அஞ்சும் மறுமை இலாளன் - தன் மனையாளை யஞ்சி ஒழுகுகின்ற மறுமைப்பய னில்லாதானுக்கு; வினை ஆண்மை வீறு எய்தல் இன்று - வினையை ஆளுந்தன்மை உண்டாய வழியும் நல்லோராற் கொண்டாடப்படாது.

உண்டாயவழியு மென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. இல்லறஞ் செய்தற்குரிய நன்மையின்மையின் 'மறுமையிலாள' னென்றும், வினையை யாளுந் தன்மை தன்றன்மையில்லாத அவனான் முடிவு போகாமையின் 'வீறெய்த லின்' றென்றுங் கூறினார். (௪)

௯0௫. இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்று
நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.

(இ - ள்.) இல்லாளை அஞ்சுவான் - தன் மனையாளை யஞ்சுவான்; நல்லார்க்கு நல்ல செயல் எஞ்ஞான்றும் அஞ்சும் - தான்றேடிய பொருளேயாயினும் அதனால் நல்லார்க்கு நல்லன செய்தலை எஞ்ஞான்றும் அஞ்சாநிற்கும்.

'நல்லார்': தேவர், அருந்தவர், சான்றோர், இருமுதுகுரவர் முதலாயினாரும் நல்விருந்தினரும். நல்லன செய்தல்: அவர் விரும்புவன கொடுத்தல். அது செய்யவேண்டும் நாள்களினு மென்பார், 'எஞ்ஞான்று' மென்றார். "இல்லாளை யஞ்சி விருந்தின் முகங் கொன்ற நெஞ்சிற், புல்லாள னாக!"* என்றார் பிறரும். (௫)

௯0௬. இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே யில்லா
ளமையார்தோ ளஞ்சு பவர்.

(இ - ள்.) இல்லாள் அமை ஆர் தோள் அஞ்சுபவர் - தம் மில்லாளுடைய வேய்போலுந் தோளினை அஞ்சுவார்; இமையாரின் வாழினும் பாடு இலர் - வீரத்தாற் றுறக்கமெய்திய அமரர்போல இவ்வுலகத்து வாழ்ந்தாராயினும், ஆண்மை யிலர்.

அமரர்போல வாழ்தலாவது பகைத்த வீரர் தோள்களை யெல்லாம் வேறலான் நன்குமதிக்கப்பட்டு வாழ்தல். அது கூடாமையின், 'வாழினு' மென்றார். 'அமையார்தோ' ளெனவே, அஞ்சுதற்காரணத்தது எண்மை கூறியவாறு. வீரர் தோள்களை வென்றாராயினும் இல்லா டோள்களை அஞ்சுவார் ஆண்மையில ரென்பதாம். இவை

---

* சீவகசிந்தாமணி, யணமகளிலம்பகம்-உக௮.

நான்கு பாட்டானும் அவளை யஞ்சுதற் குற்றங் கூறப்பட்டது. (௬)

௯௦௭. பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி*னுணுடைப்
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து.

(இ - ள்.) பெண் ஏவல் செய்து ஒழுகும் ஆண்மையின் - நாணின்றித் தன்னில்லாளது ஏவற்றொழிலைச் செய்து திரிகின்றவனது ஆண்டன்மையின்; நாண் உடைப் பெண்ணே பெருமை உடைத்து - நாணினையுடைய அவள் பெண்டன்மையே மேம்பாடுடைத்து.

'நாணுடைப் பெண்' ணென வேண்டாது கூறியது அவளேவல் செய்வானது நாணின்மை முடித்தற்காதலின், அம்மறுதலைத்தொழில் வருவிக்கப்பட்டது. 'ஏவல்' ஆகுபெயர். இறுதிக்கட் 'பெண்' ணென்பதூஉம் அது. ஏவல்செய்வித்துக்கோடற் சிறப்புத்தோன்றப் 'பெண்ணே' யெனப் பிரித்தார். (௭)

௯௦௮. நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங் கொழுகு பவர்.

(இ - ள்.) நன்னுதலாள் பெட்டாங்கு ஒழுகுபவர்-தாம் வேண்டியவாறன்றித் தம் மனையாள் வேண்டியவாறு ஒழுகுவார்; நட்டார் குறை முடியார் - தம்மொடு நட்புச் செய்தார் உற்ற குறை முடிக்க மாட்டார்; நன்று ஆற்றார் - அதுவேயன்றி மறுமைக்குத் துணையாய அறஞ் செய்யவுமாட்டார்.

'நன்னுதலாள்' ளென்பதனை "அமையார்தோள்"† என்புழிப் போலக் கொள்க. அவடானே அறிந்து ஏவலும் பொருள் கொடுத்தலுங் கூடாமையின், இருமைக்கும் வேண்டுவன செய்யமாட்டாரென்பதாம். (௮)

௯௦௯. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில்.

(இ - ள்.) அறவினையும் - அறச்செயலும்; ஆன்ற பொருளும் - அது முடித்தற்கு ஏதுவாய பொருட்செயலும்; பிற வினையும் - அவ்விரண்டின் வேறாய இன்பச் செயல்களும்; பெண் ஏவல் செய்வார்கண் இல் - தம் மனையாள் ஏவல்செய்வார்மாட்டு உளவாகா.

---

*பெண்மை ஆண்மைகட்குப் பொருள் கட்புலனாகிய அமைதித் தன்மை; ஆளுந்தன்மை என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

† குறள்-௯௦௬.

புல்லுக ளாந்தாகலின், 'பிறவினை' யெனப் பன்மையாயிற்று. அவை நோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்கள் முன்னே யொழிந்தார்க்குத் தலைமை அவள் கண்ணதாகலின், பின் அவைதாமும் இலவாயின வென்பது தோன்ற, அவற்றைப் பிரித்துக் கூறினர். இவை மூன்று பாட்டானும் அவ ளேவல் செய்தற்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௯)

௯௧௦. எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை யில்.

(இ - ள்.) எண் சேர்ந்த நெஞ்சத்து இடன் உடையார்க்கு - கருமச் சூழ்ச்சிக்கட் சென்ற நெஞ்சத்தினையும் அதனிலாய செல்வத்தினையும் உடையராய வேந்தர்க்கு; பெண் சேர்ந்து ஆம் பேதைமை எஞ்ஞான்றும் இல் - மனையாளைச் சேர்தலான் விளையும் பேதைமை எக்காலத்தும் உண்டாகாது.

"இடனில் பருவத்தும்"* எனவும், "இடனின்றி யிரந்தோர்க்கு"† எனவும் வந்தமையான், 'இட'னென்பது அப்பொருட்டாதலறிக. இளமைக்காலத்து மென்பார், 'எஞ்ஞான்று' மென்றார். அப் 'பேதைமை'யாவது: மேற்சொல்லிய விழைதல், அஞ்சல், ஏவல் செய்த லென்னும் மூன்றற்குங் காரணமாயது. எதிர்மறைமுகத்தான் - அம்மூன்றும் இதனாற் றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௧0)

அதி. ௯௨—வரைவின்மகளிர்

[அஃதாவது, தந்நலம் விலை கொடுப்பார் யாவர்க்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதா ரென்னும் வரைவிலாத மகளிரது இயல்பு; ஆதலால் தமக்குரிய மகளிரான் வருங் குற்றத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

௯௧௧. அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா
ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்.

(இ - ள்.) அன்பின் விழையார் பொருள் விழையும் ஆய் தொடியார் - ஒருவனை அன்புபற்றி விழையாது பொருள்பற்றி விழையும் மகளிர்; இன்சொல் இழுக்குத் தரும் - அது கையுறுந் துணையும் தாம் அன்புபற்றி விழைந்தாராகச் சொல்லும் இனியசொல் அவனுக்குப் பின் இன்னாமையைப் பயக்கும்.

---

* குறள்-௨௧௮. † கலித்தொகை-௨.

'பொரு' ளென்புழி இன் விகாரத்தாற் றொக்கது. ஆய்ந்த தொடியினை யுடையா ரென்றதனானும், இனிய சொல் லென்றத னானும், அவர் கருவி கூறப்பட்டது. அச்சொல் அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின் வறுமை பயத்தலின், அது கொள்ளற்க வென்பதாம். (க)

கூகஉ. பயன்றூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன்றூக்கி நள்ளா விடல்.

(இ - ள்.) பயன் தூக்கிப் பண்பு உரைக்கும் பண்பு இல் மகளிர்- ஒருவனுக்கு உள்ள பொருளை அளந்தறிந்து அஃது எய்துந் துணையும் தம் பண்புடைமை சொல்லும் பண்பில்லாத மகளிரது; நயன் தூக்கி நள்ளா விடல் - ஒழுகலாற்றினை ஆராய்ந்தறிந்து அவரைப் பொருந் தாது விடுக.

பண்பு சொல்லின்க ணல்லது தங்கட் கிடவாமை தோன்றப் 'பண்பின் மகளி' ரென்றும், அவர்க்கு அது சாதி தருமமாதல் நூலானேயன்றி அவர் செயலானு மறிந்தென்பார் 'நயன்றூக்கி' யென்றும், அவ்வறிவு அவரை விடுதற்கு உபாயமென்பது தோன் றப் பின் 'நள்ளாவிட' லென்றுங் கூறினார். (உ)

கூகந. பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி
லேதில் பிணந்தழீஇ யற்று.

(இ - ள்.) பொருட் பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம் - கொடுப் பாரை விரும்பாது பொருளையே விரும்பும் பொதுமகளிரது பொய்ம் மையையுடைய முயக்கம்; இருட்டு அறையில் ஏதில் பிணம் தழீஇ யற்று - பிணமெடுப்பார் இருட்டறைக்கண்ணே முன்னறியாத பிணத் தைத் தழுவினாற்போலும்.

பொருட்கு முயங்கும் மகளிர் கருத்துஞ் செயலும் ஆராயாது சாதியும் பருவமும் ஒவ்வாதானை முயங்குங்கால் அவர் குறிப்புக் கூலிக்குப் பிணமெடுப்பார் காணப்படாததோ ரிடத்தின்கண் இயை பில்லாததோர் பிணத்தை எடுக்குங்கால் அவர் குறிப்போ டொக்கு மெனவே, அகத்தால் அருவராநின்றும் பொருணோக்கிப் புறத்தாற் றழுவுவார் இதனை யொழிக வென்பதாம். இவை மூன்று பாட் டானும் அவர் சொல்லும் செயலும் பொய் யென்பது கூறப்பட்டது.

கூகச. பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவர்.

(இ-ள்.) பொருட் பொருளார் புன்னலம் - இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து பொருளாகிய பொருளையே விரும்பும் மகளிரது புல்லிய நலத்தை; அருட் பொருள் ஆயும் அறிவினவர் தோயார் - அருளோடு கூடிய பொருளை ஆராய்ந்து செய்யும் அறிவினையுடையார் தீண்டார்.

அற முதலிய நான்கும் பொரு ளெனப்படுதலின், 'பொருட் பொருள்', 'அருட் பொரு' ளென விசேடித்தார். புன்மை: இழிந்தார்க்கே உரித்தாதல். தாம் விரும்புகின்ற அறத்திற்கு அவர் மெய்ந் நலம் மறுதலையாகலின், 'தோயா' ரென்பதாம். (௪)

௯௧௫. பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர்.

(இ-ள்.) மதி நலத்தின் மாண்ட அறிவினவர் - இயற்கையாகிய மதிநன்மையான் மாட்சிமைப்பட்ட செயற்கை யறிவினையுடையார்; பொது நலத்தார் புன்னலம் தோயார் - பொருள் கொடுப்பார்க்கெல்லாம் பொதுவாய ஆசையினையுடைய மகளிரது புல்லிய நலத்தைத் தீண்டார்.

மதிநன்மை: முற்பிறப்புக்களிற் செய்த நல்வினைகளான் மனந் தெளிவுடைத்தாதல். அதனலன்றிக் கல்வியறிவு மாட்சிமைப் படாமையின் 'மதிநலத்தின் மாண்ட வறிவினவ' ரென்றும், அவ்வறிவுடையார்க்கு அவராசையது பொதுமையும் மெய்ந்நலத்தது புன்மையும் விளங்கித் தோன்றலின், 'தோயா' ரென்றுங் கூறினர். (௫)

௯௧௬. தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.

(இ-ள்.) தகை செருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார் தோள் - ஆடல், பாடல், அழ கென்பனவற்றாற் களித்துத் தம் புல்லிய நலத்தை விலை கொடுப்பார் யாவர்மாட்டும் பரப்பும் மகளிர் தோளினை; தம் நலம் பாரிப்பார் தோயார் - அறிவொழுக்கங்களானாய தம் புகழை உலகத்துப் பரப்புதற்குரிய உயர்ந்தோர் தீண்டார்.

ஆடன் முதலிய மூன்று முடைமை அவர்க்கு மேம்பாடாகலின், 'தகை' யென்றும், தோயின் அறிவொழுக்கங்கள் அழியுமாகலின் அவற்றாற் புகழ் பரப்புவார் 'தோயா' ரென்றுங் கூறினர். 'தந்நல' மென்புழி நலம் ஆகுபெயர். இவை மூன்று பாட்டானும் அவரை உயர்ந்தோர் தீண்டா ரென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௯௧எ. நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற்
பேணிப் புணர்பவர் தோள்.

(இ - ள்.) நெஞ்சின் பிற பேணிப் புணர்பவர் தோள் - நெஞ்சி ஞற் பிறவற்றை ஆசைப்பட்டு அவை காரணமாகக் கொடுப்பாரை மெய்யாற் புணரும் மகளிர் தோள்களை; நிறை நெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர் - நிறையாற் றிருந்திய நெஞ்ச மில்லாதார் தோய்வர்.

பொருளும் அதனுற் படைக்கப்படுவனவும் விரும்பும் நெஞ்சு அவற்றின்மேலதாகலின், புணர்வது உடம்பு மாத்திர மென்பதறிந்து அதுவழி ஓடாதுநிற்கும் நெஞ்சினையுடையார் தோயாமையின், அஃதிலார் 'தோய்வ' ரென்றார். (எ)

௯௧அ. ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு.

(இ - ள்.) மாய மகளிர் முயக்கு - உருவு சொற் செயல்களான் வஞ்சித்தலை வல்ல மகளிரது முயக்கத்தை; ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கு என்ப - அவ்வஞ்சனை ஆராய்ந்தறியு மறிவுடைய ரல்லார்க்கு அணங்குதாக்* கென்று சொல்லுவர் நூலோர்.

'அணங்கு' : காம நெறியான் உயிர்கொள்ளும் தெய்வமகள். தாக்கு - தீண்டல். இவ்வுருவகத்தான் அம்முயக்கம் முன் இனிது போன்று பின் உயிர்கோடல் பெற்றும். இது நூலோர் துணிவென் பது தோன்ற அவர்மேல் வைத்துக் கூறினார். அப்பெயர் அவாய் நிலையான் வந்தது. (அ)

௯௧௯. வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாப்
பூரியர்க ளாழு மளறு.

(இ - ள்.) வரைவு இலா மாண் இழையார் மென்றோள் - உயர்ந்தோர் இழிந்தோ ரென்னுது விலைகொடுப்பார் யாவரையும் முயங்கும் மகளிரது மெல்லிய தோள்கள்; புரை இலாப் பூரியர்கள் ஆழும் அளறு - அக்குற்றத்தை யறியும் அறிவில்லாத கீழ்மக்கள் புக் கழுந்து நிரயம்.

உயர்தற் கேதுவாகலின், 'புரை' யெனப்பட்டது. சாதியானிழிந் தாரி னீக்குதற்குப் 'புரையிலாப் பூரியர்க' ளென்றும், அவர் ஆழ்தற் கேது உருவ முதலிய மூன்று மென்பது தோன்ற 'மாணிழையார் மென்றோ' ளென்றும், அவர்க்கு அளற்றினை யிடையின்றிப் பயக்கு மென்பது தோன்ற உருவகமாக்கியுங் கூறினார். (௯)

* குறள் - ௧0அ௨.

௯௨௦. இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுந்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு

(இ - ள்.) இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும கவறும் - கவர்த்த மனத்தினையுடைய மகளிரும் கள்ளும் சூது மென இம் மூன்றும்; திரு நீக்கப்பட்டார் தொடர்பு - திருமகளாற் றுறக்கப்பட்டார்க்கு நட்பு.

'இருமனம்' ஒருவனோடு புணர்தலும் புணராமையும் ஒரு காலத்தே யுடைய மனம். 'கவறு' ஆகுபெயர். ஒத்த குற்றத்த வாகலின் கள்ளும் சூதும் உடன்கூறப்பட்டன. வடநூலாரும் இக் கருத்தான் விதனமென உடன்கூறினார். வருகின்ற அதிகார முறைமையும் இதனானறிக. திணைவிரா யெண்ணியவழிப் பன்மைபற்றி முடிபுகோடலின், * ஈண்டு, அஃறிணையாற் கொண்டது. திருநீக்கப் பட்டமை இக்குறிகளான் அறியப்படு மென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டானும் சேர்வார் இழிந்தோ ரென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

அதி. ௯௩—கள்ளுண்ணாமை

[இனி, ஒழுக்கமும் உணர்வு மழித்தற்கண் அவ்வரைவின் மகளிரோ டொப்பதாய கள்ளினை யுண்ணாமையது சிறப்பு எதிர்மறைமுகத் தாற் கூறுகின்றார்.]

௯௨௧. உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றுங்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.

(இ - ள்.) கட் காதல் கொண்டு ஒழுகுவார் - கள்ளின்மேற் காதல்செய் தொழுகு மரசர்; எஞ்ஞான்றும் உட்கப்படார் - எஞ் ஞான்றும் பகைவரா னஞ்சப்படார்; ஒளி இழப்பர் - அதுவேயன்றி முன்னெய்திநின்ற ஒளியினையு மிழப்பர்.

அறிவின்மையால் பொருள் படை முதலியவற்றாற் பெரியராய காலத்தும் பகைவர் அஞ்சார், தம் முன்னோரா னெய்திநின்ற ஒளி யினையும் இகழற்பாட்டான் இழப்ப ரென்பதாம். இவை யிரண் டானும் அரசு இனிது செல்லாதென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௧)

௯௨௨. உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா
னெண்ணப் படவேண்டா தார்.

(இ - ள்.) கள்ளை உண்ணற்க - அறிவுடையராயினார் அஃ திலராதற்கு ஏதுவாய கள்ளினை உண்ணொழிக; உணில் சான்றோ

* தொல். சொல். ௫௰.

ரான் எண்ணப்பட வேண்டாதார் உண்க; அன்றியே உண்ணல் வேண்டுவார் உளராயின், நல்லோரால் எண்ணப்படுதலை வேண்டா தார் உண்க.

பெறுதற்கரிய அறிவைப் பெற்றுவைத்தும் கள்ளா னழித்துக் கொள்வாரை இயல்பாகவே அஃதில்லாத விலங்குகளுடனும் எண்ணுராகலின், 'சான்றோரா னெண்ணப்பட வேண்டாதா' ருண்க வென்றார். (௨)

௯௨௩. ஈன்றாள் முகத்தேயு மின்னாதா லென்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி.

(இ - ள்.) ஈன்றாள் முகத்தேயும் களி இன்னாது - யாது செய்யினும் உவக்குந் தாய் முன்பாயினும் கள்ளுண்டு களித்தல் இன்னாதாம்; மற்றுச் சான்றோர் முகத்து என் - ஆனபின், குற்றம் யாதும் பொறாத சான்றோர் முன்பு களித்தல் அவர்க் கியாதாம்?

மன மொழி மெய்கள் தம்வயத்த வன்மையான் நாணழியும்; அழியவே, ஈன்றாட்கும் இன்னாதாயிற்று; ஆனபின், களி இருமையுங் கெடுத்த லறிந்து செய்மைக்கண்ணே கடியுஞ் சான்றோர்க்கு இன்னாதாதல் சொல்ல வேண்டுமோ வென்பதாம். (௩)

௯௨௪. நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்
பேணுப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு.

(இ - ள்.) கள் என்னும் பேணுப் பெருங் குற்றத்தார்க்கு - கள்ளென்று சொல்லப்படுகின்ற யாவரு மிகழும் மிக்க குற்றத்தினை யுடையாரை; நாண் என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் - நாணென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்தவள் நோக்குதற் கஞ்சி அவர்க் கெதிர்முக மாகாள்.

காணுதற்கு மஞ்சி உலகத்தார் செய்மைக்கண்ணே நீங்குவ ராகலிற் 'பேணு' வென்றும், பின் ஒருவாற்றானும் கழுவப்படாமை யிற் 'பெருங்குற்ற' மென்றும், இழிந்தோர்பா ளில்லாமையின் 'நல்லா' ளென்றுங் கூறினர். பெண்பாலாக்கியது வடமொழி முறைமையைப்பற்றி.* இவை மூன்று பாட்டானும் ஒளியிழத்தற் காரணங் கூறப்பட்டது. (௪)

௯௨௫. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல்.

---

* பிரயோக விவேகம், திங்குப்படலம் - ௧௫

(இ - ள்.) பொருள் கொடுத்து மெய் அறியாமை கொளல் - ஒருவன் விலைப்பொருளைக் கொடுத்துக் கள்ளாற் றனக்கு மெய்ம் மறப்பினைக் கொள்ளுதல்; கை அறியாமை உடைத்து - அவன் பழவினைப் பயனாய செய்வதறியாமையைத் தனக்குக் காரணமாக வுடைத்து.

தன்னை யறியாமை சொல்லவே, ஒழிந்தன யாவு மறியாமை சொல்லல் வேண்டா வாயிற்று. கை அப்பொருட்டாதல் "பதனுடைப் பெருமரம் வீழ்ந்தெனக் கையற்று"* என்பதனானு மறிக. அறிவார் விலைகொடுத்து ஒன்றனைக் கொள்ளுங்காற் றீயது கொள்ளாமையின், 'மெய்யறியாமை கொளல்' முன்னை யறியாமையான் வந்த தென்ப தாம். (௫)

௯௨௬. துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.

(இ - ள்.) துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறு அல்லர் - உறங்கி னார் செத்தாரின் வேறாத லுடையரேனும், அக்காலத் தறிவின்மை யான் வேறெனப்படார்: கள் உண்பவர் எஞ்ஞான்றும் நஞ்சு உண்பார் - அவ்வாறே கள்ளுண்பார், நஞ்சுண்டாரின் வேறாத லுடையரேனும், எக்காலத்து மறிவின்மையான் வேறெனப்படார், அவர்தாமே யாவர்.

உறங்கினார்க்கும் கள்ளுண்பார்க்கும் வேற்றுமை உயிர்ப்பு நிற்றல். வேறாதலும் வேறன்மையு முடைமை காட்டற்கு உவமை புணர்க்கப்பட்டது. இதனை நிரனிறையாக்கி, திரிக்கப்படுதலால் உறங்கினாரும் நஞ்சுண்பாரு மொப்பர்; கைவிடப்படுதலாற் செத் தாருங் கள்ளுண்பாரு மொப்ப ரென்றுரைப்பாரு முளர். அதிகாரப் பொருள் பின்னதாயிருக்க யாது மியைபில்லாத நஞ்சுண்பார்க்கு உவமை புணர்த்து ஈண்டுக் கூறல் பயனின்றாகலானும், சொற் கிடக்கை நிரனிறைக் கேலாமையானும் அஃதுரையன்மை யறிக. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவ ரறிவிழத்தற் குற்றங் கூறப் பட்டது. (௬)

௯௨௭. உள்ளொற்றி யுள்ளூர் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றுங்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்.

(இ - ள்.) கள் ஒற்றிக் கண் சாய்பவர் - கள்ளை மறைந்துண்டு அக்களிப்பாற் றம்மறிவு தளர்வார்; உள்ளூர் உள் ஒற்றி எஞ்

* புறநானூறு - ௨0௧.

ஞான்றும் நகப்படுவர் - உள்ளூர் வாழ்பவிரான் உண்ணிகழ்கின்ற துய்த்துணர்ந்து எஞ்ஞான்றும் நகுதல் செய்யப்படுவர்.

'உள்ளூர்' ஆகுபெயர். உண்டென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. உய்த்துணர்தல் தளர்ச்சியாற் களிப்பினை யுணர்ந்து அதனாற் கள்ளுண்ட துணர்தல். (எ)

௯௨௮. களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும்.

(இ - ள்.) களித்து அறியேன் என்பது கைவிடுக - மறைந்துண்டுவைத்து யான் கள்ளுண் டறியே னென்று உண்ணுத பொழுது தம் மொழுக்கங் கூறுதலை யொழிக; நெஞ்சத்து ஒளித்ததூஉம் ஆங்கே மிகும் - அவ் வுண்டபொழுதே பிறர றியின் இழுக்காமென்று முன் னெஞ்சத்தொளித்த குற்றமும் முன்னையளவின் மிக்கு வெளிப்படுதலான்.

'களித்தறியே' னெனக் காரியத்தாற் கூறினர். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அது மறைக்கப்படா தென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

௯௨௯. களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று.

(இ - ள்.) களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் - கள்ளுண்டு களித்தா னொருவனை இஃது ஆகாதென்று பிறனொருவன் காரணங் காட்டித் தெளிவித்தல்; நீர்க்கீழ்க் குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று - நீருண் மூழ்கின னொருவனைப் பிறனொருவன் விளக்கினல் நாடுதலை யொக்கும்.

'களித்தானை' யென்னு மிரண்டாவது "அறிவுடை யந்தணனவனைக்காட் டென்றானே"* என்புழிப்போல நின்றது. நீருள் விளக்குச் செல்லாதாற்போல அவன் மனத்துக் காரணஞ் செல்லாதென்பதாம். இதனான் அவனைத் தெளிவித்தல் முடியாதென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

௯௩௦. கள்ளுண்ணுப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா
லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு.

(இ - ள்.) கள் உண்ணுப் போழ்தில் களித்தானை - கள்ளுண்பா னொருவன் தான் அஃதுண்ணுது தெளிந்திருந்த பொழுதின்கண் உண்டு களித்த பிறனைக் காணுமன்றே; காணுங்கால் உண்ட தன்

* கலித்தொகை-எ௨.

சோர்வு உள்ளான்கொல் - காணுங்கால் தானுண்டபொழுது உள தாஞ் சோர்வினை அவன் சோர்வால் அதுவு மிற்றென்று கருதான் போலும்.

'சோர்வு': மன மொழி மெய்கள் தன்வயத்த வல்லவாதல். கருதலளவையான் அத னிழுக்கினை* யுய்த்துணரின் ஒழியு மென இதனால் அஃ தொழிதற்காரணங் கூறப்பட்டது. (௧0)

அதி. ௯௪—சூது

[இனி, அக் கள்ளுண்டல்போல அறம் பொருள் இன்பங்கட்கு இடையீடாகிய சூதாடலும் பிணியுழத்தலுங் கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கட் சூதின தியல்பு கூறுகின்றார்.]

௯௩௧. வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.

(இ - ள்.) வென்றிடினும் சூதினை வேண்டற்க-தான் வெல்லு மாற்றலுடையனாயினும் சூதாடலை விரும்பா தொழிக; வென்றதூஉம் தூண்டிற் பொன் மீன் விழுங்கியற்று - வென்று பொருளெய்துவார் உளரா லெனின் அவ்வென்ற பொருடானும் இரையான் மறைந்த தூண்டி லிரும்பினை இரையெனக் கருதி மீன் விழுங்கினாற்போலும்.

வேறல் ஒருதலையன்மையின் 'வென்றிடினு' மென்றும், கருமங்கள் பலவுங் கெடுதலின் 'வேண்டற்க' வென்றுங் கூறினார். எய்திய பொருள் சூதாடுவார் நீங்காமைக்கு இட்டதோர் [illegible]ளை யென்பதூஉம், அதனாற் பின் றுயருழத்தலும், உவமையாற் பெற்றாம். (௧)

௯௩௨. ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ
னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.

(இ - ள்.) ஒன்று எய்தி நூறு இழக்கும் சூதர்க்கும் - அத் தூண்டிற் பொன்போன்ற ஒன்றனை முன்பெற்று இன்னும் பெறுது மென்னுங் கருத்தால் நூற்றினை யிழந்து வறியராஞ் சூதர்க்கும்; நன்று எய்தி வாழ்வது ஓராறு உண்டாங்கொல் - பொருளால் அறனு மின்பமு மெய்தி வாழ்வதொரு நெறி யுண்டாமோ? ஆகாது.

அவ்வாற்றாற் பொருளிழந்தே வருதலான் அறனு மெய்தும் பயனும் அவர்க் கில்லை யென்பதாம். (௨)

---

* 'அவனிழுக்கினை' என்பதும் பாடம்.

௬௩௩. உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போஒய்ப் புறமே படும்.

(இ - ள்.) உருள் ஆயம் ஓவாது கூறின் - உருளுங் கவற்றின் கட்பட்ட ஆயத்தை இடை விடாது கூறிச் சூதாடுமாயின்; பொருள் ஆயம் போஒய்ப் புறமே படும் - அரசனீட்டிய பொருளும் அவன் பொருள் வருவாயும் அவனை விட்டுப்போய்ப் பகைவர்கண்ணே தங்கும்.

கவற்றின துருட்சியை அதனினுய ஆயத்தின்மே லேற்றியும், சூதாடலை அது கூறலாகிய காரணத்தின்மே லிட்டுங் கூறினர். 'பொருளாய' மென்பது உம்மைத்தொகை. 'ஆயம்' வடமொழித் திரிசொல். காத்தற்கண்ணும் இயற்றற்கண்ணும் கருத்திலனுதலின் அவை யிரண்டும் பகைவர்பாற் செல்லு மென்பதாம். (௩)

௬௩௪. சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில்.

(இ - ள்.) சிறுமை பல செய்து சீர் அழிக்கும் சூதின் - தன்னை விழைந்தார்க்கு முன்னில்லாத துன்பங்கள் பலவற்றையும் விளைத்து உள்ள புகழையும் கெடுக்குஞ் சூதுபோல; வறுமை தருவது ஒன்று இல் - நல்குரவினைக் கொடுக்க வல்லது பிறிதொன் றில்லை.

அத்துன்பங்கள் முன்னர்க் கூறுப. நல்வினைகளையும் நல்லினத்தையும் நீக்கித் தீவினைகளையுந் தீயினத்தையுங் கூட்டுதலால், 'சீரழிக்கு' மென்றார். வறுமைக்கு எல்லையாவ ரென்பதாம். (௪)

௬௩௫. கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி
யிவறியா ரில்லாகி யார்.

(இ - ள்.) இல்லாகியார் - முற்காலத்துத் தாமுளராகியே இலராகி யொழுகினர்; கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி இவறியார் - கவற்றினையும் அஃதாடுங் களத்தினையும் அவ்வாடற்கு வேண்டும கைத்தொழிலினையும் மேற்கொண்டு கைவிடாத வேந்தர்.

கைத்தொழில்: வெல்லு மாயம்படப் பிடித்தெறிதல். அவ்விவறுதலாற் பாண்டவர் தம்மரசு விட்டு வனத்திடைப் போய் ஆண்டு மறைந்தொழுகின ரென அநுபவங் காட்டியவாறு. இவை யைந்து பாட்டானும் அதனது வறுமை பயத்தற்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௫)

௯௩௬. அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு
முகடியான் மூடப்பட் டார்.

(இ - ள்.) சூது என்னும் முகடியான் மூடப்பட்டார் - தன் பெயர் சொல்லல் மங்கல மன்மையிற் சூதென்று சொல்லப்படும் முகடியான் விழுங்கப்பட்டார்; அகடு ஆரார் அல்லல் உழப்பர் - இம்மைக்கண் வயிறாரப்பெறார், மறுமைக்கண் நிரயத்துன்பமுழப்பர்.

செல்வங் கெடுத்து நல்குரவு கொடுத்தற்றொழில் வேறுபடாமையிற் 'சூதென்னு முகடி' யென்றும், வெற்றி தோல்விகளுக்கி ஒரு பொழுதும் விடாராகலின் ஈண்டு 'அகடாரா' ரென்றும், பொய்யுங் களவும் முதலிய பாவங்க ளீட்டலின் ஆண்டு 'அல்ல லுழப்ப' ரென்றுங் கூறினார். வயிறாராமை சொல்லவே, ஏனைப் புலன்க ளுகரப் பெறுமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. 'உழப்ப' ரென்பது எதிர் கால வினை. (௬)

௯௩௭. பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குங்
கழகத்துக் காலை புகின்.

(இ - ள்.) காலை கழகத்துப் புகின் - அறம் பொரு ளின்பங் கட் கடைத்த காலம் அரசனுக்குச் சூதாடு களத்தின்கட் கழியுமாயின்; பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும் - அக்கழிவு தொன்றுதொட்டு வந்த அவன் செல்வத்தினையும் நற்குணங்களையும் போக்கும்.

'பழகிய' வென்பது பண்புடனு மியையும். தான் செய்து கொள் ளும் அற முதலியவேயன்றி முன்னோரைத் தொடங்கி வருகின்ற செல்வமும், முன் செய்த நல்வினையின் பயனாய பண்பும் இலவா மென்பதாம். (எ)

௯௩௮. பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்
தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது.

(இ - ள்.) சூது-சூது; பொருள் கெடுத்து - தன்னைப் பயின்ற வன் பொருளைக் கெடுத்து; பொய் மேற்கொளீஇ - பொய்யை மேற் கொள்ளப் பண்ணி; அருள் கெடுத்து - மனத்தெழும் அருளைக் கெடுத்து; அல்லல் உழப்பிக்கும் - இவ்வாற்றான் அவனை இருமை யினுந் துன்ப முறுவிக்கும்.

இத்தொழில்கண் மூன்றற்கும் சூது வினைமுதலாகவும், தோல்வி, வெற்றி, செற்ற மென்பன முறையே கருவிகளாகவுங் கொள்க. முன்னதனான் இம்மையினும், ஏனையவற்றான் மறுமை யினுமாம். பொருள்கொடுத் தென்பது பாடமாயின், அவ்வெச்சத்

திற்கு முடிவு மேற்கொளீஇ யென்புழி மேற்கோடலாகிய வினை முதல் வினை. (அ)

௯௩௯. உடைசெல்வ மூணொளி கல்வியென் றைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின்.

(இ - ள்.) ஆயம் கொளின் - அரசன் சூதினைத் தனக்கு விநோதத் தொழிலாக விரும்புமாயின்; ஒளி கல்வி செல்வம் ஊண் உடை என்று ஐந்தும் அடையாவாம் - அவனை ஒளியும் கல்வியும் செல்வமும் ஊணும் உடையுமென்றிவ்வைந்துஞ் சாராவாம்.

'ஆயம்' ஆகுபெயர். இச் சிறப்புமுறை செய்யுளோக்கிப் பிறழ நின்றது. செல்வம்: அறுவகை* யுறுப்புக்கள். ஊணுடை யென்பன வற்றால் துப்புரவுகளெல்லாங் கொள்ளப்படும். காலமும் கருத்தும் பெருமையின், இவை யுளவாகா வென்பதாம் இவை நான்கு மாட்டானும் சிறமை பலசெய்தி† அவற்றா னிருமையுங் கெடுத்தல் கூறப்பட்டது. (௯)

௯௪௦. இழத்தொறூஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்ப
முழத்தொறூஉங் காதற் றுயிர்.

(இ - ள்.) இழத்தொறூஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல் - சூதாடலான் இருமைப்பயன்களையு மிழக்குந்தோறும் அதன்மேற் காதல் செய்யுஞ் சூதன்போல; துன்பம் உழத்தொறூஉம் காதற்று உயிர் - உடம்பான் மூவகைத் துன்பங்களையும் அனுபவிக்குந்தோறும் அதன் மேற் காதலை யுடைத்து உயிர்.

சூது ஆகுபெயர். உயிரின தறியாமை கூறுவார்போன்று சூதன தறியாமை கூறுதல் கருத்தாகலின், அதனை யாப்புறுத்தற்பொருட்டு உவமமாக்கிக் கூறினார். இத னெதிர்மறை முகத்தாற் சூதினை வெறுத்தொழிவானை யொக்கும் உடம்பினை வெறுத்தொழியு முயிரெனவுங் கொள்க. இதனான் அஃதொழிதற் கருமையும் ஒழிந்தாரது பெருமையுங் கூறப்பட்டன. (௧0)

அதி. ௯௫—மருந்து

[பழவினையானும் காரணங்களானும் மக்கட்கு வாத முதலிய பிணிகள் வரும்; அவற்றுட் பழவினையான் வருவன அதன் கழிவின்க ணல்லது தீராமையின் அவை யொழித்து, ஏனைக் காரணங்க ளான் வருவனவற்றைத் தீர்க்கும் மருந்தின் றிறங்கூற

---

* குறள் - ௩அ௧. † குறள் - ௧௩௪.

கின்றார். காரணங்களாவன உணவு செயல்கள தொவ்வாமை யாகலின் பிணிகளுங் காரணத்தான் வருவனவாயின.]

௯௪௧. மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.

(இ - ள்.) மிகினும் குறையினும் - உணவுஞ் செயல்களும் ஒருவன் பகுதிக்கொத்த வளவினவன்றி அதனின் மிகுமாயினும் குறையுமாயினும், நூலோர் வளி முதலா எண்ணிய மூன்றும் நோய் செய்யும் - ஆயுள்வேத முடையாரால் வாத முதலாக வெண்ணப் பட்ட மூன்று நோயும் அவனுக்குத் துன்பஞ் செய்யும்.

நூலோ ரெண்ணிய வெனவே, அவர் அவற்றான் வகுத்த வாதப் பகுதி பித்தப்பகுதி ஐப்பகுதி யென்னும் பகுதிப்பாடும் பெற்றாம். அவற்றிற் குணவொத்தலாவது சுவை வீரியங்களானும் அளவானும் பொருந்துதல். செயல்க ளொத்தலாவது மன மொழி மெய்களாற் செய்யுந் தொழில்களை அவை வருந்துவதற்கு முன்னே யொழிதல். இவை இரண்டும் இங்ஙனமன்றி மிகுதல் குறைதல் செய்யின், அவை தத்த நிலையி னில்லாவாய் வருத்து மென்பதாம். காரண மிரண்டும் அவாய்நிலையான் வந்தன. முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. இதனால் யாக்கைகட் கியல்பாகிய நோய் மூவகைத் தென்பதூஉம், அவை துன்பஞ்செய்தற் காரணம் இருவகைத் தென்பதூஉம் கூறப்பட்டன. இன்பஞ் செய்தற் காரணம் முன்னர்க் கூறும். (௧)

௯௪௨. மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
தற்றது போற்றி யுணின்.

(இ - ள்.) அருந்தியது அற்றது போற்றி, உணின் - ஒருவன் முன்னுண்டது அற்றபடியைக் குறிகளாற் றெளிய வறிந்து பின் னுண்ணுமாயின்; யாக்கைக்கு மருந்து என வேண்டாவாம் - அவன் யாக்கைக்கு மருந்தென்று வேறு வேண்டாவாம்.

குறிகளாவன : யாக்கை நொய்ம்மை, தேக்கின் றூய்மை, காரணங்க டொழிற்குரியவாதல், பசி மிகுத லென விவை முத லாயின. பிணிகள் யாக்கையவாகலின், 'யாக்கைக்' கென்றார். 'உணி' னென்பது அதனருமை தோன்ற நின்றது. (௨)

௯௪௩. அற்றா லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு.

(இ - ள்.) அற்றால் அளவு அறிந்து உண்க - முன்னுண்டது அற்றாற் பின் னுண்பதனை அற மளவறிந்து அவ்வளவிற்றாக உண்க;

உடம்பு பெற்றான் நெடிது உய்க்கும் ஆறு அஃது - இறப்பவும் பல வாய பிற யாக்கைகளிற் பிழைத்துப் பெறற்கரிய இம்மானுடயாக்கையைப் பெற்றான் அதனை நெடுங்காலங் கொண்டு செலுத்து நெறி அதுவாகலான்.

இம்மை மறுமை வீடுபேறாக வெய்தற்பாலது ஈதொன்றுமே யாகலின் 'உடம்பு பெற்றா' னென்றும், அது நெடிதுநின்றுழி அவை பெருகச்செய்து கொள்ளலாமாகலின் 'நெடிதுய்க்குமா' றென்றுங் கூறினார். பெற்றாலென்ற பாடமோதுவாரு முளர்.

௯௪௪. அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து.

(இ - ள்.) அற்றது அறிந்து - முன்னுண்டது அற்றபடியை யறிந்து; துவரப் பசித்து - பின் மிகப் பசித்து; மாறல்ல கடைப்பிடித்துத் துய்க்க - உண்ணுங்கால் மாறுகொள்ளாத உணவுகளைக் குறிக்கொண் டுண்க.

'அற்றதறிந்' தென்னும் பெயர்த்துரை* அதனை யாப்புறுத்தற் பொருட்டு. உண்டது அற்றாலும் அதன் பயனாகிய இரதமற்று ஆகலான் அதுவு மறல்வேண்டுமென்பார், 'மிகப்பசித்' தென்றார். பசித்தல் வினை ஈண்டு உடையான்மேனின்றது. மாறுகொள்ளாமை யாவது உண்பான் பகுதியோடு மாறுகொள்ளாமையும், காலவியல் போடு மாறுகொள்ளாமையும், சுவை வீரியங்களாற் றம்முண் மாறு கொள்ளாமையுமாம். அவையாவன: முறையே வாதபித்த ஐகளாகிய பகுதிக்கடாதவற்றைச் செய்வனவாதலும் பெரும்பொழுது சிறு பொழு தென்னும் காலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்காவன பிறி தொன்றற்காகாமையும், தேனு நெய்யுந் தம்முளளவொத்து நஞ்சாதல் போல்வனவுமாம். அவற்றைக் குறிக்கொள்ளாது மனம்பட்டவாற் றாற் றுய்ப்பின் அதனானே நோயும் மரணமும் வருதலின், 'கடைப் பிடித்' தென்றார். (௪)

௯௪௫. மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு.

(இ - ள்.) மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்து உண்ணின் - அம் மூவகை மாறுகோளு மில்லாத உணவைத் தன்னுள்ளம் வேண்டிய வளவினானன்றிப் பிணிவாரா வளவினால் ஒருவ னுண்ணுமாயின், உயிர்க்கு ஊறுபாடு இல்லை - அவனுயிர்க்குப் பிணிகளாற் றுன்பம் விளைத லுண்டாகாது.

---

* முன்னர்க் கூறிய தொன்றனைப் பின்னரும் ஒரேது கருதிக் கூறல்.

உறுவதனை ஊறென்றார்; அஃது இன்பத்திற் செல்லாதாயிற்று, இல்லையென்பது தொடர்பாகலின். துன்பமுறுவது உயிரேயாதலின், அதன்மேல் வைத்துக் கூறினார். மாறுபாடில் வழியும் குறைதல் நன்றென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டானும் உண்ணப்படுவனவும், அவற்றதளவும், காலமும், பயனுங் கூறப்பட்டன. (ரு)

௯௪௬. இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்கும்
கழிபே ரிரையான்க ணோய்.

(இ-ள்.) இழிவு அறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல் - அக்குறைதலை நன்றென்றறிந்து அவ்வாறே யுண்பவன்மாட்டு இன்பம் நீங்காது நிலைநிற்குமாறுபோல்; கழிபேர் இரையான்கண் நோய் நிற்கும்-மிகப் பெரிய இரையை விழுங்குவான்மாட்டு நோய் நீங்காது நிலைநிற்கும்.

அவ்வாறே யுண்டல்: உண்ணல்ாமளவிற் சிறிது குறையவுண்டல். 'இன்ப' மாவது வாத முதலிய மூன்றும் தத்தநிலையிற் றிரியாமையின் மன மொழி மெய்கள் அவன் வயத்தவாதலும், அதனான் அற முதலிய நான்கு மெய்தலுமாம். இரையை யளவின்றி யெடுத்து அதனான் வருந்தும் விலங்கோ டொத்தலின், 'இரையா' னென்றார். விதி யெதிர்மறைகளை உவமமும் பொருளு மாக்கியது இரண்டானும் பெறுதற்கு. (சு)

௯௪௭. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
னோயள வின்றிப் படும்.

(இ-ள்.) தெரியான் தீ அளவு அன்றிப் பெரிது உண்ணின்-தன் பகுதியும் அதற்கேற்ற வுணவும் காலமு மாராயாது வேண்டியதோ ருணவை வேண்டியதோர் காலத்து வியிற்றுத் தீயளவன்றி ஒருவன் மிக வுண்ணுமாயின், நோய் அளவு இன்றிப் படும் - அவன் மாட்டு நோய்கள் எல்லையற வளரும்.

தெரியாமை வினைக்குச் செயப்படுபொருள்கள் அதிகாரத்தான் வந்தன. 'நோய்' சாதியொருமை. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவ்வகை யுண்ணுவழிப்படு மிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (எ)

௯௪௮. நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

(இ-ள்.) நோய் நாடி - மருத்துவனாயினான் ஆதுரன்மாட்டு நிகழ்கின்ற நோயை அதன் குறிகளான் இன்னதென்று துணிந்து; நோய் முதல் நாடி - பின் அது வருதற்காரணத்தை ஆராய்ந்து

தெளிந்து; அது தணிக்கும் வாய் நாடி - பின் அது தீர்க்கு முபாயத்தினை யறிந்து; வாய்ப்பச் செயல் - அதனைச் செய்யும்வழிப், பிழையாமற் செய்க.

காரணம் உணவு செய லென் முற்கூறியவிரண்டும்* அவற்றை ஆயுள்வேதமுடையார் நிதான மென்ப. அவை நாடுதற்பயன் நோயினையும் வாயினையும் ஐயமறத் துணிதல். மருந்து செய்தல், உதிரங் களைதல், அறுத்தல், சுடுதன் முதலிய செயல்களெல்லாம் அடங்குதற்கு, 'அதுதணிக்கும்வா' யென்றார். "கழுவாயுமுள"† என்றார் பிறரும். பிழையாமை பழைய மருத்துவர் செய்துவருகின்ற முறைமையிற் றப்பாமை. (அ)

௯௪௯. உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றான் கருதிச் செயல்.

(இ - ள்.) கற்றான் - ஆயுள்வேதத்தினைக் கற்ற மருத்துவன்; உற்றான் அளவும் பிணி அளவும் காலமும் கருதிச் செயல் - அவ்வுபாயத்தினைச் செய்யுங்கால், ஆதுர னளவினையும் அவன்கணிகழ்கின்ற நோயி னளவினையும் தன் செயற்கேற்ற காலத்தினையும் அந்நூனெறியால் நோக்கி, அவற்றோடு பொருந்தச் செய்க.

ஆதுரனளவு: பகுதி பருவம் வேதனை வலிகளி னளவு. பிணியளவு: சாத்தியம், அசாத்தியம். யாப்பிய மென்னுஞ் சாதிவேறுபாடும், தொடக்க நடு வீறென்னும் அதன் பருவ வேறுபாடும், வன்மை மென்மைகளு முதலாயின. காலம் மேற்சொல்லியன.‡ இம்மூன்றும் பிழையாமல் நூனெறியானும் உணர்வு மிகுதியானும் ஆராய்ந்து செய்க வென்பார், 'கற்றான் கருதிச் செய' லென்றார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவ்விழுக்குப்பட்டுழி மருத்துவன் தீர்க்குமாறு கூறப்பட்டது. (௯)

௯௫௦. உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்
றப்பானாற் கூற்றே மருந்து.

(இ - ள்.) மருந்து - பிணிக்கு மருந்தாவது; உற்றவன் - அதனையுற்றவன்; தீர்ப்பான் - அதனைத் தீர்க்கு மருத்துவன்; மருந்து - அவனுக்குக் கருவியாகிய மருந்து; உழைச் செல்வான் என்ற அப்பால் நாற்கூற்று - அதனைப் பிழையாமல் இயற்றுவா னென்று சொல்லப்பட்ட நான்கு பகுதியையுடைய நான்கு திறத்தது.

* ௯௪௧-ஆம் குறளுரை.

† புறநானூறு-௩௪.   ‡ ௯௪௮-ஆம் குறளுரை.

நான்கென்னு மெல்லின் வருகின்றமையின், அது நோக்கி 'அப்பா' லென்றொழிந்தார். நாற்கூற்ற தென்பது விகாரமாயிற்று. அவற்றுள் 'உற்றவன்' வகை நான்காவன: பொருளுடைமை, மருத்துவன் வழி நிற்றல், நோய்நிலை யுணர்த்தல் வன்மை, மருத்துத்துன்பம் பொறுத்த லென விவை. 'தீர்ப்பான்' வகை நான்காவன: நோய்கண்டஞ்சாமை, ஆசிரியனை வழிபட்டோதிய கல்வியு நுண்ணறிவு முடைமை, பல காலுந் தீர்த்துவருதல், மன மொழி மெய்க டூயவாத லென விவை. 'மருந்'தின்வகை நான்காவன: பல பிணிகட்கு மேற்றல், சுவை வீரி யம் விளை வாற்றல்களான் மேம்படுதல், எளிதினெய்தப்படுதல், பகுதி யோடு பொருந்துத லென விவை. இயற்றுவான்வகை நான்காவன: ஆதுரன்மாட்டன்புடைமை, மன மொழி மெய்கடூயவாதல், சொல்லி யன அவ்வாறே செய்தல்வன்மை, அறிவுடைமை யென விவை. இவையெல்லாங் கூடியவழியல்லது பிணி தீராமையின், இத்தொகுதி யையும் 'மருந்'தென்றார். ஆயுள்வேத முடையாரும் இவை கால்க ளாக நடக்குமென்பதுபற்றிப் பாதமென்றும், இவை மாறுபட்ட வழிச் சாத்தியமு முதிர்ந்து அசாத்தியமா மென்றுங் கூறினர். இத னால் அதனைத் தீர்த்தற்கு வேண்டுவனவெல்லாந் தொகுத்துக் கூறப் பட்டன. (௧0)

அங்கவியல் முற்றிற்று.

---

௩. ஒழிபியல்

இனி, அவ்வரசியலினும் அங்கவியலினும் அடங்கா தொழிந்த வற்ற தியல்பு, பதின்மூன்றதிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட் குடிமை கூறுகின்றார்.

அ௲. ௯௬—குடிமை

[அஃதாவது, உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்தாரது தன்மை. உயர்ந்த குடிப்பிறப்பு நால்வகை வருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாதாக லின், அச்சிறப்புப்பற்றி இது முன் வைக்கப்பட்டது.]

௯௫௧. **இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்**
செப்பமு நாணு மொருங்கு.

(இ - ள்.) செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு - செம்மையும் நாணும் சேர; இற்பிறந்தார்கண் அல்லது இயல்பாக இல்லை - குடிப்பிறந்தார் மாட்டல்லது பிறர்மாட் டியற்கையாக உளவாகா.

இல்லுக் குடி குல மென்பன ஒருபொருள. ஈண் டுயர்ந்தவற் றின்மேல. செம்மை: கருத்துஞ் சொல்லுஞ் செயலுந் தம்முண் மாறுகாமை. நாண்: பழி பாவங்களின் மடங்குதல். இவை இற் பிறந்தார்க்காயின் ஒருவர் கற்பிக்க வேண்டாமற் றாமே யுளவாம். பிறர்க்காயிற் கற்பித்தவழியும் நெடிதுநில்லா வென்பதாம். (க)

௯௫௨. **ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று**
மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.

(இ - ள்.) குடிப் பிறந்தார் - உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்தார்; ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணும் இம்மூன்றும் இழுக்கார்-தமக்குரிய ஒழுக்கம் மெய்ம்மை நாணெனப்பட்ட இம்மூன்றன்கண்ணும் கல்வி யானன்றித் தாமாகவே வழுவார்.

ஒழுக்க முதலியன மெய்ம் மொழி மனங்களினவாகலின், அம் முறையவாயின. இழுக்குதல் அறியாது வருகின்றமையின், 'இழுக்கா' ரென்றார். (உ)

௯௫௩. **நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும்**
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

(இ - ள்.) வாய்மைக் குடிக்கு - எக்காலத்துந் திரிபில்லாத குடியின்கட் பிறந்தார்க்கு; நகை ஈகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும் வகை என்ப - வறியார் சென்றவழி முகமலர்ச்சியும், உள்ளன கொடுத்தலும், இன்சொற் சொல்லுதலும், இகழாமையுமாகிய இந் நான்கும் உரிய கூறென்று சொல்லுவர் நூலோர்.

பொய்ம்மை திரிபுடைமையிற் றிரிபின்மையை 'வாய்மை' யென்றும், இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவ* ராகலின் இகழாமையை அவர் கூறுக்கியுங் கூறினார். 'குடி' ஆகுபெயர். நான்கின் வகை யென்பது பாடமாயின், வாய்மைக் குடிப்பிறந்தார்க்குப் பிறரின் வேறுபாடு இந் நான்கா னுளதாமென்றுரைக்க. இவை மூன்று பாட்டானுங் குடிப்பிறந்தார தியல்பு கூறப்பட்டது. (௩)

௯௫௪. அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்த லிலர்.

(இ - ள்.) அடுக்கிய கோடி பெறினும் - பலவாக வடுக்கிய கோடி யளவிற்றாய பொருளைப் பெற்றாராயினும்; குடிப்பிறந்தார் குன்றுவ செய்தல் இலர்-உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்தார் தம் மொழுக்கங் குன்றுந் தொழில்களைச் செய்யார்.

'அடுக்கிய கோடி' யென்பது, ஈண் டெண்ணப்படும் பொருண் மேனின்றது. குன்றுந் தொழில்கள் குன்றுதற் கேதுவாய தொழில்கள். (௪)

௯௫௫. வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று.†

(இ - ள்.) பழங்குடி - தொன்றுதொட்டு வருகின்ற குடியின் கட் பிறந்தார்; வழங்குவது உள்வீழ்ந்தக்கண்ணும் - தாங் கொடுக்கும் பொருள் பண்டையிற் சுருங்கிய விடத்தும்; பண்பின் தலைப் பிரிதல் இன்று - தம் பண்புடைமையின் நீங்கார்.

தொன்றுதொட்டு வருதல் சேர சோழ பாண்டிய ரென்றாற் போலப் படைப்புக் காலந் தொடங்கி மேம்பட்டு வருதல். அவர்க்கு நல்குரவாவது 'வழங்குவது உள்வீழ்'வதாகலின், அதனையே கூறினார். (௫)

௯௫௬. சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்.

(இ - ள்.) மாசு அற்ற குலம்பற்றி வாழ்தும் என்பார் - வசையற்று வருகின்ற நங் குடி மரபினோ டொத்து வாழக்கடவே

* குறள்-௭௫௨. † நாலடியார்-௧௪௧.

மென்று கருதி. அவ்வாறு வாழ்வார்; சிலம்பற்றிச் சால்பு இல செய்யார் - வறுமையுற்ற வழியும், வஞ்சனையைப் பொருந்தி, அமைவிலவாய தொழில்களைச் செய்யார்.

அமைவின்மை : அம்மரபிற்கேலாமை. இவை மூன்று பாட்டானும் அவர் வறுமையுற்ற வழியும் அவ்வியல்பின் வேறுபடாரென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

கூருஎ. குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து.*

(இ - ள்.) குடிப்பிறந்தார்கண் குற்றம் - உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்தார்மாட் டுளதாங் குற்றம்; விசும்பின் மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து விளங்கும் - தான் சிறிதேயாயினும் விசும்பின்கண் மதியிடத்து மறுப்போல ஓங்கித் தோன்றும்.

உயர்குடி முதலிய பொருள்வகை மூன்றற்கும் விசும்பு முதலிய உவமை வகையொத்துப் பான் மாறுபட்டது. குடிய துயர்ச்சியானும் மதிபோன்ற அவர் நற்குணங்களோடு மாறுதலானும், உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படு மென்பதாம். (எ)

கூருஅ நலத்தின்க ணாரின்மை தோன்றி னவனைக்
குலத்தின்க ணையப் படும்.

(இ - ள்.) நலத்தின்கண் நார் இன்மை தோன்றின் - குலநலமுடையனாய் வருகின்றவன்கண்ணே ஈரமின்மை யுளதாமாயின்; அவனைக் குலத்தின்கண் ஐயப்படும் - அவனை அக் குலப்பிறப்பின் கண்ணே ஐயப்படும் உலகம்.

நலமும் குலமும் ஆகுபெயர். 'நாரின்மை'யாற் கொடாமையுங் கடுஞ்சொல்லு முதலிய கூறப்பட்டன. 'தோன்றி' னென்பது தோன்றாமை விளக்கிநின்றது. நலனுடையனாய் வருதலினிடையே இவை தோன்றலின், உள்ளது ஐயமாயிற்று. உலக மென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. ஐயப்பட லென்பது பாடமாயின், ஐயப்படுக வென விதியாக்கி யுரைக்க. இவை யிரண்டு பாட்டானும் வேறுபட்டவழிப் படும்இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (அ)

கூருகூ. நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங்
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.

(இ - ள்.) நிலத்திற் கிடந்தமை கால் காட்டும் - நிலத்தினியல்பை அதன்கண் முளைத்த முளை காட்டும்; குலத்திற் பிறந்

* நாலடியார் - கஙுக.

தார் வாய்ச் சொல் காட்டும் - அதுபோலக் குலத்தினியல்பை அதன் கட் பிறந்தார் வாயிற்சொற் காட்டும்.

'கிடந்தமை' : உள்ளபடி, முளைத்தமாத்திரத்தானே நன்மையுந் தீமையுந் தெரிதலின், இலை முதலிய கூறாராயினர். ஆகவே, பொருளினுஞ் செயன் முதலியன வேண்டாவாயின. குலத்தியல் பறிதற்கருவி கூறுவார்போன்று, இன்சொல் வேண்டு மென்றவாறாயிற்று. (௯)

௯௬0. நலம்வேண்டி னாணுடைமை வேண்டுங் குலம்வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு.

(இ - ள்.) நலம் வேண்டின் நாண் உடைமை வேண்டும் - ஒருவன் தனக்கு நலனுடைமையை வேண்டுவனாயின், தானுடையனாதலை வேண்டுக; குலம் வேண்டின் யார்க்கும் பணிவு வேண்டுக - குலனுடைமையை வேண்டுவனாயின், பணியப்படுவார் யாவர்மாட்டும் பணிதலை வேண்டுக.

'நலம்' புகழ் புண்ணியங்கள். 'வேண்டு' மென்பது விதிப் பொருட்டாய் நின்றது: "வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்"* என்புழிப்போல. அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம் முன்னோர் தந்தை தா யென்றிவ †ரெல்லாரு மடங்க 'யார்க்கு' மென்றார். 'பணிவு' இருக்கை யெழலும் எதிர்செலவும்‡ முதலாயின. இவை யிரண்டு பாட்டானும் குடிமைக்கு வேண்டுவன கூறப்பட்டன. (௯0)

அதி. ௯௭—மானம்

[இனிக் குடிப்பிறந்தார்க்கு உரியவாய குணங்கள் கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கண் மானங் கூறுகின்றார். அஃதாவது எஞ்ஞான்றுந் தந்நிலையிற் றாழாமையும், தெய்வத்தாற் றாழ்வு வந்துழி உயிர்வாழாமையுமாம். இஃது, அக் குடிப்பிறப்பினை சிறுத்துத லுடைமையின், அச் சிறப்புப்பற்றி முன் வைக்கப் பட்டது.]

௯௬௧. இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங்
குன்ற வருப விடல்.§

---

* தொல். சொல். கிளவியாக்கம் - ௩௩.
† புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண் - ௩௩.
‡ நாலடியார் - ௧௪௩. § நாலடியார் - ௩00.

(இ - ள்.) இன்றி அமையாச் சிறப்பின ஆயினும் - செய்யாத வழித் தாம் அமையாத சிறப்பினை யுடையவே யெனினும்; குன்ற வருப விடல் - தங் குடிப்பிறப்புத் தாழவருஞ் செயல்களை யொழிக.

அமையாமை, இறத்தல். குடிப்பிறப் பென்பது அதிகார முறைமையான் வந்தது. இறப்ப வருவழி இளிவந்தன செய்தாயி னும் உய்க வென்னும் வடநூன் முறைமையை மறுத்து, உடம்பி னது நிலையின்மையையும், மானத்தினது நிலையுடைமையையுந் தூக்கி அவை செய்யற்க வென்பதாம். (க)

௯௬௨. சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்.

(இ - ள்.) சீரினும் சீர் அல்ல செய்யார்-புகழ்செய்யு மிடத்துந் தங் குடிமைக் கொவ்வாத இளிவரவுகளைச் செய்யார்; சீரொடு பேராண்மை வேண்டுபவர் - புகழுடனே மானத்தை நிறுத்துதலை விரும்புவார்.

எவ்விடத்தும் நிலைகுலையாத திண்மையான் உளதாதல்பற்றிப் 'பேராண்மை' யெனப்பட்டது. நிலையுடைய புகழின் பொருட்டாக வுஞ் செய்யா ரென்பதாம். (உ)

௯௬௩. பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

(இ - ள்.) பெருக்கத்துப் பணிதல் வேண்டும் - குடிப்பிறந் தார்க்கு நிறைந்த செல்வ முளதாயவழி யாவர்மாட்டும் பணிவு வேண்டும்; சிறிய சுருக்கத்து உயர்வு வேண்டும் - குறைந்த நல்குர வுளதாயவழிப் பணியாமை வேண்டும்.

'பணி'யாமை தாழ்வு வாராமற் பழைய வுயர்ச்சிக்கண்ணே நிற்றல். செல்வக்காலை அஃதுயர்ச்சி செய்யத் தாந் தாழ்தலும், அல்லற்காலை அது தாழ்வு செய்யத் தாமுயர்தலும் வேண்டு மென்ப தாம். இவை மூன்று பாட்டானும் தாந் தாழ்தற் கேதுவாயின செய்யாமைச் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௯௬௪. தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை.

(இ - ள்.) மாந்தர் - குடிப்பிறந்த மாந்தர்; நிலையின் இழிந்தக் கடை - தம் முயர்ந்த நிலையைவிட்டு அதனினின்றுந் தாழ்ந்தவழி; தலையின் இழிந்த மயிர் அனையர் - தலையைவிட்டு அதனினின்றும் வீழ்ந்த மயிரினை யொப்பர்.

அந்நிலையை விடாதுநின்றவழிப் பேணப்படுதலும், விட்டுத் தாழ்ந்தவழி இழிக்கப்படுதலும், உவமையாற் பெற்றாம். (௪)

௯௬௫. குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின்.

(இ - ள்.) குன்றின் அனையாரும் - குடிப்பிறப்பான் மலை போல வுயர்ந்தோரும்; குன்றுவ குன்றி அனைய செயின் குன்றுவர் - தாழ்தற் கேதுவாகிய செயல்களை ஒரு குன்றியளவாயினுஞ் செய்வராயிற் றாழ்வர்.

குன்றி யனையவு மென்னும் இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. தாழ்தற் கேதுவாய செயல்களாவன இளிவந்தன; சொற்பின் வருநிலை. (௫)

௯௬௬. புகழின்றாற் புத்தேணாட் டுய்யாதா லென்மற்
றிகழ்வார்பின் சென்று* நிலை.

(இ - ள்.) இகழ்வார்பின் சென்றுநிலை - மானத்தை விட்டுத் தன்னை யவமதிப்பார் பின்னே ஒருவன் சென்று நிற்கின்ற நிலை; புகழ் இன்று - இவ்வுலகத்துப் புகழ் பயவாது; புத்தேள் நாட்டு உய்யாது - ஏனைப் புத்தேளுலகத்துச் செலுத்தாது; மற்று என் - இனி அவனுக்கு அது செய்வ தியாது.

புகழ் பயப்பதனைப் 'புக' ழென்றார். பயனாய இவ்விரண்டு மின்றிக் கொன்னே மானங் கெடுக்கின்றது என்னை யென்பதாம்; இவை மூன்று பாட்டானும் அவை செய்தற்குற்றங் கூறப்பட்டது.

௯௬௭. ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே
கெட்டா னெனப்படுத னன்று.

(இ - ள்.) ஒட்டார் பின் சென்று ஒருவன் வாழ்தலின் - தன்னை யிகழ்வார்பின்னே சென்று பொருள் பெற்று அதனா லொருவன் உயிர் வாழ்தலின்; அந்நிலையே கெட்டான் எனப் படுதல் நன்று - அது செய்யாது இறந்தானென்று சொல்லப்படுதல் அவனுக்கு நன்று.

ஒட்டுதல் : பொருந்துதல். 'அந்நிலையே' யென்றது செல்லாத முன்னை நிலைக்கண்ணே நின்றிறந்தவாறு; அப்பொழுதே யென்றுமாம். புகழும் புத்தேணாடும் பயவாதேனும் பொருள் பெற்று உயிர் வாழ்வா மென்பாரை நோக்கிக் கூறியது. (௭)

* நாலடியார் - ௨௯௨.

௯௬௮. மருந்தோமற் றூனோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து.

(இ - ள்.) பெருந்தகைமை பீடு அழிய வந்தவிடத்து - உயர் குடிப் பிறப்புத் தன் வலியாகிய மானம் அழிய வந்துழி; ஊன் ஓம்பும் வாழ்க்கை மற்று மருந்தோ - இறந்தொழிந்து பயனில்லாத வுடம்பினைக் காக்கும் வாழ்க்கை பின்னு மிறவாமைக்கு மருந்தாமோ?

'மற்'றென்பது மேற்சொல்லிய இறப்பினை மாற்றிநின்றது. நற்குணங்கட்கெல்லாம் இடனாதற் சிறப்புப்பற்றிப் 'பெருந்தகைமை' யென்றும், அவை யெல்லாவற்றுள்ளும் அதற்கு வலியாதற் சிறப்புப் பற்றிப் 'பீ' டென்றும், அஃ தழிந்தால் நின்ற வெற்றுடம்பு இழிக்கப் படுதலின் அதனை 'ஊ' னென்றும், பின்னுமிறத்தல் ஒருதலை யென்பார் 'மருந்தோ' வென்றுங் கூறினர். மானத்தின் றொழில் அதற்கிடனாகிய குடிப்பிறப்பின்மே னின்றது. (௮)

௯௬௯. மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னா
ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.

(இ - ள்.) மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார் - தன் மயிர்த்திரளின் ஒரு மயிர் நீங்கினும் உயிர் வாழாத கவரி மாவினை யொப்பார்; மானம் வரின் உயிர் நீப்பர் - உயிர் நீங்கத்தான் மானமெய்து மெல்லைவரின், அதனைத் தாங்கா திறப்பர்.

இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. உயிரும் மானமும் உடனில்லாமைக்கண், பின்னும் போவதாய உயிரை நீத்து, எஞ்ஞான்றும் நிற்பதாய மானத்தை யெய்துவ ரென்பதாம். உவமை அவர்க்கு அஃ தியல்பென்பது விளக்கி நின்றது. (௯)

௯௭௦. இளிவரின் வாழாத மான முடையா
ரொளிதொழு தேத்து முலகு.

(இ - ள்.) இளி வரின் வாழாத மானம் உடையார் ஒளி - தமக்கோ ரிழிவு வந்துழிப் பொறுத்து உயிர் வாழாது அதனை நீத்த மானமுடையாரது புகழ் வடிவினை; தொழுது ஏத்தும் உலகு - எஞ்ஞான்றுந் தொழுது துதியாநிற்பர் உலகத்தார்.

"புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின், வலவ னேவா வான வூர்தி, யெய்துப"* வராகலின், துறக்கச்செலவு சொல்ல வேண்டா வாயிற்று. இவை நான்கு பாட்டானும் மானப்பொருட்டாய இறப்பினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧௦)

---

* புறநானூறு-௨௭.

அதி. கூஅ—பெருமை

[அஃதாவது, செயற்கரிய செய்தல், தருக்கின்மை, பிறர் குற்றங் கூறாமை என்றிவை முதலிய நற்குணங்களாற் பெரியாரது தன்மை, நிலையினு மேன்மேலுயர்த்தற்* பயத்தவாய விவை உள வாவது நிலையிற் றாழாமை யுள்வழியாகலின், இது மானத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

கூஎக. ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற்
கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்.

(இ - ள்.) ஒருவற்கு ஒளி உள்ள வெறுக்கை - ஒருவனுக்கொளியாவது பிறராற் செயற்கரிய செய்வேமென்று கருதும் ஊக்க மிகுதி; ஒருவற்கு இளி அஃது இறந்து வாழ்தும் எனல் - ஒருவனுக்கு மாசாவது அச்செயலை யொழிந்து உயிர்வாழக் கடவேமென்று கருதுதல்.

'ஒளி': தானுளனாய காலத்து மிக்குத் தோன்றுதலுடைமை. "ஒளிநிற் றோங்குபுகழ் செய்யான்"† என்றார் பிறரும். மேலும் "செயற்கரிய செய்வார் பெரிய"‡ ரென்றாராயினும், ஈண்டு அவை அளவிறந்த வொப்புரவு ஈகை முதலியவாம். அவற்றினுடைய பெருமையை அதன் காரணத்தின் மேலிட்டு 'உள்ள வெறுக்கை' யென்றும், அது தன்னையே அதன் காரியமாகிய ஒளியாக்கியுங் கூறினார். இவ்வாறு இத னெதிர்மறைக்கண்ணு மொக்கும். இதனாற் பெருமையின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

கூஎஉ. பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

(இ - ள்.) எல்லா வுயிர்க்கும் பிறப்பு ஒக்கும் - எல்லா மக்களுயிர்க்கும் பொதுவாகிய பிறப்பியல்பு ஒக்குமேயெனினும்; சிறப்பு ஒவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான் - பெருமை சிறுமை யெனப் பட்ட சிறப்பியல்புக ளொவ்வா, அவை செய்யுந் தொழில்களது வேறுபாட்டான்.

வேறுபாடு: நல்லனவும், தீயனவும், இரண்டுமாயினவும், இரண்டுமல்ல வாயினவுமாய அளவிறந்த பாகுபாடுகள். வினையத்தாற் பஞ்சபூத பரிணாமமாகிய யாக்கையைப் பொருந்தி நின்று அதன் பய னனுபவித்தல் எல்லா வருணத்தார்க்கு மொத்

---

* நாலடியார்-உசஅ. † நாலடியார்-கூ. ‡ குறள்-உக.

தலிற் 'பிறப்பொக்கு' மென்றும், பெருமை சிறுமைகட்குக் கூட்டளைக் கல்*லாகிய தொழிற் பாகுபாடுகள் வருணந்தோறும் யாக்கைதோறும் வேறுபடுதலிற் 'சிறப்பொவ்வா' வென்றுங் கூறினர். (௨)

௯௭௩. மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லார் கீழல் லவர்.

(இ- ள்.) மேல் அல்லார் மேல் இருந்தும் மேல் அல்லர்-செயற்கரிய செய்கலாத சிறியராயினர், உயர்ந்த வமளி முதலிய வற்றின் மிசை யிருந்தாராயினும், பெரியராகார்; கீழ் அல்லவர் கீழ் இருந்தும் கீழ் அல்லார் - அவை செய்து பெரியராயினர், தாழ்ந்த வறுநிலத் திருந்தாராயினும், சிறியராகார்.,

மேலிருத்தல் கீழிருத்தல்களாற் செல்வ நல்குரவுகளும், மேல் கீழ்களாற் பெருமை சிறுமைகளும் கருதப்பட்டன. இவ்வை யிரண்டு பாட்டானும் முறையே குடிமை மாத்திரத்தானுஞ் செல்வமாத்திரத் தானும் அஃதுளதாகாமை கூறப்பட்டது. (௩)

௯௭௪. ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு.

(இ - ள்.) ஒருமை மகளிரே போல - கவராத மனத்தினை யுடைய மகளிர் நிறையின் வழுவாமற் றம்மைத் தாங் காத்துக்கொண் டொழுகுமாறு போல; பெருமையும் தன்னைத்தான் கொண்டு ஒழுகின் உண்டு - பெருமைக்குணனும், ஒருவன் நிறையின் வழுவாமற் றன்னைத்தான் காத்துக்கொண் டொழுகுவானாயின் அவன்கணுண்டாம்.,

பொருளின் 'ஒழில் உவமையினும் வந்தது. கற்புண்டாதல் தோன்ற நின்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. ஒழுகுதல் மனமொழி மெய்களை யொடுக்கி ஒப்புரவு முதலிய செய்துபோதல். இதனால் அஃதுளதாமாறு கூறப்பட்டது. (௪)

௯௭௫. பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல்.

(இ - ள்.) பெருமை உடையவர் - அவ்வாற்றாற் பெருமை யுடையராயினர்; அருமை உடைய செயல் ஆற்றின் ஆற்றுவார் - தாம் வறியராயவழியும் பிறராற் செய்தற்கரியவாய தஞ் செயல்களை விடாது அவை செய்யு நெறியாற் கடைபோகச் செய்தலை வல்லராவர்.

---

* குறள்-௰௫௯.

வறியராய வழியு மென்பது, முன் செய்து போந்தமை தோன்றப் 'பெருமையுடையவ' ரென்றதனானும், 'ஆற்றுவா' ரென்றதனானும் பெற்றாம். இதனால் அதனையுடையார் செய்தி கூறப்பட்டது.

௬௭௬: சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு.

(இ - ள்.) பெரியாரைப் பேணிக் கொள்வேம் என்னும் நோக்கு - அப்பெற்றியராய பெரியாரை வழிபட்டு அவரியல்பினை யாங் கோடு மென்னுங் கருத்து; சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை - மற்றைச் சிறியராயினார் மனத்தின்கண் உளதாகாது.

குடிமை, செல்வம், கல்வியென் றிவற்றது உண்மைமாத்திரத்தால் தம்மை வியந்திருப்பார்க்கு அவை நமக் கியல்பென்று அமைந்திருப்பாரை வழிபட்டு அஃதுடையராதல் கூடாதென்பதாம். (௬)

௬௭௭. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின்.

(இ - ள்.) சிறப்புந் தான் - தனக்கொக்கும் பெரியாரிடத்து அமைந்திருத்தலைச் செய்வதாய சிறப்புத்தானும்; சீர் அல்லவர்கட் படின் - தனக் கொவ்வாத சிறியாரிடத்துப் படுமாயின்; இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாம் - அதனை யொழிந்து தருக்கின்கண்ணே மிக்க செயலை யுடைத்தாம்.

தருக்கினை மிகச் செய்யு மென்பதாயிற்று. 'சிறப்பு': குடிமை செல்வம், கல்விகளானாய மிகுதி. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அஃதிலார் செய்தி கூறப்பட்டது. (எ)

௬௭௮. பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
யணியுமாந் தன்னை வியந்து.

(இ - ள்.) பெருமை என்றும் பணியும் - பெருமையுடையார் அச்சிறப்புண்டாய ஞான்றுந் தருக்கின்றி அமைந்தொழுகுவர்; சிறுமை (என்றும்) தன்னை வியந்து அணியும் - மற்றைச் சிறுமையுடையார் அஃதில்லாத ஞான்றுந் தம்மை வியந்து புனையாநிற்பர்.

பொருளின் றொழில்கள் பண்பின்மேலேற்றப்பட்டன. இஃது 'ஆற்றுமறைக்கும் பெருமை'* யென்புழியு மொக்கும். 'என்று' மென்பது பின்னும் வந் தியைந்தது. 'ஆ' மென்பன விரண்டும் அசை. புனைதல்: பிறரிற் றமக்கோர் மிகுதியை யேற்றிக்கோடல். இதற்கு

* குறள்-௯௮0.

உயர்ந்தார் தாழ்வார், தாழ்ந்தார் உயர்வார், இஃதொரு விரோத மிருந்தவாறென்னென உலகியலை வியந்து கூறிற்றாக்குவாரு முளர்.

௯௭௯. பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து விடல்.

(இ-ள்.) பெருமை பெருமிதம் இன்மை - பெருமைக் குண மாவது காரண முண்டாயவழியும் அஃதியல்பாதலேக்கித் தருக் கின்றி யிருத்தல்; சிறுமை பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல் - சிறுமைக் குணமாவது அஃதில்வழியும் அதனை யேற்றிக்கொண்டு தருக்கின் முடிவின்கண்ணே நின்று விடுதல்.

அளவறத் தருக்குதலென்பதாயிற்று. விடுமென்று பாடமோது வாரு முளர்;* முற்றுத்தொடரும் எழுவாய்த் தொடரும் தம்முளியை யாமையின், அதுபாடமன்மை யுணர்க. (௯)

௯௮௦. அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும்.

(இ-ள்.) பெருமை அற்றம் மறைக்கும் - பெருமையுடை யார் பிறர் மானத்தையே கூறி அவமானத்தை மறையாநிற்பர்; சிறுமை குற்றமே கூறிவிடும் - மற்றைச் சிறுமையுடையார் பிறர் குணத்தை மறைத்துக் குற்றத்தையே கூறிவிடுவர்.

மறைத்தலுங் கூறலும் ஏனையிடத்து மிசைபந்தன. 'அற்றம்' ஆகுபெயர். 'தா'னென்பது அசை. இவை மூன்று பாட்டானும் இருவர் செயலும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (௧௦)

அதி. ௯௯—சான்றாண்மை

[அஃதாவது, பலகுணங்களானு நிறைந்து அவற்றையாடற் றன்மை. பல குணங்களானு மென்பது சாலுதற்றொழிலாற் பெறப்படுத லின், அவற்றையென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பெருமையு ளடங்காத குணங்கள் பலவற்றையுந் தொகுத்துக்கொண்டு நிற்ற லின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.]

௯௮௧. கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

(இ-ள்.) கடன் அறிந்து சான்றாண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு - நமக்குத் தகுவது இதுவெனறறிந்து சான்றாண்மையை மேற்கொண்

---

* மணக்குடவர்.

டொழுகுவார்க்கு; நல்லவை எல்லாம் கடன் என்ப - நல்லனவாய குணங்களெல்லாம் இயல்பா யிருக்குமென்று சொல்லுவர் நூலோர்.

சில குணங்க ளிலவாயவழியும், உள்ளன செய்துகொண்டன வாயவழியுஞ் 'சான்றாண்மை' யென்னுஞ் சொற்பொருள் கூடாமை யின், நூலோர் இவ்வேதுப் பெயர்பற்றி அவரிலக்கணம் இவ்வாறு கூறுவ ரென்பதாம். (க)

௯௮௨. குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல
மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(இ - ள்.) சான்றோர் நலன் குணநலனே - சான்றோர் நல மாவது குணங்களாகிய நலமே; பிற நலம் எந்நலத்து உள்ளதூஉம் அன்று - அஃதொழிந்த வுறுப்புக்களாகிய நலம் ஒரு நலத்தினு முள்ளதன்று.

அகநலத்தை முன்னே பிரித்தமையின் ஏனைப் புறநலத்தைப் 'பிறநல' மென்றும், அது குடிப்பிறப்புங் கல்வியு முதலாக நூலோ ரெடுத்த நலங்களுட்புகுதாமையின் 'எந்நலத் துள்ளதூஉமன்' றென் றுங் கூறினர். இவை யிரண்டு பாட்டானும் சால்பிற்கேற்ற குணங் கள் பொதுவகையாற் கூறப்பட்டன. (உ)

௯௮௩. அன்புநா ணொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொ
டைந்துசால் பூன்றிய தூண்.

(இ - ள்.) அன்பு - சுற்றத்தார்மேலேயன்றிப் பிறர்மேலு முளதாய அன்பும்; நாண் - பழி பாவங்களி னாணலும்; ஒப்புரவு - யாவர்மாட்டு மொப்புரவு செய்தலும்; கண்ணோட்டம்-பழையார்மேற் கண்ணோடலும்; வாய்மை - எவ்விடத்தும் மெய்ம்மை கூறலுமென; சால்பு ஊன்றிய தூண் ஐந்து - சால்பென்னும் பாரத்தைத் தாங்கிய தூண்களைந்து.

எண்ணொடு முன்னவற்றோடுங் கூடிற்று. இக்குணங்களில் வழிச் சால்பு நிலைபெறுமையின், இவற்றைத் 'தூ' ணென்றார். ஏக தேச வுருவகம். (௩)

௯௮௪. கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு.

(இ - ள்.) நோன்மை கொல்லா நலத்தது - பிறவறங்களும் வேண்டுமாயினுந் தவம் ஒருயிரையுங் கொல்லாத வறத்தின்கண்ண தாம்; சால்பு பிறர் தீமை சொல்லா நலத்தது - அதுபோலப் பிற

குணங்களும் வேண்டுமாயினுஞ் சால்பு பிறர் குற்றத்தைச் சொல்லாத குணத்தின்கண்ணதாம்.

'நல' மென்னும் ஆகுபெயர்ப் பொருளிரண்டினையுந் தலைமை தோன்ற இவ்விரண்டற்கு மதிகாரமாக்கிக் கூறினார். தவத்திற்குக் கொல்லாவறஞ் சிறந்தாற்போலச் சால்பிற்குப் பிறர் குற்றஞ் சொல்லாக் குணஞ் சிறந்ததென்பதாம். (௪)

௯அ௫. ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை.

(இ - ள்.) ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் - ஒரு கருமத்தைச் செய்து முடிப்பாரதாற்றலாவது அதற்குத் துணையாவாரைத் தாழ்ந்து கூட்டிக்கொள்ளுதல்; சான்றோர் மாற்றாரை மாற்றும் படை அது - இனிச் சால்புடையார் தம் பகைவரைப் பகைமை யொழிக்குங் கருவியும் அஃது.

'ஆற்றல்': அது வல்லராந்தன்மை. இறந்ததுதழீஇய வெச்ச உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. சால்பிற்கேற்ற பணிதற் குணத்தது சிறப்புக் கூறுவார், ஏனையது முடன் கூறினார். (௫)

௯அ௬. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்.

(இ - ள்.) சால்பிற்குக் கட்டளை யாது எனின் - சால்பாகிய பொன்னி னளவறிதற்கு உரைகல்லாகிய செயல் யாதெனின்; தோல்வி துலை அல்லார்கண்ணும் கொளல் - அது தம்மி னுயர்ந்தார் மாட்டுக் கொள்ளுந் தோல்வியை இழிந்தார்மாட்டுங் கோடல்.

'துலை' - ஒப்பு. எச்சவும்மையான் இருதிறத்தார்கண்ணும் வேண்டுதல் பெற்றாம். கொள்ளுதல்: வெல்லுமாற்றலுடையரா யிருந்தே ஏற்றுக்கொள்ளுதல். இழிந்தாரை வெல்லுதல்கருதித் தம்மோ டொப்பித்துக்கொள்ளாது தோல்வியான் அவரினுயர்வ ராயின், அதனாற் சால்பளவறியப்படு மென்பதாம். (௬)

௯அ௭. இன்னாசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு.

(இ - ள்.) இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால் - தமக்கின்னாதவற்றைச் செய்தார்க்குஞ் சால்புடையார் இனியவற்றைச் செய்யாராயின்; சால்பு என்ன பயத்தது - அச்சால்பு வேறென்ன பயனை யுடைத்து?

சிறப்பும்மை அவர் இன்னா செய்தற்கிடனாதல் விளக்கிநின்றது. ‘ஓ’காரம் அசை. வினா எதிர்மறைப்பொருட்டு. தாமு மின்னாசெய்வ ராயின், சால்பா லொரு பயனு மில்லை யென்பதாம். இவை யைந்து பாட்டானுஞ் சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டது. (எ)

௯௮௮. இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

(இ - ள்.) சால்பு என்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின் - சால்பென்று சொல்லப்படும் வலியுண்டாகப் பெறின்; ஒருவற்கு இன்மை இளிவு அன்று - ஒருவனுக்கு நல்குரவு இளிவாகாது.

தளராமை நாட்டுதலின், வலியாயிற்று. இன்மையான் வரு வதனை ‘இன்மை’ தானாக உபசரித்துக்கூறினார். சால்புடையார் நல்கூர்ந்தவழியும் மேம்படுதலுடைய ரென்பதாம். (அ)

௯௮௯. ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழி யெனப்படு வார்.

(இ - ள்.) சான்றாண்மைக்கு ஆழி எனப்படுவார் - சால்புடைமை யாகிய கடற்குக் கரை யென்று சொல்லப்படுவார்; ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரார் - ஏனைக் கடலும் கரையு ணில்லாமற் காலந்திரிந்தா லும் தாந் திரியார்.

சான்றாண்மையது பெருமைதோன்ற அதனைக் கடலாக்கியும், அதனைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்றலின் அஃதுடையாரைக் கரையாக்கி யுங் கூறினார்; "பெருங்கடற் காழியனையன் மாதோ"* என்றார் பிறரும். ஏகதேச வுருவகம். (௯)

௯௯0. சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலந்தான்
தாங்காது மன்னோ பொறை.

(இ - ள்.) சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் - பல குணங்க ளானு நிறைந்தவர் தந்தன்மை குன்றுவாராயின்; இரு நிலந்தான் பொறை தாங்காது - மற்றை யிருநிலந்தானுந் தன் பொறையைத் தாங்காதாய் முடியும்.

தானுமென்னு மெச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. அவர்க் கது குன்றாமையும் அதற்கது தாங்கலும் இயல்பாகலான், அவை யென்றா முளவாகா வென்பது தோன்றநின்றமையின், ‘மன்’ ஒழியிசைக்கண் வந்தது. ‘ஓ’காரம் அசை. இதற்கு இருநிலம் பொறை தாங்குவது சான்றவர் துணையாக வருதலான், அதுவும் அது தாங்கலாற்றாதென் றுரைப்பாரு முளர். இவை மூன்று பாட்டானும் அவற்றா னிறைந்தவாறது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧0)

---

* புறநானூறு - ௩௩0.

அதி. ௧௦௦—பண்புடைமை

[அஃதாவது, பெருமை சான்றாண்மைகளிற் றாம் வழுவாது நின்றே எல்லா ரியல்புகளு மறிந் தொத்தொழுகுதல்; "பண்பெனப் படுவது பாடறிந் தொழுகல்"* என்றார் பிறரும். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.]

௯௯௧. எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(இ - ள்.) யார் மாட்டும் எண் பதத்தால்-யாவர்மாட்டு மெளிய செவ்வியராதலால்; பண்புடைமை என்னும் வழக்கு எய்தல் எளிது என்ப - அரிதாய பண்புடைமை யென்னும் நன்னெறியினை யெய்துதல் எளிதென்று சொல்லுவர் நூலோர்.

குணங்களா னிறைந்து செவ்வி யெளியருமாயக்காற் பண்புடைமை தானே உளதாமாகலின், 'எண்பத்தா லெய்த' லெளிதென்றும், அஃதுலகத்தையெல்லாம் வசீகரித்தற் பயத்ததாகலின் அதனைத் தொல்லோர் சென்ற நன்னெறியாக்கியும், அதனை யெளிதி னெய்துதற்கு இது நூலோரோதிய வுபாய மென்பார் அவர்மேல் வைத்துக் கூறினார். (௧)

௯௯௨. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(இ - ள்.) அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும் - பிறர்மே லன்புடைய னாதலும் உலகத்தோடமைந்த குடியின்கட் பிறத்தலுமாகிய இவ்விரண்டும்; பண்புடைமை என்னும் வழக்கு - ஒருவனுக்குப் பண்புடைமை யென்று உலகத்தார் சொல்லும் நன்னெறி.

அமைதல் - ஒத்து வருதல். 'குடிப்பிறத்த' லென்பது பிறந்தார்செயலை. தனித்தவழி ஆகாது இரண்டுங் கூடியவழியே ஆவதென்பது தோன்ற, முற்றும்மை கொடுத்தார். காரணங்கள் காரியமாக வுபசரிக்கப்பட்டன. இவை யிரண்டு பாட்டானும் பண்புடையராதற் காரணங் கூறப்பட்டது. (௨)

௯௯௩. உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு.

(இ - ள்.) உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள் ஒப்பு அன்று - செறியத் தகாத வுடம்பா லொத்தல் ஒருவனுக்கு நன்மக்களோ டொப்பா

---

* கலித்தொகை - ௧௩௩.

சாமையின் அது பொருந்துவதன்று; ஒப்பதாம் ஒப்பு வெறுத்தக்க பண்பு ஒத்தல் - இனிப் பொருந்துவதாய வொப்பாவது செறியத் தக்க பண்பா லொத்தல்.

வடநூலார் அங்கமென்றமையின், 'உறுப்' பென்றார். ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பெறப்படு மொப்பாவது உயிரின்வேறாய் நிலையுதலில்லா வுடம்பொத்தலன்று, வேறன்றி நிலையுதலுடைய பண்பொத்தலாகலான், அப்பெற்றித்தாய அவர் பண்பினையுடையனாக வென்பதாம். (௩)

௯௯௪. நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு.

(இ - ள்.) நயனொடு நன்றி புரிந்த பயன் உடையார் பண்பு - நீதியையும் அறத்தையும் விரும்புதலாற் பிறர்க்குந் தமக்கும் பயன் படுதலுடையாரது பண்பினை; உலகு பாராட்டும் - உலகத்தார் கொண்டாடாநிற்பர்.

'புரிந்த' வென்னும் பெயரெச்சம் ஈண்டுக் காரணப்பொருட்டு. நயனொடு நன்றி புரிதலும் பயனுடைமையும் பண்பு காரணமாக வந்தமையின், அதனைப் 'பாராட்டு' மென்றார். (௪)

௯௯௫. நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.

(இ - ள்.) இகழ்ச்சி நகையுள்ளும் இன்னாது-தன்னை யிகழ்தல் ஒருவற்கு விளையாட்டின்கண்ணும் இன்னாது; பாடு அறிவார் மாட்டுப் பகையுள்ளும் பண்பு உள - ஆகலாற், பிறர்பா டறிந் தொழுகுவார்மாட்டுப் பகைமையுள்வழியும் அஃதுளதாகாது இனியவாய பண்புகளே உளவாவன.

'பாடறிவா' ரெனவே, அவ்வின்னாமையறிதலும் பெற்றாம். அதனை யறிந்தவர் பின் அது செய்யார், இனியவே செய்வாரென்பது கருத்து. இதற்குப் பிறரெல்லாம் இரண்டு தொடருந் தம்மு ளியையாம லுரைப்பாரும், 'இன்னா' தென்னுஞ் சொற்குப் பிறவாதென் றுரைப்பாரு மாயினார். (௫)

௯௯௬. பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலக மதுவின்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

(இ - ள்.) பண்பு உடையார்ப் பட்டு உலகம் உண்டு - பண்பு உடையார்கண்ணே படுதலால் உலகியல் எஞ்ஞான்று முண்டாய்

வாராநின்றது; இன்றேல் அது மண்புக்கு மாய்வது - ஆண்டுப் படுத லில்லையாயின், அது மண்ணின்கட் புக்கு மாய்ந்துபோவதாம்.

படவென்பது திரிந்துநின்றது. உலகு ஆகுபெயர். மற்றைப் பண்பில்லார் சார்பின்மையின் ஓர் சார்புமின்றி மண்ணின்கட் புக்கு மாயுமது வேண்டாவாயிற் றென்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது. இவை நான்கு பாட்டானும் அதனை யுடையார துயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (௬)

௯௯௭. அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர்.

(இ - ள்.) மக்கட் பண்பு இல்லாதவர் - நன்மக்கட்கே யுரிய பண்பில்லாதவர்; அரம்போலும் கூர்மையரேனும்-அரத்தின் கூர்மை போலும் கூர்மையையுடையரே யாயினும்; மரம்போல்வர் - ஓரறி விற்றாய மரத்தினை யொப்பர்.

'அரம்' ஆகுபெயர். ஓரறிவு ஊற்றினை யறிதல். உவமை யிரண்டனுள், முன்னது தான் மடிவின்றித் தன்னையுற்ற பொருள் களை மடிவித்தலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது; ஏனையது விசேட வறிவின்மையாகிய பண்புபற்றி வந்தது. அவ் விசேடவறிவிற்குப் பயனாய மக்கட்பண்பின்மையின், அதுதானு மில்லையென்ப தாயிற்று. (௭)

௯௯௮. நண்பாற்றா ராகி நயமில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றா ராதல் கடை.

(இ - ள்.) நண்பு ஆற்றாராகி நயம் இல செய்வார்க்கும் - தம் மொடு நட்பினைச் செய்யாது பகைமையைச் செய்தொழுகுவார் மாட்டும்; பண்பு ஆற்றாராதல் கடை - தாம் பண்புடையரா யொழு காமை அறிவுடையார்க் கிழுக்காம்.

'நயம்' - ஈரம். சிறப்பும்மை அவர் பண்பாற்றாமைக் கிடனாதல் தோன்றநின்றது. அதனைச் செய்யிற் றாமும் அவர்தன்மையராவ ரென்பார் 'கடை' யென்றார். (௮)

௯௯௯. நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்.

(இ - ள்) நகல் வல்லர் அல்லார்க்கு - பண்பின்மையான் ஒருவரோடுங் கலந்து உண்மகிழ்தன்மாட்டாதார்க்கு; மாயிரு ஞாலம் பகலும் இருட்பாற் பட்டன்று - மிகவும் பெரிய ஞாலம் இருளில் லாத பகற்பொழுதினும் இருளின்கட் கிடந்தாம்.

எல்லாரோடும் கலந்தறியப்பெருமையிற் பண்பில்லார்க்கு உலகியல் தெரியாதென்பார், உலக மிருளின்கட் பட்டதென்றார். பாழ்பட்டன் றிருளென்று பாடமோதி, இருணீங்கிற்றன்றென் றுரைப்பாரு முளர். (௯)

௧000. பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று.

(இ - ள்.) பண்பு இலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் - பண்பில்லாதவன் முன்னை நல்வினையா னெய்திய பெரிய செல்வம் அக்குற்றத்தால் ஒருவற்கும் பயன்படாது கெடுதல்; நன்பால் கலம் தீமையால் திரிந்தற்று - நல்ல ஆன்பால் ஏற்ற கலத்தின் குற்றத்தால் இன் சுவைத்தாகாது கெட்டாற்போலும்.

கலத்தீமை யென்பது மெலிந்துநின்றது. தொழிலுவம மாகலின் பொருளின்கண் ஒத்த தொழில் வருவிக்கப்பட்டது. படைக்குமாற்ற லிலனாதற்றேன்றப் 'பெற்ற' வென்றும், எல்லாப் பயனுங் கோடற்கேற்ற இடனுடைமை தோன்றப் 'பெருஞ்செல்வ' மென்றுங் கூறினர். அச்செல்வமும் பயன்படாதென்ற இதனான் வருகின்ற அதிகாரப் பொருண்மையுந் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. இவை நான்கு பாட்டானும் அஃதில்லார திழிவு கூறப்பட்டது. (௧0)

அதி. ௧0௧—நன்றியில் செல்வம்

[அஃதாவது, ஈட்டியாற்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுதலில்லாத செல்வத்தினதியல்பு. உடையானது குற்றஞ் செல்வத்தின்மே லேற்றப்பட்டது. அதிகாரமுறைமை மேற்றோற்றுவாய் செய்ததனாற் பெற்றாம்.]

௧00௧. வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்த தில்.

(இ - ள்.) வாய் சான்ற பெரும் பொருள் வைத்தான் அஃது உண்ணான் - தன் மனையகலமெல்லாம் நிறைதற் கேதுவாய பெரும் பொருளை யீட்டிவைத்து உலோபத்தால் அதனை யுண்ணாதவன்; செத்தான் செயக் கிடந்தது இல் - உளனாயினுஞ் செத்தானாம் அதன்கண் அவனாற் செயக் கிடந்ததோ ருரிமை யின்மையான்.

'வைத்தா' னென்பது முற்றெச்சம். உண்ணுதல்: அதனானைம்புலன்களையும் நுகர்தல். "வாய்சான்ற பெரும்பொருளை' வைத்தா னொருவன் அதனை யுண்ணாது செத்தவழி அதன்கண்

அவனாற் செய்யக்கிடந்ததோ ருரிமையில்லை யாகலான், வையாது பெற்றபொழுதே நுகர்க வென்றுரைப்பினு மமையும். 'இதற்குச் 'செத்தா' னென்பது எச்சம். இதனால் ஈட்டியானுக்குப் பயன் படலின்மை கூறப்பட்டது. (க)

௧00௨. பொருளானு மெல்லாமென் றீயா திவறு
மருளானு மாணாப் பிறப்பு.

(இ - ள்.) பொருளான் எல்லாம் ஆம் என்று-பொருளொன்று முண்டாக அதனா லெல்லா முண்டா மென்றறிந்து அதனை யீட்டி; ஈயாது இவறும் மருளான் - பின் பிறர்க்கீயாது பற்றுள்ளஞ்செய்யு மயக்கத்தாலே; மாணாப் பிறப்பு ஆம் - ஒருவனுக்கு நிறைதலில்லாத பேய்ப்பிறப்புண்டாம.

இருமையினு மெய்து மின்பங்கள் பலவு மடங்க 'எல்லா' மென்றும், ஈட்டுதற்கு முன்னுண்டாய வறிவு பின் மயங்குதலின் 'மரு' ளென்றும், பொருளுண்டாயிருக்கப் பிறர்பசி கண்டிருந்த தீவினைபற்றி உணவுக ளுளவாயிருக்கப் பசித்துவருந்தும் 'பிறப்' புளதாமென்றுங் கூறினார். (உ)

௧00௩. ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை.

(இ - ள்.) ஈட்டம் இவறி இசை வேண்டா ஆடவர் தோற்றம் யாம் பிறரின்மிக வீட்டுது மென்று பொருளினதீட்டன் மாத்திரத் தையே விரும்பி அதன் பயனாய புகழை விரும்பாத மக்களது பிறப்பு; நிலக்குப் பொறை - நிலத்திற்குப் பாரமா மத்துணையே.

'இசை' இருமைக்கு முறுதியாய அறமாகலின் ஈகையான்,* அதனையே வேண்டல்செய்யாது ஈட்டற்றுன்பத்தையும் காத்தற் றுன்பத்தையும் வேண்டிய வறிவின்மைபற்றி, 'நிலக்குப் பொறை' யென்றார். - பிறப்பென்றது அதற்குரிய வுடம்பினை. (௩)

௧00௪. எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா
னச்சப் படாஅ தவன்.

(இ - ள்.) ஒருவரால் நச்சப்படாஅதவன் - ஒரு பொருளு மீந்தறியாமையின் ஒருவராலும் நச்சப்படுதலில்லாதவன்; எச்ச மென்று என் எண்ணுங்கொல் - தானிறந்தவழி ஈண் டொழிந்து நிற்பதாக யாதனைக் கருதுமோ?

ஈண் டொழிந்து நிற்கும் புகழ்† ஈவான்மேலன்றி நில்லாமை யின் அவனுக் கதனோடியாது மியைபில்லை யென்பார், 'என்னெண்

* குறள் - ௨௩௧. † குறள் - ௨௩௨.

னுங் கொல்லோ' வென்றார். 'ஓ'காரம் அசை. இவை மூன்று பாட்டானும் பிறர்க்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (ச)

க00டு. கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய
கோடியுண் டாயினு மில்.

(இ - ள்.) கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு - பிறர்க் கீவதும் தாநுகர்வதுமாய இரண்டு செய்கையுமுடைய ரல்லாதார்க்கு; அடுக்கிய கோடி உண்டாயினும் இல் - பலவாக வடுக்கிய கோடி பொருளுண்டாயினும் ஒன்றுமில்லை.

இன்பத்தினும் அறஞ்சிறந்தமையின், கொடுத்தற்றொழில் முற் கூறப்பட்டது. 'அடுக்கிய கோடி' யென்றது ஈண்டெண்ணப்படும் பொருண்மே னின்றது. ஒன்று மில்லார்போலப் பயனிரண்டு மிழத்தலின், 'இல்' லென்றார். (டு)

க00சு. ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் றக்கார்க்கொன்
றீத லியல்பிலா தான்.

(இ - ள்.) தான் துவ்வான் தக்கார்க்கு ஒன்று ஈதல் இயல் பிலாதான் - தானுகரானாய் அதன்மேலுந் தகுதியுடையார்க்கு அவர் வேண்டிய தொன்றனை ஈதலியற்கை யிலனாயினான்; பெருஞ் செல் வம் ஏதம் - இரண்டுஞ் செய்தற் கிடனுடைத்தாய செல்வத்திற்கு ஒரு நோய்.

தகுதி: தானங்கோடற் கேற்புடைமை. 'ஏதம்' ஆகுபெயர். நுகரப்படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழிற்குரியதனை அன்றாக்கி னமையின், நோ யென்றார். 'ஈதலியல்பிலா' தானது பெருஞ் செல்வம் அவனுக்கு ஈட்டல் காத்தல் முதலியவற்றால் துன்பமே* யாமென் றுரைப்பாரு முளர். இவை இரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமையும் உடன்கூறப்பட்டன. (சு)

க00எ. அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வ மிகநலம்
பெற்றா டமியண்மூத் தற்று.

(இ - ள்.) அற்றார்க்கு ஒன்று ஆற்றாதான் செல்வம் - ஒரு பொருளு மிலராயினார்க்கு அவர் வேண்டிய தொன்றனைக் கொடாதானது செல்வம் கொன்னேகழிதல்; மிக நலம் பெற்றாள் தமியள் மூத்தற்று - பெண்டிரின் மிக்க நலத்தினைப் பெற்றாளொருத்தி கொடுப்பா ரின்மையிற் கொழுநனின்றித் தமியளாய் மூத்த தன்மைத்து.

---

* நாலடியார் - உ௮0.

'நலம்' வடிவினன்மையும் குணத்தினன்மையும். இரண்டு மொருங்கு பெறுத லரிதாகலின், 'பெற்ற' ளென்றார். கொடுப் பாருங் கொழுநனுமேயன்றித் தானும் பயனிழந்து கழிந்த குமரியோ டுவமை கூறினமையின், தானு மேற்பானுமே யன்றிச் செல்வமும் பயனிழந்து கழியுமென்பதாயிற்று. (௭)

௧00அ. நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவூரு
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று.*

(இ - ள்.) நச்சப்படாதவன் செல்வம் - வறியார்க் கணியனு யிருந்தும் ஒன்றுங்கொடாமையின் அவரா னச்சப்படாதவன் செல்வ மெய்துதல்; ஊர் நடுவுள் நச்சுமரம் பழுத்தற்று - ஊரிடை நிற்ப தோர் நசசுமரம் பழுத்தாற்போலும்.

'நடுவூ' ரென்பது பின்முன்னுகத்தொக்க வாறும்வேற்றுமைத் தொகை. அண்மையுடைமைகளாற் பயனில்லை யென்பதாம். (அ)

௧00௯. அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய
வொண்பொருள் கொள்வார் பிறர்.

(இ - ள்.) அன்பு ஒரீஇ - ஒருவன் கொடாமைப் பொருட்டுச் சுற்றத்தார் நட்டார்கண் அன்பு செய்தலை யொழிந்து; தற்செற்று - வேண்டுவன நுகராது தன்னைச் செறுத்து; அறம் நோக்காது - வறியார்க்கு ஈதன் முதலியவறத்தை நினைப்பதுஞ் செய்யாது; ஈட்டிய ஒண்பொருள் கொள்வார் பிறர் - ஈட்டிய வொள்ளிய பொருளைக் கொண்டுபோய்ப் பயன்பெறுவார் பிறர்.

பயனுய அறனும் இன்பமுஞ் செய்துகொள்ளாதானுக்குப் பொருளாலுள்ளது ஈட்டற்றுன்பமே யென்பது தோன்ற 'ஈட்டிய' வென்றும், அவன்வழியிலுள்ளார்க்கும் உதவாதென்பது தோன்றப் 'பிற' ரென்றுங் கூறினர். (௯)

௧0௧0. சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து.

(இ - ள்.) சீர் உடைச் செல்வர் சிறுதுனி - புகழுடைத்தாய செல்வத்தினையுடையவரது நிற்குங்காலஞ் சிறிதாய வறுமை; மாரி வறங்கூர்ந் தனையது உடைத்து - உலகத்தை யெல்லாம் நிலைநிறுத்து மேகம் வறுமை மிக்காற்போல்வதோ ரியல்பினை யுடைத்து.

---

* நாலடியார் - உ௬௧.

'துனி' - வெறுப்பு; அதனைச் செய்தலாற் றுனியெனப்பட்டது. யாவர்க்கும் பயன்பட்டாரீர் அதனான் வறியராயவழியும் அவ்வறுமை கடிதி னீங்குதலிற் பின்புஞ் செல்வராய்ப் பயன்படுவரென்பது, உவமையாற் பெறப்பட்டது; படவே, நன்றியில்லாத செல்வம் என்ஞான்றும் பயன்படா தென்பதாயிற்று. இதற்குச் சீருடைச் செல்வர் இரவலரோடு வெறுக்கும் நிலையில் வெறுப்பு மாரி வறங் கூர்ந்தனைய தன்மையை யுடைத்தென அதிகாரத்தோடு பொருந் தாமை மேலும், ஓர் பொருட்டொடர்பு படாம லுரைப்பாரு முளர். இவை நான்கு பாட்டானும் அச் செல்வத்தது குற்றம் கூறப் பட்டது. (௧0)

அதி. ௧0உ—நாணுடைமை

[அஃதாவது, மேற்சொல்லிய சால்பு பண்பு முதலிய குணங்களா லுயர்ந்தோர் தமக்கொவ்வாத கருமங்களில் நாணுத லுடைய ராந்தன்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.]

௧0௧௧. கருமத்தா னாணுத னாணுந் திருநுத
னல்லவர் நாணுப் பிற.

(இ - ள்.) நாணுக் கருமத்தால் நாணுதல் - நன்மக்களானுவது இழிந்த கருமங் காரணமாக நாணுதல்; பிற திருநுதல் நல்லவர் நாணு- அஃதன்றி மன மொழி மெய்களை யொடுக்கத்தான் வருவனவோ வெனின், அவை அவரளவல்ல, அழகிய நுதலினை யுடைய குலமக ளிர் நாண்கள்.

'பிற குலமகளிர் நாணென்றதனான் ஏனையது நன்மக்கணா ணென்பதும்' 'நாணுத' லென்றதனாற் கருமத்தினிழிவும் பெற்றாம். 'திருநுதனல்லவ' ரென்பது புகழ்ச்சிக்குறிப்பு. எதுப்பன்மைபற்றிப் 'பிற' வென்றார். இனி அற்றமறைத்தன் முதலியன பொதுமகளிர் நாணே டொக்குமென் றுரைப்பாரு முளர்:* அவர்க்கு நாண் கேடு பயக்குமென விலக்கப்பட்டமையானும்,' அவர் பெயராற் கூறப் படாமையானும் அஃதுரையன்மை யறிக. இதனான் நாணின திலக் கணங் கூறப்பட்டது. (௧)

௧0௧உ. ஊனுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

(இ - ள்.) ஊண் உடை எச்சம் உயிர்க்கெல்லாம் வேறு அல்ல - ஊணும் உடையும் அவை யொழித்தனவும் மக்களுயிர்க்

---

* மணக்குடவர்.

கெல்லாம் பொது; மநந்தர் சிறப்பு நாணுடைமை - நன்மக்கட்குச் சிறப்பாவது நாணுடைமையே, அவையல்ல.

ஒழிந்தன உறக்கமும் அச்சமுங் காமமும், 'சிறப்பு': அவ்வுயிர்களின் வேறுபாடு. அச்சமென்று பாடமோதுவாருமுளர். (உ)

௧0௧௩. ஊனைக் குறித்த வுயிரெல்லா நாணென்னு
நன்மை குறித்தது சால்பு.

(இ - ள்.) உயிரெல்லாம் ஊனைக் குறித்த-எல்லா வுயிர்களும் உடம்பினைத் தமக்கு நிலைக்களனாகக் கொண்டு அதனைவிடா; சால்பு நாண் என்னும் நன்மை குறித்தது-அதுபோலச் சால்பு நாணென்னு நன்மைக்குணத்தைத் தனக்கு நிலைக்களனாகக்கொண்டு அதனை விடாது.

உடம்பென்பது சாதி யொருமை. 'நன்மை' ஆகுபெயர். உயிர் உடம்போடு கூடியல்லது பயனெய்தாதவாறுபோலச் சால்பு நாணோடு கூடியல்லது பயனெய்தா தென்பதாம். ஊணைக் குறித்த வென்று பாடமோதுவாருமுளர்.* (௩)

௧0௧௪. அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க் கஃதின்றேற்
பிணியன்றோ பீடு நடை.

(இ - ள்.) சான்றோர்க்கு நாணுடைமை அணியன்றோ - சான்றோர்க்கு நாணுடைமை ஆபரணமாம்; அஃது இன்றேல் பீடு நடை பிணியன்றோ - அவ்வாபரண மில்லையாயின் அவர் பெருமிதத்தை யுடைய நடை கண்டார்க்குப் பிணியாம்.

அழகுசெய்தலின் 'அணி' யென்றும், பொறுத்தற்கருமையிற் 'பிணி' யென்றுங் கூறினர். 'ஓ'காரவிடைச்சொற்கள் எதிர்மறைக்கண் வந்தன. இவை மூன்றுபாட்டானும் அதன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௪)

௧0௧௫. பிறர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக்
குறைபதி யென்னு முலகு.

(இ - ள்.) பிறர் பழியும் தம் பழியும் நாணுவார் - பிறர்க்கு வரும் பழியையுந் தமக்கு வரும் பழியையும் ஒப்பமதித்து நாணுவாரை; உலகு நாணுக்கு உறைபதி என்னும் - உலகத்தார் நாணுக் குறைவிட மென்று சொல்லுவார்.

ஒப்பமதித்தல்: அதுவுந் தமக்கு வந்ததாகவே கருதுதல். அக்கருத்துடையார் பெரியராகலின், அவரை உயர்ந்தோர் யாவரும்

* மணக்குடவர்.

புகழ்வரென்பதாம். இதனால் அதனை யுடையாரது சிறப்புக் கூறப் பட்டது. (ரு)

௧0௧௬. நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர்.

(இ - ள்.) மேலாயவர் - உயர்ந்தவர்; வேலிநாண் கொள்ளாது - தமக் கேமமாக நாணினைக் கொள்வதன்றி; வியன் ஞாலம் பேணலர் - அகன்ற ஞாலத்தைக் கொள்ள விரும்பார்.

பழிபாவங்கள் புகுதாமற் காத்தலின், 'வேலி' யென்றார். நாணும் ஞாலமும் தம்முண் மாறுயவழி அந்நாணினைக் கொள்வ தல்லது அவ்வ புகுது நெறியாய ஞாலத்தினைக் கொள்ள விரும்பாரென்ப தாம்; 'மன்'னும் 'ஓ'வும் அசை. நாணாகிய வேலியைப் பெற்றல்லது ஞாலம்பெற விரும்பாரென் றுரைப்பாரு முளர். (௬)

௧0௧௭. நாணா லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
னண்டுறவார் நாணாள் பவர்.

(இ - ள்.) நாண் ஆள்பவர் - நாணினது சிறப்பறிந்து அதனை விடாதொழுகுவார்; நாணால் உயிரைத் துறப்பர் - அந்நாணுமுயிருந் தம்முண் மாறுயவழி நாண் சிதையாமற்பொருட்டு உயிரை நீப்பர்; உயிர்ப்பொருட்டு நாண் துறவார் - உயிர் சிதையாமற்பொருட்டு நாணினை நீக்கார்.

உயிரினும் நாண் சிறந்த தென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டா னும் அவர் செயல் கூறப்பட்டது. (எ)

௧0௧அ. பிறர்நாணத் தக்கது தானுணா னுயி
னறநாணத் தக்க துடைத்து.

(இ - ள்.) பிறர் நாணத்தக்கது தான் நாணாயின் - கேட் டாரும் கண்டாரும் நாணத்தக்க பழியை ஒருவன் தானுணாது செய்யு மாயின்; அறம் நாணத்தக்கது உடைத்து - அந்நாணாமை அவனை அறம்விட்டு நீங்கத்தக்க குற்றத்தினை யுடைத்து.

தானெனச் செய்வானைப் பிரிக்கின்று ராகலின், 'பிற' ரென் றார். நாணுே டியைபில்லாதானை அறஞ் சாரா தென்பதாம். (அ)

௧0௧௯. குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணின்மை நின்றக் கடை.

(இ - ள்.) கொள்கை பிழைப்பின் குலஞ் சுடும் - ஒருவனுக் கொழுக்கம் பிழைக்குமாயின் அப்பிழைப்பு அவன் குடிப்பிறப்

பொன்றனையுங் கெடுக்கும்; நாணின்மைநின்றக் கடை நலம் சுடும்- ஒருவன் மாட்டு நாணின்மை நின்றவழி அந்நிலை அவனலம் யாவற் றையுங் கெடுக்கும்.

நிற்றல்: ஒருபொழுது நீங்காமை. 'நலம்' சாதி யொருமை யாகலின், பிறப்பு, கல்வி, குணம், செயல், இனமென் றிவற்றான் வந்தனவெல்லாங் கொள்ளப்படும். ஒழுக்கவழிவினும் நாணழிவு இறப்பத் தீதென்பதாம். (௯)

௧0௨0. நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை
நாணா லுயிர்மருட்டி யற்று.

(இ - ள்.) அகத்து நாண் இல்லார் இயக்கம் - தம் மனத்தின் கண் நாணில்லாத மக்கள் உயிருடையார்போன் றியங்குகின்ற வியக் கம்: மரப்பாவை நாணால் உயிர் மருட்டியற்று - மரத்தாற் செய்த பாவை இயந்திரக் கயிற்றினாய தன்னியக்கத்தால் உயிருடைத்தாக மயக்கினாற் போலும்.

கருவியே கருத்தாவாயிற்று. நாணில்லாத மக்களியக்கம் நாணு டைய பாவை யியக்கம்போல்வதல்லது உயிரியக்க மன் றென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் நாணில்லார திழிவு கூறப்பட்டது. (௧0)

அதி. ௧0௩—குடிசெயல்வகை

[அஃதாவது, ஒருவன் றான் பிறந்த குடியை உயரச்செய்தலின் றிறம். இது தாழ்வின்க ணாணுதலுடையார்க் குளதாவதாகலின் நாணுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

௧0௨௧. கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய தில்

(இ - ள்.) கருமம் செயக் கைதூவேன் என்னும் பெருமை யின் - தன் குடி செய்தற்பொருட்டுத் தொடங்கிய கரும முடியாமை யின் எண்ணிய கருமஞ் செய்தற் கியான் கையொழியே னென்னும் ஆள்வினைப் பெருமைபோல; ஒருவன் பீடு உடையது இல் - ஒருவ னுக்கு மேம்பாடுடைய பெருமை பிறிதில்லை.

குடிசெய்தற்கென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. பலவகைத்தாய கருமச்செயலாற் செல்வமும் புகழு மெய்திக் குடியுயருமாகலின், 'பீடுடைய தில்' லென்றார். குடிசெய்தற் கருமமே நடத்தலால், தன் கருமஞ் செய்ய வென்றும் பிறர் கருமஞ்செய்ய வென்று முரைப்பாரு முளர்; தன் கருமமும் அதுவேயாகலானும், பிறரேவல் செய்தல், தலைமையன்மையானும் அவை யுரையன்மையறிக. (௧)

௧௦௨௨. ஆள்வினையு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டி
னீள்வினையா னீளுங் குடி.

(இ - ள்.) ஆள் வினையும் ஆன்ற அறிவும் என இரண்டின் நீள் வினையான் - முயற்சியும் நிறைந்த வறிவு மென்று சொல்லப் பட்ட இரண்டினையுமுடைய இடையறாத கருமச் செயலால்; குடி நீளும் - ஒருவன் குடி யுயரும்.

நிறைதல்: இயற்கையறிவு செயற்கையறிவோடுகூடி நிரம்புதல். 'ஆள்வினை' மடிபுகுதாமற்பொருட்டு. 'ஆன்றவறிவு' உயர்தற்கேற்ற செயல்களும் அவைமுடிக்குந்திறமும் பிழையாம லெண்ணுதற் பொருட்டு. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அச்செயற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (௨)

௧௦௨௩. குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குந் தெய்வ
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.

(இ - ள்.) குடி செய்வல் என்னும் ஒருவற்கு - என் குடியினை யுயரச்செய்யக்கடவே னென்றுகொண்டு அதற்கேற்ற கருமங்களின் முயலும் ஒருவனுக்கு; தெய்வம் மடிதற்றுத் தான் முந்துறும் - தெய் வம் ஆடையைத் தற்றுக்கொண்டு தான் முந்துற்று நிற்கும்.

முயற்சியை அதன் காரணத்தாற் கூறினார். தற்றுதல்: இறுக வுடுத்தல். முன்னடப்பார்செயல் தெய்வமேலேற்றப்பட்டது. (௩)

௧௦௨௪. சூழாமற் றானே முடிவெய்துந் தங்குடியைத்
தாழா துஞற்று பவர்க்கு*

(இ - ள்.) தங் குடியைத் தாழாது உஞற்றுபவர்க்கு - தங்குடிக் காம் வினையை விரைந்து முயல்வார்க்கு; சூழாமல் தானே முடி வெய் தும் - அவ்வினை முடிக்குந்திறம் அவர் சூழவேண்டாமற் றானே முடி வெய்தும்.

'குடி' ஆகுபெயர். தெய்வ முந்துறுதலாற் பயன்கூறியவாறு இவை யிரண்டுபாட்டானும் அதற்குத் தெய்வந் துணையாதல் கூறப் பட்டது. (௪)

௧௦௨௫. குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்று முலகு.

---

* குறள் - ௬௰.

(இ - ள்.) 'குற்றம் இலனாய்க் குடி செய்து வாழ்வானை - குற்ற மாயின செய்யாது தன் குடியை உயரச்செய்தொழுகுவானை; சுற்ற மாச் சுற்றும் உலகு - அவனுக்குச் சுற்றமாக வேண்டித் தாமே சென்று சூழ்வர் உலகத்தார்.

குற்றமாயின அற நீதிகட்கு மறுதலையாய செயல்கள். தாமும் பயனெய்தவேண்டி யாவருஞ் சென்று சார்வ ரென்பதாம். (௫)

௧0௨௬. நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
இல்லாண்மை யாக்கிக் கொளல்.

(இ - ள்.) ஒருவற்கு நல்லாண்மை என்பது - ஒருவனுக்கு நல்ல ஆண்மையென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுவது; தான் பிறந்த இல்லாண்மை ஆக்கிக் கொளல் - தான் பிறந்த குடியினையாளுந் தன் மையைத் தனக்குளதாக்கிக்கோடல்.

போர்த்தொழிலி னீக்குதற்கு 'நல்லாண்மை' யென விசேடித்தார். குடியினையாளுந் தன்மை: குடியிலுள்ளாரை யுயரச்செய்து தன்வழிப் படுத்தல். அதனைச் செய்துகோடல் நல்லாண்மையாமாறு வருகின்ற பாட்டாற் பெறப்படும். (௬)

௧0௨௭. அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்தும்
ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை.

(இ - ள்.) அமரகத்து வன்கண்ணர் போல - களத்தின்கட் சென்றார் பலராயினும் போர்தாங்குதல் வன்கண்ணர்மேல தானாற் போல; தமரகத்தும் பொறை ஆற்றுவார் மேற்றே - குடியின்கட் பிறந்தார் பலராயினும் அதன் பாரம்பொறுத்தல் அது வல்லார் மேலதாம்.

பொருட்கொக்க வேண்டுஞ் சொற்கள் உவமைக்கண் வருவிக் கப்பட்டன. நன்கு மதிக்கப்படுவார் அவரே யென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் அது செய்வா ரெய்துஞ் சிறப்புக் கூறப் பட்டது. (௭)

௧0௨௮. குடிசெய்வார்க் கில்லை பருவ மடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும்.

(இ - ள்.) மடி செய்து மானம் கருதக் கெடும் - தங் குடியினை யுயரச்செய்வார் அச்செயலையே நோக்காது காலத்தை நோக்கி மடியினைச் செய்துகொண்டு, மானத்தையுங் கருதுவராயிற் குடி கெடும்; குடி செய்வார்க்குப் பருவம் இல்லை - ஆகலான் அவர்க்குக் காலநியதி இல்லை.

காலத்தை நோக்கி மடிசெய்தல்: வெயின் மழை பனி யென்பன வுடையவைநோக்கிப் பின்னர்ச் செய்துமென் றொழிந்திருத்தல். மானங் கருதுதல்: இக்குடியிலுள்ளார் யாவரும் இன்பமுற இக் காலத்துத் துன்பமுறுவேன் யானோ வென்று உட்கோடல். மேல் "இகல் வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழு"* தென்ற துட் கொண்டு இவர்க்கும் வேண்டுமோ வென்று கருதினும் அது கருதற்க வென்று மறுத்தவாறு. (அ)

கoஉசு. இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு.

(இ - ள்.) குடும்பத்தைக் குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு - மூவ கைத் துன்பமு முறற்பாலதாய தன் குடியை அவை யுறாமற் காக்க முயல்வானது உடம்பு; இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்-அம்முயற் சித் துன்பத்திற்கே கொள்கலமா மத்துணையோ, அஃதொழிந்து இன் பத்திற்காத லில்லையோ?

"உறைப்பெய லோலை போல, மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்து வரு வேலே"† என்புழியும் மறைத்தல் இப்பொருட்டாயிற்று. என் குடிமுழுது மின்புற் றுயரவே நா னிருமையு மெய்துதலான் இம் மெய்வருத்தமாத்திரம் எனக்கு நன்றென்று முயலு மறிவுடையான் அஃதொருஞான்று மொழியாமை நோக்கி, 'இடும்பைக்கே கொள் கலங் கொல்லோ' வென்றார். இது குறிப்பு மொழி. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவர் அது செய்யுமியல்பு கூறப்பட்டது. (கூ)

கoநo. இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தூன்று
நல்லா ளிலாத குடி.

(இ - ள்.) இடுக்கண் கால் கொன்றிட வீழும் - துன்பமாகிய கவியம் புகுந்து தன் முதலை வெட்டிச் சாய்க்க ஒரு பற்றின்றி வீழா நிற்கும்; அடுத்து ஊன்றும் நல்லாள் இலாத குடி - அக்காலத்துப் பற்றுவன கொடுத்துத் தாங்கவல்ல நல்ல ஆண்மகன் பிறவாத குடி யாகிய மரம்.

முதல்: அதன்வழிக் குரியார். வளர்ப்பாரைப் பெற்றுழி வளர்ந்து பயன்படுதலும் அல்லாவழிக் கெடுதலு முடைமையின், மரமாக்கினார்; "தூங்குசிறை வாவலுறை தொன்மரங்க ளன்ன, வோங்குகுல நைய வத னுட்பிறந்த வீரர், தாங்கல் கடன்"‡ என்றார் பிறரும். இது குறிப் புருவகம். இதனான் அவரில்லாத குடிக் குளதாங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (கo)

* குறள்-சஅக. † புறநானூறு-உகo.

‡ சீவகசிந்தாமணி, கந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்-கூ.

அதி. ௧0௪—உழவு

[அஃதாவது, சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கு முரித்தாய உழுதற்றொழில்; செய்விக்குங்கால் ஏனையோர்க்கு முரித்து. இது, மேற் குடியுயர்தற்கேது வென்ற ஆள்வினைவகையாகலின், குடிசெயல்வகையின்பின் வைக்கப் பட்டது.]

௧0௩௧. சுழன்று மேர்ப்பின்ன துலக மதனு
லுழந்து முழவே தலை.

(இ - ள்.) சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம் - உழுதலான் வரும் மெய்வருத்தநோக்கிப் பிற தொழில்களைச் செய்து திரிந்தும், முடிவில் ஏருடையார் வழியதாயிற்று உலகம்; அதனுல் உழந்தும் தலை உழவே - ஆதலான் எல்லா வருத்தமுற்றும், தலையாய தொழில் உழவே.

'ஏர்' கருவி ஆகுபெயர். பிற தொழில்களாற் பொருளெய்திய வழியும் உணவின்பொருட்டு உழுவார்கட் செல்ல வேண்டுதலிற் 'சுழன்று மேர்ப்பின்ன துலக' மென்றும், வருத்தமிலவேனும் பிற தொழில்கள் கடை யென்பது போதர 'உழந்து முழவே தலை' யென்றுங் கூறினர். இதனுல் உழவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧)

௧0௩௨. உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்று
தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து.

(இ - ள்.) அஃது ஆற்றுது எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து - அவ்வுழுதலைச் செய்யமாட்டாது பிற தொழில்கண்மேற் செல்வார் யாவரையுந் தாங்குதலால்; உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி - அது வல்லார் உலகத்தாராகிய தேர்க்கு அச்சாணி யாவர்.

"காடு கொன்று நாடாக்கிக் குளந்தொட்"* டென்றாற்போல உழுவாரென்றது உழுவிப்பார்மேலுஞ் செல்லும். 'உலகத்தா' ரென்றது ஈண்டிவரை யொழிந்தாரை. கலங்காம னிறுத்தற்கண் ஆணி போறலின், 'ஆணி' யென்றார். பொறுத்தலா னென்பது திரிந்து நின்றது. ஏகதேச வுருவகம். அஃதாற்றார் தொழுவாரே யெல்லாம் பொறுத்தென்று பாடமோதி, அது மாட்டாதார் புரப்பார் செய்யும் பரிபவமெல்லாம் பொறுத்து அவரைத் தொழுவாரே யாவரென் றுரைப்பாரு முளர்.† (௨)

---

* பட்டினப்பாலை, அடி—௨௮௩-௨௮௪. † மணக்குடவர்.

௧0௩௩. உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.

(இ - ள்.) உழுது உண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் - யாவரு முண்ணும் வகை உழுதலைச்செய்து அதனாற் றாமு முண்டு வாழ்கின் றாரே தமக்குரியராய் வாழ்கின்றவர்; மற்றெல்லாம் தொழுது உண்டு பின் செல்பவர் - மற்றையா ரெல்லாம் பிறரைத் தொழுது அதனாற் றாமுண்டு அவரைப் பின்செல்கின்றவர்.

'மற்'றென்பது வழக்குப்பற்றி வந்தது. தாமு மக்கட்பிறப்பின ராய் வைத்துப் பிறரைத் தொழுது அவர் சில கொடுப்பத் தம் முயி ரோம்பி அவர்பின் செல்வார் தமக்குரியரல்ல ரென்பது கருத்து. (௩)

௧0௩௪. பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
ரலகுடை நீழ லவர்.

(இ - ள்.) அலகு உடை நீழலவர் - உழுதற்றொழிலான் நெல் லினை யுடையராய தண்ணளியுடையோர்; பல குடை நீழலும் தங் குடைக்கீழ்க் காண்பர் - பல வேந்தர் குடை நிழலதாய மண் முழுதினை யுந் தம்மரசன் குடைக்கீழே காண்பர்.

'அலகு' - கதிர்; அஃதீண் டாகுபெயராய் நென்மேலதாயிற்று. உடையவென்பது குறைந்துநின்றது. நீழல்போறலின் 'நீழ' லெனப் பட்டது. 'நீழலவ' ரென்றது இரப்போர்க்கெல்லாம் ஈதனோக்கி. ஒற்றுமைபற்றித் 'தங் குடை' யென்றார். 'குடைநீழ' லென்பதூஉம் ஆகுபெயர். "ஊன்றுசால் மருங்கி னீன்றதன் பயனே"* என்றத னால் தம்மரசனுக்குக் கொற்றம் பெருக்கி மண்முழுதும் அவனதாகக் கண்டிருப்ப ரென்பதாம்; "இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற் றமு, முழவிடை விளைப்போர்"† என்றார் பிறரும். (௪)

௧0௩௫. இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர்.

(இ - ள்.) கை செய்து ஊண் மாலையவர் இரவார் - தங் கையா லுழுதுண்டலை யியல்பாகவுடையார் பிறரைத் தாமிரவார்; இரப் பார்க்கு ஒன்று கரவாது ஈவர் - தம்மை யிரப்பார்க்கு அவர் வேண்டிய தொன்றனைக் கரவாது கொடுப்பர்.

'செய்' தென்பதற்கு உழுதலை யென வருவிக்க. 'கைசெய்தூண் மாலையவ' ரென்பது ஒருஞான்றும் அழிவில்லாத செல்வ முடைய ரென்னும் எதுவை யுட்கொண்டு நின்றது. (௫)

* புறநானூறு-௩௫. † சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை-௧௪௯.

கoரு௬. உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை.

(இ - ள்.) உழவினர் கை மடங்கின் - உழுதலையுடையார் கை அதனைச் செய்யாது மடங்குமாயின்; விழைவதூஉம் விட்டேம் என்பார்க்கு நிலை இல்லை - யாவரும் விழையு முணவும் யாந்துறந்தே மென்பார்க்கு அவ்வறத்தின்க ணிற்றலு முளவாகா.

உம்மை இறுதிக்கண்ணும் வந்தியைந்தது. உணவின்மையால், தாமுண்டலும் இல்லறஞ் செய்தலும் யாவர்க்கு மில்லையாயின. அவருறுப்பு மாத்திரமாய கை வாளாவிருப்பின் உலகத்து இம்மைமறுமை வீடென்னும் பயன்கள் நிகழா வென்பதாம். ஒன்றனை மனத்தால் விழைதலு மொழிந்தே மென்பார்க்கென வுரைப்பாரு முளர்.* இவையைந்து பாட்டானும் அதனைச் செய்வாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

கoரு௭. தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்.

(இ - ள்.) தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் - ஒரு நிலத்தினை யுழுதவன் ஒருபலப் புழுதி கஃசாம்வண்ணம் அதனைக் காயவிடுவானாயின்; பிடித்து எருவும் வேண்டாது சாலப்படும் - அதன்கட் செய்த பயிர் ஒரு பிடியின்க ணடங்கிய எருவுமிட வேண்டாமற் பணைத்து விளையும்.

'பிடித்து': பிடியின்கண்ணது. பிடித்த வென்பதன் விகார மென்பாரு முளர்†. வேண்டாமல், சான்று என்பன திரிந்து நின்றன. (௭)

கoரு௮. ஏரினு நன்றா லெருவிடுதல் கட்டபி
னீரினு நன்றதன் காப்பு.

(இ - ள்.) ஏரினும் எரு இடுதல் நன்று - அப்பயிர்க்கு அவ்வுழதலினும் எருப்பெய்தல் நன்று; கட்டபின் அதன் காப்பு நீரினும் நன்று - இவ்விரண்டுஞ் செய்து களைகட்டால் அதனைக் காத்தல் அதற்கு நீர்கால் யாத்தலினு நன்று.

ஏர் ஆகுபெயர். காத்தல்: பட்டி முதலியவற்றான் அழிவெய்தாமற் காத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், களைகட்டல், நீர்கால்யாத்தல், காத்தலென். றிம்முறையவாய இவ்வைந்தும் வேண்டுமென்பதாம்.

கoரு௯. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னூடி விடும்.

---

* மணக்குடவர்.   † மணக்குடவர்.

(இ - ள்.) கிழவன் செல்லான் இருப்பின் - அந்நிலத்திற்குரியவன் அதன்கண்டேறுஞ் சென்று பார்த்து அடுத்தன செய்யாது மடிந்திருக்குமாயின்; நிலம் இல்லாளிற் புலந்து ஊடிவிடும் - அஃது அவனில்லாள்போலத் தன்னுள்ளே வெறுத்துப் பின்னவனோடூடிவிடும்.

செல்லுதல் ஆகுபெயர். பிறரை யேவியிராது தானே சேறல் வேண்டுமென்பது போதரக் 'கிழவ' னென்முர். தன்கட் சென்று வேண்டுவன செய்யாது வேறிடத் திருந்தவழி மனையாளூடுமாறு போல வென்றது அவன் போகமிழத்த ஞேக்கி. இவை மூன்று பாட்டானும் அது செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (௯)

௧௦௪௦. இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி
னிலமென்னு நல்லா ணகும்.

(இ - ள்.) இலம் என்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின் - யாம் வறியேமென்று சொல்லி மடிந்திருப்பாரைக் கண்டால்; நிலம் என்னும் நல்லாள் நகும் - நிலமகளென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுகின்ற நல்லாள் தன்னுள்ளே நகாநிற்கும்.

உழுதன் முதலிய செய்வார் யாவர்க்குஞ் செல்வங்கொடுத்து வருகின்றவாறு பற்றி 'நல்லா' ளென்றும், அது கண்டுவைத்தும் அது செய்யாது வறுமையுறுகின்ற பேதைமைபற்றி 'நகு' மென்றுங் கூறினர். இரப்பாரை யென்று பாடமோதுவாருமுளர் * இதனன் அது செய்யாதவழிப் படுமிழுக்குக் கூறப்பட்டது. வருகின்ற வதிகார முறைமைக்குக் காரணமு மிது. (௧௦)

அதி. ௧௦௫—நல்குரவு வறுமை

[அஃதாவது, நுகரப்படுவன யாவு மில்லாமை.]

௧௦௪௧. இன்மையி னின்னுத தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்னு தது.

(இ - ள்.) இன்மையின் இன்னுதது யாது எனின் - ஒருவனுக்கு வறுமைபோல வின்னுதது யாதென்று வினவின்; இன்மையின் இன்னுதது இன்மையே - வறுமைபோல வின்னுதது வறுமையே பிறிதில்லை.

'இன்னுதது' - துன்பஞ்செய்வது. ஒப்பதில்லை யெனவே, மிக்கதின்மை சொல்லவேண்டா வாயிற்று. (௧)

---

* மணக்குடவர்.

கoசஉ. இன்மை யெனவொரு பாவிமறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும்.

(இ - ள்.) இன்மை யென ஒரு பாவி - வறுமையென்று சொல்லப்படுவதொரு பாவி; மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும்- ஒருவனுழை வருங்கால் அவனுக்கு மறுமை யின்பமும் இம்மை யின்பமு மில்லையாக வரும்.

இன்மை யென வொருபாவி யென்பதற்கு மேல் "அழுக்கா றெனவொரு பாவி"* யென்புழி யுரைத்தாங் குரைக்க. மறுமை, இம்மை யென்பன ஆகுபெயர். ஈயாமையானுந் துவ்வாமையானும் அவை யிலவாயின. இன்றி விடுமென்று பாடமோதிப் பாவியாலெனு விரித்துரைப்பாரு முளர். † (உ)

கoசந. தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
நல்குர வென்னு நசை.‡

(இ - ள்.) நல்குரவு என்னும் நசை-நல்குரவென்று சொல்லப் படு மாசை; தொல் வரவும் தோலும் தொகையாகக் கெடுக்கும் - தன் னைப் பற்றப்பட்டாருடைய பழைய குடிவரவினையும் அதற்கேற்ற சொல்லினையும் ஒருங்கே கெடுக்கும்.

நசை யில்வழி நல்குரவு மில்லையாகலின் நல்குரவையே நசை யாக்கி, அஃது அக்குடியிற் றொல்லோர்க் கில்லாத இழிதொழில் களையும் இளிவந்த சொற்களையு முளவாக்கலான் அவ்விரண்டனையு மொருங்கு 'கெடுக்கு' மென்றார். "குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்"§ என்றார் பிறரும். தோலாவது "இழுமென் மொழியால் விழுமியது நுவறல்"$ என்றார் தொல்காப்பியனாரும். இதற்கு உடம்பென் றுரைப்பாரு முளர்.¶ அஃததற்குப் பெயராயினும் உடம்பு கெடுக்குமென்றற்கோர் பொருட்சிறப்பில்லாமை யறிக. (ங.)

கoசச. இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும்.

(இ - ள்.) இற்பிறந்தார் கண்ணேயும் - இளிவந்த சொற் பிற வாத குடிப்பிறந்தார் மாட்டேயும்; இளிவந்த சொற்பிறக்கும் சோர்வு இன்மை தரும் - அது பிறத்தற்கேதுவாகிய சோர்வினை நல்குரவு உண்டாக்கும்.

---

* குறள் - கசுஅ. † மணக்குடவர். ‡ முதுமொழிக்காஞ்சி.
§ மணிமேகலை, பாத்திரம் பெற்ற காதை, அடி - எசு.
$ தொல். பொருள். செய் - உருக, ¶ மணக்குடவர்.

சிறப்பும்மை அவர்மிட்டு அது பிறவாமை தோன்ற நின்றது. 'இளி வந்த சொல்': இளிவருதற் கேதுவாகிய சொல்; அஃதாவது எமக் கீயவேண்டு மென்றல். 'சோர்வு' தாமுறுகின்ற துன்பமிகுதி பற்றி ஒரோவழித் தம் பிறப்பினை மறந்து அது சொல்லுவதாக நினைத்தல். (௪)

௧0௪௫. நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்.

(இ - ள்.) நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் - நல்குரவென்று சொல்லப்படுந் துன்ப மொன்றனுள்ளே; பல் துன்பங்கள் சென்று படும் - பல துன்பங்களும் வந்து விளையும்.

'குரை': இசைநிறை. செலவு விரைவின்கண் வந்தது. துன்ப மூந் தானு முடனே நிகழ்தலின் நல்குரவைத் துன்பமாக்கியும், அத் துன்ப மடியாகச் செல்வர் கடைநோக்கிச் சேறற் றுன்பமும், அவ ரைக் காண்டற்றுன்பமும், கண்டான் மறுத்துழி நிகழுந் துன்பமும், மறு வழியும் அவர் கொடுத்தது வாங்கற் றுன்பமும், அது கொடு வந்து நுகர்வன கூட்டற்றுன்பமு முதலாயின நாடோறும் வேறு வேறுக வருதலின் எல்லாத் துன்பங்களு முளவாமென்றுங் கூறினர். இவை யைந்துபாட்டானும் நல்குரவின் கொடுமை கூறப்பட்டது.

௧0௪௬. நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும்.

(இ - ள்.) நற்பொருள் நன்கு உணர்ந்து சொல்லினும் - மெய்ந் நூற் பொருளைத் தெளிய வறிந்து சொன்னாராயினும்; நல்கூர்ந்தார் சொற்பொருள் சோர்வுபடும்-நல்கூர்ந்தார் சொல்லுஞ் சொற் பொரு ளின்மையைத் தலைப்படும்.

பொருளின்மையைத் தலைப்படுதலாவது யாமிவர் சொல்லியன விரும்பிக் கேட்குமாயிற் கண்ணோடி இவருறுகின்ற குறை முடிக்க வேண்டுமென் றஞ்சி யாவரும் கேளாமையிற் பயனில் சொல்லாய் முடிதல். கல்வியும் பயன்படா தென்பதாம். (௬)

௧0௪௭. அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும்.

(இ - ள்.) அறம் சாரா நல்குரவு - அறத்தோ டியைபில்லாத நல்குரவுடையான்; ஈன்ற தாயானும் பிறன்போல நோக்கப்படும் - தன்னை யீன்ற தாயானும் பிறனைக் கருதுமாறுபோலக் கருதி நோக்கப்படும்.

அறத்தோடு கூடாமை, காரண காரியங்களு ளொன்று மியையாமை. 'நல்குரவு' ஆகுபெயர். சிறப்பும்மை அவளதியற்கை யன்புடைமை விளக்கிநின்றது. கொள்வதின்றாதலே யன்றிக் கொடுப்பதுண்டாதலு முடைமையின், அதுநோக்கிச் சுற்றத்தார் யாவருந் துறப்ப ரென்பதாம். (எ)

க0ௌஅ. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங்
கொன்றது போலு நிரப்பு.

(இ - ள்.) நெருநலும் கொன்றதுபோலும் நிரப்பு - நெருநற்றும் கொன்றது போன்று எனக்கின்னாதவற்றைச் செய்த நல்குரவு; இன்றும் வருவதுகொல் - இன்றும் என்பால் வரக்கடவதோ; வந்தால் இனி யாது செய்வேன் ?

அவ்வின்னாதனவாவன: மேற்*சொல்லிய துன்பங்கள். நெருநன் மிக வருந்தித் தன் வயிறு நிறைத்தானொருவன் கூற்று. (அ)

க0ௌகூ. நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் கண்பா டரிது.

(இ - ள்.) நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் - மந்திர மருந்துகளான் ஒருவனுக்கு நெருப்பிடையே கிடந்துறங்கலுமாம்; நிரப்பினுள் யாதொன்றும் கண்பாடு அரிது - நிரப்பு வந்துழி யாதொன்றானு முறக்கமில்லை.

நெருப்பினும் நிரப்புக் கொடிதென்றவாறாயிற்று. இதுவு மவன் கூற்று. இவை நான்குபாட்டானும் நல்கூர்ந்தார்க் குளதாங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (கூ)

க0ருo. துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை
யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று.

(இ - ள்.) துப்புரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை - நுகரப்படும் பொருள்களில்லாதார் தம்மாற் செயற்பாலது முற்றத் துறத்தலேயாகவும் அது செய்யாதொழிதல்; உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று - பிறரில்லி னுளவாய உப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்றாம்.

மான மழியாமையிற் செயற்பாலது அதுவேயாயிற்று. முற்றத் துறத்தல் சுற்றந் தானே விட்டமையின் ஒருவாற்றாற் றுறந்தாராயினார் நின்ற தம் முடம்பினையுந் துறத்தல். அதுசெய்யாது கொண்டிருத்தல் இரண்டனையு மாளப்பண்ணுதலின், அதனை அவற்றிற்குக்

* குறள் - கOௌரு.

'கூற்' றென்றார். இனி முற்றத் துறத்தலாவது துப்புரவில்லாமை யின் ஒருவாற்றாற் றுறந்தாராயினர் பின்னிவற்றை மனத்தாற் றுற வாமை யென்றுரைப்பாரு முளர்.* இதனான், அஃதுளதாயவழிச் செய்வது கூறப்பட்டது. (க0)

அதி. க0சு—இரவு

[இனி, மானந்தீரா இரவு இரவாமையோ டொத்தலின், அதனானும் வீடெய்தற் பயத்ததாய உடம்போம்பப்படுமென்னும் அறநூல் வழக்குப்பற்றி மேலெய்திய துவரத்துறத்தல் விலக்குதற் பொருட்டு இரவு கூறுகின்றார். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.]

க0ருக. இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பி
னவர்பழி தம்பழி யன்று.

(இ - ள்.) இரத்தக்கார்க் காணின் இரக்க - நல்கூர்ந்தார் இரத் தற்கேற்புடையாரைக் காணில், அவர்மாட் டிரக்க; கரப்பின் அவர் பழி தம் பழி அன்று - இரந்தால் அவர் கரந்தாராயின் அவர்க்குப் பழியாவதல்லது தமக்குப் பழியாகாமையான்.

இர வென்னு முதனிலைத் தொழிற்பெயர திறுதிக்கண் நான்க னுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. இரத்தற் கேற்புடைய ராவார்: உரையாமை முன்னுணரு மொண்மையுடையராய் மாற்றாதீவார்.† அவர் உலகத்தரியராகலிற் 'காணி' னென்றும், அவர்மாட் டிரந் தார்க்கு இரவான்வரு மிழிவின்மையின் 'இரக்க' வென்றும், அவர் ஈதலிற் குறைகாட்டாமையிற் 'கரப்பி' னென்றும், கரட்டுவராயின் அப்பழி தூவெள்ளறுவைக்கண் மாசுபோல அவர்கட் கடிதுசேறலின் 'அவர் பழி' யென்றும், ஏற்பிலார்மாட்டிரவன்மையிற் 'றம்பழியன் றென்றுங் கூறினர். (க)

க0ருஉ. இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை
துன்ப முறாஅ வரின்.

(இ - ள்.) ஒருவற்கு இரத்தல் இன்பம் - ஒருவற்கு இரத்த றானும் இன்பத்திற்கேதுவாம்; இரந்தவை துன்பம் உறாஅ வரின் - இரந்த பொருள்கள் ஈவார துணர்வுடைமையாற் றான் றுன்புறாமல் வருமாயின்.

---

* மணக்குடவர்.   † குறள் - உஉங.

'இன்பம்' ஆகுபெயர். உரும மென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. 'துன்பம்' சாதியொருமைப்பெயர். அவையாவன: ஈவார் நட் காலமு மிடனு மறிந்து சேறலும், அவர் குறிப்பறிதலும், அவ ரைத் தம்வயத்தராக்கலும், அவர் மனநெகிழ்வன நாடிச் சொல்லலு முதலியவற்ருன் வருவனவும், மறுத்துழி வருவனவுமாம். அவை யுருமல் வருதலாவது அவர் முன்னுணர்ந் தீயக்கோடல். இரந்தவர் துன்பமுருவரினென்று பாடமோதி, இரக்கப்பட்டவர் பொரு ளின்மை முதலியவற்ருற் றுன்புருது எதிர்வந் தீவராயி னென் றுரைப்பாரு முளர்.* இவை இரண்டுபாட்டானும் நல்குரவானுயிர் நீங்கு மெல்லைக்கண் இளிவில்லா விரவு விலக்கப்படாதென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

௧௦௫௩. கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
றிரப்புமோ ரேஎ ருடைத்து.

(இ - ள்.) கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடன் அறிவார் முன் நின்று இரப்பும் - கரத்தலில்லா நெஞ்சினை யுடைய மானமறிவார் முன்னர் நின்று அவர்மாட்டொன் றிரத்தலும்; ஓரேஎர் உடைத்து - நல் கூர்ந்தார்க்கு ஓரழ குடைத்து.

"சிறிய சுருக்கத்து வேண்டு முயர்"† வென்றதனுல், அவர்க்கு அது கடனெனப்பட்டது. அதனை யறிதல்: சொல்லுதலுற்றுரைக்க லாகாமைக் கேதுவாய அதனியல்பினை யறிதல். அவ்வறிவுடை யார்க்கு முன்னிற்றன் மாத்திரமே யமைதலின் 'முன்னின்' றென் றும், சொல்லுதலான் வருஞ் சிறுமை யெய்தாமையின் 'ஓரேஎ ருடைத்' தென்றுங் கூறினுர். உம்மை அதனிழிபு விளக்கிநின்றது.

௧௦௫௪. இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல்
கனவிலுந் தேற்ருதார் மாட்டு.

(இ - ள்.) கரத்தல் கனவிலும் தேற்ருதார்மாட்டு இரத்தலும் - தமக்குள்ளது கரத்தலைக் கனவின் கண்ணு மறியாதார் மாட்டுச் சென் றொன்றனை யிரத்தலும்; ஈதலே போலும் - வறியார்க் கீதலேபோலும்.

உம்மை ஈண்டு மவ்வாறு நின்றது. தான் புகழ்பயவாதாயினும் முன்னுளதாய புகழ்கெட வாராமையின், "ஈதலே போலு" மென் ருர். ஏகாரம் - ஈற்றசை. (௪)

* மணக்குடவர். † குறள் - ௯௬௩.

கoருரு. கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின்
றிரப்பவர் மேற்கொள் வது.

(இ - ள்.) கண்ணின்று இரப்பவர் மேற்கொள்வது - சொல்லு தன்மாட்டாது முன்னிற்றன் மாத்திரத்தான் இரப்பார் உயிரோம்பற் பொருட்டு அதனை மேற்கொண்டு போதுகின்றது; கரப்பிலார் வையகத்து உண்மையான் - அவர்க்கு உள்ளது கரவாது கொடுப்பார் சிலர் உலகத்துளராய தன்மையானே, பிறி தொன்றானன்று.

அவரில்லையாயின், மானநீக்க மாட்டாமையின் உயிர் நீப்ப ரென்பதாம். (ரு)

கoருசு. கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி னிரப்பிடும்பை
யெல்லா மொருங்கு கெடும்.

(இ - ள்.) கரப்பிடும்பை இல்லாரைக் காணின் - உள்ளது கரத்தலாகிய நோயில்லாரைக் கண்டால்; இரப்பிடும்பை எல்லாம் ஒருங்கு கெடும் - மானம் விடா திரப்பார்க்கு இரப்பான் வருந் துன் பங்களெல்லாஞ் சேரக் கெடும்.

கரத்தல் ஒருவற்கு வேண்டுவ தொன்றன்மையின் அதனை நோயென்றும், அஃதில்லாத இரக்கத்தக்காரைக் கண்டபொழுதே அவர் கழியுவகையராவ ராகலின் 'எல்லா மொருங்கு கெடு' மென் றுங் கூறினர். 'இடும்பை' ஆகுபெயர். முழுதுங்கெடு மென்று பாடமோதி, எஞ்சாமற் கெடுமென் றுரைப்பாருமுளர்.* (சு)

கoருஎ. இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ளுவப்ப துடைத்து.

(இ - ள்.) இகழ்ந்து எள்ளாது ஈவாரைக் காணின் - தம்மை யவமதித் திழிவு சொல்லாது பொருள்கொடுப்பாரைக் கண்டால்; உள்ளம் மகிழ்ந்து உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து - அவ்விரப்பாரது உள்ளமகிழ்ந்து உள்ளுள்ளே யுவக்குந் தன்மை யுடைத்து.

'இகழ்ந்தெள்ளா' தெனவே, நன்கு மதித்தலும் இனியவை கூறலும் பெறுதும். இரப்பிடும்பை கெடுதலளவேயன்றி ஐம்புலன்க ளானும் பேரின்ப மெய்தினராகக் கருதலான், "உள்ளு ளுவப்ப துடைத்" தென்றார். இவை யைந்து பாட்டானும் அவ்விரக்கத் தக்கார தியல்பு கூறப்பட்டது. (எ)

கoருஅ. இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.

* மணக்குடவர்.

(இ - ள்.) இரப்பார் இல்லாயின் - வறுமையுற் றிரப்பா ரில்லையாயின் ; ஈர்ங்கண் மா ஞாலம் - குளிர்ந்த விடத்தையுடைய பெரிய ஞாலத்துள்ளார் செலவு வரவுகள் ; மரப்பாவை சென்று வந்தற்று - உயிரில்லாத மரப்பாவை இயந்திரக் கயிற்றாற் சென்று வந்தாற்போலும்.

ஐகாரம் அசைநிலை. ஞால மென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொருட்கு உவமையோ டொத்த தொழில் வருவிக்கப்பட்டது. ஞாலத் துள்ளா ரென்றது அவரை யொழிந்தாரை. அவர்க் கீதலைச் செய்து புகழும் புண்ணியமு மெய்தாமையின், உயிருடையரல்ல ரென்பதாம். "ஈவாருங் கொள்வாரு மில்லாத வானத்து, வாழ்வாரே வன்க ணவர்" என்றார் பிறரும். இத்தொடையின்ப நோக்காது இரப்பவ ரில்லாயி னென்று பாடமோதுவாரு முளர்.* (அ)

௧0௫௯. ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோள்
மேவா ரிலாஅக் கடை.

(இ - ள்.) இரந்துகோள் மேவார் இலாக்கடை - அவர்பாற் சென்று ஒன்றனை யிரந்துகோடலை விரும்புவாரில்வழி ; ஈவார் கண் தோற்றம் என் உண்டாம் - கொடுப்பார்மாட்டு என்ன புகழுண்டாம் ? யாது மில்லை.

'தோற்றம்' ஆகுபெயர். மேவுவா ரென்பது விகாரமாயிற்று. கொடுத்தல்வன்மை வெளிப்படாமையின், அதனாற் புகழெய்தா ரென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் உலகிற் கிரப்பார் வேண்டு மென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

௧0௬0. இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும்† நிரப்பிடும்பை
தானேயுஞ் சாலுங் கரி.

(இ - ள்.) இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் - ஈவானுக்குப் பொருளுதவாவழி இவனெனக் கீகின்றிலனென்று அவனை யிரப் பான் வெகுளாதொழிதல் வேண்டும் ; நிரப்பிடும்பை தானேயும் கரி சாலும் - அது வேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறு சான்று வேண்டா, நிரப்பாகிய தன்னிடும்பை தானேயுஞ் சான்றாத லமையும்.

யாவர்க்கும் தேட வேண்டுதலும் நிலையின்மையு முதலிய பிற சான்று முண்டென்பதுபட நின்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. தனக்கேயன்றி மற்றை யிரந்தார்க்கும் அற்றைக்கன்று பொருள்

* மணக்குடவர். † இனியவை நாற்பது - ௪0.

கடைக்கூட்டற்கு அவனுநீங் துன்பத்தைத் தனக்கேயாக வைத்துத் தானுறாத் துன்பந் தானீரிந்து வெகுளற்க வென்பதாம். இதனால் அவர்க் கின்றியமையாததோ ரியல்பு கூறப்பட்டது. (௧0)

அதி. ௧0௭—இரவச்சம்

[அஃதாவது, மானந் தீர வரு மிரவிற் கஞ்சுதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.]

௧0௬௧. கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும்.*

(இ - ள்.) கரவாது உவந்து ஈயும் கண் அன்னார்கண்ணும் இரவாமை - தனக்குள்ளது கரவாது இவர் வரப்பெற்றோ மென்று உண்மகிழ்ந்து கொடுக்குங் கண்போலச் சிறந்தார்மாட்டும் இரவாதே ஒருவன் வறுமை கூர்தல்; கோடி உறும் - இரந்து செல்வமெய்தலிற் கோடி மடங்கு நன்று.

நல்குரவு மறைக்கப்படாத நட்டார்மாட்டும் ஆகா தென்பது பட் டின்றமையின், உம்மை உயர்வுசிறப்பின்கண் வந்தது. அவ்விர வான் மானந் தீராதென்னுந் துணையல்லது அதற்கு மிகுதி கூடாமை யின், வல்லதோர் முயற்சியா னுயிரோம்பலே நல்ல தென்பது கருத்து. (௧)

௧0௬௨. இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியற்றி யான்.

(இ - ள்.) உலகு இயற்றியான் இரந்தும் உயிர் வாழ்தல் வேண்டின் - இவ்வுலகத்தைப் படைத்தவன் இதன்கண் வாழ் வார்க்கு முயன் றுயிர்வாழ்தலே யன்றி இரந்து முயிர்வாழ்தலை வேண்டி விதித்தானாயின்; பரந்து கெடுக - அக்கொடியோன்றானும் அவரைப்போன்று எங்கு மலமந்து கெடுவானாக.

மக்களுயிர்க்கெல்லாம் வாழ்நாளும் அதற்கு வேண்டுவதாய வுண்டியும் அதற்கேதுவாய செய்தொழிலும் பழவினை வயத்தாற் கருவொடு கலந்தவன்றே அவன் கற்பிக்குமன்றே? அவற்றுட் சில வுயிர்க்கு இரத்தலையும் ஒரு செய்தொழிலாகக் கற்பித்தானாயின் அத் தீவினையாற் றானும் அத்துன்பமுறல் வேண்டுமென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவ்விரவின் கொடுமை கூறப் பட்டது. (௨)

---

* நாலடியார் - ௩0௫.

கoசுரு. இன்மை யிடும்பை யிரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில்.

(இ - ள்.) இன்மை இடும்பை இரந்து தீர்வாம் என்னும் வன்மையின் - வறுமையான் வருந் துன்பத்தை முயன்று நீக்கக் கடவேமென்று கருதாது இரந்து நீக்கக்கடவேமென்று கருதும் வன்மைபோல; வன்பாட்டது இல் - வலிமைப்பாடுடையது பிறிதில்லை.

நெறியாய முயற்சி நிற்க, நெறியல்லாத இரவாற் றீர்க்கக் கருதுதலின், வன்மையாயிற்று. வன்பாடு: முருட்டுத்தன்மை. அஃதாவது ஓராது செய்துநிற்றல். இதனான் வறுமை தீர்தற்கு நெறி இரவன் றென்பது கூறப்பட்டது. (ரு)

கoசுசு. இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொல்லாச் சால்பு.

(இ - ள்.) இடம் இல்லாக்காலும் இரவு ஒல்லாச் சால்பு-நுகர வேண்டுவனவின்றி நல்கூர்ந்த வழியும் பிறர்பாற்சென் றிரத்தலை யுடம்படாத அமைதி; இடமெல்லாம் கொள்ளாத் தகைத்தே - எல்லா வுலகும் ஒருங் கியைந்தாலுங் கொள்ளாத பெருமை யுடைத்து.

அவ்விரத்தலைச் சால்பு விலக்குமாகலின், இரவொல்லாமை அதன்மேலேற்றப்பட்டது. இதனான் அந் நெறியல்லதனைச் சால்புடையார் செய்யா ரென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

கoசுஎ. தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணலி னூங்கினிய தில்.

(இ - ள்.) தாள் தந்தது தெண்ணீர் அடுபுற்கையாயினும்-நெறியாய முயற்சி கொடுவந்து தந்தது தெளிந்த நீர்போலும் அடுபுற்கையேயாயினும்; உண்ணலின் ஊங்கு இனியது இல் - அதனை யுண்டற்குமேலினியதில்லை.

தாடந்த கூழ் செறிவின்றித் தெண்ணீர் போன்றதாயினும், இழிவாய இரவான் வந்ததன்றித் தம்முடைமையாகலின், அமிழ்தத்தோடொக்கு மென்பதாம். இதனால் நெறியி னாயது சிறிதே னும் அது செய்யு மின்பம் பெரி தென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

கoசுஅ. ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற்
கிரவி னிளிவந்த தில்.

(இ - ள்.) ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும் - தண்ணீர்பெறாது இறக்கு நிலைமைத்தாயதோ ராவினைக் கண்டு அறனோக்கி

இதற்குத் தண்ணீர் தரல்வேண்டுமென் றிரந்து சொல்லுங்காலும்; இரவின் நாவிற்கு இளி வந்தது இல் - அவ்விரவுபோல ஒருவனுவிற் கிளிவந்தது பிறிதில்லை.

ஆ காத்தோம்பல் பேரறமாகலின் 'ஆவிற்' கென்றும், பொருள் கொடுத்துக் கொள்ள வேண்டாத எண்மைத்தாகலின் 'நீ' ரென்றும், இரக்கின்ருனுக்கு இளிவு அச்சொல்லளவே யாகலின் 'நாவிற்' கென்றும், அதுதான் எல்லா விளிவினும் மேற்படுதலின் 'இளிவந்த தில்' லென்றுங் கூறினர். இதனுன் அறனும் முயன்று செய்வதல்லது இரந்து செய்யற்க வென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

௧0௬௭ இரப்ப னிரப்பாரை யெல்லா மிரப்பிற்
கரப்பா ரிரவன்மி னென்று.

(இ - ள்.) இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பன் - இரப்பாரையெல்லாம் யா னிரவானின்றேன்; இரப்பிற் கரப்பார் இரவன்மின் என்று - யாது சொல்லி யெனின், நுமக்கிரக்க வேண்டுமாயிற் றமக்குள்ளது கரப்பாரை யிரவாதொழிமி னென்று சொல்லி.

இரண்டாவது விகாரத்தாற் ெருக்கது. இவ் விளிவந்த செயலின் ஊட்டிய வழியும் உடம்பு நில்லாதாகலின் இது வேண்டா வென்பது தோன்ற, 'இரப்ப' னென்ருர். இதனுன் மானந்திர வருமிரவு விலக்கப்பட்டது. (எ)

௧0௬அ. இரவென்னு மேமாப்பி றோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும்.

(இ - ள்.) இரவு என்னும் ஏமாப்பு இல் தோணி - இவ் வறுமை யென்னுங் கடலை இதனுற் கடத்துமென்று கருதி ஒருவனேறிய இரவென்னுஞ் சேமமற்ற தோணி; கர்வு என்னும் பார் தாக்கப் பக்கு விடும் - அதன்கணேடுங்காற் கரத்தலென்னும் வன்னிலத்தோடு தாக்குமாயிற் பிளந்துபோம்.

முயற்சியாற் கடப்பதனை இரவாற் கடக்கலுற்ருன் அதன் கரை காணுமையின், 'ஏமாப்பி றோணி' யென்ருர். ஏமாப்பின்மை தோணிமேலேற்றப்பட்டது. அது கடத்தற்கேற்ற தன்மையானும், நிலமறியாது செலுத்தியவழி உடைதலானும், அதன்கணேறற்க வென்பதாம்; இஃ தவயவ வுருவகம். (அ)

௧0௬௯. இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
வுள்ள தூஉ மின்றிக் கெடும்.

(இ - ள்.) இரவு உள்ள உள்ளம் உருகும் - உடையார் முன் இல்லார் சென்றிரந்து நிற்றலின் கொடுமையை நினைந்தால் எம்

முள்ளங் கரைந்துருகாநிற்கும்; கரவு உள்ள உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும் - இனி அந்நிலையைக் கண்டுவைத்தவர் இல்லையென்றலின் கொடுமையை நினைந்தால் அவ்வுருகு மளவுதானு மின்றிப் பொன்றி விடும்.

"இரவினை, யுள்ளுங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொலோ, கொள்ளுங்காற் கொள்வார் குறிப்பு"* என்றார் பிறரும். இரவினுங் கரவு கொடிதென்பதாம். இதற்குப் பிற†ரெல்லாம் இரக்கின்றவ ருள்ள முருகுமென் றுரைத்தார். (௯)

௧Oஎo. கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவர்
சொல்லாடப் போஒ முயிர்.

(இ - ள்.) சொல்லாட இரப்பவர் உயிர் போம் - கரப்பார் இல்லை யென்று சொல்லாடிய துணையானே இரப்பார்க்கு உயிர் போகாநின்றது; கரப்பவர்க்கு யாங்கு ஒளிக்குங்கொல் - இனிச் சொல்லாடுகின்ற அவர்தமக்கு உயிர் பின்னு நிற்றலான் அப்பொழுது எப்புரையுட் புக்கொளித்து நிற்கும்!

உயிர்போகலாவது இனி யாமென்செய்து மென்றேங்கிச் செய லற்று நிற்றல். "அந்நிலையே, மாயானோ மாற்றி விடின்"‡ என்றார் பிறரும். கேட்டாரைக் கொல்லவற்றாய சொற் சொல்வாரைக் கோறல் சொல்லவேண்டாவாயினும்; அது காண்கின்றிலம்; இஃ தென்னோ வென்பதாம். வறுமையுற்றுழி மறையாது இரக்கப்படு வாராய கேளிர்கட்கும் அதனைச்சொல்லாட உயிர்போம்; ஆனபின் மறைக்கப்படுவாராய பிறர்க்குச் சொல்லாடியக்காற் போகாதெங்கே யொளித்துநிற்கும்; இரண்டானும் போமே யன்றோ வென இரவஞ் சினொருவன் கூற்றாக்கி யுரைப்பாரு முளர்.§ இவை மூன்று பாட்டானும் அவ்விரவின் குற்றமும் கரவின் குற்றமும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (௧O)

அதி. ௧O௮—கயமை

[அஃதாவது, மேல் அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளுஞ் சிறப்பு வகை யாற் கூறப்பட்ட குணங்களுள் ஏற்புடையன குறிப்பினால் யாவர்க்கு மெய்தவைத்தமையின், ஆண்டுக் குறிப்பாற் கூறி யனவும் ஈண்டொழிபியலுள் வெளிப்படக் கூறியனவுமாய

---

* நாலடியார் - ௩O௮. † மணக்குடவர். ‡ நாலடியார் - ௩O௮.
§ மணக்குடவர்.

குணங்கள் யாவு மில்லாய கீழோரதீ தன்மை. அதனால் இஃ தெல்லாவற்றிற்கும் பின் வைக்கப்பட்டது.]

கOஎக. மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன
வொப்பாரி யாங்கண்ட தில்.

(இ - ள்.) மக்களே போல்வர் கயவர் - வடிவான் முழுதும் மக்களை யொப்பர் கயவர்; அவர் அன்ன ஒப்பாரி யாம் கண்டது இல் - அவர் மக்களை யொத்தார் போன்றவொப்பு வேறிரண்டு சாதிக் கண் யாங் கண்டதில்லை.

முழுது மொத்தல் தேற்றேகாரத்தாற் பெற்றும். அவரென்றது அவர்மாட் டுளதாய வொப்புமையை. மக்கட்சாதிக்குங் கயச்சாதிக் கும் வடிவொத்தலிற் குணங்களது உண்மையின்மைகளா னல்லது வேற்றுமை யறியப்படா தென்பதாம். இதனாற் கயவரது குற்றமிகுதி கூறப்பட்டது. (க)

கOஎஉ. நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர்.

(இ - ள்.) நன்று அறிவாரிற் கயவர் திரு உடையர் - தமக் குறுதியாவன வறிவாரின் அவை யறியாத கீழ்மக்கள் நன்மை யுடையர்; நெஞ்சத்து அவலம் இலர் - அவர்போல அவை காரண மாகத் தம் நெஞ்சத்தின்கட் கவலையிலராகலான்.

'நன்'றென்பது சாதியொருமை. உறுதிகளாவன இம்மை மறுமை வீடுகட் குரியவாய புகழற ஞானங்கள். இவற்றை யறிவார் இவை செய்யாநின்றே மிகச் செயப்பெறுகின்றிலே மென்றும், செய் கின்ற வினைதமக்கு இடையூறு வருங்கொலென்றும், இவற்றின் மறுதலையாய பழி பாவ மறியாமை யென்பனவற்றுள் யாது விளை யுமோ வென்றும் இவ்வாற்றாற் கவலை யெய்துவர்; கயவர் அப்புகழ் முதலிய வொழித்துப் பழி முதலிய செய்யாநின்றும் யாதுங் கவலை யுடைய ரல்லராகலாற் றிருவுடையரெனக் குறிப்பா லிகழ்ந்தவாறு. இதனாற் பழி முதலியவற்றிற் கஞ்சா ரென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

கOஎ௩. தேவ ரனையர் கயவ ரவருந்தா
மேவன செய்தொழுக லான்.

(இ - ள்.) தேவர் அனையர் கயவர் - தேவருங் கயவரும் ஒரு தன்மையர்; அவரும் தாம் மேவன செய்து ஒழுகலான்-அஃதியாதனா னெனின், தேவரைப்போன்று தம்மை நியமிப்பாரின்றிக் கயவருந் தாம் விரும்புவனவற்றைச் செய்தொழுகலான்.

உயர்ச்சியும் இழிவுமாகிய* தங் காரண வேறுபாடு குறிப்பாற் றோன்றநின்றமையின், இது புகழ்வார் போன்று பழித்தவாறாயிற்று. இதனால் விலக்கற்பாடின்றி வேண்டிய செய்வ ரென்பது கூறப் பட்டது. (௩)

௧௦௭௪. அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ்.

(இ - ள்.) கீழ்-கீழாயினான்; அகப்பட்டி ஆவாரைக் காணின்- தன்னிற் சுருங்கிய பட்டியா யொழுகுவாரைக் கண்டானாயின்; அவரின் மிகப்பட்டுச் செம்மாக்கும் - அவ்வொழுக்கத்தின்கண் அவரிற் றான் மேம்பட்டு அதனாற் றன் மிகுதிகாட்டி யிறுமாக்கும்.

அகப்பட்டி: அகமாகிய பட்டி; பட்டிபோன்று வேண்டிய வாறே யொழுகலின், 'பட்டி'யென்றார். "நோதக்க செய்யுஞ் சிறு பட்டி"† என்றார் பிறரும். இதனால் அவர் மேம்படுமாறு கூறப் பட்டது. (௪)

௧௦௭௫. அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது.

(இ - ள்.) கீழ்களது ஆசாரம் அச்சமே - கயவரதாய வாசாரங் கண்டதுண்டாயின் அதற்குக் காரணம் அரசனான் ஏதம் வருமென் றஞ்சு மச்சமே; எச்சம் அவா உண்டேல் சிறிது உண்டாம் - அஃ தொழிந்தால், தம்மால் அவாவப்படும் பொருள் அதனா லுண்டா மாயிற் சிறிதுண்டாம்.

ஆசாரத்தின் காரணத்தை 'ஆசார' மென்றும், அவாவப்படு வதனை 'அவா' 'வென்றுங் கூறினார். எச்சத்தின்கண் ணென்னு மேழாவது இறுதிக்கட் டொக்கது. பெரும்பான்மை அச்சம், சிறுபான்மை பொருட்பேறு, இவ்விரண்டானுமின்றி இயல்பாக வுண்டாகா தென்பதாம். வேண்டிய செய்தலே இயல்பு; ஆசாரஞ் செய்தல் இயல்பன்றென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௫)

௧௦௭௬. அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட
மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான்.

(இ - ள்.) தாம் கேட்ட மறை உய்த்துப் பிறர்க்கு உரைக்க லான் - தாங் கேட்ட மறைகளை இடந்தோறுந் தாங்கிக்கொண்டு சென்று பிறர்க்குச் சொல்லுதலான்: கயவர் அறை பறை அன்னர்- கயவர் அறையப்படும் பறையினை யொப்பர்.

---

* 'தாழ்ச்சியுமாகிய' என்பதும் பாடம். † கலித்தொகை - ௧௫.

மறை: வெளிப்படிற் குற்றம் விளைதுமென்று பிறரை மறைத்து ஒருவன் சொல்லிய சொல். பிறர்: அம்மறைத்தற்குரியார். 'உய்த்' தென்றார், அவர்க்கது பெரும்பாரமாத னோக்கி. பறை ஒருவன் கையாற் றன்னை யறிவித்ததொன்றனை இடந்தோறுங் கொண்டு சென்று யாவரையு மறிவிக்குமாகலான், இது தொழிலுவமம். இதனால் அவரது செறிவின்மை கூறப்பட்டது. (சு)

கOஎஎ. ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.*

(இ - ள்.) கயவர் கொடிறு உடைக்கும் கூன் கையர் அல்லாதவர்க்கு - கயவர் தங் கதுப்பினை நெரிப்பதாக வளைந்த கையினை யுடையரல்லாதார்க்கு; ஈர்ங்கை விதிரார் - தா முண்டு பூசிய கையைத் தெறித்தல் வேண்டுமென்றிருந்தாலுந் தெறியார்.

வளைந்த கை: முறுக்கிய கை. மெலியார்க்கு யாதுங் கொடார்; நலிவார்க்கு எல்லாங் கொடுப்ப ரென்பதாம். (எ)

கOஎஅ. சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

(இ - ள்.) சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் - மெலியார் சென்று தங் குறையைச் சொல்லிய துணையானே இரங்கிப் பயன் படுவர் மேலாயினர்; கீழ் கரும்புபோல் கொல்லப் பயன்படும் - மற்றைக் கீழாயினர் கரும்புபோல வலியார் நைய நெருக்கியவழிப் பயன்படுவர்.

பயன்படுதல்: உள்ளது கொடுத்தல். கீழாயினா திழிவுதோன்ற மேலாயினரையும் உடன்கூறினர். இவை இரண்டு பாட்டானும் அவர் கொடுக்குமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

கOஎகூ. உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ்.

(இ - ள்.) உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் கீழ் காணின் - பிறர் செல்வத்தாற் பட்டுந் துகிலுமுடுத்தலையும் பாலோடடிசி லுண்டலையுங் கீழாயினன் காணுமாயின்; பிறர்மேல் வடுக் காண வற்றாகும் - அவற்றைப் பொறாது அவர்மாட்டு வடுவில்லையாகவும் உண்டாக்க வல்லனாம்.

* நாலடியார் - ௨௩௫.

உடுப்பது உண்ப தென்பன ஈண் டுவ்வத்தொழின்மே னின்றன;* அவற்றாற் பூண்டலி ஊர்தன் முதலிய பிற தொழில்களுங் கொள்ளப்படும். அவற்றைக் கண்ட துணையானே பொறாமை யெய்தலிற் 'காணின்' னென்றும், கேட்டார் இது கூடுமென் றியையப் படைத்தல் அரிதாகலின் 'வற்றாகு' மென்றுங் கூறினர். இதனாற் பிறர் செல்வம் பொறாமை கூறப்பட்டது. (௯)

௧௦௮௦. எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால்
விற்றற் குரியர் விரைந்து.

(இ - ள்.) கயவர் ஒன்று உற்றக்கால் விரைந்து விற்றற்கு உரியர் - கயவர் தம்மை யாதானு மொரு துன்பமுற்றக்கால் அதுவே பற்றுக்கோடாக விரைந்து தம்மைப் பிறர்க்கு விற்றற் குரியர்; எற்றிற்கு உரியர் - அதுவன்றி வே றெத்தொழிற் குரியர்?

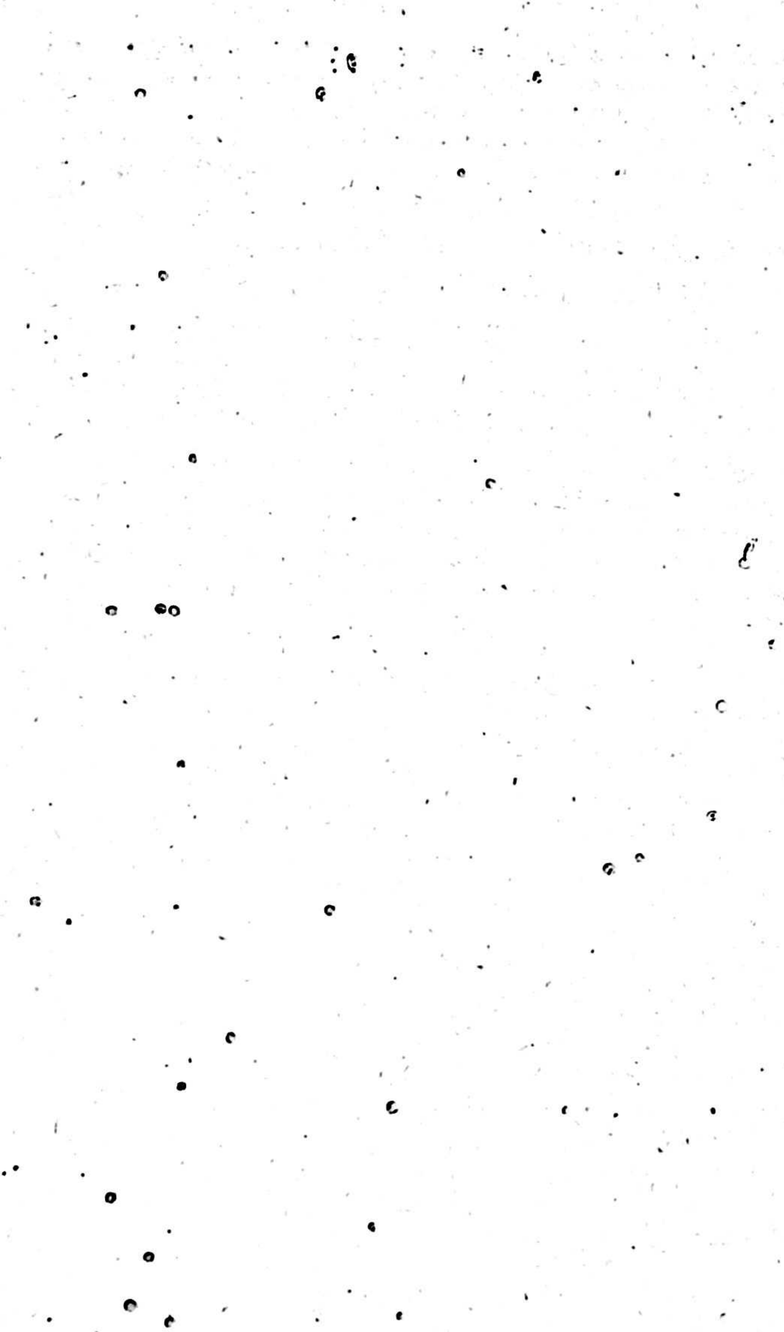
உணவின்மையாகப் பிறிதாக ஒன்று வந்துற்றதுணையா னென்பது தோன்ற 'ஒன் றுற்றக்கா' லென்றும், கொள்கின்றார் தங்கயமை யறிந்து வேண்டா வென்றற்கு முன்னே விற்று நிற்றலின் 'விரைந்' தென்றுங் கூறினர். ஒரு தொழிற்கு முரியரல்ல ரென்பது குறிப்பெச்சம். இதனாற் றாம் பிறர்க் கடிமையாய் நிற்ப ரென்பது கூறப்பட்டது. (௧௦)

ஒழிபியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

---

* ௫௨௰-ஆம் குறளுரை.

ந. காமத்துப்பால்

க. களவியல்

இனி, அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாகவுடைத்தாய் இம்மையே பயப்பதாய வின்பங் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். ஈண்டின்ப மென்றது ஒருகாலத் தொருபொருளான் ஐம்புலனு நுகர்தற் சிறப்புடைத்தாய காமவின்பத்தினை; இச்சிறப்புப்பற்றி வடநூலுட் போசராசனுஞ் 'சுவைபல வென்று கூறுவார் கூறுக; யாங் கூறுவ தின்பச்சுவை யொன்றனையுமே' யென இதனையே மிகுத்துக் கூறினன். இது புணர்ச்சி பிரிவென இருவகைப்படும். ஏனை இருத்தல், இரங்கல், ஊட லென்பனவோ வெனின், இவர் பொருட் பாகுபாட்டினை அறம் பொரு ளின்பமென வடநூல் வழக்குப்பற்றி யோதுதலான், அவ்வாறே யவற்றைப் பிரிவின்க ணடக்கினா ரென்க. இனி, அவை தம்மையே தமிழ் நூல்களோடும் பொருந்தப் புணர்ச்சியைக் களவென்றும் பிரிவைக் கற்பென்றும் பெரும்பான்மைபற்றி வகுத்து, அவற்றைச் சுவை மிகுதி பயப்ப உலகநடையோடு ஒப்பு மொவ்வாமையு முடையவாக்கிக் கூறுகின்றார். அக் கைகோ ளிரண்டனுள்ளும் களவாவது பிணி மூப் பிறப்புக்களின்றி என்றுமொரு தன்மையராய் உருவுந் திருவும் பருவமுங் குலனுங் குணனு மன்பு முதலியவற்றாற் றம்மு ளொப்புமை யுடையராய தலைமகனுந் தலைமகளும் பிறர் கொடுப்பவு மடுப்பவுமன்றிப் பால்வகையாற் றாமே யெதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்துவருவது. அதனை யேழதிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட் டகையணங்குறுத்தல் கூறுகின்றார்.

அதி. க0கூ—தகையணங்குறுத்தல்

[அஃதாவது, பொழில் விளையாட்டு விருப்பான் ஆயம் நீங்க, அதன்கட் டமியளாய் நின்றாளை வேட்டவிருப்பான் இளையார் நீங்கத், தமியனாய் வந்து கண்ணுற்ற தலைமகன், அவள் வனப்புத் தன்னை வருத்தமுறுவித்தலைச் சொல்லுதல். இது, கண்ணுற்றபொழுதே நிகழ்வதாகலின், முதற்கட் கூறப்பட்டது.]

க0அக. அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு.

[தலைமக ளுருவு முதலியன முன்கண்டறிவனவன்றிச் சிறந்தமையின் அவளைத் தலைமகன் ஐயுற்றது.]

(இ - ள்.) கனங் குழை - இக்கனவிய குழையையுடையாள்; அணங்குகொல் - இப்பொழிற்க ணுறைவாளோர் தெய்வமகளோ; ஆய் மயில்கொல் - அன்றி யொரு மயில் விசேடமோ; மாதர் கொல் - அன்றி யொரு மானுடமாதரோ? என் நெஞ்சு மாலும் - இவளை யின்னளென்று துணியமாட்டாது என் நெஞ்சு மயங்கா நின்றது.

'ஓ' அசை, 'ஆய் மயில்' படைத்தோன் விசேடமாக வாய்ந்து படைத்த மயில்; மயிற்சாதியுட் டெரிந்தெடுத்த மயிலென்றுமாம். 'கனங்குழை' ஆகுபெயர். கணங்குழை யென்று பாடமோதிப் பல வாய்த் திரண்ட குழை யென் றுரைப்பாரு முளர். எழுதலாகா வுருவுந் தன் வருத்தமும்பற்றி 'அணங்குகொ' லென்றும், சாயலும் பொழில்வயி னிற்றலும்பற்றி 'ஆய்மயில்கொ' லென்றும், தன் நெஞ்சஞ் சென்றமையும் அவ ளெதிர்நோக்கியவாறும் பற்றி 'மாதர்கொ' லென்றும் கூறினன். (க)

௧௦௮௨. நோக்கினா ணோக்கெதிர் நோக்குத றாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து.

[மானுடமாதராதற் றெளிந்த தலைமகன் அவணோக்கினாலாய வருத்தங் கூறியது.]

(இ - ள்.) நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் - இப்பெற்றித்தாய வனப்பினையுடையாள் என்னோக்கிற் கெதிர் நோக்குதல்; தாக்கு அணங்கு தானைக்கொண்டன்னது உடைத்து - தானே தாக்கி வருத்துவதோ ரணங்கு தாக்குதற்குத் தானையையுங் கொண்டுவந்தாற் போலுந் தன்மையை யுடைத்து.

மேலும் "அணங்குகொ லாய்மயில்கொ" லென்றமையான், சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. எதிர்நோக்குத லென்றமையின், அது குறிப்புநோக் காயிற்று. வனப்பால் வருந்துதன்மேலுங் குறிப்பு நோக்கால் வருந்துதல் கூறியவாறு. 'நோக்கினா' ளென்பதற்கு என்னா னோக்கப்பட்டாளென் றுரைப்பாரு முளர். (உ)

௧௦௮௩. பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன்
பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) கூற்று என்பதனைப் பண்டு அறியேன் - கூற்றென்று நூலோர் சொல்வதனைப் பண்டு கேட்டறிவதல்லது கண்

டறியேன்; இனி அறிந்தேன் - இப்பொழுது கண்டறிந்தேன்; பெண்டகையால் பேர் அமர்க் கட்டு-அது பெண்டகையுடன் பெரிய வாய் அமர்த்த கண்களை யுடைத்து.

பெண்டகை: நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பென்னுங் குணங்கள். அவை அவ்வக்குறிகளா னறியப்பட்டன. அமர்த்தல்: அமர்செய்தல்; பெயரடியாய வினை. பெண்டகையால், இன்பம்பயத்தலு முண்டேனும் துன்பம்பயத்தன் மிகுதிபற்றிக் கூற்றாக்கிக் கூறினான். (௩)

௧0௮௪. கண்டா ருயிருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப்
பேதைக் கமர்த்தன கண்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) பெண்டகைப் பேதைக்குக் கண் - பெண்டகையை யுடைய விப்பேதைக்கு உளவாய கண்கள்; கண்டார் உயிர் உண்ணும் தோற்றத்தான் அமர்த்தன - தம்மைக் கண்டா ருயிருண்ணுந் தோற்றத்துடனே கூடி அமர்த்திருந்தன.

அமர்த்தல்: மாறுபடுதல்; குணங்கட்கும் பேதைமைக்கு மேலாது கொடியவா யிருந்தன வென்பதாம். (௪)

௧0௮௫. கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர
னோக்கமிம் மூன்று முடைத்து.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) கூற்றமோ - என்னை வருத்துத லுடைமையாற் கூற்றமோ; கண்ணோ - என்மே லோடுதலுடைமையாற் கண்ணோ; பிணையோ - இயல்பாக வெருவுத லுடைமையாற் பிணையோ? அறிகின்றிலேன்; மடவரல் நோக்கம் இம்மூன்றும் உடைத்து - இம் மடவரல் கண்களி னோக்கம் இம்மூன்றன் றன்மையையு முடைத்தா யிராநின்றது.

இன்பமுந் துன்பமும் ஒருங்கு செய்யாநின்ற தென்பதாம். தொழில்பற்றி வந்த ஐயநிலை யுவமம். (௫)

௧0௮௬. கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்கஞர்
செய்யல மன்னிவள் கண்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) கொடும் புருவம் கோடா மறைப்பின் - பிரியா நட்பாய கொடும்புருவங்கடாஞ் செப்பமுடையவாய் விலக்கின

வாயின்; இவள் கண் நடுங்கு அஞர் செய்யல - அவற்றைக் கடந்து இவள் கண்கள் எனக்கு நடுங்குந் துயரைச் செய்யமாட்டா.

நட்டார்ரைக் கழறுவார்க்குந் தாஞ் செம்மையுடையராதல் வேண்டலிற் 'கோடா' வென்றும், செய்கின்ற அவற்றிற்கும் உறுகின்றதனக்கும் இடைநின்று விலக்குங்காலுஞ் சிறிதிடைபெறின் அதுவழியாக வந்து அஞர் செய்யுமாகலின், 'மறைப்பி' னென்றுங் கூறினான். 'நடுங்கஞர்' : நடுங்கற் கேதுவாய வஞர். தாமியல்பாகக் கோடுதலுடைமையான் அவற்றை மிகுதிக்கண் மேற்சென்றிடிக்க* மாட்டாவாயின வென்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (சு)

கυ அஎ. கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர்
படாஅ முலைமேற் றுகில்.

[அவண் முலைகளினுய வருத்தங் கூறியது.]

(இ - ள்.) மாதர் படாஅ முலைமேற் றுகில் - இம்மாதர் படா முலைகளின்மே லிட்ட துகில்; கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படாம் - அவை கொல்லாமற் காத்தலின், கொல்வதாய மதக்களிற்றின்மே லிட்ட முகபடாத்தினை யொக்கும்.

கண்ணை மறைத்தல்பற்றிக் 'கட்படா' மென்றான். துகிலான் மறைத்தல் நாணுடை மகளிர்க் கியல்பாகலின், அத்துகிலூடே அவற்றின் வெம்மையும் பெருமையுங்கண்டு இத்துணை யாற்றலுடையன இனி யெஞ்ஞான்றுஞ் சாய்விலவெனக் கருதிப் 'படாஅ முலை' யென்றான். உவமை சிறிது மறையாவழி உவை கொல்லு மென்பது தோன்ற நின்றது. (எ)

கυ அஅ. ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினு
ணண்ணாரு முட்குமென் பீடு.†

[நுதலினுய வருத்தங் கூறியது.]

(இ - ள்.) ஞாட்பினுள் நண்ணாரும் உட்கும் என் பீடு - போர்க்களத்து வந்து நேராத பகைவரும் நேர்ந்தார்வாய்க்கேட்டஞ்சுதற் கேதுவாய என் வலி; ஒண்ணுதற்கு உடைந்ததே - இம்மாதர தொள்ளிய நுதலொன்றற்குமே அழிந்துவிட்டது.

மாத ரென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. 'ஞாட்பினு' ளென்றதனாற் பகைவராதல் பெற்றாம். 'பீ' டென்ற பொதுமையான்

* குறள் - எஅச. † திருக்கோவையார் - உக.

மனவலியுங் காயவலியுங் கொள்க. 'ஓ' வென்னும் வியப்பின்கட் குறிப்பு அவ்வலிகளது பெருமையும், நுதல்து சிறுமையுந் தோன்ற நின்றது. கழிந்ததற் கிரங்கலிற் றற்புகழ்த லின்றாயிற்று. (அ)

கஒஅகூ. பிணையேர் மடநோக்கு நாணு முடையாட்
கணியெவனோ வேதில தந்து.

[அணிநலத்தானாய வருத்தங் கூறியது.]

(இ - ள்.) பிணை யேர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்கு - புறத்து மான்பிணையொத்த மடநோக்கினையும் அகத்து நாணினையு முடையவளாய இவட்கு; ஏதில தந்து அணி எவன் - ஒற்றுமை யுடைய இவ்வணிகளே யமைந்திருக்க வேற்றுமையுடைய அணி களைப் படைத்தணிதல் என்ன பயனுடைத்து?

'மடநோக்கு': வெருவுதலுடைய நோக்கு. இவட்குப் பார மாதலும் எனக் கணங்காதலுங் கருதாமையின், அணிந்தார் அறிவில ரென்பதாம். (கூ)

கஒகூஒ. உண்டார்க ணல்ல தடுநறுக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று.

[தலைமகள் குறிப்பறிதலுற்றான் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) அடுநறா - அடப்படு நறா; உண்டார்கண் அல்லது - தன்னை யுண்டார்மாட்டு மகிழ்ச்சியைச் செய்வதல்லது; காமம்போல் கண்டார் மகிழ் செய்தல் இன்று - காமம்போலக் கண்டார்மாட்டு மகிழ்ச்சியைச்செய்த லுடைத்தன்று.

'அடு நறா' வெளிப்படை. 'காம' மென்றது ஈண்டு அது நுகர் தற் கிடனாகியாரை. கண்டார்க ணென்னு மேழாவது இறுதிக்கட் டொக்கது. மகிழ்செய்தற்கட் காமம் நறவினுஞ் சிறந்ததே யெனி னும் இவள் குறிப் பாராய்ந் தறியாமையின் யானது பெற்றிலே னெனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்துரைக்க; "அரிமயிர்த் திரண் முன்கைப்"* என்னும் புறப்பாட்டிற் குறிப்புப்போல. (கஒ)

அகி. ககஒ—குறிப்பறிதல்

[அஃதாவது, தலைமகன் தலைமகள் குறிப்பினை யறிதலும், தோழி குறிப்பினை யறிதலும், அவடான் அவ்விருவர் குறிப்பினையு மறிதலுமாம். தகையணங்குற்ற தலைமகன் றலைமகளைக் கூடுங்

* புறநானூறு-கக.

கால் இது வேண்டுமாகலின், நகையணங்குறுத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

௧0௯௧. இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து.*

[தலைமகன் றலைமக ளுளப்பாட்டுக் குறிப்பினை அவணோக்கினு னறிந்தது.]

(இ - ள்.) இவள் உண்கண் உள்ளது இரு நோக்கு - இவளுடைய வுண்கணகத்ததாய நோக்கு இதுபொழுது என்மே லிரண்டு நோக்காயிற்று; ஒரு நோக்கு நோய் நோக்கு ஒன்று அந்நோய் மருந்து - அவற்றுள் ஒரு நோக்கு என்க ணோய்செய்யு நோக்கு, ஏனையது அந்நோய்க்கு மருந்தாய நோக்கு.

'உண்கண்': மையுண்ட கண். நோய்செய்யு நோக்கு அவண் மனத்தினுய காமக் குறிப்பினை வெளிப்படுக்கின்ற நோக்கு; மருந்தாய நோக்குத் தன்க ணிகழ்கின்ற அற்பு நோக்கு; நோய் செய்யு நோக்கினைப் பொதுநோக் கென்பாரு முளர்: அது நோய் செயிற் கைக்கிளையாவ தல்லது அகமாகாமை யறிக. இவ்வருத்தந் தீரும் வாயிலு முண்டாயிற் றென்பதாம். (௧)

௧0௯௨. கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) கண் களவு கொள்ளும் சிறு நோக்கம் - இவள் கண்கள் யான் காணுமல் என்மே னோக்குகின்ற அருகிய நோக்கம்; காமத்தில் செம்பாகம் அன்று பெரிது - மெய்யுறுபுணர்ச்சியின் ஒத்த பாதியளவன்று, அதனினு மிகும்.

தானோக்கியவழி நாணி யிறைஞ்சியும், நோக்காவழி உற்று நோக்கியும் வருதலாற் 'களவுகொள்ளு' மென்றும், அஃதுளதாங் காலஞ் சிறிதாகலிற் 'சிறுநோக்க' மென்றும், அஃது உளப்பாடுள் வழி நிகழ்வதாகலின் இனிப் புணர்தல் ஒருதலையென்பான் 'செம்பாக மன்று பெரி' தென்றுங் கூறினுன். (௨)

௧0௯௩. நோக்கினு ளோக்கி யிறைஞ்சினு ளஃதவள்
யாப்பினு ளட்டிய நீர்.

[நோக்கினுஞ் நாணினு மறிந்தது.]

(இ - ள்.) நோக்கினள் - யானோக்காவளவிற் றுனென்னை யன்போடு நோக்கினள்; நோக்கி இறைஞ்சினள் - நோக்கி ஒன்றனை

* திருக்கோவையார்-௫.

யுட்கொண்டு நாணி இறைஞ்சினள்; அஃது யாப்பினுள் அவள் அட்டிய நீர் - அக்குறிப்பு இருவேமிடையுந் தோன்றிய அறிபுப்பயிர் விளர அதன்கணவள் வார்த்த நீராயிற்று.

'அஃ' தென்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் அச்செய்கைக் கேதுவாய குறிப்பின்மேே னின்றது. யாப்பினு ளுயதனை 'யாப்' பென்றார். ஏகதேச வுருவகம். (ரு)

கஉகச. யானேக்குங் காலை நிலனேக்கு நோக்காக்காற் றனேக்கி மெல்ல நகும்.

[நாணினலு மகிழ்ச்சியினலு மறிந்தது.]

(இ - ள்.) யான் நோக்குங்காலை நிலன் நோக்கும் - யான் றன்னை நோக்குங்காற் றனெதிர் நோக்காது இறைஞ்சி நிலத்தை நோக்காநிற்கும்; நோக்காக்கால் தான் நோக்கி மெல்ல நகும் - அஃதறிந் தியா னேக்காக்காற் றனென்னை நோக்கித் தன்னுள்ளே மகிழாநிற்கும்.

'மெல்ல': வெளிப்படாமல். மகிழ்ச்சியாற் புணர்தற்குறிப் பினிது விளங்கும். 'மெல்ல நகு' மென்பதற்கு முறுவலிக்கு மென் றுரைப்பாரு முளர். (ச)

கஉகரு. குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண் சிறக்கணித்தாள் போல நகும்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் - நேரே குறிக்கொண்டு நோக்காத் துணையல்லது; ஒரு கண் சிறக்கணித்தாள் போல நகும் - ஒரு கண்ணைச் சிறங்கணித்தாள்போல என்னை நோக் கிப் பின் றன்னுள்ளே மகிழாநிற்கும்.

'சிறக்கணித்தா' ளென்பது செய்யுள் விகாரம். சிறங்கணித்தல்: சுருங்குதல். அதுதானும் வெளிப்பட நிகழாமையிற் 'போல' வென் றான். நோக்கி யென்பது சொல்லெச்சம். இனி யிவளை யெய்துதல் ஒருதலை யென்பது குறிப்பெச்சம். (கு)

கஉகசா. உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செறாஅர்சொ லொல்லை யுணரப் படும்.

[தோழி சேட்படுத்தவழி அவள் குறிப்பறிந்த தலைமகன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(இ - ள்.) உறாஅதவர் போல் சொலினும் - புறத்து நொது மலர்போலக் கடுஞ்சொற் சொன்னாராயினும்; செறாஅர் சொல்

ஒல்லை உணரப்படும் - அகத்துச் செறுதலிலாதார் சொற் பிறபயத்தல் குறையுற்றாராற் கடிதி னறியப்படும்.

கடுஞ்சொல் லென்பது; இவ்விடங் காவன் மிகுதியுடைத்து, வரற்பாலி ரல்லிரென்றன்* முதலாயின. 'செறு' ரெனவே, அருளுடைமை பெறப்பட்டது. தன் குறை முடிக்கக்கருதியே சேட்படுக்கின்றமை குறிப்பா னறிந்து, உலகியன்மே லிட்டுக்கூறிய வாறு. இது வருகின்ற பாட்டிற்கு மொக்கும். (சு)

களகஎ. செறுஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ னோக்கு
முறுஅர்போன் றுற்றார் குறிப்பு.

[இதுவுமது.]

(இ - ள்.) செறுஅச் சிறு சொல்லும் - பின்னினிதாய் முன் னின்னாதாய சொல்லும்; செற்றார்போல் நோக்கும் - அகத்துச் செறு திருந்தே புறத்துச் செற்றார்போன்ற வெகுளி நோக்கும்; உறுஅர் போன்று உற்றார் குறிப்பு - நொதுமலர் போன்ற நட்பாயினோர்க்கு ஒரு குறிப்புப்பற்றி வருவன.

'குறிப்பு' ஆகுபெயர். இவை உள்ளே யொருபயன் குறித்துச் செய்கின்றன; இயல்பல்ல வாகலான், இவற்றிற் கஞ்சவேண்டா வென்பதாம். (எ)

களகஅ. அசையியற் குண்டாண்டோ ரேஎர்யா னோக்கப்
பசையினள் பைய நகும்.

[தன்னை நோக்கி மகிழ்ந்த தலைமகளைக் கண்டு
தலைமகன் கூறியது.]

(இ - ள்.) யான் நோக்கப் பசையினள் பைய நகும்-என்னை யகற்றுகின்ற சொற்காற்று தியானிரந்து நோக்கியவழி அஃதறிந்து நெகிழ்ந்து உள்ளே மெல்ல நகாநின்றாள்; அசை இயற்கு ஆண்டு ஓ ரேர் உண்டு - அதனால் நுடங்கிய வியல்பினை யுடையாட்கு அந் நகையின்கண்ணே தோன்றுகின்றதோர் நன்மைக் குறிப்புண்டு.

'ஏர்' ஆகுபெயர். அக்குறிப்பு இனிப் பழுதாகாதென்பதாம். (அ)

களககூ. ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள.

[தோழி மதியுடம்படுவா டன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(இ - ள்.) ஏதிலார்போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் - முன் னறியாதார்போல ஒருவரை யொருவர் பொதுநோக்கத்தா னோக்கு

* திணைமொழியைம்பது - ௫.

தல்; காதலார் கண்ணே உள - இக்காதலையுடையார்கண்ணே யுள வாகாநின்றன.

'பொதுநோக்கு': யாவர்மாட்டும் ஒருதன்மைத்தாய நோக்கு. நோக்குதற்றொழில் ஒன்றேயாயினும் இருவர்கண்ணு நிகழ்தலானும், ஒருவர்கட்டானுங் குறிப்பு வேறுபாட்டாற் பலவாமாகலானும், 'உள' வெனப் பன்மையாற் கூறப்பட்டது. இருவரும் "மதுமறைந் துண் டோர் மகிழ்ச்சி போல, உள்ளத் துள்ளே மகிழ்"*தலின் அதுபற்றிக் 'காதலா' ரென்றும், அது புறந்து வெளிப்படாமையின் 'ஏதிலார் போல' வென்றுங் கூறினாள். (கூ)

ககoo. கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்க ளென்ன பயனு மில.

[இதுவுமது]

(இ - ள்.) கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கு ஒக்கின் - காமத் திறகுரிய இருவருள் ஒருவர் கண்களோடு ஒருவர் கண்கள் நோக்கா லொக்குமாயின்; வாய்ச்சொற்கள் என்ன பயனும் இல - அவர் வாய்மை தோன்றச் சொல்லுகின்ற வாய்ச்சொற்கள் ஒரு பயனு முடையவல்ல.

நோக்கா லொத்தல் காத லொக்கின வாதல். 'வாய்ச்சொற் கள்': மனத்தின்கணின்றி வாயளவிற் றோன்றுகின்ற சொற்கள். இருவர் சொல்லுங் கேட்டு உலகியன்மேல்வைத்துக் கூறியவாறு. இருவர் சொல்லுமாவன அவள் புனங்காவன்மேலும் அவன் வேட் டத்தின்மேலுஞ் சொல்லுவன.† பயனில்சொற்களாகலின், இவை கொள்ளப்படா வென்பதாம். இவை புணர்தனிமித்தம். (கo)

அ௧. ககக—புணர்ச்சிமகிழ்தல்

[அஃதாவது, அங்ஙனங் குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைமகன் அப் புணர்ச்சியினை மகிழ்ந்து கூறல். அதிகாரமுறைமையும் இத னானே விளங்கும்.]

ககoக. கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு மொண்டொடி கண்ணே யுள.

---

*"ஏனல் காவ லிவளு மல்லள்" என்ற பாட்டு; இதனை இறை யனா ரகப்பொருள், அ-ஆம் சூத்திரத்துரையிலும், தொல். பொருள். களவு, உங-ஆம் சூத்திரத்துரையிலுங் காண்க.

† திருக்கோவையார் - கூக.

[இயற்கைப்புணர்ச்சி யிறுதிக்கட் சொல்லியது.]

(இ-ள்.) கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனும் - கண்ணாற்கண்டும் செவியாற்கேட்டும் நாவாலுண்டும் மூக்கான் மோந்தும் மெய்யாற்றீண்டியும் அனுபவிக்கப்படு மைம் புலனும்; ஒண்டொடி கண்ணே உள - இவ்வொள்ளிய தொடியை யுடையாள்கண்ணே யுளவாயின.

உம்மை முற்றும்மை. தேற்றேகாரம் வேறிடத்தின்மை விளக்கி நின்றது. வேறுவேறு காலங்களில் வேறுவேறு பொருள்களானனு பவிக்கப்படுவன ஒருகாலத்து இவள்கண்ணே யனுபவிக்கப்பட்டன வென்பதாம். வடநூலார் இடக்கர்ப்பொருளளவாகச் சொல்லிய புணர்ச்சித் தொழில்களும் ஈண்டடக்கிக் கூறப்பட்டன. (க)

கக0உ. பிணிக்கு மருந்து பிறம னணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து.

[இடந்தலைப்பாட்டின்கட் சொல்லியது.]

(இ-ள்.) பிணிக்கு மருந்து பிற - வாத முதலிய பிணிகட்கு மருந்தாவன அவற்றிற்கு நிதான* மாயினவன்றி மாறாய வியல்பினை யுடையனவாம்; அணி யிழை தன் நோய்க்கு மருந்து தானே - அவ்வாறன்றி இவ்வணியிழையினை யுடையாள் தன்னினாய பிணிக்கு மருந்துந் தானேயாயினாள்.

இயற்கைப்புணர்ச்சியை நினைந்து முன் வருந்தினானாகலிற் 'றன்னோ' யென்றும், அவ்வருத்தந் தமியாளை யிடத்தெதிர்ப்பட்டுத் தீர்ந்தானாகலிற் 'றானேமருந்' தென்றுங் கூறினான். இப்பிணியும் எளியவாயவற்றாற் றீரப்பெற்றில மென்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (உ)

கக0ங. தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொ
றாமரைக் கண்ணா னுலகு.

[நிரதிசயவின்பத்திற்குரிய நீ இச்சிற்றின்பத்திற் கின்னையாதல் தகாதென்ற பாங்கற்குச் சொல்லியது.]

(இ-ள்.) தாம் வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலின் இனிதுகொல் - ஐம்புலன்களையு நுகர்வார்க்குத் தாம் விரும்பு மகளிர் மெல்லிய தோளின்கட் டுயிலுந் துயில்போல வருந்தாம லெய்தலாமோ; தாமரைக்கண்ணான் உலகு - அவற்றைத் துறந்த தவயோகிக ளெய்துஞ் செங்கண்மா லுலகம்?

---

* கூசஅ - ஆம் குறளுரை.

ஐம்புலன்களையு நுகர்வா ரென்னும்: பெயர் அவாய்நிலையான் வந்தது. இப்பெற்றித்தாய துயிலைவிட்டுத் தவயோகங்களான் வருந்த வேண்டுதலின், எம்மனோர்க்காகா தென்னுங் கருத்தால் 'இனிதுகொ' லென்றான். இந்திரனுலகென் றுரைப்பாரு முளர்.* 'தாமரைக் கண்ணா' னென்பது அவனுக்குப் பெயரன்மையின், அஃதுரை யன்மை யறிக. (ந)

கக0௪. நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந்
தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள்.

[பாங்கற்கூட்டத் திறுதிக்கட் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) நீங்கின் தெறூஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும் தீ - தன்னை யகன்றுழிச் சுடாநிற்கும், அணுகுழிக் குளிராநிற்கும், இப்பெற்றித்தாய தீயை; இவள் யாண்டுப் பெற்றாள் - என்கட் டரு தற்கு இவ ளெவ்வுலகத்துப் பெற்றாள்?

கூடாமுன் றன்புறுதலின் 'நீங்கிற் றெறூஉ' மென்றும், கூடிய பின் னின்புறுதலிற் 'குறுகுங்காற் றண்ணென்னு' மென்றும், இப் பெற்றியதோர் தீ உலகத் தில்லையா மாகலின் 'யாண்டுப் பெற்றா' ளென்றுங் கூறினான். தன் காமத்தீத்தன்னையே அவடந்தாளாகக் கூறினான், அவளான் அது வெளிப்படுதலின். (௪)

கக0௫. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினா டோள்.†

[தோழியிற்கூட்டத் திறுதிக்கட் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) வேட்ட பொழுதின் அவையவை போலுமே - மிக வினியவாய பொருள்களைப் பெறாது அவற்றின்மேல் விருப்பங் கூர்ந்தபொழுதின்கண் அவையவை தாமேவந் தின்பஞ் செய்யுமாறு போல் இன்பஞ் செய்யும்; தோட்டார் கதுப்பினாள் தோள் - எப்பொழு தும் பெற்றுப் புணரினும், பூவினை யணிந்த தழைந்த கூந்தலினை யுடையா டோள்கள்.

தோடு ஆகுபெயர். இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங் கற்கூட்டத்துக்கண் முன்னரே நிகழ்ந்திருக்கப் பின்னரும் புதியவாய் நெஞ்சம் பிணித்தலின், அவ் வாராமைபற்றி இவ்வாறு கூறினான். தொழிலுவமம். (௫)

* மணக்குடவர்.　　† திருக்கோவையார்-க.

கக0சு. உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தி னியன்றன தோள்.

[இதுவுமது.]

(இ - ள்.) உயிர் உறுதோறு தளிர்ப்பத் தீண்டலால்-தன்னைப் பெறாது வாடிய என்னுயிர் பெற்றுறுந்தோறுந் தளிர்க்கும் வகை தீண்டுதலான்; பேதைக்குத் தோள் அமிழ்தின் இயன்றன - இப் பேதைக்குத் தோள்கள் தீண்டப்படுவதோ ரமிழ்தினாற் செய்யப் பட்டன.

ஏதுவாகலாற் றீண்டல் அமிழ்திற்கு மெய்திற்று. வாடிய வுயிரைத் தளிர்ப்பித்தல் பற்றி, அவை 'யமிழ்தி னியன்றன' வென்றான். தளிர்த்தல்: இன்பத்தாற் றழைத்தல். (சு)

கக0எ. தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்றா
லம்மா வரிவை முயக்கு.

[இவளை நீ வரைந்துகொண்டு உலகோர் தம்மில்லிருந்து தமது பூாத்துண்ணு மில்லறத்தோடு படல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) அம் மா அரிவை முயக்கு-அழகிய மாமை நிறத்தை யுடைய அரிவையது முயக்கம்; தம்மில் இருந்து தமது பாத்து உண்டற்று - இன்பம் பயத்தற்கட் டமக்குரிய இல்லின்கணிருந்து உலகோர் தந் தாளான் வந்த பொருளைத் தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல்கட்குப் பகுத்துத்* தம் கூற்றையுண்டாற்போலும்.

தொழிலுவமம். இல்லறஞ் செய்தா ரெய்துந் துறக்கத்தின்பம் எனக் கிப் புணர்ச்சியே தருமென வரைவுடன்படான் கூறியவாறாயிற்று. (எ)

கக0அ. வீழு மிருவர்க் கினிதே வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு.

[ஒத்த அன்புடைய நமக்கு ஒருபொழுதும் விடாத முயக்கமே இனியதென வரைவுகடாய தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) (நீ சொல்லுகின்ற தொக்கும்;) வளி இடை போழப் படா முயக்கு - ஒருபொழுதீ நெகிழாமையிற் காற்றுவிடை யறுக்கப் படாத முயக்கம்; வீழும் இருவர்க்கு இனிதே - ஒருவரை யொருவர் விழைவா ரிருவர்க்கு மினிதே.

---

*. சநூ - ஆம் குறள் உரை.

முற்றும்மை விகாரந்தாற் றொக்கது. ஏகாரம் தேற்றத்தின் கண் வந்தது. ஈண்டு இருவரில்லை; இன்மையான் இஃது தொவ்வா தென்பது கருத்து. களவிற் புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து வரைவுடன் படான் கூறியவாறு. (அ)

கக0சு. ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமங்
கூடியார் பெற்ற பயன்.

[கரத்தல் வேண்டாமையின் இடையறவில்லாத கூட்டமே இன்பப்பயனுடைத்தென வரைவுகடாவியாட்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவை - புணர்ச்சி யினி தாதற்பொருட்டு வேண்டுவதாய ஊடலும், அதனை யளவறிந்து நீங்கு தலும், அதன்பி னிகழ்வதாய அப் புணர்ச்சிதானுமென இவ்வ யன்றே; காமம் கூடியார் பெற்ற பயன்-வரைந்துகொண்டு காமத்தை யிடைவிடா தெய்தியவர் பெற்ற பயன்கள்.

ஆடவர்க்குப் பிரிவென்பதொன் றுளதாதன்மேலும், அதுதான் பரத்தையர்மாட் டாதலும் அதனை யறிந்து மகளி ரூடிநிற்றலும் அவ் வூடலைத் தவறு செய்தவர் தாமே தந் தவறின்மை கூறி நீக்கலும் பின்னு மவ் விருவரும், ஒத்த வன்பினராய்க் கூடலுமன்றே முன் வரைந்தெய்தினர் பெற்ற பயன்; அப்பயன், இருதலைப்புள்ளி னோருயி ராய உழுவலன்புடைய வெமக்கு வேண்டாவென அவ் வரைந்தெய்தலை யிகழ்ந்து கூறியவாறு. (கூ)

கககo. அறிதோ றறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு.

[புணர்ந்துடன் போகின்றான் றன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(இ - ள்.) அறிதோறு அறியாமை கண்டற்று - நூல்களானும் நுண்ணுணர்வானும் பொருள்களை யறிய வறிய முன்னை யறியாமை கண்டாற்போலக் காணப்படாநின்றது; சேயிழை மாட்டுச் செறி தோறும் காமம் - சிவந்த விழையினை யுடையாளை இடைவிடாது செறியச்செறிய இவண் மாட்டுக் காதல்.

களவொழுக்கத்திற் பல விடையீடுகளா னெய்தப்பெறாது அவா வுற்றான் இதுபொழுது நிரந்தரமாக வெய்தப் பெற்றமையின், 'செறிதோறு' மென்றான். அறிவிற் கெல்லையின்மையான் மேன்மே லறிய வறிய முன்னை யறிவு அறியாமையாய் முடியுமாறுபோலச் செறிவிற் கெல்லையின்றி மேன்மேற் செறியச்செறிய முன்னைச் செறிவு செறியாமையாய் முடியாநின்றதெனத் தன்னுராமை

கூறியவாறு. இப் புணர்ச்சிமகிழ்தல் தலைமகட்கு முண்டேனும் அவண்மீட்டுக் குறிப்பா னிகழ்வதல்லது கூற்றா னிகழாமை யறிக. (கப)

அதி. ககஉ—நலம்புனைந்துரைத்தல்

[அஃதாவது, தலைமகன் றலைமக ணலத்தைப் புனைந்து சொல்லியது. இது புணர்ச்சிமகிழ்ந்தழி நிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சிமகிழ்த லின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

ககக. நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்.

[இயற்கைப்புணர்ச்சி யிறுதிக்கட் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) அனிச்சமே வாழி நன்னீரை-அனிச்சப்பூவே, வாழ் வாயாக! மென்மையால் நீ யெல்லாப்பூவினு நல்ல வியற்கையை யுடையை; யாம் வீழ்பவள் நின்னினும் மென்னீரள் - அங்ஙனமாயி னும், எம்மால் விரும்பப்பட்டவள் நின்னினு மெல்லிய வியற்கையை யுடையள்.

அனிச்சம் ஆகுபெயர். 'வாழி' யென்பது உடன்பாட்டுக் குறிப்பு. இனி யானே மெல்லியனென்னுந் தருக்கினை யொழிவாயாக வென்ப தாம். அதுபொழு துற்றறிந்தானாகலின், ஊற்றினினிமையையே பாராட்டினான். இன்னீரளென்று பாடமோதுவாரு முளர். (க)

ககஉ. மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று.

[இடந்தலைப்பாட்டின்கட் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) நெஞ்சே - நெஞ்சே! இவள் கண் பலர் காணும் பூ ஒக்கும் என்று - யானே காணப்பெற்ற இவள் கண்களைப் பல ராலுங் காணப்படும் பூக்கள் ஒக்குமென்று கருதி: மலர்காணின் மையாத்தி - தாமரை, குவளை, நீல முதலிய மலர்களைக் கண்டால் மயங்கா நின்றாய்; நின்னறி விருந்தவா றென்!

மையாத்தல் ஈண்டு ஒவ்வாதவற்றை யொக்குமென்க்கோடல். இறுமாத்தல், செம்மாத்த லென்பனபோல வொருசொல். இயற் கைப்புணர்ச்சி நீக்க முதலாகத் தலைமகள் கண்களைக் காணப் பெறாமையின் அவற்றோ டொருபுடை யொக்கு மலர்களைக் கண்டுழி யெல்லாம் அவற்றின்கட் காதல்செய்து போந்தான், இதுபொழுது

அக்கண்களி னலமுழுதுந் தானே தமியாளின் யிடத்தெதிர்ப்பட் டனு பவித்தானாகலின் அம்மலர்கள் ஒவ்வாமை கண்டு ஒப்புமை கருதிய நெஞ்சை யிகழ்ந்து கூறியவாறு. (௨)

௧௧௧௩. முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு.

[கூட்டுதலுற்ற பாங்கற்குத் தலைமகன் றலைமகள தியல்பு கூறியது.]

(இ - ள்.) வேய்த்தோ ளவட்கு - வேய்போலுந் தோளினை யுடையவட்கு; மேனி முறி - நிறந் தளிர்நிறமாயிருக்கும்; முறு வல் முத்தம் - பல்லு முத்தமாயிருக்கும்; நாற்றம் வெறி - இயல் பாய நாற்றம் நறுநாற்றமாயிருக்கும்; உண்கண் வேல் - உண் கண்கள் வேலாயிருக்கும்.

பெயரடையானும் ஓரியல்பு கூறப்பட்டது. 'முறி' 'முறுவ' லென்பன ஆகுபெயர். உருவகவகையாற் கூறினமையின், புனைந் துரையாயிற்று. நின்னாற் கருதப்பட்டாளை யறியே னென்று சேட் படுத்த தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியதூஉமாம். (௩)

௧௧௧௪ காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கு
மாணிழை கண்ணொவ்வே மென்று.

[பாங்கற்கூட்டத்துச்சென்று சார்தலுறுவான் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) குவளை - குவளைப்பூக்கடாமும்; காணின் - காண் டற்றொழிலை யுடையவாயின்; மாண் இழை கண் ஒவ்வேம் என்று கவிழ்ந்து நிலன் நோக்கும் - மாண்ட விழையினையுடையாள் கண் களை யாமொவ்வேமென்று கருதி அந்நாணினா லிறைஞ்சி நிலத்தினை நோக்கும்.

பண்பானேயன்றித் தொழிலானு மொவ்வாதென்பான் 'காணி' னென்றும், கண்டால் அவ்வொவ்வாமையால் நாணுடைத்தா மென்பது தோன்றக் 'கவிழ்ந்' தென்றுங் கூறினான். காட்சியு நாணு மின்மையிற் செம்மாந்து வானை நோக்கின வென்பதாம் (௪)

௧௧௧௫. அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தா ணுசுப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை.

[பகற்குறிக்கட் பூவணி கண்டு சொல்லியது.]

(இ - ள்.) அனிச்சப்பூக் கால் களையாள் பெய்தாள் - இவள் தன் மென்மை கருதாது அனிச்சப்பூவை முகிழ் களையாது சூடினாள்; நுசுப்பிற்கு நல்ல பறை படா - இனி யிவளிடைக்கு நல்ல பறைக ளொலியா.

அம் முகிழ்ப்பாரம்: பொறாமையின் இடை முரியும்; முரிந்தால் அதற்குச் செத்தார்க்குரிய நெய்தற்பறையே படுவதென்பதாம். மக்கட்குரிய சாக்காடும் பறைபடுதலும் இலக்கணைக்குறிப்பால் நுசுப்பின்மேலேற்றப்பட்டன. (ரு)

ககககூ. மதியு மடந்தை முகனு மறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன்.

[இரவுக்குறிக்கண் மதிகண்டு சொல்லியது.]

(இ - ள்.) மீன் - வானத்து மீன்கள்; மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா - வேறுபாடு பெரிதாகவும் தம் மதியினையும் எம் மடந்தை முகத்தினையும் இது மதி இது முகமென் றறியமாட்டாது; பதியின் கலங்கிய - தந்நிலையினின்றுங் கலங்கித் திரியாநின்றன.

ஓரிடத்து நில்லாது எப்பொழுது மியங்குதல்பற்றிப் 'பதியிற் கலங்கிய' வென்றான். வேறுபாடு வுருகின்ற பாட்டாற் பெறப்படும். இனி இரண்டனையும் பதியிற் கலங்காத மீன்களறியுமல்லது கலங்கின மீன்கள் அறியாவென் றுரைப்பினு மமையும். (சு)

ககக௭. அறுவாய் நிறைந்த வவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) (அம்மீன்கள் அங்ஙனங் கலங்குதற்குக் காரணம் யாது?) அறுவாய் நிறைந்த அவிர் மதிக்குப்போல - முன் குறைந்தவிடம் வந்து நிரம்பியே விளங்கு மதிக்கட்போல; மாதர் முகத்து மறு உண்டோ - இம் மாதர் முகத்து மறுவுண்டோ?

இடம் - கலை. 'மதிக்' கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். தேய்தலும் வளர்தலும் மறுவுடைமையு மின்மைபற்றி வேறுபாடறியலாயிருக்க அறிந்தில வென விகழ்ந்து கூறியவாறு. (௭)

ககக௮. மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்
காதலை வாழி மதி.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) மதி வாழி - மதியே, வாழ்வாயாக! மாதர் முகம் போல் ஒளிவிட வல்லையேல் காதலை - இம்மாதர் முகம்போல யான் மகிழும் வகை ஒளிவீச வல்லையாயின், நீயு மென் காதலை யுடையையாதி.

மறுவுடைமையின் அதுமாட்டாய்; மாட்டாமையின் என்னாற் காதலிக்கவும்படா யென்பதாம். 'வாழி' யென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

கககக. மலரன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாயிற்
பலர்காணத் தோன்றன் மதி.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) மதி - மதியே; மலர் அன்ன கண்ணாள் முகம் ஒத்தியாயின் - இம்மலர்போலுங் கண்ணினையுடையாண் முகத்தை நீ யொக்க வேண்டுதியாயின்; பலர் காணத் தோன்றல் - இதுபோல யான் காணத் தோன்று; பலர் காணத் தோன்றாதொழி.

தானே முகத்தி னலமுழுதும் கண்டனுபவித்தானாகலின் ஈண்டுப் பலர் காணத் தோன்றலை யிழித்துக் கூறினான். தோன்றின் நினக் கவ்வொப் புண்டாகா தென்பதாம். (க)

ககஉ0. அனிச்சமு மன்னத்தின் றூவியு மாத
ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்.

[உடன்போக் குரைத்த தோழிக்கு அதனருமைகூறி மறுத்தது.]

(இ - ள்.) அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் - உலகத்தாரான் மென்மைக் கெடுக்கப்பட்ட அனிச்சப்பூவும் அன்னப் புள்ளின் சிறகுமாகிய விரண்டும்; மாதர் அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம் - மாதரடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம்போல வருத்தஞ்செய்யும்.

முள் வலிதாதலுடைமையிற் 'பழ' மென்றான். இத்தன்மைத்தாயவடி "பாத்தியன்ன குடுமிக் கூர்ங்கற்" *களையுடைய வெஞ்சுரத்தை யாங்ஙனங் கடக்குமென்பது குறிப்பாற் பெறப் பட்டது. செம்பொருளேயன்றிக் குறிப்புப்பொருளும் அடிநல னழியாமையாகலின், இதுவு மிவ்வதிகாரத்ததாயிற்று. (க0)

அகி. ககங—காதற்சிறப்புரைத்தல்

[அஃதாவது, தலைமகன் தன் காதன்மிகுதி கூறலும், தலைமகள் தன் காதன்மிகுதி கூறலுமாம். இது புணர்ச்சியும் நலனும்பற்றி நிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சிமகிழ்தல், நலம்புனைந்துரைத்தல் களின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

---

* அகநானூறு, களிற்றியானைநிரை - ரு.

கக௨க. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்.

[இயற்கைப் புணர்ச்சி யிறுதிக்கட் டலைமகன் றன்னயப்புணர்த்தியது.]

(இ - ள்,) பணிமொழி வால் எயிறு ஊறிய நீர் - இம்மெல்லிய மொழியினையுடையாளது வாலிய வெயிறூறிய நீர்; பாலொடு தேன் கலந் தற்று - பாலுடனே தேனைக் கலந்த கலவைபோலும்.

கலந்தற்றென்பது விகாரமாயிற்று; கலக்கப்பட்டதென்றவாறு. 'பாலொடு தே' னென்றவதனால் அதன் சுவைபோலுஞ் சுவையினை யுடைத்தென்பதாயிற்று. 'எயிறூறிய' வென இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. வேறு வேறறியப்பட்ட சுவையவாய பாலுந் தேனுங் கலந்தழி அக்கலவை இன்னதென்றறியலாகாத இன்சுவைத்தாமாதலின், அது பொருளாகிய நீர்க்கு மெய்துவிக்க. (க)

கக௨௨. உடம்பொ டுயிரிடை யென்னமற் றன்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு.

[பிரிவச்சங் கூறியது.]

(இ - ள்.) உடம்பொடு உயிரிடை என்ன அன்ன - உடம்பொடுயிரிடையுளவாய நட்புக்கள் எத்தன்மைய அத்தன்மைய; மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு - இம்மடந்தையோடு எம்மிடையுளவாய நட்புக்கள்.

என்னவெனப் பன்மையாற் கூறியது, இரண்டுந் தொன்று தொட்டு வேற்றுமையின்றிக் கலந்து வருதல், இன்பத்துன்பங்களொக்க வனுபவித்தல், இன்றியமையாமையென் றிவற்றை நோக்கி தெய்வப்புணர்ச்சியாகலான் அதுபொழுது உணர்ச்சி யிலளாகியாள் பின்னுடையளாமன்றே; ஆயவழி, இவன் யாவன்கொலெனவும், என்கணன்புடையன்கொலெனவும், இன்னு மிவனைத் தலைப்பெய்தல் கூடுங்கொலெனவும் அவண்மனத்தின்கணிகழும்; அந்நிகழ்வனவற்றைக் குறிப்பானறிந்து அவை தீரக் கூறியவாறு. என்னையென்று பாடமோதுவாரு முளர். (உ)

கக௨௩. கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந்
திருநுதற் கில்லை யிடம்

[இடந்தலைப்பாட்டின்கட் டலைமக னீக்கத்துச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) கருமணியிற் பாவாய் நீ போதாய் - என் கண்ணிற் கருமணியின்கணுறையும் பாவாய், நீ யங்குநின்றும் போதரு

வாயாக; யாம் வீழும் திருநுதற்கு இடம் இல்லை - போகராதிருத்தி யாயின், எம்மால் விரும்பப்பட்ட திருநுதலையுடையாட்கு இருக்க விடமில்லையாம்.

யான் காணு தமையாமையின், இவள் புறத்துப்போகற்பால ளன்றி என்கண்ணு ளிருக்கற்பாலள்; இருக்குங்கால் நின்னே டொருங்கிருக்க இடம் போதாமையின் நின்னினுஞ் சிறந்த இவட்கு அவ்விடத்தைக்கொடுத்து நீ போதுவாயாக வென்பதாம். (௩)

ககஉச. வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து.

[பகற்குறிக்கட் புணர்ந்துநீங்குவான் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) ஆயிழை உயிர்க்கு வாழ்தல் அன்னள் - தெரிந்த இழையினையுடையாள் எனக்குப் புணருமிடத்து உயிர்க்குடம்போடு கூடிவாழ்தல்போலும்; நீங்குமிடத்து அதற்குச் சாதல் அன்னள் - பிரியுமிடத்து அதற்கு அதனினீங்கிப் போதல்போலும்.

எனக்கென்பதும் புணருமிடத்தென்பதும் அவாய்நிலையான் வந்தன. வாழுங்காலத்து வேற்றுமையின்றி வழிநிற்றலானும், சாங்காலத்து வருத்தஞ்செய்தலானும், அவற்றை அவள் புணர்வு பிரிவுகட் குவமை யாக்கினான். (௪)

ககஉ௫. உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
னொள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்.

[ஒருவழித்தணந்துவந்த தலைமகன் நீயிர் தணந்தஞான்று எம்மை யுள்ளியு மறிதிரோ வென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம் யான் மறப்பின் உள்ளுவன் - ஒள்ளியவாய் அமரைச்செய்யுங் கண்ணினையுடையாள் குணங்களை யான் மறந்தேனாயின், நினைப்பேன்; மறப்பு அறியேன் - ஒருபொழுதும் மறத்தலையறியேன்; ஆகலான் நினைத்தலையு மறியேன்.

'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது. குணங்கள்: நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு முதலாயின. இத்துணையுந் தலைமகன் கூற்று; மேற் றலைமகள் கூற்று. (௫)

ககஉசா. கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார்
நுண்ணியரெங் காத லவர்.

[ஒருவழித்தணப்பின்கட் டலைமகளைத் தோழி இயற்பழிக்குமென்றஞ்சி அவள் கேட்பத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(இ - ள்.) (தாங் காணாமைபற்றிச் சேய்மைக்கட் போயினா ரென்று கருதுவார் கருதுக) எங் காதலவர் கண்ணுள்ளிற் போகார்-

எம்முடைய காதலர் எம் கண்ணகத்து நின்றும் போகார்; இமைப்பிற் பருவரார் - யாமறியா திமைத்தோமாயின் அதனால் வருந்துவதுஞ் செய்யார்; நுண்ணியர் - ஆதலாற் காணப்படா நுண்ணியர்.

இடைவிடாத நினைவின் முதிர்ச்சியான் எப்பொழுதும் முன்னே தோன்றலிற் 'கண்ணுள்ளிற் போகா' ரென்றும், இமைத்துழியும் அது நிற்றலான் 'இமைப்பிற் பருவரா' ரென்றுங் கூறினாள். (சு)

ககஉஎ. கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு
மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) காதலவர் கண் உள்ளாராகக் கண்ணும் எழுதேம் - காதலர் எப்பொழுது மெங் கண்ணி னுள்ளாராகலாற் கண்ணினை அஞ்சனத்தா லெழுதுவதுஞ் செய்யேம்; கரப்பாக்கு அறிந்து - அத்துணைக்காலமும் அவர் மறைதலை யறிந்து.

இழிவுசிறப்பும்மை மாற்றப்பட்டது. 'கரப்பாக்' கென்பது வினைப்பெயர்; வருகின்ற 'வேபாக்' கென்பது மது. யானிடையீடின்றித் தூங்கின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று கருதுமா றென்னை யென்பது குறிப்பெச்சம். (எ)

ககஉஅ. நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட
லஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) காதலவர் நெஞ்சத்தா ராக வெய்து உண்டல் அஞ்சுதும் - காதலர் எங்நெஞ்சினுள்ளாராகலான் உண்ணுங்கால் வெய்தாக உண்டலை யஞ்சாநின்றேம்; வேபாக்கு அறிந்து - அவர் அதனான் வெய்துறலை யறிந்து.

எப்பொழுதும் எங்நெஞ்சின்க ணிருக்கின்றவரைப் பிரிந்தா ரென்று கருதுமா றென்னையென்பது குறிப்பெச்சம். (அ)

ககஉகூ. இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே
யேதில ரென்னுமிவ் வூர்.

[வரைவிடை வைத்துப் பிரிவின்கட் டலைமக ளாற்றுதற் பொருட்டுத் தோழி தலைமகனை யியற்பழித்தவழி அவளியற்பட மொழிந்தது.]

(இ - ள்.) இமைப்பிற் கரப்பாக்கு அறிவல் - என் கண்ணிமைக்குமாயின் உள்ளிருக்கின்ற காதலர் மறைதலையறிந்து

இமையேன் ; அனைத்திற்கே ஏதிலர் என்னும் இவ்வூர் - அவ்வள விற்கு அவரைத் துயிலாநோய் செய்தார் அன்பிலரென்று சொல்லா நிற்கும் இவ்வூர்.

தன் கருத்தறியாமைபற்றிப் புலந்து சொல்லுகின்றாளாகலின், தோழியை வேறுபடுத்து 'இவ்வூ' ரென்றாள். ஒருபொழுதும் பிரியாதவரைப் பிரிந்தா ரென்று பழிக்கற்பாலையல்லை யென்பதாம். ()

ககஙo. உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகந்துறைவ
ரேதில ரென்னுமிவ் வூர்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) என்றும் உள்ளத்துள் உவந்து உறைவர் - காதலர் எஞ்ஞான்றும் என்னுள்ளத்துள்ளே யுவந்துறையாநிற்பர்; இகந்து உறைவர் ஏதிலர் என்னும் இவ்வூர் - அதனை யறியாது அவரைப் பிரிந்துறையாநின்றார் அன்பிலரென்று சொல்லாநிற்கும் இவ்வூர்.

'உவந்துறைவ' ரென்றதனால் அன்புடைமை கூறினாள். பிரியாமையும் அன்பு முடையாரை இலரெனப் பழிக்கற்பாலையல்லை யென்பதாம். (கo)

அதி. ககச—நாணுத்துறவுரைத்தல்

[அஃதாவது, சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றானாய தலைமகன் தோழிக்குத் தன் னாணுதுறவுரைத்தலும், அறத்தொடு நிற்பிக்கலுற்ற தலைமகள் அவட்குத் தன் னாணுதுறவுரைத்தலுமாம். இது, காதல் மிக்குழி நிகழ்வதாகலின், காதற்சிறப்புரைத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

ககஙக. காம முழந்து வருந்தினார்க் கேம
மடலல்ல தில்லை வலி.

[சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றானாய தலைமகன் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு - அரியராய மகளிரோடு காமத்தை யனுபவித்துப் பின் னதுபெறாது துன்புற்ற வாடவர்க்கு; ஏம மடல் அல்லது வலி இல்லை - பண்டும் ஏமமாய் வருகின்ற மடலல்லது இனி யெனக்கு வலியாவதில்லை.

ஏமமாதல் அத்துன்ப நீங்கும் வகை அவ்வனுபவத்தினை கொடுத்தல். 'வலி' ஆகுபெயர். பண்டு மாடவராயினார் இன்ப மெய்தி வருகின்றவாறு நிற்க, நின்னை யதற்குத் துணையென்று

கருதிக் கொன்னே முயன்ற யான் இதுபொழுது அல்லாமையை யறிந்தேனாகலான், இனி யானு மவ்வாற்றான் அதனை யெய்துவ லென்பது கருத்து. (க)

கககூஉ. நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினை நீக்கி நிறுத்து.

[நாணுடைய நமக்கு அது முடியாதென மடல்விலக்க லுற்றாட்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) நோனா உடம்பும் உயிரும் மடல் ஏறும் - அவ்வருத் தத்தினைப்பொறாத வுடம்பு முயிரும் அதற்கேமமாய மடன் மாவினை யூரக் கருதாநின்றன ; நாணினை நீக்கிநிறுத்து - அதனை விலக்குவ தாய நாணினை யகற்றி.

"வருந்தினார்க்"கென மேல்வந்தமையிற் செயப்படுபொருள் ஈண்டுக் கூறாராயினர். 'மடல்' ஆகுபெயர். 'நீக்கிநிறுத்' தென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. அறிவு நிறை யோர்ப்புக் கடைப்பிடி முதலிய முன்னே நீங்கவும் நாணீங்காது நின்றது ; அதுவு மிதுபொழுது நீங்கிற்றென்பான், 'உடம்பு முயிரு' மென்றான். அவைதாந் தம்மு ணீங்காமற்பொருட்டு மடலேறுமென்றது அவள் தன்னாற்றாமை யறிந்து கடிதிற் குறைநேர்தனோக்கி. (உ)

கககூகூ. நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்றுடையேன்
காமுற்றா ரேறு மடல்.

[நாணையன்றி நல்லாண்மையு முடைமையின் முடியாதென்றாட்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) நாணொடு நல்லாண்மை பண்டு உடையேன்-நாணும் மிக்க வாண்டகைமையும் யான் பண்டுடையேன் ; காமுற்றார் ஏறும் மடல் இன்று உடையேன் - அவை காமத்தா னீங்குதலான், அக்காம மிக்கா ரேறும் மடலினை யின்றுடையேன்.

நாண் : இழிவாயின செய்தற்கண் விலக்குவது. ஆண்மை : ஒன்றற்குந் தளராது நிற்றல். அவை பண்டுள்ளன ; இன்றுள்ளது இதுவேயாகலிற் கடிதின் முடியு மென்பதாம். (கூ)

கககூச. காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நாணொடு
நல்லாண்மை யென்னும் புணை.

[நாணு நல்லாண்மையுங் காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாகலின் அதனால் அவை நீங்குவனவல்ல வென்றாட்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) நாணொடு நல்லாண்மை என்னும் புணை - யான் றன்னைக் கடத்தற்குக்கொண்ட நாணும் நல்லாண்மையுமாகிய

புணைகளை ; காமக் கடும்புனல் உய்க்குமே - என்னிற் பிரிந்துக் காமமாகிய கடிய புனல் கொண்டுபோகா நின்றது.

அது செய்யமாட்டாத ஏனைப்புனலி னீக்குதற்குக் 'கடும்புன' லென்றான். இப் புனற்கு அவை புணையாகா; அதனான் அவை நீங்கு மென்பதாம். (ச)

ககஙரு. தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள் மடலொடு
மாலை யுழக்குந் துயர்.

[இவ்வாற்றாமையும் மடலும் நுமக் கெவ்வாறு வந்தன வென்றாட்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) மாலை உழக்கும் துயர் மடலொடு - மாலைப்பொழுதின்க ணனுபவிக்குந் துயரினையும் அதற்கு மருந்தாய மடலினையும் முன்னறியேன்; தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள் - இதுபொழுது எனக்கு மாலைபோலத் தொடர்ந்த சிறுவளையினை யுடையாடந்தாள்.

காமம் ஏனைப்பொழுதுகளினு முளதேனும் மாலைக்கண் மலர்தலுடைமையின்* 'மாலையுழக்குந்துய' ரென்றும், மடலும் அதுபற்றி வந்ததாகலின் அவ்விழிவும் அவளாற் றரப்பட்டதென்றும், அவடான் நீ கூறியதே கூறு மிளமையளென்பது தோன்றத் 'தொடலைக் குறுந்தொடி' யென்றுங் கூறினான். அப்பெயர் உவமைத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இவை அவடந்தனவாகலின் நின்னு னீங்கு மென்பது கருத்து. (ரு)

ககஙசு. மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண்.

[மடலூரும்பொழுது இற்றைக்குங் கழிந்ததென்றாட்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) பேதைக்கு என் கண் படல் ஒல்லா - நின் பேதை காரணமாக என் கண்கள் ஒருகாலுந் துயிறலைப் பொருந்தா ; யாமத்தும் மன்ற மடலூர்தல் உள்ளுவேன் - அதனால் எல்லாருந் துயிலுமிடை யாமத்தும் யானிருந்து மடலூர்தலையே கருதா நிற்பேன்.

'பேதை' யென்றது பருவம்பற்றியன்று, மடமைபற்றி. இனிக் குறைமுடிப்பது நாளையென வேண்டா வென்பதாம். (சு)

ககஙஎ. கடலன்ன காம முழந்து மடலேறாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.

* குறள் - கஉஉஎ.

[பேதைக் கென்கண் படலொல்லா வென்பதுபற்றி அறிவிலராய
மகளிரினும் அஃறிலடையராய வாடவரன்றே ஆற்றற்பால
ரென்றாட்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) கடல் அன்ன காமம் உழந்தும் மடல் ஏறாப் பெண்ணின் - கடல்போலக் கரையற்ற காமநோயினை யனுபவித்தும் மடலூர்தலைச் செய்யாது ஆற்றியிருக்கும் பெண்பிறப்புப்போல; பெருந் தக்கது இல் - மிக்க தகுதியினையுடைய பிறப்பு உலகத்தில்லை.

பிறப்புவிசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கில்லையாகாநின்றது; நீ யஃதறிகின்றிலை யென்பதாம். இத்துணையுந் தலைமகன் கூற்று: மேற் றலைமகள் கூற்று. (எ)

ககஙஅ. நிறையரியர் மன்னளிய ரென்னாது காம
மறையிறந்து மன்று படும்.

[காப்புச் சிறைமிக்குக் காமம் பெருகியவழிச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) நிறை அரியர் (என்னாது)-இவர் நிறையால் நாமீதூர்தற் கரியரென் றஞ்சுதல் செய்யாது; மன் அளியர் என்னாது - மிகவு மளிக்கத்தக்காரென் றிரங்குதல் செய்யாது; காமம் மறை இறந்து மன்று படும் - மகளிர் காமமும் அவர் மறைத்தலைக் கடந்து மன்றின் கண்ணே வெளிப்படுவதாயிருந்தது.

'என்னா' தென்பது முன்னுங்கூட்டி மகளிரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. 'மன்' றென்பது தந்தை தன்னையரை நோக்கி. உலகத்துப் பெண்பாலார் காமத்தியல்பு கூறுவாள்போன்று, தன் காமம் பெருகியவாறும் இனி யறத்தொடு நிற்றல்வேண்டு மென்பதும் குறிப்பாற் கூறியவாறாயிற்று. (அ)

ககஙகூ. அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம
மறுகின் மறுகு மருண்டு.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) எல்லாரும் அறிகிலார் என்று - யான் முன்னடங்கி நிற்றலான் எல்லாரு மென்னை யறிதலிலர், இனி யவ்வாறு நில்லாதியானே வெளிப்பட்டறிவிப்பலென்று கருதி; என் காமம் மறுகில் மருண்டு மறுகும் - என் காமம் இவ்வூர் மறுகின்கண்ணே மயங்கிச் சுழலாநின்றது.

மயங்குதல்: அம்பலாதல்; மறுகுதல்: அலராதல். அம்புலு மலருமாயிற்று, இனி யறத்தொடுநிற்றல்வேண்டு மென்பதாம். அறிவிலாரென்பதூஉம் பாடம். (கூ)

ககசம. யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

[செவிலிக் கறத்தொடு நின்றுவைத்து யாணிற்குமாறென்னை யென்று நகையாடிய தோழியொடு புலந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(இ - ள்.) யாம் கண்ணிற் காண அறிவில்லார் நகுப - யாங் கேட்குமாறு மன்றிக் கண்ணாற் காணுமாறு எம்மை யறிவிலார் நகா நின்றார்; யாம் பட்ட தாம் படா வாறு - அவரங்ஙனஞ் செய்கின்றது யாமுற்ற நோய்கள் தாமுறாமையான்.

'கண்ணி' னென்றது முன் கண்டறியாமை யுணரநின்றது. அறத்தொடு நின்றமை யறியாது வரைவு மாட்சிமைப்படுகின்றில னெனப் புலக்கின்றாளாகலின், ஏதிலாளாக்கிக் கூறினாள். இது, நகாநின்று சேட்படுக்குந் தோழிக்குத் தலைமகன் கூறியதாங்கால், அதிகாரத்திற் கேலாமை யறிக. (கம)

அதி. ககரு—அலரறிவுறுத்தல்.

[அஃதாவது, களவொழுக்கம் வேண்டிய தலைமகள் பிறர் கூறுகின்ற வலர் தனக்காகின்றவாற்றைத் தோழிக்கறிவுறுத்தலும், வரைவாக உடன்போக்காக ஒன்று வேண்டிய தலைமகளும் தோழியும் அவ்வலரை யவன்றனக் கறிவுறுத்தலுமாம். இது நாணுத் துறந்தவழி நிகழ்வதாகலான், நாணுத்துறவுரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

ககசக. அலரெழ வாருயிர் நிற்கு மதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால்.

[அல்ல குறிப்பட்ட பிற்றைஞான்று வந்த தலைமகனைத் தோழி யலர்கூறி வரைவுகடாயவழி அவன் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) அலர் எழ ஆருயிர் நிற்கும் - மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு* ஊரின்க ணலரா யெழுதலான் அவளைப் பெறாது வருந்துமென் னரிய வுயிர் பெற்றதுபோன்று நிலைபெறும்; அதனைப் பாக்கியத்தால் பலர் அறியார் - அந்நிலைபேற்றைத் தெய்வத்தால் யானே யறிவதல்லது கூறுகின்ற பலரு மறியார்.

அல்ல குறிப்பட்டுத் தலைமகளை யெய்தப்பெறாத வருத்த மெல்லாந் தோன்ற அரிய வுயிரென்றும், அங்ஙன மறியாளை

---

* குறள் - ககஉஉ.

எளியளாக்கி யெடுக்கின்றமையின், அஃதவ்வாருயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாக நின்றதென்பான் 'அலரெழ வாருயிர் நிற்கு' மென்றும், பற்றுக்கோடாதலை அவ்வேதிலாரறியிற் றூற்றா தொழிவர்; ஒழியவே ஆருயிர் போமாகலான் 'அவரறியா தொழிகின்றது' தெய்வத்தானென்றுங் கூறினான். முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. (க)

ககசஉ. மலரன்ன கண்ணா ளருமை யறியா
தலரெமக் கீந்ததிவ் வூர்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) மலர் அன்ன கண்ணாள் அருமை அறியாது - மலர் போலுங் கண்ணையுடையாளது எய்தற்கருமை யறியாது; இவ்வூர் அலர் எமக்கு ஈந்தது - இவ்வூர் அவளை யெளியளாக்கி அவளோடலர் கூறலை எமக்குபகரித்தது.

'அருமை' அல்லகுறிப்பாட்டானும் இடையீடுகளானும் அருமை. 'ஈந்த' தென்றான், தனக்குப் பற்றுக்கோடாகலின். அலர் கூறுவாரை அவர் செய்த வுதவிபற்றி 'இவ்வூ' ரென்றான். (௨)

ககசரு. உறாஅதோ வூரறிந்த கௌவை யதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) ஊர் அறிந்த கௌவை உறாதோ - எங்கட்குக் கூட்டமுண்மை இவ்வூரறிதலான் விளைந்த அலர் எனக்குறுவ தொன்றன்றோ; அதனைப் பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து - அது கேட்ட வென்மனம் அக்கூட்டத்தைப் பெறாதிருந்தே பெற்றாற் போலு நீர்மையை யுடைத்தாகலான்.

பெற்றன்ன நீர்மை; பெற்றவழி யுளதா மின்பம்போலு மின்பமுடைமை. 'நீர்த்'தென்பதற்கேற்ற மனமென்னும் வினைமுதல் வருவிக்கப்பட்டது. (ந)

ககசச. கவ்வையாற் கவ்விது காம மதுவின்றேற்
றவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) காமம் கவ்வையால் கவ்விது - என் காமம் இவ்வூரெடுக்கின்ற அலரானே யலர்தலை யுடைத்தாயிற்று; அது இன்றேல் தன்மை இழந்து தவ்வென்னும் - அவ்வலரில்லையாயின், தன்னியல்பிழந்து சுருங்கும்.

அலர்தல்: மேன்மேன்மிகுதல். செவ்வியுடையதனைச் செவ்வி தென்றாற்போலத் தவ்வையுடையதனைக் 'தவ்வி' தென்றார். இயல்பு: இன்பம் பயத்தல். 'தவ்வென்னு' மென்பது குறிப்புமொழி; "நூல் கால் யாத்த மாலை வெண்குடை, தவ்வென் றசைஇத் தாழ்துளி மறைப்ப"* என்புழியுமது. (ச)

ககசரு. களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிப்படுந் தோறு மினிது.

[இதுவுமது.]

(இ - ள்.) களித்தொறும் கள் உண்டல் வேட்டற்று - கள்ளுண்பார்க்குக் களிக்குந் தோறுங் கள்ளுண்டல் இனிதாமாறுபோல; காமம் வெளிப்படுந்தோறும் இனிது - எனக்குக் காமம் அலராந் தோறும் இனிதாகாநின்றது.

வேட்கப்பட்டற்றாலென்பது 'வேட்டற்றா'லென் நின்றது. வேட்கை மிகுதியால் அலரும் இன்பஞ்செய்யாநின்றதென்பதாம். (ரு)

ககசசு. கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.

[இடையீடுகளானும் அல்லகுறியானுந் தலைமகனை யெய்தப் பெறாத் தலைமகள் அவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய் அலரறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.]

(இ - ள்.) கண்டது ஒருநாள் - யான் காதலரைக் கண்ணுறப் பெற்றது ஒருஞான்றே; அலர் திங்களைப் பாம்பு கொண்டற்று - அதனினாய வலர் அவ்வளவிற்றன்றித் திங்களைப் பாம்பு கொண்ட அலர்போன்று உலகெங்கும் பரந்தது.

காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்துப் 'பாம்புகொண்டற்' றென்றாள். இருவழியும் 'மன்'னும் 'உம்'மையும் அசைநிலை. காட்சியின்றியும் அலர்பரக்கின்ற இவ்வொழுக்கம் இனியாகாது; வரைந்துகோடல் வேண்டுமென்பதாம. (சு)

ககசஎ. ஊரவர் கௌவை யெருவாக வன்னைசொல்
னீராக நீளுமிந் நோய்.†

[வரைவுநீட ஆற்றாளாய தலைமகளைத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாதலறிந்த தோழி, ஊரவரலரும் அன்னைசொல்லு நோக்கி யாற்றல்வேண்டுமெனச் சொல்லெடுப்பியவழி அவள் சொல்லியது.]

* நெடுநல்வாடை, அடி-கஅச, கஅரு.
† ரு - ஆம் திருவாய்மொழி, மாசற்சோதி - ச.

(இ - ள்.) இந்நோய் - இக்காமநோயாகிய பயிர்; ஊரவர் கௌவை எருவாக அன்னைசொல் நீராக நீளும் - இவ் வூரின் மகளி ரெடுக்கின்ற அலர் எருவாக, அது கேட்டு அன்னை வெகுண்டு சொல்லுகின்ற வெஞ்சொல் நீராக, வளராநின்றது.

'ஊரவ' ரென்பது தொழிலான் ஆணொழித்துநின்றது. ஏக தேச வுருவகம். சுருங்குதற் கேதுவாவனதாமே விரிதற் கேதுவாகா நின்றன வென்பதாம். வரைவானுதல் பயன். (எ)

ககசஅ. நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றாற் கௌவையாற்
காம நுதுப்பே மெனல்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) கௌவையால் காமம் நுதுப்பே மெனல் - ஏதிலா ரெடுக்கின்ற அலரால் நாங் காமத்தை யவித்துமென்று கருதுதல்; நெய்யால் எரி நுதுப்பே மென்றற்று - நெய்யா லெரியை யவித்து மென்று கருதுதலோ டொக்கும்.

மூன்றனுருபுகள் கருவிக்கண் வந்தன; கிளர்தற் கேரணமாய அலரால் அவித்தல் கூடா தென்பதாம். (அ)

ககசகூ. அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை.

[வரைவிடை வைத்துப் பிரிவின்க ணாற்றாளாய தலைமகள் அவன் வந்து சிறைப்புறத்தா னாதலறிந்து அலரஞ்சி யாற்றல் வேண்டு மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) அஞ்சலோம்பு என்றார் பலர் நாண நீத்தக் கடை - தம்மை யெதிர்ப்பட்ட ஞான்று நின்னிற் பிரியேன் அஞ்சலோம் பென்றவர்தாமே இன்று கண்டார் பலரும் நாணும் வகை நம்மைத் துறந்தபின்; அலர் நாண ஒல்வதோ - நாமேதிலார் கூறு மலருக்கு நாணக்கூடுமோ? கூடாது.

'நாண' வென்னும் வினையெச்சம் 'ஒல்வ' தென்னுந் தொழிற் பெயருள் ஒல்லுதற்றொழிலோடு முடிந்தது. கண்டார் நாணு நிலைமையமாய யாம் நாணுதல் யாண்டைய தென்பதாம். (கூ)

கசநு0. தாம்வேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டுங்
கௌவை யெடுக்குமிவ் வூர்.

[தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவா ளாய் அலரறிவுறீஇ அவன் உடன்போக்கு நயப்பச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) யாம் வேண்டுங் கௌவை இவ்வூர் எடுக்கும் - உடன்போகற் கேதுவாகலானோக்கி யாம் பண்டே விரும்புவதாய வலரை இவ்வூர் தானே யெடாநின்றது; காதலர்தாம் வேண்டின் நல்குவர் - இனிக் காதலர்தாமும் யாம் வேண்டியக்கால் அதனையினிதி னேர்வர், அதனால் இவ்வலர் நமக்கு நன்றாய் வந்தது.

எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. நங்கட் காதலுடைமை யின் மறாரென்பது தோன்றக் 'காதல' ரென்றாள். இவ்விருபது பாட்டும் புணர்ந்தனிமித்தம். (௧௦)

களவியல் முற்றிற்று.

உ. கற்பியல்

இனிக் கற்புப் பதினெட்டதிகாரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கி முதற்கட் பிரிவாற்றாமை கூறுகின்றார்.

அதி. ககசு—பிரிவாற்றாமை

[அஃதாவது, வரைந்தெய்தியபின் தலைமகன் அறம் பொரு ளின்பங் களின் பொருட்டுச் சேயிடையினும் ஆயிடையினுந் தலைமக ளைப் பிரிந்து செல்லும்; செல்லுஞான்று அப் பிரிவினை அவ ளாற்றாளாந்தன்மை. அஃது ஈண்டுப் பிரிவுணர்த்திய தலை மகற்குத் தோழி கூறலும், அவடனக்குத் தலைமகடானே அவன் குறிப்பானுணர்ந்து கூறலும், பிரிவுணர்த்தியவழிக் கூறலும், தலைமகன் பிரிந்தழி ஆற்றுவிக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் மறுத்துக் கூறலுமென நால்வகையாற் கூறப்படும்.]

சுகடுக. செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை.

[பிரிந்து கடிதின் வருவலென்ற தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.]

(இ - ள்.) செல்லாமை உண்டேல் எனக்கு உரை - நீ யெம் மைப் பிரியாமை யுண்டாயின் அதனை யெனக்குச் சொல்; மற்று நின் வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை-அஃதொழியப் பிரிந்துபோய் விரைந்து வருதல் சொல்லையாயின் அதனை அப்பொழுது உயிர் வாழ்வார்க்குச் சொல்.

தலைமகளை யொழித்து 'எனக்' கென்றாள், தானவளென்னும் வேற்றுமையின்மையின். அக்காலமெல்லா மாற்றியிருந்து அவ்வரவு காணவல்ல ளல்லள், பிரிந்தபொழுதே யிறந்துபடு மென்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன். இதனைத் தலைமகள் கூற்றாக்கி யுரைப்பாரு முளர்.* (க)

சுகடுஉ. இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு.

[பிரிவு தலைமகன் குறிப்பானறிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) அவர் பார்வல் இன்கண் உடைத்து - தழையுங் கண்ணியுங் கொண்டு பின்னின்றஞான்று அவர் நோக்கு மாத்திர

---

* மணக்குடவர்.

மும் புணர்ச்சி குறித்தமையான் நமக்கின்ப முடைத்தாயிருக்கும்; புணர்வு பிரிவஞ்சும் புன்கண் உடைத்து - இன்று அப் புணர்ச்சி தான் நிகழாநிற்கவும் அது பிரிவரென் றஞ்சு மச்சத்தினை யுடைத் தாயிற்று, அவரன்பினிலைமை யிது.

'பார்வ' லென்றதனுற் புணர்ச்சிபெறுத் பின்னிலைக்காலம் பெறப்பட்டது. 'புன்க' ணென்னுங் காரணப்பெயர் காரியத்தின் மேலாயிற்று. அவ்வச்சத்தினை யுடைத்தாதலாவது, "முள்ளுறழ் முளையெயிற் றமிழ்தூறுந் தீநீரைக், கள்ளினு மகிழ் செய்யு மென வுரைத்து மமையாரென், ஞெள்ளிழை திருத்தும்"* பண்டையிற் சிறப்பால் அவன் பிரிதற்குறிப்புக் காட்டி அச்சஞ் செய்தலுடைமை. அழுங்குவித்தல் பயன். (உ)

ககருங. அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) அறிவு உடையார் கண்ணும் - பிரியேனென்ற தஞ் சொல்லும் நம் பிரிவாற்றுமையும் அறிதலுடையராய காதலர் கண் ணும்; ஓரிடத்துப் பிரிவு உண்மையான் - ஒரோவழிப் பிரிவு நிகழ்த லான்; தேற்றம் அரிது - அவர் சொல்லும், தலையளியும் பற்றி நம்மாட் டன்புடையரெனத் தேறுந்தேற்றம் அரிதாயிருந்தது.

'அரோ' அசைநிலை. உம்மை உயர்வுசிறப்பின்கண் வந்தது. (ங)

ககருச. அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற்
றேறியார்க் குண்டோ தவறு.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) அளித்து அஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் - எதிர்ப்பட்ட ஞான்றே தலையளிசெய்து நின்னிற் பிரியேன் அஞ்சலென்றவர் தாமே பின் பிரிவராயின்; தெளித்த சொல் தேறியார்க்குத் தவறு உண்டோ - அவர்க்கன்றி அவர் தெளிவித்த சொல்லை மெய்யெனத் தெளிந்தார்க்குக் குற்றமுண்டோ?

'தேறியா' ரென்பது தன்னைப் பிறர்போற் கூறல். சொல் லுஞ் செயலு மொவ்வாமைக்குற்றம் அவர்க்கெய்தும், அஃதெய்தா வகை யழுங்குவியென்பது கருத்து. (ச)

* கலித்தொகை - ங.

சகஙுரு. ஓம்பி னமைந்தார் பிரிவோம்பன் மற்றவர்
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவு ஓம்பல் - என்னுயிரைச் செல்லாமற் காத்தியாயின், அதனை யாளுதற் கமைந்தாருடைய செலவினை அழுங்குவிப்பாயாக; மற்று அவர் நீங்கிற் புணர்வு அரிது- அழுங்குவிப்பாரின்றி அவர் செல்வாராயின் அவராலாளப்பட்டவுயி ருஞ் செல்லும், சென்றாற் பின்னவரைக் கூடுதல் எனக் கரிதாம்.

ஆளுதற்கமைதல்: இறைவராதற்குத் தெய்வத்தா லேற்புடைய ராதல். 'மற்று' வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (ரு)

சகஙுசு. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்
நல்குவ ரென்னு நசை.

[தலைமகன் பிரிவுணர்த்தியவாறு வந்து சொல்லிய தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) அவர் பிரிவு உரைக்கும் வன்கண்ணராயின் - நங்கவ வுக்கடுமையறிந்த தலைவர்தாமே நம்முனின்று தம் பிரிவினை யுணர்த் தும் வன்கண்மை யுடையராயின்; நல்குவர் என்னும் நசை அரிது- அத்தன்மையார் பின்பு நம் மாற்றாமை யறிந்துவந்து தலையளி செய்வ ரென்றிருக்கு மாசை விடப்படும்.

அருமை: பயன்படுதலில்லாமை. கூடியிருந்தே அன்பின்றிப் பிரிவெண்ணுதலும் உணர்த்தலும் வல்லராயினார். பிரிந்துபோய் அன்புடையராய் நம்மை நினைத்துவந்து நல்குதல் யாண்டையது தென்ப தாம். அழுங்குவித்தல் பயன். (சு)

சகஙுஎ. துறைவன் றுறந்தமை தூற்றாகொல் முன்கை
யிறையிறவா நின்ற வளை.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) துறைவன் துறந்தமை-துறைவன் என்னைப் பிரிய லுற்றமையை; முன்கை யிறை இறவாநின்ற வளை தூற்றாகொல் - அவனுணர்த்தாமற்றாமே யுணர்ந்து என் முன்கையி னிறையினின் றுங் கழலாநின்ற வளைகள் எனக்கறிவியாவோ, அவனுணர்த்த வுணர்ந்துவந்து நீ யறிவித்தல் வேண்டுமோ ?

முன்னே நிகழ்ந்தமையிற் 'றுறந்தன்ம' யென்றும், கேட்ட துணையான் மெலிந்து ஆற்றாமையின் 'இறவாநின்ற' வென்றுங் கூறினாள். அழுங்குவித்து வந்து கூறற்பாலை யல்லையாய் நீயும் இவ் வளைகள் செய்தனவே செய்தாயெனப் புலந்து கூறியவாறு. (எ)

ககருஅ. இன்னு தினனில்லூர் வாழ்த லதனினு
மின்னு தினியார்ப் பிரிவு.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்) இனன் இல் ஊர் வாழ்தல் இன்னாது-மகளிர்க்குத் தங் குறிப்பறியுந் தோழியரில்லாத வேற்றாரின்கண் வாழ்தலின் னாது: இனியார்ப் பிரிவு அதனினும் இன்னாது - அதன்மேலுந் தங் காதலரைப் பிரிதல் அதனினு மின்னாது.

தலைவன் செலவினை யழுங்குவித்து வாராது உடன்பட்டு வந் தமைபற்றிப் புலக்கின்றாளாகலின், 'இனனில்லூ' ரென்றாள். உலகியல் கூறுவாள்போன்று தனக் கவ்விரண்டு முண்மை கூறிய வாறு. (அ)

ககருகூ. தொடிற்சுடி னல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுட லாற்றுமோ தீ.*

[காமந் தீயேபோன்று தானின்றவிடத்தைச் சுடுமாகலான் நீ யாற்றல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) தீத் தொடிற் சுடிற் சுடலல்லது - தீத் தன்னைத் தொட்டாற் சுடுமாயிற் சுடுதலல்லது; காமநோய்போல விடிற்சுடல் ஆற்றுமோ - காமமாகிய நோய்போலத் தன்னை யகன்றாற் றப்பாது சுடுதலை வற்றோ? மாட்டாது.

சுடுமாயினென்பது மந்திர மருந்துகளாற் றம்பிக்கப்படாதாயி னென்றவாறு. கிட்டத்திற் கதுவுமில்லை யென்பாள் வாளா 'சுட' லென்றாள். அகறல்: நுகராமை. சுடலென்பது முன்னுங் கூட் டப்பட்டது. தீயினுங் கொடியதனை யானாற்றுமா றென்னை யென்ப தாம். (கூ)

ககசுo. அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர்

[தலைவியர் பலரும் பிரிவாற்றியிருப்பர், அது நீ செய்கின்றிலை யென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) (நீ சொல்லுகின்றதொக்கும்), அரிது ஆற்றி அல் லல் நோய் நீக்கி - பிரிவுணர்த்தியவழி அதற்குடம்பட்டுப் பிரியுங்

---

* நாலடியார் ௬ கூo.

கால் நிகழும் அல்ல னோயினையு நீக்கி; பிரிவு ஆற்றிப் பின் இருந்து வாழ்வார் பலர் - பிரிந்தால் அப்பிரிவுதன்னையு மாற்றிப் பின்னு மிருந்து உயிர்வாழு மகளிர் உலகத்துப் பலர்.

பண்டையிற் சிறப்பத் தலையளிசெய்து பெற் றின்புறுகின்ற வெல்லைக் கண்ணே அஃதிழந்து துன்புறுதற் குடம்படுதல் அரிய தொன்றாக லின் அரியதனைச் செய்தென்றும், செல்லுந் தேயத்து அவர்க்கியாது நிகழுமென்றும், வருந்துணையும் யாமாற்றியிருக்குமா றென்னென் றும், அவ்வரவுதான் எஞ்ஞான்று வந்தெய்து மென்றும், இவ் வாற்றா னிகழுங் கவலை மனத்து நீங்காதாகலான் 'அல்லனோய் நீக்கி' யென்றும், பிரிந்தால் வருந்துணையும் அகத்து நிகழும் காம வேதனையும் புறத்து யாழிசை, மதி, தென்ற லென்றிவை முதலாக வந்து அதனை வளர்ப்பனவும் ஆற்றலரியவாகலிற் 'பிரிவாற்றி' யென்றும், தங் காதலரை யின்றியமையா மகளிருள் இவை யெல்லாம் பொறுத்துப் பின்னு மிருந்து உயிர்வாழ்வார் ஒருவரு மில்லை யென்பது குறிப்பாற்றோன்றப் 'பின்னிருந்து வாழ்வார் பல' ரென்றுங் கூறினாள். 'அரி' தென்பது வினைக்குறிப்புப் பெயர். பிரிவின்க ணிகழ்வனவற்றைப் 'பிரி' வென்றாள். செய்து, நீக்கி, ஆற்றி யென்பன ஓசைவகையான் அவ்வவற்ற தருமையுணர நின் றன. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. யானு மிறந்துபடுவ லென்பது கருத்து. (கO)

அதி. ககஎ—படர்மெலிந்திரங்கல்

[அது படரான்மெலிந்திரங்கலென விரியும். அஃதாவது பிரிவாற்றா ளாய தலைமகள் தானுறுகின்ற துன்பத்தினை எப்பொழுதும் நினைத்தலின், அந்நினைவான் மெலிந்திரங்குதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.]

ககசுக. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவர்க்
ஊற்றுநீர் போல மிகும்.

[காமநோயை வெளிப்படுத்தல் நின்னுக் கேலாதென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) நோயை யான் மறைப்பேன் - இந்நோயைப் பிற ரறிதலஞ்சி யான் மறையாநின்றேன்; இஃதோ இறைப்பவர்க்கு ஊற்றுநீர்போல மிகும் - நிற்பவும், இஃது அந்நாண்வரை நில்லாது நீர் வேண்டுமென் றிறைப்பவர்க்கு ஊற்றுநீர் மிகுமாறுபோல் மிகா நின்றது.

அம்மறைத்தலாற் பயனென்னென்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது. "இஃதோ செல்வற்கொத்த தொன்யான்" என்புழிப்போல ஈண்டுச் சுட்டுப்பெயரீறு திரிந்து நின்றது. இஃதோர் நோயை யென்று பாடமோதுவாரு முளர்; அது பாடமன்மை யறிக. இனி அதற்கடுத்தது நீ செயல்வேண்டு மென்பதாம். (க)

கசகூஉ. கரத்தலு மாற்றேனிந் நோயைநோய் செய்தார்க்
குரைத்தலு நாணுத் தரும்.

[ஈண்டையா ரறியாமன் மறைத்தல் ஆண்டையா ரறியத், தூதுவிடுத லென்னு மிரண்டனுள் ஒன்று செயல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்,) இந்நோயைக் கரத்தலும் ஆற்றேன் - இந்நோயை ஈண்டையாரறியாமன் மறைத்தலும் வல்லே னாகின்றிலேன்; நோய் செய்தவர்க்கு உரைத்தலும் நாணுத் தரும் - ஆகாக்கால், நோய் செய்தார்க் குரைக்க வெனின், அதுவும் எனக்கு நாணினைத் தாராநின்றது; இனி யென்செய்கோ?

ஒருகாலைக் கொருகால் மிகுதலிற் 'கரத்தலுமாற்றே' னென்றும், சேயிடைச் சென்றவர்க்கு இதுசொல்லித் தூதுவிட்டால் இன்னுமிருந்தேனென்பது பயக்குமென்னுங் கருத்தால் 'நாணுத்தரு' மென்றுங் கூறினாள். (உ)

கசகூந. காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென்
னோனா வுடம்பி னகத்து.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) காமமும் நாணும் - காமநோயும் அதனைச் செய்தவர்க்கு உரைக்கவொல்லாத நாணும்; நோனா என் உடம்பின் அகத்து - தம்மைப் பொறாத என் னுடம்பின்கண்ணே; உயிர் காவாத் தூங்கும் - உயிர் காத்தண்டாக அதனிரு தலையினுந் தூங்காநின்றன.

பொறாமை மெலிவானாயது. தூங்குமென்பது, ஒன்றினொன்று மிகாது இரண்டும் ஒத்தசீரவென்பது தோன்றநின்றது. தூதுவிடவும் ஒழியவும் பண்ணுவனவாய காம நாண்கள் தம்முளொத்து உயிரினை யிறுவியாநின்றன; யான் அவற்று ளொன்றின்க ணிற்கமாட்டாமையின் இஃதிற்றேவிடு மென்பதாம். (ந)

ககசுச. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு மில்.

[தலைவியர் காமக்கடற் படார், படினும், அதனை எற்ற புணையா னீந்திக் கடப்பரென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) உண்டு காமக் கடலே - யாவர்க்கும் உளவாய் வருகின்ற இவ்விரண்டனுள்ளும் எனக்குண்டாகின்றது காமக் கடலே: அது நீந்தும் ஏமப் புணை இல் - அதனை நீந்தும் அரணாகிய புணை யில்லை.

இருவழியும் 'மன்'னும் 'உம்'மும் அசைநிலை. தூதுவிட்டு இதற்குப் புணையாகற்பாலையாய நீயும் ஆயிற்றிலை யென்பது கருத்து.

ககசுரு. துப்பி னெவனாவர் மற்கொ றுயர்வரவு
நட்பினு ளாற்று பவர்.

[தூதுவிடாமை நோக்கித் தோழியொடு புலந்து சொல்லியது.]

(இ - ள்.) நட்பினுள் துயர்வரவு ஆற்றுபவர் - இன்பஞ்செய்தற்குரிய நட்பின்கண்ணே துன்ப வரவினைச் செய்யவல்லவர்; துப்பின் எவனாவர்கொல் - துன்பஞ்செய்தற்குரிய பகைமைக்கண் என் செய்வார்கொல்லோ?

துப்புப் பகையுமாதல் "*துப்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மைய, னட்பெதிர்ந் தோர்க்கே யங்கை யண்மையன்" என்பதனானறிக. அப் பகைமை ஈண்டுக் காணாமையின் அவர் செய்வது அறியப் பெற்றிலே மென்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக் கண் வந்தது. துயர்வருதலை விலக்கலாயிருக்க அது செய்கின்றிலை யெனப் புலக்கின்றமையின், துயர்வரவு செய்தாளாக்கியும் பிறளாக்கியுங் கூறினாள். (ரு)

ககசுசு. இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதடுங்காற்
றுன்ப மதனிற் பெரிது.

[காமத்தானின்பமுற்றார்க்கு அதனிலும் துன்பம் வருமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) காமம் இன்பம் கடல் - காமம் புணர்வா லின்பஞ் செய்யுங்கால், அவ்வின்பங் கடல்போலப் பெரிதாம்; மற்றஃது அடுங்கால் துன்பம் அதனிற் பெரிது - இனி அதுதானே பிரிவாற் றுன்பஞ் செய்யுங்கால், அத்துன்பம் அக்கடலினும் பெரிதாம்.

---

* புறநானூறு - நஅ0.

'மற்று' வினைமாற்றின்கண் வந்தது. 'அடுங்கா'லென வந்தமையின், மறுதலையெச்சம் வருவிக்கப்பட்டது, பெற்ற வின்பத்தோடொத்துவரின் ஆற்றலாம்; இஃததன தளவன்றென்பது கருத்து.

௧௧௬௭. காமக் கடும்புன லீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே யுளேன்.

[காமக்கடல் நிறைபுணையாக நீந்தப்படு மென்றாட்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரை காணேன் - காமமாகிய கடலை நீந்தாதேனல்லேன், நீந்தியும் அதற்குக் கரை காண்கின்றிலேன்; யாமத்தும் யானே உளேன் - அக்காணாமைக் காலந்தான் எல்லாருந் துயிலும் அரை யிருளாயிற்று; அவ்வரை யிருட்கண்ணும் அதற்கொரு துணையின்றி யானேயாயினேன்; ஆயும் இறந்துபட்டுய்ந்துபோகா துளேனுகாநின்றேன்; ஈதொரு தீவினைப்பய னிருந்தவாறென் !

கடுமை ஈண்டு மிகுதிக்கணின்றது. உம்மை முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. யானே யாயினே னென்பது நீ துணையாயிற்றிலை யென்னுங் குறிப்பிற்று. (எ)

௧௧௬௮. மன்னுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா
வென்னல்ல தில்லை துணை.

[இரவின் கொடுமை சொல்லி யிரங்கியது.]

(இ - ள்.) இரா அளித்து - இவ்விரா அளித்தா யிருந்தது: மன் உயிர் எல்லாம் துயிற்றி என்னலல்லது துணை இல்லை - உலகத்து நிலைபெறுகின்ற உயிர்களையெல்லாந் தானே துயிலப்பண்ணுதலான் என்னையல்லது வேறு துணையுடைத்தாயிற்றில்லை.

'துயிற்றி' யெனத் திரிந்துநின்ற வினையெச்சம் - அவாய்நிலையான் வந்த உடைத்தாதலோடு முடிந்தது. துணையோடொன்றுகின்ற உயிர்களெல்லாம் விட்டு இறந்துபடு மெல்லையேனுய என்னையே துணையாகக்கோடலின் அறிவின்றென்பதுபற்றி 'அளித்' தென்றாள்: இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (அ)

௧௧௬௯. கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விந்நா
ணெடிய கழியு மிரா.

[இதுவுமது.]

(இ - ள்.) இந்நாள் நெடிய கழியும் இரா - காதலரோடு நாமின்புற்ற முன்னாள்களிற் குறியவாய் அவர் பிரிவாற்றே

மாகின்ற இந்நாட்களிலே நெடியவாய்ச் செல்கின்ற கங்குல்கள்; கொடியார் கொடுமையின் தாம் கொடிய - அக்கொடியாரது கொடுமைக்கு மேலே தாங் கொடுமை செய்யாநின்றன.

தன்னாற்றாமை கருதாது பிரிதலின், 'கொடியா' ரென்றாள். கொடுமை: கடிதின்வாராது நீட்டித்தல். அவர் பிரிவானும் நீட்டிப்பானுமுளதாய ஆற்றாமைக்குக் கண்ணோடாமைமேலும் பண்டையினெடியவாய்க் கொடியவாகா நின்றன வென்பதாம். (கூ)

கககo. உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோவென் கண்.

[நின் கண்கள் பேரழகழிகின்றனவாகலின் அழற்பாலையல்லை யென்றாட்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) உள்ளம்போன்று உள்வழிச் செல்கிற்பின் - மனம் போலக் காதலருள்ள தேயத்துக் கடிதிற் செல்லவல்லனவாயின்; என் கண் வெள்ளநீர் நீந்தல-என் கண்கள் இங்ஙனம் வெள்ளமாகிய தந்நீரை நீந்தா.

அது மாட்டாமையின், இனி அவற்றிற்கு நீந்துதலே யுள்ள தென்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது. மனத்திற்குச் செலவாவது நினைவேயாகலின் 'உள்ளம்போன்'றென்றும், மெய்க்கு நடந்துசெல்ல வேண்டுதலிற் கண்கள் அதனொடு சென்று காதலரைக் காண்டல் கூடாதென்னுங் கருத்தாற் 'செல்கிற்பி'னென்றுங் கூறினாள். இதனான் வருகின்ற வதிகாரமுந் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. (கO)

அதி. ககஅ—கண்விதுப்பழிதல்

[அஃதாவது, கண்கள் தங் காட்சி விதுப்பான் வருந்துதல். காட்சி விதுப்புத் தலைமகனைக் காண்டற்கு விரைதல். இது படரான் மெலிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், படர்மெலிந்திரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

கககக. கண்டாங் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாங்காட்ட யாங்கண் டது.

[நின் கண்கள் கலுழ்ந்து தம் மழகிழவாநின்றன; நீ யாற்றல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) தண்டா நோய் யாம் கண்டது தாம் காட்ட - இத் தணியா நோயை யாமறிந்தது தாமெமக்குக் காதலரைக் காட்

டலானன்றே; கண் தாம் கலுழ்வது எவன்கொல் - அன்று அத் தொழிலவாய கண்கள் இன்று எம்மைக் காட்டச் சொல்லி யழுகின் றது என்கருதி?

'காட்ட' வென்பதற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. இன்றுந் தாமே காட்டுதலல்லது யாங் காட்டுதல் யாண்டையதென்பதாம். (௧)

௧௧௭௨. தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிந்துணராப்
பைதல் உழப்ப தெவன்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) தெரிந்து உணரா நோக்கிய உண்கண் - மேல் விளைவதனை யாராய்ந்தறியாது அன்று காதலரை நோக்கிநின்ற உண்கண்கள்; பரிந்து உணராப் பைதல் உழப்பது எவன் - இன்று இது நம்மால் வந்ததாகலிற் பொறுத்தல் வேண்டுமெனக் கூறுபடுத்துணராது துன்பமுழப்பது என்கருதி?

விளைவது: பிரிந்துபோயவர் வாராமையிற் காண்டற்கரியராய் வருத்துதல். முன்னே வருவதறிந்து அது காவாதார்க்கு அது வந்தவழிப் பொறுத்தலன்றேயுள்ளது; அதுவுஞ் செய்யார் வருந்துதல் கழிமடச்செய்கை யென்பதாம். (௨)

௧௧௭௩. கதுமெனத் தானோக்கித் தாமே கலுழு
மிதுநகத் தக்க துடைத்து.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) தாம் கதுமென நோக்கித் தாமே கலுழும் இது - இக்கண்கள் அன்று காதலரைத் தாமே விரைந்து நோக்கி இன்று தாமே விரைந்தழுகின்ற விது; நகத்தக்கது உடைத்து - நம்மாற் சிரிக்கத்தக்க வியல்பினை யுடைத்து.

கண்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதுவென்றது மேற்கூறிய கழிமடச்செய்கையை. அது வருமுன்னர்க் காப்பார்க்கு நகை விளைக்குமாகலான், 'நகத்தக்கதுடைத்' தென்றாள். (௩)

௧௧௭௪. பெயலாற்றா நீருலந்த வுண்க ணுயலாற்றா
வுய்விநோ யென்க ணிறுத்து.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) உண்கண் - உண்கண்கள்; உயலாற்றா உய்வு இல் நோய் என்கண் நிறுத்து - அன்று யானுய்யமாட்டாமைக் கேது

வாய ஒழிவில்லாத நோய் என்கண்ணே நிறுத்தி; பெயலாற்ரு நீர் உலந்த - தாமு மழுதலை மாட்டாவண்ணம் நீர் வற்றிவிட்டன.

நிறுத்தல்: பிரிதலும் பின்கூடாமையுமுடையாரைக் காட்டி அதனால் நிலைபெறச் செய்தல். முன் எனக் கின்னாதன செய்தலாற் பின் தமக்கின்னாதன தாமே வந்தன* வென்பதாம். (ச)

கஎரு. படலாற்ரு பைத லுழக்குங் கடலாற்ருக்
காமநோய் செய்தவென் கண்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) கடல் ஆற்ருக் காமநோய் செய்த என் கண் - எனக்குக் கடலுஞ் சிறிதாம்வண்ணம் பெரிதாய காமநோயைச் செய்த என் கண்கள்; படல் ஆற்ரு பைதல் உழக்கும் - அத்தீவினையாற் ருமுந் துயில்கிலவாய்த் துன்பத்தையு முழவாநின்றன.

காமநோய் காட்சியான் வந்தமையின், அதனைக் கண்களே செய்ததாக்கிக் கூறினள். துன்பம் அழுதலாலுயது. (ரு)

கஎசு. ஒஒ வினிதே யெமக்கிந்நோய் செய்தகண்
டாஅ மிதற்பட் டது.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) எமக்கு இந்நோய் செய்தகண் தாஅம் இதற்பட்டது - எமக்குக் காமநோயினைச் செய்த கண்கடாமும் இத்துயிலா தழுதற் கண்ணேபட்டது; ஓஒ இனிதே - மிகவு மினிதாயிற்று.

'ஓ' வென்பது மிகுதிப்பொருட்கண் வந்த குறிப்புச் சொல். தம்மால் வருத்தமுற்ற வெமக்கு அது தீர்ந்தாற்போன்ற தென்பதாம்.

கஎஎ. உழந்துழந் துண்ணீ ரறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) விழைந்து இழைந்து வேண்டி அவர்க்கண்ட கண் - விழைந்து உண்ணெகிழ்ந்து விடாதே அன்று அவரைக் கண்ட கண்கள்; உழந்துழந்து உள்நீர் அறுக - இன்று இத்துயிலா தழுங்கலாய துன்பத்தினை யுழந்துழந்து தம்மகத்துள்ள நீர் அற்றேபோக!

அடுக்கு இடைவிடாமைக்கண் வந்தது. அறுதலாகிய இடத்து நிகழ் பொருளின் றொழில் இடத்தின்மே னின்றது. (எ)

* குறள் - ருகக.

கக எஅ. பேணது பெட்டா ருளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காண தமைவில கண்.

[காதலர் பிரிந்து போயினாரல்லர்; அவரீண்டுளர்; அவரைக் காணு மளவும் நீ யாற்றல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) பேணாது பெட்டார் உளர் - நெஞ்சால் விழையாது வைத்துச் சொன்மாத்திரத்தால் விழைந்தவர் இவ்விடத்தேயுளர்; மற்று அவர்க் கண் காணாது அமைவில - அவ்வுண்மையாற் பயன் யாது? அவரைக் கண்கள் காணாதமைகின்றன வில்லையாயின.

செயலாற் பிரிந்து நின்றமையிற் 'பேணா' தென்றும், முன்னலம் பாராட்டிப் பிரிவச்சமும் வன்புறையுங் கூறினாராகலிற் 'பெட்டா' ரென்றுங் கூறினாள். 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது. 'மற்று' வினைமாற்றின்கண் வந்தது. ஒகாரம் அசைநிலை. யானாற்றவுங் கண்கள் அவரைக் காண்டற்கு விரும்பாநின்றன வென்பதாம். இனிக் கொண்கனையென்று பாடமாயின், என் கண்கள் தம்மைக் காணாதமைகின்ற கொண்கனைத் தாங் காணாதமைகின்றன வில்லை; இவ்வாறே தம்மையொருவர் விழையாதிருக்கத் தாமவரை விழைந்தார் உலகத்துளரோ வென்றுரைக்க. இதற்கு 'மன்' அசைநிலை. (அ)

ககஎகூ. வாராக்காற் றுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை
யாரஞ ருற்றன கண்.

[நீயுமாற்றி நின் கண்களுந் துயில்வனவாதல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) வாராக்கால் துஞ்சா - காதலர் வாராத ஞான்று அவர் வரவுபார்த்துத் துயிலா; வரின் துஞ்சா - வந்த ஞான்று அவர் பிரிவஞ்சித் துயிலா; ஆயிடைக்கண் ஆரஞர் உற்றன - ஆகலான் அவ்விருவழியும் என் கண்கள் பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தினையுடைய.

'ஆயிடை' யெனச் சுட்டு நீண்டது. இனி அவற்றிற்குத் துயில் ஒரு ஞான்று மில்லை யென்பதாம். (கூ)

ககஅ௦. மறைபெற லூரார்க் கரிதன்றா லெம்போ
லறைபறை கண்ணா ரகத்து.

[காதலரை இவ்வூர் இயற்பழியாமல் அவர் கொடுமையை மறைக்க வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) எம்போல் அறைபறை கண்ணார் அகத்து மறைபெறல் - எம்மைப்போலும் அறைபறையாகிய கண்ணினையுடை

யார் தந்நெஞ்சின்க ணடக்கிய மறையை யறிதல்; ஊரார்க்கு அரி தன்று - இவ்வூரின்க ணுள்ளார்க்கு எளிது.

'மறை' யென்றது ஈண்டு மறைக்கப்படுவதனை. அகத்து நிகழ் வதனைப் புறத்துள்ளார்க் கறிவித்தலாகிய தொழிலான் ஒற்றுமை யுண்மையின், அறைபறை*யாகிய கண்ணென்றாள். இம்மனஞ் செய்யுள் விகாரமாக்காது, அறைபறைக் கண்ணாரென்று பாடமோது வாரு முளர். யான் மறைக்கவும் இவை வெளிப்படுத்தா நின்றன வென்பதாம். (௧0)

அதி. ௱௧௯—பசப்புறுபருவரல்

[அது பசப்புற்ற பருவரலென விரியும்; அஃதாவது, பசப்புறுதலா னுயவருத்தம். இதனைப் "பந்தெறிந்த வயர்"†வென்பதுபோலக் கொள்க. பசப்பாவது பிரிவாற்றாமையான் வருவதோர் நிற வேறுபாடு. இது, தலைமகனைக் காணப்பெறாதவழி நிகழ்வதாக லின், கண்விதுப்பழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

௧௧அ௧. **நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தவென்**
பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற.

[முன் பிரிவுடம்பட்ட தலைமகள் அஃதாற்றாது பசந்தவழித் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(இ - ள்.) நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் - என்னை நயந் தவர்க்கு அதுபொழுது பிரிவையுடம்பட்ட நான்; பசந்த என் பண்பு யார்க்கு உரைக்கோ - அதனை யாற்றாது இதுபொழுது பசந்த வென் னியல்பினை யார்க்குச் சொல்வேன்?

'பிற' வென்பது அசைநிலை. உடம்படாவழி ஒழிதல் குறித்துப் பிரிவுணர்த்தின ராகலின் அவரன்புடைய ரென்னுங் கருத்தான் 'நயந்தவ' ரென்றும், இதுவே யுடம்பாடாக மேலும் பிரிவு நிகழு மாகலின் இனி அவரைக் கூடுதலரிதென்னுங் கருத்தான் 'நல்காமை' யென்றும், முன்னருடம்படுதலும் பின்னராற்றாது பசத்தலும் பிறர் செய்தன வல்லவென்பாள் 'பசந்தவென் பண்' பென்றும், யான் செய்துகொண்ட துன்பத்தினை இனி யொருவர்க்குச் சொல்லலும் பழியாமென்னுங் கருத்தால் 'யார்க்குரைக்கோ' வென்றுங் கூறினாள்.

---

* ௧0எ௬ - ஆம் குறளுரை. † கலித்தொகை - ௪0.

ககஅஉ. அவர்தந்தா ரென்னுந் தகையா லிவர்தந்தென்
மேனிமே லூரும் பசப்பு.

[ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்கு ஆற்றுவலென்பதுபடச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) (யானாற்றியுளேனாகவும்) பசப்பு - இப்பசப்புத்தான்; தந்தார் அவர் என்னும் தகையால் - என்னை யுண்டாக்கினார் அவ ரென்னும் பெருமிதத்தான்; என் மேனிமேல் இவர்தந்து ஊரும் - என் மேனியை மேல்கொண்டு செலுத்தாநின்றது.

"குருதிகொப் புளிக்கும் வேலான் கூந்தன்மா விவர்ந்து செல்ல"* என்புழியும் 'இவர்தல்' இப்பொருட்டாதலறிக. இஃது உரிமைபற்றி யூர்கின்றது. இதற்கு நீ கவலல்வேண்டா வென்ப தாம். (உ)

ககஅ௩. சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறா
நோயும் பசலையுந் தந்து.

[அழகு நாணு மழியாமல் நீ யாற்றல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) கைம்மாறா நோயும் பசலையும் தந்து - பிரிகின்ற ஞான்றே அவ்விரண்டற்குந் தலைமாறாக இக் காம நோயினையும் பசலையையும் எனக்குத் தந்து; சாயலும் நாணும் அவர் கொண்டார் - என் மேனி யழகினையும் நாணினையும் அவர் கொண்டுபோயினார்.

எதிர்நிரனிறை. அடக்குந்தோறும் மிகுதலான், நோய் நாணிற் குத் தலைமாறாயிற்று. இனி அவர் தந்தாலல்லது அவையுளவாகலும் இவை யிலவாகலுங் கூடா வென்பதாம். (௩)

ககஅ௪. உள்ளுவன் மன்யா னுரைப்ப தவர்திறமாற்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு.

[பிரிகின்றவர் தெளிவித்த சொற்களையும் அவர் நற்றிறங்களையு மறிதியாகலின் நீட்டியாது வருவரென்றவழிச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) யான் உள்ளுவன் - அவர் சொற்களை யான் மனத்தா னினையாநிற்பேன்; உரைப்பது அவர் திறம் - வாக்காலுரைப்பதும் அவர் நற்றிறங்களையே; பசப்புக் கள்ளம் - அங்ஙனஞ் செய்யாநிற்க வும், பசப்பு வந்துநின்றது, இது வஞ்சனையாயிருந்தது.

* சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம் - க.

'பிற'வும் 'ஓ'வும் அசைநிலை. மெய் மற்றை மன வாக்குக்களின் வழித்தாகலின் அதன்கண்ணும் வரற்பாற் றன்றாயிருக்க வந்தமையின், இதன் செயல் கள்ளமாயிருந்ததெனத் தானுற்றுகின்றமை கூறியவாறாயிற்று. (ச)

ககஅரு. உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென்
மேனி பசப்பூர் வது.

[காதலர் பிரிந்தணித்தாயிருக்கவும் ஆற்றுகின்றிலை யென்ற தோழிக்கு முன்னிகழ்ந்தது கூறியது.]

(இ - ள்.) எங் காதலர் உவக்காண் செல்வார் - பண்டும் நங் காதலர் உங்கே செல்வாராக; என் மேனி பசப்பூர்வது இவக்காண் - என் மேனி பசப்பூர்வ திங்கேயன்றே? அப்பெற்றியது இன்று பிறிதொன்றாமோ?

'உவக்காண்' 'இவக்கா' ணென்பன ஒட்டிநின்ற விடைச்சொற்கள். தேயவண்மையாற் காலவண்மை கருதப்பட்டது. அவர் செலவும் பசப்பினது வரவும் பகலிரவுகளின் செலவும் வரவும் போல்வ தறிந்துவைத்து அறியாதாய் போல நீ சொல்லுகின்ற தென்னை யென்பதாம். (ரு)

ககஅசு. விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) விளக்கு அற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் - விளக்கினது மெலிவு பார்த்து நெருங்கிவரு மிருளேபோல; கொண்கன் முயக்கு அற்றம் பார்க்கும் பசப்பு - கொண்கன் முயக்கினது மெலிவு பார்த்து நெருங்கிவரும் இப் பசப்பு.

'பார்க்கு' மென்பன இலக்கணைச் சொல். முன் பிரியாதிருக்கவுந் தனக்கவகாசம் பார்த்துவரும் பசப்புப் பிரிவுபெற்றால் என் செய்யா தென்பதாம். (சு)

ககஅஎ. புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி
லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) புல்லிக் கிடந்தேன் புடை பெயர்ந்தேன் - முன்னொருஞான்று காதலரைப் புல்லிக்கிடந்த யான் அறியாது புடைபெயர்ந்தேன்; அவ்வளவில் பசப்பு அள்ளிக்கொள்வற்று - அப்

புடை பெயர்ந்த வளவிலே பசப்பு அள்ளிக்கொள்வதுபோல வந்து செறிந்தது.

கொள்வதென்பது குறைந்துநின்றது. 'அள்ளிக்கொள்வது' அள்ளிக்கொள்ளப்படும் பொருள், அப் புடைபெயர்ச்சி மாத்திரத்துக்கு அவ்வாறாயது இப் பிரிவின்கணுமாறு சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம். (எ)

கக அஅ. பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவளைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில்.

[நீ யிங்ஙனம் பசக்கற்பாலையல்லை யென்ற தோழியொடு புலந்து சொல்லியது.]

(இ - ள்.) இவள் பசந்தாள் என்பது அல்லால் - இவள் ஆற்றியிராது பசந்தா ளென்று என்னைப் பழிகூறுவ தல்லது; இவளை அவர் துறந்தார் என்பார் இல் - இவளை யவர் துறந்து போயினாரென்று அவரைக் கூறுவா ரொருவரு மில்லை.

'என்பா' ரென வேறுபடுத்துக் கூறினாள், தன்னையே நெருங்குதல்பற்றிப் புலக்கின்றமையின். (அ)

கக அகூ. பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலைய ராவ ரெனின்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) நயப்பித்தார் நன்னிலையராவர் எனின் - இப்பிரிவை யானே யுடம்படும் வகை சொல்லியவர் இன்று நின் கருத்தான் நல்ல நிலையின ராவராயின்; என் மேனி பட்டாங்கு பசக்க - என் மேனி பட்டதுபடப் பசப்பதாக.

நன்னிலையராதல்: நன்மைக்கண்ணே நிற்றலையுடையராதல். பட்டாங்காக வென ஆக்கம் விரித்துரைக்க. முன் இப் பிரிவின் கொடுமை யறியாத வென்னை இதற்குடம்படுத்திப் பிரிந்தவர் தவறிலராகவே வேண்டுவது, என்மேனியும் பசப்பும் யாது செய்யினென் னென்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (கூ)

ககக௦. பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றா ரெனின்.

[தலைமகளாற்றுதற்பொருட்டுத் தோழி தலைமகனை யியற்பழித்தவழி அவள் இயற்பட மொழிந்தது.]

(இ - ள்.) நயப்பித்தார் நல்காமை தூற்றாரெனின் - அன்று தாங் குறை நயப்பித்துக் கூடினவர்க்கு இன்று நல்காமையை

நட்டோர் துறந்தாராயின்; பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே - பசப்புற்றாளென வேற்றுமையா னன்றிப் பசப்புத்தா னாயினாளென ஒற்றுமையாற் றாஞ் சொல்ல அப்பெயரைப் பெறுதல் எனக்கு நன்று.

நட்டாரென்பது அவாய்நிலையான் 'வந்தது. இயற்பழித்தல் பொறாது புலக்கின்றா ளாகலின், இகழ்ச்சிக் குறிப்பாற் கூறினாள். அவரை அருளிலரென்னாது இன்னும் பசந்தா ளிவளென்கையே யானாற்று நெறியாவ தென்பதாம். (கo)

அதி.ா கஉo—தனிப்படர்மிகுதி

[அது தனியாகிய படர்மிகுதியென் விரியும். அஃதாவது, படர் மிகுதி தலைவன்க ணின்றித் தன்கண்ணதே யாதல் கூறுதல். அறமும் பொருளு நோக்கிப் பிரிதலின் அவன்கண் இல்லை யாயிற்று. இது, பசப்புற்று வருந்தியாட் குரியதாகலின், பசப் புறுபருவரலின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

ககசுக தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில் கனி.

[காதலரும் நின்னினு மாற்றாராய்க் கடிதின்வருவர் நீ யவரொடு பேரின்ப நுகர்தியென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) தாம் வீழ்வார் தம் வீழப் பெற்றவர் - தம்மாற் காதலிக்கப்படுங் கணவர் தம்மைக் காதலிக்கப்பெற்ற மகளிர்; பெற் றாரே காமத்துக் காழ் இல் கனி - பெற்றாரன்றே காமநுகர்ச்சியென் னும் பரலில்லாத கனியை.

காமம் ஆகுபெயர். 'அத்து' அல்வழிக்கண் வந்தது. முன்னை நல்வினை இல்வழிப் பெறப்படாமையிற் 'பெற்றா' ரென்றும், அவ ராற் றடையின்றி நுகரப்படுதலிற் 'காழில் கனி' யென்றுங் கூறி னாள். நங் காதலர் பிரிதலேயன்றிப் பின் வாராமையு முடைமையின், அக் கனி யாம் பெற்றிலே மென்பதாயிற்று. (க)

[இதுவு மது.]

ககசுஉ. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிக்கு மளி.

(இ - ள்.) வீழ்வார்க்கு வீழ்வார் அளிக்கும் அளி - அறமும் பொருளு நோக்கிப் பிரிந்தாற் றம்மை யின்றியமையா மகளிர்க்கு, அவரை யின்றியமையாக் கணவர் அளவறிந்து வந்து செய்யுஞ்

தலையளி; வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்று-தன்னையே நோக்கி உயிர் வாழ்வார்க்கு வானம் அளவறிந்து பெய்தாற்போலும்.

நங் காதலர் நம்மை விழையாமையின் அத்தலையளி யில்லை யாக லான், மழை வறந்துழி அதனான் வாழ்வார்போல இறந்து படுதலே நமக்குள்ள தென்பதாம். (உ)

கககூரு. விழுநர் விழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுந மென்னுஞ் செருக்கு.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) வீழுநர் வீழப்படுவார்க்கு அமையுமே - தாம் விழை யுங் கணவரான் விழையப்படு மகளிர்க்கு ஏற்புடைத்து; வாழுநம் என்னும் செருக்கு - காதலர் பிரிந்தாராயினும் நம்மை நினைந்து கடிதின் வருவர், வந்தால் நாமின்புற்று வாழ்துமென் றிருக்குந் தருக்கு.

நாம் அவரான் வீழப்படாமையின், நமக் கமைவது இறந்து பாடென்பதாம். (ரு)

கககூச. விழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
விழப் படாஅ ரெனின்.

[காதலுரை யியற்பழித்தலையஞ்சி அவரருளின்மை மறைத்த நீ கடவுட் கற்பினையாகலிற் கற்புடை மகளிரால் நன்கு மதிக்கப்படுதி யென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) வீழப்படுவார் - கற்புடை மகளிரால் நன்கு மதிக்கப் படுவாரும்; தாம் வீழ்வார் வீழப்படாரெனின் கெழீஇ இயிலர் - தாம் விரும்புங் கணவரான் விரும்பப்படாராயிற் றீவினை யாட்டியர்.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. கெழீஇயின்மை: நல்வினை யின்மை; அஃது அருத்தாபத்தியாற் றீவினையுடைமையாயிற்று. தீவினையுடையேற்கு அந்நன்கு மதிப்பாற் பயனில்லை யென்பதாம்.

கககூரு. நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை.

[அவர்மேற் காதலுடைமையின் அவர் கருத்தறிந்தாற்றினை யென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) நாம் காதல் கொண்டார் நமக்கு எவன் செய்ப - நம் மாற் காதல் செய்யப்பட்டவர் நமக்கென்ன வின்பத்தைச் செய்வர்;

தாம் காதல் கொள்ளாக் கடை - அவ்வாறே தாமும் நங்கட்காதல் செய்யாவழி.

எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. அக் காதலுடைமையால் காம் பெற்றது துன்பமே யென்பதாம். (ரு)

கககூசு. ஒருதலையா னின்னாது காமங்காப் போல
விருதலை யானு மினிது.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) காமம் ஒருதலையான் இன்னாது - மகளிர் ஆடவ ரென்னு மிருதலையினும் வேட்கை ஒருதலைக்கண்ணேயாயின் அஃ தின்னாது; காப்போல இருதலையானும் இனிது - காவினது பாரம் போல இருதலைக்கண்ணு மொப்பின், அஃதினிது.

மூன்றனுருபுகள் ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. 'கா' ஆகு பெயர். என்மாட்டுண்டாய வேட்கை அவர்மாட்டு முண்டாயின், யானிவ்வாறு துன்ப முழத்தல் கூடுமோ வென்பதாம். (சு)

கககூஎ. பருவரலும் பைதலுங் காணான்கொல் காம
னொருவர்க ணின்றொழுகு வான்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) ஒருவர்கண் நின்று ஒழுகுவான் காமன்-காம நுகர்தற் குரிய விருவரிடத்தும் ஒப்பநிற்ற லொழிந்து ஒருவரிடத்தே நின்று பொருகின்ற காமக்கடவுள்; பருவரலும் பைதலும் காணான்கொல் - அவ்விடத்துப் பசப்பானாய பருவரலும் படர்மிகுதியும் அறியான் கொலோ?

விழைவும் வெறுப்புமின்றி எல்லார்கண்ணு நிகழ்ந்தன வறிதற் குரிய கடவுளும்* என்கண் வேறுபட்டான், இனி யானுய்யுமா றென்னை யென்பதாம். (எ)

கககூஅ. வீழ்வாரி னின்சொற் பெறாஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில்.

[தலைமகன் றூதுவரக் காணாது சொல்லியது.]

(இ - ள்.) வீழ்வாரின் இன்சொல் பெறாது வாழ்வாரின் - தம்மால் விரும்பப்படுங் காதலர் திறத்துநின்றும் ஓர் இன்சொல்லள

* குறள் - ச.

வும் பெறாதே பிரிவாற்றி உயிர்வாழ்கின்ற மகளிர்போல; வன்கணார் உலகத்து இல் - வன்கண்மையுடையார் இவ்வுலகத் தில்லை.

காதலர் திறத்துச் சொல் யாதானும் எனக்கினி தென்னுங் கருத்தால், 'இன்சொ' லென்றாள். இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. யான் வன்கண்ணே னாகலின், அதுவும் பெறாது உயிர் வாழா நின்றே னென்பதாம். (அ)

கககூகூ. நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மினிய செவிக்கு.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) நசைஇயார் நல்கார் எனினும் - என்னால் நச்சப் பட்ட காதலர் என்மாட் டன்பிலரே யாயினும்; அவர்மாட்டு இசையும் செவிக்கு இனிய - அவர்திறத் தியாதானு மோர்சொல்லும் என் செவிக் கினியவாம்.

இழிவுசிறப்பும்மை. அவர் வாரலரென்னுஞ் சொல்லாயினும் அமையு மென்பதுபட நின்றது. அதுவும் பெற்றிலே னென்பதாம்.

க௨௦௦. உறாஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு.

[தலைமகன் றூது வரப்பெறாது தான் றூதுவிடக்கருதியாள் நெஞ்சொடு சொல்லியது.]

(இ - ள்.) உறாஅர்க்கு உறுநோய் உரைப்பாய் நெஞ்சு-நின்னோ டுறாதார்க்கு நின்னுறு நோயை யுரைக்கலுற்ற நெஞ்சே! கடலைச் செறாஅஅய்-நீ யாற்றாயாயினும் அரிதாய அதனை யொழிந்து, நினக்குத் துயரஞ்செய்கின்ற கடலைத் தூர்க்க முயல்வாயாக, அஃதெளிது.

உரைக்கலுற்றது அளவிறந்த நோயாகலானும் கேட்பார் உறவிலராகலானும் அது முடிவதொன்றன்று, முடிந்தாலும் பயனில்லை யென்பது கருதாது, முயலாநின்றா யென்னுங் குறிப்பான் 'வாழிய' வென்றாள். (க0)

அ௰. க௨க— நினைந்தவர்புலம்பல்

[அஃதாவது, முன் கூடிய ஞான்றை யின்பத்தினை நினைந்து தலைமக டனிமை யெய்தலும், பாசறைக்கட் டலைமகன் றனிமை யெய்தலுமாம். இவ்வாறு இருவர்க்கும் பொதுவாதல்பற்றிப் பன்மைப்பாலாற் கூறப்பட்டது. இது படர்மிகுதல் தன்கண்ண

தாக நினைந்த தலைமக்கட்கு முரித்தாகலின், அவ்வியைபு பற்றித் தனிப்படர்மிகுதியின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

கஉ0க. உள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
கள்ளினுங் காம மினிது.

[தூதாய்ச் சென்ற பாங்கனுக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) உள்ளினும் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலால் - முன் கூடிய ஞான்றை யின்பத்தினைப் பிரிந்துழி நினைந்தாலும், அது பொழுது பெற்றாற்போல நீங்காத மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருதலால்; கள்ளினும் காமம் இனிது - உண்டுழி யல்லது மகிழ்ச்சி செய்யாத கள்ளினுங் காமம் இன்பம் பயத்த லுடைத்து.

தன் றனிமையுந் தலைமகளை மறவாமையுங் கூறியவாறு. (க)

கஉ0உ. எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் றில்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) தாம் வீழ்வார் நினைப்ப வருவது ஒன்று இல் - தம்மால் விரும்பப்படுவாரைப் பிரிவின்க ணினைத்தால் அந்நினைவார்க்கு அப்பிரிவான் வருவதோர் துன்பமில்லையாம்; காமம் எனைத்து இனிது ஒன்றேகாண் - அதனாற் காமம் எத்துணையேனு மினி தொன்றேகாண்.

புணர்ந்துழியும் பிரிந்துழியும் ஒப்ப வினிதென்பான், எனைத்து மினிதென்றான். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தானுற்றிய வகை கூறியவாறு. (உ)

கஉ0ந. நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும்.

[தலைமகனை நினைந்து வருந்துகின்ற தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) தும்மல் சினைப்பது போன்று கெடும் - எனக்குத் தும்மல் எழுவது போன்று தோன்றிக் கெடாநின்றது; நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொல் - அதனாற் காதலர் என்னை நினைப்பார் போன்று நினையாராகல் வேண்டும்.

சினைத்தல் - அரும்புதல். சேய்மைக்கண்ணராய கேளிர் நினைந்துழி அந் நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மலுண்டாமென்னு முலகியல்

பற்றித் தலைமக னெடுத்துக்கொண்ட வினை முடிவது போன்று முடியாமை யுணர்ந்தாள் சொல்லியதாயிற்று. (௩)

கஉ0௪. யாமு முளேங்கொ லவர்நெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத்
தோஒ வுளரே யவர்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) எம் நெஞ்சத்து அவர் ஓஒ உளரே - எம்முடைய நெஞ்சத்து அவர் எப்பொழுது முளரேயா யிராநின்றார்; அவர் நெஞ்சத்து யாமும் உளேங்கொல்-அவ்வகையே அவருடைய நெஞ்சத்தும் யாமு முளமாதுமோ, ஆகேமோ?

ஓகார விடைச்சொல் ஈண்டிடைவிடாமை யுணர்த்திநின்றது. உளமாயும் வினைமுடியாமையின் வாராராயினரோ, அது முடிந்தும் இலமாகலின் வாராராயினரோ வென்பது கருத்து. (௪)

கஉ0௫. தந்நெஞ்சத் தெம்மைக் கடிகொண்டார் நாணார்கொ
லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) தம் நெஞ்சத்து எம்மைக் கடிகொண்டார் - தம்முடைய நெஞ்சின்கண்ணே யாஞ் செல்லாமல் எம்மைக் காவல் கொண்ட காதலர்; எந்நெஞ்சத்து ஓவா வரல் நாணார்கொல் - தாமெம்முடைய நெஞ்சின்கண் ஒழியாது வருதலை நாணார் கொல்லோ?

ஒருவரைத் தங்கண் வருவதற்கு ஒருகாலு முடம்படாது தாமவர் கட் பலகாலுஞ் சேறல் நாணுடையார் செயலன்மையின் 'நாணார்கொ' லென்றாள். (௫)

கஉ0௬. மற்றியா னென்னுளேன் மன்னோ வவரொடியா
னுற்றநா ளுள்ள வுளேன்.

[அவரொடு புணர்ந்தஞான்றை யின்பத்தை நினைந்து இறந்துபாடெய்தாநின்றாய் அது மறத்தல்வேண்டு மென்றாட்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) யான் அவரொடு உற்ற நாள் உள்ள உளேன்-யான் அவரோடு புணர்ந்தஞான்றை யின்பத்தை நினைதலான் இத்துன்ப வெள்ளத்தும் உயிர் வாழ்கின்றேன்; மற்று யான் என்னுளேன்-அது வின்றாயின், வேறெத்தால் உயிர்வாழ்வேன்?

'நாள்' ஆகுபெயர். உயிர்வாழ்வதற்கு வேறுமுள, அவை பெற்றிலே னென்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக்கண்

வந்தது. அவை அவன்றாது வருதல், தன்றாது சேறன் முதலாயின. அவை யாவுமின்மையின், இதுவல்லது எனக்குப் பற்றுக்கோடில்லை யென்பது கருத்து. (சு)

கஉ0எ. மறப்பி னெவனுவன் மற்கொன் மறப்பறியே
னுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) மறப்பு அறியேன் உள்ளினும் உள்ளம் சுடும் - அவ்வின்பத்தை மறத்தலறியேனாய் இன்றுள்ளாநிற்கவும், பிரிவு என்னுள்ளத்தைச் சுடாநின்றது ; மறப்பின் எவனாவன் - அங்ஙனம் பிரிவாற்றாத யான் மறந்தால் இறந்துபடாது உளேனாவது எத்தால் ?

மறக்கப்படுவது அதிகாரத்தான் வந்தது. 'மன்' ஈண்டும் அது படாநின்று ஒழியிசையாயிற்று. 'கொல்' அசைநிலை. (எ)

கஉ0அ. எனைத்து நினைப்பினுங் காயா ரனைத்தன்றே
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு.

[இத்துன்ப மறிந்துவந்து காதலர் நினக்கின்பஞ் செய்வரென்றாட்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) எனைத்து நினைப்பினும் காயார் - தம்மை யானெத்துணையும் மிக நினைந்தாலும் அதற்கு வெகுளார் ; காதலர் செய்யும் சிறப்பு அனைத்து அன்றே - காதலர் எனக்குச் செய்யுமின்பமாவது அவ்வளவன்றே ?

வெகுளாமை அதற்குடன்பட்டு நெஞ்சின்கணிற்றல். தனக்கு அவ்வின்பத்திற் சிறந்ததின்மையின், அதனைச் 'சிறப்' பென்றாள். காதலர் நம்மாட்டருளென்றும், செய்யுங் குணமென்றும் பாடமோதுவாருமுளர். தோழி கூறியவதனைக் குறிப்பா னிகழ்ந்து கூறியவாறு. (அ)

கஉ0கூ. விளியுமெ னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பா
ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து.

[தலைமகன் றூதுவரக் காணாது வருந்துகின்றாள் வற்புறுத்துந் தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) வேறு அல்லம் என்பார் அளியின்மை ஆற்ற நினைந்து - முன்பெல்லாம் நாமிருவரும் வேறல்லமென்று சொல்லு

வார தளியின்மையை மிகவு நினைந்து; என் இன்னுயிர் விளியும் - எனதினிய வுயிர் கழியாநின்றது.

'அளியின்மை' பின் வருவராகலுமாய்ப் பிரிதலும், பிரிந்து வாராமையும், ஆண்டு நின்றுழித் தூதுவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவாற்றல் வேண்டுமென வற்புறுத்தாட்கு, என்னுயிர் கழிகின்றது பிரிவிற்கன்று அவரன்பின்மைக் கென எதிரழிந்து கூறியவாறு. (கூ)

கஉகo. விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினாற் காணப்
படாஅதி வாழி மதி.

[வன்புறை யெதிரழிந்தாள் காமமிக்க கழிபடராற் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) மதி - மதியே! விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினால் காணப் படாஅதி - என்னெஞ்சின் இடைவிடாதிருந்தே விட்டுப் போயினாரை யானென் கண்ணளவானாயினும் எதிர்ப்படும்வகை நீ படா தொழிவாயாக.

கண்ணளவா னெதிர்ப்படுதலாவது மதி இருவராலு நோக்கப் படுதலின் இருவர் கண்ணும் அதன்கண்ணே சேர்தல். முதலொடு சினைக்கொற்றுமை யுண்மையிற் 'சென்றாரைக் காண' வென்றும், குறையுறுகின்றா ளாகலின் 'வாழி' யென்றுங் கூறினாள். இனிப் படாதென்பது பாடமாயின் கனவிடைக் கண்ணினாற் காணுமாறு மதிபடுகின்றதில்லை யென அதனாற் றுயில் பெறாது வருந்துகின்றாள் கூற்றாக்குக. இப்பொருட்கு 'வாழி' யென்பது அசைநிலை. (கo)

அதி. கஉஉ—கனவுநிலையுரைத்தல்

[அஃதாவது, தலைமகள் தான் கண்ட கனவினது நிலைமையைத் தோழிக்குச் சொல்லுதல். அக்கனவு நனவின்கணினைவு மிகுதியாற் கண்டதாகலின் இது நினைந்தவர் புலம்பலின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

கஉகக. காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்
கியாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து.

[தலைமகன் றூதுவரக் கண்டாள் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு - யான் வருந்துகின்றதறிந்து அது தீரக் காதலர் விடுத்த தூதினைக்

கொண்டு என் மாட்டு வந்த கனவினுக்கு; விருந்து யாது செய்வேன் - யான் விருந்தாக யாதனைச் செய்வேன் ?

'விருந்' தென்றது விருந்திற்குச் செய்யு முபகாரத்தினை. அது கனவிற்கொன்று காணாமையின், 'யாது செய்வே' னென்றாள். (௧)

௧௨௧௨. கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்
குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்.

[தூதுவிடக் கருதியாள் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) கயல் உண்கண் யான் இரப்பத் துஞ்சின் - துஞ்சாது வருந்துகின்ற என் கயல்போலு முண்கண்கள் யானிரந்தாற் றுஞ்சுமாயின் ; கலந்தார்க்கு உயல் உண்மை சாற்றுவேன் - கனவிடைக் காதலரைக் காண்பேன், கண்டால் அவர்க்கியானாற்றியுளேனாய தன்மையை யானே விரியச் சொல்வேன்.

'கயலுண்க' ணென்றாள், கழிந்த நலத்திற்கிரங்கி. 'உயல்' காமநோய்க்குத் தப்புதல். தூதர்க்குச் சொல்லாது யாமடக்குவனவும் சொல்லுவனவற்றுள்ளுஞ் சுருக்குவனவற்றின் பரப்புந் தோன்றச், சொல்வேனென்னுங் கருத்தாற் 'சாற்றுவே' னென்றாள். இனி அவையுந் துஞ்சா, சாற்றலுங்கூடா தென்பதுபட நின்றமையின், 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது. முன்னுங் கண்டாள் கூற்றாகலின், கனவுநிலை யுரைத்தலாயிற்று. (௨)

௧௨௧௩. நனவினா னல்கா தவரைக் கனவினாற்
காண்டலி னுண்டென் னுயிர்.

[ஆற்றாளெனக் கவன்றாட்கு ஆற்றுவலென்பதுபடச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) நனவினான் நல்காதவரை - நனவின்கண் வந்து தலையளி செய்யாதாரை; கனவினாற் காண்டலின் என் உயிர் உண்டு - யான் கனவின்கட் கண்ட காட்சியானே என்னுயி ருண்டாகா நின்றது.

மூன்ற னுருபுகள் ஏழன் பொருண்மைக்கண் வந்தன. அக் காட்சியானே யானாற்றியுளே னாகின்றேன், நீ கவலல் வேண்டா வென்பதாம். (௩)

௧௨௧௪. கனவினா னுண்டாகுங் காம நனவினா
னல்காரை நாடித் தரற்கு.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) நனவினான் நல்காரை நாடித் தரற்கு - நனவின்கண் வந்து தலையளி செய்யாதாரை அவர் சென்றுழி நாடிக்கொண்டு

வந்து கனவு தருதலான்; கனவினாற் காமம் உண்டாகும் - அக் கனவின்கண்ணே எனக் கின்ப முண்டாகாநின்றது.

'காமம்' ஆகு பெயர். நான்காவது மூன்றன் பொருண்மைக் கண் வந்தது. இயல்பான் நல்காதவரை அவர் சென்ற தேயமறிந்து சென்று கொண்டுவந்து தந்து நல்குவித்த கனவால் யானாற்றுவ லென்பதாம். (ச)

கஉகரு. நனவினாற் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே யினிது.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) நனவினாற் கண்டதூஉம் (இனிது) ஆங்கே - முன் னனவின்கண் அவரைக் கண்டு நுகர்ந்த வின்பந்தானு மினிதாயிற்று அப்பொழுதே; கனவுந்தான் கண்டபொழுதே இனிது - இன்று கனவின்கட் கண்டு நுகர்ந்த வின்பமும் அக் கண்டபொழுதே யினிதாயிற்று, அதனான் எனக் கிரண்டு மொத்தன.

'இனி' தென்பது முன்னும் கூட்டப்பட்டது. 'கனவு' ஆகு பெயர். முன்னும் யான் பெற்றதிவ்வளவே, இன்னும் அது கொண்டாற்றுவ லென்பதாம். (ரு)

கஉகசு. நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினாற்
காதலர் நீங்கலர் மன்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) நனவென ஒன்று இல்லையாயின் - நனவென்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு பாவி யில்லையாயின்; கனவினாற் காதலர் நீங்கலர் - கனவின்கண் வந்து கூடிய காதலர் என்னைப் பிரியார்.

'ஒன்' றென்பது அதன் கொடுமை விளக்கிநின்றது. அஃது இடையே புகுந்து கனவைப் போக்கி அவரைப் பிரிவித்ததென்பதி பட நின்றமையின்; 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கனவிற் பெற்றாற்றுகின்றமை கூறியவாறு. (சு)

கஉகஎ. நனவினா னல்காக் கொடியார் கனவினா
னென்னெம்மைப் பீழிப் பது.

[விழித்துழிக் காணாளாயினாள் கனவிற்கூட்ட நினைந்து ஆற்றாளாய்ச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) நனவினான் நல்காக் கொடியார் - ஒருஞான்றும் நனவின்கண் வந்து தலையளி செய்யாத கொடியவர்; கனவினான்

எம்மைப் பீழிப்பது என் - நாடோறுங் கனவின்கண் வந்து நம்மை வருத்துவது எவ்வியைபுபற்றி ?

பிரிதலும் பின்னின்ந்து வாராமையு நோக்கிக் 'கொடியா' ரென்றும், கனவிற் றோண்மேலராய் விழித்துழிக் கரத்தலின் அதனுனுங் துன்பமாகாமின்றதென்பாள் 'பீழிப்ப' தென்றுங் கூறினாள். நனவி னில்லது கனவினு மில்லை யென்பர், அது கண்டில மென்பதாம். (எ)

௧௨௧௮. துஞ்சுங்காற் றோண்மேல ராகி விழிக்குங்கா
னெஞ்சத்த ராவர் விரைந்து.

[தானுற்றுதற்பொருட்டுத் தலைமகனை யியற்பழித்தாட்கு
இயற்பட மொழிந்தது.]

(இ - ள்.) துஞ்சுங்கால் தோள்மேல ராகி - என்னெஞ்சு விடாதுறைகின்ற காதலர் யான் துஞ்சும்பொழுது வந்து என் றோண்மேலராய்; விழிக்குங்கால் விரைந்து நெஞ்சத்த ராவர் - பின் விழிக்கும்பொழுது விரைந்து பழைய நெஞ்சின்கண்ண ராவர்.

கலவி விட்டு மறையுங் கடுமைபற்றி 'விரைந்' தென்றாள். ஒருகாலும் என்னி னீங்கி யறியாதாரை நீ நோவற்பாலையல்லை யென்பதாம். (அ)

௧௨௧௯. நனவினு னல்காரை நோவர் கனவினுற்
காதலர்க் காணு தவர்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) கனவினுற் காதலர்க் காணுதவர் - தமக்கொரு காதலரின்மையின் அவரைக் கனவிற் கண்டறியாத மகளிர்; நனவினுன் நல்காரை நோவர் - தாமறிய கனவின்கண் வந்து நல்காத நங் காதலரை அன்பிலரென நோவாநிற்பர்.

இயற்பழித்தது பொறுது புலக்கின்று ளாகலின், அயன்மை தோன்றக் கூறினாள். தமக்குங் காதலருளராய் அவரைக் கனவிற் கண்டறிவாராயின் நங் காதலர் கனவின்க ணாற்றி நல்குத லறிந்து நோவா ரென்பதாம். (௯)

௧௨௨௦. நனவினு னந்நீத்தா ரென்பர் கனவினுற்
காணார்கொ லிவ்வூ ரவர்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) இவ்வூரவர் நனவினுன் நந்நீத்தார் என்பர் - இவ் வூரின்மகளிர் நனவின்கண் நம்மை நீத்தாரென்று நங்காதலரைக்

கொடுமைகூறுமிற்பர்; கனவினால் காணார்கொல் - அவர் கனவின்கண் நீங்காது வருதல் கண்டறியாரோ?

என்னொடு தன்னிடை வேற்றுமையின்றாயின் யான் கண்டது தானுங் கண்டமையும், அது தானறாது அவரைக் கொடுமை கூறுகின்றமையின் அயலாளே யாமென்னுங் கருத்தால், 'இவ்வூரவ' ரென்றாள். (௧௦)

அதி. ௧௨௩—பொழுதுகண்டிரங்கல்

[அஃதாவது, மாலைப்பொழுது வந்துழி அதனைக் கண்டு தலைமகளிரங்குதல். கனா முந்துறாத வினையில்லை* யென்பதுபற்றிப் பகற்பொழுதாற்றியிருந்தாட்கு உரியதாகலின், இது கனிவுநிலையுரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

௧௨௨௧. மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது.

[பொழுதொடு புலந்து சொல்லியது.]

(இ - ள்.) பொழுது - பொழுதே; நீ மாலையோ அல்லை - நீ முன்னாள்களின் வந்த மாலையோவெனின், அல்லை; மணந்தார் உயிர் உண்ணும் வேலை - இருந்த வாற்றான் அந்நாட் காதலரை மணந்த மகளிருயிரையுண்ணும் இறுதிக்காலமா யிருந்தாய்.

முன்னாள்: கூடியிருந்த நாள். அந்நாண் மணந்தாரெனவே, பின் பிரிந்தா ராதல்பெறுதும். 'வாழி' யென்பது குறிப்புச் சொல்; "வாலிழை மகளி ருயிர்பொதி யவிழ்க்குங் காலை"† என்றாற்போல ஈண்டுப் பொதுமையாற் கூறப்பட்டது. 'வேலை' யென்பது ஆகுபெயர்; வேலை யென்பதற்கு வேலாயிருந்தாயென்பாரு முளர். ‡ (௧)

௧௨௨௨. புன்கண்ணை வாழி மருண்மாலை யெங்கேள்போல்
வன்கண்ண தோநின் றுணை.

[தன்னுட் கையாற்றை அதன்மேலிட்டுச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) மருள் மாலை - மயங்கிய மாலாய்; புன் கண்ணை - நீயுமெம்போலப் புன்கண்ணுடையையா யிருந்தாய்; நின் துணை எங் கேள்போல் வன்கண்ணதோ - நின்றுணையும் எங் துணைபோல வன்கண்மை யுடையதோ; கூறுவாயாக.

மயங்குதல்: பகலு மிரவுந் தம்முள்ளே விரவுதல்; கலங்குதலுந் தோன்றநின்றது. புன்கண் ஒளியிழத்தல்; அதுபற்றித்

---

* பழமொழி - ௨. † கலித்தொகை - ௧௧௯. ‡ மணக்குடவர்.

துணையு முண்டாக்கிக் கூறினாள். எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. எமக்குத் துன்பிஞ் செய்தாய், நீயு மின்பமுற்றிலை யென்னுங் குறிப்பால் 'வாழி' யென்றாள். (உ).

கஉஉரு. பனியரும்பிப் பைதல்கொண் மாலை துனியரும்பித்
துன்பம் வளர வரும்.

[ஆற்றல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) பனி அரும்பிப் பைதல்கொள் மாலை - காதலர் கூடிய நாளெல்லாம் என்முன் நடுக்கமெய்திப் பசந்துவந்த மாலை; துனி அரும்பித் துன்பம் வளர வரும் - இந்நாள் எனக்கிறந்து பாடு வந்து தோன்றி அதற்குளதாந் துன்பம் ஒருகாலைக் கொருகால் மிக வாராநின்றது.

குளிர்ச்சி தோன்ற மயங்கிவரு மாலை யென்னுஞ் செம்பொருள் இக் குறிப்புணர நின்றது. துனி: உயிர்வாழ்தற்கண் வெறுப்பு. அதனால் யானாற்றுமா றென்னையென்பது குறிப்பெச்சம்.

கஉஉச. காதல ரில்வழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) மாலை - காதல ருள்ள பொழுதெல்லாம் என்னுயிர் தளிர்ப்ப வந்த மாலை; காதலர் இல்வழி - அவரில்லாத இப்பொழுது; கொலைக்களத்து ஏதிலர்போல வரும் - அஃதொழிந்து நிற்றலேயன்றிக் கொல்லுங் களரியிற் கொலைஞர் வருமாறு போல அவ்வுயிரைக் கோடற்கு வாராநின்றது.

ஏதிலர்: அருள் யாது மில்லார். முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பாய் இன்பஞ் செய்துவந்த பொழுதும் இன்று என்மேற் பகையாய்த் துன்பஞ் செய்துவாராநின்றது, இனி யானாற்றுமா றென்னையென்பதாம். (ச)

கஉஉரு. காலைக்குச் செய்தநன் றென்கொ லெவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) (காலையும், மாலையும், அவர் கூடியஞான்று போலாது இஞ்ஞான்று வேறுபட்டு வாராநின்றன: அவற்றுள்,) யான் காலைக்குச் செய்த நன்று என் - யான் காலைக்குச் செய்த வுபகாரம் யாது? மாலைக்குச் செய்த பகை எவன் - மாலைக்குச் செய்த அபகாரம் யாது?

கூடியஞான்று பிரிவரென் றஞ்சப்பண்ணிய காலை அஃ தொழிந்து இஞ்ஞான்று கங்குல்வெள்ளத்திற்குக் கரையாய் வாரா நின்றதென்னும் கருத்தால் 'நன்றென்கொ' லென்றும், கூடிய ஞான்று இன்பஞ் செய்துவந்த மாலை அஃதொழிந்து இஞ்ஞான்று அளவிறன்பஞ் செய்யாநின்றதென்னும் கருத்தாற் 'பகை யெவன்கொ' லென்றுங் கூறினாள். பகை ஆகுபெயர். தன்னோ டொத்த காலை போலாது மாலை தன் கொடுமையாற் றுன்பஞ் செய்யா நின்ற தென்பதாம். (ரு)

கஉஉசு. மாலைநோய் செய்தன் மணந்தா ரகலாத
காலை யறிந்த திலேன்.

[இன்று இன்னையாகின்ற நீ அன்று அவர் பிரிவிற்குடம்பட்ட தென்னை யென்றாட்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) மாலை நோய் செய்தல் - முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பாய் இன்பஞ் செய்து போந்த மாலை இன்று பகையாய்த் துன்பஞ் செய்தலை; மணந்தார் அகலாத காலை அறிந்தது இலேன்- காதலர் பிரிதற்கு முன்னே அறியப்பெற்றிலேன்.

இங்ஙனம் வேறுபடுத லறிந்திலேன், அறிந்தேனாயின் அவர் பிரிவிற் குடம்படே னென்பதாம். (சு)

கஉஉஎ. காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய்.

[மாலைப்பொழுதின்கண் இனையையாதற்குக் காரண மென்னை யென்றாட்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) இந்நோய் - இக் காமநோயாகிய பூ; காலை அரும்பி- காலைப்பொழுதின்க ணரும்பி; பகல் எல்லாம் போது ஆகி - பகற் பொழுதெல்லாம் பேரரும்பாய் முதிர்ந்து; மாலை மலரும் - மாலைப் பொழுதின்கண் மலராகிற்கும்.

துயிலெழுந்த பொழுதாகலிற் கனவின்கட் கூட்ட நினைந் தாற்றுதல்பற்றிக் 'காலையரும்பி' யென்றும், பின் பொழுது செலச்செல அது மறந்து பிரிவுள்ளி யாற்றாளாதல்பற்றிப் 'பகலெல் லாம் போதாகி' யென்றும், தத்தந் துணையையுள்ளி வந்து சேரும் விலங்குகளையும் மக்களையுங் கண்டு தான் அக்காலத்தி னுகர்ந்த வின்ப நினைந் தாற்றாமை மிகுதிபற்றி 'மாலை மலரு' மென்றுங் கூறினாள். பூப்போல இந்நோய் காலவயத்ததாகாநின்ற தென்பது உருவகத்தாற் பெறப்பட்டது. ஏகதேச வுருவகம். (எ)

கஉஉஅ. அழல்போலு மாலைக்குத் தூதாகி யாயன்
குழல்போலுங் கொல்லும் படை.

[இதுவுமது.]

(இ - ள்.) ஆயன் குழல் - முன்னெல்லாம் இனியதாய்ப் போந்த ஆயன் குழல்; அழல்போலும் மாலைக்குத் தூதாகி-இது பொழுது அழல்போலச் சுடுவதாய மாலைக்குத் தூதுமாய் ; கொல்லும் படை-அது வந்தென்னைக் கொல்வுழிக் கொல்லும் படையுமாயிற்று.

பின்னின்ற 'போலு' மென்பது உரையசை. முன்னரே வர வுணர்த்தலிற் றூதாயிற்று, கோறற் கருவியாகலிற் படையாயிற்று. தானே சுடவல்ல மாலை இத் துணையும் பெற்றால் என்செய்யா தென்ப தாம். (அ)

கஉஉகூ. பதிமருண்டு பைத லுழக்கு மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) (இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மயங்கி நோயுழந் தேன்) மதி மருண்டு மாலை படர்தரும்போழ்து-இனிக் கண்டாரும் மதிமருளும் வகை மாலை வரும்பொழுது; பதி மருண்டு பைதல் உழக்கும் - இப்பதியெல்லாம் மயங்கி நோயுழக்கும்.

மதிமருள வென்பது 'மதிமருண்' டெனத் திரிந்துநின்றது. கூற்றமாகக் கருதிக் கூறினாளாகலின் 'மாலை படர்தரும் போழ்' தென்றாள். யானிறந்துபடுவ லென்பதாம். மாலை மயங்கிவரும் போழ்து என் பதி நிலைகலங்கி நோயுழக்குமென் றுரைப்பாரு முளர். (கூ)

கஉ௩0. பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென் மாயா வுயிர்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) மாயா என் உயிர் - காதலர் பிரிவைப் பொறுத்து இறந்துபடாதிருந்த என்னுயிர்; பொருள்மாலையாளரை உள்ளி மருள் மாலை மாயும் - இன்று பொருளியல்பே தமக்கியல்பாக உடையவரை நினைந்து, இம் மயங்கு மாலைக்கண்ணே இறந்துபடாநின்றது.

குறித்த பருவங் கழியவும் பொருண்முடிவு நோக்கி வாராமை யிற் சொல் வேறுபடாமையாகிய தம்மியல் பொழிந்தவர் அப்பொரு

ளியல்பே தம்மியல்பாயினர், காலமிதுவாயிற்று, இனி நீ சொல்லு கின்றவாற்ருற் பயனில்லை என்பதாம் (௰)

அதி. ௧௨௪—உறுப்புநலனழிதல்

[அஃதாவது, தலைமகடன் கண்ணும், தோளும், நுதலு முதலாய அவயவங்கள் தம்மழகழிதல். இஃது, இரக்கமிக்குழி நிகழ்வ தாகலின், பொழுதுகண்டிரங்கலின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

௧௨௩௧. சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்ருர் ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண்.

[ஆற்ருமை மிகுதியான் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.]

(இ - ள்.) சிறுமை நமக்கு ஒழியச் சேட்சென்ருர் உள்ளி - இவ்வாற்ருமை நங்கண்ணே நிற்பத் தாஞ் சேணிடைச்சென்ற காதலரை நீ நினைத்தழுதலால்; கண் நறுமலர் நாணின - நின் கண் கள் ஒளியிழந்து முன் நமக்கு நாணிய நறுமலர்கட்கு இன்று தாம் நாணிவிட்டன.

'நமக்'கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். உள்ளவென்பது 'உள்ளி' யெனத் திரிந்து நின்றது. உள்ளுதலென்பது காரணப் பெயர் காரி யத்திற்காய வாகுபெயர். இவை கண்டார் அவரைக் கொடுமை கூறு வர், நீ யாற்றல் வேண்டுமென்பது கருத்து. (௧)

௧௨௩௨ நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாருங் கண்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) பசந்து பனிவாரும் கண் - பசப்பெய்தன்மே னீர் வார்கின்ற நின் கண்கள்; நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும் - நம்மா னயக்கப்பட்டவரது நல்காமையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவ போலா நின்றன, இனி நீ யாற்றல்வேண்டும்.

சொல்லுவபோறல் அதனை யிவருணர்தற் கனுமானமாதல். நயந்தவர்க்கென்று பாடமோதுவாரு முளர். (௨)

௧௨௩௩. தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்.

[இதுவு மது]

(இ - ள்.) மணந்த நாள் வீங்கிய தோள் - காதலர் மணந்த ஞான்று இன்பமிகுதியாற் பூரித்த நின் றோள்கள்; தணந்தமை சால அறிவிப்ப போலும்- இன்று அவர் பிரிந்தமையை விளங்க உணர்த்து வதுபோல மெலியாநின்றன, இதுதகாது.

அன்று மவ்வாறு பூரித்து இன்று மிவ்வாறு மெலிந்தால் இரண் டுங் கண்டவர் கடிதினறிந்து அவரைத் தகவின்மை கூறுவரென்ப தாம். (௩)

கஉ௩ச. பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித் தொல்கவின் வாடிய தோள்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) துணை நீங்கித் தொல்கவின் வாடிய தோள் - அன் றுந் தந் துணைவர் நீங்குதலால் அவராற் பெற்ற செயற்கை யழகே யன்றிப் பழைய வியற்கை யழகு மிழந்த இத்தோள்கள்; பணை நீங் கிப் பைந்தொடி சோரும்-இன்றதற்குமேலே தம் பெருமை யிழந்து வளை கழலாநின்றன, இவை யிங்ஙனஞ் செயற்பாலவல்ல.

பெருமையிழத்தல்: மெலிதல். 'பைந்தொடி': பசிய பொன்னாற் செய்த தொடி. 'சோரு' மென்னும் வினைத்தொழில் தோன்றுமே னின்றது. அன்றும் பிரிந்தாரென்று அவரன்பின்மை யுணர்த்தி இன்றுங் குறித்த பருவத்து வந்திலரென்று அவர் பொய்ம்மை யுணர்த்தாநின்றன; இனி அவற்றைக் கூறுகின்றார்மேற் குறை யுண்டோவென்பதாம். (௪)

கஉ௩௫. கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு தொல்கவின் வாடிய தோள்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) கொடியார் கொடுமை உரைக்கும் - கவவுக்கை நெகிழினும் ஆற்றாதாட்கு இக்கால நீட்டத்து என்னாமென்று நினை யாத கொடியரது கொடுமையைத் தாமே சொல்லாநின்றன; தொடி யொடு தொல்கவின் வாடிய தோள் - வளைகளுங் கழன்று பழைய வியற்கை யழகு மிழந்த இத் தோள்கள்; இனி யதனை யாம் மறைக்குமா றென்னை?

'உரைக்கு' மென்பது அப் பொருண்மை தோன்ற நின்ற குறிப்புச்சொல். 'ஒடு' வேறு வினைக்கண் வந்தது. அவரொடு

கலந்த தோள்களே சொல்லுவனவானால் அயலார் சொல்லுதல் சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம். (ரு)

கஉ௩சு. தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக்
கொடிய ரெனக்கூற னொந்து.

[தானாற்றுதற்பொருட் டியற்பழித்த தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) தொடியொடு தோள் நெகிழ - யானாற்றவும் என் வயத்தவன்றித் தொடிகள் கழலுமாறு தோள்கண் மெலிய; அவரைக் கொடியர் எனக் கூறல் நொந்து நோவல் - அவற்றைக்கண்டு நீ யவரைக் கொடியரெனக் கூறுதலைப் பொறாது யானென்னுள்ளே நோவாநின்றேன்.

'ஒடு' மேல்வந்த பொருளுண்மைத்து. யானாற்றேனாகின்றது அவர் வாராததற்கன்று, நீ கூறுகின்றதற் கென்பதாம். (சு)

கஉ௩எ. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூச லுரைத்து.

[அவ் வியற்பழிப்புப் பொறாது தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) நெஞ்சே - நெஞ்சே! கொடியார்க்கு என் வாடு தோள் பூசல் உரைத்து - இவள் கொடியா ரென்கின்றவர்க்கு நீ சென்று என் மெலிகின்ற தோளினால் விளைகின்ற ஆரவாரத்தைச் சொல்லி; பாடு பெறுதியோ - ஒரு மேம்பா டெய்த வல்லையோ? வல்லையாயின் அதனை யொப்பதில்லை.

'கொடியார்க்'கென்பது கொடியரல்லரென்பது தோன்றநின்ற குறிப்புச்சொல். 'வாடுதோ' ளென்பதும் அவை தாமே வாடாநின் றனவென்பது தோன்றநின்றது. 'பூசல்' ஆகுபெயர்; அஃது அவள் தோணோக்கி யியற்பழித்தன்மேலும், அதனாற் றனக்காற்றாமை மிகன் மேலும் நின்றது. நின்னுரை கேட்டலும் அவர் வருவர், வந்தால் இவையெல்லா நீங்கும், நீங்க அஃதெனக்குக் காலத்தினாற் செய்த நன்றியாமாகலின், அதன் பயனெல்லாமெய்துதியென்னுங் கருத்தாற் 'பாடு பெறுதியோ' வென்றாள். (எ)

கஉ௩அ. முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல்.

[வினைமுடித்து மீடலுற்ற தலைமகன் முன்னிகழ்ந்தது நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(இ - ள்.) முயங்கிய கைகளை ஊக்க - தன்னை யிறுக முயங்கிய கைகளை இவட்கு நோமென்று கருதி ஒருஞான் றியானெகிழ்த் தேனாக; பைந்தொடிப் பேதை நுதல் பசந்தது - அத்துணையும் பொறாது பைந்தொடிகளை யணிந்த பேதையது நுதல் பசந்தது; அப் பெற்றித்தாய நுதல் இப்பிரிவிற் கியாது செய்யுமோ!

இனிக் கடிதிற் செல்லவேண்டுமென்பது கருத்து. (அ)

கஉஙகூ. முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) முயக்கிடைத் தண் வளி போழ-அங்ஙனம் கைகளை யூக்குதலான் அம் முயக்கிடையே சிறுகாற்று நுழைந்ததாக; பேதை பெருமழைக்கண் பசப்புற்ற - அத்துணை யிடை யீடும் பொறாது, பேதையுடைய பெரிய மழைக்கண்கள் பசப்புற்றன; அத் தன்மைய வான கண்கள் மலைகளும், காடும், நாடு மாய இவ்விடை யீடுகளை யெல்லாம் யாங்ஙனம் பொறுத்தன!

தண்மை ஈண்டு மென்மைமேனின்றது. 'போழ' வென்றது உடம்பிரண்டும் ஒன்றானது தோன்றநின்றது. 'மழை' குளிர்ச்சி. (கூ)

கஉசO. கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்றே
யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு.

(இ - ள்.) கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்று - தண் வளி போழவந்த கண்ணின் பசப்புத் துன்பமுற்றது; ஒள் நுதல் செய்தது கண்டு - தனக்கயலாய ஒண்ணுதல் விளைத்த பசப்பைக் கண்டு.

அது கைகளை யூக்க அவ் வளவிற் பசந்தது, யான் கைகளையு மூக்கி மெய்களு நீங்கிச் சிறுகாற்று ஊடறுக்குந்துணையும் பசந் திலனெனத் தன் வன்மையும் அதன் மென்மையுங் கருதி வெள்கிற் றென்பதாம். ஆகவே, அவளுறுப்புக்கள் ஒன்றினொன்று முற்பட்டு நலனழியும், யாங் கடிதிற் சேறுமென்பது கருத்தாயிற்று. (கO)

அதி. கஉரு—நெஞ்சொடுகிளத்தல்

[அஃதாவது, ஆற்ருமை மீதூரத் தனக்கோர் பற்றுக்கோடு காணுத தலைமகள் தன்னெஞ்சொடு செய்திற னறியாது சொல்லுதல். இஃது, உறுப்புக்கள் தந்நலனழிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், உறுப்பு நலனழிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

கஉசக. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்
தொன்று மெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து.

[தன்னுற்ருமை தீருந்திற னுடியது.]

(இ - ள்.) நெஞ்சே - நெஞ்சே! எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று - இவ் வெவ்வநோயினைத் தீர்க்கு மருந்தாவ தொன்றனை; எனைத்து ஒன்றும் நினைத்துச் சொல்லாய் - (யானறியுமாற்றலிலன்) ஏத் தன்மைய தியாதொன்ருயினும் நீ யறிந்தெனக்குச் சொல்.

எவ்வம், ஒன்ருனுந் தீராமை. உயிரினுஞ் சிறந்த நாணினை விட்டுச் செய்வ தியாதொன்ருயினு மென்பாள், 'எனைத்தொன்று' மென்ருள். (க)

கஉசஉ. காத லவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு.

[தலைமகனைக் காண்டற்கண் வேட்கை மிகுதியாற் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) என் நெஞ்சு வாழி - என்னெஞ்சே, வாழ்வாயாக; அவர் காதல் இலராக நீ நோவது - அவர் நங்கட் காதலிலராகவும் நீ யவர் வரவு நோக்கி வருந்துதற்கேது; பேதைமை - நின் பேதைமையே, பிறிதில்லை.

நம்மை நினையாமையின் நங்கட் காத லிலரென்ப தறியலாம், அஃதறியாமை மேலும் அவர்பால் செல்லக் கருதாது அவர் வரவு பார்த்து வருந்தாநின்ருய், இது நீ செய்துகொள்கின்ற தென்னும் கருத்தாற் 'பேதைமை' யென்ருள். 'வாழி' இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. யாமவர்பாற் சேறலே அறிவாவ தென்பதாம். (உ)

கஉசரு. இருந்துள்ளி யென்பரித னெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதனோய் செய்தார்க ணில்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) நெஞ்சே இருந்து உள்ளிப் பரிதல் என் - நெஞ்சே, அவர்பாற் செல்வதூஉஞ் செய்யாது ஈண் டிறந்துபடுவதுஞ் செய்யா

திருந்து அவர் வரவு நினைந்து நீ வருந்துகின்ற தென்னை? பைதல் நோய் செய்தார்கண் பரிந்து உள்ளல் இல் - இப் பையுளை செய்தார்மாட்டு நமக்கிரங்கிவரக் கருதுதல் உண்டாகாது.

நம்மாட் டருளுடைய ரன்மையிற் றாமாக வாரார், நாஞ்சேறலே இனித் தகுவ தென்பதாம். (ந)

கஉசச. கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத்
தின்னு மவர்க்காண லுற்று.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) நெஞ்சே கண்ணும் கொளச் சேறி - நெஞ்சே, நீ யவர்பாற் சேறலுற்றாயாயின் இக் கண்களையும் உடன்கொண்டு செல்வாயாக; இவை அவர்க் காணல் உற்று என்னைத் தின்னும் - அன்றி நீயே சேறியாயின், இவைதாம் காட்சி விதுப்பினால் அவரைக் காண்டல் வேண்டி நீ காட்டென்று என்னைத் தின்பன போன்று நலியாநிற்கும்.

கொண்டென்பது 'கொள' வெனத் திரிந்துநின்றது. 'தின்னு' மென்பது இலக்கணைக்குறிப்பு. அந்நலிவு தீர்க்க வேண்டு மென்பதாம்; என்றது தான்சேறல் குறித்து. (ச)

கஉசரு. செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்றா லுறாஅ தவர்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) நெஞ்சே - நெஞ்சே! யாம் உற்றால் உறாஅதவர் - யாம் தம்மையுறத் தாமுறாத நங் காதலரை; செற்றாரெனக் கைவிடல் உண்டோ - வெறுத்தாரென்று கருதிப் புலந்து கைவிட்டிருக்கும் வலி நமக்குண்டோ? இல்லை.

உறுதல்: அன்புபடுதல். அவ் வலியின்மையின் அவர்பாற் செல்வதே நமக்குத் தகுவ தென்பதாம். (ரு)

கஉசசு. கலந்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு.

[தலைமகன் கொடுமை நினைந்து செலவுடன்படாத நெஞ்சினைக் கழறியது.]

(இ - ள்.) என் நெஞ்சு - என்னெஞ்சே! கலந்து உணர்த்தும் காதலர்க் கண்டாற் புலந்து உணராய் - யான் றம்மொடு புலந்தால்

அப் புலவியைக் கலவி தன்னானே நீக்கவல்ல காதலரைக் கண்டாற் பொய்யேயாயினும் ஒருகாற் புலந்து பின் னதனை நீங்கமாட்டாய்; பொய்க் காய்வு காய்தி - அதுவுமாட்டாதி நீ இப்பொழுது அவர் கொடியரெனப் பொய்க்காய்வு காயாநின்றாய்; இனி யிதனை யொழிந்து அவர்பாற் செல்லத் துணிவாயாக.

கலத்தலானென்னும் பொருட்டாய கலக்க வென்பதுதிரிந்து நின்றது. அதனா னுணர்த்தலாவது கலவியின்பத்தைக் காட்டி அதனான் மயக்கிப் புலவிக்குறிப்பினை யொழித்தல். 'பொய்க்காய்வு': நிலையில் வெறுப்பு. கண்டான் மாட்டாத நீ காணாதவழி வெறுக்கின்றதனாற் பயனில்லை யென்பதாம். (சு)

கஉசஎ. காமம் விடுவொன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேனிவ் விரண்டு.

[நாண்டடுத்தலின் அச் செலவொழிவாள் சொல்லியது.]

(இ-ள்.) நன்னெஞ்சே - நல்ல நெஞ்சே! ஒன்று காமம்விடு-ஒன்றின் நாண்விடமாட்டாயாயிற் காமவேட்கையை விடு; (ஒன்று) நாண் விடு - ஒன்றின் அது விடமாட்டாயாயின நாணினை விடு; இவ்விரண்டு யானோ பொறேன் - அன்றியே இரண்டும் விடாமை நின் கருத்தாயின் ஒன்றற்கொன்று மறுதலையாய இவ்விரண்டனையும் உடன் றாங்கு மதுகை யானிலன்.

'யானோ' வென்னும் பிரிநிலை நீ பொறுப்பினு மென்பது பட நின்றது. 'நன்னெஞ்சே' யென்றது, இரண்டையும் விடாது பெண்மையை நிலைபெறுத்தலின், நல்லையென்னுங் குறிப்பிற்று. அது நன்றேயெனினும் என்னுயிருண்டாதல் சாலாமையின், அதற்காகின்றிலே னென்பதாம். முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. (எ)

கஉசஅ. பரிந்தவர் நல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு.

[இதுவு மது.]

(இ-ள்.) என்நெஞ்சு - என்னெஞ்சே! அவர் பரிந்து நல்காரென்று-அவர் இவ் வாற்றாமையை யறியாமையின் நொந்துவந்து தலையளிசெய்யாராயினா ரென்று கருதி; பிரிந்தவர்பின் ஏங்கிச் செல்வாய் பேதை - அஃதறிவித்தற்பொருட்டு நம்மைப் பிரிந்து போயவர்பின் ஏங்கிச் செல்லலுற்ற நீ யாது மறியாய்.

ஆற்ருமை கண்டுவைத்தும் நல்காது போயினுரைக் காணுத வழிச் சென்றறிவித்த துணையானே நல்க வருவரென்று கருதினமை யிற் 'பேணித' யென்ருள். (அ)

கஉசகூ. உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளிநீ
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) என் நெஞ்சு - என்னெஞ்சே; காதலவர் உள்ளத்தா ராக - காதலர் நின்னகத்தா ராக; நீ உள்ளி யாருழைச் சேறி - முன் பெல்லாங் கண்டுவைத்து இப்பொழுது நீ புறத்துத் தேடிச் செல் கின்றது யாரிடத்து?

உள்ளமென்புழி 'அம் - பகுதிப்பொருள் விகுதி. நின்னகத் திருக்கின்றவரை அஃதறியாது புறத்துத் தேடிச்சேறல் நகை யுடைத்து, அதனை யொழி யென்பதாம். (கூ)

கஉருo. துன்னுத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
வின்னு மிழத்துங் கவின்.

[அவரை மறந்தாற்றல்வேண்டு மென்பதுபடச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) துன்னுத் துறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேமா- நம்மைக் கூடாவண்ணந் துறந்துபோயினுரை நாம் நம்மகத் துடையே மாக; இன்னும் கவின் இழத்தும் - முன்னிழந்த புறக்கவினேயன்றி நின்ற அகக்கவினு மிழப்போம்.

"குன்றி னெஞ்சுபக வெறிந்த வஞ்சுடர் நெடுவேல்"* என் புழிப்போல 'நெஞ்'சென்பது ஈண்டும் அகப்பொருட்டாய் நின்றது. அவர் நம்மைத் துன்னுமற் றுறந்தாராகவும், நாமவரை மறத்தன் மாட்டேமாகவும், போன மெய்க்கவினேயன்றி நின்ற நிறையு மிழப்பே மென்பதாம். (கo)

அதி. கஉசு—நிறையழிதல்

[அஃதாவது, தலைமகள் மனத்தடக்கற்பாலனவற்றை வேட்கை மிகுதி யான் அடக்கமாட்டாது வாய் விடுதல்; "நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை"† என்ருர் பிறரும். அஃதழிதற்காரணம் நெஞ்சொடு கிளந்தமையின், இது நெஞ்சொடுகிளத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

---

*குறுந்தொகை, கடவுள் வாழ்த்து.   † கலித்தொகை - கஉங.

கஉருக. காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.

[நாணு நிறையு மழியாமை நீ யாற்றல் வேண்டுமென்ற
தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) நாணுத் தாழ் வீழ்த்த நிறையென்னுங் கதவு - நாணாகிய தாழினைக் கோத்த நிறையென்னுங் கதவினை; காமக் கணிச்சி உடைக்கும் - காமவேட்கையாகிய கணிச்சி முறியாநின்றது; இனி அவை நிற்றலுமில்லை, யானாற்றலு மில்லை.

'கணிச்சி': குந்தாலி. நாணுள்ள துணையும் நிறையழியாதாகலின் அதனைத் தாழாக்கியும், அகத்துக் கிடந்தன பிறர் கொள்ளாமற் காத்தலின் நிறையைக் கதவாக்கியும், வலியவாய்த் தாமாக நீங்காத அவ்விரண்டனையும் ஒருங்கு நீக்கலிற் றன் காமவேட்கையைக் கணிச்சியாக்கியுங் கூறினாள். (க)

கஉருஉ. காம மெனவொன்றோ கண்ணின்றென் னெஞ்சத்தை
யாமத்து மாளுந் தொழில்.

[நெஞ்சின்கட் டோன்றிய காமம் நெஞ்சா லடக்கப்படு
மென்றாட்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) யாமத்தும் என் நெஞ்சத்தைத் தொழில் ஆளும் - எல்லாருந் தொழிலொழியு மிடை யாமத்தும் என்னெஞ்சத்தை யொறுத்துத் தொழில்கொள்ளாநின்றது; காமமென ஒன்று கண் இன்று - ஆதலாற் காமமென்று சொல்லப்பட்டவொன்று கண்ணோட்டமின்றா யிருந்தது.

'ஓ' வென்பது இரக்கக்குறிப்பு. தொழிலின்கண்ணே யாடல் தலைமகன்பாற் செலவிடுத்தல். தாயைப் பணிகோடல் உலகியலன்மையிற் 'காமமென வொன்' றென்றும், அது தன்னைக் கொள்கின்றது அளவறியாது கோடலிற் 'கண்ணின்' றென்றுங் கூறினாள். அடக்கப்படாமை கூறியவாறு. (உ)

கஉருங. மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித்
தும்மல்போற் றோன்றி விடும்.

[மகளிர் காமம் மறைக்கப்படுமென்றாட்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) காமத்தை யான் மறைப்பேன் - இக்காமத்தை யானென்னுள்ளே மறைக்கக் கருதுவேன்; குறிப்பு இன்றித் தும்மல் போல் தோன்றிவிடும் - அதனாலென், இஃதென் கருத்தின் வாராது தும்மல்போல வெளிப்பட்டேவிடாநின்றது.

'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது. ஓகாரம் இரங்கற்கண் வந்தது. தும்மலடங்காதாற்போல அடங்குகின்ற தில்லை யென்பதாம். (ந)

கஉருச. நிறையுடையே னென்பேன்மன் யானோவென் காம
மறையிறந்து மன்று படும்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) யான் நிறையுடையேன் என்பேன் - இன்றினாங் கெல்லாம் யானென்னை நிறையுடையே னென்று கருதியிருந்தேன்; என் காமம் மறை இறந்து மன்று படும் - அதனாலென்! இன்றென் காமம் மறைத்தலைக் கடந்து மன்றின்கண் வெளிப்படாநின்றது.

'மன்' னும் 'ஓ'வும் மேலவற்றின்கண் வந்தன. மன்றுபடுதல்: பலரு மறிதல். இனி என் வரைத்தன் றென்பதாம். (ச)

கஉருரு. செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோ
யுற்றா ரறிவதொன் றன்று.

[நம்மை மறந்தாரை நாமு மறக்கற்பால மென்றாட்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை - தம்மை யகன்று சென்றார் பின் செல்லாது தாமும் அகன்றுநிற்கு நிறை யுடைமை; காமநோய் உற்றார் அறிவது ஒன்று அன்று - காம நோயினை யுறாதார் அறிவதொன்றன்றி உற்றார் அறிவதொன்றன்று.

இன்பத்தோடு கழியுங் காலத்தைத் துன்பத்தோடு கழியுமாறு செய்தலிற் 'செற்றா' ரென்றாள். பின்சேறல் மனத்தால் இடை விடாது நினைத்தல். 'பெருந்தகைமை' ஈண்டாகுபெயர். காமநோ யுறாதார் மானமுடையார். நன்றென வுணரார்மாட்டுஞ் சென்றே நிற்கும் *யானறிவதொன் றன்றென்பதாம். (ரு)

கஉருசு. செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி யளித்தரோ
வெற்றென்னை யுற்ற துயர்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) செற்றவர்பின் சேறல் வேண்டி - என்னை யகன்று சென்றார் பின்னே யான் சேறலை வேண்டுதலான்; என்னை உற்ற துயர் எற்று அளித்து - என்னை யுற்ற துயர் எத்தன்மையது? சால நன்று?

'செற்றவ' ரென்றது ஈண்டும் அப்பொருட்டு.† வேண்ட வென்பது 'வேண்டி' யெனத் திரிந்துநின்றது. 'அளித்'தென்

---

* குறுந்தொகை, எஅ. † கஉருரு - ஆம் குறளுரை.

பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. இக் காமநோய் யான் சொல்லவுங் கேட்கவு மாவ தொன்றன்று, சாலக் கொடி தென்பதாம். (சு)

கஉருஎ. நாணென வொன்றோ வறியலங் காமத்தாற்
பேணியார் பெட்ப செயின்.

[பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகனோடு நிறையழிவாற் கூடிய தலைமகள் நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாதென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) பேணியார் காமத்தால் பெட்ப செயின் - நம்மால் விரும்பப்பட்டவர் வந்து காமத்தால் நாம் விரும்பியவற்றைச் செய்யு மளவின்; நாண் என ஒன்றோ அறியலம் - நாணென் றொன்றையும் அறியமாட்டேமா யிருந்தோம்.

'பேணியா' ரெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல் போலக் கூறப்பட்டது. விரும்பியன: வேட்கை மிகவினாற் கருதியிருந்த கலவிகள். 'நாண்': பரத்தையர் தோய்ந்த மார்பைத் தோய்தற்கு நாணுதல். 'ஒன்'றென்பது ஈண்டுச் சிறிதென்னும் பொருட்டு. இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. நிறையழிவான் அறியாது கூடிய தன் குற்றநோக்கி, அவளையு முளப்படுத்தாள். (எ)

கஉருஅ. பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) நம் பெண்மை உடைக்கும் படை - நந்நிறையாகிய வரணை யழிக்குந் தானை; பன்மாயக் கள்வன் பணி மொழி யன்றோ - பல பொய்களைவல்ல கள்வனுடைய தாழ்ந்த சொற்களன்றோ? ஆன பின் அது நிற்குமா றென்னை?

'பெண்மை' ஈண்டுத் தலைமைபற்றி நிறைமேனின்றது. வந்தாற் புலக்கக்கடவேமென்றும், புலந்தால் அவன் சொற்களானுஞ் செயல்களானும் நீங்கேமென்றும், இவை முதலாக வெண்ணிக் கொண்டிருந்தன யாவுங் காணாது கலவிக்கட் டன்னினு முற்படும் வகை வந்து தோன்றினனென்பாள், 'பன்மாயக் கள்வ' னென்றாள். 'பணிமொழி': நம்மினுந் தானன்பு மிகுதியுடையவனாகச் சொல்லுஞ் சொற்கள். அவன் அத்தன்மையனாக, சொற்கள் அவையாக, நந்நிறை யழியா தொழியுமோ வென்பதாம். (அ)

கஉருகூ. புலப்ப லென்றுசென்றேன் புல்லினே னெஞ்சங்
கலத்த லுறுவது கண்டு.

[இதுவு ழுது.]

(இ - ன்.) புலப்பல் எனச் சென்றேன் - அவர் வந்தபொழுது புலக்கக்கடவேனென்று கருதி முன்னில்லாது பிறிதோரிடத்துப் போயினேன்; நெஞ்சம் கலத்தலுறுவது கண்டு புல்லினேன்-போயும், என்னெஞ்சம் நிறையினில்லாது அறைபோய்* அவரோடு கலத்த ெருடங்குதலை யறிந்து, இனி அது வாயாதென்று புல்லினேன்.

வாயாமை: புலத்தற்கருவியாய நெஞ்சு தானே கலத்தற் கருவி யாய் நிற்றலின் அது முடியாமை. (க)

கஉகூo. நிணந்தீயி லிட்டன்ன நெஞ்சினார்க் குண்டோ
புணர்ந்தூடி நிற்பே மெனல்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) நிணம் தீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்க்கு - நிணத்தைத் தீயின்கண்ணே யிட்டால் அஃதுருகுமாறுபோலத் தம் காதலரைக் கண்டால் நிறையழிந்துருகு நெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்கு; புணர்ந்து ஊடி நிற்பேம் எனல் உண்டோ - அவர் புணர யாமூடிப் பின்பு உணராது அந்நிலையே நிற்கக்கடவேமென்று கருதுதலுண்டாகுமோ? ஆகாது.

புணர்தல் ஈண்டு மிக நணுகுதல்; எதிர்ப்படலுமாம். புணர வென்பது 'புணர்ந்' தெனத் திரிந்துநின்றது. யா னத்தன்மையேனாகலின் எனக்கஃ தில்லையாயிற் றென்பதாம். (கo)

அதி. கஉஎ—அவர்வயின்விதும்பல்

[அஃதாவது, சேயிடைப்பிரிவின்கட் டலைமகனுந் தலைமகளும் வேட்கை மிகவினான் ஒருவரையொருவர் காண்டற்கு விரைதல். தலைமகன் பிரிவும் தலைமகளாற்றாமையும் அதிகாரப்பட்டு வருகின்றமையின், இருவரையுஞ் சுட்டிப் பொதுவாகிய பன்மைப்பாலாற் கூறினார். பிறர்† ரெல்லாம் இதனைத் தலைமகனை நினைந்து தலைமகள் விதுப்புற லென்றார். சுட்டுப்பெயர் சொல்லுவான் குறிப்பொடு கூடிய பொருளுணர்த்துவதல்லது தானொன்றற்குப் பெயராகாமையானும், கவிகூற்றாய அதிகாரத்துத் தலைமகன் உயர்த்தற் பன்மையாற் கூறப்படாமை

* கலித்தொகை - கஎ. † மணக்குடவர்.

யானும் அஃதுரைமன்மையறிக. இதனுட் டலைமகள் கூற்று நிறையழிவா னிகழ்ந்ததாகலின், அவ்வியைபுபற்றி நிறையழித லின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

கஉசுக. வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்.*

[தலைமகள் காண்டல் விதுப்பினாற் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) அவர் சென்ற நாள் ஒற்றி விரல் தேய்ந்த - அவர் நம்மைப் பிரிந்துபோய நாள்கள் சுவரின்க ணிழைத்தவற்றைத் தொட்டு எண்ணுதலான் என் விரல்க டேய்ந்தன; கண்ணும் வாள் அற்றுப் புற்கென்ற - அதுவேயன்றி, அவர் வரும் வழிபார்த்து என் கண்களும் ஒளியிழந்து புல்லியவாயின; இவ்வாறாயும் அவர் வர வுண்டாயிற்றில்லை.

'நாள்' ஆகுபெயர். புல்லியவாதல்: நுண்ணிய காணமாட் டாமை, ஒற்றவென்பது 'ஒற்றி' யெனத் திரிந்துநின்றது. இனி யான் காணுமா றென்னை யென்பதாம். நாளெண்ணலும் வழி பார்த்தலும் ஒருகாற் செய்தொழியாது இடையின்றிச் செய்தலான், விதுப்பாயிற்று. (க)

கஉசுஉ. இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றோண்மேற்
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து.

[ஆற்றாமை மிகுதலின் இடையின்றி நினைக்கற்பாலையல்ல சிறிது மறக்கல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) இலங்கு இழாய் - விளங்காநின்ற விழையினை யுடையாய்! இன்று மறப்பின் - காதலரை இன்று யான் மறப்பே னாயின்; மேல் காரிகை நீத்து என்றோள் கலங் கழியும் - மேலுங் காரிகை யென்னை நீப்ப, என்றோள்கள் வளை கழல்வனவாம்.

'இலங்கிழா' யென்பது இதற்கு நீ யாதும் பரியலை யென்னும் குறிப்பிற்று. 'இன்று': யானிறந்துபடுகின்ற வின்று. மேலும்: மறுபிறப்பினும். எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. நீப்ப வென்பது 'நீத்'தெனத் திரிந்துநின்றது. கழியுமென்னும் இடத்து நிகழ் பொருளின் றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. இவ் வெல் லைக்க ணினைந்தால் மறுமைக்கண் அவரை யெய்தி யின்புறலாம்; அதனான் மறக்கற்பாலே னல்லே னென்பதாம். (உ)

* திருக்கோவை - ருசகு. † திருக்கோவை - உ0கு.

கஉசுங. உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ யின்னு முளேன்.

[இதுவு மது.]

(இ-ள்.) உரன் நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார் - இன்ப நுகர்தலை நச்சாது வேறலை நச்சி நாம் துணையாதலை யிகழ்ந்து தம் மூக்கந் துணையாகப் போயினார்; வரல் நசைஇ இன்னும் உளேன் - அவற்றை இகழ்ந்து ஈண்டு வருதலை நச்சுதலான், யானிவ்வெல்லையினு முளேனாயினேன்.

'உர'னென்பது ஆகுபெயர். அந் நசையா னுயிர்வாழாநின்றேன், அஃதில்லையாயின் இறந்துபடுவ னென்பதாம். (ங)

கஉசுச. கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு.

[இதுவு மது.]

(இ-ள்.) பிரிந்தார் கூடிய காமம் வரவு உள்ளி - நீங்கிய காமத்தராய் நம்மைப் பிரிந்துபோயவர் மேற்கூடிய காமத்துடனே நங்கண் வருதலை நினைந்து; என்னெஞ்சு கோடு கொடு ஏறும் - என் னெஞ்சு வருத்தமொழிந்து மேன்மேற் பணைத்தெழாநின்றது.

வினைவயிற் பிரிவுழிக் காமவின்ப நோக்காமையும் அது முடிந்துழி அதுவே நோக்கலுந் தலைமகற்கியல்பாகலின், 'கூடிய காமமொ' டென்றாள். ஒடு வுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. கோடு கொண்டேற லாகிய மரத்தது தொழில் நெஞ்சின்மே லேற்றப்பட்டது. கொண் டென்பது குறைந்துநின்றது. அஃதுள்ளிற்றிலேனாயின் இறந்து படுவ லென்பதாம். (ச)

கஉசுரு. காண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபி
னீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு.

[தலைமகன் வரவு கூறி ஆற்றாயாய்ப் பசக்கற்பாலை யல்லை யென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ-ள்.) கண் ஆரக் கொண்கனைக் காண்க - என் கண்க ளாரும் வகை என் கொண்கனை யான் காண்பேனாக; கண்டபின் என் மென்றோட் பசப்பு நீங்கும் - அவ்வனம் கண்டபின் என் மெல் லிய தோளின்கட் பசப்புத் தானே நீங்கும்.

'காண்க' வென்பது ஈண்டு வேண்டிக்கோடற் பொருட்டு. அது வேண்டுமென்பதுபட நின்றமையின் 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கேட்டதுணையா னீங்காதென்பதாம். (ரு)

கஉ௬௬. வருகமற் கொண்க னொருநாட் பருகுவன்
பைதனோ யெல்லாங் கெட,

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) கொண்கன் ஒருநாள் வருக - இத்துணைநாளும் வாராக்கொண்கன் ஒருநாள் என் கண் வருவானாக: பைதல் நோயெல்லாம் கெடப் பருகுவன் - வந்தாற் பையுளைச் செய்கின்ற இந்நோயெல்லாங் கெட அவ் வமிழ்தத்தை வாயில்களைந்தானும் பருகக்கடவேன்.

'வருக' வென்பதற்கும், 'மன்' னென்பதற்கும் மேலுரைத்தவாறே கொள்க. அக் குறிப்பு அவ் வொருநாளைக்குள்ளே இனி வரக்கடவ நோய்களுங் கெடுப்ப லென்பதாம். (௬)

கஉ௬௭. புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்
கண்ணன்ன கேளிர் வரின். [கொல்

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) கண் அன்ன கேளிர் வரின் - கண்போலுஞ் சிறந்த கேளிர் வருவாராயின்; புலப்பேன்கொல் - அவர் விரவு நீட்டித் தமை நோக்கி யான் புலக்கக்கடவேனோ; புல்லுவேன் கொல் - அன்றி ஏன்னாற்றாமை நோக்கிப் புல்லக்கடவேனோ; கலப்பேன் கொல் - அவ்விரண்டும் வேண்டுதலான் அவ்விரு செயல்களையும் விரவக்கடவேனோ, யாதுசெய்யக்கடவேன்?

புலவியும் புல்லலும் ஒருபொழுதின்கண் விரவாமையிற் 'கலப்பேன்கொ' லென்றாள். மூன்றனையுஞ் செய்தல் கருத்தாகலின், விதுப்பாயிற்று. இனிக் கலப்பேன்கொ லென்பதற்கு ஒரு புதுமை செய்யாது பிரியாத காட்போலக் கலந்தொழுகுவேனோவென் றுரைப் பாரு முளர். (௭)

கஉ௬அ. வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை யயர்கம் விருந்து.

[வேந்தற் குற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன் வினைமுடிவு நீட்டித்துழித் தலைமகளை நினைந்து தன் னுள்ளே சொல்லியது.]

(இ - ள்.) வேந்தன் வினை கலந்து வென்றீக - வேந்தன் வினை செய்தலைப் புரிந்து வெல்வானாக; மனைகலந்து மாலை விருந்து அயர்கம் - யாமும் மனைவியைச் சென்று கூடி ஆண்டை மாலைப் பொழுதிற்கு விருந்தயர்வேமாக.

'மனே' யென்பது ஈண்டாகுபெயர். "மங்கல மென்ப மனே மாட்சி"*, என்புழிப்போல. வினைசெய்தற்கண் வந்த மாலைப் பொழுதிற்கு எதிர்கோடல் அலங்கரித்தன் முதலிய வின்மையின், 'மனை கலந்து மாலைக்கு விருந்தயர்க' மென்றான். நான்கனுருபு விகாரத் தாற் றொக்கது. இது வினை முடியாமுன் கூறலான் விதுப்பாயிற்று. பிற†ரெல்லாம் இதனைத் தலைமகள் கூற்றாக்கி யுரைத்தார்; தலைமகனைக் கூறாது வேந்தன் வெல்க வென்றும், மனை கலந்தென்றும், மாலைப்பொழுதின் கண் விருந்தயர்க மென்றும் வந்த அவ்வுரைதானே கூடாமைக்குக் கரியாயிற்று. (அ)

கஉசுகூ. ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) சேண் சென்றார் வருநாள் வைத்து ஏங்குபவர்க்கு - சேணிடைச் சென்ற தம் காதலர் மீண்டு வரக் குறித்த நாளை யுட்கொண்டு அது வருந்துணையும் உயிர்தாங்கி வருந்து மகளிர்க்கு; ஒரு நாள் எழுநாள்போல் செல்லும் - ஒரு நாள் பலநாள்போல் நெடிதாகக் காட்டும்.

எழென்பது அதற்கு மேலாய மிக்க பன்மை குறித்துநின்றது. "ஒருவர் கூறை யெழுவ ருடுத்து" என்றாற்போல. தலைமகன் வருத்தம் பிறர்மேலிட்டுக் கூறியவாறு. இதனால் இதுவுந் தலைமகள் கூற்றாகாமை யறிக. இருநாளென்று பாடமோதுவாரு முளர். (கூ)

கஉஎ0. பெறினென்னும் பெற்றக்கா லென்னு முறினென்னு
முள்ள முடைந்துக்கக் கால்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) உள்ளம் உடைந்து உக்கக்கால்-காதலி நம் பிரிவினை யாற்றாது உள்ளமுடைந் திறந்துபட்டவழி; பெறின் என் - நம்மைப் பெறக்கடவ ளானாலென்? பெற்றக்கால் என் - அதுவன்றியே பெற்றாலென்? உறின் என் - அதுவன்றியே மெய்யுறக்கலந் தாற்றாலென்? இவை யொன்றாலும் பயனில்லை.

இம் மூன்றும் உடம்பொடு புணர்த்திக் கூறப்பட்டன, அதன் மேலும் முன்னை வழக்குண்மையின். அதற்கு முன்னே யான் செல்லவேண்டுமென்பது கருத்தாகலின், விதுப்பாயிற்று. இது தலைமகள் கூற்றாயவழி‡ இரங்கலாவதல்லது விதுப்பாகாமை யறிக.

---

* குறள் - க0. † மணக்குடவர். ‡ மணக்குடவர்.

அதி. கஉஅ—குறிப்பறிவுறுத்தல்

[அஃதாவது, தலைமகன், தலைமகள், தோழியென் றிவர் ஒருவர் குறிப்பினை யொருவர்க் கறிவுறுத்தல். இது, பிரிந்துபோய தலைமகன் வந்து கூடியவழி நிகழ்வதாகலின், அவர்வயின் விதும்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

கஉஎக. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் னுண்க
ணுரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு.

[பிரிந்துகூடிய தலைமகன் வேட்கை மிகவினுற் புதுவது பன்னாளும் பாராட்டத் தலைமகள் இதுவொன்றுடைத் தென வஞ்சியவழி அதனை யவள் குறிப்பா னறிந்து அவ னவட்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) கரப்பினும் - நீ சொல்லாது மறைத்தாயாயினும்; ஒல்லா கையிகந்து - அதற்குடம்படாதே நின்னைக் கைகடந்து; நின் உண் கண் உரைக்கலுறுவதி ஒன்று உண்டு - நின்னுண்கண்களே எமக்குச் சொல்ல லுறுவதொரு காரிய முண்டாயிராநின்றது ;இனி யதனை நீயே தெளியச் சொல்வாயாக.

கரத்தல்: நாணு னடக்குதல். தன்கட் பிரிதற்குறிப்புளதாகக் கருதி வேறுபட்டாளது வேறுபாடு குறிப்பானறிந்து அவட்குத் தன் பிரியாமைக்குறிப் பறிவுறுத்தவாறு. (க)

கஉஎஉ. கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது. [குப்

[நாணல் அவள் அது சொல்லாளாயவழி அவன் றேழிக்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) கண் நிறைந்த காரிகைக் காம்பு ஏர் தோட் பேதைக்கு - என் கண்ணிறைந்த வழகினையும் வேயை யொத்த தோளினையுமுடைய நின் பேதைக்கு; பெண் நிறைந்த நீர்மை பெரிது - பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த மடமை அவ்வளவன்றி மிகுந்தது.

இலஃதாய பிரிவினைத் தன்கணேற்றி அதற்கஞ்சுதலான், இவ் வாறு கூறினன். (உ)

கஉஎங. மணியிற் றிகழ்தரு நூல்போன் மடந்தை
யணியிற் றிகழ்வதொன் றுண்டு.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) மணியில் திகழ் தரும் நூல்போல் - கோக்கப்பட்ட பளிக்குமணியகத்துக் கிடந்து புறத்துப் புலனு நூல்போல; மடந்தை

அணியில் திகழ்வது ஒன்று உண்டு - இம்மடந்தைய தணியகத்துக் கிடந்து புறத்துப் புலனாகின்றதொரு குறிப்புண்டு.

அணி: புணர்ச்சியாலாய வழகு. அதனகத்துக் கிடத்தலாவது அதனோடு உடனிகழ்தற்பாலதன்றிவைத்து உடனிகழ்தல். அதனை யானறிகின்றிலேன்; நீ யறிந்து கூறல்வேண்டு மென்பது கருத்து.

கஉஎ௪. முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) முகை மொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் - முகை யது முகிழ்ப்பி னுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாத நாற்றம்போல; பேதை நகை மொக்குள் உள்ளது ஒன்று உண்டு - நின் பேதை என்னொடு நக்க கருது நகையது முகிழ்ப்பி னுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாததோர் குறிப்புண்டு.

முகிழ்ப்பு: முதிர்ச்சியாற் புடைபடுதல். 'நகை': புணர்ச்சி யின்பத்தா னிகழ்வது. (௪)

கஉஎரு. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) செறி தொடி செய்து இறந்த கள்ளம் - நெருங்கிய வளைகளை யுடையாள் என்கண் ணில்லாத தொன்றனை யுட்கொண்டு அது காரணமாக என்னை மறைத்துப்போன குறிப்பு; உறு துயர் தீர்க்கு மருந்து ஒன்று உடைத்து - என் மிக்க துயரைத் தீர்க்கு மருந்தாவ தொன்றனை யுடைத்து.

உட்கொண்டது பிரிவு. 'கள்ளம்': ஆகுபெயர். மறைத்தற் குறிப்புத் தானு முடன்போக் குட்கொண்டது. 'உறு துயர்' நன்று செய்யத் தீங்கு விளைதலானும் அதுதான் றீர்திறம் பெருமையானும் உளதாயது. 'மருந்து': அப்பிரிவின்மை தோழியாற் றெளிவித்தல். நீ யது செய்தல் வேண்டுமென்பதாம். (ரு)

கஉஎசூ. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலந்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து.

[தலைமகன் குறிப்பறிந்த தலைமகள் அதனை அது தெளிவிக்கச் சென்ற தோழிக் கறிவுறுத்தது.]

(இ - ள்.) பெரிது ஆற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் - காதலர் வந்து தம் பிரிவினானாய துன்பத்தினை மிகவு மாற்றி நாமகிழும் வண்ணங் கலக்கின்ற கலவி; அரிது ஆற்றி அன்பின்மை சூழ்வது உடைத்து - இருந்தவாற்றான் மேலுமத் துன்பத்தினை அரிதாக வாற்றியிருந்து அவரன்பின்மையை நினையுந் தன்மை யுடைத்து.

பிரிதற்குறிப்பினாற் செய்கின்றதாகலான், முடிவில் இன்னா தாகாநின்ற தென்பதாம். (சு)

கஉஎஎ. தண்ணந் துறைவன் றணந்தமை நம்மினு
முன்ன முணர்ந்த வளை.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) தண்ணந் துறைவன் தணந்தமை - குளிர்ந்த துறையை யுடையவன் நம்மை மெய்யாற் கூடியிருந்தே மனத்தாற் பிரிந்தமையை; நம்மினும் வளை முன்னம் உணர்ந்த - அவன் குறிப்பா னறிதற்குரிய நம்மினும் இவ்வளைகள் முன்னே யறிந்தன.

கருத்து நிகழ்ந்ததாகலிற் 'றணந்தமை' யென்றும், யான் றெளிய வுணர்தற்கு முன்னே தோள்கண் மெலிந்தன வென்பாள் அதனை வளைமேலேற்றி அதுதன்னை யுணர்வுடைத்தாக்கியுங் கூறினாள். (எ)

கஉஎஅ. நெருநற்றுச் சென்றாரெங் காதலர் யாமு
மெழுநாளே மேனி பசந்து.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) எங் காதலர் சென்றார் நெருநற்று - எங் காதலர் பிரிந்து போயினார் நெருநற்றே; யாமும் மேனி பசந்து எழுநாளேம் - அப்பிரிவிற்கு யாமும் மேனி பசந்து எழுநாளுடைய மாயினேம்.

நெருநற்றுச் செய்த தலையளியாற் பிரிவு துணியப்பட்ட தென்பாள் 'நெருநற்றுச் சென்றா' ரென்றும், அதனை யையுற்றுச் செல்கின்றது எழுநா ளுண்டாதலின் அன்றே மேனி பசந்த தென்பாள் 'மேனி பசந்தெழுநாளே' மென்றுங் கூறினாள். இவ் வாற்றாற் றலைமகனது பிரிதற்குறிப்பினை யுணர்த்திநின்றது. (அ)

கஉஎகூ. தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடிநோக்கி
யஃதாண் டவள்செய் தது.

[தலைமகள் குறிப்பறிந்த தோழி அதனைத் தலைமகற் கறிவித்தது.]

(இ - ள்.) (யானது தெளிவித்தவழித் தெளியாது) தொடி நோக்கி - அவர் பிரிய யா னீண்டிருப்பின் இவை நில்லா வெனத்

தன் றொடியை நோக்கி; மென்றோளும் நோக்கி - அதற்கேதுவாக இவை மெலியுமெனத் தன் மென்றோள்களையு நோக்கி; அடி நோக்கி-பின்னிவ் விரண்டும் நிகழாமல் நீர் நடந்து காத்தல் வேண்டு மெனத் தன் னடியையு நோக்கி; ஆண்டு அவள் செய்தது அஃது - அவ்வனம் அவள் செய்த குறிப்பு உடன்போக்காயிருந்தது.

செய்த குறிப்புச் செய்தற் கேதுவாய குறிப்ப. 'அஃ'தென்றாள் "செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள"* மென்றா னாகலின். பிரிதற் குறிப்புண்டாயின் அஃதழுங்குதல் பயன். (கூ)

கஉஅ0. பெண்ணினாற் பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணினாற்
காமநோய் சொல்லி யிரவு.

[தலைமகன் பிரியாமைக் குறிப்பினைத் தோழிக் கறிவுறுத்தது.]

(இ - ள்.) காம நோய் கண்ணினாற் சொல்லி இரவு - மகளிர் தங் காமநோயினைத் தோழியர்க்கும் வாயாற் சொல்லாது கண்ணினாற் சொல்லி, அது தீர்க்க வேண்டுமென்று அவரை யிரவாது உடன் போதல் குறித்துத் தம்மடியினை யிரத்தல்; பெண்ணினால் பெண்மை உடைத்து என்ப-தமக் கியல்பாகிய பெண்மை மேலும் ஓர் பெண்மை யுடைத்தென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்.

தலைமகள தடன்போதற் றுணிபு தோழியாற் றெளிந்தானாக லின், தன் பிரிவின்மைக் குறிப்பினை யறிவுறுப்பான், அவள் பெண்மையினைப் பிறர்மேலிட்டு வியந்து கூறியவாறு. (க0)

அகூ. கஉகூ—புணர்ச்சிவிதும்பல்

[அஃதாவது, தலைமகனுந் தலைமகளும் புணர்ச்சிக்கண்ணே விரைதல். மேற் புணர்ச்சிமிகுதிபற்றித் தலைமகன் பிரிதற் குறிப்பறி வுறுத்த தலைமகள் அவன்மாட்டே நிகழாது வேட்கை மிகவினாற் பின்னுந் தன்கண்ணே நிகழ்தலான், இது குறிப்பறிவுறுத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.]

கஉஅக. உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங்
கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு.

[பிரிதற்குறிப்பின னாகியானோடு நீ புலவாமைக்குக் காரணம்யாதென நகையாடிய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.]

---

* குறள் - கஉஎ0.

(இ - ள்.) உள்ளக் களித்தலும் - நினைந்த துணையானே களிப் பெய்தலும்; காண மகிழ்தலும் - கண்ட துணையானே மகிழ் வெய்த லும்; கள்ளுக்கு இல் காமத்திற்கு உண்டு - கள்ளுண்டார்க்கில்லை காமமுடையார்க் குண்டு.

களித்தல்: உணர்வழியாத்து; மகிழ்தல்: அஃதழிந்தது. இவ் விரண்டும் உண்டுழியல்ல தின்மையிற் 'கள்ளுக்கில்' லென்றாள். 'உண்'டென்பது இறுதி விளக்கு. அப்பெற்றித்தாய காமமுடைய யான்புலத்தல் யாண்டைய தென்பதாம். (க)

கஉஅஉ. தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங்
காம நிறைய வரின்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) காமம் பனைத்துணையும் நிறைய வரின்-மகளிர்க்குக் காமம் பனையளவினும் மிக வுண்டாமாயின்; தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும் - அவரால், தங் காதலரோடு தினையளவு மூடு தல் செய்யாமை வேண்டப்படும்.

'பனைத்துணையு' மென்புழி ஐந்தனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. ஊடின் வருத்த மிகு மெனப் பிறர்க்குறுதி கூறுவாள் போன்று தன் விதுப்புக் கூறியவாறு. (உ)

கஉஅங. பேணது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைக்
காணு தமையல கண்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) பேணாது பெட்பவே செய்யினும்-நம்மை யவமதித் துத் தான் வேண்டியனவே செய்யுமாயினும்; கொண்கனைக் கண் காணாது அமையல் - கொண்கனை என் கண்கள் காணா தமைகின்றன வில்லை.

தன் விதுப்புக் கண்மே லேற்றப்பட்டது. அத்தன்மையேன் அவனோடு புலக்குமா றென்னை யென்பதாம். (ங)

கஉஅச. ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) தோழி - தோழி! ஊடற்கண் சென்றேன் - காத லரைக் காணுமுன் அவர் செய்த தவற்றைத் தன்னொடு நினைந்து யா னவரோ டூடுதற்கண்ணே சென்றேன்; என்னெஞ்சு அது மறந்து

கூடற்கண் சென்றது - கண்டபின் என்னெஞ்சு அதனை மறந்து கூடுதற்கண்ணே சென்றது.'

சேறனிகழ்தல் நினைத்த நெஞ்சிற்கு மொத்தலின், 'அது மறந்' தென்றாள். அசசெலவாற் பயனென்னென்பதுபட நின்றமையின் 'மன்' ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவ்வெல்லையிலே நெஞ்சு அறை போகலான், அது முடிந்ததில்லை யென்பதாம். (ச)

கஉஅரு. எழுதுங்காற்கோல்காணுக் கண்ணேபோற் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) எழுதுங்கால் கோல் காணுக் கண்ணேபோல்-முன்னெல்லாங் கண்டிருந்தும் எழுதுங் காலத்து அஞ்சனக் கோலினியல்பு காணமாட்டாத கண்ணேபோல; கொண்கன் பழி கண்ட விடத்துக் காணேன் - கொண்கனது தவறு காணுத விடத்தெல்லாங் கண்டிருந்து அவனைக் கண்டவிடத்துக் காணமாட்டேன்.

'கோல்' ஆகுபெயர். இயல்பு, கருமை. என்னியல் பிதுவாக லின் மேலும் அது முடியா தென்பதாம். (ரு)

கஉஅசு. காணுங்காற் காணேன் றவருய காணுக்காற்
காணேன் றவறல் லவை.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) காணுங்கால் தவருய காணேன்-கொண்கனை யான் காணும்பொழுது அவன் றவருயவற்றைக் காண்கின்றிலேன்; காணுக்கால் தவறல்லவை காணேன் - காணுதபொழுது அவையே யல்லது பிறவற்றைக் காண்கின்றிலேன்.

செயப்படுபொருள் அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்பு நான் நின்னெடு சொல்லிய தவறுகள் இதுபொழுது காணுமையிற் புலந்திலேனென்பதாம். (சு)

கஉஅஎ. உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் பவரேபோற்
பொய்த்த லறிந்தென் புலந்து.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்,) உய்த்தல் அறிந்து புனல் பாய்பவரேபோல்-தம்மை யீர்த்துக்கொண்டு போத லறிந்துவைத்து ஒழுகுகின்ற புனலுட் பாய்வார் செயல்போல; பொய்த்தல் அறிந்து புலந்து என் - புலவி முடிவு போகாமை யறிந்துவைத்துக் கொண்கனெடு புலந்து பெறுவ தென்?

'பாய்பவ' ரென்பது ஆகுபெயர். 'பொய்த்தல்', புணைபடுதல். புலந்தாலும் பயனில்லை யென்பதாம். மொய்த்த லறிந்தே னென்பது பாடமாயின், உய்த்தலறிய ஓடு நீருட் பாய்வார்போல முடிவறியப் பண்டொருகாற் புலந்து முடியாமை யறிந்தேன்; இனி அது செயற் பாற் றன்றெண வுரைக்க. (எ)

கஉஅஅ. இளித்தக்க வின்னா செயினுங் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு.

[தலைமகள் புணர்ச்சிவிதுப் பறிந்த தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.]

(இ-ள்.) கள்வ - வஞ்சகா! களித்தார்க்கு இளித்தக்க இன்னா செயினும் கள்ளற்றே - தன்னை யுண்டு களித்தார்க்கு இளிவரத் தக்க இன்னாதவற்றைச் செய்யினும், அவரால் மேன்மேல் விரும்பப் படுவதாய கள்ளுப்போலும்; நின் மார்பு - எங்கட்கு நின் மார்பு.

அவ் வின்னாதன நாணின்மை நிறையின்மை, ஒழுக்கமின்மை, உணர்வின்மை யென் றிவை முதலாயின. எங்கட்கு நாணின்மை முதலியவற்றைச் செய்யுமாயினும் எங்களால் மேன்மேல் விரும்பப் படாநின்ற தென்பதாம். 'கள்வ' வென்றதும் அதுநோக்கி. (அ)

கஉஅகூ. மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார்.

[உணர்ப்புவயின் வாரா வூடற்கட் டலைமகன் சொல்லியது.]

(இ-ள்.) காமம் மலரினும் மெல்லிது - காம வின்பம் மலரினு மெல்லிதாயிருக்கும்; அதன் செவ்வி தலைப்படுவார் சிலர் - அங்ஙனம் மெல்லிதாதலை யறிந்து அதன் செவ்வியைப் பெறுவார் உலகத்துச் சிலர்.

தொட்டதுணையானே மணச்செவ்வி யழிவதாய மலர் எல்லா வற்றினும் மெல்லிதென்பது விளக்கலின், உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. குறிப்பும், வேட்கையும், நுகர்ச்சியும், இன்பமும் ஒரு காலத்தின்கண்ணே யொத்து நுகர்தற்குரியா ரிருவர் அதற்கேற்ற இடனுங் காலமும் உபகரணங்களும் பெற்றுக்கூடி நுகரவேண்டு தலின் 'அதன் செவ்வி தலைப்படுவார்' சிலரென்றும், அவற்றுள் யாதானு மொன்றனுற் சிறிது வேறுபடினும் வாடுதலின், 'மலரினு மெல்லி' தென்றுங் கூறினன். குறிப்பொவ்வாமையின் யானது பெறுகின்றிலே னென்பதாம். தலைமகி ளூடறீர்வது பயன். (கூ)

கஉகூ0. கண்ணிற் றுனித்தே கலங்கினள் புல்லுத
லென்னினுந் தான்விதுப் புற்று.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) கண்ணின் துனித்தே-காதலி முன்னொரு ஞான்று புல்லல் விதுப்பினுற் சென்ற என்னொடு தன் கண் மாத்திரத்தா னூடி; புல்லுதல் என்னினும் தான் விதுப்புற்றுக் கலங்கினள் - புல்லுதலை என்னினுந் தான் விதும்பலான் அதுதன்னையும் அப் பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டாள்; அதனுல் யா னித்தன்மையே னுகவும் விதுப்பின்றி யூடிநிற்கின்ற விவள் அவளல்லள்.

கண்மாத்திரத்தா னூடல், சொன்னிகழ்ச்சியின்றி அது சிவந்த துணையேயாதல். அவளாயின் இங்ஙனை மூடற்க ணீடாளென்பது பயன். (க0)

அதி. கஉ0—நெஞ்சொடு புலத்தல்

[அஃதாவது, காரண முண்டாயவழியும் புலக்கக் கருதாது புணர்ச்சி விதும்புகின்ற நெஞ்சுடனே தலைமகள் புலத்தலும் தலைமகன் புலத்தலுமாம். அதிகார முறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.]

கஉகூக. அவர்நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே
நீயெமக் காகா தது.

[தலைமகன்கட் டவறுண்டாயவழியும் புலவி கருதாத நெஞ்சிற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) நெஞ்சே - நெஞ்சே! அவர் நெஞ்சு அவர்க்கு ஆதல் கண்டும் - அவருடைய நெஞ்சு நம்மை நினையாது அவர்க்காய் நிற்றல் கண்டுவைத்தும்; நீ எமக்கு ஆகாதது எவன் - நீ யெமக்காய் நில் லாது அவரை நினைத்தற்காரணம் யாது?

அவர்க்காதல்: அவர் கருதியதற் குடம்படுதல். எமக்காகாத தென்றது புலவிக் குடம்படாமையை. ஒரு கருமத்தைத் தாமாக வறிந்து செய்யமாட்டாதார் செய்வாரைக் கண்டாயினுஞ் செய்வர்; நீ யதுவுஞ் செய்கின்றிலை யென்பதாம். (க)

கஉகூஉ. உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைச்
செறாஅரெனச் சேறியென் னெஞ்சு.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) என்னெஞ்சு- என்னெஞ்சே! உறாஅதவர்க் கண்ட கண்ணும் - மேலும் நம்மாட் டன்புடைய ராகாதவரை உள்ளவா றறிந்தவிடத்தும்; செறாஅரென அவரைச் சேறி - நாஞ் சென்றால் வெகுளாரென்பதுபற்றி நீ யவர்மாட்டுச் செல்லா நின்றாய், இப் பெற்றியதுமேலு மோ ரறியாமை யுண்டோ!

'அவரை' யென்பது வேற்றுமை மயக்கம். பழங்கண்ணோட் டம்பற்றி வெகுளாரென்பது கந்தாகச் சென்றாய், நீ கருதியது முடி யுமோ வென்பதாம். (உ)

கஉகூந. கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ* நெஞ்சேநீ
பெட்டாங் கவர்பின் செலல்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) நெஞ்சே - நெஞ்சே! நீ பெட்டாங்கு அவர்பின் செலல் - என்மாட்டு நில்லாது நீ விரும்பியவாறே அவர்மாட்டுச் செல்லுதற்குக் காரணம்; கெட்டார்க்கு நட்டார் இல்லென்பதோ - கெட்டார்க்கு நட்டார் உலகத்திலில்லை யென்னு நினைவோ நின் னியல்போ கூறுவாயாக.

என்னைவிட்டு அவர்மாட்டுச் சேறல் நீ பண்டே பயின்ற'தென் பான் 'பெட்டாங்' கென்றும், தா னிதுபொழுது மானமிலளாகலிற் 'கெட்டாரீக்' கென்றுங் கூறினாள். 'பின்' னென்பது ஈண்டிடப் பொருட்டு. 'செல' லென்பது ஆகுபெயர். "ஒல்கிடத் துலப் பிலா வுணர்விலார் தொடர்"† பாயிற்று நின்றொடர் பென்பதாம். (ந)

கஉகூச. இனியன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) நெஞ்சே - நெஞ்சே! துனி செய்து மற்றுத் துவ் வாய் - நீ யவரைக் கண்டபொழுதே இன்பநுகரக் கருதுவதல்லது அவர் தவறு நோக்கி முன் புலவியை யுண்டாக்கி அதனை யள வறிந்து பின்னுகரக் கருதாய்; இனி அன்ன நின்னொடு சூழ்வார் யார் - ஆகலான் இனி யப்பெற்றிப்பட்டவற்றை நின்னோ டெண்ணு வார் யார்? யானது செய்யேன்.

அப்பெற்றிப்பட்டன புலக்குந் திறங்கள். 'கா'ணென்பது உரையசை. 'மற்று' வினைமாற்றின்கண் வந்தது. முன்னெல்லாம்

---

* பழமொழி - கஉச. † கலித்தொகை - உரு

புலப்பதாக் கெண்ணியிருந்து பின் புணர்ச்சி விரும்பலின், இவ்வாறு கூறினாள். (ச)

கஉகூரு. பெருஅமை யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சு
மருஅ விடும்பைத்தென் னெஞ்சு.

[வாயிலாகச் சென்ற தோழி கேட்பத் தலைமகள் சொல்லியது]

(இ - ள்.) பெருஅமை அஞ்சும் - காதலரைப் பெறாத ஞான்று அப் பெறாமைக் கஞ்சாநின்றது; பெறின் பிரிவு அஞ்சும் - பெற்றக் கால் வரக்கடவ பிரிவினை யுட்கொண்டு அதற் கஞ்சாநின்றது; என் நெஞ்சு அருஅ இடும்பைத்து - ஆகலான், என்னெஞ்சம் எஞ் ஞான்றும் நீங்காத விடும்பையை யுடைத்தாயிற்று.

காதலரைப் பெற்று வைத்துக் கலவியிழத்தல் உறுதியன் றென் னுங் கருத்தான் வாயினேர்கின்றா ளாகலிற் 'பெருஅமை யஞ்சு' மென்றும், கலவியாராமையின் இன்னுமிவர் பிரிவாராயின் யாது செய்து மென்பது நிகழ்தலிற் 'பெறிற் பிரிவஞ்சு' மென்றும், இவ்விரண்டு மல்லது பிறிதின்மையின் எஞ்ஞான்று 'மருஅ விடும் பைத்' தென்றுங் கூறினாள். (ரு)

கஉகூசு. தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத்
தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) என்னெஞ்சு இருந்தது - என்னெஞ்சு ஈண்டிருந் தது; தனியே இருந்து நினைத்தக்கால் - காதலரைப் பிரிந்திருந்து அவர் கொடுமைகளை யான் றன்னொடு நினைத்தக்கால்; என்னைத் தினிய - அவ்வளவறிந்து என்னைத் தின்பதுபோன்று துன்பஞ் செய்தற்கே.

எம்மாட்டிருந்தது, அன்று அவர் கொடுமைகளை யுட்கொண்டு எனக்காற்றுமை செய்தற்கே; இன்று அவை நோக்கி அவரோடு புல்த்தற்கன் றென்பதாம். (சு)

கஉகூஎ. நாணு மறந்தே னவர்மறக் கல்லாவென்
மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) அவர் மறக்கல்லா என் மாணா மடநெஞ்சிற்பட்டு - தன்னை மறந்த காதலரைத் தான் மறக்கமாட்டாத என் மாட்சிமை யில்லாத மடநெஞ்சுடனே கூடி; நாணும் மறந்தேன் - என்னுயிரி னுஞ் சிறந்த நாண்டன்னையும்* மறந்துவிட்டேன்.

---

* கOகஎ - ஆம் குறளுரை.

மாணமை: ஒருநிலையி னில்லாமை. மடமை கண்டவழி நினைந்து காணாதவழி மறக்குந் தவற்றைக், காணாவழி நினைந்து கண்டவழி மறத்தல். நாண்: எஞ்ஞான்றுங் கூடியொழுகினும் அஞ்ஞான்று கண்டார்போன் றொடுங்குசல். கண்டபொழுதே புணர்ச்சி விதும்பலின், அதனையு 'மறந்தே' னென்றான். (எ)

கஉகஅ. எள்ளி னிளிவாமென் றெண்ணி யவர்திற
முள்ளு முயிர்க்காத னெஞ்சு.

[இதுவு மது]

(இ - ள்.) உயிர்க் காதல் நெஞ்சு - உயிர்மேற் காதலையுடைய என்னெஞ்சு; எள்ளின் இளிவு ஆம் என்று எண்ணி - நம்மை யெள்ளிச் சென்றாரென்று நாமு மெள்ளுவேமாயிற் பின் னமக் கிளிவாமென்று கருதி; அவர் திறம் உள்ளும் - அவர் திறத்தினையே நினையாநின்றது.

எள்ளுதல்: வாயின் மறுத்தல். இளிவு: வழிபடாமையானும், பிரிவாற்றாமையானும், நாணும் நிறையு முதலிய விழத்தலானும் உளதாவது. திறம்: வாயினேர்தலும், வருதலும் கூடலு முதலாயின. இளிவிற் கஞ்சுதலானும் இறந்துபட மாட்டாமையானும் கூடக் கருதாநின்ற தென்பதாம். (அ)

கஉகக. துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி.

[உணர்ப்புவயின் வாரா வூடற்கட் டலைமகன் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) துன்பத்திற்கு - ஒருவருக்குத் துன்பம் வந்துழி அது நீக்குதற்கு; தாம் உடைய நெஞ்சம் துணையல்வழி - தாமுரித் தாகப் பெற்ற தம்முடைய நெஞ்சந் துணையாகாவழி; துணையாவார் யாரே - வேறு துணையாவார் ஒருவரு மில்லை.

ஈண்டுத் 'துன்ப' மாவது ஊடலுணர்ப்புவயின் வாராமை. அதற்கு 'நெஞ்சந் துணை' யாகாமையாவது, அவளை யன்பிலளென் றொழியாது கூடற்கண்ணே 'விதும்பல்' ஒரு துணையு மின்மையின் இஃதுற்றுவிடுதலே யுள்ள தென்பதாம். (கூ)

கரு00. தஞ்சந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந் தமரல் வழி.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) தாம் உடைய நெஞ்சம் தமர் அல்வழி - தாமுரித்தாக வுடைய நெஞ்சம் ஒருவர்க்குத் தமரல்லாவழி; ஏதிலார் தமர் அல்லர் தஞ்சம் - அயலார் தமரல்லராதல் சொல்லவேண்டுமோ?

பிற ளொருத்தியைக் காதலியென்று கருதி என்னெஞ்சே, என்னை வருத்தாநின்றபின் அப் பிறள் புலக்கின்ற தெளிதென்ப தாம். (கய)

அதி. கஙௗக—புலவி

[அஃதாவது, இருவர் நெஞ்சும் புணர்ச்சி விதும்பாது புலக்கக் கருதியவழி ஒருவரோடொருவர் புலத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.]

கஙௗ0க. **புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு**
மல்லனோய் காண்கஞ் சிறிது.

[வாயிலாகச் சென்ற தோழி தலைமகள் வாயி னேர்தற்பொருட்டு அவளொடு நகையாடிச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) அவர் உறும் அல்லல் நோய் சிறிது காண்கம்-அங்ஙனம் புலந்தாற் காதல ரெய்து மல்லனோயினை யாஞ் சிறிது காணக்கடவேம்; புல்லாது இராஅப் புலத்தை - நீ யவரை விரைந்து சென்று புல்லாதே இத் தொழிலை மேலிட்டுக்கொண்டிருந்து புலப்பாயாக.

'அல்லனோய்' : துன்பத்தைச் செய்யுங் காம நோய். 'சிறிது' தென்றாள், புலவியை நீளவிடலாகா தென்பதுபற்றி. 'புலத்தை' யென்புழி ஐகாரம் "கடம்பூண் டொருகா னீவந்தை"* என்புழிப்போல முன்னிலைவினை விகுதி. புலத்தி யென்பதூஉம் பாடம். புலவிக்குறிப்புக் கண்டு அவள் வழியளாய் நின்று காமுற்ற வருத்தம் அவருஞ் சிறிதுற்றறிதல் வேண்டுமென நகையாடி நேர்வித்தவாறு. (க)

கஙௗ0உ. **உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது**
மிக்கற்றா னீள விடல்.

[புலவியொழிந்து வாயினேரும்வகை அவள் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) புலவி உப்பு அமைந்தற்று - புலவி கலவி இன்பஞ் செயற்கு வேண்டுமளவிற்றாதல், உப்புத் துய்ப்பனவற்றை இன்

* கலித்தொகை - சுஙௗ.

சுவைய வாக்கற்கு வேண்டுமளவிற்றாதல்போலும்; சிறிது நீளவிடல் அது மிக்கற்று - இனி, அதனை யவ்வளவிற் சிறிது மிக விடுதல் அவ் வுப்பு அளவின் மிக்காற்போலும்.

'நீளவிடல்': அளவறிந்துணராது கலவிமே லெழுந்த குறிப் பழுங்குமளவுஞ் செய்தல், 'சிறிது நீளவிட' லாகாதென்றாள், நேர் விக்கின்றாளாகலின். உப்பு மிக்க வழித் துய்ப்பது சுவையின்றானாற் போலப் புலவி மிக்கவழிக் கலவி இன்பமின்றா மென்றமையின் இது பண்புவமை. (உ)

கசூ0௩. அலந்தாரை யல்லனோய் செய்தற்றாற் றம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல்.

[பரத்தையரிடத்துநின்றும் வந்த தலைமகனொடு
தலைமகள் புலந்து சொல்லியது.]

(இ - ள்.) தம்மைப் புலந்தாரைப் புல்லாவிடல் - தம்மைப் பெறாது புலந்த மகளிரைப் புலவி நீக்கிக் கலவாது ஆடவர் சேறல்; அலந்தாரை அல்லல்நோய் செய்தற்று - பண்டே துன்ப முற்றழிந் தாரை அதன்மேலும் மிக்க துன்பத்தினைச் செய்தாற்போலும்.

பிறர்பாற் சேறலின் நும்மைப் பெறாது புலந்தூடி யிருக்கின்ற பரத்தையரைப் போய்ப் புலவி நீக்கிப் புல்லீராயின் அவராற்றா ரென்பதாம். (௩)

கசூ0௪. ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) ஊடியவரை உணராமை - நும்மோ டூடிய பரத்தை யரை ஊடலுணர்த்திக் கூடாதொழிதல்; வாடிய வள்ளி முதல் அரிந் தற்று - பண்டே நீர்பெறாது வாடிய கொடியை அடியிலே யறுத்தாற் போலும்.

நீர் பரத்தைய ரிடத்தி ராயவழி எம் புதல்வரைக் கண்டாற்றி யிருக்கற்பாலமாய யாம் நும்மோ டூடுதற் குரியமல்லம்; அன்மையின் எம்மை யுணர்த்தல் வேண்டா; உரியரா யூடிய பரத்தையரையே யுணர்த்தல் வேண்டுவது; அதனால், ஆண்டுச் சென்மி னென்பதாம்.

கசூ0௫. நலத்தகை நல்லவர்க் கேஎர் புலத்தகை
பூவன்ன கண்ணா ரகத்து.

[தலைமகளைப் புலவிநீக்கிக் கூடிய தலைமகன் றன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(இ - ள்.) நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏஎர் - நற்குணங்களாற் றகுதியுடையராய தலைவர்க்கும் அழகாவது; பூ அன்ன கண்ணார் அகத்துப் புலத்தகை - தம் பூவன்ன,கண்ணார் நெஞ்சின்கண் நிகழும் புலவி மிகுதியன்றே.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. தவறில்லார்க்கும் புலவி இனிதென்பான், 'நலத்தகை நல்லவர்க்கு' மென்றான். அழகு இன்பப் பயனைத் தலைப்படுதல். தானுகர்ந்த வின்பத்திற் கேதுவாகிய புலவியை வியந்து கூறியவாறு. (ரு)

கங0சு. துனியும் புலவியு மில்லாயிற் காமங்
கனியுங் கருக்காயு மற்று.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) துனியும் புலவியும் இல்லாயின் - முதிர்ந்த கலாமாகிய துனியும், இளைய கலாமாகிய புலவியும் இல்லையாயின்; காமம் கனியும் கருக்காயும் அற்று-காமம் செவ்வி முதிர்ந்த பழமும் இளங்காயும்போலும்.

மிகமுதிர்ந் திறமெல்லைத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவு மினிமை செய்யாதாதலின் துனியில்லையாயிற் 'கனியற்'றென்றும், கட்டிளைமைத்தாய காய் நுகருஞ் செவ்வித்தன்றாகலிற் புலவியில்லையாயிற் 'கருக்காயற்'றென்றுங் கூறினாள். இவ்விரண்டும் வேண்டுமென்று வியந்து கூறியவாறு. (சு)

கங0எ. ஊடலி னுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) புணர்வது நீடுவது (கொல்) அன்றுகொல் என்று - இனிப் புணர்ச்சி,நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோ வென்று கருதலான்; ஊடலின் ஓர் துன்பம் உண்டு - இன்பத்திற் கின்றியமையாத ஊடலின்கண்ணேயும் ஒரு துன்ப நிகழும்.

'என்' றென்னு மெச்சத்திற்குக் கருதலா னென்பது வருவிக்கப் பட்டது. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. 'கொல்' லென்பதனை நீடுவதென்பதனுடனுங் கூட்டுக. ஆங் கென்பது அசைநிலை. ஊடல் கூடற்கண் விரைவித்தல் கூறியவாறு. (எ)

கங0அ. நோதல் எவன்மற்று நொந்தாரென் றஃதறியுங்
காதல ரில்லா வழி.

[உணர்ப்புவயின்வாரா வூடற்கட் டலைமகன் தலைமகளோடு
புலந்து சொல்லியது.]

(இ - ள்.) நொந்தாரென்று அஃது அறியும் காதலர் இல்லா வழி - இவர் நம்பொருட்டாக நொந்தாரென்று அந் நோயினையறியு மன்புடையாரைப் பெறுவழி; நோதல் மற்று எவன் - ஒருவர் நோகின்றதனாற் பயனென்?

அறிதல்: ஈண் டுடலை யினிதுணர்தல். 'மற்று' வினைமாற்றின் கண் வந்தது. இவள் நங் காதலியல்லள்; அன்மையின் இந்நோவறி யாள்; அறியாமையின் நாம் புலக்கின்றதனாற் பயனில்லை யெனத் தன்னாற்றாமை யுணர்த்தியவாறு. (அ)

கங0கூ. நீரு நிழல தினிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே யினிது.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) நீரும் நிழலதே இனிது - உயிர்க் கின்றியமையாத நீரும் நிழலின்கண்ணதே இனிதாவது, ஏனை வெயிலின்கண்ணது ஆகாது; புலவியும் வீழுநர்கண்ணே இனிது - அதுபோலக் கலவிக் கின்றியமையாத புலவியும் அன்புடையார்கண்ணே இனிதாவது, ஏனை யன்பிலார்கண் ஆகாது.

நிழற்கணிருந்த நீர் குளிர்ச்சிமிக்குத் தாகந் தணித்தலின் 'இனி' தாயிற்று. வீழுநர் ஆற்றாமைக்கு நோதலுங் கூடுதற்கண் வேட்கையு முடையராவார். இவள் நம்மாட்டு அவ்விரண்டு மின்மையின் இப் புலவிதானு மின்னாதாகாநின்ற தென்பதாம். (கூ)

கஙக0. ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சம்
கூடுவே மென்ப தவா.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) ஊடல் உணங்க - தானூடற்கண்ணே மெலியா நிற்கவும்; விடுவாரோடு கூடுவேம் என்பது என்னெஞ்சம் அவா - விட்டிருக்கவல்லாரோடு கூடக்கூடுவேமென்று என்னெஞ்சம் முயறற்கேது தன்னவாவே, பிறிதில்லை.

அன்பு மருளு மில்லாதாரை உடையரென்றும், அவரோடியாங் கூடுவமென்றுங் கருதி அதற்கு முயறல் அவாவுற்றார்செயலாகலின்,

'கூடுவே மென்ப தவா' வென்றான். காரியங் காரணமாக வுபசரிக்கப் பட்டது. இக்கூட்டம் முடியா தென்பதாம். (கo)

அதி. கங உ—புலவி நுணுக்கம்

[அது புலவியது நுணுக்கமென விரியும். அஃதாவது, தலைமகனுந் தலைமகளும் ஓரமளிக்கட் கூடியிருந்துழி அவன்மாட்டுப் புலத்தற்காரணை யில்லையாகவுங் காதல் கைம்மிகுதலான் நுண்ணிய தோர்காரண முளதாக வுட்கொண்டு அதனை யவன்மேலேற்றி அவள் புலத்தல். காரணத்தி னுணுக்கம் காரியத்தின்மே னின்றது. அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.]

கஙகக. **பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்**
நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு.

[உலாப்போய் வந்த தலைமகன் பள்ளியிடத்தானாகத் தலைமகள் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) பரத்த - பரத்தமையுடையாய்! பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணிற் பொதுவுண்பர் - நின்னைப் பெண்ணியல் பினையுடையார் யாவருந் தங் கண்ணாற் பொதுவாக வுண்பர்; நின் மார்பு நண்ணேன் - அதனால் அவர் மிச்சிலாய நின் மார்பினைப் பொருந்தேன்.

கற்பு நாண் முதலிய நற்குணங்க ளின்மையிற் பரத்தையர்க் குள்ளது பெண்ணியற்கை மாத்திரமே யென்னுங் கருத்தாற் 'பெண் ணியலா' ரென்றாள். பொதுவாக வுண்டல், தஞ் சேரிச் செலவின் முறையானன்றி ஒருகாலத் தொருங்கு நோக்குதல்; அதுவு மோர் குற்றம். தா நோக்கி யின்புற்றவாறே அவரு நோக்கி யின்புறுவ ரென ஆசங்கித்து அவர்பாற் பொறாமை யெய்துதலின் நுணுக்க மாயிற்று. (க)

கஙகஉ. **ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினா் யாந்தம்மை**
நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து.

[தலைமக னீக்கத்துச் சென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் பள்ளியிடத்து நிகழ்ந்தது கூறியது.]

(இ - ள்.) ஊடி இருந்தேமாத் தும்மினார் - யாந் தம்மோடூடி யுரையாடா திருந்தேமாகக் காதலர் தும்மினார்; யாம் தம்மை நீடு வாழ்கென்பாக்கு அறிந்து - அது நீங்கித் தம்மை நீடு வாழ்கென் றுரையாடுவேமாகக் கருதி.

தும்மியக்கால் வாழ்த்துதல் மரபாகலான், உரையாடல்வேண்டிற் றென்பதாம். இயல்பானிகழ்ந்த தும்மலைக் குறிப்பா னிகழ்ந்ததாகக் கோடலின் நுணுக்கமாயிற்று. (உ)

கரு-கரு. கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காயு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீ ரென்று.

[தலைமகள் புலவிக்குறிப்பினைக் கண்டு நீவிர் கூடியொழுகா நிற்கவும் இது நிகழ்தற்குக் காரணம் யாதென்ற தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) கோட்டுப்பூச் சூடினும் - யான் கோடுதலைச் செய்யு மாலையைச் சூடினேனாயினும்; ஒருத்தியைக் காட்டிய சூடினீர் என்று காயும்-நும்மாற் காதலிக்கப்பட்டா ளொருத்திக்கு இப்பூவணி காட்டல்வேண்டிச் சூடினீ ரென்று வெகுளாநிற்கும்; இத்தன்மை யாட்கு ஒரு காரணம் வேண்டுமோ?

கோடென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; பூ ஆகுபெயர் வளையமாகச் சூடினு மென்பதாம்; "கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுந் திரை யாடையும்"* என்றார் பிறரும். இனி அம்மருத நிலத்துப் பூவன்றி வேற்றுநிலத்துக் கோட்டுப்பூவைச் சூடினேனாயினும் ஈண் டையாள் பிற ளொருத்திக்கு அவ்வேற்றுப்பூவணி காட்டல் வேண் டிச் சூடினீரென்று வெகுளு மெனினு மமையும். (ங)

கரு-கச. யாரினுங் காதலமென்றேனா வூடினாள்
யாரினும் யாரினு மென்று.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) யாரினும் காதலம் என்றேனா - காமநுகர்தற்குரிய விருவராயினார் யாவரினும் யாம் மிக்க காதலையுடையேமென்பது கருதி யாவரினுங் காதலமென்றேனாக; யாரினும் யாரினும் என்று ஊடினாள் - நின்றோழி அது கருதாது, ஏனைற் காதலிக்கப்பட்ட மகளிர் பலருள்ளும் நின்கட் காதலுடையே னென்றேனாகக் கருதி, அம் மகளிர் யாரினும் என்கட் காதலுடையராயினீ ரென்று சொல் லிப் புலந்தாள்.

தலைமகள் கருத்திற்குத் தன்மைப்பன்மை உயர்ச்சிக்கண் வந்தது. யானன்பு மிகுதியாற் சொல்லியதனைக் கருத்து வேறுபடக் கொண்ட தல்லது பிறிது காரணமில்லை யென்பதாம். (ச)

[இதுவு மது.]

கரு-கரு. இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள்.

* புறநானூறு - உஎகு.

(இ - ள்.) இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியலம் என்றேனா - காதன் மிகுதியான் இம்மையாகிய பிறப்பின்கண் யாம் பிரியே மென்று சொன்னேனாக; கண் நிறை நீர்கொண்டனள் - அதனான் ஏனை மறுமையாகிய பிறப்பின்கட் பிரிவலென்னுங் குறிப்பினேனாகக் கருதி, அவள் தன் கண்ணிறைந்த நீரினைக் கொண்டாள்.

வெளிப்படு சொல்லைக் குறிப்புச் சொல்லாகக் கொள்கின்ற தல்லது என்பாற் றவறில்லை யென்பதாம். (ரு)

கரு௩சு. உள்ளினே னென்றேன்மற் றென்மறந்தீ ரென்றென்
புல்லாள் புலத்தக் கனள். [னைப்

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) உள்ளினேன் என்றேன் - பிரிந்தகாலத்து நின்னை யிடையின்றி நினைந்தே னென்னுங் கருத்தால் யானுள்ளினே னென்றேன்; மற்று என் மறந்தீர் என்று என்னைப் புல்லாள் புலத்தக் கனள் - என, அதனை ஒருகால் மறந்து பின்னினைந்தே னென்ற தாகக் கருதி, என்னை யிடையே மறந்தீரென்று சொல்லி முன் புல்லுதற்கமைந்தவள் அஃதொழிந்து புலத்தற்கமைந்தாள்.

'மற்று' வினைமாற்றின்கண் வந்தது. அருத்தாபத்தி வகையான் மறத்தலை யுட்கொண்டு புலந்தா ளென்பதாம். (சு)

கரு௩எ. வழுத்தினா டும்மினே னாக வழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீ ரென்று.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) தும்மினேனாக வழுத்தினாள் - கூடியிருக்கின்றவள் யான் றும்மினேனாகத் தன்னியற்கைபற்றி வாழ்த்தினாள்; அழித்து யார் உள்ளித் தும்மினீர் என்று அழுதாள் - அங்ஙனம் வாழ்த்திய தனை மறித்து, நும்மை நினைத்து வருந்துகின்ற மகளிருள் யாவர் நினைத்தலாற் றும்மினீரென்று சொல்லிப் புலந்தழுதாள்.

வாழ்த்தலொடு புலத்தல் இயையாமையின், 'அழித்' தென்றான். அன்புடையார் நினைத்தவழி அந் நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்ம றோன்று மென்பது மகளிர் வழக்கு. இவ்வழக்கை உள் வழக்காகக் கருதிப் புலந்தாளென்பதாம். (எ)

கரு௩அ. தும்முச் செறுப்ப வழுதா ளுமருள்ள
லெம்மை மறைத்திரோ வென்று.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) தும்முச் செறுப்ப - எனக்குத் தும்மறேன்றியவழி (யாருள்ளித் தும்மினீ ரென்று புலத்தலை யஞ்சி அதனை யானடக்கினேன்) அங்ஙன மடக்கவும்; நுமர் உள்ளல் எம்மை. மறைத்திரோ என்று அழுதாள் - நுமர் நும்மை நினைத்தலை எம்மை மறைக்கலுற் றீரோ வென்று சொல்லிப் புலந்தழுதாள்.

'தும்மு' வென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். 'செறுப்ப' வென்புழி இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. 'எம்மை' யென்பது நும்மோ டியாது மியைபில்லாத வெம்மை யென் பதுபட நின்ற இசையெச்சம். இதனை வடநூலார் காகு வென்ப. தும்மினுங் குற்றம் ஒழியினுங் குற்ற மாயக்காற் செயற்பால தியா தென்பதாம். (அ)

கஙகக. தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ
நீநீர ராகுதி ரென்று.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) தன்னை உணர்த்தினுங் காயும் - இவ்வாற்றானூடிய தன்னை யான் பணிந்துணர்த்துங்காலும் வெகுளாநிற்கும்; பிறர்க்கும் நீர் இந்நீரர் ஆகுதிர் என்று-பிற மகளிர்க்கும் நீர் அவரூடியவழி இவ்வாறே பணிந்துணர்த்து நீர்மையை யுடையீ ராகுதி ரென்று சொல்லி.

இவள் தெளிவித்தவழியுந் தெளியாளென்பது பற்றி என்மே லேற்றியு தவிற்றை உடம்பட்டுப் பணிந்தேன்; பணிய அதுதானும் புலத்தற்கே துவாய் முடிந்தது; இனி, யிவண்மாட்டுச் செய்யத்தகுவ தியா தென்பதாம். (க)

கஙஉ0. நினைந்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) நினைத்து இருந்து நோக்கினும் காயும் - என் சொற்களுஞ் செயல்களும் பற்றித் தான் வெகுடலான், அவற்றை யொழிந்திருந்து தன்னவயவங்களது தொப்பின்மையை நினைந்து அவற்றையே நோக்கினும், என்னை வெகுளாநிற்கும்; அனைத்தும் நீர் நோக்கினீர் யார் உள்ளி என்று - என் னவயவமனைத்தும் நோக்கினீர் அவற்ற தொப்புமையான் எம் மகளிரை நினைந்தென்று சொல்லி.

யான் எல்லா வவயவங்களானும் ஒருத்தியோ டொத்தல் கூடாமை யின் ஒன்றா லொருவர்ராகப் பலரையு நினைக்கவேண்டும்; அவ ரெல்லாவிரயும் யானறியச் சொல்லுமி னென்னுங் கருத்தால், 'அனைத்து நோக்கினீர் யாருள்ளி' யென்றாள். வாளாவிருத்தலும் குற்றமாயிற் றென்பதாம். (௧௦)

அதி. ௧௩௩—ஊடலுவகை

[அஃதாவது, அப்பெற்றித்தாய வூடலாற் றமக்குக் கூடலின்பஞ் சிறந்துழி அச்சிறப்பிற்கேதுவாய அவ்வூடலைத் தலைமக ளுவத்தலும் தலைமக னுவத்தலுமாம். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.]

௧௩௨௧. இல்லை தவறவர்க் காயினு மூடுதல்
வல்ல தவரளிக்கு மாறு.

[தலைமகள் காரணமின்றிப் புலக்கின்றமை கேட்ட தோழி அங்ஙன நீ புலக்கின்ற தென்னை யென்றாட்கு அவள் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) அவர்க்குத் தவறு இல்லையாயினும் - அவர்மாட்டுத் தவறில்லையாயினும்; அவர் அளிக்குமாறு ஊடுதல் வல்லது - நமக் கவர் தலையளி செய்கின்றவாறு அவரோ டூடுதலை விளைக்க வற்றா கின்றது.

'அவர்க்'கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். அளவிறந்த வின்பத்த ராகலின் யானெய்தற்பாலதாய இத்தலையளி ஒழிந்தாரு மெய்துவ ரெனக் கருதி அது பொறாமையான் ஊட னிகழாநின்றதென்பதாம். (௧)

௧௩௨௨. ஊடலிற் றோன்றுஞ் சிறுதுனி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும்.

[புலவாக்காலும் அத்தலையளி பெறலாயிருக்க அஃதிழந்து புலவி யான் வருந்துவதென்னை யென்றாட்கு அவள் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) ஊடலின் தோன்றும் சிறுதுனி - ஊடலேதுவாக நங்கட் டோன்றுகின்ற சிறிய துனிதன்னால்; நல்லளி வாடினும் பாடு பெறும் - காதலர் செய்யு நல்ல தலையளி வாடுமாயினும், பெருமை யெய்தும்.

தவறின்றி நிகழ்கின்ற வூடல் கடிதி னீங்கலின் அத் துன்ப மில்லாதென்பாள் 'சிறுதுனி' யென்றும், ஆராமைபற்றி நிகழ்தலின் அதனான் நல்லளி வாடாதென்பாள் 'வாடினு' மென்றும், பின்னே

பேரின்பம் பயக்குமென்பாள் 'பாடுபெறு' மென்றுங் கூறினன். அது வருத்த மெனப்படா தென்பதாம். (உ)

**கஙௗஉங. புலத்தலிற் புத்தேளு டுண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்ன ரகத்து.**

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) நிலத்தொடு நீர் இயைந் தன்னாரகத்துப் புலத்தலின் - நிலத்தொடு நீர் கலந்தாற்போல ஒற்றுமையுடைய காதலர்மாட்டுப் புலத்தல்போல; புத்தேள் நாடு உண்டோ - நமக்கின்பந் தருவ தொரு புத்தேளுலக முண்டோ? இல்லை.

நீர் தானின்ற நிலத்தியல்பிற்றுமாறு போலக் காதலருந் தாங் கூடிய மகளி ரியல்பினராகலான் அதுபற்றி அவரோடு புலவி நிகழு மென்பாள் 'நிலத்தொடு நீரியைந் தன்னா ரகத்' தென்றும், அவர் நமக்கும் அன்னராகலின் அப் புலவி பின்னே பேரின்பம் பயவா நின்றதென்பாள் 'புலத்தலிற் புத்தேளுடுண்டோ' வென்றுங் கூறினாள். உவமம் பயன்பற்றி வந்தது. (ங)

**கஙௗஉச. புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றுமென்
னுள்ள முடைக்கும் படை.**

[அப்புலவி இனி யாதா னீங்கு மென்றாட்குச் சொல்லியது.]

(இ - ள்.) புல்லி விடாஅப் புலவியுள் தோன்றும் - காதலரைப் புல்லிக்கொண்டு பின் விடாமைக் கேதுவாகிய அப்புலவிக்கண்ணே யுள்ளதாம்; என் உள்ளம் உடைக்கும் படை - அதன்மேற் சென்ற என்னுள்ளத்தைக் கெடுக்கும் படைக்கலம்.

'புலவியு' ளென்னு மேழாவது வினைநிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. என்னுள்ள முடைக்கும் படைக்கலமென்றது வணக்கத்தையும் பணி மொழியையும். படைக்கலமென்றாள், அவற்றான் அப்புலவியுள்ள மழிதலின். புலவி நீங்குந் திறங் கூறியவாறு. (ச)

**கஙௗஉரு. தவறில ராயினுந் தாம்வீழ்வார் மென்றோ
ளகறலி னுங்கொன் றுடைத்து.**

[தலைமகளை யூடனீக்கிக் கூடிய தலைமகன் கழியுவகையனாய்த் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(இ - ள்.) தவறு இலராயினும் தாம் வீழ்வார் மென்றோள் அகறலின் - ஆடவர் தங்கட் டவறிலராயினும் உடையார்போல ஊடப்பட்டுத் தாம் விரும்பு மகளிருடைய மெல்லிய தோள்களைக்

கூடப்பெறாத வெல்லைக்கண்: ஆங்கு ஒன்று உடைத்து - அவர்க்கு அப்பெற்றியதோ ரின்பம் படுத்த லுடைத்து.

உடையரராயக்கால் இறந்த வின்பத்தோடு வரு மின்பமு மெய்துவ ராகலின் அது மிக நன்று; மற்றையிலராயக்காலும் வரு மின்பத்தை யிகழ்ந்ததில்லை யென்னுங் கருத்தால், 'தவறிலராயினு' 'மாங்கொன்றுடைத்' தென்றான். ஊடலினாய வின்பம் அளவிறந் தலிற் கூறற் கரிதென்பான், அப்பெற்றிய தொன்றென்றான். தவறின்றி யூடியதூஉம் எனக் கின்பமாயிற் றென்பதாம். (ரு)

கருஉசு. உணலினு முண்ட தறலினிது* காமம்
புணர்தலி னூட லினிது.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) உணலினும் உண்டது அறல் இனிது - உயிர்க்கு மேலுண்பதனினும் முன்னுண்ட தறுதல் இன்பந் தரும்; காமம் புணர்தலின் ஊடல் இனிது - அதுபோலக் காமத்திற்கு மேற்புணர் தலினும் முன்னைத் தவறுபற்றி யூடுதல் இன்பந் தரும்.

காமத்திற் கென்புழிச் சாரியையும் நான்கனுருபும் விகாரத்தாற் றொக்கன. பசித்துண்ணும்வழி மிக வுண்ணலுமாய் இன்சுவைத்து மாம்; அதுபோல, அகன்று கூடும்வழி ஆராததுமாய்ப் பேரின்பத் ததுமாமெனத் தன்னனுபவம்பற்றிக் கூறியவாறு. (சு)

கருஉஎ. ஊடலிற் றோற்றவர் வென்றா ரதுமன்னும்
கூடலிற் காணப் படும்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) ஊடலின் தோற்றவர் வென்றார் - காமநுகர்தற் குரிய இருவருள் ஊடலின்கட் டோற்றவர் வென்றாராவர்; அது கூடலிற் காணப்படும் - அஃதப்பொழு தறியப்படாதாயினும், பின்னைப் புணர்ச்சியின்கண் அவரா லறியப்படும்.

'தோற்றவர்' : எதிர்த லாற்றாது சாய்ந்தவர், அவர் புணர்ச்சிக்கட் பேரின்ப மெய்தலின் 'வென்றா' ராயினார். மன்னும் உம்மும் அசைநிலை. யா னதுபொழுது சாய்தலின் இதுபொழுது பேரின் பம் பெற்றே னென்பதாம். (எ)

கருஉஅ. ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு.

[இதுவு மது.]

---

* குறள் - கசஉ.

(இ - ள்.) நுதல் வெயர்ப்பக் கூடலில் தோன்றிய உப்பு - இதுபொழுது இவணுதல் வெயர்க்கும் வகை கலவியின்க ணுளதாய இனிமையை; ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ - இன்னு மொருகால் இவளூடி யாம் பெறவல்லேமோ?

கலவியது விசேடம்பற்றி 'நுதல் வெயர்ப்ப' வென்முன். இனிமை: கண்டு கேட் டுண் டுயிர்த் துற்றறிதலாறுய வின்பம். இனி அப் பேறு கூடாதெனப் பெற்றதன் சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ)

கூஉகூ. ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரப்ப*
நீடுக மன்னோ விரா.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) ஒளியிழை ஊடுக மன் - ஒளியிழையினை யுடையாள் இன்னு மெம்மோ டூடுவாளாக; யாம் இரப்ப இரா நீடுக மன் - அம்மனம் அவளூடி நிற்றற்கும் அதனை யுணர்த்துதற்பொருட்டு யாமிரந்து நிற்றற்கும் காலம் பெறும் வகை இவ்விரவு விடியாது நீட்டித்தில் வேண்டுக.

'ஊடுக' 'நீடுக' வென்பன வேண்டிக்கோடற் பொருள. 'மன்' னிரண்டும் ஆக்கத்தின்கண் வந்தன. ஓகாரங்கள் அசைநிலை. கூடலின் ஊடலே யமையு மென்பதாம். (கூ)

கூகூ0. ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பம்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

[இதுவு மது.]

(இ - ள்.) காமத்திற்கு இன்பம் ஊடுதல் - காமநுகர்ச்சிக் கின்பமாவது அதனை நுகர்தற்குரியராவார் ஆராமைபற்றித் தம்மு ளூடுதல்; அதற்கு இன்பம் கூடி முயங்கப் பெறின் - அவ்வூடதற் கின்பமாவது, அதனை யளவறிந்து நீங்கித் தம்முட் கூடி முயங்கு தல் கூடுமாயின், அம் முயக்கம்.

'கூடுதல்' ஒத்தவளவினராதல். முதிர்ந்த துனியாயவழித் துன்பம் பயத்தலானும், முதிராத புலவியாயவழிக் கலவியின்பம் பயவாமையானும் இரண்டற்கு மிடையாகிய வளவறிந்து நீங்குத லரிதென்பதுபற்றிக் 'கூடி முயங்கப்பெறி' னென்முன். அவ் விரண் டின்பமும் யான் பெற்றே னென்பதாம். (கூ0)

* குறள் - கூஉ0கூ.

ஈண்டுப் பிரிவினை வடநூன்மதம்பற்றிச் செலவு ஆற்றாமை விதுப்புப் புலவி யென நால்வகைத்தாக்கிக் கூறினர். அவற்றுட் செலவு பிரிவாற்றாமை யுள்ளும், ஆற்றாமை படர்மெலிந்திரங்கன் முதல் நிறையழித லீறாயவற்றுள்ளும், விதுப்பு அவர்வயின்விதும் பன் முதற் புணர்ச்சி விதும்ப லீறாயவற்றுள்ளும், புலவி நெஞ்சொடு புலத்தன் முதல் ஊடலுவகை யீறாயவற்றுள்ளும் கண்டுகொள்க. அஃதேல், வடநூலார் இவற்றுடனே சாபத்தினுய நீக்கத்தினையுங் கூட்டிப் பிரிவினை ஐவகைத்தென்றாராலெனின், அஃது, அறம் பொருளின்பு மென்னும் பயன்களுள் ஒன்றுபற்றிய பிரிவன்மையானும், முனிவராணையான் ஒருகாலத்தோர்குற்றத் துளதாவதல்லது உலகியல்பாய் வாராமையானும் ஈண் டொழிக்கப்பட்ட தென்க.

கற்பியல் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை முற்றுப்பெற்றது.

உரைச்சிறப்புப் பாயிரம்

திருத்தகுசீர்த் தெய்வத் திருவள் ளுவர்தங்
கருத்தமைதி தானே கருதி—விரித்துரைத்தான்
பன்னு தமிழ்தேர் பரிமே லழகனென்னு
மன்னு முயர்நாமன் வந்து.

பாலெல்லா நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள
நூலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ—நூலிற்
பரித்தவுரை யெல்லாம் பரிமே லழகன்
றெரித்தவுரை யாமோ தெளி.

திருக்குறளின் சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமாலை

அசரீரி

திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவரோ
டுருத்தகு நற்பலகை யொக்க—இருக்க
உருத்திர சன்ம ரெனவுரைத்து வானில்
ஒருக்கஓ வென்றதோர் சொல்.

(பொ - ரை.) *அருட்செல்வத்தையும் அதற்குத்தக்க தெய்வத் தன்மையையுமுடைய திருவள்ளுவரோடு, அவரிருத்தற்குத் தனது உருவத்தினாலே தக்க நல்ல சங்கப்பலகையிடத்து உருத்திரசன்மர் ஒருவரே ஒப்பவேறி யிருக்க வென்று கூறி, விண்ணிலிருந்து அவ் விடத்துள்ள புலவர் கருத்தையெல்லாம் ஒற்றுமை செய்யும்படி ஒரு வாக்கியம் 'ஓ' வென்று இரைந்தெழுந்தது.* (க)

நாமகள்

நாடா முதல்நான் மறைநான் முகன்நாவிற்
பாடா விடைப்பா ரதம்பகர்ந்தேன்—கூடாரை
எள்ளிய வென்றி யிலங்கிலைவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

(பொ - ரை.) *பகைவரைப் புறங்கொடுக்கச்செய்து இகழ்ந்த வெற்றியை உண்டாக்கி விளங்காநின்ற இலைபோலும் வேற் படையையுடைய பாண்டிய மன்னனே! உலகத்தார் விதிவிலக்கு களை அறிந்து உய்யும் வழியை நாடி, படைப்புக்காலத்திலே அயனது நாவிலிருந்து இருக்கு முதலாகிய நான்கு வேதங்களை யும் பாடி, நடுவான காலத்திலே பாரதமாகிய வேதத்தைக் கூறி னேன்; அதற்குப் பிற்பட்ட இக்காலத்திலே என் வாக்குத் திருக்குறளாகிய வேதத்தைச் சொல்லி வள்ளுவன் வாயின்கண்ண தாயிற்று.* (உ)

இறையனார்

என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செலினும்
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க்—குன்றாத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் றெய்வத் திருமலர்போன்ம்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

(பொ - ரை.) *புலவர்க்கரசனாகிய வள்ளுவன் வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது, எக்காலத்துந் தன்னழகு கெடாது நெடுங் காலங் கழியினும் நிலைபெற்று மலர்ந்து தேனைச் சொரிகின்ற குணமுடையதாய் விளங்குமாதலால், குறைவுபடாத செய்ய தளிர் களையுடைய கற்பகத்தினது கடவுட்டன்மை பொருந்திய உயர்வாகிய மலர்போலும்.* (௩)

உக்கிரப்பெருவழுதியார்

நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
றன்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த—நூன்முறையை
வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ்
சிந்திக்க கேட்க செவி.

(பொ - ரை.) *நான்முகத்தான் தன்னுரு மறைந்து திருவள் ளுவனாகத்தோன்றி நான்கு வேதங்களினுண்மைப்பொருளை அறம் பொருள் இன்ப மென்னும் முப்பாற் பொருளாகத் தமிழிற்றந்து கூறிய திருக்குறளாய திருமுறையை (என்) தலை வணங்குக, வாய் துதிக்க, நல்ல மனம் தியானிக்க, காது கேட்க.* (௪)

கபிலர்

தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தான்—மனையளகு
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

(பொ - ரை.) *மனையில் வளர்க்கப்படுகின்ற பறவைப்பேடு கள் உலக்கைப்பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்ற வளம் பொருந்திய நாட்டையுடைய மன்னனே! திருவள்ளுவரால் அருளப்பட்ட குறள்வெண்பா மிகப் பெரிய பொருளைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டு தல், தினையரிசியினளவுக்கும் போதாத சிறிய புல்லினது நுனியின்க ணுள்ள பனிநீர் உயர்ந்த பனையினளவான அதன் சாயையைத் தன் னுட்கொண்டு காட்டுங் குணம்போலுங் குணத்தை யுடைத்து.* (௫)

பரணர்

மாலுங் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியான்
ஞால முழுதும் நயந்தளந்தான்—வாலறிவின்
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தார்
உள்ளுவவெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து.

(போ - ரை.) *திருமாலுங் குறளாய்ப் பிறந்து வளர்ந்து இரண்டு பெரிய அடிகளால் உலகமனைத்தையும் விரும்பி அளந்தான்; மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும் தம்மினின்றுந் தோன்றி அந்நிலை நிற்கின்ற வெண்பாக்குறளின் இரண்டு சிறிய அடிகளால் அவ்வுலக மனைத்திலு முள்ளோரால் நினைக்கப்பட்டவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து அளந்தார்.* (௬)

நக்கீரர்

தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா
லானு அறமுதலா அந்நான்கும்—ஏனோருக்
கூழி னுரைத்தாற்கும் ஒண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழியுல கென்னாற்று மற்று.

(போ - ரை.) *தானே அனைத்தையும் அறிந்து, தண்ணிய தமிழின்கண் குறள்வெண்பாக்களால் விட்டு நீங்குதல் கூடாத அற முதலாகிய அந்நான்கு பொருள்களையும் அவற்றை யறியாதவர்களுக்கு அவர் எளிதினறிய முறையாற் சொல்லியருளிய திருவள்ளுவருக்கும் ஒள்ளிய நீரைத் தந்த மேகத்துக்கும், இவ்வுலகம் எதிர்நன்றி யாது செய்யும்? (ஒன்றும் இல்லை) அவரும் அதுவும் வாழ்க.* (௭)

மாமூலனார்

அறம்பொரு ளின்பம்வீ டென்னும்அந் நான்கின்
திறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை—மறந்தேயும்
வள்ளுவ னென்பானோர் பேதை அவன்வாய்ச்சொற்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

(போ - ரை.) *அற முதலாகச் சொல்லப்பட்ட நான்கனது கூறுபாட்டையும் தெரிந்து உலகத்தார்க்குச் சொல்லிய தேவனை மறந்தாயினும் ஒரு மனிதனாக உட்கொண்டு வள்ளுவனென்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுளனாயின், அவன் அறிவில்லாதவனாவன்; அவனது வாயிற்பிறந்த அச்சொல்லை அறிவுடையார் கொள்ளார்.* (௮)

கல்லாடர்

ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனின்
அன்றென்ப ஆறு சமயத்தார்—நன்றென
எப்பா லவரும் இயைபவே வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிந்த மொழி.

(பொ - ரை.) *அறுவகை மதத்தோரும் ஒரு மதத்தார் தமது நூலிலே உலகமும் உயிரும் கடவுளுமாகிய பொருள்கள் ஒன்றேயென்று நாட்டுவராயின், மற்றொரு மதத்தார் தம் நூலிலே அதனை மறுத்து அவை வேறு மென்று நாட்டுவர்; அப்படி வேறென்று நாட்டின், பின்னொரு மதத்தார் அதனை அன்றென்று மறுப்பர்; (ஆதலால், மதநூல்களெல்லாம் இவ்வாறு முரண்படுகின்றன;) திருவள்ளுவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட குறளை நன்றென்று கொள்ளுதற்கு எவ்வகைப்பட்ட பகுதியோரும் உடன்படுவர்.* (கூ)

சீத்தலைச்சாத்தனார்

மும்மலையும் முந்நாடும் முந்நதியும் முப்பதியும்
மும்முரசும் முத்தமிழும் முக்கொடியும்—மும்மாவுந்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றாரன்றே
பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்.

(பொ - ரை.) *பாக்களின் முறைமைதெரித்திட்டனாகிய திருவள்ளுவர்தம் திருக்குறளானது, கொல்லிமலை நேரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற மூன்று மலைகளையும், குடநாடு புனனாடு தென்னாடு எனப்படுகின்ற மூன்று நாடுகளையும், பொருநை காவிரி வைகை எனப்படுகின்ற மூன்று ஆறுகளையும், கருவூர் உறையூர் மதுரை எனப்படுகின்ற மூன்று ஊர்களையும், மங்கலமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற மூன்று முரசுகளையும், இயல் இசை நாடகம் எனப்படுகின்ற மூன்று தமிழ்களையும், விற்கொடி புலிக்கொடி மீனக்கொடி எனப்படுகின்ற மூன்று கொடிகளையும், கனவட்டம் பாடலம் கோரம் எனப்படுகின்ற மூன்று குதிரைகளையும், தாம் முறையேயுடைய சேர சோழ பாண்டியர் எனப்படுகின்ற மூவரசருடைய பெரிய முடிகளின்மேலுங் கொள்ளப்பட்ட மாலையன்றோ?* (க0)

மருத்துவன்றாமோதரனார்

சீந்திநீர்க் கண்டந் தெறிசுக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில்—காந்தி
மலைக்குத்த மால்யானை வள்ளுவர்முப் பாலால்
தலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

(பொ - ரை.) தன் பகையென வெகுண்டு மலையைக் குத்து கின்ற பெரிய களிறுபோலுள்ள அரசனே, செந்தினீர்ச் சருக்கரையை யும் சிதைக்கப்பட்ட லிங்கையும் தேனொடு கலந்து மோந்தபின் அதனால் தலைக்குத்துடையோர் யாவர்க்கும் தலைக்குத்து இல்லையாகும்; திருவள்ளுவர் அருளிய திருக்குறளினாலே சீத்தலைச்சாத்தனார்க்குத் தலைக்குத்து இல்லையாயிற்று. (கக)

நாகன்றேவனார்

தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல் வியப்பன்று—வாளா தாம்
அப்பா லொருபாலை ஆய்பவோ வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிமூழ்கு வார்.

(பொ - ரை.) காளத்தோடு பொருந்திய தாமரைமலர்களை யுடைய ஒரு குளத்து நீரின்கண்ணே மூழ்குவோர் வேறு தண்ணீரை விரும்பாதொழிதல் வியப்பைச் செய்வதன்று; திருவள்ளுவரது முப் பால்களையுடைய நூலின்கண்ணே தோய்பவர் தாம் வீணாக, அப்பால் ஒரு நூலை விரும்புவரோ? (விரும்பார்;) ஆதலின் இதுவே, வியப்பைச் செய்வது. (கஉ)

அரிசில்கிழார்

பரந்த பொருளெல்லாம் பாரறிய வேறு
தெரிந்து திறந்தோறுஞ் சேரச்—சுருங்கிய
சொல்லால் விரித்துப் பொருள் விளங்கச் சொல்லுதல்
வல்லாரார் வள்ளுவரல் லால்.

(பொ - ரை.) வேதத்திலே பலவகையாகப் பரவிக்கிடக்கும் எல்லாப்பொருள்களையும் இப்பூமியிலுள்ளோர் அறிதற்பொருட்டு வேறாகப் பிரித்து, அது அது தனது தனது வகையோடு சேரும்படி சுருங்கிய சொல்லால் பொருள்விளங்க விரிவாகச் சொல்லுதல் வல்லார் வள்ளுவரல்லது ஒருவரு மில்லை. (கங)

பொன்முடியார்

கானின்ற தொங்கலாய்! காசிபனார் தந்ததுமுன்
கூநின் றளந்த குறளென்ப—நூன்முறையான்
வானின்று மண்ணின் றளந்ததே வள்ளுவனார்
தாநின் றளந்த குறள்.

(போ - ரை.) மணந்தங்கப்பெற்ற மாலையையுடைய பாண்டிய மன்னனே! முன் காசிபராலே தரப்பட்ட குறளே, மண்ணின் கண்ணே நின்று உலகத்தை அளந்த குறளென்று சொல்லுவர். தாம் இங்கே எழுந்தருளித் திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட குறள், நூலின் முறையோடு கூடி விண்ணின்கண்ணே நின்றும் மண்ணின்கண்ணே நின்றும் உலகத்தை அளந்தது. (கச)

கோதமனர்

ஆற்றல ழியுமேன் றந்தணர்கள் நான்மறையைப்
போற்றியுரைத் தேட்டின் புறத்தெழுதா—ரேட்டெழுதி
வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனர் முப்பாலைச்
சோல்லிடினும் ஆற்றல்சோர் வின்று.

(போ - ரை.) மறையோர்கள் நான்கு வேதங்களையும் வாய்ப்பாடமாகக் காப்பாற்றி ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஓதுவராகலின் அவற்றின் வலிமை குறையுமென்று ஏட்டின்கண் எழுதார்; திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஏட்டின்கணெழுதிவைத்து வலியுடையவரும் வலியில்லாரும் ஓதினும் வலிமை குறைதலில்லை.

நத்தத்தனர்

ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்ப தருங்குறளும்
பாயிரத்தி னேடு பகர்ந்ததற்பின்—போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கேட்கி வீற்றிருக்க லாம்.

(போ - ரை.) பாயிர நான்கதிகாரங்களோடு சேர்ந்து தொகையாகிய அரிய ஆயிரத்து முந்நூற்றுமுப்பது குறள் வெண்பாக்களையும் ஓதியுணர்ந்த பின்பு, போய் ஒருவரது வாயாலே கேட்டறிதற்கு நூலுளவோ? (இல்லை;) நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராகிப் பிறர் தம்மிடத்து வந்துகேட்க வீற்றிருக்கலாம். (கரு)

முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார்

உள்ளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்ததனைத்
தேள்ளுத லன்றே சேயற்பால—வள்ளுவனர்
முப்பாலின் மிக்க மோழியுண் டேனப்பகர்வார்
எப்பா வலரினு மில்.

(போ. - ரை.) திருவள்ளுவரது திருக்குறளின் மேற்பட்ட நூலொன்று உளதென்று சொல்லவல்லவர் எவ்வகைப்பட்ட புலவருள்ளும் இல்லை: (ஆதலால்) நாம் இந்நூலைக் குறித்துச் செயக்கடவன, நாம் இதன் பொருளைச் சிந்தித்துக்கொள்ளுதலும், சிந்தித்துப் பிறருக்கு அதனைச் சொல்லுதலும், பிறராலே சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும் அல்லவா? (கஎ)

ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்

சாற்றிய பல்கலையுந் தப்பா அருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாந்—தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பார்
எப்பா வலரினு மில்.

(போ - ரை.) அறிவுடையோராற் சொல்லப்பட்ட பல நூல்களாலும் தப்பாத அரிய வேதத்தினாலும் காப்பாற்றிவைத்திருந்து உலகத்தார்க்குச் சொல்லப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் தன்னிடத்தே காட்டும்படி திருக்குறளைச் சொல்லிய திருவள்ளுவரை யொப்பார் எவ்வகைப்பட்ட பாவலருள்ளும் இல்லை. (கஅ)

கீரந்தையார்

தப்பா முதற்பாவாற் றமாண்ட பாடலினன்
முப்பாலி னாற்பான் மொழிந்தவ—ரெப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

(போ - ரை.) எவ்விடத்திலும் கூர்மை வைத்த சிறப்புப்பொருந்திய வேலையுடைய பாண்டியன் மனமகிழ, சொல்லப்பட்ட பொருள் வழுவாமல் முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள்வெண்பாக்களாலே தாம் மாட்சிபெற்ற பாடற்றொழிலினாலே மூன்று பால்களிலே அற முதலிய நான்கு பகுதிப்பொருளையும் அருளியவர் கடவுட்டன்மையையுடைய திருவள்ளுவநாயனார். (கக)

சிறுமேதாவியார்

வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற
நாடியமுப் பத்து மூன்றொன்றாழ்—கூடுபொருள்
எள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

(போ - ரை.) திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை, பாயிரம் நான்கதிகாரத்தையுடைத்து; அறம் முப்பத்துமூன் றதிகாரத்தையுடைத்து; ஊழ் ஓரதிகாரத்தை யுடைத்து; பொருள் எழுபததிகாரத்தையுடைத்து; காமம் இருபத் தைந்ததிகாரத்தை யுடைத்து. (௨௰)

நல்கூர்வேள்வியார்

உப்பக்க நோக்கி உபகேசி தோள்மணந்தான்
உத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப—இப்பக்கம்
மாதாநு பங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப்
போதார் புனற்கூடற் கச்சு.

(போ - ரை.) வடமதுரைக்கு அப்பக்கத்தைக் குறித்துச் சென்றேணுகிய உமாதேவியினது தோளைமணந்த கடவுளை ஆதாரமென்று சொல்லுவர்; நீர்வளத்தையுடைய தென்மதுரைக்கு இப்பக்கம் மாதாநுபங்கி யெனப்படுகின்ற குற்றமற்ற புலமையாகிய தேனைச் சொரிகின்ற செவ்விய நாவாகிய மலரையுடையவரை (வள்ளுவரை) ஆதாரமாகக் கூறுவர்.

ஊபகேசி நப்பின்னை யென்றும், அவள் தோள் மணந்தான் கண்ணபிரான் என்றும், உத்தரமாமதுரை அவன் அவதரித்த வடமதுரையென்றும், மாதாநுபங்கி செருக்கொழிதலுடையான் என்றும் பொருள் கூறுவர். (௨௧)

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினர்

அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமூன் றெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணர்வார்
போலு மொழிந்த பொருள்.

(போ - ரை.) பாயிரம், இல்லறம், துறவறம், ஊழெனு அறப்பாலி னுட்பிரிவுகள் நான்கும்; அரசு, அமைச்சு, அரண், கூழ், படை நட்பு, ஒழி பென அறியப்பட்ட பொருட்பாலி னுட்பிரிவுகள் ஏழும்; ஆண்பாற்கூற்று, பெண்பாற்கூற்று, அவ்விருபாற்கூற்றெனக் காமத்துப் பாலி னுட்பிரிவுகள் மூன்றுமாகப் பகுதிசெய்து பெறுதற்கரிய அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனப்படுகிற நான்கு பொருளையும் சொல்லிய பெருநாவலரே அவற்றுளடங்காது ஒழிந்த பொருள் உளதாயின், அதனை நன்றாக அறியவல்லவர் போலும்! (௨௨)

வெள்ளிவீதியார்

செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
அதற்குரிய ரந்தணரே ஆராயி னேனை
இதற்குரிய ரல்லாதா ரில்.

(பொ - ரை.) *ஒருவராலே செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்துக்கும், திருவள்ளுவரால் அருளப்பட்ட தன் வழியினொழுகுவோர்க்குப் பயன்விளைவிலே பொய்படாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும் பொருளொன்றே; ஆராயுங்கால் செய்யப்படாத அவ்வேதமோதுதற்குரியவர் அந்தணரே; பொய்படாத இத்திருக்குறளோதுதற்கு உரியவரல்லாதார் உலகத்தி லில்லை.* (உ௩)

மாங்குடிமருதனார்

ஓதற் கெளிதாய் உணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்—தீதற்றோர்
உள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

(பொ - ரை.) *திருவள்ளுவரது வாயினின்றுந் தோன்றிய திருக்குறளின் மாட்சியைச் சொல்லின்; அஃது ஓதப்படுதற்கு எளிய சொற்களை யுடையதாகியும், அறியப்படுதற்கு அரிய பொருள்களை யுடையதாகியும் வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும், அவ்வேதத்தின் மிக விளங்கி, குற்றமற்றோர்கள் நினைக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும் அவர்களுடைய மனத்தைக் கரைக்கும்.* (உ௪)

எறிச்சலூர் மலாடனார்

பாயிர நான்கில் லறமிருபான் மூன்றே
தூய துறவறமொன் றூழாக—ஆய
அறத்துப்பா னால்வகையா ஆய்ந்துரைத்தார் நூலின்
திறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்து.

(பொ - ரை.) *திருவள்ளுவ நாயனார் அவ்வேதத்தின் கருத்துக்களை யாராய்ந்து, தம்மாலே செய்யப்பட்ட நூலினது திறத்திற்குத் தக்க நன்மையுடைமையால் இவையே உரியவை யென்று தெரிந்து, அறத்துப்பாலைப் பாயிரம் நான்கதிகாரமும், இல்லற*

வியல் இருபததிகாரமும், துறவறவியல் ப்தின்மூன் றதிகாரமும், ஊழ் ஓரதிகாரமுமாக நால்வகையுடைத்தாகக் கூறினர். (உகு)

போக்கியார்

அரசிய லையைந்து அமைச்சிய லீரைந்
தருவல் லரணிரண்டோன் றேண்கூழ்—இருவியல்
திண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்
றெண்பொரு ளேழா மிவை.

(போ - ரை.) எண்ணப்பட்ட பொருட்பால் அரசியல் இருபத்தைந்ததிகாரமும், அமைச்சியல் பத்ததிகாரமும், அரணியல் இரண்டதிகாரமும், பொருளியல் ஓரதிகாரமும், படையியல் இரண்டதிகாரமும், நட்பியல் பதினேழதிகாரமும், ஒழிபியல் பதின்மூன்றதிகாரமுமாகிய இவ்வியல்களேழுடைத்து. (உசு)

மோசி கீரனர்

ஆண்பாலே ழாறி ரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா லிருபாலோ ராருக—மாண்பாய
காமத்தின் பக்கமொரு மூன்ருகக் கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனர் நன்கு.

(போ - ரை.) பெயர்பெற்ற திருவள்ளுவர் ஆண்பாற்கூற்று ஏழதிகாரமும், பெண்பாற்கூற்றுப் பன்னிரண்டதிகாரமும், ஒருவரையொருவர் அடுத்து அன்பைப் பூணுதற்பகுதியுடைய அவ்விருபாற்கூற்று ஆறதிகாரமுமாக, மாட்சியான காமத்துப்பாலினியல்கள் மூன்ருக நன்குங்கூறினர். (உஎ)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனர்

ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேதப் பொருள்விளங்கப்—பொய்யாது
தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள் ளுவனுகி
அந்தா மரைமே லயன்.

(போ - ரை.) அழகிய தாமரைமலர்மேல் வீற்றிருக்கும் நான்முகக் கடவுள்தான் திருவள்ளுவனகி, அதிகாரம் நூற்றுமுப்பத்துமூன்ருக, வடமொழியிலிருந்த மெய்யாகிய வேதப்பொருள் பொய்யுருது விளங்கும்பொருட்டு, உலகத்தார்க்குத் தமிழிற் செய்துதந்தான். (உஅ)

மதுரைத் தமிழ்நாகனார்

எல்லாப் பொருளும் இதன்பா லுளஇதன்பால்
இல்லாத எப்பொருளு மில்லையாற்—சொல்லாற்
பரந்தபா வாலென் பயன்வள் ளுவனார்
சுரந்தபா வையத் துணை.

(பொ - ரை.) பலவகை நூல்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட எல்லாப் பொருளும் இந்நூலகத் தடங்கியிருக்கின்றன; இதனிடத் தில்லாத யாதொரு பொருளும் எந்நூலகத்தும் இல்லை; (ஆதலால்) சொல்லளவினாலே விரிந்த நூல்களாற் பயன் யாது? திருவள்ளுவ ராலே தரப்பட்ட இந்நூலொன்றே மண்ணுலகத்தாருக்குத் துணை யாதலமையும். (உக)

பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்

எப்பொருளும் யாரும் இயல்பி னறிவுறச்
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரும்—முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

(பொ - ரை.) பாரதம் சீராமகதையையும், மனுமிருதி பழைய வேதத்தையும் ஒப்பனவாகும்; எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும் எவ்வகையோரும் அவற்றின்றன்மையோடு அறிய அவர்க்குச் சொல் லும்படிக்குத் திருவள்ளுவர் சொல்லால் வந்த திருக்குறளுக்கு உவ மானமாகத்தக்கது வேறொன்றில்லை. (ருo)

உருத்திரசன்மகண்ணர்

மணற்கிளைக்க நீரூறும் மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பான் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறும் ஊறும் அறிவு.

(பொ - ரை.) மணலைத் தோண்டுந்தோறும் நீர் பெருகும்; புதல்வர்கள் வாய்வைத்து உண்ணுந்தோறும் தாயினது முலைக்கண் நல்ல பால் பெருகும்; அவைபோல, பிணங்குதற்கு ஏதுவில்லாத வாய்மைச் சொல்லையுடைய திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஆராயுந் தோறும் அறிவுடைய புலவர்க்கு அறிவு வளரும். (ருக)

பெருஞ்சித்திரனர்

ஏதமில் வள்ளுவ ரின்குறள்வெண் பாவினல்
ஓதிய ஒண்பொரு ளெல்லாம்—உரைத்ததனற்
ருதவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன.

(போ - ரை.) பொடியோடு விரிந்த பூமாலையையுடைய பாண்டியனே! குற்றமில்லாத திருவள்ளுவர் இனிய குறள் வெண்பாக்களே நான்கு வேதங்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட ஒள்ளிய பொருள்களையெல்லாங் கூறினமையால், மேம்பாட்டுக்குத் தக்கவை அக்குறள் வெண்பாக்களோ ? முதனூலாய் நின்று அவற்றைப் பயந்த வேதங்களோ ? நீ சொல்வாயாக. (ருஉ)

நரிவெரூஉத்தலையார்

இன்பம் பொருளறம் வீடென்னும் இந்நான்கும்
முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழிநூன்—மன்பதைகட்
குள்ள அரிதென் றவைவள் ளுவருலகங்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள்.

(போ - ரை.) திருவள்ளுவர், இன்ப முதலிய இந் நாற்பொருளியல்புகளையும் மக்கட்பரப்புக்கு அக்காலத்தில் அறியும்வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட பழமொழி வேதமானது ஓதியுணரப்படுதற் கரிதென்று, அவற்றை உலகத்தார் எளிதினுணரும்படி திருக்குறளைக் கூறினர். (ருஙு)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்கிழார்

புலவர் திருவள் ளுவரன்றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவரெனச் செப்பல்—நிலவு
பிறங்கொளிமா லைக்கும் பெயர்மாலை மற்றுங்
கறங்கிருண்மா லைக்கும் பெயர்.

(போ - ரை.) உலகின்கண்ணே புலவரெனத் திருவள்ளுவரையன்றி வேறு சிலரையும் புலவரென்று சொல்லுதல், மாலையென்பது நிலவால் விளங்குகின்ற அந்திக்கும் பெயராக, மற்றும் சூழ்கின்ற விருளையுடைய அந்திக்கும் பெயராகச் சொல்லுதல் போலும். (ருச)

மதுரையறுவைவாணிகன் இளவேட்டனார்

இன்பமுந் துன்பமு மென்னும் இவையிரண்டும்
மன்பதைக் கெல்லாம் மனமகிழ—அன்பொழியா
துள்ளி யுணர உரைத்தாரே யோதுசீர்
வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

(போ - ரை.) *புகழப்படுஞ் சீரையுடைய திருவள்ளுவர், பின் வரக்கடவனவாய சுகமுந் துக்கமு மென்னப்பட்ட இவற்றினுடைய இருவகைக் காரணங்களையும் ஆராய்ந்தறியவும், தம்மேலன்பு நீங்காமல் உள்ளங் களிகூருவும் திருக்குறளை மக்கட் பரப்புக்கெல்லாம் வாயுறை வாழ்த்தாகக் கூறினார்.* (நரு)

கவிசாகரப் பெருந்தேவனார்

பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனதம்
ஆவிற் கருமுனியா யானைக்—கமரரும்பல்
தேவிற் றிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே
பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா.

(போ - ரை.) *மலர்களுக்குள்ளே தாமரை மலரும், பொன்களுக்குள்ளே சாம்புனதப் பொன்னும், பசுக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும், யானைகளுக்குள்ளே ஐராவதமும், தேவர்களுக்குள்ளே திருமாலும்போல, நூல்களுக்குள்ளே திருவள்ளுவரது குறள் வெண்பாச் சிறந்தது என்று அறிவுடையோர் சொல்லுவர்.* (நசு)

மதுரைப் பெருமருதனார்

அறமுப்பத் தெட்டுப் பொருளெழுப தின்பத்
திறமிருபத் தைந்தாற் றெளிய—முறைமையால்
வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனார்
ஓதவழுக் கற்ற துலகு.

(போ - ரை.) *திருவள்ளுவர் அறத்தின் கூறுபாடு முப்பத்தெட்டதிகாரங்களாலும், பொருட்கூறுபாடு எழுபததிகாரங்களாலும், காமத்தின் கூறுபாடு இருபத்தைந்ததிகாரங்களாலும் தெளியும்பொருட்டு, காரணகாரிய வொழுங்கால் வேதத்தினுயர் வாகிய பொருளைக் குறள் வெண்பாக்களாலே ஓதலால், உலகமானது வழுவுதலினின்றும் நீங்கிற்று.* (நஎ)

கோவூர்கிழார்

அறமுதல் நான்கும் அகலிடத்தோ ரெல்லாந்
திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக்—குறள்வெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைநே ரொவ்வாதே
முன்னை முதுவோர் மொழி.

(பொ - ரை.) *அறமுதலிய நான்கு பொருள்களையும் அகன்ற உலகத்துள்ளோரெல்லாம் வகைப்பட ஆராய்ந்து தெளியும் பொருட்டுக் குறள்வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட திருவள்ளுவ நாயனாரது முப்பால்களையுடைய புத்தகத்தின்கண்ணே முற்காலத்துள்ள பெரியோரது நூல்களுக்கு நேர்தல் பொருந்தாது.* (ருஅ)

உறையூர் முதுகூற்றனார்

தேவிற் சிறந்த திருவள் ளுவர்குறள்வெண்
பாவிற் சிறந்திடுமுப் பால்பகரார்—நாவிற்
குயலில்லை சொற்சுவை யோர்வில்லை மற்றுஞ்
செயலில்லை யென்னுந் திரு.

(பொ -ரை.) *தெய்வத்தன்மையாற் சிறந்த திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாக்களோடு கூடிச் சிறந்து தோன்றுகின்ற முப்பால்களையும் ஓதாரது வாக்கிற்கு இன்சொற்சொல்லி வாழ்தல் உண்டாகாது; மனத்திற்குச் சொற்களின் சுவையை அறிதல் உண்டாகாது; இவையன்றியும் காயத்துக்கு நல்ல செயலுண்டாகாது என்று நினைத்துத் திருமகள் அவரிடத்துச் சேராள்.* (ருக)

இழிகட் பெருங்கண்ணனார்

இம்மை மறுமை யிரண்டும் எழுமைக்குஞ்
செம்மை நெறியிற் றெளிவுபெற—மும்மையின்
வீடவற்றி னுன்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனார்
பாடின ரின்குறள்வெண் பா.

(பொ - ரை.) *இகபரங்கட்காவன இரண்டையும் வினைப்பயன் றொடர்தற்குரிய எழு பிறப்பிற்குமாகச் செவ்வையான வழியால் யாவரும் தெளிதல் பெறவும், அறம் பொருள் இன்பமென்னும் முப்பால்களுள் அம்முப்பாற் பொருள்களோடு வீடுமாகிய நாற்பொருள்களின் விதிகளும் வழங்கவும், திருவள்ளுவநாயனார் இனிய குறள்வெண்பாவைப் பாடினர்.* (சo)

செயிர்க்காவிரியார்மகனார் சாத்தனார்

ஆவனவும் ஆகா தனவும் அறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத்—தேவர்
திருவள் ளுவர்தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கம்பூண் டார்.

(பொ-ரை.) மக்களுக்கு ஆவனவற்றையும் ஆகாதவற்றையும் அறிவுடையார் யாவரும் இதிலிருந்து எடுத்துச்சொல்லுதற்கு வல்லவராவார்; ஆதலால், தேவராகிய திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்டவற்றையே ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர் செய்வார். (ருக)

செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனார்

வேதப் பொருளை விரகால் விரித்துலகோர்
ஓதத் தமிழா லுரைசெய்தார்—ஆதலால்
உள்ளுந ருள்ளும் பொருளெல்லாம் உண்டென்ப
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு.

(பொ-ரை.) வேதத்தின் பொருளை உலகத்தார் ஓதியுணரும் பொருட்டு உபாயத்தால் விரித்துத் தமிழ்மொழியினாலே சொல்லியருளினார்; ஆதலால், நினைப்பவர் நினைக்கும் பொருள்களெல்லாம் திருவள்ளுவர் திருவாயிற் பிறந்த திருக்குறளின்கண்ணே உண்டென்று அறிவுடையோர் சொல்லுவர். (ருஉ)

வண்ணக்கஞ் சாத்தனார்

ஆரியமுஞ் செந்தமிழும் ஆராய்ந் திதனினிது
சீரியதென் றொன்றைச் செப்பரிதால்—ஆரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனார்
ஓது குறட்பா வுடைத்து.

(பொ-ரை.) வடமொழி வேதமுடைத்து; தமிழ்மொழி திருவள்ளுவநாயனார் சொல்லிய குறட்பா வுடைத்து; ஆதலால், வடமொழியையுந் தென்மொழியையும் ஆராய்ந்து இதைக்காட்டிலும் இது சிறப்புடைத்தென்று ஒன்றைத் தெரிந்து சொல்லுதல் கூடாது.

களத்தூர்கிழார்

ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி னோதுந்
தரும முதல்நான்குஞ் சாலும்—அருமறைகள்
ஐந்துஞ் சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

(பொ - ரை.) *இருக்குமுதற் பாரத மீறாகிய அரிய வேதங்களைந்தும் அவ்வேதத்தின் வழிப்பட்ட சமயநூல்களாறுமே நம்முடைய திருவள்ளுவரால் உலகத்தார்க்குப் புத்தியாகச் சொல்லப்பட்ட நூலிலடங்கும்; ஆதலால், ஒருவர் ஒருவிகற்பமும் இருவிகற்பமுமாகிய இருவகைக் குறள்களையுமே முப்பால்களில் மனனஞ்செய்து அறியப்படுகின்ற அறமுதலிய நாற்பொருள்களும் அவருக்குப் போதும்.*

நச்சுமனார்

எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு
வழக்கியல் வனப்பணி வண்ணம்—இழுக்கின்றி
என்றெவர் செய்தன எல்லாம் இயம்பின
இன்றிவ ரின்குறள்வெண் பா.

(பொ - ரை.) *எழுத்துமுதல் வண்ணமீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றின் வழுவுதலில்லாமல் எக்காலத்தில் எவரால் எவை செய்யப்பட்டன. அவையெல்லாம் இக்காலத்து இத்திருவள்ளுவராலே செய்யப்பட்ட இவ்வினிய குறள்வெண்பாக்களிற் சொல்லப்பட்டன.* (சரு)

அக்காரக்கனி நச்சுமனார்

கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாகிக் கண்ணின்
நிலைநிரம்பு நீர்மைத் தெனினுந்—தொலைவிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூல் நயத்தின் பயன்.

(பொ - ரை.) *மதியமும் முப்பானூலும் பதினாறு கலைகளாலும், அறுபத்துநாலு கலைகளாலும் நிறைந்து; நோக்குதற்கு, ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு இனிதாகி; முகக்கண்ணினிலையில், அகக் கண்ணினிலையில், நிரம்புகின்ற தன்மையுடைத்தாயினும், குண முடைத்தாயினும், திருவள்ளுவரது முப்பானூலினது நயத்தால் விளைவதாகிய இனிய. பயனனது ஒழிவின்றி ஆகாசத்தின்கண்ணே திரிகின்ற மதியினிடத்து உண்டோ?* (சசு)

நப்பாலத்தனார்

அறந்தகளி யான்ற பொருடிரி யின்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனு ரேற்றினார் வையத்து வாழ்வார்கள்
உள்ளிருள் நீக்கும் விளக்கு.

(பொ - ரை.) *தருமம் அகலாகவும், பொருள் திரியாகவும், காமம் நெய்யாகவும், செவ்விய சொல் நெருப்பாகவும், குறட்பாத் தண்டாகவும், திருவள்ளுவ நாயனார் பூமியின்கண் வாழ்வோரது அகத்திருளை ஒழிப்பதாகிய விளக்கு ஏற்றினார்.* (சஎ)

குலபதி நாயனார்

உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் கரியவிருள் தள்ளுதலால்—வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கதிரும் ஒக்குமெனக்
கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு.

(பொ - ரை.) *நெஞ்சமாகிய தாமரைமலரை விரித்து, மக்களது அகத்திலுள்ள, பிறிதொன்றனாலே நீக்கப்படாத, அஞ்ஞான விருளை நீக்குதலால், திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாவும், புறத்துத் தாமரைமலரை விரித்துப் புறத்திருளை நீக்குகின்ற சூரியனும், அச் செய்கையைக் கொண்டு ஒக்குமென்று கொள்ளத்தகும்.* (சஅ)

தேனீக்குடிக் கீரனார்

பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் யல்லாத
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே—முப்பாலில்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியகுறளால்
வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

(பொ - ரை.) *கடவுட் டன்மையையுடைய திருவள்ளுவ நாயனார் மூன்று பால்களையுடையதாகக் கூறிய குறணூலைக் கேட்டறிதலால் உலகின்கண் வாழ்வாருடைய மனத்துப் பொய்யின் பகுதியிற் பட்டவையெல்லாம் பொய்யேயாய்ப் போயின; பொய்ம்மை யல்லாத மெய்யின் பகுதியிற் பட்டவை யெல்லாம் மெய்யேயாய் விளங்கின.* (சக)

கொடிஞாழன் மாணிபூதனார்

அறனறிந்தேம் ஆன்ற பொருளறிந்தேம் இன்பின்
திறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

(போ - ரை.) பகைவரை யெறிந்த வாட்படை தங்கிய வீரமுங் கும் பாண்டியனே! திருவள்ளுவநாயனார் வாக்கால் இதற்குமுன் கேட்கப்பட்டில்லாதவை யெல்லாம் இப்போது கேட்டு, அறத்தின் திறத்தை அறிந்தேம்; பொருளின் திறத்தை அறிந்தேம்; இன்பத்தின் திறத்தை அறிந்தேம்; வீட்டின் திறத்தை அறிந்தேம். (ருo)

கவுணியனார்

சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினியு
வந்த இருவினைக்கு மாமருந்து—முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார்
பன்னிய இன்குறள்வெண் பா.

(போ - ரை.) முற்பட்டதாகிய நல்ல வழியை நாமறியும் பொருட்டு நாவால் விளங்குகின்ற புலமையையுடைய திருவள்ளுவ நாயனாராற் சொல்லப்பட்ட இனிய குறள் வெண்பாக்கள் நினைத்தால் மனத்திற்கு இன்பஞ் செய்வன; கேட்டாற் காதுக்கு இன்பஞ்செய் வன; ஓதினால் வாய்க்கு இன்பஞ் செய்வன, தொடர்ந்து வருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்களுக்குப் பெரிய மருந்துகளாவன. (ருக)

மதுரைப் பாலாசிரியனார்

வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறஇருளைத்—தெள்ளிய
வள்ளுவ ரின்குறள் வெண்பா அகிலத்தோர்
உள்ளிருள் நீக்கும் ஒளி.

(போ - ரை.) சுக்கிரன் தேவகுரு சூரியன் சந்திரன் என்பன புறத்திருளை விரைவிலே நீக்கும் ஒளிகளாம்; (அவைபோல) முற் றுணர்ந்த திருவள்ளுவநாயனாரது இனிய குறள்வெண்பா உலகத் தோரது உள்ளிருளை நீக்கும் ஒளியாம். (ருஉ)

ஆலங்குடிவங்கனார்

வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமுதின் தீஞ்சுவையும் ஒவ்வாதால்—தெள்ளமுதம்
உண்டறிவார் தேவர் உலகடைய உண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து.

(பொ - ரை.) திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையைச் சொல்லுமிடத்து, உண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதினது தித்திப் பாகிய சுவையும் ஒப்பாகாது; அத்தெள்ளிய அமுதை யுண்டு அதன் சுவையை அறிபவர் தேவர்கள்; வளம் பொருந்திய தமிழின்கண்ண தாகிய முப்பாலாகிய அதின் மும்மடி சிறந்த பாலை எவ்வுலகத்தாரும் மகிழ்ந்து உண்டு தீஞ்சுவை யறிவார். (௫௪)

இடைக்காடர்

கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

(பொ - ரை.) நாயனாரது நூலின் ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறள்வெண்பாக்களும், கடுகை அதனடுவே துளைசெய்து, எழு கடனீரையும் அத்துளையுட் பெய்து, தன்னளவிற் குறுகும்வண்ணம் தறித்துவைத்தால், அதுபோல்வனவாகும்.

ஔவையார்

அணுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

(பொ - ரை.) நாயனாரது நூலின் ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறள் வெண்பாக்களும், கடுகினும் மிக நுண்ணியதாகிய அணுவை அதனடுவே துளைசெய்து, எழு கடனீரையும் அத்துளை யுட் பெய்து, தன்னளவிற் குறுகும்வண்ணம் தறித்துவைத்தால், அது போல்வனவாகும்.

ஆசிரியர் திருப்பெயர்கள்-௯

திருவள்ளுவர்.
நாயனார்.
தேவர்.
முதற்பாவலர்.
தெய்வப்புலவர்.
நான்முகனார்.
மாதாநுபங்கி.
செந்நாப்போதார்.
பெருநாவலர்.

நூலின் திருப்பெயர்கள்-௯

திருக்குறள்.
முப்பானூல்.
உத்தரவேதம்,
தெய்வநூல்.
திருவள்ளுவர்.
பொய்யாமொழி.
வாயுறைவாழ்த்து.
தமிழ்மறை.
பொதுமறை.

திருக்குறட் பாயிரக் கருத்து

[திரு. மா. வே. நெல்லையப்ப பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ. எழுதியது]

திருக்குறள் இற்றைக்குச் சுமார் 1900 ஆண்டுகளுக்கு முன்னே தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனாரால் உலகின்கண்ணுள்ள மக்களெல்லாம் உய்யும்பொருட்டு இயற்றப்பட்ட ஓர் அரிய பெரிய தமிழ்நூல். அஃது இரண்டு அடியாலாகிய குறள்வெண்பாவா லாக்கப்பட்டதால் திருக்குறள் என்னும் பெயர் பூண்டது.

"ஆயிர முகத்தான் அகன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே"

என்ற தமிழ் ஆன்றோர் முறைப்படி திருவள்ளுவ நாயனார் இந் நூலுக்குப் பாயிரமாக, க. கடவுள் வாழ்த்து, உ. வான் சிறப்பு, ங. நீத்தார் பெருமை, ச. அறன்வலியுறுத்தல் என்கிற முதல் நான்கு அதிகாரங்களையுஞ் செய்தருளினர். இந்நான்கு அதிகாரங் களும் பாயிரம் என்பதை அவர் தாம் முதலாவது சொல்லப் புகுந்த அறத்துப்பாலின் முதற்பகுதியாகிய இல்லறவியலுக்கு முன்னே அவற்றை வைத்த வைப்பு முறையே இனிது விளக் கும். அன்றியும், சிறப்புப்பாயிரம் சொன்ன சங்கப்புலவர்களில் சிறுமேதாவியார் "வீடொன்று பாயிரம் நான்கு" எனவும் எறிச்ச லூர் மலாடனுர் "பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே" எனவும், நத்தத்தனுர் "ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்ப தருங்குறளும் பாயிரத்திேனேடு" எனவுந் தாங்கள் பாடிய வெண்பாக்களில் விளங்க வுரைத்தருளினர்கள்.

நாயனர் முதல் நான்கு அதிகாரங்களையும் பாயிரமாக யாது கருத்துப்பற்றிச் சொல்லியருளினர் என்பதே ஈண்டு எடுத்துக் கொண்ட ஆராய்ச்சியாகும்.

பாயிரத்தைப் பற்றித் தொல்காப்பியம் நச்சினர்க்கினியர் உரை யிற் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது :—

'பருப்பொருட் டாகிய பாயிரங் கேட்டார்க்கு
நுண்பொருட் டாகிய நூலினிது விளங்கும்'—என்முராகலின்

"அப்பாயிரந்தான் தலையமைந்தயானைக்கு வினையமைந்த பாகன் போலவும், அளப்பரிய ஆகாயத்திற்கு விளக்கமாகிய திங்களும் ஞாயிறும்போலவும், நூற்குஇன்றியமையாச் சிறப்பிற்முயிருத்தலின், அது கேளாக்காற், குன்று முட்டிய குரீஇப் போலவுங் குறிச்சிபுக்க

மான்போலவும் மாணுக்கன் இடர்ப்படும் என்க." ஆகலான், எந்நூல் உரைப்பினும் பாயிரம் உரைத்து நூல் உரைப்பதே மரபு என்று பண்டைத் தமிழ்நூற் புலவர் நிறீஇயினர்.

மேலே சொல்லிய முறைமைப்படி திருக்குறள் நூலின் நுண் பொருளவாகக் கூறப்பட்டன பருப்பொருளவாக முதல் நான்கு அதி காரங்களிலும் எவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளன என்பது கருதுவாம்.

நூலிற் கூறப்படும் பொருள்கள், மக்களால் அடைதற்பாலன வாகிய அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கு உறுதிப் பொருள்களாம். திருவள்ளுவ நாயனுர் அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்று பொருள்களையும் நூலில் அறத்துப்பால், பொருட் பால், காமத்துப்பால் என மூன்று பால்களாகப் பகுத்து, அவற்றின் இலக்கணங்களை யெல்லாம் விரிவாகவும் வீட்டைப்பற்றிப் பாயிரத் தில் கடவுள் வாழ்த்து என்ற அதிகாரத்திலும், அறத்துப்பால் துறவறவியலில் நிலையாமை, துறவு, மெய்யுணர்வு, அவாவறுத்தல் என்ற நான்கு அதிகாரங்களிலும் காரணவகையாற் சுருக்கமுங் கூறி யருளினர். ஆகவே, சிறப்புப் பாயிரமாகிய திருவள்ளுவமாலையில் "முப்பாலி ஞற்பான் மொழிந்தவர்" என்று கீரந்தையார் கூறியவண் ணம் நாயனுர் முப்பாலினும் நான்கு பாலையும் மொழிந்தாராவர்.

மக்கள் நான்கு உறுதிப் பொருள்களையும் அடைவது உலக வாழ்விஞலேயே. இந்த உலக வாழ்வு உண்டாம்பொருட்டும், செவ்விதின் நடைபெறும்பொருட்டும், முதற்கண் வேண்டப்படுவது கடவுள். "தானலா துலகமில்லை" என்று திருநாவுக்கரசு நாயனர் கூறியருளியபடி கடவுளின்றி உலகம் உளதாகாது; உயிரில் பொருளும் உளதாகாது; உயிர்ப் பொருளும் உளதாகாது. ஆகையி ஞலே, நாயனர் பாயிரத்தில் முதல் அதிகாரமாகக் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறினர். கடவுள் வாழ்த்து வாழ்த்து, வணக்கம், பொருளியல் புரைத்தல் என மூவகைப்படும். இம் மூன்றனுள் நாயனர் முதலதி காரத்திற் கூறிய வாழ்த்து பொருளியல்புரைத்தலாகும். நாயனர் கடவுள் வாழ்த்தைப் பொருளியல்புரைத்தல் என்ற வகையிற் கூறி யது, தாம்நூலில் நுவல எடுத்துக்கொண்ட நுண்பொருள்களைப் பருப் பொருள்களாகக் குறித்து விளக்குதற்பொருட் டென்க.

உயிர்களின் உலகவாழ்வு அதனை யியக்கும் ஒரு கடவுளையின்றி நிகழாது என்று சொல்லுவதோடு அமையாது; நாயனர் முதல் எட்டுக் குறள்களிலும் கடவுள் இன்ன இன்ன குணம் உடையவர் என்று வகுத்துக்கூறி, ஒன்பதாவது குறளில் அவ்வெட்டுக் குணங்களையுந் தொகுத்துக்கூறி, இத்தகைய பேரறிவும், பேரன்பும், பேராற்றலும் உடைய கடவுளை மக்கள் மனத்தான் நினைந்து, நாவினல் வாழ்த்தி, உடம்பால் வணங்கி வழிபட்டாலன்றி உலக வாழ்வின் பயனுகிய

பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்துதல் முடியாது என்று பத்தாவது குறளில் வற்புறுத்தியருளினர். அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கு உறுதிப்பொருள்களுள் உயிர்கள் முடிவில் அடையும் பொருள் வீடு ஒன்றே என்பதையும், அறம் பொருள் இன்பம் என்ற மூன்றும் வீட்டையடைவிக்கக் கருவிகளா யுதவும் இடையிலுள்ள பொருள்களென்பதையும், அறமானது பொருள் இன்பம் போலாது, வீட்டினையும் உதவவல்லது என்பதையும், நாயனர் இவ்வதிகாரத்தில் குறிப்பித்தருளினர். இன்னும் அவர் கடவுளை எல்லாக் குறள்களிலும் ஒருமையிற் சொன்னதனலும், முதலாவது குறளில் கடவுள் தன்வயத்தனதல் என்ற குணத்தைச் சார்ந்த முதன்மை யுடையவன் என்றும், எ-வது குறளில் கடவுள் தனக்கு ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாதவன் என்றும் கூறியதனலும், முழுமுதற் கடவுள் ஒருவனே என்றும், அவன் உயிர்களையெல்லாம் ஆளுந் திறத்தினை யுடையவன் என்றும் உ,ங,ச,ரு,சு,எ,அ,கO, குறள்களில் உயிர்களைப் பன்மையிற் கூறியதனலும் வணங்கு முயிர்களைக் குறிக்குமிடத்து க-வது குறளில் வணங்காத்தலை யென்றும், வணங்கப்படும் கடவுளைக் குறிக்குமிடத்து உ, ங, ச, எ, அ, க, கO குறள்களில் தாள் என்றும், அடியென்றும் கூறியதனல் உயிர்கள் பல என்றும்; அவர்கள் கடவுளால் ஆளப்படுந்தன்மையை யுடைய அடிமைத்திறம் வாய்ந்தவர்களென்றும்; உயிர்களின் தொழிற்பாட்டைக் குறிக்குமிடத்து உ, ச, எ, அ, கO குறள்களில் 'சேர்ந்தார்' 'சேராதார்' என்று கூறியதனல், உயிர்கள் ஒன்றனைச் சார்ந்துநிற்றலும் சார்ந்ததன்வண்ண மாதலுமாகிய இயற்கைக் குணம் உடையவர்களென்றும், அறியாமையினல் உலகத்தைச் சார்ந்து அதன் வண்ணமாய்க் குறைந்த இன்பத்தையும் பெருந்துன்பத்தையும் அடையும் உயிர்கள் பேரின்பப் பயனகிய கடவுளைச் சார்ந்தாலல்லாமல் பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடந்து வீடு அடைய முடியாதென்றும் நாம் உய்த்தறியக் கிடக்கின்றன.

இனி, முதலாவது அதிகாரத்திற் கூறியவாறு உலகில் உயிர்ப் பொருளையும் உயிரில் பொருளையும் இயக்கி ஆளவல்லது அக்கினியிற் சூடுபோலக் கடவுளினின்றும் பிரிக்கவொண்ணுத அவனுடைய அருட்சத்தியாகும். இந்த அருட்சத்தி தொழிற்படாது கடவுளிடம் ஒடுங்கியிருக்குங் காலத்து உலகமுந் தொழிற்படாது. அருட்சத்தி வெளிப்பட்டபொழுதுதான் உலகமும் வெளிப்பட்டுத் தொழிற்படும். இந்த அருட்சத்தியின் வெளிப்பாடாகக் கற்ருரும் கல்லாதாரும், அறிவுடையாரும், பேதையரும் உலகில் கண்கூடாகக் காணக் கூடியது மழை. மழையின்றி உலகியல் நடவாது என்பது யாவருக்கும் வெளிப்படை. மழை ஒருகால் உலகிற் பெய்தலும் மற்ருெருகால் பெய்யாதிருத்தலும் எத்தகைய ஆற்றலும் அறிவும் உடைய மக்களின் சத்திக்கும் மேற்பட்ட ஒரு சத்தியின் ருெழிற்பாடு என்று யாவரும் அறியலாம். பருவகாலத்தில் மழை பெய்தாலன்றி

உயிர்கள் பசி நோயால் வருந்துவர் என்னும் வெளிப்படையான செயலானது உயிர்கள் கடவுளின் அருள்வழி உலகில் ஒழுகினு லன்றித் துன்பமடைந்து வருந்துவரென்னும் உண்மையைக் குறிப்பா லுணர்த்துகின்றது. இந்த உண்மையை நாயனர், "துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்தன்—அளியின்மை வாழு முயிர்க்கு" என்று அரசன்மீது வைத்துக் கூறினர்.

மேலே கூறிய காரணங்களினல் நாயனர் பாயிரத்தின் இரண்டாவது அதிகாரமாகக் கடவுள் வாழ்த்துக்குப் பின்னர்க் கடவுளின் அருள்வெளிப்பாடாகிய வான்சிறப்பை வைத்தருளினர். வான் என்று சொல்லாது 'வான் சிறப்பு' என்று அவர் அதிகாரத்துக்குப் பெயரீடு தந்தது, மழை உலகம் நடைபெறுதலுக்கு இன்றியமை யாமையைக் குறித்தற்பொருட்டு. மழையானது மாநிலத்து உயிர் களுக்குக் குடிநீரா யுதவுவதுமன்றி உண்ணுவதற்கேற்ற உணவுப் பொருள்களையும் உண்டுபண்ணுகிறது என்றும், மழை பெய்யாவிடில் உழவர் உழவுதொழிலைச் செய்து உணவுப் பொருள்களை உண்டு பண்ணமாட்டார்களென்றும், இல்லற வாழ்க்கையிலுள்ள மக்கள் ஏனைய மூன்று ஆச்சிரமத்திலுள்ளவர்களுக்கும் உற்ற துணையா யிருந்து தானம் செய்யமாட்டார்களென்றும், துறவிகள் தாங்கள் செயற்பாலதாகிய தவம் செய்யார்களென்றும், தேவாலயங்களில் நடைபெறவேண்டிய பூசனையும் விழவும் நிகழா என்றும், உயிர்கள் பசி நோயினல் வருந்துவரென்றும் நாயனர் பலவாருக மழையைச் சிறப்பித்துக் கூறியருளினர். உழவுதொழில் நடவாது, எனவே, அதன் சார்புபற்றி வரும் வணிகமும் கைத்தொழில் முதலிய ஏனைய தொழில்களும் அரசியலும் நடைபெரு என்பது தானே போதரும். இவ்வாருக மக்கள் உலக வாழ்வில் அடைதற்பாலதாகிய நெறிகொள் சிற்றின்பத்திற்கும் முடிவில் அடைதற்பாலதாகிய வீட்டினை உறு விக்கும் அருளை வளர்த்தற்கும் வேண்டிய பொருளை நன்முயற்சியா லீட்ட உதவுங் கருவி மழைதான் என்று நாயனர் இந்த இரண் டாவது அதிகாரத்தில் சிறப்பித்தருளினர்.

இனிக் கடவுளின் அருள் விளக்கம் உலகின்கண் நிகழ்ந்தாலும், ஆணவமலத்தால் மறைப்புண்டு அறியாமையில் உழலும் மக்கள், கடவுளையும் கடவுளினருளையும்பற்றி அறிந்தாலன்றி உலக வாழ் வின் பயன் அடையார்கள். கடவுளின் அருள் தங்களிடம் பதியப் பெற்ற பெரியோர்களே அவ்வருளை அறிவார்கள். ஆகையால், அத்தகைய பெரியோர்கள் மக்களுக்கு அறிவித்தாலன்றி அவர்கள் அவ்வருளை அறியமாட்டார்கள். ஆதலின், நாயனர் கடவுளின் அருள்விளக்கமாகிய வான்சிறப்பிற்குப்பின் மூன்றும் அதிகாரமாக நீத்தார் பெருமையை வைத்துக் கூறினர். நீத்தாராவர் இருவகைப் பற்றினையும் நீத்த முனிவர்; அவர்கள் தங்களிடத்தில் கடவுளின்

அருள்விளங்கப் பெற்றவர்கள். அவர்களே உரையாசிரியராகிய பரிமேலழகரும், "அறமுதற் பொருள்களை உலகிற்கு உள்ளவாறு உணர்த்துவார்" என்று கூறினர். நீத்தார் என்று சொல்லுத லமையாது நீத்தார் பெருமை என்றது, மக்கள் அவர்கள் பெரு மையை யுணர்ந்தாலன்றி அவர்கள் கூறும் மறைமொழிகளைக் கேட்டு அவற்றின்வழி உலகில் ஒழுகல் இயலாது என்பதைக் குறிக்கின்றது. நாயனர் முதல் இரண்டு குறள்களிலும் நீத்தார் பெருமை எத்தன்மைத் தென்றும்; ௩-வது குறளில் அவர்கள் இம்மை மறுமை வகை யினைச் செவ்விதி லுணர்ந்து உலகின்கண் மக்களுக்கு அறத்தை உணர்த்துதலாகிய தொண்டு பூண்டவர்கள் என்றும; ௪, ரு, குறள் களில் அவர்கள் தங்கள் அறிவின் ஆற்றலால் ஐம்புலனையும் வென்ற வர்கள் என்றும்; சு-வது குறளில் அவர்கள் உலகில் செயற்கரிய செயல் செய்யும் பெரியாரென்றும்; எ-வது குறளில் அவர்கள் தத்துவங்களை அறிந்து அவையிற்றின் தலைநிற்கும் தத்துவஞானிக ளென்றும்; அ-வது குறளில் அவர்கள் மக்கள் அறிந்து உய்யும்படி மறைமொழிகள் சொல்லவல்ல நிறைமொழி மாந்தர் என்றும்; கூ-வது குறளில் அவர்கள் எல்லா நற்குணங்களையு முடையவர்களாதலின், மலைபோன்று யாதொரு துளக்கமுமில்லாத தீரர் என்றும்; க0-வது குறளில் அவர்கள் எல்லா உயிர்களிடத்தும் செந்தண்மை பூண் டொழுகுஞ் செம்மையோர் என்றும் அவர்களுடைய இலக்கணங் களைக் கூறியருளினர்.

அத்தகைய நீத்தாராகிய பெரியார் உலகில் மக்கள் உய்யும் பொருட்டுக் கூறும் மறைமொழி அறமாகும். அறம் என்பது நாயனர் கட்டுரைப்படி மனமொழி மெய்களாற் செயற்பாலன வற்றைச் செய்தலும், விலக்கற்பாலனவற்றைச் செய்யா தொழிதலு மாகும். மக்கள் இவ்வாறு அறத்தின்வழி யொழுகினலன்றி அவர் கள் உலகவாழ்வின் பயனை அடையார்கள். ஆதலின், நாயனர் பாயிரத்தில் நீத்தார் பெருமைக்குப்பின் நான்காவது அதிகாரமாக அறன்வலியுறுத்தல் என்பதை வைத்துக் கூறினர். அறமானது மக்களுக்கு உலகவாழ்விலடையும் பொருள், இன்பம் என்னும் இரண்டு பொருள்களையும் தருவதுடன் முடிவில் அடையும் வீட்டினையுந் தரவல்லது. அறத்தின்வழி ஒருவன் ஒழுகினல் அவனடையத்தக்க பொருளினையும், அதுபற்றி நெறிகொள் சிற் றின்பத்தையும் அடைந்து, பின் நுகர்ச்சி யுணர்வினல் பருவ மடைந்தபொழுது அவ்விரண்டு பொருள்களையும் விடுத்து, வீடு பேறு நாடி முயன்று வீடு அடைதல் திண்ணம். ஆதலின், நாய ஞர் அறன்வலியுறுத்தல் என்று சிறப்பித்துக் கூறினர். அறன் வலியுறுத்தல் என்று பாயிரத்திற் கூறவே, அறம்பற்றிக் காலக் கிரமத்தில் மக்களுக்குத் திண்ணமாய் உண்டாகும் ஏனைய மூன்று பொருள்களும் பருப்பொருள்களாக அடங்குவனவாகும்.

இதுகாறும் கூறியவற்றால், உலக வாழ்வு செவ்விதின் நடைபெற்று மக்கள் நான்கு உறுதிப்பொருள்களையும் அடைவதற்குக் கடவுளும், வான்சிறப்பாகிய கடவுளின் அருள் விளக்கமும், அவ்வருள் தங்களிடம் விளங்குந் தன்மையுடைய பெரியோர்களும், அப்பெரியோர்கள் கூறிய அறமும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுதலால் நாயனார், கடவுள் வாழ்த்து, வான்சிறப்பு, நீத்தார் பெருமை, அறன்வலியுறுத்தல் என்னும் நான்கையும் நான்கு அதிகாரங்களில் பாயிரமாகத் தாம் நூலில் நுவல எடுத்துக்கொண்ட நான்கு உறுதிப்பொருள்களின் பருப்பொருள்களாகக் கூறியருளினார் என்பது ஒருவாறு விளக்கப்பட்டது.

சில குறட்பாக்களுக்கு ஏனை உரையாசிரியர் உரையும் விளக்கமும்

குறள் க. முன்னுரை:—

முதலாவது குறளுக்கு முன்னுரை (அவதாரிகை)யாகப் பரிமேலழகர் கூறியது பின்னர் அவர் கூறிய குறிப்புரைக்கே முரணாகவுள்ளது. அகரத்தை உயிரெழுத்து மெய்யெழுத்துக்களுக்குத் தலைமையாக உவமை கூறியது அகரத்திற்கே தனிச்சிறப்பாயிருத்தல் போல, முழுமுதற் கடவுளாகிய ஒருவனுக்கே ஈண்டுத் தலைமை கூறப்பட்டது. முழுமுதற் கடவுள் (குறள்-எ) சத்துவ முதலிய முக்குணங்களையும் கடந்து மாயாகாரிய உலகிற்கு அப்பாற்பட்ட அருட்குணங்களை யுடையவன் (குறள்-க) ஆதலின், ஈண்டுச் சத்துவ, இராசச, தமோகுணங்களையுடைய மால், நான்முகன், உருத்திரன் ஆகிய மூவரையும் தலைமையுடையவராகக்கொண்டு அம் மூவர்க்கும் வாழ்த்துப் பொதுப்படக் கூறல் ஆசிரியர் கருத்தன் றென்க. உலகிற்கு முழுமுதற்கடவுள் ஒருவனேயன்றி மூவரல்லர்.

குறள் உஎ. சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு.

தத்துவங்களைப்பற்றிச் சாங்கியநூலுள் கூறப்பட்டதின் வேறாக வேறு வேறு சமய நூல்களுள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. சைவநூல்களுள் தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு 'எனக் காணப்படுகின்றன.

அம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் ஆசிரியர் வள்ளுவனார் கூறும் ஐந்தின் வகையுள் அடங்கும்.

அறஞ்செய்யுமாற்றைக் கூறுமுகத்தால் அறத்தி னிலக்கணத்தை விளக்கியது:

குறள் ௩௩. ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாம் செயல்.

(இ-ள்.) தத்தமக் கியலும் அறவினைக ளெல்லாவற்றையும் இயலும் வகைகளானெல்லாம் இடைவிடாதே அவை எய்துமிடத்தானெல்லாம் எஞ்சாது செய்தல்.

வகைகளாவன: மன மொழி மெய்களும், அறவினைக்கேற்ற துறைகளும். 'ஓவாதே' யெனவே, எவ்வளவு காலம் ஒருவர்க்கு

அறவினை செய்ய வியலுமோ அத்துணைக்காலமும் அறவினை செய்தல் வேண்டும் என்பது பெறப்பட்டது. செல்லும் வாயெனவே எய்து மிடத்திலுள்ள உயிர்களும் அடங்கின.

குறள் ருகூ. அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில.

(இ - ள்.) அறத்தொடு பொருந்த வருவதே இன்பமாவது; அதனோடு பொருந்தாது வருவனவெல்லாம் துன்பத்தினிடத்த; அது வேயு மன்றிப் புகழு முடையவல்ல. இன்பம் - இம்மை மறுமை இன்பங்களும், வீடுபேறும்.

எ - ஆம் அதிகாரம். புதல்வரைப்பெறுதல்

முன்னுரை

ஆசிரியர் ஆறுவது அதிகாரம் பத்தாவது குறளில் மக்கட் பேறென்று ஏழாவததிகாரத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்திருப்ப தினாலும், ஏழாவததிகாரம் எ, கூ, கO, குறள்கள் தவிர, ஏனைய ஏழு குறள்களிலும் மக்கள் என்று பொதுப்படக் கூறுதலினாலும், இவ் வதிகார முதற்குறளில் மக்கட்பேறென்ற தோற்றுவாய்ச் சொற் றொடரையே வழங்கியிருத்தலானும், இவ்வதிகாரம் "புதல்வரைப் பெறுதல்" என்று குறிக்கப்பெறுவது ஆசிரியர் கருத்தன்று என்பது புலனாகும்.

குறள் சுகூ. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.

'கேட்ட தாய்' என்னும் சொற்றொடருக்குப் பெண்ணியல்பான் தானாக அறியாமையிற், கேட்ட தாயென ஆசிரியர் பரிமேலழகர் விரிவுரை கூறியுள்ளார். அவ்வுரையினால் பெண்கள் கல்வியும் அறி வும் உடையரல்லர் என்றாவது அவையின்மையால் அவர் தாமாக அறியும் ஆற்றலிலர் என்றாவது கொள்வதற்கிடமில்லை. "பெண் ணியல்பு" என்றமையால் ஆசிரியர் பெண்களின் பொதுவான மன நிலைமையையும் சிறப்பாகத் தாய்மார்களின் மன நிலைமையையும் குறித்துள்ளார்.

தாய் தன் மகன்பால் வைத்த பேரன்பால் அவனியல்புக ளனைத் தையும் உள்ளவாறு காணுந் திறனுடையளல்லள். ஆகவே, அறிஞர் அவனைச் சான்றோன் எனக் கூறக் கேட்டபோது பேருவகை யடைவள் என்க.

குறள் அஎ. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

தன்னை நோக்கி வந்த விருந்து தன்னில்லின் புறத்ததாகத் தானே யுண்டல் சாவினை யடைந்ததோ டொக்கும். தானுண்பது சாவினைப் போக்கும் அமிர்தமேயெனினும் அதனைத் தானேயுண்ண விரும்புதல் முறைமையன்று எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

குறள் அ௫. வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம்.

விருந்தோம்பி மிச்சில் மிசைவான் புலம் வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ என்று பொருள் முடிவு செய்தல் நன்று. மிசைவான் வேண்டும் என்று வினைமுடிவு செய்க. முன்னே விருந்தினரை மிசைவித்துப் பின் மிக்கதனைத் தானுண்பான் விருந்தினரை உண்பிக்குங் கடப்பாட்டினிற்குங்கால், அதற்கு வித்தன்றி வேறு பொருளில்லாத நிலைமையில், விருந்தினரை உண்பிக்க விரும்பாமல் தனது விளைபுலத்திற்கு வித்திடுதலை விரும்பான் என்பது பொருள்.

இவ்வுண்மை இளையான்குடிமாற நாயனர் புராணத்தில் விளங்குதல் காண்க. வித்தினை யட்டுண்ணுதல் வேளாளன் விரும்பாத தொன்று. விருந்தினரை உண்பிக்குங்கால் அவ்வித்தையும் அட்டு விருந்தினரை ஊட்டும் கடமையில் நிற்பார் விருந்தோம்பும் அறமுடையார்.

குறள் ௧௬௫. அறனுக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்கம்
பேணா தழுக்கறுப் பான்.

அறனாக்கம் என்பதை உம்மைத் தொகையாகக் கொள்ளாது அறத்தினலாகிய ஆக்கம் என மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகைப் பொருள் கொள்ளுதல் பொருத்த முடைத்து.

அறத்தினலாகிய ஆக்கம் என்பதில் இம்மை மறுமை வீட்டுச் செல்வங்கள் மூன்றும் அடங்கும்.

"சிறப்பீனும் செல்வமு மீனும் அறத்தினூஉங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு" என்ருராகலின்.

குறள் ௧௬௬. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ
..முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்.

இதில் சுற்றம் என்பதற்குச் சுற்றமொடு என மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகையாகப் பொருள் கொள்ளல்வேண்டும்.
அழுக்கறுப்பான் எழுவாய். கெடும் பயனிலை. சுற்றம் எழுவாயன்று.

குறள் ௨0௨. தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும்.

தீயவே தீய பயத்தலால் என்று அரசன் சண்முகனார் பாடமாகக் கொண்டு,

தனக்கு இன்பம் பயத்தலைக் கருதிச் செய்யும் தீவினைகள் பின் அஃதொழித்துத் துன்பமே பயத்தலால், அத்தன்மையவாய தீவினைகள், சிலகால் நன்மையும் செய்யும் தீயினும் ஒருவனால் அஞ்சப்படும். வேள்விக்கும் அட்டிற்றொழில் செய்தற்கும் தீ உதவி நன்மைசெய்யுமாறு காண்க.

குறள் ௨௬௬. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு.

(இ - ள்.) தவஞ் செய்வாராவார் தங் கருமத்தை அறநூல்களில் விதித்தாங்கு செய்பவரே; அவரை யொழித்த ஏனையோர் ஆசையாகிய வலையுட்பட்டுத் தமக்குக் கேடுசெய்பவராவர்.

இக்குறளின் கருத்து: இல்லறத்தானும் தன் கடமையை அறநூல்களில் விதித்தாங்கு செய்யின் தவஞ்செய்தவனாவன் என்பதாம்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருத்துறையூர்ப் பதிகத்தில் "வேண்டிக் கொள்வேன் தவநெறியே" என்று நம்பிரானை வேண்டிக்கொண்ட காலத்துக் குறிக்கப்பட்டுள்ள தவநெறி இல்லறத்திற்குந் துறவறத்திற்கும் பொதுவாதல் காண்க. அரசன் சண்முகனார்

குறள் ௨௬அ. தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானை யேனைய
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும்.

(இ - ள்.) ஒருவன், தன்னுயிரானது தானென்னும் தன் முனைப்பினின்று நீங்கப் பெற்றவனைப் பெறுதனவாகிய மன்னுயிர்களெல்லாம் தொழும்.

குறள் ௩௬௬. தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

(இ - ள்.) கற்றறிந்தார் தாமின்புறுவது கண்டு உலகின்புறக் காமுறுவர் என உரைநடை செய்து செம்பொருள் கொள்ளுதல் ஆசிரியர் கருத்துக்குப் பொருத்தமாகும்.

நூல்களைக் கற்றறிந்தவர் தாம் கற்றறிந்த கல்வியினாலே நுகரும் இன்பத்தை உலகிலுள்ள ஏனைய மக்களும் நுகரவேண்டு

மென்று விரும்புவர் என்பதே இதற்குச் செம்பொருள். "யான் பெற்ற வின்பம் பெறுக இவ்வையகம்" என்பது பண்டைத் தமிழர் குறிக்கோளாகும். அதனையே ஆசிரியர் இங்கு விதந்தோதினர் என்க.

குறன் சகo. விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்.

மக்களொடு விலங் கனையர்; இலங்குநூல் கற்றாரோடு ஏனை யவர் என்று கொண்டுகூட்டிப் பொருள்கொள்ளலும் ஆம்.

குறன் ருஎo. கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல
தில்லை நிலக்குப் பொறை.

அது - கடுங்கோல். ஈண்டு ஆகுபெயராய்க் கடுங்கோ லரசனைக் குறிக்கிறது.

குறன் சுஉo. ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர்.

ஊழானது வலி முற்பிறப்பிற் செய்த முயற்சி வலியா னது. அம்முயற்சி வலியினும் இப்பிறப்பிலே செய்கிற முயற்சிவலி மிக்கிருப்பின் ஊழ்வலியைத் தாண்டலாம் என்பது கருத்து.

குறன் சூருரு. எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.

(இ - ள்.) யான் செய்தது எத்தன்மைத்தென்று பின் றானே யிரங்கும் வினைகளை ஒருகாலும் செய்யாதொழிக; அன்றி ஒரு கால் மயங்கி அவற்றைச் செய்யுந் தன்மையனாயினனாயின், பின்னேனும் அத்தகைய காரியங்களைச் செய்யாதிருத்தல் நன்று.

ஒரு வினையைச் செய்யுமுன் அதனைப் பல்லாற்றானும் சூழ்ந்து, பின் தான் இரங்கும் வினைகளை யொழித்து நல்வினையைச் செய்தல் வேண்டும். கழிவிரக்கங்கொள்ளும் வினைகளை ஒருகாலும் செய்தல் கூடாது. அத்தகைய வினைகள் தன்க ணிகழாமல் குறிக்கொண்டு காத்தல்வேண்டு மென்பது கருத்து. யாதாமொரு குற்றஞ்செய்தா னொருவனை இனி மீண்டாயினும் செய்யற்க என்று கூறும் உலக முறையை யொட்டி ஆசிரியர் இங்ஙனம் நயம்பெற உரைத்தார்.

குறன் எ௩௬. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு.

(இ - ள்.) நாடென்ப நாடா வளத்தன - பிறநாடுகளிலுள்ள வளத்தை நாடாது தன் நாட்டிற்கு வேண்டும் வளங்களை யெல்

லாம் தன்னகத்தே யுடையது நாடாகும்; இவ்வாறன்றி, நாடவளந் தரு நாடு நாடல்ல - பிறநாட்டு வளங்களை நாடி யடைதலால் வளம் படும் நாடு நாடல்ல.

ஒரு நாட்டு மக்களுக்கு வேண்டுவனவாகிய பொருள்களெல்லாம் அதனிடத்தில் அமைதல் வேண்டும் என்பது கருத்து.

குறள் ௯0௩. இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ளுணுத் தரும்.

(இ-ள்.) தாழ்ந்த இயல்பின்மை-தாழ்தற்கு ஏதுவாய ஆணியல்பு இல்லாமை; அஃதாவது, ஆண்டகை யின்மை. ஆண்மக்களுக்கு ஆளுந்தன்மையாகிய ஆண்மை யியல்பாகலின், அதனை ஆசிரியர் இயல்பு என்றார். ஈண்டு உரையாசிரியர் இவ்வாண்மையின்மையை மனையாளிடத்து அச்சம் என்றார்.

குறள் ௯௭௭. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின்.

(இ - ள்.) சீரல்லவர்கண் - பெருமையுடையரல்லாத சிறியோரிடத்து, சிறப்பு படின் - செல்வம் கல்வி முதலிய சிறப்புகள் உளவாயின், இறப்பே புரிந்த தொழில் - (அச்சிறப்புகள் அவனுக்கு), செருக்கினை விரும்பும்படியாயுள்ள செயல்களைச் செய்விக்கும். தாம், தான் அசைகள்.

சிறப் பென்பது மக்கள் பலரிடத்தி லில்லாது சிலரிடத்தில் மட்டு மிருக்கும் செல்வம், கல்வி, அதிகாரம் முதலியன. இறப் பென்பது தன்னளவைக் கடந்திருத்தல்; அஃதாவது செருக்கு.

குறள் ௧0௭௧. மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன
வொப்பாரி யாங்கண்ட தில்.

வடிவால் முழுதும் மக்களே போன்றிருப்பர் கயவர். ஆனால், அவருக்கு ஒப்பானவர் பிறரை யாம் கண்டதில்லை.

இதனால், கயவர் மிகக் கீழானவர் என்றும், அவருக்கும் கீழான வர் பிறரில்லை யென்றும் கூறப்பட்டது.

இவ்வுரை, சேர்மானியப் புலவர் சூப்னோர் (Schopenhaur) என்பவரால் தமது சமயம் என்னும் கட்டுரையில் கண்டது.

குறள் ௧௧0௩. தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொல்
தாமரைக் கண்ணா னுலகு.

தாம் விரும்பும் மகளிர் மெல்லிய தோளின்கட் டுயிலும் துயில் போல இனிமை பயப்பதோ செங்கண்மா லுலகம்?

திருக்குறள்

அருஞ்சொற் பொருளகராதி

[எண், குறள் எண்ணைக் குறிக்கும்]

அஃகாமை - சுருங்காமை ௧௭௮
அஃகி - நுண்ணிதாய் ௧௭௫
அகடு - வயிறு ௯௩௬
அகத்து - நடுவண் ௭௨௭
அகப்பட்டி - சுருங்கியபட்டி: அகமாகிய பட்டி ௧0௭௪
அகம் - மனம் ௭0௨
அகலல் - நீங்குதல் ௬௯௧
அகலாக்கடை - பெருகாதாயின் ௪௭௮
அகல் - அகன்ற ௨௫
அகறலின் - கூடப்பெறாத வெல்லைக்கண் ௧௩௨௫
அகற்றும் - விரிக்கும் ௩௭௨
அகனமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து ௮௪
அகன்ற - சென்ற ௧௭௫
அகன்றார்-பெரியராயினார் ௧௭0
அசாவாமை - தளராமை ௬௧௧
அசையியற்கு - நுடங்கிய இயல்பினை யுடையாட்கு ௧0௯௮
அசைவிலா - தளராத ௫௯௪
அசைவு - மடி ௩௭௧
அஞர் - துயர் ௧0௮௬
அஞ்சுவது - அஞ்சிக் காப்பது ௩௬௬
அடக்கலாற்றின் - அடக்க வல்லனாயின் ௧௨௬
அடல் - வருத்துதல், கோறல் ௨0௬, ௮௯௩

அடற்றகை - அடும் தறுகண்மை ௭௬௮
அடியளந்தான் - தன்னடியளவானே எல்லா வுலகையு மளந்த இறைவன் ௬௧0
அடுக்கிய - தொடர்ந்த ௫௨௫
அடுங்கால் - துன்பஞ் செய்யுங்கால் ௧௧௬௬
அடுத்திருந்து - தொடங்கியிருந்து ௮௬௭
அடூத்து - பற்றுவன கொடுத்து ௧0௩0
அடுமுரண் - பகைவெல்லுதற் கேற்ற மாறுபாடு ௫௬௭
அடையாவாம்-சாராவாம் ௯௩௯
அட்டிய - வார்த்த ௧0௯௩
அணங்கு - தெய்வமகள் ௧0௮௧
அணியுமாம் - வியந்து புனையாநிற்பர் ௯௭௮
அணுகாது - செறிவதுஞ் செய்யாது ௬௯௧
அண்ணாத்தல் - அங்காத்தல் ௨௫௫
அதர்வினாய் - வழிவினவி ௫௯௪
அதிர - நடுங்க ௪௨௯
அமர்த்தல்-மாறுபடுதல் ௧0௮௪
அமர்ந்த - பொருந்திய ௭௫
அமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து ௮௪
அமிழ்தற்று - அமிழ்தினையொக்கும் ௭௨0

ஆறுதொழிலோர் - அந்தணர் ௫௬௦

அறுப்பான்-கெடுப்பான் ௩௪௬

அறுவாய்-குறைந்தவிடம் ௧௧௧௭

அறைபோகாதாகி-(பகைவராற்) கீழறுக்கப்படாத தாய் ௭௬௯

அறைப்படுத்தும் - கீழறுத்துத் திறப்பித்தும் ௭௪௭

அற்கா - நில்லாத ௩௩௩

அற்குப - நிலையுள்ள ,,

அற்றம் - அவமானம், மெலிவு ௯௮௦, ௧௧௮௬

அற்றேம் - இலமாயினேம் ௮௮

அனைத்தானும் - அத்துணையாயினும் ௪௧௬

அன்பொரீஇ - அன்புசெய்தலையொழிந்து ௧௦௦௬

அன்னநீரார் - அப்பெற்றித்தாய இயல்பினையுடையீர் ௫௨௭

ஆகலூழ்-அதற்கேதுவாகிய ஊழ் ௩௭௨

ஆகாவாம் - நில்லாவாம் ௩௭௬

ஆகாறு - வருகின்ற நெறியளவு ௪௭௮

ஆகுலநீர-ஆரவார நீர்மைய ௯௪

ஆகூழ் - ஆதற்குக் காரணமாகிய ஊழ் ௩௭௧

ஆக்கல் - உயர்த்தல் ௨௬௯

ஆக்கிக்கொளல்-உளதாக்கிக் கோடல் ௧௦௨௬

ஆக்கிக்கோடல் - முடித்துக் கொள்க ௬௭௮

ஆக்கும் - வளர்க்கும் ௬௧௬

ஆங்கால் - விளையுங்கால். ௩௭௧

ஆசு - குற்றம் ௫௦௩

ஆடியற்று - ஆடினாற் போலும் ௪௦௧

ஆட்சி - பயன் கோடல் ௨௫௨

ஆண்மை - ஆளுந்தன்மை ௬௦௬

ஆயம் - வருவாய் ௯௩௩

ஆயிடை - அவ்விருவழியும் ௧௧௭௯

ஆர - நிறைய ௮௩௭

ஆரா-ஒருகாலும்நிரம்பாத ௩௭௦

ஆரார் - ஆரப்பெறார் ௯௩௬

ஆராவியற்கை - நிரம்பாதவியல்பு ௩௭௦

ஆருயிர் - பெறுதற்கரிய மக்களுயிர் ௭௩

ஆர்க்கும் - பிணிக்கும் ௪௮௨

ஆர்வம் - விருப்பம் ௭௪

ஆர்வலர் - அன்புசெய்யப் பட்டார் ௭௧

ஆள்வினை - முயற்சி ௬௩௨

ஆறு - நெறியாக ௧௬௧

ஆறு - பயன் ௩௭

ஆற்ற - மிக ௬௪

,, - தவர ௩௬௭

ஆற்றலது - ஆற்றலையுடையது ௭௬௫

ஆற்றறுக்கும் - களத்திடை வீழ்த்துப்போம் ௮௧௪

ஆற்றறுப்பார் - கைவிடுவார் ௭௯௮

ஆற்றுக்கடை - செய்யாவிடின் ௪௬௯

ஆற்றாதார் - ஆற்றலில்லாதார் ௮௬௪

ஆற்றாதான் - கொடாதான் ௧௦௦௭

ஆன்ற - நிரம்பிய ௧௪௮

,, - அமைந்த ௬௮௧

ஆன்று - நிறைந்து ௩௬௫

இகந்து - பிரிந்து ௧௧௩௦

இகலாவாம்-நீங்காவாம் ௧௪௯

இகழ்ச்சி - சோர்வு ௫௩௬

இசைபட - புகழுண்டாக ௨௩௫

இடிக்கும் - நெருங்கிச் சொல்லும் ௪௪௭

இடிபுரிந்து - கழறுதலை
  மிகச்செய்து கூ0எ
இடும்பை - பிறவித்துன்பங்,
  கள் ச
  ,, - துன்பம் கநஅ
இட்டிதாயினும் - சிறிதாயிற்
  றாயினும் சஎஅ
இணர் - கொத்து கூரு0
இமையார் - அமரர் கூ0கூ
இயலாள் - இயல்பின்
  கண்ணே நிற்பான் கசஎ
இயல்வது - இனிது நடப்
  பது எநச
இயற்றல்-தனக்குப்பொருள்
  வரும் வழிகளை மேன்மே
  லுளவாக்கல் ந அரு
இயன்றது - நடந்தது நரு
இயைந்தக்கால் - கூடியக்
  கால் ச அகூ
இயைபு - பொருத்தம் ருஎந
இயையாக்கடை - முடியாத
  வழி உகூ0
இரத்தக்கார்-இரத்தற் கேற்
  புடையார் க0ருக
இருந்தேமா - இருந்தே
  மாக கநகஉ
இருந்தோம்பி - இல்லின்க
  ணிருந்த பொருள்களைப்
  போற்றி அக
இருபுனல்-கீழ்நீர் மேனீர் எ௩எ
இருமனம்-கவர்த்தமனம் கூஉ0
இருவினை-நல்வினை தீவினை ரு
இருவேறு-இரண்டு கூறு நஎச
இலம் - வறியம் கஎச
இலர் - நல்கூர்வார் உஎ0
இலாக்கடை-இல்வழி ச0ருக
இல்லல்ல-(யாவர்க்கும் முன்
  ,,னே) அமைந்து கிடந்தன ககரு
இல்லாகியார்க்கு - இல்லை
  யாயினார்போல உசஎ

இல்லாகியார்-முற்காலத்துத்
  தாமுளராகியே இலராகி
  யொழுகினார் ககரு
இல்லாக்கால் - நல்கூர்ந்த
  வழி க0சுச
இல்லிலோர் - இல்லாளை
  இல்லாதோர் ருக
இவக்காண் - இங்கே
  யன்றே கக அரு
இவர்தந்து - மேல்
  கொண்டு ககஅஉ
இவறல்-வேண்டும்வழிப்
  பொருள் கொடாமை சநஉ
இவறன்மை-உலோபத்தினது
  தன்மை சநஅ
இவறி - விரும்பி க00ந
இவறியார்-கைவிடாதார் கநரு
இவறியான் - பற்றுள்ளஞ்
  செய்தான் சநஎ
இழத்தும்-இழப்பேம் கஉரு0
இழத்தொறூஉம் - இழக்குந்
  தோறும் கூச0
இழந்தவன் - (ஆடை) துலைந்த
  வன் எஅஅ
இழவூழ் - இழத்தற்கேது
  வாகிய ஊழ் நஎஉ
இழிந்த - தாழ்ந்த கநந
இழுக்கல் - வழுக்குதல் சகரு
இழுக்கம் - ஒழுக்கத்தில்
  தவறுதல் கநந
இழுக்காமை - மறவாமைக்
  குணம் ருநசா
இழுக்காறு - தீநெறி கசுச
இழைத்துணர்ந்து - நுண்ணி
  தாக வராராய்ந்தறிந்து சகஎ
இழைந்து - உண்
  ணெகிழ்ந்து ககஎஎ
இளி - இழிவு கூஎ0
இளித்தக்க - இளிவாகத்
  தக்க கஉஅஅ

இறந்தமைந்த - கழியப் பெரிய கூ௦ப
இறல் - இறுதி கஅ௦
இறன்முறை - இறத்தல் முறை அஅரு
இறும் - முறியும் சஎரு
இற்பிறந்தார் - குடிப்பிறந் தார் கூருக
இனமுறையர் - எமக்கின்ன முறையினை யுடையார் கககூஅ
இனைத்துணைத்து - இன்ன அளவிற்று அஎ
இனையர் - இத்துணை யன் பினர் எகூ௦
இன்கண் உடைத்து - இன்ப முடைத்தாயிருக்கும் ககருஉ
இன்சொலினது - இனிய சொற்களைச் சொல்லுத லின் கண்ணது கூடு
இன்புறூஉம்-இன்பத்தை மிகுவிக்கும் கூச
இன்மையா - இல்லாமை யாக அசக
இன்றுணையா - இனிய துணை யாக அஎரு
இன்னம்-இத்தன்மையம் எகூ
இன்னாச்சொல் - கடுஞ் சொல் நரு
ஈகலான் - இவறன்மாலை யன் அசு
ஈத்துவக்கும் - வறியார்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து அவர் உவத்த லான் உஉஅ
ஈந்தது - உபகரித்தது ககசஉ
ஈயப்படும்-இடப்படும் சகஉ
ஈரம் - அன்பு கூக
ஈர்ங்கண் - குளிர்ந்த இடம் கபருஅ
ஈர்ங்கை - உண்டு பூசிய கை க௦எஎ
ஈன்பது - பயப்பது கசுரு
உகாஅமை - உமிழாமை ருஅரு
உக்கக்கால் - இறந்துபட்ட வழி கஉஎ௦
உஞற்றிலவர் - முயற்சி இலராயினர் சு௦ச
உஞற்றுபவர்-முயல்வார் சுஉ௦
உடம்பாடு - மனப் பொருத்தம் அசு௦
உடற்றும் - வருத்தும் ககூ
உடற்றுபவர் - முடியாதாக்கிச் செய்யகதார் அகஅ
உடன்று - வெகுண்டு எசுரு
உடுக்கை - ஆடை எஅஅ
உடையேமா - உடையே மாக கஉரு௦
உட்கப்படாஅர் - அஞ்சப் படார் சுஉக
உணக்கின் - காயவிடுவ ஞயின் க௦டஎ
உணங்க-மெலியாநிற்க கநடக௦
உணரற்பாற்று - உணரும் பான்மையை யுடைத்து கக
உண்கண்-மையுண்டகண் கபகக
உண்டற்று - உண்டாற் போலும் ககபஎ
உண்ணற்க - உண்ணு தொழிக கூஉஉ
உண்பதூஉம் - உண்ணப் படுவதும் சுசு
உப்பக்கம் - புறம் சுஉ௦
உயிரச்சம் - உயிர்ப்பொருட் டான்வரும் அச்சம் ரு௦க
உயிர்த்து - மூக்கான் மோந்து கக௦க
உய்க்கிற்பின் - நுகரவல்ல ஞயின் சச௦
உய்வில் - உய்யமாட்டாமைக் கேதுவாய கசுஎச
உரம் - திண்ணிய அறிவு சு௦௦

ஒப்பாரி - ஒப்பு ௧௦௭௧
ஒரால் - நீக்குதல் ௧௫௩
ஒருவந்தம் - ஒரு தலையாக, நிலைபெற்ற ௫௬௩, ௫௯௩
ஒருவுக - விடுக ௮௦௦
ஒருவுதல் - ஒழிதல் ௬௫௨
ஒரூஉம் - ஒழியும் ௮௧௨
ஒல்காமை - தளராமை ௬௬௨
ஒல்கார் - சுருங்கார் ௧௩௬
ஒல்லாக்கால் - இயலாவிடத்து ௬௭௩
ஒல்லும் வாய் - இயலுமிடத்து ௬௭௩
ஒல்லை - கடிது ௫௬௩
ஒழியவிடல் - ஒழியவிடுக ௧௧௩
ஒழுகலாற்றார் - ஒழுகமாட்டார் ௨௮௬
ஒழுக்காறு - ஒழுக்கநெறியாக ௧௬௧
ஒளியார் - அறிவால் ஒள்ளியார் ௭௧௪
ஒள்ளமர்க்கண்ணாள் - ஒள்ளிய வாய் அமரைச் செய்யும் கண்ணையுடையாள் ௧௧௨௫
ஒள்ளியராதல் - தந்நூலறிவுஞ் சொல்வன்மையுந் தோன்ற விரித்தல் ௭௧௪
ஒறுக்கிற்பவர் - எள்ளுதற்குரியார் ௭௭௯
ஒற்கம் - தளர்ச்சி ௪௧௪
ஒன்றல் - கூடுதல் ௮௮௬
ஒன்று - இணையின்றாக ௨௩௩
ஒன்றாக - தன்னோடிணைப்பதின்றித் தானேயாக ௩௨௩
ஒன்றாமை - பகைமை ௮௮௬
ஓச்சி - தொடங்கி ௫௬௨
ஓச்சும் - செலுத்தும் ௫௪௪
ஓட்டன்றோ - புறங்கொடுத்தலாம் ௭௭௫
ஓஒதல் - தவிர்தல் ௬௫௩
ஓத்து - வேதம் ௧௩௪
ஓம்பப்படும் - பாதுகாக்கப்படும் ௧௩௧
ஓம்பல் - செய்தல் ௪௩
ஓம்பி - போற்றி, மிசைவித்து ௮௧, ௮௫
ஓம்புவான் - புறந்தருவான் ௮௩
ஓரார் - கேளாது ௬௯௫
ஓர்த்து - ஆராய்ந்து ௩௫௭
ஓஒவினிதே - மிகவும் இனிதாயிற்று ௧௧௭௬
கசடற - பழுதற ௩௯௧
கடப்பாடு - ஒப்புரவு ௨௧௧
கடா - ஐயுறாத ௫௮௫
கடாஅக்களிறு - மதக்களிறு ௧௦௮௭
கடாம் - மதம் ,,
கடி - காவல் ௧௨௦௫
கடிதல் - ஒழித்தல் ௫௪௯
கடிதோச்சி - அளவிறப்பச் செய்வார்போற்றொடங்கி ௫௬௨
கடுகி - குறைந்து ௫௬௪
கடுத்தபின் - ஐயுற்றால், ௬௯௪
கடுத்தது - மிக்கது ௭௦௪
கடைப்பிடித்து - குறிக்கொண்டு ௯௪௪
கடைமுறை - முடிவில் ௭௯௨
கடையர் - இழிந்தார் ௩௯௫
கட்டபின் - களைகட்டால் ௧௦௩௮
கட்டளைக்கல் - உரைகல் ௫௦௫
கட்படாம் - முகபடாம் ௧௦௮௭
கணத்தர் - இனத்தர் ௭௨௦
கணிச்சி - கூந்தாலி ௧௨௫௧
கணை - அம்பு ௨௭௯
கண் சாய்பவர் - தம்மறிவு தளர்வார் ௯௨௭
கண்டற்று - உணர்ந்தாற் போலும் ௨௪௬
கண்ணஞ்சா - பாகர்க் கடங்கா ௫௦௦

காதன்மை-அன்புடைமை ருOஎ
காமக்கலன்-விரும்பியேறும்
மரக்கலம் சுOரு
காமுறுதல் - அவாவுதல் சOஉ
காமுறுவர் - விரும்புவர் ௩கக
காமுற்றற்று-அவாவினாற்
போலும் சOஉ
காம்பு - வேய் கஉஎஉ
காயார் - வெகுளார் கஉOஅ
காய்தி - காயாநின்றாய் கசசு
கார்றிவாண்மை-இருண்டவறி
வினையுடையராதல் உஅஎ
கால்வல் - கால் வலிய சகசு
காழ் - பரல் கககக
காழ்த்த விடத்தி - முதிர்ந்த
நிலைமைக்கண் அஎக
கிழமை - உரிமை எஅரு
கிளவா - சொல்லாத எகரு
கீழல்லார் - சிறியராகார் கஎ௩
கீழ்தல் - சிதைத்தல்,
விலக்கல் அOக
குடங்கர் - குடில் அகO
குடம்பை - முட்டை ௩௩அ
குடிமை - குலனுடைமை க௩௩
குடியாக - மேன்மேலுயரும்
நற்குடியாக சுOஉ
குடியோம்பல் - தளர்ந்த
குடிகளைப் பேணல் ௩க
குண நலம் - குணங்களா
னுய நலம் கஅஉ
குழாஅத்து-அவையின்கண் அசO
குழாத்தற்று - குழாம் வந்
தாற் போலும் ௩௩உ
குளவளா - குளப்பரப்பு ரு௨௩
குறுகுங்கால்-அணுகுமிடத்து ககOச
குறுகுதல் - நணுகுதல் அஉO
குறியெதிர்ப்பு - அளவு
குறித்து வாங்கி அவ்வாங்கிய
வாறே எதிர்கொடுப்பது உஉக
குன்றன்னார் - குன்றத்தை
யொக்கும் அருந்தவர் அகஅ
குன்றிக்கால் - குன்றின் கரு
குன்றுவர் - தாழ்வர் கசுச
கூத்தாட்டு - கூத்தாடுதல்
செய்கின்ற ௩௩உ
கூப்பி - குவித்து உகO
கூம்பும் பருவத்து - வினை
மேற்செல்லாதிருக்கும்
காலத்து சகO
கூழ் - சோறு சுச
கூழ்த்தாகி - உணவிற்றாய் எசரு
கூன்கையர் - வளைந்த கை
யினையுடையார் கOஎஎ
கேடல் - தவிர்ந்திருத்தல் சுகஉ
கொடாஅ - உரிமையுறாது அOக
கெடுங்காலை - கெடுங்
காலத்து எகக
கெடுநீரார் - இறக்குமியல்
பினை யுடையார் சுOரு
கெடுவல் - கெடக்
கடவேன் ககசு
கெழீஇ - செறிந்த அகசு
கெழுதகை - உரிமை அOச
கெழுதகைமை - உரிமை எOO
கேடில் - அழிவில்லாத சOO
கேண்மை - கேளாந்
தன்மை கOசு
கேண்மையவர் - நட்பினை
யுடையார் அOஎ
கேளாத்தகைய - செவிடாந்
தன்மைய சகஅ
கேளார் - பகையாய் ஏற்றுக்
கொள்ளாதார் கச௩
கைகூப்பி - கைகுவித்து உசுO
கைதுவேன் - கையொழி
யேன் கOஉக
கைம்மாறு - நிலைமாறுக ககஅ௩
கையறியா - செய்யு முறைமை
யறியாத அ௩சு
கையறியாமை - செய்வதறி
யாமை உருக

தேர்ந்துகொளல் - அருமை யையோர்ந்துகொள்க சசக
தேறப்படும் - தெளியப் படும் ருoக
தேறற்க - தெளியா தொழிக ருoகூ
தேறற்பாற்றன்று - தெளி தன் முறைமைத்தன்று அஉரு
தேறியார் - தெளிந்தார் க்கருச
தேற்றம் - செய்தற்கட் கலங் காமை ருகஙு
தேற்றுதல்-தெளிவித்தல் கூகஙு
தோகை - குழுவு எகக
தொடங்கற்க - தொடங்கா தொழிக சகூக
தொடலை - மாலை ககஙுரு
தொடலைக்குறுந்தொடி - மாலைபோலத் தொடர்ந்த சிறு வளைவினையுடை யாள் ககஙுரு
தொட்டனைத்து - தோண் டிய வளவிற்றாக ஙுகசு
தொல்லை - பழைமை அoசு
தொல்வரவும் - பழைய குடிவரவினையும் கoசஙு
தொழுதேத்தும் - தொழுது துதியாநிற்பர் கூஎo
தோட்கப்படாத - துளைக்கப் ப்டாத சகஅ
தோட்டார் - பூவினை யணிந்த ககoரு
தோயார் - தீண்டார் கூகச
தோற்றம் - உயர்ச்சி கஉச
நகல் - மகிழ்தல் அசo
நசை - ஆசை கoசஙு
நசைஇ - நச்சி கஉசுஙு
நசைஇயார் - நச்சப்பட்ட காதலர், கககூஙு
நடுக்கற்ற - துளக்கமற்ற சுருச
நடுவிகந்து - நடுவு நிற்றலை யொழிந்து கககூ
நணித்து - சிறிதுபொழுதன் உள்வாம் அருசு
நண்ணார் - பகைவர் கoஅஅ
நயத்தக்க-விரும்பத்தக்க ருஅo
நயப்பித்தார் - உடம்படும் வகை சொல்லியவர் ககஅகூ
நயம்-ஈரம், உவகை கூகஅ, ஙுகச,
நயவற்க - விரும்பாதொழிக சஙுகூ
நயனில - விருப்பமிலவாகிய செயல்; நீதியொடு படாத ககூஉ, ககூஎ
நயனுடையான் - ஒப்புரவு செய்வான் உககூ
நலக்குரியார் - எல்லா நன் மைகளும் எய்துதற்கு உரி யார் கசகூ
நல்லாறு-நல்லொழுக்கநெறி சக
நல்விருந்து-தக்க விருந்தினர் அச
நல்வினை - வீட்டிற் கேது வாகிய அறம் ஙுஙுரு
நவிறொறும் - கற்குந் தோறும் எஅஙு
நள்ளா - பொருந்தாது கூகஉ
நற்பாலவை - தூயவினையான் வந்த பொருள்கள் சுருகூ
நற்பொருள் - மெய்ந்நூற் பொருள் கoசசு
நனி - மிக சoஙு
நனைகவுள் - மதத்தா னனைந்த கபோலம் சுஎஅ
நன்றல்லது - தீமை கoஅ
நன்றறிவார் - தமக்குறுதி யாவன வறிவார் கoஎஙு
நன்றின்பால் - நல்லதன்கண் சஉஉ
நன்றாக்காது - அருளை நோக் காது உருஙு

மாணாக்கடை - அல்லாக் கால் ௫௩
மாணாத - ஏலாதன ௮௬௭
மாணார் - பகைவர் ௮௨௩
மாணிழை - மாண்ட இழையினையுடையாள் ௧௧௧௪
மாண்டற்கரிது - நன்றாத லில்லை ௧௭௭
மாண்பு - நற்குண நற் செய்கைகள் ௫௧
மாறல்ல - மாறுகொள் ளாத ௯௪௪
மாற்றலர் - பகைவர் ௭௪௯
மிகப்பட்டு - தான் மேம்பட் டுத் தன்மிகுதிகாட்டி ௯௭௪
மிக்கற்று - அளவின் மிக்காற்போலும் ௧௩௦௨
மிச்சில் - மிக்கது ௮௫
மீக்கூறும் - உயர்த்துக் கூறும் ௩௮௬
முகடி - சேட்டை ௬௧௭
முகனமர்ந்து - முகமினிய னாய் ௮௪
முதுவர் - தம்மின் மிக்கார் ௮௧௫
முந்துறும் - முற்பிட்டு நிற்கும் ௩௮௦
முயற்றின்மை - முயற்சி யில்லாமை ௬௧௬
முரண் - மாறுபாடு ௪௯௨
முரிந்து - இழந்து ௮௯௯
முறி - தளிர் ௧௧௧௩
மெய்வேல் - தன்மார்பின்க ணின்றவேல் ௭௭௪
மென்னீரள் - மெல்லிய வியற் கையையுடையள் ௧௧௧௧
மேவற்க - மேலிட்டுக் கொள்ளற்க ௮௭௭
மேற்கொளீஇ - மேற்கொள் ளப்பண்ணி ௯௩௮
மைந்து - வலி ௫௩௯
மையல் - மயங்குதல் ௮௩௮
மையாத்தி - மயங்காநின் றாய் ௧௧௧௨
மொய்ம்பினவர் - வலியினை யுடையார் ௪௯௨
யாக்க - செய்க ௭௯௩
யாங்கணும் - எவ்விடத் தும் ௮௬௪
யாண்டும் - எக்காலத்தும் ௪
வகுத்தான் - தெய்வம் ௩௭௭
வட்டாடியற்று - வட்டாடி னாற் போலும் (வட்டா டல்-உண்டை யுருட் டல்) ௪௦௧
வணங்கிய - பணிந்த ௪௧௯
வண்பயன் - வளப்பத்தை யுடைய விளையுள் ௨௩௯
வரிசையா - தத்தம் தகுதிக் கேற்ப ௫௨௮
வல்லரண் - அழியாதநகரி ௭௩௭
வல்லுருவம் - வலிவுடை யார் வேடம் ௨௭௩
வழங்காதெனின் - பெய் யாதெனின் ௧௯
வழுக்கி - மறந்து ௧௩௯
வழுத்தினான் - வாழ்த்தி னான் ௧௩௧௭
வளவரை - செல்வத்தி னெல்லை ௪௮௦
வள்ளி - கொடி ௧௩௦௪
வள்ளியம் - வண்மையுடை யேம் ௫௯௮
வறங்கூர்ந்தனையது - வறு மை மிக்காற் போல்வதோ ரியல்பினது ௧௦௧௦
வன்கணது - தறுகண்மை யையுடையது ௭௬௪
வன்கணவர் - அருளிலா தார் ௨௨௮
வன்பாட்டது - வலிமைப்பா டுடையது ௧௦௬௩

திருக்குறள்

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

[எண் பக்கத்தைக் குறிக்கும்]

